

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

61 metai

2018 m. rugpjūčio 30 d.

Turinys

EUROPOS PARLAMENTAS

2017–2018 m. SESIJA

2017 m. gegužės 15–18 d. posėdžiai

Posėdžių protokolai paskelbti OL C 38, 2018 2 1.

PRIIMTI TEKSTAI

2017 m. gegužės 31 d. – birželio 1 d. posėdžiai

Posėdžių protokolai paskelbti OL C 59, 2018 2 15.

PRIIMTI TEKSTAI

I Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės

REZOLIUCIJOS

Europos Parlamentas

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

2018/C 307/01	2017 m. gegužės 16 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2016–2020 m. ES e. valdžios veiksmų plano (2016/2273(INI))	2
2018/C 307/02	2017 m. gegužės 16 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2015 m. metinės ataskaitos „ES finansinių interesų apsauga. Kova su sukčiavimu“ (2016/2097(INI))	11
2018/C 307/03	2017 m. gegužės 16 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl efektyvaus išteklių naudojimo iniciatyvos: sumažinti maisto atliekų kiekį, padidinti maisto saugą (2016/2223(INI))	25
2018/C 307/04	2017 m. gegužės 16 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl muitinių veiklos ir valdymo, kaip priemonės sudaryti palankesnes sąlygas prekybai ir kovoti su neteisėta prekyba, išorės aspektų vertinimo (2016/2075(INI))	44

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

2018/C 307/05	2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2014 m. metinės ataskaitos dėl subsidiarumo ir proporcingumo (2015/2283(INI))	52
2018/C 307/06	2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento rezoliucija „FinTech“: technologijų įtaka ateities finansų sektoriui“ (2016/2243(INI))	57
2018/C 307/07	2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1829/2003 leidžiama pateikti rinkai produktus, kurių sudėtyje yra genetiškai modifikuotos medvilnės GHB119 (BCS-GHØØ5-8), kurie iš jos sudaryti arba kurie iš jos pagaminti, projekto (D050182 – 2017/2675(RSP))	67
2018/C 307/08	2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo dėl leidimo pateikti į rinką produktus, kurių sudėtyje yra, jie susideda arba pagaminti iš genetiškai modifikuotų kukurūzų DAS-40278-9, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1829/2003 dėl genetiškai modifikuoto maisto ir pašarų projekto (D050183-2017/2674(RSP))	71
2018/C 307/09	2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Vengrijoje (2017/2656(RSP)) . .	75
2018/C 307/10	2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos mokymosi visą gyvenimą kvalifikacijų sandaros (2016/2798(RSP))	79

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

2018/C 307/11	2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Zambijos, visų pirma Hakainde Hichilemos atvejo (2017/2681(RSP))	84
2018/C 307/12	2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Etiopijos, visų pirma Dr. Mereros Gudinos atvejo (2017/2682(RSP))	87
2018/C 307/13	2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Pietų Sudano (2017/2683(RSP))	92
2018/C 307/14	2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento rezoliucija „Tinkamas Europos regionų finansavimo priemonių derinys: finansinių priemonių ir subsidijų balansavimas ES sanglaudos politikoje“ (2016/2302(INI))	96
2018/C 307/15	2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl techninės paramos įgyvendinant sanglaudos politiką ateities perspektyvų (2016/2303(INI))	103
2018/C 307/16	2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos Sąjungos ir Korėjos Respublikos laisvosios prekybos susitarimo įgyvendinimo (2015/2059(INI))	109
2018/C 307/17	2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl dviejų valstybių sambūviu pagrįsto sprendimo Artimuosiuose Rytuose pasiekimo (2016/2998(RSP))	113
2018/C 307/18	2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES strategijos dėl Sirijos (2017/2654(RSP))	117
2018/C 307/19	2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos Sąjungos kelių transporto (2017/2545(RSP))	123
2018/C 307/20	2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Dadaabo pabėgėlių stovyklos (2017/2687(RSP))	131
2018/C 307/21	2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl perkėlimo įgyvendinimo (2017/2685(RSP))	137
2018/C 307/22	2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Tarybos LGBTI gairių įgyvendinimo, visų pirma dėl homoseksualiais laikomų vyrų persekiojimo Čečėnijoje (Rusija) (2017/2688(RSP))	140

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

2018/C 307/23	2017 m. birželio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija „Interneto ryšys siekiant augimo, konkurencingumo ir sanglaudos: Europos gigabitinė visuomenė ir 5G ryšys“ (2016/2305(INI))	144
2018/C 307/24	2017 m. birželio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija su rekomendacijomis Komisijai dėl pažeidžiamų suaugusių asmenų apsaugos (2015/2085(INL))	154
2018/C 307/25	2017 m. birželio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros 2018–2017 m. daugiametės programos (2017/2702(RSP))	161
2018/C 307/26	2017 m. birželio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos pramonės skaitmeninimo (2016/2271(INI))	163
2018/C 307/27	2017 m. birželio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Parlamento, Tarybos, Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybės atstovų ir Komisijos bendro pareiškimo dėl naujojo Europos konsensuso dėl vystymosi „Mūsų pasaulis, mūsų orumas, mūsų ateitis“ (2017/2586(RSP))	175
2018/C 307/28	2017 m. birželio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl atsparumo kaip strateginio ES išorės veiklos prioriteto (2017/2594(RSP))	177
2018/C 307/29	2017 m. birželio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl kovos su antisemitizmu (2017/2692(RSP))	183
2018/C 307/30	2017 m. birželio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl aukšto lygio JT konferencijos darnaus vystymosi tikslo Nr. 14 įgyvendinimui paremti (JT Vandenyno konferencija) (2017/2653(RSP))	186

II Komunikatai

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRIIMTI KOMUNIKATAI

Europos Parlamentas

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

2018/C 307/31	2017 m. birželio 1 d. Europos Parlamento sprendimas dėl prašymo atšaukti Béla Kovács imunitetą (2016/2266(IMM))	188
---------------	---	-----

III Parengiamieji aktai

EUROPOS PARLAMENTAS

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

2018/C 307/32	2017 m. gegužės 16 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Mongolijos pagrindų susitarimo dėl partnerystės ir bendradarbiavimo protokolo, kuriuo atsižvelgiama į Kroatijos Respublikos įstojimą į Europos Sąjungą, sudarymo Europos Sąjungos ir jos valstybių narių vardu projekto (09264/2016 – C8-0455/2016 – 2015/0113(NLE))	191
---------------	--	-----

2018/C 307/33	2017 m. gegužės 16 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Bosnijos ir Hercegovinos stabilizacijos ir asociacijos susitarimo protokolo, kuriuo atsižvelgiama į Kroatijos Respublikos įstojimą į Europos Sąjungą, sudarymo Sąjungos bei jos valstybių narių vardu projekto (13824/2016 – C8-0527/2016 – 2016/0311(NLE))	192
2018/C 307/34	2017 m. gegužės 16 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Norvegijos Karalystės susitarimo dėl papildomų taisyklių, susijusių su išorės sienų ir vizų finansinės paramos priemone kaip Vidaus saugumo fondo dalimi 2014–2020 m. laikotarpiu, sudarymo Sąjungos vardu projekto (13710/2016 – C8-0005/2017 – 2016/0322(NLE))	193
2018/C 307/35	2017 m. gegužės 16 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos prisijungimo prie Tarptautinio medvilnės pramonės patariamojo komiteto (ICAC) projekto (15540/2016 – C8-0024/2017 – 2016/0349(NLE))	194

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

2018/C 307/36	2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo (Suomijos paraiška „EGF/2016/008 FI/Nokia Network Systems“) (COM(2017)0157 – C8-0131/2017 – 2017/2058(BUD))	195
2018/C 307/37	2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos įgyvendinimo sprendimo dėl automatinio keitimosi transporto priemonių registracijos duomenimis Kroatijoje pradžios projekto (05318/2017 – C8-0033/2017 – 2017/0801(CNS))	200
2018/C 307/38	2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2017 m. kovo 24 d. Komisijos deleguoto reglamento, kuriuo dėl Gajanos išbraukimo iš priedo I punkto lentelės ir Etiopijos įtraukimo į tą lentelę iš dalies keičiamas Deleguotasis reglamentas (ES) 2016/1675, kuriuo papildoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 (C(2017)01951 – 2017/2634(DEA))	201

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

2018/C 307/39	2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos, Islandijos, Lichtenšteino Kunigaikštystės ir Norvegijos Karalystės susitarimo dėl 2014–2021 m. EEE finansinio mechanizmo, Norvegijos Karalystės ir Europos Sąjungos susitarimo dėl 2014–2021 m. Norvegijos finansinio mechanizmo, Europos ekonominės bendrijos ir Norvegijos Karalystės susitarimo papildomo protokolo ir Europos ekonominės bendrijos ir Islandijos susitarimo papildomo protokolo sudarymo projekto (06679/2016 – C8-0175/2016 – 2016/0052(NLE))	203
2018/C 307/40	P8_TA(2017)0224 Internetinių turinio paslaugų tarpvalstybinis perkeliamumas vidaus rinkoje ***I 2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl internetinių turinio paslaugų tarpvalstybinio perkeliamumo užtikrinimo vidaus rinkoje (COM(2015)0627 – C8-0392/2015 – 2015/0284(COD)) P8_TC1-COD(2015)0284 Europos Parlamento pozicija, priimta 2017 m. gegužės 18 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2017/... dėl internetinių turinio paslaugų tarpvalstybinio perkeliamumo vidaus rinkoje	204

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

2018/C 307/41	2017 m. birželio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB nuostatos dėl knygoms, laikraščiams ir periodiniams leidiniams taikomų pridėtinės vertės mokesčio tarifų (COM(2016)0758 – C8-0529/2016 – 2016/0374(CNS))	205
---------------	---	-----

2018/C 307/42	2017 m. birželio 1 d. priimti Europos Parlamento pakeitimai dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl laikinųjų autonominių prekybos priemonių Ukrainai, kuriomis papildomos prekybos lengvatos, taikomos pagal Asociacijos susitarimą, nustatymo (COM(2016)0631 – C8-0392/2016 – 2016/0308(COD))	212
2018/C 307/43	<p>P8_TA(2017)0237</p> <p>Vienoda vizų forma ***I</p> <p>2017 m. birželio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas 1995 m. gegužės 29 d. Reglamentas (EB) Nr. 1683/95, nustatantis vienodą vizų formą (COM(2015)0303 – C8-0164/2015 – 2015/0134(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2015)0134</p> <p>Europos Parlamento pozicija, priimta 2017 m. birželio 1 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2017/..., kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1683/95, nustatantis vienodą vizų formą</p>	220
2018/C 307/44	2017 m. birželio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo, kuriuo nustatoma Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros 2018–2022 m. daugiametė programa, projekto (14423/2016 – C8-0528/2016 – 2016/0204(APP))	221

Simbolių paaiškinimai

- * Konsultavimosi procedūra
- *** Pritarimo procedūra
- ***I Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas
- ***II Įprasta teisėkūros procedūra: antrasis svarstymas
- ***III Įprasta teisėkūros procedūra: trečiasis svarstymas

(Procedūra pasirenkama atsižvelgiant į teisės akto projekte pasiūlytą teisinį pagrindą.)

Parlamento pakeitimai

Naujos teksto dalys žymimos **pusjuodžiu kursyvu**. Išbrauktos teksto dalys nurodomos simboliu „■“ arba perbraukiamos. Pakeistos teksto dalys nurodomos naują tekstą pažymint **pusjuodžiu kursyvu**, o ankstesnį nereikalingą tekstą išbraukiant arba perbraukiant.

EUROPOS PARLAMENTAS

2017–2018 m. SESIJA

2017 m. gegužės 15–18 d. posėdžiai

Posėdžių protokolai paskelbti OL C 38, 2018 2 1.

PRIIMTI TEKSTAI

2017 m. gegužės 31 d. – birželio 1 d. posėdžiai

Posėdžių protokolai paskelbti OL C 59, 2018 2 15.

PRIIMTI TEKSTAI

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

REZOLIUCIJOS

EUROPOS PARLAMENTAS

P8_TA(2017)0205

2016–2020 m. ES e. valdžios veiksmų planas

2017 m. gegužės 16 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2016–2020 m. ES e. valdžios veiksmų plano (2016/2273(INI))

(2018/C 307/01)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Didžiojo aštuoneto priimtą Atvirųjų duomenų chartiją,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „2011–2015 m. Europos e. valdžios veiksmų planas. IRT naudojimas siekiant pažangios, darnios ir novatoriškos valdžios“ (COM(2010)0743),
- atsižvelgdamas į 2012 m. balandžio 20 d. rezoliuciją „Konkurencinga skaitmeninė bendroji rinka. E. valdžia kaip pradininkė“⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „2016–2020 m. ES e. valdžios veiksmų planas. Valdžios skaitmeninių permainų spartinimas“ (COM(2016)0179),
- atsižvelgdamas į Komisijos parengtą 2016 m. e. valdžios lyginamosios analizės ataskaitą,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Europos bendrosios skaitmeninės rinkos strategija“ (COM(2015)0192) ir pridedamą Komisijos tarnybų darbinį dokumentą (SWD(2015)0100),
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. sausio 19 d. rezoliuciją dėl kuriamo Bendrosios skaitmeninės rinkos akto⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą (ES) 2015/2240, kuriuo nustatoma Europos viešojo administravimo institucijų, įmonių ir piliečių sąveikumo sprendimų ir bendrų struktūrų programa (programa ISA²), kaip viešojo sektoriaus modernizavimo priemonė,
- atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 1 d. Komisijos komunikatą „XXI amžiaus Europos standartai“ (COM(2016)0358),
- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 31 d. Komisijos komunikatą dėl ypatingos svarbos informacinės infrastruktūros apsaugos „Visuotinio kibernetinio saugumo užtikrinimas. Laimėjimai ir tolesni veiksmai“ (COM(2011)0163),

⁽¹⁾ OL C 258 E, 2013 9 7, p. 64.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0009.

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

- atsižvelgdamas į 2016 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/1148 dėl priemonių aukštam bendram tinklų ir informacinių sistemų saugumo lygiui visoje Sąjungoje užtikrinti,
- atsižvelgdamas į 2014 m. liepos 2 d. Komisijos komunikatą „Kuriame klestinčią duomenimis grindžiamą ekonomiką“ (COM(2014)0442),
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. kovo 10 d. rezoliuciją dėl klestinčios, duomenimis grindžiamos ekonomikos kūrimo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas),
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1316/2013, kuriuo sukuriami Europos infrastruktūros tinklų priemonė ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 913/2010 bei panaikinami reglamentai (EB) Nr. 680/2007 ir (EB) Nr. 67/2010,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Junglumas – bendrosios skaitmeninės rinkos pagrindas. Kelias į Europos gigabitinę visuomenę“ (COM(2016)0587) ir pridedamą Komisijos tarnybų darbinį dokumentą (SWD(2016)0300),
- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria nustatomas Europos elektroninių ryšių kodeksas (COM(2016)0590), ir į jo 1–11 priedus: Poveikio vertinimą (SWD(2016)0303), Poveikio vertinimo santrauką (SWD(2016)0304) bei įvertinimo santrauką (SWD(2016)0305),
- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamos reglamentų (ES) Nr. 1316/2013 ir (ES) Nr. 283/2014 nuostatos dėl interneto ryšio vietos bendruomenėse rėmimo (COM(2016)0589),
- atsižvelgdamas į 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2015/2120, kuriuo nustatomos priemonės, susijusios su atvira interneto prieiga, ir kuriuo iš dalies keičiami Direktyva 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis, ir Reglamentas (ES) Nr. 531/2012 dėl tarptinklinio ryšio per viešuosius judriojo ryšio tinklus Sąjungoje,
- atsižvelgdamas į 2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/2102 dėl viešojo sektoriaus institucijų interneto svetainių ir mobiliųjų programų prieinamumo,
- atsižvelgdamas į 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 910/2014 dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų vidaus rinkoje, kuriuo panaikinama Direktyva 1999/93/EB („eIDAS reglamentas“),
- atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/37/ES dėl viešojo sektoriaus informacijos pakartotinio naudojimo (VSI direktyva),
- atsižvelgdamas į 2017 m. sausio 10 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma Europos paslaugų e. kortelė ir susijusios administracinės priemonės (COM(2016)0824),
- atsižvelgdamas į 2017 m. sausio 10 d. Komisijos komunikatą „Keitimasis asmens duomenimis ir jų apsauga globalizuotame pasaulyje“ (COM(2017)0007),

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0089.

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

- atsižvelgdamas į 2017 m. sausio 10 d. Komisijos komunikatą „Europos duomenų ekonomikos kūrimas“ (COM(2017)0009),
 - atsižvelgdamas į 2017 m. sausio 10 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl teisės į privatų gyvenimą ir asmens duomenų apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje, kuriuo panaikinama Direktyva 2002/58/EB (Reglamentas dėl privatumo ir elektroninių ryšių, COM(2017)0010),
 - atsižvelgdamas į 2017 m. sausio 10 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, įstaigoms, organams ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (COM(2017)0008),
 - atsižvelgdamas į 1996 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 96/9/EB dėl duomenų bazių teisinės apsaugos,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 19 d. Komisijos komunikatą „Europos debesijos iniciatyva. Konkurencingos duomenų ir žinių ekonomikos kūrimas Europoje“ (COM(2016)0178),
 - atsižvelgdamas į 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB,
 - atsižvelgdamas į 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/55/ES dėl elektroninių sąskaitų faktūrų naudojimo viešuosiuose pirkimuose,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 10 d. Komisijos komunikatą „Nauja Europos įgūdžių darbotvarkė“ (COM(2016)0381),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto pranešimą ir Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto bei Teisės reikalų komiteto nuomones (A8-0178/2017),
- A. kadangi viešojo administravimo institucijų modernizavimo strategijos turi būti pritaikytos prie besikeičiančios aplinkos, kad būtų galima pereiti prie skaitmeninės valdžios;
- B. kadangi valdžios paslaugų skaitmeninimas turėtų padėti išnaudoti visą bendrosios rinkos potencialą, skatinti geriau naudotis pilietybės teisėmis, pagerinti piliečių gyvenimo kokybę ir regionų socialinę ir ekonominę plėtrą, padidinti piliečių supratimą apie viešąsias paslaugas ir naudojimąsi jomis; taip pat padidinti paslaugų veiksmingumą ir išlaidų efektyvumą ir sustiprinti politinį dalyvavimą plėtojant piliečių dialogą su valdžios institucijomis ir didinant skaidrumą; kadangi ES turėtų skatinti valstybių narių keitimąsi geriausia praktika ir technologijomis;
- C. kadangi IRT sektorius yra raginamas padėti vykdyti šį perėjimo procesą teikiant viešojo administravimo institucijoms specialiai pritaikytus sprendimus;
- D. kadangi perėjimas prie skaitmeninės valdžios turi būti inicijuotas Sąjungos, valstybių narių, regionų ir vietos lygmenimis;
- E. kadangi skaitmeninio viešojo administravimo teikiamomis galimybėmis visapusiškai bus galima naudotis, tik jei piliečiai ir įmonės galės visiškai pasitikėti siūlomomis paslaugomis;
- F. kadangi ES e. teisingumo portalas yra esminė priemonė norint pasinaudoti teise gauti informaciją ir kreiptis į teismus, o jos sukūrimas yra svarbus žingsnis siekiant modernizuoti ES viešąją administraciją;

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

- G. kadangi geresnė prieiga prie informacijos ir galimybė plačiau naudotis tobulesnėmis skaitmeninėmis priemonėmis bendrovėms tvarkant su bendrovių teise susijusius formalumus visais bendrovės gyvavimo etapais padidintų teisinį tikrumą ir sumažintų bendrovių išlaidas;
- H. kadangi toliau dedamos pastangos, kad visoje Sąjungoje būtų sujungti elektroniniai verslo ir nemokumo registrai, o tai yra svarbu vidaus rinkos skaidrumui ir teisiniam tikrumui,
- I. kadangi dėl valstybių narių taikomų techninių standartų skirtumų kol kas neįmanoma sukurti bendros prieigos prie šių registrų per e. teisingumo portalą, kadangi reikia dėti daugiau pastangų norint pasiūlyti prieinamas, sąveikas ir paprastas naudoti e. valdžios priemones, kuriomis galėtų naudotis visi ES gyventojai; kadangi tam tikras duomenų saugumo ir apsaugos lygis apdorojant duomenis yra būtinas norint naudotis e. teisingumu, turint mintyje su teisiniu darbu susijusių duomenų pobūdį;
1. mano, kad e. valdžios kūrimas yra itin svarbus bendrosios skaitmeninės rinkos elementas, ir ragina Komisiją nustatyti konkrečius, išmatuojamus veiksmų plano rodiklius, pagrįstus veiklos rezultatų rodikliais, ir kiekvienais metais teikti Parlamentui pažangos, padarytos įgyvendinant E. valdžios veiksmų planą, ataskaitą; pabrėžia, kad 2011–2015 m. e. valdžios veiksmų planas davė teigiamų rezultatų ir Europos, ir valstybių narių lygmeniu; ragina Komisiją ir valstybes nares taip pat įvertinti vartotojų poreikius, kad būtų padidintas naudojimosi e. paslaugomis lygis;

Viešojo administravimo institucijų skaitmeninimas

2. laikosi nuomonės, kad iki 2020 m. viešojo administravimo institucijos turėtų tapti atviros, skaidrios, veiksmingos ir integracinės ir nevaržomos sienų teikti pritaikytas asmeninėms reikmėms, naudotojams patogias, tiesiogines skaitmenines viešąsias paslaugas piliečiams ir įmonėms ir kad tokiu būdu būtų sumažintos piliečiams ir įmonėms, ypač MVĮ, tenkančios sąnaudos, kliūtys ir administracinė našta, ir taip pasinaudota visomis skaitmeninės revoliucijos teikiama galimybėmis; tačiau mano, kad tai turėtų būti suderinama su sąžiningu viešojo administravimo institucijų restruktūrizavimu;
3. pritaria tam, kad busimos iniciatyvos būtų grindžiamos standartinio paslaugų skaitmeninimo principu, ir pabrėžia, kad svarbu įgyvendinti vienkartinio duomenų pateikimo principą, kurį taikant piliečiams ir įmonėms bus lengviau bendrauti su viešojo administravimo institucijomis, nes bus išvengta nereikalingų ir daug laiko reikalaujančių įvairių administracinių procesų ir bus lengviau dar kartą panaudoti pirmiau pateiktą informaciją kitoms reikmėms; pabrėžia, kad, Komisijos tyrimų duomenimis, ES lygmeniu įgyvendinus vienkartinio duomenų pateikimo principą iki 2017 m. iš tikrųjų tikimasi sutaupyti apie 5 mlrd. EUR per metus; ragina Komisiją pateikti Europos Parlamentui įmonėms skirto didelio masto bandomojo projekto, kuriuo siekiama įgyvendinti vienkartinio duomenų pateikimo principą, rezultatų ataskaitą ir iki 2017 m. pabaigos pradėti piliečiams skirto didelio masto bandomąjį projektą, kuriuo siekiama įgyvendinti vienkartinio duomenų pateikimo principą;
4. teigiamai vertina Komisijos ketinimą kiek įmanoma anksčiau sukurti bendrąją skaitmeninę prieigą, kuri aprūpintų piliečius ir įmones sujungtu ir susietu internetinių bendrosios rinkos paslaugų rinkiniu nacionaliniu ir ES lygmenimis; jis apimtų informaciją apie ES ir nacionalines taisykles, taip pat pagalbos paslaugas ir galimybę piliečiams bei įmonėms internetu atlikti visas operacijas, susijusias su svarbiausiomis tarpvalstybinėmis procedūromis, ir padėtų įgyvendinti vienkartinio dokumentų pateikimo principą ES; ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti greitą ir visapusišką prieigos įgyvendinimą ir imtis visų priemonių, reikalingųjų veiksmingam jos veikimui ir sąveikumui užtikrinti, kad būtų išnaudotas visas jos potencialas ir teikiama nauda; pabrėžia, kad turėtų būti skatinama geriausia praktika, kuri jau taikoma kai kuriose valstybėse; mano, jog šia iniciatyva turėtų būti užtikrinta, kad visos valstybės narės turėtų vieną bendrą oficialų e. paslaugų portalą, kuris suteiktų saugią prieigą prie visų jų internetinių paslaugų ir esamų ES saveikiųjų paslaugų; primygtinai ragina Komisiją užtikrinti greitą ir visapusišką vieno langelio principu veikiančių portalų įgyvendinimą;
5. ragina Komisiją apsvaistinti kitus būdus, kaip skatinti diegti skaitmeninius sprendimus, naudojamus atliekant formalumus per visą bendrovės gyvavimo ciklą, elektroniniu būdu tvarkant bendrovės dokumentus ir pateikiant tarpvalstybinę ir kitą informaciją verslo registrams; pažymi, kad šioje srityje teisėkūra gali būti vienintelis būdas kurti reikiamą teisinę sistemą visoje ES taikomiems skaitmeniniams sprendimams;

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

6. mano, kad reikėtų sparčiau kurti valstybių narių verslo duomenų ir nemokumo registrų elektroninę jungtį, ir pabrėžia šios jungties svarbą vidaus rinkai; pabrėžia, kad visa teikiama informacija turėtų atitikti bendrą europinį šabloną arba sistemą;

7. atkreipia dėmesį į skaitmeninių viešųjų paslaugų įtraukimo, prieinamumo ir visuotinės prieigos svarbą, nes jos yra esminis veiksnys, kuriuo remiantis kuriama ir įgyvendinama konkurencingumo, ekonomikos augimo ir užimtumo skatinimo politika, ir ragina valstybes nares visapusiškai įgyvendinti ir taikyti naująją direktyvą dėl viešojo sektoriaus institucijų interneto svetainių ir mobiliųjų programų prieinamumo neįgaliesiems ir pagyvenusiems žmonėms;

8. pabrėžia atvirųjų duomenų svarbą – jais naudojantis tam tikra viešojo sektoriaus informacija gali būti laisvai naudojama ar pakartotinai naudojama, įskaitant trečiąsias šalis, viešojo administravimo institucijose ir tarp jų; pabrėžia, kad būtinos apsaugos priemonės, kuriomis būtų užtikrinamas autorių teisių laikymasis ir duomenų apsauga; pakartoja, kad atviras ir įtraukus nemokamas duomenų srautas sudarytų galimybę toliau plėtoti ir kurti naujus inovatyvius sprendimus ir taip užtikrinti didesnę veiksmingumą bei skaidrumą; pabrėžia, jog tokio tipo duomenys ir viešoji informacija turėtų būti suteikiami visada, kai tik įmanoma, kad būtų skatinamos naujos su žiniomis susijusios galimybės ir padedam stiprinti atvirą visuomenę; primena, kad viešojo administravimo institucijos turėtų, kiek tai įmanoma, teikti informaciją, ypač kai susidaranti duomenų kiekis yra labai didelis, pvz., programos INSPIRE atveju; mano, kad turėtų būti dedama daugiau pastangų siekiant ES institucijose ir valstybėse narėse įgyvendinti koordinuojamas atvirųjų duomenų strategijas, įskaitant gausesnį ir spartesnį duomenų pateikimą viešojoje srityje, geresnės duomenų kokybės ir paprastos prieigos prie duomenų užtikrinimą ir e. teisės aktų teikimą kompiuteriu skaitomais formatais;

9. atkreipia dėmesį į e. dalyvavimo naudą ir pabrėžia, kad valstybės narės turėtų plačiau naudotis e. konsultavimosi, e. informavimo ir e. sprendimų priėmimo priemonėmis; pabrėžia, kad siekiant išvengti piktnaudžiavimo sistemomis e. dalyvavimas, ypač turint mintyje e. sprendimų priėmimą, turi atitikti eIDAS reglamentą, kad būtų užtikrinta atskaitomybė ir skaidrumas;

10. palankiai vertina visas ES institucijų iniciatyvas, kurių imamasi siekiant sustiprinti e. dalyvavimo mechanizmus ES ir valstybių narių lygmeniu, ir prašo Komisiją toliau plėtoti ir skatinti skaitmenines priemones, tokias kaip elektroninės balsavimo sistemos ir e. peticijos, kuriomis siekiama didinti ir skatinti piliečių ir įmonių dalyvavimą ES politikos formavimo procese;

11. pažymi, kad per pastaruosius penkerius metus smarkai padaugėjo mobiliųjų įrenginių, tačiau tik trečdalis viešojo sektoriaus institucijų interneto svetainių yra prieinamos naudojantis šiais įrenginiais; todėl ragina valstybes nares įvertinti galimybę sukurti mobiliams įrenginiams skirtas programas, kuriomis naudojantis būtų galima naudotis e. valdžios paslaugomis, ir užtikrinti, kad tos programos būtų patogios naudoti ir prieinamos visiems; pabrėžia, kad siekiant užtikrinti prieigos prie e. valdžios paslaugų perspektyvumą viešojo administravimo institucijų interneto svetainės ir priemonės turi neatsilikti nuo modernių technologijų ir atitikti nuolat kintančius kibernetinio saugumo reikalavimus;

12. ragina valstybes nares, perkant prekes ir paslaugas arba skelbiant viešųjų darbų konkursus, skatinti e. viešojo pirkimo priemones ir naudotis jomis, ir tokiu būdu užtikrinti, kad viešosios išlaidos būtų skaidresnės ir veiksmingesnės ir taip sumažėtų sąnaudos bei biurokratizmas; taip pat ragina valstybes nares savo viešuosiuose sektoriuose didesniu mastu naudoti sutarčių registrus ir sąveikius e. parašus; ragina Komisiją ir valstybes nares imtis priemonių, reikalingų siekiant užtikrinti, kad viešųjų pirkimų procedūros būtų skaidrios ir kad visiems jų dalyviams informacija būtų prieinama tikroju laiku; šiuo klausimu ragina Komisiją palengvinti keitimąsi geriausia praktika, susijusia su inovacijų kriterijų viešuosiuose konkursuose taikymu, visų pirma užtikrinant, kad pasiūlymai ne užbėgtų už akių sprendimams, o veikiau paliktų erdvės konkurso dalyviams siūlyti novatoriškus, atvirus sprendimus; ragina Komisiją toliau kurti e. sąskaitų faktūrų išrašymo standartus, e. pasiūlymų teikimo ir e. pranešimų teikimo priemones ir skatinti elektroninės atpažinties naudojimą viešosios administracijos vidaus sistemose siekiant pagerinti su visomis tokiose sistemose atliekamomis operacijomis susijusią atskaitomybę ir atsekamumą;

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

13. pabrėžia, jog svarbu plėtoti saugias, patikimas ir sąveikas tarpvalstybines viešąsias paslaugas, užkertant kelią tolesniam susiskaidymui ir skatinant judumą; pabrėžia, kad sąveikumas ir standartizacija yra vieni iš svarbiausių e. valdžios sistemos įgyvendinimo elementų, todėl teigiamai vertina Komisijos komunikatą „XXI amžiaus Europos standartai“ ir, atsižvelgdamas į tai, ketinimą atlikti Europos sąveikumo sistemos peržiūrą; atkreipia dėmesį į tai, kad labai svarbu naudotis atviraisiais standartais siekiant suteikti ES piliečiams galimybę dalyvauti vyriausybės platformose, ir pabrėžia, kad standartai turi būtų naudingi visos visuomenės interesams – jie turi būti įtraukūs, teisingi ir perspektyvūs ir turi būti sukurti atvirai ir skaidriai; ragina Komisiją ir valstybes nares kuriant viešuosius skaitmeninius sprendimus propaguoti atvirojus standartus ir daugiau dėmesio skirti sąveikumui ir galimai naudai, kurios gali duoti veiksmingas skaitmeninių technologijų naudojimas;

14. apgailestauja, kad 2015 m. tik 28 proc. Europos kaimo vietovių namų ūkių turėjo fiksuotą spartųjį interneto ryšį ir kad vidutinė 4G ryšio aprėptis ES, nepaisant 86 proc. aprėpties visoje ES, kaimo vietovėse sudaro tik 36 proc., taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad skubiai reikia skirti nuolatinę paramą plačiajuosčio ryšio plėtrai, ypač kaimo vietovėse, nes prieiga prie spartaus plačiajuosčio ryšio yra būtina norint naudotis e. valdžios paslaugomis; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares po 2020 m. toliau teikti deramą finansavimą plačiajuosčio ryšio plėtrai, skaitmeninių paslaugų infrastruktūrai ir tarpvalstybiniam viešojo administravimo institucijų bendradarbiavimui įgyvendinant Europos infrastruktūros tinklų priemonę ar kitas tinkamas ES programas ir taip užtikrinti ilgalaikį tvarumą; atsižvelgdamas į tai, ragina operatorius daugiau investuoti į infrastruktūrą siekiant pagerinti interneto ryšį kaimo vietovėse ir užtikrinti, kad ir kaimo vietovės gautų naudos iš itin didelio pralaidumo 5G ryšio tinklų, nes tai bus kertinis mūsų skaitmeninės visuomenės akmuo;

15. pabrėžia, kad, siekiant užtikrinti e. valdžios paslaugų veikimą, būtina visiškai įdiegti saugią, tinkamą, atsparią, patikimą ir našią infrastruktūrą, pvz., itin spartų plačiajuosčių ryšių ir telekomunikacijų tinklus; todėl ragina skubiai priimti Direktyvą dėl Europos elektroninių ryšių kodekso (EERK), kad būtų pasiekti Europos strateginiai tikslai; pažymi, kad nepaprastai svarbu, jog viešosios valdžios institucijos būtų nuolat supažindinamos su technologinėmis naujovėmis ir gebėtų pritaikyti novatoriškas technologijas, pvz., didžiuosius duomenis ir daiktų internetą, arba diegti mobiliąsias paslaugas, pvz., 5G, galinčias tenkinti vartotojų poreikius;

16. mano, jog siekiant, kad skaitmeninių paslaugų infrastruktūra veiktų, labai svarbu visame viešajame ir privačiajame sektoriuje pakartotinai naudoti Europos infrastruktūros tinklų priemonės (EITP) techninius sudėtinius elementus; pabrėžia, kad reikia užtikrinti ilgalaikį EITP techninių sudėtinių elementų, didelio masto bandomųjų projektų ir Europos viešojo administravimo institucijų sąveikumo sprendimų (ISA2) rezultatų tvarumą po 2020 m.; atkreipia dėmesį į potencialą, kurį iniciatyva „Wifi4EU“ gali turėti skatinant visuotinę prieigą prie sparčiojo ryšio tinklų; todėl, kad būtų pasiekti bendros skaitmeninės rinkos tikslai, ragina Komisiją kartu su valstybėmis narėmis parengti ilgalaikę valdymo struktūrą, pagal kurią pirmenybė būtų teikiama piliečių ir įmonių poreikių tenkinimui ir, kai tik įmanoma, būtų skatinama naudoti bendrus standartus;

17. atkreipia dėmesį į tai, kad naujoviškų sprendimų didelio duomenų kiekio viešųjų paslaugų srityje diegimas, pavyzdžiui, debesijos kompiuterijos paslaugų naudojimas, vis dar lėtas ir nenuoseklus; primena, kad teikiant tokias paslaugas kaip INSPIRE sukuriama daug duomenų, kuriems reikalingas didesnis skaičiavimo pajėgumas; atsižvelgdamas į tai, palankiai vertina Komisijos pateiktą Europos debesijos iniciatyvą, taip pat mano, kad Europos atvirosios mokslo debesija naudotis turėtų ir viešasis sektorius;

18. ragina Komisiją didinti informuotumą apie e. teisingumo portalo svarbą bei jo naudojimo galimybes ir padaryti jį vieno langelio principu veikiančiu atitinkamos teisinės informacijos ir galimybės pasinaudoti teise kreiptis į teismą valstybėse narėse centru; vis dėlto pažymi, kad ne visos proceso šalys turi vienodą prieigą prie informacinių ir ryšių technologijų ir reikiamus įgūdžius jomis naudotis, – tai galėtų reikšti, kad jų galimybės kreiptis į teismą yra ribotos; pabrėžia, kad ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas neigiamų prieigai prie e. teisingumo portalo;

19. teigiamai vertina tai, kad įdiegta priemonė e-CODEX, sudaranti galimybes tiesioginiam ryšiui tarp piliečių ir teismų visose valstybėse narėse, – tai yra labai svarbus žingsnis palengvinant tarpvalstybinę prieigą prie viešųjų paslaugų;

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

20. sveikina Tarybą ir Komisiją už jų darbą, atliktą įdiegiant Europos teismų praktikos identifikatorių (ECLI), kuris yra labai naudingas atliekant teisinę paiešką ir vykdant dialogą teisminiais klausimais, palankiai vertina ECLI paieškos sistemos, kuri turėtų palengvinti prieigą prie teisinės informacijos visoje Sąjungoje, sukūrimą;

21. dar kartą tvirtina, kad būtina ugdyti administracijos personalo ir visų piliečių bei įmonių skaitmeninius įgūdžius nacionaliniu, regionų ir vietos lygmenimis plėtojant ir remiant mokymo veiklą, kad būtų sumažinta skaitmeninės atskirties rizika, ir nustatyti specialius e. valdžios paslaugų kursus valstybės tarnautojams ir sprendimus priimantiems asmenims; pabrėžia, kad skaitmeniniai įgūdžiai yra būtina dalyvavimo e. valdžios veikloje sąlyga; skatina kurti e. mokymosi programas, kurios būtų pripažįstamos Europos kreditų perkėlimo (ECTS) sistemoje; mano, kad pagrindinis e. valdžios plėtojimo elementas yra nuolatinis skaitmeninių įgūdžių ugdymo skatinimas; pabrėžia būtinybę spręsti geografinių teritorijų, skirtingų socialinių ir ekonominių sluoksnių asmenų ir kartų skaitmeninės atskirties klausimą ir neleisti jai atsirasti; ragina valstybes nares perimti E. valdžios veiksmų plano idėjas, kad visų pirma jauniems piliečiams būtų sudarytos bendravimo su administravimo institucijomis sąlygos, atitinkančios kitus jų bendravimo įpročius, ir taip pat pabrėžia, kad ypač svarbu ugdyti pagyvenusių asmenų, kuriems dažnai trūksta naudojimosi e. paslaugomis įgūdžių ar pasitikėjimo, skaitmeninius įgūdžius; mano, kad valstybės narės turėtų skatinti mokymąsi visą gyvenimą ir palengvinti informavimo ir švietimo kampanijų vykdymą, kad ES piliečiai galėtų visapusiškai pasinaudoti galimybėmis, kurių teikia nauji e. valdžios portalai ir paslaugos;

22. pabrėžia, kad, atsižvelgiant į dabartinį skaitmeninio neraštingumo mastą ir į tai, kad daugiau kaip 22 proc. europiečių, ypač vyresnio amžiaus žmonės, bendraudami su viešojo administravimo institucijomis, atsisako naudotis internetinėmis paslaugomis, būtina taikyti įtraukų dvejoją požiūrį – naudoti elektronines ir neelektronines priemones – tai būtina siekiant išvengti atskirties; pabrėžia, kad yra daug priežasčių atsisakyti naudotis internetinėmis paslaugomis, pvz., neinformuotumas, įgūdžių trūkumas, pasitikėjimo trūkumas ir neteisingas supratimas, ir šios priežastys turi būti nagrinėjamos arba šalinamos; mano, kad, siekiant užkirsti kelią skaitmeninei atskirčiai ar didesnei skaitmeninei takoskyrai, reikia užtikrinti piliečių, gyvenančių kaimo, kalnų ir atokiose vietovėse, galimybę naudotis kokybiškomis e. valdžios paslaugomis;

23. pabrėžia, kad skaitmeninimas gali sumažinti valdžios institucijų sąnaudas; supranta, kad skaitmeninimo ir kiti uždaviniai, kuriems pagrindą davė modernizacijos aktų rinkiniai, dažnai sprendžiami biudžeto apribojimų sąlygomis ir kad, visų pirma, regioninių ir vietos valdžios institucijų ateinančiais metais laukia didžiulis darbo krūvis, todėl reikės ne tik priimti atviraisiais standartais grindžiamus skaitmeninius sprendimus, taip sumažinant priežiūros sąnaudas ir pagausinant inovacijų, bet ir skatinti viešojo ir privačiojo sektorių partnerystes; pabrėžia, kas sąnaudų veiksmingumas taps apčiuopiamas laikui bėgant, nes investicijos į skaitmeninimą padės sumažinti administracines sąnaudas ateityje; pabrėžia, kad kol kas neišvengiamai reikia taikyti elektronines ir neelektronines priemones;

24. pažymi, kad svarstant galimybę skaitmeninti pavienes administravimo procedūras turėtų būti atsižvelgiama į viršesniu viešuoju interesu grindžiamus prieštaravimus;

Tarpvalstybinės e. valdžios paslaugos visais administraciniais lygmenimis

25. pabrėžia, kad svarbu sukurti tvarią tarpvalstybinę e. valdžios infrastruktūrą siekiant sudaryti palankesnes sąlygas naudotis keturiomis pagrindinėmis laisvėmis;

26. atkreipia dėmesį į tarpvalstybinių e. valdžios paslaugų svarbą piliečiams jų kasdieniame gyvenime ir į tai, kad naudinga toliau plėtoti elektroninius socialinės apsaugos informacijos mainus (EESSI), EURES (Europos darbo mobilumo portalą) ir tarpvalstybines e. sveikatos paslaugas;

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

27. palankiai vertina įvairias Komisijos iniciatyvas parengti tarpvalstybines skaitmenines specifikacijas, ypač susijusias su sąveikumu ir standartizavimu. vis dėlto pabrėžia, kad šie sprendimai perimami pernelyg lėtai, turint mintyje tokių paslaugų vertę ir svarbą ES piliečiams; ragina Komisiją užtikrinti, kad būtų taikoma tinkama sistema siekiant didinti valstybių narių tarpusavio pasitikėjimą ir paspartinti tarpvalstybinių skaitmeninių specifikacijų, pradedant duomenų apsauga, keitimosi duomenimis saugumu ir baigiant reikalingos skaitmeninės infrastruktūros ir paslaugų diegimu;
28. prašo Komisijos toliau plėtoti EURES portalą (Europos darbo mobilumo portalas) ir skatinti juo naudotis didinant valstybinių užimto tarnybų sistemų ir EURES portalo integraciją ir bendradarbiavimą, kad būtų palengvintas ir padidintas darbdavių ir darbo ieškančių asmenų judumas Europos Sąjungoje;
29. pabrėžia, kad e. sveikata gali itin pagerinti piliečių gyvenimo kokybę teikdama prieinamesnes, ekonomiškai efektyvesnes ir veiksmingesnes pacientų sveikatos priežiūros paslaugas;
30. mano, kad, siekiant užtikrinti visapusišką tarpvalstybinių e. valdžios paslaugų veikimą, privaloma pašalinti kalbos barjerus, ir kad viešojo administravimo institucijos, ypač pasienio regionuose, turėtų teikti savo informaciją ir paslaugas savo valstybės narės kalba ir kitomis atitinkamomis Europos kalbomis;
31. atkreipia dėmesį į tai, kad svarbu keistis geriausia patirtimi, pavyzdžiais ir projektų patirtimi visais administraciniais lygmenimis pačiose valstybėse narėse ir tarp jų; pripažįsta, kad ES finansuojami didelio masto bandomieji projektai, tokie kaip eSENSE, eCODEX ir TOOP, daug prisideda prie tarpvalstybinių paslaugų plėtojimo Europoje;
32. mano, kad išsamus e. valdžios veiklos rezultatų stebėjimas valstybėse narėse turėtų užtikrinti, kad pagal veiklos rezultatų vertinimo metodiką būtų tinkamai atsižvelgiama į nacionalinius ypatumus; pabrėžia patikimai įvertintų veiklos rezultatų valstybėse narėse naudą politikos formuotojams ir viešajai nuomonei;
33. atkreipia dėmesį į tai, kad sąveikumas ir atvirieji duomenys ne tik labai svarbūs tarpvalstybinių santykių srityje, bet ir būtini kiekvienos valstybės narės nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmeniu, taip pat turi būti atsižvelgiama į būtinybę apsaugoti duomenis perduodant informaciją;
34. ragina Komisiją ir kitas ES institucijas rodyti pavyzdį e. valdžios srityje ir užtikrinti piliečiams bei įmonėms skaidrią ir naudoti patogią prieigą, taip pat tiesiogines skaitmenines paslaugas, visų pirma susijusias su paraiškų gauti ES finansavimą teikimu ir viešaisiais pirkimais, ir taip pat ragina Komisiją stengtis sparčiau versti savo interneto svetaines į visas oficialiąsias kalbas ir atkreipti dėmesį į geriausių praktiką;

Duomenų apsauga ir saugumas

35. pabrėžia, kad piliečių pasitikėjimas asmens duomenų apsauga yra itin svarbus siekiant užtikrinti 2016–2020 m. ES e. valdžios veiksmų plano sėkmę, ir atkreipia dėmesį į tai, kad viešojo administravimo institucijos turėtų saugiai tvarkyti asmens duomenis vadovaudamosi Bendroju duomenų apsaugos reglamentu ir ES taisyklėmis dėl privatumo ir taip didinti pasitikėjimą skaitmeninėmis paslaugomis;
36. pabrėžia, kad e. sveikatos planas taip pat turėtų būti nagrinėjamas atsižvelgiant į E. valdžios veiksmų planą, nes tai yra svarbi jo dalis; mano, kad reikėtų pagerinti duomenų rinkimą ir perdavimą ir kad tarpvalstybinis duomenų perdavimas prirėkus turėtų būti įmanomas tam tikrais atvejais, nes tai palengvintų sveikatos priežiūros paslaugų teikimą visiems ES piliečiams;
37. taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad teisės aktai dėl duomenų apsaugos neturėtų būti laikomi kliūtimi, o suvokiami kaip inovatyvių e. valdžios sprendimų kūrimo pagrindas, todėl pabrėžia, kad reikia parengti veiksmingas Bendrojo duomenų apsaugos reglamento taikymo gaires ir užtikrinti nuolatinį mainus su suinteresuotaisiais subjektais;
38. pažymi, kad tik 15 proc. europiečių pripažįsta, kad jaučiasi visiškai kontroliuojantys savo asmens duomenų naudojimą; mano, kad svarbu toliau svarstyti galimybę taikyti duomenų nuosavybės principą, ir tikisi, kad būsimos priemonės galės būti grindžiamos Komisijos komunikatu „Europos duomenų ekonomikos kūrimas“ ir kitais susijusiais pasiūlymais;

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

39. primygtinai ragina valstybes nares greitai ir iki galo įgyvendinti eIDAS reglamentą, nes e. parašas, e. atpažintis ir e. tapatybės nustatymas yra svarbiausi tarpvalstybinių skaitmeninių viešųjų paslaugų elementai; pabrėžia, kas svarbu skatinti piliečius, įmones ir viešojo administravimo institucijas pagal eIDAS reglamentą diegti notifikuotąsias elektroninės atpažinties schemas; šiuo klausimu pabrėžia, kad įdiegti šias pagrindines priemones plėtojant skaitmenines paslaugas turėtų būti privačiojo ir viešojo sektorių prioritetas; todėl ragina Komisiją imtis veiksmų siekiant palengvinti ir paskatinti viešojo ir privačiojo sektorių bendradarbiavimą naudojant elektroninę atpažintį ir parašus tarpvalstybiniu mastu ir tarp sektorių; palankiai vertina ISA2 programą, kuri apima visų sričių ES politiką, kuriai reikia ES ir nacionaliniu lygmeniu veikiančių sistemų sąveikumo;

40. pažymi, kad apsauga nuo kibernetinių išpuolių ir administravimo institucijų atsparumas įvykus kibernetiniam išpuoliui yra itin svarbūs ir turėtų būti plėtojami; pabrėžia, kad tam reikia Europos lygmens metodo, ypač atsižvelgiant į tai, kad pagal vienkartinio duomenų pateikimo principą, įeinantį į 2016–2020 m. ES e. valdžios veiksmų planą, numatomas Europos administravimo institucijų keitimasis piliečių duomenimis;

41. pabrėžia, kad į duomenų saugumą reikia atsižvelgti dar kuriant taikomas programas, kurios turi būti šiuolaikiškos ir patogios naudoti, ir administracinius procesus, kurie turi būti veiksmingi (saugumas užtikrinamas projektuojant), siekiant sudaryti piliečiams ir įmonėms galimybes visapusiškai naudotis šiuolaikinėmis technologijomis;

o

o o

42. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

P8_TA(2017)0206

2015 m. metinė ataskaita „Europos Sąjungos finansinių interesų apsauga. Kova su sukčiavimu“**2017 m. gegužės 16 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2015 m. metinės ataskaitos „ES finansinių interesų apsauga. Kova su sukčiavimu“ (2016/2097(INI))**

(2018/C 307/02)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 325 straipsnio 5 dalį,
- atsižvelgdamas į savo rezoliucijas dėl ankstesnių Komisijos ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) metinių ataskaitų,
- atsižvelgdamas į 2016 m. liepos 14 d. Komisijos ataskaitą „Europos Sąjungos finansinių interesų apsauga. Kova su sukčiavimu. 2015 m. metinė ataskaita“ (COM(2016)0472) ir papildomus tarnybų darbinio dokumentus (SWD(2016) 0234, SWD(2016)0235, SWD(2016)0236, SWD(2016)0237, SWD(2016)0238, SWD(2016)0239),
- atsižvelgdamas į OLAF 2015 m. metinę ataskaitą ir OLAF priežiūros komiteto 2015 m. veiklos ataskaitą,
- atsižvelgdamas į Audito Rūmų 2015 finansinių metų metinę biudžeto vykdymo ataskaitą kartu su institucijų atsakymais,
- atsižvelgdamas į 2016 m. liepos 18 d. Komisijos komunikatą „ES biudžeto apsauga iki 2015 m. pabaigos“ (COM(2016)0486),
- atsižvelgdamas į 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 250/2014, kuriuo nustatoma programa, skirta Europos Sąjungos finansinių interesų apsaugos srities veiklai skatinti (programa „Hercule III“), ir panaikinamas Sprendimas Nr. 804/2004/EB ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. liepos 17 d. Komisijos pasiūlymą dėl Tarybos reglamento dėl Europos prokuratūros įsteigimo (COM(2013)0534),
- atsižvelgdamas į 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. liepos 11 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl baudžiamosios teisės priemonių kovai su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu (COM(2012)0363),
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 ⁽³⁾,

⁽¹⁾ OL L 84, 2014 3 20, p. 6.⁽²⁾ OL L 248, 2013 9 18, p. 1.⁽³⁾ OL L 298, 2012 10 26, p. 1.

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

- atsižvelgdamas į 2016 m. spalio 25 d. savo rezoliuciją dėl kovos su korupcija ir tolesnių veiksmų, susijusių su CRIM komiteto rezoliucija ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Europos Komisijos užsakytą 2015 m. ataskaitą dėl PVM nepriemokos ir į 2016 m. balandžio 7 d. Komisijos komunikatą dėl PVM veiksmų plano (COM(2016)0148),
 - atsižvelgdamas į Teisingumo Teismo sprendimą byloje C-105/14 (*Taricco ir kiti*) ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 3 d. Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 24/2015 „Kova su sukčiavimu PVM Bendrijos viduje: reikia imtis daugiau veiksmų“,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. vasario 14 d. pranešimą savo iniciatyva dėl informatorių vaidmens saugant ES finansinius interesus ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB ⁽⁵⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą ir Regioninės plėtros komiteto bei Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto nuomones (A8-0159/2017),
- A. kadangi valstybės narės ir Komisija *de jure* yra bendrai atsakingos už maždaug 80 proc. Sąjungos biudžeto įvykdymo; tačiau kadangi *de facto* valstybės narės ir Komisija panaudodamos šiuos išteklius yra atsakingos už šių projektų priežiūrą, kad būtų užtikrinta tam tikro lygio kontrolė; kadangi valstybės narės pirmiausia yra atsakingos už nuosavų išteklių surinkimą, be kita ko, PVM ir muitų pavidalu;
- B. kadangi ES finansinių interesų apsauga turėtų būti pagrindinis ES politikos aspektas siekiant didinti piliečių pasitikėjimą ir užtikrinti, kad jų pinigai būtų naudojami tinkamai ir laikantis požiūrio „geriausias kiekvieno euro panaudojimas“;
- C. kadangi panaudojant supaprastinimo procesus, gerų veiklos rezultatų užtikrinimas apima indėlius, išdirbius, išdavas / rezultatus ir poveikį, kurie reguliariai vertinami vykdant veiklos auditus;
- D. kadangi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 325 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad valstybės narės prieš Sąjungos finansiniams interesams kenkiantį sukčiavimą imasi tų pačių priemonių, kurių jos imasi prieš savo pačių finansiniams interesams kenkiantį sukčiavimą;
- E. kadangi SESV 325 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad valstybės narės, Komisijos padedamos, organizuoja glaudų ir reguliarių kompetentingų institucijų bendradarbiavimą;
- F. kadangi dėl valstybių narių teisinių ir administracinių sistemų įvairovės susidaro sudėtingos sąlygos pažeidimų šalinimui ir kovai su sukčiavimu; ir kadangi todėl Komisija turėtų padidinti pastangas ir užtikrinti, kad kova su sukčiavimu būtų vykdoma veiksmingai ir būtų pasiekta apčiuopiamesnių ir labiau patenkinamų rezultatų;
- G. kadangi tampa vis labiau aišku, kad naudojimasis neskelbtiniais duomenimis yra prie sukčiavimo prisidedantis veiksnys;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0403.

⁽²⁾ OL L 312, 1995 12 23, p. 1.

⁽³⁾ 2015 m. rugsėjo 8 d. Teisingumo Teismo sprendimas (*Taricco ir kiti*), C-105/14, ECLI:EU:C:2015:555.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0022.

⁽⁵⁾ OL L 94, 2014 3 28, p. 65.

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

- H. kadangi PVM – svarbus ir didėjantis valstybių narių, 2014 m. gavusių beveik 1 trln. EUR, pajamų šaltinis, kuriuo prisidedama prie ES nuosavų išteklių ir kuris sudarė 17,667 mln. EUR arba 12,27 proc. visų ES pajamų 2014 m.;
- I. kadangi dabartinė PVM sistema, ypač taikoma tarpvalstybiniais sandoriais, yra neapsaugota nuo sukčiavimo ir mokesčių vengimo strategijų, iš kurių vien dėl dingusio prekiautojo sukčiavimo Bendrijoje (paprastai vadinamo karuseliniu sukčiavimu) 2014 m. prarasta maždaug 50 mlrd. EUR PVM pajamų;
- J. kadangi PVM nepriemoka 2014 m. sudarė maždaug 159,5 mlrd. EUR ir skirtingose šalyse skiriasi nuo mažiau kaip 5 proc. iki daugiau kaip 40 proc.;
- K. kadangi korupcijos atvejų, ypač organizuoto nusikalstamumo forma, yra visose valstybėse narėse ir sukuriama našta ne tik ES ekonomikai, bet ir daroma žala demokratijai ir teisinei valstybei visoje Europoje; tačiau kadangi tikslūs skaičiai yra nežinomi, nes Komisija nusprendė ataskaitoje dėl ES kovos su korupcija politikos neskelbti duomenų;
- L. kadangi sukčiavimas – tai tyčinio neteisėto veiksmo pavyzdys ir todėl vertinamas kaip baudžiamoji veika ir kadangi pažeidimas – tai taisyklių nesilaikymas;
- M. kadangi pažeidimų skaičiaus svyravimas gali būti susietas su daugiamečio programavimo ciklų raida (kai daugiau pažeidimų aptinkama ciklų pabaigoje dėl to, kad programos užbaigiamos), taip pat su kai kurių valstybių narių, kurios linkusios pranešti apie didžiąją dalį ankstesnių daugiamečių programų pažeidimų vienu metu, vėluojančiomis ataskaitomis;

Pažeidimų nustatymas ir pranešimas apie juos

1. su susirūpinimu pažymi, kad 2015 m. pranešimų apie visus sukčiavimu laikomus ir nelaikomus pažeidimus skaičius gerokai padidėjo – 36 proc. (t. y. 5 876 įregistruotų pažeidimų atvejai, palyginus su 2014 m.) ir pasiekė 22 349 atvejų skaičių, susijusių su tam tikromis konkrečiomis situacijomis dviejų valstybių narių sanglaudos politikos srityje; pažymi, kad nors pažeidimų skaičius 2015 m. išaugo, su jais susijusi suma (3,21 mlrd. EUR) šiek tiek (1 proc.) sumažėjo, palyginti su 2014 m. (3,24 mlrd. EUR);
2. yra susirūpinęs, kad nepaisant 11 proc. sumažėjusių sukčiavimui priskiriamų pažeidimų, apie kuriuos pranešta, – nuo 1 649 2014 m. iki 1 461 2015 m. – su jais susijusios sumos padidėjo 18 proc. t. y., nuo 538 mln. 2014 m. iki 637,6 mln. 2015 metais; pažymi, kad netikri ar suklastoti dokumentai bei deklaracijos sudarė dažniausiai pasitaikančio sukčiavimo atvejus – iš viso 34 proc., o didžiausia sukčiavimui priskiriamų pažeidimų, apie kuriuos pranešta, dalis (52 proc.) nustatyta žemės ūkio sektoriuje, taip pat didžiausia visų sukčiavimu laikomų pažeidimų procentinė dalis (75 proc.) nustatyta taikant administracinės kontrolės sistemas, kurios numatytos konkrečioms sektoriams skirtuose reglamentuose;
3. primena, kad ne visi pažeidimai yra sukčiavimas ir kad svarbu tinkamai atskirti klaidas nuo sukčiavimo;
4. mano, kad Komisijos ir valstybių narių bendradarbiavimas sukčiavimo nustatymo srityje nėra pakankamai efektyvus;
5. nepitaria Komisijai, kad kasmet ES biudžeto išteklius didinant 14 proc. būtų galima pateisinti 36 proc. padidėjusį pažeidimų skaičių;
6. teigiamai vertina Komisijos keturių deleguotųjų ir keturių įgyvendinimo reglamentų dėl pranešimų apie pažeidimus nuostatų pasidalijamojo valdymo srityje rinkinį, kuriuo siekiama pagerinti informacijos apie pažeidimus ir sukčiavimą, kurią pranešė valstybės narės, kokybę ir nuoseklumą; apgailestauja, kad šiuose reglamentuose nereguluojami terminai, per kuriuos valstybės narės privalėtų pranešti apie pažeidimus; apgailestauja dėl to, kad sukčiavimu nelaikomų pažeidimų atžvilgiu, 2015 m. 537 iš 538 pažeidimų, apie kuriuos pranešė Airija, buvo susiję su ankstesne 2000–2006 m. ataskaitų programa ir 5 105 iš 5 619 pažeidimų, apie kuriuos pranešė Ispanija, buvo susiję su sanglaudos politikos sektoriaus pažeidimais, nustatytais per visą 2007–2013 m. laikotarpį, apie kuriuos visus pranešta 2015 m.; ir dėl to, kad 2014 m. Nyderlandai buvo pranešę tik apie 1 pažeidimą žuvininkystės sektoriuje, o 2015 metais jų buvo 53; pabrėžia tai,

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

kad situacija, kai valstybės narės laiku nepateikia duomenų arba jų pateikiami duomenys nėra tikslūs, kartojasi jau daugelį metų; pabrėžia, kad neįmanoma duomenų palyginti ir objektyviai įvertinti sukčiavimo Europos Sąjungos valstybėse narėse masto;

7. pažymi, kad, remiantis Tarybos direktyvos 2010/24/ES dėl savitarpio pagalbos vykdant reikalavimus, susijusius su mokesčiais, muitais ir kitomis priemonėmis, 27 straipsnio 3 dalimi, Komisija kartą per penkerius metus Europos Parlamentui ir Tarybai teikia ataskaitą apie tai, kaip veikia šia direktyva nustatyta tvarka; apgailestauja, kad vis dar nepaskelbtas vertinimas, kuris buvo numatytas atlikti ne vėliau kaip 2017 m. sausio 1 d.; ragina Komisiją nedelsiant paskelbti vertinimą;

8. ragina Komisiją toliau stengtis vystyti tokias programas, kaip REFIT, kad būtų supaprastinti ES teisės aktai; pabrėžia, kad taisyklių ir procedūrų supaprastinimas padeda sumažinti pažeidimus, kurie dažnai susiję su sudėtingomis taisyklėmis ir reikalavimais; pažymi, kad administracinės naštos sumažinimas – tai viešojo administravimo ir ES piliečių išlaidų mažinimas, ir taip pat skatina naudoti gavėjus vykdyti naujas ES programas; pabrėžia, kad taisyklių supaprastinimas turėtų atitikti ES biudžeto, sutelkto į rezultatus, principą;

9. primena, jog valstybės narės valdo apie 80 procentų ES biudžeto, todėl mano, jog Komisija privalo joms padėti kurti nacionalines kovos su sukčiavimu strategijas;

10. apgailestauja, jog ne visos valstybės narės iki šiol yra patvirtinusios nacionalines kovos su sukčiavimu strategijas;

11. pakartotinai ragina Komisiją nustatyti vienodą, palyginamų duomenų apie pažeidimus ir sukčiavimo atvejus surinkimo sistemą iš valstybių narių, kuri standartizuotų pranešimo procesą bei teikiamos informacijos kokybę ir duomenų palyginamumą;

12. teigiamai vertina tai, kad 2015 m. rugsėjo 9 d. buvo priimtas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/1525, kuriuo buvo patobulinta dabartinė sukčiavimo muitų srityje nustatymo ir tyrimo sistema ES ir nacionaliniu lygmenimis;

13. vertina valstybių narių pastangas, kuriomis siekiama aptikti ir įvertinti pažeidimus ir apie juos pranešti ir įgyvendinti veiksmingas ir proporcingas kovos su sukčiavimu priemones; pabrėžia, kad kovos su sukčiavimu veiksmai padeda skatinti plėtrą; ragina Komisiją taip pat naudoti techninę pagalbą tam, kad padėtų stiprinti techninius ir administracinius valdymo institucijų pajėgumus veiksmingoms kontrolės sistemoms užtikrinti, be kita ko, taikant paprastesnes ir skaidresnes taikomas programas, kurias naudojant būtų sumažinta sukčiavimo rizika ir užtikrinama, kad būtų galima susigrąžinti bet kokius nuostolius; rekomenduoja visais lygmenimis didinti projektų valdymo skaidrumą; ragina Komisiją ir valstybes narės tęsti pradėtus veiksmus ir kontrolės sistemoms bei procedūroms palaipsniui sistemingai pradėti naudoti informacinių technologijų priemones, skirtas kovai su pažeidimais; primygtinai ragina Komisiją parengti ir patvirtinti specialias gaires, skirtas nacionalinės valdžios institucijoms padėti nustatyti pažeidimus;

Įplaukos – nuosavi ištekliai

14. yra susirūpinęs, kad 2014 m. dėl PVM nepriemokos ir sukčiavimo PVM Bendrijos viduje atitinkamai patirti 159,5 mlrd. EUR ir 50 mlrd. EUR pajamų nuostoliai; pažymi, kad tik dvi valstybės narės – Jungtinė Karalystė ir Belgija – renka ir platina statistinius duomenis apie tarpvalstybinio sukčiavimo PVM sukeltus pajamų nuostolius;

15. pažymi, kad Komisija negali gauti informacijos, kuria keičiasi valstybės narės, kad galėtų užkirsti kelią dingusio prekiautojo sukčiavimui Bendrijoje, kuris dažnai vadinamas karuseliniu sukčiavimu, ir su juo kovoti; laikosi nuomonės, kad Komisija turėtų galėti pasinaudoti tinklu „Eurofisc“, kad galėtų geriau kontroliuoti, vertinti ir tobulinti valstybių narių keitimąsi duomenimis; ragina visas valstybes narės dalyvauti visoje tinklo „Eurofisc“ vykdomoje veikloje, siekiant palengvinti ir paspartinti keitimąsi informacija su tokiomis teisminėmis ir teisėsaugos institucijomis, kaip Europolu ir

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

OLAF, kaip rekomendavo Audito Rūmai; ragina valstybės nares ir Tarybą suteikti Europos Komisijai galimybę pasinaudoti šiais duomenimis, kad būtų skatinamas bendradarbiavimas, stiprinamas duomenų patikimumas ir kovojama su tarpvalstybiniu nusikalstamumu;

16. pažymi, kad PVM informacijos mainų sistema (angl. VIES) – naudinga kovos su sukčiavimu priemonė, nes ja mokesčių institucijoms suteikiama galimybė suderinti duomenis apie prekyautojus skirtingose šalyse; ragina valstybes nares sutrumpinti informacijos teikimo, atsakymo į užklausas ir reagavimo į nurodytas klaidas laikotarpį, kaip rekomendavo Audito Rūmai;

17. atkreipia dėmesį į 2016 m. balandžio 7 d. paskelbtą Komisijos veiksmų planą „PVM. Bendros ES PVM erdvės kūrimas“; labai apgailestauja dėl to, kad 2016 m. veiksmų plane numatytas paskelbti leidinys „Mokesčių administratorių ir muitinių bei teisėsaugos institucijų bendradarbiavimo gerinimo ir mokesčių administratorių pajėgumų stiprinimo priemonės“ nukeltas vieniems metams; pabrėžia, kad problemoms, susijusioms su tarpvalstybiniu sukčiavimu PVM, spręsti reikalingos griežtos, koordinuotos ir skubios priemonės, todėl primygtinai ragina Komisiją paspartinti savo procedūras ir parengti sprendimus, kad būtų išvengta mokestinių pajamų praradimo ES ir valstybėse narėse;

18. pabrėžia, kad dėl trumpalaikių kovos su PVM nuostoliais priemonių įgyvendinimo neturėtų būti atidėtas Komisijos pasiūlymas dėl galutinės PVM sistemos, kuri numatyta veiksmų plane;

19. džiaugiasi, kad tradicinių nuosavų išteklių (angl. TOR) dydžio šuolis 2014 m., kuriam įtaką padarė sukčiavimas, kilo tik vienais metais ir kad 2015 m. lygis (427 mln. EUR) vėl pasiekė vidutinį 2011–2015 m. lygį; vis dėlto yra nepatenkintas, kad tam tikros valstybės narės nepraneša apie jokių su tradiciniais nuosavais išteklių susijusių pažeidimų atvejus;

20. primygtinai ragina valstybes nares greičiau susigrąžinti mokėtinas tradicinių nuosavų išteklių sumas, tai ypač taikytina valstybėms narėms, kurioms reikia susigrąžinti didžiausias sumas; primygtinai ragina Graikiją, Rumuniją, Latviją, Maltą ir Nyderlandus pagerinti tradicinių nuosavų lėšų rinkimą, nes jų mokėtinų tradicinių nuosavų lėšų lygis gerokai didesnis už ES vidurkį, kuris yra 1,71 proc., ir atitinkamai siekia 8,95 proc., 5,07 proc., 5,04 proc., 3,84 proc. ir 3,81 proc.;

21. pažymi, kad savanoriškų pranešimų apie pažeidimus skaičius auga ir ragina valstybes nares atitinkamai pakoreguoti savo muitinio tikrinimo strategijas atsižvelgiant į savanoriškų pranešimų rezultatus;

22. ypač atkreipia dėmesį į tai, kad 75 proc. visų nesąžiningų atvejų, apie kuriuos pranešama, susiję su tokiomis prekėmis, kaip tabakas, elektros prietaisai, avalynė, tekstilė, geležis ir plienas, ir kad tokių prekių kilmės šalis dažniausiai yra Kinija, Jungtiniai Arabų Emyratai, JAV, Baltarusija, Rusija ir Ukraina; pabrėžia, kad Kinija – pagrindinė (80 proc.) suklastotų prekių kilmės šalis, po jos eina Honkongas, Jungtiniai Arabų Emyratai, Turkija ir Indija; prašo Komisijos iškelti šias problemas per prekybos derybas su šiomis šalimis;

23. pabrėžia, kad dėl dideliais mokesčiais apmokestinamų prekių kontrabandos prarandama daug ES ir valstybių narių biudžetų pajamų ir kad apytikriai apskaičiuota, jog vien tik dėl cigarečių kontrabandos kasmet patiriamas tiesioginis daugiau kaip 10 mlrd. EUR mūto mokesčių pajamų nuostolis;

24. susirūpinęs pažymi, kad pastaraisiais metais išaugo tabako kontrabanda į ES ir apskaičiuota, kad dėl jos kasmet prarandama 10 mlrd. EUR ES biudžeto ir valstybių narių biudžetų viešųjų pajamų, tuo pačiu metu ji yra pagrindinis organizuoto nusikalstamumo, įskaitant terorizmą, šaltinis; pabrėžia, kad dėl neteisėtos prekybos tabako gaminiais padaroma didelė žala teisėtai prekybai ir nacionalinėms ekonomikoms; be to, pažymi, kad didelės kontrabandinio tabako dalies kilmės šalis – Baltarusija; ragina ES ir valstybes nares daryti spaudimą Baltarusijai, kad būtų kovojama su neteisėta prekyba tabako gaminiais ir organizuotu nusikalstamumu, taip pat prireikus taikyti sankcijas; ragina valstybes nares intensyviau bendradarbiauti šioje srityje;

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

25. atkreipia dėmesį į sėkmingus rezultatus vykdant daugybę bendrų muitinių operacijų, susijusių su OLAF ir valstybių narių bendradarbiavimu su įvairiomis trečiųjų šalių tarnybomis, per kurias, be kita ko, konfiskuota 16 mln. cigarečių ir 2 tonos kanapių; pažymi, kad per operaciją „Baltica“, kurią vykdė Lenkijos muitinė, bendradarbiaudama su OLAF, Europolu ir penkiomis valstybėmis narėmis (Suomija, Estija, Latvija, Lietuva ir Švedija), buvo konfiskuota 13 mln. cigarečių, atvežtų iš tokių trečiųjų valstybių kaip Baltarusija ir Rusija;

26. atkreipia dėmesį į tai, kad pranešta apie 241 kontrabandinių cigarečių atvejį, susijusių su nustatytu 31 mln. EUR tradicinių nuosavų išteklių nuostoliu; abejoja dėl kai kurių valstybių narių muitinių, kurios 2015 m. nepranešė apie nė vieną cigarečių kontrabandos atvejį, budrumo;

27. pažymi, kad muitinis tikrinimas, vykdytas prekių įforminimo metu, ir kovos su sukčiavimu tarnybų atliekami patikrinimai buvo sėkmingiausi metodai siekiant nustatyti sukčiavimo atvejus, susijusius su pajamomis ES biudžete 2015 metais;

28. reiškia didelį susirūpinimą dėl to, kad muitinės darbuotojų mažinimas gali turėti neigiamą poveikį atliekamų patikrų skaičiui ir todėl būtų daromas neigiamas poveikis siekiant nustatyti sukčiavimo veiksmus ES biudžeto pajamų sektoriuje;

29. pakartoja, kad veiksminga muitinės kontrolė yra pagrindinis veiksnys užtikrinant ES finansinių interesų apsaugą ir kad biudžetinės priemonės turėtų nekludyti valstybių narių valdžios institucijoms atlikti savo užduotis;

30. yra susirūpinęs dėl muitinio tikrinimo ir su juo susijusio muitų, kurie yra ES biudžeto nuosavų išteklių šaltinis, surinkimo; atkreipia dėmesį į tai, kad patikrinimus, ar importuotojai laikosi tarifų ir importo taisyklių, atlieka valstybių narių muitinės, ir ragina Komisiją užtikrinti, kad patikrinimai ties ES sienomis būtų tinkami ir suderinti ir tokiu būdu garantuojantys ES saugumą, saugą ir ekonominius interesus, ir išsipareigoti ypač kovoti su prekyba neteisėtomis ir suklastotomis prekėmis;

31. teigiamai vertina Komisijos rekomendaciją, kad valstybės narės turėtų užtikrinti tinkamą palankių sąlygų prekybai sudarymo ir ES finansinių interesų apsaugos pusiausvyrą; šiuo požiūriu atkreipia dėmesį į greitąsias muitinės procedūras, taikomas įmonėms, kurios laikomos mažos rizikos – tai savaiame galėtų būti gera greito prekių įforminimo sistema, tačiau buvo parodyta, kad šios procedūros pažeidžiamos korupcinės muitinės pareigūnų praktikos požiūriu;

Išlaidos

32. atkreipia dėmesį į žemą pranešamų tiesiogiai Komisijos valdomų fondų pažeidimų (laikomų arba nelaikomų sukčiavimų) lygį, kuris yra mažesnis kaip 0,7 proc.; prašo Komisijos suteikti išsamesnę informaciją apie iš teisėtų gyventojų, kilusių iš ES nepriklausančių šalių, susigrąžintas netinkamai valdytas ES lėšas, kurias tiesiogiai valdė Komisija;

33. pažymi, kad 2015 m. sukčiavimui priskiriamų pažeidimų, susijusių su išlaidomis, apie kuriuos pranešta, skaičius sumažėjo 10 proc.;

34. pažymi, kad atskleisti sukčiavimu laikomi ir juo nelaikomi pažeidimai, susiję su išlaidomis, 2015 m. sudaro 1,98 proc. ES biudžeto mokėjimų;

35. pažymi, kad 2015 m. sukčiavimu laikomų pažeidimų, apie kuriuos pranešta, skaičius pagal nacionalinių išteklių biudžeto sektorių sumažėjo 14 proc., palyginti su 2014 m., ir kad susijusi suma padidėjo 8 proc.; reiškia susirūpinimą dėl to, kad šiame sektoriuje sukčiavimu nelaikomų pažeidimų skaičius 2015 m. išaugo 28 proc., o susijusi suma – 44 proc.;

36. apgailestauja dėl to, kad bent 5 metus iš eilės kasmet daugėjo Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) sukčiavimu laikomų ir juo nelaikomų pažeidimų, apie kuriuos pranešama, skaičius: 2011 m. pranešta apie 1 970 atvejų, 2015 m. – apie 4 612; tačiau pažymi, kad su EŽŪGF susiję pažeidimai metai po metų išliko stabilūs (+6 proc., palyginti su 2014 m., ir 10 proc., palyginti su 2011 m.), o su EŽŪFKP susijusių pažeidimų nuolat daugėjo; atkreipia dėmesį į tai, kad susijusi finansinė suma 2011 m. sumažėjo nuo 211 mln. EUR iki 119 mln. EUR 2012 m., tačiau 2015 m. nuolat didėjo iki 394 mln. EUR, o EŽŪFKP pažeidimų, apie

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

kuriuos pranešama, lygis sudaro beveik 2 proc. viso fondo; primygtinai ragina valstybes nares, kuriose pranešta apie daugiausia **sukčiavimu nelaikomų** pažeidimų, – Rumuniją, Italiją, Ispaniją, Lenkiją, Vengriją, Portugaliją ir Lietuvą – nedelsiant ir veiksmingai sureguliuoti šią padėtį, kad būtų sustabdyta ši tendencija;

37. apgailestauja, kad daugiau kaip du trečdaliai nustatytų 2015 m. ERPF išlaidų klaidų atsirado dėl to, kad nebuvo patvirtinamųjų dokumentų, kuriais būtų pagrįstos išlaidos ir viešųjų pirkimų taisyklių nesilaikymas; atkreipia dėmesį į tai, kad, norint užtikrinti veiksmingą kontrolę, būtinas visiškas skaidrumas, įskaitant susijusių su subrangovais; ragina Komisiją ir valstybes nares nedelsiant išspręsti šiuos trūkumus; ragina Komisiją nedelsiant stebėti ir įvertinti Direktyvų 2014/24/ES ir 2014/25/ES dėl viešųjų pirkimų perkėlimą į nacionalinę teisę;

38. yra susirūpinęs, kad pažeidimų, apie kuriuos pranešė įvairios valstybės narės, skaičius labai skiriasi; atkreipia dėmesį į tai, kad daugiau pranešimų apie pažeidimus taip pat gali būti dėl to, kad nacionalinė kontrolės sistema turi didesnius pajėgumus užkirsti kelią pažeidimams ar jiems aptikti; ragina Komisiją toliau dėti visas pastangas, skirtas valstybėms narėms remti gerinant patikrinimų lygį ir kokybę, be kita ko, pasitelkiant ES kovos su sukčiavimu koordinavimo tarnybas (angl. AFCOS), ir visose valstybėse narėse baigiant įdiegti nacionalinę kovos su sukčiavimu strategiją (NAF);

39. palankiai vertina tai, kad iki 2015 m. pabaigos šešios valstybės narės patvirtino nacionalines kovos su sukčiavimu strategijas ir ragina likusias valstybes nares skubiai užbaigti besitęsiančius priėmimo procesus ir parengti savo nacionalines kovos su sukčiavimu strategijas;

40. yra labai susirūpinęs dėl to, kad 2015 m., palyginti su 2014 m., padvigubėjo su bendra žuvininkystės politika susijusių sukčiavimų laikomų ir juo nelaikomų pažeidimų skaičius, kuris yra didžiausias per visą laiką: 202 atvejai (19 sukčiavimų laikomų ir 183 juo nelaikomų atvejų), susiję su 22,7 mln. EUR suma (3,2 mln. EUR suma susijusi su sukčiavimų laikomais atvejais);

41. pabrėžia, kad supaprastinus administracines taisykles sumažės su sukčiavimu nesusijusių pažeidimų, bus lengviau nustatyti sukčiavimo atvejus, o ES lėšos taps prieinamesnės naudos gavėjams;

42. labai apgailestauja, kad sanglaudos politikos srityje pranešta apie labai padidėjusį sukčiavimų nelaikomų pažeidimų skaičių, kuris 2014–2015 m. pakilo 104 proc. už programavimo laikotarpius prieš 2007–2013 m. ir 108 proc. už 2007–2013 m. programavimo laikotarpį; tačiau pažymi, kad finansinės sumos, susijusios su sukčiavimų nelaikomais pažeidimais, 2015 m., palyginti su 2014 m., padidėjo ne daugiau kaip 9 proc.; be to, apgailestauja dėl to, kad sukčiavimų laikomų pažeidimų skaičius 2015 m. išaugo 21 proc., o susijusi suma – 74 proc.;

43. mano, kad metinėje ataskaitoje pateiktų duomenų ir palyginamų duomenų apie nacionalines išlaidų sistemas, įskaitant duomenis apie pažeidimus ir sukčiavimą, lyginamoji analizė galėtų padėti padaryti tikslines išvadas apie sanglaudos politikos išlaidas, įskaitant išlaidas pajėgumų stiprinimo reikmėms;

44. šiuo požiūriu nurodo Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 10/2015, kurioje, be kita ko, rekomenduojama, kad Komisija ir valstybės narės investuotų į sistemingą viešųjų pirkimų klaidų analizę, ir prašo Komisijos pateikti Parlamentui tokią išsamią analizę; ypač ragina Komisiją reikšti savo nuomonę dėl pasikartojančių klaidų ir paaiškinti, kodėl tokios klaidos nebūtų traktuojamos kaip galimai sukčiavimų laikomos veiklos signalai; ragina Komisiją nedelsiant baigti rengti viešųjų pirkimų gaires, suderintas su neseniai priimta Direktyva dėl viešųjų pirkimų;

45. atkreipia dėmesį į tai, kad būtinas visiškas išlaidų apskaitos, ypač infrastruktūros darbų, kurie finansuojami tiesiogiai naudojant ES lėšas ar finansines priemones, skaidrumas; ragina Komisiją užtikrinti, kad ES piliečiai galėtų visapusiškai susipažinti su informacija apie bendrai finansuojamus projektus;

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

46. prašo, kad Komisija pateiktų išsamius paaiškinimus dėl didelio sukčiavimo atvejų skaičiaus mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros (MTTP), inovacijų ir verslumo srityje priežasčių; šis skaičius 2007–2013 m. programavimo laikotarpiu padidėjo nuo 6 iki 91 atvejo, apie kurį pranešta, ir tai sudaro 263 mln. EUR sumą ir daugiau kaip 20 proc. visų praneštų sukčiavimo atvejų sanglaudos politikos srityje;

47. palankiai vertina, tai, kad apskritai sumažėjo pažeidimų, apie kuriuos pranešta, skaičius Pasirengimo narystei pagalbos srityje; vis dėlto pažymi, kad stabiliai didėja Pasirengimo narystei pagalbos priemonės (PNPP) pažeidimų skaičius, Turkijoje įvyksta 46 proc. atvejų, kurie sudaro 83 proc. pažeidimų, apie kurios pranešama, sumų; ragina Komisiją apsvarstyti galimybę taikyti neigiamą principo „parama pagal pažangą“ variantą („mažesnė parama už mažesnę pažangą“), atsižvelgiant į dabartinę politinę padėtį Turkijoje, kuri kelia tiesioginį pavojų šalies galimybėms panaudoti paramą;

Nustatytos problemos ir būtinos priemonės*Geresnis pranešimų teikimas*

48. apgailestauja, kad, nepaisant daugelio Parlamento raginimų nustatyti visose valstybėse narėse vienodus pranešimų apie pažeidimus teikimo principus, padėtis ir toliau yra nepatenkinama ir vis dar smarkiai skiriasi kiekvienos valstybės narės nurodomas sukčiavimu laikomų ir juo nelaikomų pažeidimų skaičius; mano, kad dėl šios problemos sukuriama iškreiptas pažeidimų skaičiaus ir ES finansinių interesų apsaugos tikrosios būklės vaizdas; pakartoja savo raginimą Komisijai rimtai stengtis suvienodinti valstybėse narėse taikomus skirtingus pažeidimų prevencijos, nustatymo ir pranešimo apie juos metodus ir nevienodą aiškinimą taikant ES teisinę sistemą; ragina sukurti vieningą pranešimų teikimo sistemą;

49. dar kartą ragina Komisiją sukurti sistemą, kuria naudodamosi kompetentingos institucijos galėtų keistis informacija, ir taip būtų sudaryta galimybė tarp dviejų ar daugiau valstybių narių atlikti apskaitos įrašų kryžminę patikrą siekiant išvengti tarpvalstybinio sukčiavimo, susijusio su struktūriniais ir investicijų fondais, ir taip užtikrinti kompleksinį ir išsamų požiūrį į valstybių narių finansinių interesų apsaugą;

50. atkreipia dėmesį į pagal programą „Hercule III“ kovos su sukčiavimu sektoriuje finansuojamo bendradarbiavimo projekto išvadas, kuriose Komisija raginama pateikti konkretų pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl tarpusavio administracinės pagalbos struktūrinių ir investicijų fondų srityje, nes tokia teisinė bendradarbiavimo priemonė yra reikalinga siekiant užkirsti kelią nusikaltėliškam grobstymui, pradžios tašku imant šiuo metu vykdomą Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų laikotarpio vidurio vertinimą;

51. atkreipia dėmesį, kad nepaprastosios padėties atvejais, pvz., kai lėšos naudojamos pabėgėliams, dažnai nukrypstama nuo įprastinių viešųjų pirkimų procedūrų ir lėšomis galima naudotis tiesiogiai; ragina Komisiją veiksmingiau prižiūrėti tokių išimčių ir plačiai paplitusios praktikos skaidyti viešąsias sutartis tam, kad nebūtų viršijamos nustatytos ribos ir kad būtų galima išvengti įprastinių viešųjų pirkimų procedūrų, taikymą;

52. remia Komisijos požiūrį rekomenduoti stiprinti valstybių narių, kurios vis praneša apie labai nedidelį sukčiavimu laikomų pažeidimų skaičių, darbą, susijusį su sukčiavimo nustatymu ir (arba) pranešimu apie jį;

53. palankiai vertina didesnę Komisijos paskelbtų duomenų apie sukčiavimu laikomus ir nelaikomus pažeidimus ir apie pažeidimų, apie kuriuos pranešta, statistinio įvertinimo kokybę skaičių;

54. ragina valstybes nares ratifikuoti visą ES direktyvą dėl pinigų plovimo ir pradėti naudotis viešu įmonių, taip pat patikos fondų, tikrųjų savininkų registru;

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

55. atkreipia dėmesį į tai, kad daugelis valstybių narių neturi konkrečių kovos su organizuotu nusikalstamumu teisės aktų, tačiau organizuotas nusikalstamumas nuolat plinta tarpvalstybinėje veikloje ir sektoriuose, kurie daro poveikį ES finansiniams interesams, kaip antai kontrabanda ar pinigų padirbinėjimas; mano, jog labai svarbu, kad valstybės narės priimtų priemones, išdėstytas jo rezoliucijose dėl kovos su organizuotu nusikalstamumu ⁽¹⁾;

56. pabrėžia, kad prevencija turėtų apimti nuolatinį mokymus ir paramą kompetentingų institucijų darbuotojams, atsakingiems už lėšų valdymą ir kontrolę, taip pat keitimąsi informacija ir geriausios praktikos pavyzdžiais tarp valstybių narių; primena lemiamą vietos ir regioninės valdžios institucijų bei suinteresuotųjų šalių vaidmenį kovojant su sukčiavimu; ragina Komisiją ir valstybes nares laikytis nuostatų, kuriomis nustatomos sanglaudos politikos *ex ante* sąlygos, visų pirma viešųjų pirkimų srityje; ragina valstybes nares dėti daugiau pastangų Komisijos metinėje ataskaitoje nurodytose srityse, ypač viešųjų pirkimų, finansinių nusikaltimų, interesų konfliktų, korupcijos, informavimo apie pažeidimą ir sukčiavimo sąvokos apibrėžimo srityse;

57. rekomenduoja imtis veiksmų supaprastinimo priemonių įsisavinimui 2014–2020 m. laikotarpiu pagerinti atsižvelgiant į Europos struktūrinių ir investicijų fondų reglamentavimo sistemą po 2020 m. ir siekiant sumažinti dėl klaidų padarytų pažeidimų riziką; pabrėžia, kad svarbu taikyti bendro audito principą; mano, kad taisyklių ir procedūrų supaprastinimas padės sumažinti sukčiavimu nelaikomų pažeidimų skaičių; ragina valstybes nares ir jų vietos ir regioninės valdžios institucijas keistis šios srities geriausios praktikos pavyzdžiais kartu visada atsižvelgiant į tai, kad reikia išlaikyti tinkamą budrumo priemonių ir supaprastintų procedūrų pusiausvyrą;

Geresnė kontrolė

58. palankiai vertina tai, kad *ex ante* ir *ex post* Bendrijos kontrolės priemonėmis nustatoma vis daugiau pažeidimų atvejų; vis dėlto mano, kad paprasčiau vykdyti prevenciją, o ne išieškoti nuostolius, ir kad visada reikėtų numatyti nuostatą dėl finansuotųjų projektų nepriklausomo *ex ante* vertinimo; todėl primygtinai ragina valstybes nares su Komisijos pagalba geriau vykdyti *ex ante* kontrolę ir naudotis visa turima informacija siekiant išvengti su ES lėšomis susijusių klaidų ir nepagrįstai išmokėtų sumų; šiuo požiūriu primena, kad biudžeto ribojimo priemonės negali būti nurodomos kaip darbuotojų, vykdančių šią *ex ante* kontrolę, mažinimo priežastys, nes pažeidimų prevencija atsiperka;

59. ragina Komisiją dar labiau išplėsti savo priežiūros vaidmenį, atliekant auditą, kontrolę ir patikras, naudojantis taisomųjų veiksmų planais ir išankstinio įspėjimo raštais siekiant sumažinti pažeidimų skaičių;

60. primygtinai ragina Komisiją, vadovaujantis atitinkamu teisiniu pagrindu, toliau taikyti griežtą mokėjimų nutraukimo ir sustabdymo politiką – prevencinę priemonę siekiant išvengti poveikį ES biudžetui darančių pažeidimų;

61. remia programą „Hercule III“, kuri yra tinkamas požiūrio „geriausias kiekvieno euro panaudojimas“ pavyzdys; pabrėžia šios programos svarbą ir indėlį stiprinant muitinių gebėjimus kontroliuoti tarpvalstybinius organizuotus nusikaltimus ir užkirsti kelią suklastotų ir kontrabandinių prekių pateikimui į valstybes nares; prašo Komisijos pateikti laikotarpio vidurio vertinimą, kokių rezultatų buvo pasiekta pagal programą „Hercule III“ atsižvelgiant į jos tikslus ir stebėti suteiktą dotacijų panaudojimą ir veiksmingumą;

62. ragina Komisiją išnagrinėti galimybę, ar visos valstybės narės privaloma tvarka turėtų naudoti rizikos vertinimo priemonę ARACHNE, kad būtų sustiprintos kovos su sukčiavimu priemonės;

⁽¹⁾ 2016 m. spalio 25 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl kovos su korupcija ir tolesnių veiksmų, susijusių su CRIM komiteto rezoliucija (Priimti tekstai, P8_TA(2016)0403); 2013 m. spalio 23 d. Europos Parlamento rezoliucija „Kova su organizuotu nusikalstamumu, korupcija ir pinigų plovimu. Rekomendacijos dėl veiksmų ir iniciatyvų, kurių reikia imtis“ (OL C 208, 2016 6 10, p. 89).

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

63. tikisi, kad 2018 m. Komisija atliks laikotarpio vidurio vertinimą siekdama nustatyti, ar taikant naują sanglaudos politikos reguliavimo sistemą labiau apsaugoma nuo pažeidimų, įskaitant sukčiavimą, rizikos ir ar ji sumažinama, ir tikisi gauti išsamią informaciją apie naujų taisyklių dėl valdymo ir kontrolės sistemų poveikį, atsižvelgiant į pažeidimų ir sukčiavimo riziką ir į bendrą politikos įgyvendinimą;

64. laikosi nuomonės, kad prieš priimant naują daugiametę finansinę programą (DFP) reikia įvertinti Sanglaudos fondo finansų kontrolės sistemą, kad būtų pašalinti sistemos trūkumai;

65. pabrėžia, kad Komisija, atlikdama 2018 m. numatytą sanglaudos politikos laikotarpio vidurio vertinimą, turėtų atsižvelgti į tai, jog būtina užkirsti kelią pažeidimų rizikai ir ją mažinti, įskaitant sukčiavimu laikomus pažeidimus; apgailestauja, kad dėl sudėtingų procedūrų finansavimas iš ES fondų tampa mažiau patrauklus; prašo Komisijos analizuoti, kokią naudą teikia paskatos norint didinti išlaidų veiksmingumą; ragina Komisiją sukurti mechanizmą, skirtą keitimuisi informacija tarp kompetentingų nacionalinių institucijų, kad būtų sudarytos sąlygos atlikti kryžminį apskaitos duomenų apie sandorius tarp valstybių narių palyginimą, siekiant padėti nustatyti tarpvalstybinio sukčiavimo atvejus, susijusius su 2014–2020 m. DFP;

66. reiškia susirūpinimą dėl visų valstybių narių kontrolės struktūrų bendradarbiavimo lygio; ragina Komisiją ir valstybes nares remti iniciatyvas siekiant stiprinti kontrolės struktūrų, ypač tų, kurios vykdo paramos gavėjų pirmos linijos patikrinimus ir su jais bendrauja tiesiogiai, koordinavimo pajėgumus; primena, kad sukčiavimas ir korupcija vis labiau įgauna tarpvalstybinį mastą; šiomis aplinkybėmis pabrėžia, kad, siekiant apsaugoti ES finansinius interesus, reikėtų įsteigti nepriklausomą Europos prokuratūrą ir užtikrinti, kad būtų geriau patikslinti šios prokuratūros ir kitų veikiančių ES įstaigų santykiai ir kad būtų aiškiai nustatytos jų atitinkamos kompetencijos ribos siekiant išvengti bet kokio nereikalingo dubliavimosi;

ES valiutos apsauga

67. teigiamai vertina tai, kad 2014 m. įsigaliojo Direktyva 2014/62/ES, pagal kurią nustatoma, kad tyčiniai veiksmai, pvz. pinigų klastojimas ar pakeitimas, jų paleidimas į apyvartą, bet taip pat kurstymas ar bandymas tai daryti ir pagalba tokiais veiksmais laikomi nusikaltimu; apgailestauja dėl to, kad Belgija, Prancūzija ir Airija vis dar neperkėlė šios direktyvos į nacionalinę teisę per nurodytą laikotarpį, t. y. iki 2016 m. gegužės 23 d.;

68. pažymi, kad, anot Europos Centrinio Banko, nuo to laiko, kai 2002 m. buvo įvestas euras, dėl suklastotos valiutos iki 2016 m. patirti ES ekonomikos finansiniai nuostoliai siekia bent 500 mln. EUR;

Informatoriai

69. pabrėžia informatorių vaidmenį sukčiavimo prevencijos, nustatymo ir pranešimo apie jį srityje ir poreikį informatorius apsaugoti; palankiai vertina tai, kad 2015 m. Komisija pradėjo „Dalijimosi patirtimi programa“, kad galėtų koordinuoti geriausią praktiką ir keistis jos pavyzdžiais, kad, bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis, būtų užkirstas kelias korupcijai;

70. pabrėžia, kad korupcija ir sukčiavimas daro esminį neigiamą poveikį ES finansiniams interesams ir, nors ES numatė daugelio lygmenų kontrolės mechanizmą, asmens vaidmuo žemiausiame kontrolės sistemos lygmenyje yra tikrai nepakeičiamas; pabrėžia, kad dėl šios priežasties informatoriams reikia suteikti aišką poziciją ES ir valstybių narių teisės aktų sistemose, aiškiai apibrėžiant jų teises ir prievoles; ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti būtiniausių ES informatorių apsaugos lygį;

71. palankiai vertina tai, kad Parlamentas, Komisija, Taryba, Teisingumo Teismas, Audito Rūmai, Europos išorės veiksmų tarnyba, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas, Regionų komitetas, Europos ombudsmenas, Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas ir daugelis ES agentūrų įgyvendino vidaus taisykles dėl informatorių apsaugos, kaip numatyta pagal Tarnybos nuostatų 22a, 22b ir 22c straipsnius, ir tikisi tolesnės pažangos, susijusios su informatorių apsaugos taisyklėmis;

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

72. primena 2017 m. vasario 14 d. rezoliuciją dėl informatorių vaidmens saugant ES finansinius interesus⁽¹⁾, ir ragina valstybes nares ir Komisiją laiku įgyvendinti joje pateiktas rekomendacijas ir informuoti Parlamentą dėl tolesnių veiksmų atsižvelgiant į šią rezoliuciją; pakartoja savo raginimą Komisijai nedelsiant pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl informatorių apsaugos, siekiant veiksmingai užkirsti kelią Europos Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiam sukčiavimui ir su juo kovoti;

Korupcija

73. pažymi, kad 2015 m. kova su korupcija tebebuvo Europos semestro ir susijusio ekonomikos valdymo proceso prioritetas; palankiai vertina šiai kovai pasitelktas priemones, pvz., susitikimo su valstybių narių nacionaliniais informaciniais centrais organizavimą, pradėtą valstybių narių „Dalijimosi patirtimi programa“ ir OLAF dalyvavimą Komisijos vardu Europos ir tarptautiniuose kovos su korupcija forumuose;

74. apgailestauja dėl to, kad Komisija nebemano, kad reikia skelbti ES kovos su korupcija ataskaitą, o dėl to kliudoma įvertinti korupcijos 2015 m. mastą; ypač apgailestauja dėl to, kad šis sprendimas buvo priimtas visiškai nediskutuojant šiuo klausimu su Parlamentu; laikosi nuomonės, kad, nepaisant Komisijos ketinimų kovoti su korupcija, šis paskutinės minutės atsisakymas siunčia klaidingą žinią ne tik valstybėms narėms, bet ir piliečiams; pažymi, kad nuo 2008 m. lapkričio 12 d., kai Europos Sąjunga tapo Jungtinių Tautų konvencijos prieš korupciją (UNCAC) šalimi, ji nei dalyvavo taikant konvencijoje numatytą vertinimo mechanizmą, nei ėmėsi pirmųjų veiksmų, kad įvertintų, kaip ji pati įgyvendina išsipareigojimus, prisiimtus pagal konvenciją; ragina Europos Sąjungą vykdyti pagal Konvenciją prieš korupciją prisiimtas pareigas, t. y. įvertinti, kaip ji įgyvendina išsipareigojimus, prisiimtus pagal konvenciją, ir dalyvauti taikant tarpusavio vertinimo mechanizmą; primygtinai ragina Komisiją persvarstyti savo nuomonę dėl ES kovos su korupcija ataskaitos; ragina Komisiją atlikti tolesnę sąlygų, kuriomis įgyvendinama politika, analizę tiek ES institucijų, tiek valstybių narių lygmeniu, siekiant įvardyti būdingus itin svarbius veiksnius, pažeidžiamas sritis ir korupcijai palankius rizikos veiksnius;

75. ragina ES kuo greičiau pateikti paraišką dėl narystės Europos Tarybos Valstybių prieš korupciją grupėje (GRECO) ir apie šios paraiškos nagrinėjimo pažangą nuolat informuoti Parlamentą;

76. pakartoja savo nuomonę, kad korupcija yra labai didelis iššūkis ES ir valstybėms narėms ir kad, nepritaikius veiksmingų kovos su ja priemonių, korupcija kenkia ES ekonominės veiklos rezultatams, teisinei valstybei ir demokratinių institucijų Sąjungoje patikimumui;

77. primygtinai ragina Komisiją paskelbti antrąją kovos su korupcija ataskaitą ir reguliariai pateikti šias ataskaitas siekiant informuoti visuomenę apie laimėjimus kovojant su korupcija, be kita ko, įgyvendinant kovos su korupcija „Dalijimosi patirtimi programa“;

78. yra susirūpinęs dėl mokslinių tyrimų rezultatų, kurie parodo, kad sukčiavimo ir korupcijos rizika yra didesnė tuomet, kai valstybės narės naudoja Europos išteklius, ypač kai Europos finansavimo dalis yra žymiai didesnė nei 50 proc. visų išlaidų; taigi laikosi nuomonės, kad tokiais atvejais valstybės narės nevisapusiškai laikosi SESV 325 straipsnio 2 dalies, pagal kurią reikalaujama, kad valstybės narės prieš Sąjungos finansiniams interesams kenkiantį sukčiavimą imtųsi tų pačių priemonių, kurių jos imasi prieš savo pačių finansiniams interesams kenkiantį sukčiavimą; taigi ragina valstybes nares visapusiškai taikyti 325 straipsnio 2 dalies principą, o Komisiją – užtikrinti, kad valstybės narės iš tikrųjų tai darytų;

79. pakartoja savo raginimą Komisijai sukurti griežtų rodiklių ir lengvai pritaikomų vienodų kriterijų sistemą, pagrįstą Stokholmo programoje nustatytais reikalavimais, kad būtų išmatuotas korupcijos lygis valstybėse narėse ir įvertinta jų kovos su korupcija politika; ragina Komisiją nustatyti korupcijos indeksą, pagal kurį valstybes nares būtų galima suskirstyti eiliškumo tvarka; laikosi nuomonės, kad korupcijos indeksas galėtų būti patikimas pagrindas, kuriuo remdamasi Komisija galėtų nustatyti savo konkrečių šalių kontrolės mechanizmą, kurį naudojant būtų kontroliuojamas ES išteklių panaudojimas;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0022.

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

Tiriamoji žurnalistika

80. laikosi nuomonės, kad tiriamoji žurnalistika atlieka pagrindinį vaidmenį siekiant palaikyti būtiną skaidrumo lygį ES ir valstybėse narėse; mano, kad tiriamąją žurnalistiką valstybėse narėse ir ES reikia skatinti ir remti teisinėmis priemonėmis, ir remia parengiamuosius veiksmus, kuriais nustatoma dotacijų schema, skirta tarpvalstybinei tiriamajai žurnalistikai, kurią įgyvendins tarpinė organizacija – Europos žiniasklaidos ir spaudos laisvės centras Leipcige;

Direktyva dėl finansinių interesų apsaugos (FIA direktyva) ir Europos prokuratūros reglamentas

81. palankiai vertina sėkmingai užbaigtas derybas dėl pasiūlymo dėl direktyvos dėl baudžiamosios teisės priemonių kovai su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu (FIA direktyva), į kurio taikymo sritį įtrauktas sukčiavimas PVM; pažymi, kad direktyvoje apibrėžiamas nesąžiningas elgesys, už kurį turi būti numatyta baudžiamoji atsakomybė, ir pateikiama korupcijos apibrėžtis;

82. primena savo 2016 m. spalio 5 d. rezoliuciją dėl Europos prokuratūros ir Eurojusto⁽¹⁾, kurioje dar kartą patvirtinama Parlamento ilgalaikė parama tam, kad būtų sukurta veiksminga ir nepriklausoma Europos prokuratūra, kad būtų sumažintas dabartinis nacionalinių teisėsaugos pastangų susiskaldymas ir apsaugotas ES biudžetas; mano, kad veiksminga Europos prokuratūra sustiprins kovą su sukčiavimu ES, jeigu jai bus suteiktos reikiamos teisinės priemonės ir jeigu ji galės veiksmingai bendradarbiauti su kitomis dabartinėmis ES įstaigomis ir valstybių narių valdžios institucijomis; pažymi, kad FIA direktyvos taikymo sritis iš karto apibrėžia Europos prokuratūros įgaliojimų sritį; susirūpinęs atkreipia dėmesį į Taryboje išsiskyrusias nuomones Europos prokuratūros, numatytos SESV sutarties 86 straipsnyje, klausimu; nemano, kad jos nuostatos bus įgyvendintos taikanti tvirtesnio bendradarbiavimo principą; laikosi nuomonės, kad Europos prokuratūra gali būti veiksminga tik tuomet, jeigu jos taikymo sritis apims visas valstybes nares; ragina valstybes nares persvarstyti savo poziciją ir dėti visas pastangas siekiant konsensuso Taryboje;

Tabakas

83. atkreipia dėmesį į Komisijos sprendimą neatnaujinti susitarimo su „Philip Morris International“ (PMI), kuris baigė galioti 2016 m. liepos 9 d.; primena, kad 2016 m. kovo 9 d. Parlamentas paprašė Komisijos neatnaujinti, nepratęsti ir nepersvarstyti PMI susitarimo pasibaigus jo galiojimo laikui; mano, kad kiti trys susitarimai (BAT, JTI ir ITL) neturėtų būti atnaujinti;

84. primygtinai ragina Komisiją ES lygmeniu sukurti visas priemones, būtinas siekiant stebėti ir sekti PMI tabako gaminius, ir imtis teisinių veiksmų dėl bet kokio neteisėto šio gamintojo gaminių konfiskavimo, kol bus visapusiškai taikomos visos Tabako gaminių direktyvos nuostatos, kad nebūtų jokių reglamentavimo spragų laikotarpiu nuo PMI susitarimo galiojimo pabaigos iki Tabako gaminių direktyvos ir Tabako kontrolės pagrindų konvencijos įsigaliojimo;

85. pažymi, kad po Parlamento raginimo, išdėstyto jo 2016 m. kovo 9 d. rezoliucijoje dėl susitarimo su tabako bendrove (susitarimas su „Philip Morris International“) ⁽²⁾, Komisija turi parengti veiksmų planą dėl kovos su neteisėta prekyba tabako gaminiiais, įskaitant didelę cigarečių be prekės ženklo (vadinamųjų pigių baltų cigarečių) dalį; primygtinai ragina Komisiją nedelsiant pateikti Parlamentui pasiūlymą dėl tokio veiksmų plano;

86. palankiai vertina Komisijos paramą tam, kad būtų laiku ratifikuotas Pasaulio sveikatos organizacijos (PSO) protokolas dėl neteisėtos prekybos tabako gaminiiais panaikinimo – pirmoji daugiašalė teisinė priemonė, skirta visapusiškai kovai su cigarečių kontrabandos problema pasaulio mastu, ir ragina jį laiku ratifikuoti ir įgyvendinti;

87. primena, kad Tabako kontrolės pagrindų konvenciją iki šiol ratifikavo tik 25 šalys, iš kurių tik 7 ES valstybės narės ir visa ES; primygtinai ragina ES valstybes nares ratifikuoti Protokolą dėl neteisėtos prekybos tabako gaminiiais panaikinimo;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0376.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0082.

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

OLAF tyrimai ir vaidmuo

88. apgailėstauja dėl to, kad, nepaisant OLAF patikinimų, jog ji deda visas pastangas, kad sutrumpintų savo tyrimų trukmę, jos atliekamo tyrimo etapo trukmė nuo 2012 m. nuolat ilgėjo ir užbaigtų bylų trukmė nuo 22,5 mėnesių pailgėjo iki 25,1 mėnesio, o visų bylų – nuo 17,3 iki 18,7 mėnesių;

89. atkreipia dėmesį į OLAF vaidmenį vykdamas įvairias bendras muitinių operacijas siekiant išvengti ES biudžeto nuostolių ir prašo OLAF į savo būsimas metines ataskaitas įtraukti daugiau informacijos ir konkrečių duomenų apie savo indėlį į ES biudžeto įplaukų dalies apsaugą;

90. yra susirūpinęs dėl naujausioje OLAF metinėje ataskaitoje nurodyto tarpvalstybinio sukčiavimo atvejų skaičiaus padidėjimo; ragina Komisiją pagal Reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 1 straipsnio 2 dalį įvertinti bendrų operacijų naudojimą jau sėkmingai muitų srityje ir išlaidų srityje taikomų metodų ir procedūrų aspektu;

91. remia OLAF dalyvavimą nacionaliniuose ir tarptautiniuose posėdžiuose dėl kovos su sukčiavimu, pvz., Europos kovos su korupcija kontaktinių punktų tinklo, kuris 2015 m. lapkričio mėn. priėmė Paryžiaus deklaraciją dėl kovos su korupcija stiprinimo, rengiamuose posėdžiuose;

92. pabrėžia, kad kovos su sukčiavimu srityje padaryta didelė konstruktyvi pažanga; šiuo požiūriu palankiai vertina tai, kad OLAF neseniai įsteigtas naujas Europos struktūrinių ir investicijų fondų tyrimų skyrius;

93. ragina OLAF savo metinėse veiklos ataskaitose palyginti OLAF rekomendacijas dėl lėšų susigrąžinimo su sumomis, kurios iš tikrųjų buvo susigrąžintos;

94. primena, kad, atsižvelgdami į institucijų tarpusavio sąžiningo bendradarbiavimo principą, gero administravimo principą ir teisinio tikrumo reikalavimą, OLAF ir jos priežiūros komitetas savo bendradarbiavimą organizuoja vadovaudamiesi savo darbo aprašymais, pagal kuriuos visiškai laikomasi taikytinų teisinių nuostatų;

95. teigiamai vertina OLAF atliktą analizę, kokių tolesnių veiksmų imasi valstybės narės dėl OLAF teisminių rekomendacijų, pateiktų laikotarpiu nuo 2008 m. sausio 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d., nes tai yra OLAF rekomendacijų nesilaikymo pagrindinių priežasčių apžvalga; tačiau pažymi, kad dokumente surinkti duomenys yra susiję tik su teisminėmis rekomendacijomis, neatsižvelgiant į administracines, drausmines ir finansines rekomendacijas, taigi jis neatspindi visų tolesnių veiksmų, susijusių su OLAF rekomendacijomis; ragina Komisiją pateikti išsamią reakciją į OLAF neseniai paskelbtą analizę dėl valstybių narių tolesnių veiksmų, susijusių su OLAF teisminėmis rekomendacijomis, ir prašo OLAF į savo metinę ataskaitą įtraukti skyrių dėl tolesnių veiksmų, susijusių su šiomis rekomendacijomis; prašo OLAF, bendradarbiaujant su Komisija, pateikti išsamią analizę, įskaitant skaičius apie ES lėšų susigrąžinimą;

96. apgailėstauja dėl to, kad dėl nepakankamų įrodymų buvo atmetas beveik trečdalis (94 iš 317) OLAF teisminių rekomendacijų, paskelbtų nuo 2008 iki 2015 m. ir pateiktų kompetentingoms institucijoms; ragina Komisiją įvertinti, kaip administraciniai tyrimai galėtų būti geriau panaudoti teisminėse bylose; ragina valstybių narių kompetentingas institucijas pateikti išsamią informaciją, susijusią su rekomendacijų atmetimo priežastimis, kad OLAF galėtų geriau pritaikyti savo rekomendacijas prie nacionalinių įstatymų;

97. laikosi nuomonės, kad OLAF rekomendacijų, pateiktų nacionalinėms valdžios institucijoms, dėl kurių pateikti kaltinimai, dalis (apie 50 proc.) yra per maža; ragina valstybių narių valdžios institucijas padidinti savo bendradarbiavimo su OLAF mastą; ragina valstybes nares, Komisiją ir OLAF nustatyti sąlygas, pagal kurias būtų užtikrintas OLAF pateiktų įrodymų priimtinumas; ragina valstybių narių valdžios institucijas ir OLAF vykdyti bendrus tyrimus, kad būtų pasiekti geriausi rezultatai;

98. primygtinai ragina Komisiją, atsižvelgiant į besibaigiančius OLAF generalinio direktoriaus įgaliojimus, nedelsiant pradėti kvietimo teikti paraiškas eiti naujo generalinio direktoriaus pareigas procedūrą ir pradėti konsultacijų procesą su Parlamentu;

99. ragina Komisiją persvarstyti Reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 ir pateikti pasiūlymą dėl OLAF tyrimo įgaliojimų stiprinimo; rekomenduoja OLAF skirti daugiau išteklių, kad ji galėtų tirti daug daugiau įtariamų atvejų, apie kuriuos pranešta;

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

100. yra susirūpinęs dėl to, kad OLAF iš valstybių narių viešųjų ir privačiųjų šaltinių gauna skirtingą informaciją; ragina Komisiją remti iniciatyvas, kuriomis siekiama rinkti daugiau viešosios informacijos, ir ragina valstybes nares padidinti teikiamų duomenų kokybę.

101. pažymi, jog iki šiol OLAF teisminės rekomendacijos valstybėse narėse įgyvendinamos labai ribotai; mano, kad tokia situacija yra netoleruotina ir ragina Komisiją užtikrinti visapusišką OLAF rekomendacijų įgyvendinimą valstybėse narėse;

102. apgailestauja dėl to, kad kai kurių valstybių narių teisminės institucijos OLAF rekomendacijas, susijusias su netinkamu ES lėšų panaudojimu, laiko nesvarbiu prioritetu; primena, kad SESV 325 straipsnio 2 dalyje numatyta, jog valstybės narės prieš Sąjungos finansiniams interesams kenkiantį sukčiavimą imasi tų pačių priemonių, kurių jos imasi prieš savo pačių finansiniams interesams kenkiantį sukčiavimą;

103. mano, kad reikia prioritetine tvarka spręsti prasto valstybių narių ir OLAF komunikavimo problemą; ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti iniciatyvas, kurios padėtų gerinti ne tik viešųjų struktūrų, bet ir valstybių narių pilietinės visuomenės ir OLAF komunikavimą; pabrėžia, kad tai svarbu siekiant kovoti su korupcija valstybėse narėse;

o

o o

104. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai, Europos Sąjungos Teisingumo Teismui, Europos Audito Rūmams, Europos kovos su sukčiavimu tarnybai (OLAF) ir OLAF Priežiūros komitetui.

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

P8_TA(2017)0207

Efektyvus išteklių naudojimas: sumažinti maisto atliekų kiekį, padidinti maisto saugą**2017 m. gegužės 16 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl efektyvaus išteklių naudojimo iniciatyvos: sumažinti maisto atliekų kiekį, padidinti maisto saugą (2016/2223(INI))**

(2018/C 307/03)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Uždaro ciklo kūrimas. ES žiedinės ekonomikos veiksmų planas“ (COM(2015)0614),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Žiedinės ekonomikos kūrimas. Europos be atliekų programa“ (COM(2014)0398),
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. liepos 9 d. rezoliuciją „Efektyvus išteklių naudojimas. Žiedinės ekonomikos kūrimas“⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. spalio 14 d. rašytinį pareiškimą 0061/2015 dėl vartoti tinkamo maisto dovanojimo labdaros organizacijoms,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. sausio 19 d. rezoliuciją „Kaip išvengti maisto švaistymo: ES maisto grandinės veiksmingumo gerinimo strategijos“⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. birželio 7 d. rezoliuciją dėl nesąžiningos prekybos praktikos maisto tiekimo grandinėje⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 28 d. Tarybos išvadas dėl maisto nuostolių ir maisto švaistymo,
- atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 15 d. Regionų komiteto nuomonę dėl maisto švaistymo⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. kovo 20 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę dėl pilietinės visuomenės indėlio į maisto nuostolių ir švaistymo prevencijos ir mažinimo strategiją⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 34/2016 „Kova su maisto atliekomis: galimybė pagerinti išteklių naudojimo efektyvumą maisto tiekimo grandinėje“,
- atsižvelgdamas į 2016 m. gegužės 27 d. Jungtinių Tautų aplinkos asamblėjos rezoliuciją dėl maisto švaistymo prevencijos, mažinimo ir pakartotinio atliekų panaudojimo,
- atsižvelgdamas į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto tyrimą „Lyginamoji ES valstybių narių maisto aukojimą reglamentuojančių teisės aktų ir praktikos studija“ (2014 m. birželio mėn.),
- atsižvelgdamas į projekto FUSIONS (Maisto naudojimas socialinių inovacijų srityje optimizuojant maisto švaistymo prevencijos strategijas) tyrimą „Europos maisto atliekų lygių duomenys“ (2016 m.),
- atsižvelgdamas į FUSIONS atliktą ES teisės aktų ir politikos priemonių dėl maisto atliekų apžvalgą (2015 m.),

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0266.⁽²⁾ OL C 227 E, 2013 8 6, p. 25.⁽³⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0250.⁽⁴⁾ OL C 17, 2017 1 18, p. 28.⁽⁵⁾ OL C 161, 2013 6 6, p. 46.

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

- atsižvelgdamas į FUSIONS parengtą maisto atliekų sąvokų apibrėžčių sistemą (2014 m.),
 - atsižvelgdamas į 2016 m. birželio mėn. pradėtą taikyti Maisto nuostolių ir švaistymo apskaitos ir ataskaitų teikimo standartą,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. Maisto ir žemės ūkio organizacijos (FAO) tyrimą „Maisto švaistymo pėdsakas. Poveikis gamtos ištekliams“,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. FAO tyrimą dėl pasaulinių maisto nuostolių ir maisto atliekų,
 - atsižvelgdamas į peticiją „Sustabdykite maisto švaistymą Europoje!“,
 - atsižvelgdamas į Milano chartiją, priimtą Milano EXPO2015 parodoje,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pranešimą ir Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto nuomonę (A8-0175/2017),
- A. kadangi, FAO duomenimis, kiekvienais metais maždaug 1,3 mlrd. tonų maisto, kuris sudaro beveik trečdali visų žmonėms vartoti skirto maisto (vertinant svorį), yra prarandama arba iššvaistoma;
- B. kadangi maistas yra brangi prekė; kadangi „maisto sistemoje“ naudojami dideli kiekiai tokių išteklių, kaip žemė, dirva, vanduo, fosforas ir energija, veiksmingas ir tvarus šių išteklių valdymas yra labai svarbus; kadangi dėl maisto atliekų patiriamos didžiulės ekonominės ir aplinkosauginės išlaidos (remiantis FAO skaičiavimais⁽¹⁾), jos sudaro apie 1,7 trilijono JAV dolerių pasauliniu lygmeniu); kadangi maisto atliekų prevencija ir mažinimas apskritai suteikia ekonominės naudos ir namų ūkiams, ir visuomenei, o kartu mažinama žala aplinkai;
- C. kadangi dėl maisto švaistymo patiriama didelių socialinių, ekonominių ir ekologinių sąnaudų ir kyla etinių padarinių; kadangi su prarandamu arba iššvaistomu maistu susijęs išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis sudaro apie 8 proc. visų pasaulyje išmetamų antropogeninės kilmės šiltnamio efektą sukeliančių dujų, ir dėl jo švaistomi riboti žemės, energijos ir vandens ištekliai⁽²⁾ per visą produktų gyvavimo ciklą; kadangi maisto grandinės perteklius neturėtų tiesiogiai tapti maisto atliekomis, jei šis perteklius būtų panaudojamas žmonių mitybai, o atitinkami teisės aktai dėl maisto pertekliaus galėtų sudaryti sąlygas maisto atliekas paversti ištekliais;
- D. kadangi, remiantis neseniai įvykdytais tyrimais, dėl kiekvieno pagaminto maisto kilogramo į atmosferą išmetama 4,5 kg CO₂; kadangi Europoje dėl apytiksliai 89 mln. tonų maisto atliekų susidaro 170 mln. tonų CO₂ ekvivalento per metus, kuris pasiskirsto taip: maisto pramonė – 59 mln. tonų CO₂ ekvivalento per metus, namų ūkio vartojimas – 78 mln. tonų, kitos sritys – 33 mln. tonų CO₂ ekvivalento per metus; kadangi 30 proc. maisto, kuris galiausiai nėra suvartojamas, pagaminti reikia sunaudoti 50 proc. daugiau vandens išteklių drėkinimui, o vienam kilogramui jautienos pagaminti reikia sunaudoti 5–10 tonų vandens;
- E. kadangi, remiantis keliais atliktais tyrimais, esminis mitybos pakeitimas yra veiksmingiausias metodas, padedantis sumažinti dėl maisto suvartojimo kylantį poveikį aplinkai; kadangi norint sukurti tvarią maisto gamybos ir vartojimo sistemą Europoje reikia visapusiškos ir integruotos maisto politikos;

⁽¹⁾ FAO, „Maisto švaistymo pėdsakas. Poveikis gamtos ištekliams“, Roma, 2013 m.

⁽²⁾ FAO, 2015 m. „Maisto švaistymo pėdsakas ir klimato kaita“.

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

- F. kadangi, remiantis Pasaulio maisto programos (PMP) duomenimis, visame pasaulyje 795 mln. žmonių neturi pakankamai maisto, kad galėtų sveikai ir aktyviai gyventi; kadangi beveik pusė (45 proc.), arba maždaug 3,1 mln., vaikų iki penkerių metų amžiaus miršta dėl prastos mitybos; kadangi vienas iš šešių pasaulio vaikų yra mažo svorio, o vieno iš keturių vaikų vystymasis sutrikęs; kadangi dėl šios priežasties maisto atliekų kiekio mažinimas yra ne tik ekonominis ir aplinkosauginis, bet ir moralinis įsipareigojimas ⁽¹⁾;
- G. kadangi šiandien beveik 793 mln. žmonių pasaulyje kenčia nuo išsekimo dėl prastos mitybos ⁽²⁾, o daugiau nei 700 mln. žmonių gyvena žemiau skurdo ribos ⁽³⁾ už mažesnes kaip 1,90 USD per dieną pajamas, ir dėl to bet koks neatsakingas gamtinių išteklių, skirtų maisto gamybai, naudojimas bei maisto švaistymas turėtų būti morališkai nepriimtini;
- H. kadangi mažiau maisto atliekų reikėtų, jog veiksmingiau panaudojama žemė, geriau valdomi vandens ištekliai, daromas teigiamas poveikis visam žemės ūkio sektoriui visame pasaulyje, ir būtų skatinama kova su nepakankama mityba besivystančiose šalyse;
- I. kadangi ES pasirašė 2015 m. rugsėjo 25 d. Jungtinių Tautų Generalinėje Asamblėjoje priimtą 2030 m. darnaus vystymosi darbotvarkę; kadangi priimtu 12.3 darnaus vystymosi tikslu (DVT) siekiama iki 2030 m. 50 proc. sumažinti pasaulyje vienam gyventojui tenkančių maisto atliekų kiekį mažmeninės prekybos ir vartotojų lygmeniu ir mažinti maisto nuostolių kiekį gamybos ir tiekimo grandinėse, įskaitant pirminės gamybos, transportavimo ir laikymo metu patiriamus nuostolius; kadangi, JT vertinimais, pasaulio gyventojų skaičius išaugs nuo dabartinio 7,3 mlrd. žmonių iki 9,7 mlrd. 2050 m. ⁽⁴⁾; kadangi maisto atliekų mažinimas yra svarbus žingsnis mažinant badą pasaulyje ir būtina sąlyga norint išmaitinti nuolat augančią pasaulio populiaciją;
- J. kadangi vartojimo prekių forume, kuriame dalyvauja 400 mažmenininkų, gamintojų, paslaugų teikėjų ir kitų suinteresuotųjų subjektų iš 70 valstybių, buvo priimta vieša rezoliucija, kuria siekiama šio forumo narių veiksmais iki 2025 m. per pusę sumažinti maisto atliekų kiekį, penkeriais metais anksčiau nei nustatyta pagal 12.3 DVT;
- K. kadangi maisto atliekų prevencija duoda naudos aplinkosaugos, socialiniu ir ekonominiu požiūriais; kadangi vertinama, jog ES kiekvienais metais iššvaistoma apie 88 mln. tonų maisto, t. y. 173 kg vienam gyventojui, o ES maisto atliekomis susidarant ir jas šalinant išmetama 170 mln. tonų CO₂ ir suvartojama 26 mln. tonų išteklių; kadangi išlaidos, susijusios su tokio masto maisto iššvaistymu, sudaro apie 143 mlrd. EUR ⁽⁵⁾; kadangi, FAO duomenimis, pasaulyje badauja 800 mln. žmonių;
- L. kadangi, remiantis 2014 m. duomenimis, 55 mln. žmonių (arba 9,6 proc. 28 ES valstybių narių gyventojų), negalėjo sau leisti įsigyti kokybiško maisto kas antrą dieną; kadangi, remiantis 2015 m. duomenimis, 118,8 mln. žmonių (arba 23,7 proc. 28 ES valstybių narių gyventojų) susidūrė su skurdo ir socialinės atskirties pavojumi ⁽⁶⁾;
- M. kadangi maisto atliekų mažinimas gali pagerinti namų ūkių ekonominę padėtį nemažinant jų gyvenimo standartų;
- N. kadangi nesąžininga prekybos praktika ir kainų dempingas maisto sektoriuje dažnai lemia tai, kad maistas parduodamas mažesne negu jo tikroji vertė kaina, todėl daugiau maisto iššvaistoma;

⁽¹⁾ <https://www.wfp.org/hunger/stats>.

⁽²⁾ 2015 m., FAO, JT. Leidinys dėl nepakankamo aprūpinimo maistu pasaulyje.

⁽³⁾ „Vystymosi tikslai demografinių pokyčių amžiuje“ (angl. *Development Goals in an Era of Demographic Change*), 2015/2016 m. visuotinės stebėsenos ataskaita, Pasaulio bankas.

⁽⁴⁾ <http://www.un.org/en/development/desa/news/population/2015-report.html>

⁽⁵⁾ FUSIONS (2016 m. kovo mėn.), „Europos maisto atliekų lygių duomenys“ (angl. *Estimates of European food waste levels*).

⁽⁶⁾ „Žmonės, kuriems gresia skurdas arba socialinė atskirtis“, Eurostatas.

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

- O. kadangi maistas yra prarandamas arba iššvaistomas visais maisto grandinės etapais, įskaitant gamybos, perdirbimo, vežimo, laikymo, skirstymo, prekybos ir vartojimo etapus; kadangi, remiantis FUSIONS projekte pateiktais vertinimais, daugiausia maisto atliekų ES susidaro namų ūkiuose (53 proc.) ir perdirbimo sektoriuje (19 proc.), kiek mažiau – gastronomijos (12 proc.), pirminės gamybos (10 proc.) ir didmeninės prekybos (5 proc.) sektoriuose ⁽¹⁾; kadangi remiantis šiais vertinimais galima daryti prielaidą, kad didžiausią poveikį turėtų maisto atliekų kiekio mažinimo priemonės namų ūkiuose ir perdirbimo sektoriuje; kadangi maisto atliekos besivystančiose šalyse dažniausiai atsiranda dėl infrastruktūros ir technologijų apribojimų;
- P. kadangi įgyvendinant FUSIONS projektą gauti duomenys surinkti iš įvairių šaltinių ir naudojant skirtingas „maisto švaistymo“ apibrėžtis;
- Q. kadangi FUSIONS projekte pastebėta, kad žemės ūkyje, sodininkystėje, akvakultūroje, žuvininkystėje ar kitose pirminės gamybos srityse atlikta mažai maisto nuostolių skaičiavimų; kadangi dėl to sunku atlikti tinkamą faktinių maisto nuostolių ir atliekų masto Europoje įvertinimą;
- R. kadangi tikslingos priemonės, pritaikytos maisto grandinės veikėjams ir etapams, yra geresnis kovos su maisto švaistymu būdas, nes visose srityse susiduriama su skirtingomis problemomis;
- S. kadangi JK atliktame atliekų ir išteklių veiksmų programos (WRAP) tyrime nustatyta, kad bent 60 proc. namų ūkių buvo galima išvengti maisto atliekų ir ši maistą buvo galima suvartoti, tinkamiau jį tvarkant ⁽²⁾;
- T. kadangi tam tikras kiekis produktų pirminėje gamyboje iššvaistomas siekiant laikytis mažmenininkų nustatytų produktų specifikacijų standartų, atšaukus užsakymus pasikeitus vartotojų paklausai, taip pat dėl perteklinės gamybos siekiant laikytis reikalavimo patenkinti sezoninę paklausą; kadangi maisto sugadinimas gamybos linijoje yra dar viena maisto nuostolių gamybos metu priežastis;
- U. kadangi, pasak FAO, Europoje 20 proc. vaisių ir daržovių, 20 proc. šakniavaisių ir gumbavaisių ir 10 proc. aliejinių ir ankštinių augalų prarandama žemės ūkyje, o 5 proc. vaisių ir daržovių, šakniavaisių ir gumbavaisių prarandama po derliaus nuėmimo ⁽³⁾;
- V. kadangi per gaivalines nelaimes pažeisti arba šeimos ūkiuose dėl prarastos rinkos dalies arba mažų kainų sunaikinami arba užariami vaisiai ir daržovės yra prarastos ūkininkų investicijos ir pajamos;
- W. kadangi operatoriai maisto tiekimo grandinėje dažnai įtraukia maisto atliekų sąnaudas į galutinę vartotojams taikomą produkto kainą ⁽⁴⁾;
- X. kadangi Europos Audito Rūmai specialiojoje ataskaitoje Nr. 34/2016 kovos su maisto atliekomis tema analizavo klausimą „Ar kovodama su maisto atliekomis ES veiksmingai prisideda prie efektyviai išteklius naudojančios maisto tiekimo grandinės?“, kadangi ataskaitos išvadose nurodyta, jog šiuo metu ES veiksmingai nekovoja su maisto atliekomis ir kad sprendama maisto atliekų problemą turėtų veiksmingiau panaudoti esamas iniciatyvas ir politikos sritis; kadangi ataskaitoje nurodyta, jog Komisijos siekio išspręsti maisto atliekų problemą užmojai sumažėjo, nepaisant daugybės Europos Parlamento ir valstybių narių prašymų spręsti šį klausimą; kadangi ataskaitoje nurodyta, jog iki šiol Komisijos vykdyti veiksmai buvo fragmentiški, nenuoseklūs ir kad jiems trūko aiškaus koordinavimo; kadangi ataskaitoje rekomenduojama Komisijai: parengti ateities veiksmų planą, savo būsimuose poveikio

⁽¹⁾ FUSIONS (2016 m. kovo mėn.), „Europos maisto atliekų lygių duomenys“ (angl. *Estimates of European food waste levels*).

⁽²⁾ „Namų ūkių maisto atliekos JK“ (angl. *Household Food Waste in the UK*), 2015 m.

⁽³⁾ FAO (2011 m.) „Pasauliniai maisto nuostoliai ir maisto atliekos“ (angl. *Global food losses and food waste*).

⁽⁴⁾ 2016 m. Europos Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 34/2016 „Kova su maisto atliekomis: galimybė pagerinti išteklių naudojimo efektyvumą maisto tiekimo grandinėje“, p. 14.

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

vertinimuose apsvarstyti maisto atliekų klausimą, geriau suderinti skirtingų sričių ES politiką, padėsiančią kovoti su maisto atliekomis, ir patikslinti teisės nuostatų, kurios atgraso nuo maisto dovanojimo, aiškinimą, taip pat apsvarstyti, kaip būtų galima supaprastinti dovanojimą kitose politikos srityse;

- Y. kadangi Komisija, investavusi daug išteklių ir 2013 m. surengusi labai sėkmingas viešas konsultacijas, galiausiai nusprendė neskelbti komunikato „Tvartos Europos maisto sistemos sukūrimas“, nors jis jau buvo galutinai parengtas ir dėl jo sutarė trys Komisijos nariai (Aplinkos GD, SANCO GD ir AGRI GD); kadangi šiame komunikate pateikta keletas gerų maisto atliekų problemos sprendimo būdų;
- Z. kadangi kol kas nėra nei bendros nuoseklios „maisto atliekų“ apibrėžties, nei bendros metodikos, pagal kurią būtų vertinamas maisto atliekų mastas Sąjungos lygmeniu, todėl sunku palyginti skirtingus duomenų rinkinius ir vertinti pažangą maisto atliekų kiekio mažinimo srityje; kadangi su tinkamų, patikimų ir suderintų duomenų rinkimu susijusios problemos sudaro papildomų kliūčių vertinant maisto švaistymo mastą Sąjungos lygmeniu; kadangi šioje rezoliucijoje maisto atliekos apibrėžiamos kaip žmonių vartojimui skirtas maistas, kuris yra paruoštas arba neparuoštas valgyti, išimtas iš gamybos arba tiekimo grandinės išmetimui, įskaitant pirminę gamybą, perdirbimą, transportavimą, laikymą, mažmeninę prekybą ir vartotojų lygmenį, išskyrus pirminės gamybos nuostolius; kadangi dar reikia nustatyti pirminės gamybos nuostolių apibrėžtį;
- AA. kadangi reikia atskirti valgomas maisto atliekas ir nevalgomas atliekų dalis, kad būtų išvengta klaidinančių išvadų ir neveiksmingų priemonių; kadangi atliekų mažinimo pastangų tikslas turėtų būti išvengti valgyti tinkamo maisto švaistymo;
- AB. kadangi Maisto nuostolių ir švaistymo protokolas yra įvairių suinteresuotųjų šalių pastangos, padėjusios parengti visuotinį atskaitomybės ir ataskaitų teikimo standartą (žinomą kaip Maisto nuostolių ir švaistymo apskaitos ir ataskaitų teikimo standartas), tuo siekiant įvertinti maistą ir susijusias nevalgomas dalis, kurios pašalinamos iš maisto tiekimo grandinės⁽¹⁾;
- AC. kadangi stebint ne tik kiek maisto yra iššvaistoma, bet ir koks yra maisto perteklius ir kiek jo yra perdirbama, galima susidaryti aiškesnį vaizdą, kuris būtų naudingas formuojant tinkamą politiką visoje ES;
- AD. kadangi atliekų tvarkymo hierarchijoje, nustatytoje Atliekų tvarkymo politikos pagrindų direktyvoje⁽²⁾ (prevencija, parengimas pakartotiniam naudojimui, perdirbimas ir šalinimas), neatsižvelgiama į maisto atliekų specifines savybes, kurios sudaro labai įvairialypį atliekų srautą; kadangi šiuo metu nėra konkrečios nesuvaldomo maisto ir maisto atliekų tvarkymo hierarchijos ES lygmeniu; kadangi turėtų būti nustatyta maisto atliekų hierarchija, kurioje būtų atsižvelgiama į visą maisto tiekimo grandinę; kadangi pirmenybę reikėtų teikti atliekų prevencijai ir pakartotiniam naudojimui (skirtam vartoti žmonėms);
- AE. kadangi nustačius tinkamą skatinimo politiką perteklinis maistas galėtų būti perdirbamas ir naudojamas žmonėms maitinti;
- AF. kadangi yra galimybių optimizuoti nebevartojamų maisto produktų ir šalutinių produktų naudojimą perkeliant juos iš maisto gandinės į gyvūnų pašarų gamybos sritį;
- AG. kadangi kai kuriose ES srityse vis dar taikomas maisto atliekų deginimas ir šalinimas sąvartynuose, nors tai prieštarauja žiedinei ekonomikai;

⁽¹⁾ Maisto nuostolių ir švaistymo apskaitos ir ataskaitų teikimo standartas, 2016 m.

⁽²⁾ 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

- AH. kadangi 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams 9 straipsnio 1 dalies f punkte⁽¹⁾ reikalaujama, kad maisto verslo subjektai nurodytų minimalų tinkamumo vartoti terminą („geriausias iki (data)“ arba nuorodą „suvartoti iki ... (data)“);
- AI. kadangi datos nurodymas ant maisto produktų nėra aiškiai suprantamas, ypač vartotojų; kadangi žyma „geriausias iki“ nurodo datą, po kurios maisto produktas paprastai vis dar yra tinkamas valgyti, nors gali ir neb būti pačios geriausios kokybės, o žyma „suvartoti iki“ nurodo datą, po kurios maisto produktas laikomas nesaugiu; kadangi daugiau kaip pusė ES gyventojų nesupranta žymėjimo „geriausias iki“ ir „suvartoti iki“ reikšmės⁽²⁾; kadangi net to paties produkto žymėjimas „geriausias iki“ ir „suvartoti iki“ ženklų valstybėse narėse naudojamas ir suprantamas skirtingai; tas pat galioja ir skirtingų gamintojų, perdirbėjų ir platintojų atveju; kadangi Reglamento (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams 13 straipsnyje nurodyta, jog data, iki kurios produktą reikia suvartoti, turi būti lengvai randama ir aiškiai įskaitoma;
- AJ. kadangi dovanojant likusius neparduotus produktus visoje maisto tiekimo grandinėje galima žymiai sumažinti maisto švaistymą ir padėti žmonėms, kuriems reikalinga parama maistu ir kurie yra finansiškai nepajėgūs įsigyti konkrečių maisto produktų arba pakankamo tokios pat kokybės maisto kiekio; atkreipia dėmesį į ypatingą vaidmenį, kurį šiame procese galėtų atlikti didieji prekybos centrai ir viešojo maitinimo įstaigos;
- AK. kadangi Europos fondai, pavyzdžiui, Europos pagalbos labiausiai skurstantiems asmenims fondas (EPLSAF), be kita ko, finansuodamas dovanoto maisto laikymo ir vežimo infrastruktūros išlaidas, palengvina maisto dovanojimą; kadangi valstybės narės nepakankamai išnaudoja EPLSAF;
- AL. kadangi vartotino maisto perteklių perduoti asmenims, kuriems jo trūksta, sunku dėl pajėgumų trūkumo paskirstymo kanale arba kartais dėl tokių pajėgumų tame kanale visiško nebuvimo; kadangi labdaros organizacijos ir institucijos, atliekančios socialinį darbą ir išlaikomos valstybės ar vietos valdžios institucijų, neturi pakankamai finansinių ir žmogiškųjų išteklių, kad galėtų pervežti ir paskirstyti labdaros tikslais siūlomą maistą; kadangi tai ypač pastebima nepalankiausioje padėtyje esančiuose regionuose;
- AM. kadangi pagal principą „iš apačios į viršų“ vykdomomis programomis, pvz., labdaros organizacijų maisto bankų ar valgyklų veikla, prisidedama prie maisto švaistymo mažinimo ir padedama labiausiai skurstantiems asmenims, taigi, prisidedama prie atsakingos ir sąmoningos visuomenės kūrimo;
- AN. kadangi bendrojoje rinkoje daugelis įmonių gamina maistą daugiau nei vienai šaliai; kadangi kai kuriais atvejais neparduoti tokių įmonių produktai negali būti dovanojami gamybos šalyje dėl etiketėje užsienio kalbomis pateikiamos informacijos;
- AO. kadangi pagal Bendrąjį maistui skirtų teisės aktų reglamentą⁽³⁾ maisto donorai laikomi „maisto verslo operatoriais“ ir todėl privalo laikytis visų maisto produktus reglamentuojančių ES teisės aktų, susijusių su atsakomybe ir atsekamumu, bei dokumentų pakete dėl maisto produktų higienos nustatytų maisto saugos taisyklių⁽⁴⁾; kadangi rizika, susijusi su atsakomybe už dovanojamą maistą, gali paskatinti potencialius maisto donorus išmesti perteklinį maistą užuot jį dovanojus⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ OL L 304, 2011 11 22, p. 18.

⁽²⁾ 2015 m. rugsėjo mėn. „Eurobarometro“ greitoji apklausa Nr. 425 „Maisto švaistymas ir datų ženklavimas“.

⁽³⁾ 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 2 1, p. 1).

⁽⁴⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 852/2004 dėl maisto produktų higienos (OL L 139, 2004 4 30, p. 1); 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 853/2004, nustatantis konkrečius gyvūninės kilmės maisto produktų higienos reikalavimus (OL L 139, 2004 4 30, p. 55). 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 854/2004, nustatantis specialiąsias gyvūninės kilmės produktų, skirtų vartoti žmonėms, oficialios kontrolės taisykles (OL L 139, 2004 4 30, p. 206).

⁽⁵⁾ Lyginamoji ES valstybių narių maisto aukojimą reglamentuojančių teisės aktų ir praktikos studija (2014 m.), kurią užsakė Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas.

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

- AP. kadangi dėl esamų administracinių kliūčių pagrindiniams mažmeninės prekybos tinklams ir prekybos centrams labiau priimtina išmesti besibaigiančio galiojimo maistą, o ne jį dovanoti;
- AQ. kadangi Komisija šiuo metu rengia ES teisės aktų dėl maisto dovanojimo patikslinimą;
- AR. kadangi kai kurios valstybės narės jau priėmė teisės aktus, kuriais siekiama sumažinti maisto atliekų susidarymą, konkrečiai Italija priėmė teisės aktus, kuriais palengvinamas maisto dovanojimas ir paskirstymas socialinio solidarumo tikslais, atleidžiant donorus nuo atsakomybės už geranoriškai dovanojamą maistą, kuris dovanojimo metu yra laikomas tinkamu vartoti;
- AS. kadangi valstybės taip pat gali priimti nacionalines savanoriškas gaires dėl maisto dovanojimo, pvz., Suomijoje priimtoms maisto saugos institucijų parengtos gairės, kurių tikslas – mažinti maisto atliekų, kurių galima išvengti, kiekį;
- AT. kadangi 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvoje 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos⁽¹⁾ (PVM direktyva) numatyta, kad dovanojamas maistas yra apmokestinamas ir kad išimties dovanojamo maisto apmokestinimui netaikomos; kadangi Komisija rekomenduoja mokesčių tikslais nustatyti dovanojamo maisto, kurio galiojimo terminas artimas nurodytai „geriausias iki“ datai arba kuris nėra tinkamas pardavimui, „gana nedidelę, netgi artimą nuliui“ vertę⁽²⁾; kadangi kai kurios valstybės narės skatina maisto dovanojimą atleisdamos nuo prievolės mokėti PVM, tačiau neaišku, ar tai atitinka PVM direktyvos nuostatas; kadangi kitos valstybės narės siūlo dovanojamam maistui taikyti pelno mokesčio lengvatą⁽³⁾;
- AU. kadangi, deja, daugelyje valstybių narių dovanoti vartoti tinkamą perteklinį maistą yra brangiau negu atiduoti jį anaerobiškai skaidyti, o tai prieštarauja visuomenės interesams, turint mintyje labai skurdžiai gyvenančių žmonių skaičių;
- AV. kadangi maisto pakavimas labai svarbus mažinant maisto atliekų kiekį ir didinant maisto tvarumą, pratęsiant produktų galiojimo laiką ir juos apsaugant; kadangi perdirbamos ir iš atsinaujinančiųjų žaliavų pagamintos maisto pakuotės gali padėti priartėti prie aplinkosaugos ir išteklių naudojimo efektyvumo tikslų;
- AW. kadangi veikliosios ir pažangiosios su maistu besiliečiančios medžiagos gali pagerinti supakuoto maisto kokybę ir prailginti laikymo trukmę, padėti geriau stebėti supakuoto maisto būklę ir suteikti informacijos apie maisto šviežumą;
- AX. kadangi reikia papildomų išteklių išmestam maistui tvarkyti;
- AY. kadangi kova su maisto švaistymu turi, be kita ko, svarbų ekonominį aspektą, nes kiekvienas maisto švaistymo prevencijai išleistas euras padeda išvengti 265 kg maisto atliekų, kurių vertė yra 535 EUR, o savivaldybės sutaupytų 9 EUR atliekų tvarkymo išlaidų ir 50 EUR aplinkosaugos išlaidų, susijusių su šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimu ir atmosferos tarša⁽⁴⁾;
- AZ. kadangi veiksmai, kuriais siekiama mažinti maisto atliekas, turi būti vykdomi atitinkamu lygmeniu; kadangi vietos ir regioninės valdžios institucijos, vykdydamos savo įsipareigojimus ir naudodamosi savo kompetencija atliekų rinkimo srityje, taip pat galimybėmis inicijuoti ir vykdyti vietines kampanijas, pasitelkti tiesioginius ryšius ir bendradarbiauti su pilietine visuomene bei labdaros organizacijomis, turint mintyje jų didelį vaidmenį viešuosiuose pirkimuose ir daugeliu atvejų įgaliojimus švietimo institucijų atžvilgiu, turi atlikti svarbų vaidmenį mažinant maisto atliekų kiekį;

⁽¹⁾ OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

⁽²⁾ 2013 m. gegužės 7 d. bendras atsakymas į du Parlamento klausimus raštu (E-003730/13, E-002939/13).

⁽³⁾ Lyginamoji ES valstybių narių maisto aukojimą reglamentuojančių teisės aktų ir praktikos studija (2014 m.), kurią užsakė Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas.

⁽⁴⁾ Komisijos tarnybų darbinis dokumentas „Poveikio vertinimo ataskaita“, kuriame pateikiamas poveikio vertinimas atkreipiant dėmesį į maisto švaistymą, ir kuriuo papildomas Komisijos tarnybų darbinis dokumentas SWD(2014)0207 dėl ES atliekų sumažinimo tikslų (SWD(2014)0289, 2014 9 23).

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

- BA. kadangi sprendžiant maisto švaistymo problemą visame pasaulyje labai svarbu keistis geriausia patirtimi Europos ir tarptautiniu lygmeniu, taip pat teikti pagalbą besivystančioms šalims;
- BB. kadangi nuo 2013 m. antrojo pusmečio Europos Parlamentas įgyvendina visapusišką politiką, siekdamas drastiškai sumažinti maisto atliekų kiekį jo patalpose veikiančiose aprūpinimo maistu ir gėrimais paslaugų įmonėse; kadangi Europos parlamento pagrindinės įstaigos Briuselyje nuolat dovanoja nesuvaldytą maistą, jei jo pagaminama per daug;
1. pabrėžia, kad Europos Sąjungoje būtina nedelsiant sumažinti maisto atliekų kiekį ir visais maisto grandinės etapais, įskaitant gamybos, perdirbimo, vežimo, laikymo, skirstymo, prekybos ir vartojimo etapus, efektyviau naudoti išteklius, kadangi labiausiai išsivysčiusiose pramoninėse šalyse daugiausiai maisto iššvaistoma pardavimo ir vartojimo etapais, o besivystančiose šalyse – jau maisto gamybos ir perdirbimo etapais; atsižvelgdamas į tai pabrėžia Komisijos ir valstybių narių politinės lyderystės ir išpareigojimų svarbą; primena, kad Europos Parlamentas ne kartą prašė Komisijos imtis veiksmų maisto švaistymo klausimu;
 2. konkrečiau, primygtinai ragina mažinti mažmeninės prekybos ir vartotojų lygmeniu susidarantį maisto atliekų kiekį ir maisto nuostolius gamybos ir tiekimo grandinėse, įskaitant po derliaus nuėmimo patiriamus nuostolius;
 3. dėl to tvirtina, kad reikia gerinti visų maisto tiekimo grandinės dalyvių, ypač tiekėjų ir platintojų, bendradarbiavimą, kad pasiūla atitiktų paklausą;
 4. ragina ES ir valstybių narių lygmeniu, atsižvelgiant į jų kompetenciją, parengti suderintą politinį atsaką, kuriame būtų ne tik atsižvelgiama į kovos su maisto švaistymu, maisto saugos ir informacijos apie maistą politikos priemones, bet ir į ekonominius, fiskalinius, finansinius, mokslinių tyrimų ir inovacijų, aplinkos, struktūrinius (žemės ūkio ir žuvininkystės), švietimo, socialinės, prekybos, vartotojų apsaugos, energetikos ir viešųjų pirkimų politikos aspektus; atsižvelgdamas į tai ragina stiprinti ES ir valstybių narių politikos koordinavimą; pabrėžia, kad reikėtų sustiprinti ES pastangas maisto atliekų mažinimo srityje ir geriau jas koordinuoti; atkreipia dėmesį į tai, kad maisto tiekimo grandinėje veikiančios įmonės yra daugiausia MVI, kurios neturėtų būti apkraunamos nepagrįsta papildoma administracine našta;
 5. primygtinai ragina Komisiją įtraukti visas susijusias Komisijos tarnybas, dirbančias maisto atliekų tvarkymo srityje, ir užtikrinti nuolatinį ir tvirtą koordinavimą Komisijos lygmeniu; todėl ragina Komisiją laikytis sisteminio požiūrio ir spręsti visas su maisto švaistymu susijusias problemas, taip pat sukurti išsamų veiksmų planą dėl maisto atliekų, kuris apimtų įvairias politikos sritis ir kuriame būtų numatyta kelerių ateinančių metų strategija;
 6. ragina Komisiją nustatyti ES teisės aktus, kurie gali trukdyti veiksmingai kovoti su maisto švaistymu, ir išnagrinėti, kaip jie galėtų būti pritaikyti siekiant maisto atliekų prevencijos tikslo;
 7. ragina Komisiją, atliekant naujų susijusių pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų poveikio vertinimus, įvertinti galimą jų poveikį maisto švaistymui;
 8. ragina Komisiją ir valstybes nares jau teikiamą finansinę paramą kovos su maisto švaistymu reikmėms padaryti nuolatinę; ragina valstybes nares geriau išnaudoti įvairių politikos sričių siūlomas galimybes ir Europos Sąjungos finansavimą šioje srityje;
 9. pabrėžia valstybių narių kompetentingų institucijų atsakomybę parengti ir į ES programą įtraukti konkrečią pritaikytą strategiją, skirtą kovai su maisto švaistymu; pripažįsta, kad daugelyje valstybių narių jau atliktas svarbus darbas;
 10. ragina Komisiją ir valstybes nares vykdyti informuotumo didinimo ir komunikacijos kampanijas apie tai, kaip išvengti maisto švaistymo;
 11. ragina valstybes nares imtis priemonių siekiant sumažinti maisto nuostolius visoje tiekimo grandinėje, įskaitant pirminę gamybą, transportavimą ir saugojimą;

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

12. ragina valstybes nares imtis reikiamų priemonių, kad būtų pasiektas Sąjungos tikslas iki 2025 m. sumažinti maisto atliekų kiekį 30 proc., o iki 2030 m. – 50 proc., skaičiuojant pagal 2014 m. rodiklius;
13. ragina Komisiją iki 2020 m. gruodžio 31 d. išnagrinėti galimybę nustatyti privalomus Sąjungos lygmens maisto atliekų kiekio mažinimo tikslus, kuriuos reikia pasiekti iki 2025 ir 2030 m., remiantis matavimais, apskaičiuotais pagal bendrą metodiką; ragina Komisiją parengti ataskaitą ir prirėikus pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto;
14. ragina valstybes nares stebėti ir vertinti savo maisto atliekų mažinimo priemonių įgyvendinimą matuojant maisto atliekų kiekį pagal bendrą metodiką; primygtinai ragina Komisiją remti teisiškai privalomus maisto atliekų apibrėžties nustatymą, taip pat ragina iki 2017 m. gruodžio 31 d. parengti bendrą vienodo maisto atliekų kiekio matavimo metodiką, įskaitant būtinuosius kokybės reikalavimus; mano, kad bendra ES maisto nuostolių matavimo apibrėžtis ir metodika, taikoma visai tiekimo grandinei, palengvintų valstybių narių ir suinteresuotųjų subjektų pastangas apskaičiuoti ir sumažinti maisto atliekų kiekį;
15. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares naudoti toliau pateikiamą „maisto atliekų“ apibrėžtį: maisto atliekos – tai žmonių vartojimui skirtas maistas, kuris paruoštas arba neparuoštas valgyti, išimtas iš gamybos arba tiekimo grandinės išmetimui, įskaitant pirminę gamybą, perdirbimą, transportavimą, laikymą, mažmeninę prekybą ir vartotojų lygmenį, išskyrus pirminės gamybos nuostolius;
16. ragina Komisiją savo būsimoje politikoje aiškiai atskirti maisto švaistymą ir maisto nuostolius, kurie susidaro pirminės gamybos sektoriuje dėl nenugalimos jėgos, pavyzdžiui, audrų, ir kurių negalima išvengti;
17. ragina Komisiją į savo skaičiavimus įtraukti maisto nuostolius žemės ūkio ir kituose pirminės gamybos sektoriuose, kad būtų užtikrinama metodika, kuria atsižvelgiama į visą tiekimo grandinę; tačiau atkreipia dėmesį į tai, kad pirminės gamybos etape sunku apskaičiuoti maisto nuostolių mastą, ir ragina Komisiją nustatyti geriausią patirtį, kaip galima būtų padėti valstybėms narėms surinkti tokius duomenis;
18. ragina Komisiją parengti bendrą sąvokos „nuostolis“ apibrėžtį, kuri būtų taikoma kiekviename maisto grandinės etape, ir bendrą matavimo metodiką bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis ir visais susijusiais dalyviais;
19. atkreipia dėmesį į tai, kad pirminės gamybos etape sunku apskaičiuoti maisto švaistymo ir nuostolių mastą dėl skirtingų produktų ir atitinkamų procesų ir dėl aiškios maisto atliekų apibrėžties nebuvimo; ragina Komisiją nustatyti ir valstybėse narėse skleisti geriausią praktiką, kaip galima rinkti duomenis apie maisto nuostolius ir maisto atliekas ūkiuose, neužkraunant ūkininkams papildomos administracinės ar finansinės naštos;
20. ragina Komisiją ir valstybes nares konsultuotis su visais suinteresuotaisiais subjektais dėl statistinės metodikos ir kitų priemonių, kurios turi būti įgyvendintos siekiant išvengti maisto atliekų visoje Sąjungoje ir visuose sektoriuose;
21. pažymi, kad nėra bendros visoje ES taikomos perteklinio maisto apibrėžties ir jo matavimo metodikos; pažymi, kad Italija priėmė teisės aktus, kuriais apibrėžiamas maisto grandinės perteklius ir nustatoma pertekliaus perdirbimo hierarchija, pirmenybę teikiant tam, kad maistą vartotų žmonės; ragina Komisiją išnagrinėti minėtų teisės aktų poveikį maisto dovanojimui ir maisto atliekų kiekiui Italijoje ir apsvaistyti, ar reikėtų pasiūlyti panašų teisės aktą ES lygiu;
22. ragina toliau nurodytą konkrečią maisto atliekų hierarchiją taikyti Direktyvoje 2008/98/EB:
- a) šaltinio prevencija;
- b) valgomo maisto perdirbimas, teikiant pirmenybę žmonėms skirtam maistui, o ne gyvūnų pašarams ir perdirbimui į nemaistinius produktus;

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

c) organinis perdirbimas;

d) energijos gavyba iš atliekų;

e) šalinimas;

23. atkreipia dėmesį į žiedinės ekonomikos veiksmų plano iniciatyvas, apimančias investicijoms ir inovacijoms, kuriomis būtų siekiama sumažinti nuostolius, pritraukti skirtos finansinės paramos platformos kūrimą, taip pat valstybėms narėms skirtas gaires dėl tam tikrų maisto nuostolių ar žemės ūkio šalutinių produktų pavertimo energija;

24. pabrėžia, kad energijos poreikis turėtų būti tenkinamas naudojant atliekas ir šalutinius produktus, kurie nėra naudingi jokiam kitame procese, užimančiame aukštesnę vietą atliekų tvarkymo hierarchijoje;

25. pabrėžia, kad norint sėkmingai kovoti su maisto švaistymu persvarstytoje Atliekų tvarkymo politikos pagrindų direktyvoje taip pat reikia numatyti aukštą perdirbimo lygį ir biomasės pakopinio principo integraciją ES energetikos politikoje;

26. pabrėžia, kad reikia nustatyti reikalavimą valstybėms narėms kasmet pranešti Komisijai apie tam tikrais metais susidariusį maisto atliekų kiekį;

27. ragina valstybes nares savo atliekų prevencijos programose nustatyti konkrečias maisto atliekų prevencijos priemones; ragina valstybes nares visų pirma sudaryti savanoriškus susitarimus ir numatyti ekonominių ir fiskalinių paskatas už maisto dovanojimą ir maisto atliekų mažinimą;

28. visų pirma mano, kad valstybės narės, siekdamos užtikrinti aukšto lygio aplinkos apsaugą ir aukštos kokybės produktą, įskaitant kompostą ir degazuotąjį substratą, turėtų skatinti kompostavimą namuose ir užtikrinti atskirą biologinių atliekų surinkimą jų susidarymo vietose, taip pat užtikrinti, kad būtų atliekamas šių atliekų biologinis grąžinamasis perdirbimas; be to, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad būtų uždrausta biologines atliekas šalinti sąvartynuose;

29. pažymi, kad kompostui ir dirvožemiui, o po to – gėlam vandeniui ir jūrų ekosistemoms kyla su plastiko ir metalo kiekiu maisto atliekose susijusi taršos rizika, ir primygtinai ragina kuo labiau sumažinti šį taršos maršrutą; be to, primena, kad direktyva dėl nuotekų dumblo naudojimo žemės ūkyje siekiama kuo labiau sumažinti taršą žemės ūkio paskirties dirvožemyje; todėl ragina apdairiai apsvarstyti galimybę sumaišyti atliekų srautus ir atitinkamas apsaugos priemones;

30. pabrėžia, kad svarbiausia yra maisto sauga ir kad maisto atliekų mažinimo priemonės neturi pakenkti dabartiniams maisto produktų saugos standartams; pabrėžia, kad kovojant su maisto švaistymu neturėtų būti kenkiama nei maisto saugos ir aplinkos apsaugos standartams, nei gyvūnų apsaugos standartams, ypač gyvūnų sveikatai ir gerovei;

31. ragina Komisiją skatinti kompetentingas valdžios institucijas valstybėse narėse priimti priemones, skirtas kontroliuoti maisto saugai sveikatos požiūriu, kai tik to reikia, siekiant įgyti piliečių ir vartotojų pasitikėjimą politika, kuria siekiama mažinti maisto švaistymą;

32. primena, kad maisto atliekų susidarymo prevencija yra prioritetas veiksmas, kuris turi būti įgyvendintas, siekiant tinkamo atliekų tvarkymo vadovaujantis žiedinės ekonomikos principais; vis dėlto pabrėžia, kad šiuo metu neįmanoma visiškai panaikinti maisto atliekų susidarymo; todėl laiko būtina nustatyti privalomas ES lygmens priemones, kuriomis būtų užtikrinta, kad maisto atliekos galėtų būti paverstos naujais išteklių;

33. ragina Komisiją ir valstybes nares teikti ekonomines paskatas remiant nesuvaldytą maisto, kurį galima persikirstyti labdaros įstaigoms arba pakartotinai panaudoti antriniam tikslui, kuriuo užkertamas kelias maisto švaistymui, surinkimą, pavyzdžiui, nesuvaldytą maisto pavertimą vertingu ištekliumi, integruojant jį į gyvulių ir naminių gyvūnų pašarų gamybą;

34. atkreipia dėmesį į galimybes optimaliai panaudoti neišvengiamai prarandamus arba išmetamus maisto produktus bei maisto grandinės šalutinius produktus, ypač gyvūninės kilmės, gaminant pašarus, perdirbant maistingąsias medžiagas ir gaminant dirvožemio gerinimo medžiagas, ir į jų svarbą pirminei gamybai;

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

35. pabrėžia, kad į Direktyvą 2008/98/EB įtrauktos veiksmingesnės Europos nuostatos galėtų padėti gerokai sumažinti maisto atliekų kiekį; todėl ragina Komisiją, visų pirma pasitelkiant programą „Horizontas 2020“, remti projektus, skirtus žemės ūkio ir pramonės sąveikai palengvinti, kuriuose dalyvauja žemės ūkio maisto produktų įmonės;

36. pakartoja, kad Komisija ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d. turėtų parengti ataskaitą, kurioje būtų įvertintas horizontaliųjų visų politikos sričių tausaus vartojimo ir gamybos sektoriaus reguliavimo priemonių poreikis, ir parengti poveikio ataskaitą, siekdama nustatyti, kokių nuostatų sąveika trukdo plėtoti įvairių sektorių tarpusavio sąveiką ir trukdo naudoti šalutinius produktus;

37. pabrėžia, kad išteklių ir maisto produktų, kurie priešingu atveju taptų atliekomis, naudojimas nėra kliūtis poreikiui užtikrinti gerą tiekimo valdymą ir išmintingą maisto grandinės valdymą, kuris neleistų susidaryti sistemingam struktūriniam pertekliui;

38. ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti naudoti daugiau nebevertotinų maisto produktų ir visos maisto grandinės šalutinių produktų pašarų gamybai;

39. ragina Komisiją išnagrinėti teises kliūtis, kylančias norint panaudoti nebevertotinus maisto produktus gaminant pašarus, ir skatinti mokslinius tyrimus šioje srityje, ir kartu pabrėžia, jog būtina gerinti atsekamumą, atitiktą biologinio saugumo standartams ir atskyrimo ir apdorojimo procesų, kuriais visiškai panaikinamas pavojus maisto saugai, taikymą;

40. palankiai vertina neseniai sukurtą ES maisto nuostolių ir švaistymo prevencijos platformą, kuria siekiama nustatyti prioritetinius veiksmus, kurie turi būti įgyvendinti ES lygmeniu, siekiant užkirsti kelią maisto nuostoliams ir švaistymui, ir palengvinti susijusių dalyvių keitimąsi informacija; todėl pabrėžia, kad pageidautinas atitinkamas Europos Parlamento dalyvavimas platformos veikloje; ragina Komisiją pateikti Parlamentui tikslų šiuo metu vykdomų veiksmų sąrašą, išdėstyti numatytus tikslus ir tarpinius tikslus, taip pat nurodyti, kokia pažanga padaryta bendros metodikos ir maisto dovanojimo srityse; mano, kad platforma galėtų būti tinkama priemonė, skirta stebėti, ne tik kiek maisto yra iššvaistoma, bet ir koks yra maisto perteklius ir kiek jo yra perdirbama; vis dėlto yra įsitikinęs, kad tai gali būti tik pirmas žingsnis sprendžiant maisto atliekų problemą;

41. prašo Komisijos ES maisto nuostolių ir švaistymo prevencijos platformos dokumentus išversti į visas 24 ES kalbas;

42. ragina ES maisto nuostolių ir švaistymo prevencijos platformą, be kita ko, remti įvairių vartotojų informacijos kanalų ir vartotojų informacijos ir maisto produktų švietimo programų kūrimą; primygtinai ragina platformos narius palengvinti vietos suinteresuotųjų subjektų bendradarbiavimą maisto atliekų prevencijos srityje ir dovanojimo iniciatyvas, daugiausia dėmesio skiriant atitinkamų sandorio sąnaudų mažinimui; pakartoja, kad svarbu keistis geriausia patirtimi, susiejant žinias ir vengiant dubliavimo su kitais svarbiais forumais, pavyzdžiui, ES mažmeninių rinkų forumu tvarumo klausimais, Europos tvaraus maisto vartojimo ir gamybos apskritojo stalo diskusijomis, aukšto lygio forumu geresniam maisto tiekimo grandinės veikimui ir vartojimo prekių forumu;

43. ragina Komisiją naudojantis ES maisto nuostolių ir švaistymo prevencijos platforma įvertinti geriausia patirtį, jau įgyvendintą skirtingose valstybėse narėse, siekiant geriau apibrėžti veiksmingiausias priemones maisto atliekoms mažinti;

44. mano, kad siekiant kiek įmanoma sumažinti maisto švaistymą reikia įtraukti visus maisto tiekimo grandinės dalyvius ir kiekviename sektoriuje spręsti skirtingas švaistymo priežastis; todėl ragina Komisiją visoje maisto grandinėje atlikti tyrimą siekiant nustatyti, kuriuose maisto sektoriuose susidaro daugiausia maisto atliekų ir kokiais sprendimais būtų galima sumažinti jų kiekį;

45. ragina Komisiją ir valstybes nares keistis sėkminga suinteresuotųjų subjektų jau naudojama maisto atliekų mažinimo patirtimi ir išteklių išsaugojimo metodais, juos skatinti ir remti; ragina valstybes nares ir vietas bei regionines valdžios institucijas konsultuotis su suinteresuotaisiais subjektais dėl tikslių sektorių priemonių, kurių reikia imtis siekiant užkirsti kelią maisto švaistymui;

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

46. pabrėžia, kad Komisija ir valstybės narės visų pirma turėtų konsultuotis su visais svarbiais suinteresuotaisiais subjektais, taip pat ir žemės ūkio sektoriuje, ir atlikti poveikio vertinimą dėl bet kokių siūlomų priemonių įgyvendinimo, kad visoje Sąjungoje būtų užkirstas kelias maisto švaistymui;

47. ragina Komisiją, valstybes nares ir regionines ir vietos valdžios institucijas, bendradarbiaujant su visais suinteresuotaisiais subjektais, imtis veiksmų siekiant padidinti supratimą, visų pirma vartotojų, ką reiškia datų žymėjimas etiketėse („geriausias iki...“ ir „suvaruoti iki...“), rengiant informavimo ir švietimo kampanijas ir sudarant palankesnes sąlygas gauti ir teikti visapusišką ir suprantamą informaciją apie produktus; atkreipia dėmesį į tai, kad ženklėjimas dviem produkto galiojimo datomis, pavyzdžiui, „parduoti iki“ ir „suvaruoti iki“ ant to paties produkto gali turėti neigiamą poveikį vartotojų sprendimams dėl maisto tvarkymo; pabrėžia, kaip svarbu vartotojams suteikti daugiau galimybių ir padėti jiems priimti informaciją pagrįstus sprendimus;

48. ragina Komisiją atliekant dabartinę vertinimą visų pirma atkreipti dėmesį į šiuos aspektus: ar esami ES teisės aktai ir skirtingose valstybėse narėse naudojama datų žymėjimo „geriausias iki...“ ir „suvaruoti iki...“ praktika atitinka paskirtį; ar reikėtų persvarstyti sąvokas „geriausias iki...“ ir „suvaruoti iki...“, kad vartotojams jas būtų lengviau suprasti; ar būtų naudinga panaikinti kai kurias datas nuo produktų pakuočių, kai nekyla joks pavojus sveikatai ir aplinkai, ir ar būtų tinkama parengti ES lygmens gaires šioje srityje; prašo Komisijos atlikti mokslinį tyrimą, kad būtų įvertinta sąsaja tarp datos žymėjimo ir maisto atliekų prevencijos;

49. palankiai vertina kai kurių stambiųjų mažmenininkų iniciatyvą skatinti maisto produktų kainų keitimo atsižvelgiant į jų galiojimo datą priemones, siekiant didinti vartotojų sąmoningumą ir skatinti pirkti produktus, kurių galiojimo laikas greitai baigsis;

50. kadangi praėjus „suvaruoti iki...“ datai daugelis maisto produktų keletą dienų bent iš dalies išsaugo savo juslines ir maistines savybes ir gali būti vartojami, jei laikomasi maisto saugos principų, ragina Komisiją nustatyti logistikos ir organizavimo modelius, kuriuos taikant būtų galima visiškai saugiai perdirbti visų rūšių iki tos datos neparduotus produktus;

51. ragina Komisiją ir valstybes nares apsvarstyti galimybę taikyti skirtingas kainas atsižvelgiant į produktų galiojimo datą kaip priemonę, kuria būtų sumažintas atliekomis tampančio valgomo maisto kiekis; manoma, kad maisto švaistymas paskirstymo etape gali būti labai sumažintas nustačius nuolaidas, proporcingas laikui, likusiam iki produkto galiojimo pabaigos; mano, kad tokia praktika (šiuo metu ji taikoma savanoriškai) turėtų būti remiama ir skatinama;

52. prašo Komisijos atnaujinti maisto produktų, ant kurių šiuo metu nereikalinga žyma „geriausias iki“, sąrašą, siekiant sumažinti maisto atliekų kiekį;

53. mano, kad reikia daugiau konkreitiems produktams pritaikytų mokslinių tyrimų ir informacijos galiojimo datų klausimu, taip pat reikia skatinti ir didinti šviežių ir nesupakuotų produktų vartojimą ir mažinti ilgai galiojančių supakuotų produktų kiekį ir trumpinti jų saugojimo laiką;

54. ragina Komisiją, valstybes nares, regionines ir vietos valdžios institucijas ir suinteresuotuosius subjektus rengti informacines kampanijas siekiant didinti vartotojų ir visų maisto grandinės dalyvių supratimą apie maisto atliekų prevenciją, maisto saugą, maisto vertę ir gerą maisto tvarkymo, valdymo ir vartojimo praktiką; pabrėžia, kad tokios iniciatyvos turėtų atkreipti dėmesį ne tik į kovos su maisto švaistymu teigiamą poveikį aplinkai, bet ir į ekonominę bei socialinę naudą; ragina taikyti ir skatinti šiuolaikines informacijos priemones, pavyzdžiui, mobiliųjų prietaikų naudojimą norint pasiekti jaunesnes kartas, kurios daugiausia naudojasi skaitmenine žiniasklaida; ragina tinkamai spręsti maisto švaistymo ir bado problemą – vieną rimčiausių šių laikų problemų; pabrėžia solidarumo ir dalijimosi su labiausiai nepasiturinčiais asmenimis poreikį;

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

55. primygtinai ragina Tarybą ir Komisiją vienus metus pavadinti Europos kovos su maisto švaistymu metais, nes tai būtų svarbi ES piliečių informavimo ir jų sąmoningumo didinimo iniciatyva; taip pat ragina atkreipti nacionalinių vyriausybių dėmesį į šią svarbią temą ir skirti pakankamai lėšų artimiausios ateities uždaviniams spręsti;

56. pabrėžia, kad svarbu šviesti vaikus ir įtraukti juos į maisto atliekų mažinimo darbą; pažymi, kad Europos Audito Rūmų specialiojoje ataskaitoje Nr. 34/2016 dėl kovos su maisto atliekomis buvo pabrėžta, kaip svarbu įtraukti su maisto atliekomis susijusią švietimo veiklą į daržovių ir pieno vartojimo skatinimo mokyklose programas, ir praneša, kad visos valstybės narės tai padarė; ragina valstybių narių kompetentingas institucijas visapusiškai išnaudoti galimybes šių programų, kuriomis siekiama ugdyti gerus jaunimo mitybos įpročius ir suteikti galimybių įgyti žinių apie šviežią maistą ir žemės ūkio gamybos procesus;

57. ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti namų ūkius nešvaistyti maisto – reklamuoti kassavaitinę maisto likučių dieną ir informuoti žmones apie geriausią maisto pirkimo ir gaminimo patirtį, kurią taikydami vartotojai mažintų maisto švaistymą;

58. pabrėžia, kad siekiant sumažinti produktų švaistymą, svarbu tinkamai pritaikyti produktų platinimo, laikymo ir pakavimo tvarką atsižvelgiant į kiekvieno produkto ypatybes ir vartotojų poreikius;

59. pabrėžia, kad siekiant sumažinti maisto švaistymą svarbu tinkamai parinkti platinimo ir laikymo būdus atsižvelgiant į kiekvieno gaminio savybes;

60. ragina Komisiją, valstybes nares ir suinteresuotuosius subjektus geriau informuoti vartotojus apie laikymo ir (arba) pakartotinio produktų panaudojimo būdus;

61. pabrėžia, kad vietos valdžios institucijos ir savivaldybių įmonės, taip pat mažmenininkai ir žiniasklaida atlieka svarbų vaidmenį teikiant piliečiams informaciją ir pagalbą, kaip geriausia laikyti ir (arba) naudoti maistą, kad jis nebūtų švaistomas arba kad jo būtų švaistoma kuo mažiau;

62. ragina Komisiją bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis paskelbti rekomendacijas dėl šaldymo temperatūrų, nes yra įrodyta, kad netinkamoje temperatūroje laikomas maistas dar nepasibaigus galiojimo laikui tampa nevalgomas ir be reikalo pavirsta atliekomis; pabrėžia, kad suderinus temperatūrą visoje maisto tiekimo grandinėje būtų galima pagerinti produktų konservavimą ir sumažinti maisto švaistymą, kai produktai transportuojami į užsienį ir ten parduodami;

63. pažymi, kad reikia gerinti gamybos planavimą žemės ūkio produktų sektoriuje, siekiant sumažinti maisto perteklių; tačiau pabrėžia, kad šiuo metu nedidelis maisto pertekliaus kiekis yra svarbus visos maisto tiekimo grandinės fiziologinis veiksnys, be to, ši perteklių taip pat lemia nekontroliuojami išorės veiksniai; todėl mano, kad siekiant išvengti perteklinio maisto virtimo atliekomis galėtų būti svarbios dovanojimui skatinti skirtos priemonės;

64. ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti inovacijas ir investicijas į perdirbimo technologijas žemės ūkio gamybos sektoriuje, stengiantis sumažinti maisto švaistymą maisto tiekimo grandinėje ir maisto gamybos nuostolius šeimos ūkiuose;

65. ragina valstybes nares naudotis Europos žemės ūkio fondu kaimo plėtrai (EŽŪFKP), kad sumažintų maisto atliekas pirminės gamybos ir perdirbimo sektoriuose;

66. pabrėžia, kad svarbu ūkininkus sutelkti į kooperatyvus ar profesines asociacijas, kad, didinant jų žinias apie rinkas, suteikiant galimybę kurti veiksmingesnes programas, maisto ekonomiką ir gerinant jų galimybes parduoti savo gaminius, būtų sumažinti maisto nuostoliai;

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

67. atkreipia dėmesį, kad bendradarbiavimas, pavyzdžiui, jungiantis į gamintojų organizacijas ar kitų formų struktūras, pvz. tarpšakines organizacijas ir kooperatyvus, yra svarbus siekiant padidinti galimybes gauti finansavimą inovacijoms ir pritraukti daugiau investicijų apdorojimo technologijoms, kaip antai kompostavimo ir anaerobinio skaidymo, jei tinkama, arba tolesnio produktų perdirbimo technologijoms, kuriomis naudodamiesi ūkininkai galėtų gauti naujų produktų, patekti į naujas rinkas ir pritraukti naujų vartotojų; atsižvelgdamas į tai primena, kad struktūrizavus sektorius ir naudojant sutartis galima geriau valdyti gamybą ir veiksmingiau kovoti su maisto švaistymu; mano, kad tai būtina daryti vietos ar regiono lygmenimis, kad būtų laikomasi artumo principo;

68. atkreipia dėmesį į bendradarbiavimo ir skaitmeninimo naudą, nes galima geriau susipažinti su duomenimis ir paklausos prognozėmis, ir išankstinių gamybos planų rengimo naudą ūkininkams, nes tai padeda jiems suderinti gamybą ir paklausą, geriau derinti savo veiksmus su kitais maisto tiekimo grandinės sektoriais ir mažinti išmetamų produktų kiekį; atsižvelgdamas į tai, kad mažinti neišvengiamų maisto atliekų kiekį iš esmės yra sudėtinga, pabrėžia, kad turėtų būti skatinama veiksmingai panaudoti maisto atliekas, taip pat bioekonomikos srityje;

69. mano, kad, siekiant geriau suderinti produktų pasiūlą ir paklausą, ženklavimo taisyklės, susijusios su atitinkamos informacijos apie sudedamųjų dalių kilmę ir gamybos bei perdirbimo technologijas pateikimu, suteiktų vartotojams galimybę sąmoningiau rinktis pirkinius ir taip padarytų netiesioginę įtaką gamybai, taip pat teigiamą poveikį aplinkos apsaugos, ekonominiu ir socialiniu požiūriais;

70. ragina Komisiją ir valstybes nares geriau informuoti ūkininkus ir vartotojus apie efektyvesnę energijos, vandens ir gamtos išteklių valdymą maisto grandinėje, kad būtų gerokai sumažintas išteklių ir maisto švaistymas, siekiant sumažinti gamybos sąnaudas ir maistinių medžiagų švaistymą ir padidinti ūkininkavimo sistemų inovacijas ir tvarumą;

71. mano, kad reikia daugiau tyrimų ir informacijos apie tai, kaip aplinką tausojančiais būdais išvengti maisto atliekų pirminės gamybos srityje ir pakeisti išteklių švaistymo praktiką žemės ūkio gamybos, maisto perdirbimo ar platinimo srityse;

72. pabrėžia, kad norėdami kuo labiau sumažinti maisto atliekų kiekį, ūkininkai turėtų tiek techniniu, tiek ekonominiu požiūriu naudoti savo produktus taip, kad ištekliai būtų naudojami kuo efektyviau;

73. mano, kad ūkininkų ir bendruomenių vykdomos iniciatyvos, kuriomis kuriamos produktų, kurie paprastai nepatektų į maisto grandinę, rinkos, gali padėti priimti tvarius ir perspektyvius ekonominius sprendimus ir suteikti vertę produktams, kurie priešingu atveju būtų išmesti, ir pabrėžia ūkininkų ir bendruomenių vykdomų socialinių inovacijų projektų, kaip antai perteklinių maisto produktų kaupimo ir dovanojimo pagalbos maistu asociacijoms, įskaitant maisto bankus, potencialą; ragina Komisiją ir valstybes nares pripažinti tokią praktiką ir skatinti ją BŽŪP antrojo ramsčio lėšomis;

74. pabrėžia, kad, siekiant sumažinti švaistymą gamybos etape, reikėtų naudoti novatoriškus metodus ir technologijas, kurie suteiktų galimybę optimizuoti darbą laukuose ir perdirbti tuos produktus, kurie neatitinka rinkos standartų;

75. atkreipia dėmesį į tai, kad dideli visiškai tinkamų valgyti vaisių ir daržovių kiekiai nepasiekia rinkos dėl estetinių priežasčių ir nustatytų prekybos standartų; pažymi, kad yra sėkmingų iniciatyvų, kurias įgyvendinant tokie produktai panaudojami, ir ragina suinteresuotuosius subjektus didmeninės ir mažmeninės prekybos sektoriuose skatinti tokią praktiką; ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti prekybos vietas, kuriose būtų prekiaujama standartų neatitinkančiais produktais, plėtrą, ir atlikti mokslinius tyrimus apie rinkodaros standartų ir maisto atliekų ryšį šiuo atžvilgiu;

76. ragina Komisiją ir valstybes nares drauge imtis veiksmų siekiant padaryti įtaką Jungtinių Tautų Europos ekonominės komisijos (JT EEK) viešiesiems standartams, turint tikslą vengti išteklių švaistymo užkertant kelią maisto atliekų susidarymui;

77. laikosi nuomonės, kad sustiprinus gamintojų bendradarbiavimą ir pasitelkus gamintojų organizacijas būtų galima sudaryti sąlygas ir skatinti galimybes patekti į antrinę rinką, pasiūlyti kitų realizavimo rinkų ir alternatyvių būdų, kaip panaudoti perteklinius maisto produktus, kurie priešingu atveju būtų suariami į dirvą arba išmetami, teikiant pirmenybę pakartotiniam, žmonėms vartoti skirtam naudojimui, pavyzdžiui, parduodant perdirbtus žemės ūkio maisto produktus, ir prekiaujant vietos turguose;

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

78. atkreipia dėmesį į tai, kad tuos produktus, kuriuos dar galima panaudoti ne maistui, pvz., iš jų pagaminti pašarus, jais tręšti laukus arba juos panaudoti kompostui ir energijai gaminti, reikėtų aiškiai atskirti nuo tų, kurie laikomi atliekomis, siekiant netrukdyti jų pakartotinai panaudoti;
79. pažymi, kad išmetamo derliaus kiekį būtų galima sumažinti, jeigu jis būtų parduodamas tiesiogiai vartotojams, pavyzdžiui, ūkininkų turguose arba žemės ūkio produktų parduotuvėse, formuojant trumpus platinimo kanalus ir perkant vietos produktus, kurie mažai perdirbti;
80. ragina valstybes nares ir Komisiją skatinti vietos maisto produktų vartojimą ir remti trumpas tiekimo grandines ir žemės ūkio produktų pardavimą namuose;
81. pabrėžia, kad vietos ir regioniniai produktai, taip pat bendruomenės remiamos žemės ūkio sistemos, sudaro galimybę trumpesnėms tiekimo grandinėms, kuriomis didinami produktų kokybės standartai ir remiami sezoniniai poreikiai ir taip teikiama didelė socialinė ir ekonominė nauda bei nauda aplinkai;
82. mano, kad trumpos tiekimo grandinės gali atlikti labai svarbų vaidmenį mažinant maisto atliekų ir perteklinių pakuočių kiekį, trumpinant maisto grandines, teikiant kokybiškesnį maistą ir skaidriai nurodant maisto grandines, ir taip stiprinti kaimo bendruomenių ekonominį gyvybingumą;
83. ragina skatinti vartoti sezoninius kiekvienoje ES valstybėje narėje užauginamus vaisius ir daržoves;
84. ragina ypatingai rūpintis gyvulių gerove;
85. ragina Komisiją ir valstybes nares imtis priemonių siekiant sumažinti prastos gyvūnų gerovės nulemtus nuostolius;
86. pabrėžia, kad nesąžininga įmonių prekybos veikla maisto grandinėje gali smarkiai prisidėti prie maisto švaistymo; ragina Komisiją ir valstybes nares ištirti, kaip dėl nesąžiningos prekybos praktikos maisto tiekimo grandinėje susidaro maisto atliekos ir, jei reikia, sukurti atitinkamą sistemą, kad su tokia praktika būtų kovojama;
87. mano, kad išsprendus nesąžiningos prekybos problemą pagerės ūkininkų, kurie yra silpniausia grandinės dalis, padėtis, ir sumažinus perteklinę gamybą ir pertekliaus kaupimąsi, būtų galima padėti ne tik stabilizuoti kainas ir užtikrinti ūkininkams sąžiningas ir pelningas supirkimo kainas, bet ir sumažinti tiek maisto švaistymą visoje grandinėje, tiek šeimos ūkių patiriamus nuostolius; pažymi, kad mokant sąžiningesnę kainą gamintojams padidėtų produktų vertė ir atitinkamai būtų sumažintas maisto švaistymas paskutiniuose tiekimo grandinės etapuose;
88. pabrėžia, kad vietos ir regionų valdžios institucijos bei suinteresuotieji subjektai yra labiausiai atsakingi įgyvendinant maisto atliekų mažinimo ir prevencijos programas, ir ragina Komisiją ir valstybes nares į tai atsižvelgti visuose proceso etapuose;
89. ragina Komisiją pripažinti viešųjų agentūrų vaidmenį, kurį jos atlieka teikdamos visuotinės svarbos paslaugas atliekų tvarkymo srityje ir kovodamos su maisto švaistymu, ir įmonių (pvz., MVI) pastangas, kuriomis jos tiesiogiai prisideda prie žiedinės ekonomikos;
90. ragina valstybes nares skatinti vietos valdžios institucijas, pilietinę visuomenę, prekybos centrus ir kitus suinteresuotuosius subjektus remti maisto atliekų mažinimo iniciatyvas ir prisidėti prie vietinio maisto strategijos, pavyzdžiui, informuoti vartotojus, naudojant mobiliojo telefono programėlę, apie neparduotą maistą, derinant paklausą ir pasiūlą;
91. palankiai vertina valgyklų, kuriose vartoti tinkamą maistą galima palikti nepasiturintiems asmenims (angl. *foodsharing*), steigimą; ragina supaprastinti visas procedūras, kad būtų paprasčiau steigti tokias vietas;

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

92. mano, kad ES didžiausia kliūtis vis dar tinkamo vartoti perteklinio maisto tiekimui asmenims, kuriems reikalinga parama – platinimo kanalų trūkumas arba kartais – visiškas jų nebuvimas; pažymi, kad labdaros organizacijos ir valstybinės ar vietos valdžios valdomos socialinio darbo įstaigos neturi pakankamai materialinių ar žmogiškųjų išteklių, kad galėtų pervežti ir paskirstyti vis dar tinkamą vartoti maistą, skirtą labdarai; pažymi, kad tai ypač aktualu nepalankiausioje padėtyje esantiems regionams;
93. pažymi, kad maisto pramonėje jau imtasi iniciatyvų mažinti maisto atliekas stiprinant bendradarbiavimą su pagalbos maistu asociacijomis, įskaitant maisto bankus, visoje Europoje;
94. ragina Komisiją skatinti valstybėse narėse sudaryti susitarimus, kuriose būtų siūloma, kad mažmeninės prekybos sektoriaus subjektai neparduotus produktus dalytų labdaros asociacijoms;
95. ragina labiau įtraukti visus suinteresuotuosius subjektus, siekiant užtikrinti, kad bet koks maisto produktas, kurio galiojimas greitai baigsis, visų pirma būtų paaukotas labdaros organizacijoms; vis dėlto pažymi, kad maisto dovanojimui vis dar kyla kliūčių, daugiausia teisinio pobūdžio; ragina Komisiją patikslinti teisinių nuostatų, kuriomis užkertamas kelias maisto dovanojimui, aiškinimą;
96. yra susirūpinęs dėl to, kad atitinkamų ES teisės aktų, susijusių su maisto atliekomis, maistu ir pašarais, išaiškinimas siekiant palengvinti maisto dovanojimą ir buvusių maisto produktų panaudojimą gyvūnų pašarams, kurį buvo rengiamasi atlikti 2016 m.⁽¹⁾, dar neatliktas;
97. palankiai vertina ES maisto dovanojimo gairių projektą kaip pirmąjį žingsnį teisinga kryptimi; tačiau, atsižvelgdamas į tai, kad ES teisės aktuose yra daug kliūčių maisto dovanojimui, mano, kad reikia toliau skatinti neparduoto maisto visoje maisto tiekimo grandinėje dovanojimą, parengiant teisės aktų pakeitimus;
98. ragina Komisiją ištirti galimybes, ar dovanoti maistą labdaros įstaigoms galėtų įmonės gamybos šalyje, nepriklausomai nuo produkto pakuotės kalbos; atkreipia dėmesį į tai, kad minėtų prekių dovanojimas turėtų būti galimas, kai informacija, kuri yra svarbi išlaikant maisto produktų saugą, pvz., apie alergenų, būtų prieinama gavėjams oficialiomis jų valstybių narių kalbomis;
99. ragina Komisiją ir valstybes nares palengvinti vietos ir regionų suinteresuotųjų subjektų bendradarbiavimą maisto dovanojimo srityje, mažinant sandorių išlaidas, kad būtų galima sumažinti dalyvavimo reikalavimus, pvz., siūlant šablonines priemones, kurios gali būti pritaikytos prie konkrečių vietos poreikių ir panaudotos vietos veikėjų, kad atitiktų maisto pertekliaus pasiūlą ir paklausa, ir efektyviau organizuoti logistiką;
100. palankiai vertina socialinių maisto prekių parduotuvių steigimą, taip pat viešojo ir privačiojo sektorių partnerystę su labdaros organizacijomis, siekiant kuo geriau panaudoti valgomą, bet neparduotiną maistą;
101. ragina valstybes nares užtikrinti institucinę ir finansinę paramą socialiniams prekybos centrams, nes jie yra pagrindinis maisto dovanojimo tarpininkas;
102. ragina maisto tvarkymo subjektus, kurie nemokamai atiduoda perteklinį maistą, parengti tinkamą veiklos praktiką, siekiant užtikrinti sanitarinę maisto saugą ir higienos reikalavimų laikymąsi, kaip nustatyta Reglamente (EB) Nr. 852/2004;
103. pabrėžia, kad svarbus vaidmuo tenka nacionalinės valdžios institucijoms siekiant padėti veikėjams visoje maisto produktų tiekimo grandinėje naudoti valgomą maistą ir besibaigiančio galiojimo maistą, laikantis greičiau skatinamojo, o ne baudžiamojo požiūrio įgyvendinant maisto saugos taisykles;
104. ragina Komisiją ištirti galimybę priimti „gerojo samariečio“ teisės aktus ir galimą jų poveikį; ragina Komisiją patikslinti, kaip tokiais teisės aktais, kaip Reglamentu (EB) Nr. 178/2002 ir Direktyva 85/374/EEB, reglamentuojama atsakomybė maisto dovanojimo srityje;

⁽¹⁾ Komisijos komunikato COM(2015)0614 priedas.

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

105. ragina Komisiją pasiūlyti PVM direktyvos pakeitimą, kuriuo būtų aiškiai numatytas atleidimas nuo mokesčio dovanojant maistą; ragina valstybes nares remtis Komisijos rekomendacijomis ir nustatyti nedidelį ar beveik lygų nuliui PVM, jeigu maistas yra dovanojamas iki galutinės vartojimo datos likus nedaug laiko arba tada, kai maisto produktai sunkiai parduodami;

106. ragina Komisiją papildyti 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentą (ES) Nr. 223/2014 dėl Europos pagalbos labiausiai skurstantiems asmenims fondo (EPLSAF)⁽¹⁾ su įgyvendinimo aktu, kuriuo bus reglamentuojamas intervencinių atsargų, sukurtų pagal BŽŪP, panaudojimas ir skatinama pasinaudoti EPLSAF, siekiant palengvinti maisto dovanojimą finansuojant rinkimo, vežimo, sandėliavimo ir paskirstymo išlaidas; ragina vietos, regionų ir nacionalinės valdžios institucijas remti maisto dovanojimo infrastruktūros kūrimą regionuose ir teritorijose, kur ji neegzistuoja, yra nepakankama arba neturi tinkamų pajėgumų;

107. ragina Komisiją ir valstybes nares nenukreipti EPSAF išteklių, paskirtų maisto bankams ir labdaros organizacijoms, kitoms tikslinėms grupėms;

108. atkreipia dėmesį į tai, kad maisto dovanojimas negali būti vertinamas kaip akivaizdi priemonė siekiant išspręsti pagrindines skurdo problemas; todėl pabrėžia, kad šiomis aplinkybėmis nereikia turėti nerealių lūkesčių; maisto dovanojimas negali ir sušvelninti socialinių problemų, ir užkirsti kelio maisto atliekų susidarymui; todėl ragina Komisiją imtis ryžtingesnių veikslių skurdo prevencijos srityje;

109. prašo Komisijos ir valstybių narių būti budriems maisto dovanojimo klausimu ir užtikrinti, kad dovanojimu nebūtų kuriama alternatyvi rinka, nes tokiu atveju asmenys, kurie turi realų poreikį, negalėtų gauti šių maisto produktų, o maistą dovanojantiems subjektams nebūtų paskatų to daryti;

110. prašo Komisijos ir valstybių narių, neužkraunant nereikalingos naštos MVĮ ir savanorių organizacijoms, atidžiai stebėti maisto dovanojimo sritį ir įsitikinti, kad maisto produktai nebūtų nusavinami ir parduodami alternatyviose rinkose, nes tokiu atveju žmonės, kuriems reikalinga parama, negalėtų pasinaudoti dovanojamu maistu, o prekybininkai būtų atgrasyti dovanoti maistą, kas galiausiai sukeltų nesąžiningos konkurencijos pavojų;

111. ragina visus maisto tiekimo grandinės veikėjus kartu imtis atsakomybės ir įgyvendinti Bendrą deklaraciją dėl maisto švaistymo „Svarbus kiekvienas trupinys“ ir „Mažmenininkų susitarimas dėl atliekų“; atkreipia dėmesį į tai, kad mažmeninės prekybos sektoriuje kiekvieną dieną dalyvauja milijonai vartotojų, ir jis turi unikalią galimybę padėti gilinti žinias ir didinti informuotumą apie maisto atliekas, tuo palengvindamas informacija pagrįstų sprendimų priėmimą; pabrėžia, kad rinkodaros praktika, pavyzdžiui, „pirkdami vieną, vieną gausite nemokamai“ padidina riziką, kad vartotojai pirs daugiau nei gali suvartoti; šioje srityje taip pat pabrėžia poreikį siūlyti mažesnių dydžių pakuotes mažesniems namų ūkiams; palankiai vertina tai, kad kai kurie mažmenininkai trumpo galiojimo maisto produktus parduoda su nuolaidomis, bet mano, kad tokia praktika turėtų būti taikoma plačiau;

112. pakartoja, kad kiaušinių atliekų klausimas vis dar yra viena iš pagrindinių mažmenininkų problemų; ragina Komisiją ieškoti būdų, kaip sumažinti kiaušinių atliekas, atsižvelgiant į EFSA mokslinį rizikos vertinimą, taip pat ragina valstybes nares tinkamai informuoti vartotojus apie šią svarbią problemą;

113. ragina Komisiją atlikti tyrimą dėl bendros žemės ūkio politikos (BŽŪP) ir bendros žuvininkystės politikos (BŽP) reformų poveikio maisto atliekų susidarymui ir mažinimui;

114. pabrėžia, kad ūkininkų pragyvenimo šaltinis priklauso nuo produktų, už kuriuos mokamos pelningos kainos, patekimo į rinką sąžiningomis sąlygomis, o produkcijos nuostoliai ūkyje, įskaitant produkcijos nuostolius dėl ekstremalių ar neįprastų klimato veiksnių, produkciją, kuriai pakenkė gaivalinė nelaimė ar kuri sunaikinta dėl prarastos rinkos arba žemų kainų, ūkininkams reiškia investicijų ir pajamų netekimą; todėl pažymi, kad kainų svyravimas žemės ūkio rinkose daro poveikį gamybai ir ūkininkų pajamoms ir gali būti maisto švaistymo priežastis, todėl BŽŪP turi būti numatytos atitinkamos kainų svyravimo švelninimo priemonės;

⁽¹⁾ OL L 72, 2014 3 12, p. 1.

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

115. pabrėžia, kad Komisija dar neatliko tyrimo, kad nustatytų skirtingų reformų poveikį žemės ūkio gamybos mastui ir jos poveikį maisto atliekoms, todėl ragina Komisiją įtraukti maisto atliekų klausimą plėtojant savo būsimą politiką ir įgyvendinant BŽŪP;

116. pabrėžia, kad maisto švaistymas gamybos etapu galimas ir dėl mūsų gamybos struktūros pablogėjimo, nes pablogėjo dirvožemis, sumažėjo biologinė įvairovė (mažiau augalų apdulkinama) bei nuskurdo gamtos išteklių; – į tai reikia tinkamai atsižvelgti ateityje plėtojant žemės ūkį ir formuojant BŽŪP;

117. ragina valstybes nares išnaudoti visas Europos žuvininkystės fondo (EŽF) ir Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo (EJRŽF) teikiamas galimybes, siekiant sumažinti maisto atliekas dėl žuvų išmetimo į jūrą ir pagerinti akvakultūros organizmų išgyvenimo lygį;

118. tikisi, kad bendroje žuvininkystės politikoje numatytas įpareigojimas iškrauti laimikį, kuris šiuo metu laipsniškai įvedamas, prisidės renkantis selektyvesnius žvejybos įrankius ir praktiką, ir galiausiai į jūrą bus išmetama mažiau žuvų; tačiau pažymi, kad įpareigojimas iškrauti laimikį netaikomas visoms žuvims, todėl reikia papildomų priemonių;

119. yra susirūpinęs dėl atliekų, susidarancių po žuvų sugavimo, kiekio, atsižvelgiant į tai, kad šios prekės labai greitai genda ir kad dažnai jos itin toli gabenamos perdirbti, pvz., iš Europos į Aziją ir atgal į Europą galutiniam pardavimui;

120. primena vandens naudojimo rodiklio sąvokos svarbą maisto ir pašarų gamybos srityje;

121. primena, kad Reglamente (EB) Nr. 178/2002 nustatyta, jog vanduo taip pat yra maistas, kai jis apgalvotai įpilamas į maistą jį gaminant, ruošiant ar apdorojant, ir kad jis yra itin svarbus visos žemės ūkio produktų tiekimo grandinės strateginis išteklius;

122. pabrėžia, kad kai švaistomas maistas, priklausomai nuo jo gamybai sunaudoto vandens kiekio, tipo ir kokybės, taip pat iššvaistoma daug vandens;

123. primena, kad svarbu gerinti vandentvarką žemės ūkyje, kurti maisto gamybos sistemas su išmaniosiomis vandens technologijomis, didinti vandens ir maisto saugą vietovėse, kurioms labiausiai gresia klimato kaitos pavojus;

124. pabrėžia, kad novatoriški ir aplinką tausojantys sprendimai tokiose srityse, kaip maisto gamybos šalutinių produktų tvarkymas, prekyba maistu, maisto produktų sandėliavimas, skaitmeninės technologijos ir pakuotės, turi didžiulį potencialą sumažinti maisto atliekų kiekį; ragina Komisiją, valstybes nares ir kitus suinteresuotuosius subjektus remti mokslinius tyrimus šiose srityse ir skatinti tvarius ir veiksmingus sprendimus; mano, kad bendradarbiavimu grindžiamos ekonomikos paslaugos yra svarbios didinant informuotumą ir skatinant tvarų vartojimą; ragina Komisiją skatinti inovacijas vykdant iš ES biudžeto finansuojamus mokslinių tyrimų projektus ir programas, pavyzdžiui, Europos inovacijų partnerystę;

125. pabrėžia visų tiekimo grandinės veikėjų atsakomybę, įskaitant pakuočių sistemų gamintojus, užkirsti kelią maisto atliekų susidarymui; pabrėžia teigiamą pakavimo medžiagų ir sprendimų įnašą į maisto nuostolių bei maisto atliekų prevenciją tiekimo grandinėje, pvz., pakuočių, kurios mažina maisto nuostolius transportuojant ir sandėliuojant, ilgiau išsaugo maisto kokybę ir užtikrina higieną arba prailgina produktų galiojimo laiką; tačiau pabrėžia, kad pakuotės būtina tinkamai pritaikyti šiems tikslams (t. y. jų turi būti ne per daug ir ne per mažai) ir produktui, taip pat vartotojo poreikiams, kartu atsižvelgiant į supakuoto gaminio, kaip visumos, gyvavimo ciklo perspektyvą, įskaitant dizainą ir pakuotės naudojimą; prašo Komisiją ir valstybes nares įvertinti biologinės kilmės, biologiškai skaidžių ir kompostuojamų maisto pakuočių naudą, atsižvelgiant į poveikį žmogaus sveikatai ir maisto saugumui ir laikantis gyvavimo ciklo požiūrio; pabrėžia, kad maisto atliekų mažinimo tikslai turi būti suderinti su Direktyvoje 94/62/EB nustatytais priemonėmis ir tikslais, ypač tikslu labai sumažinti neperdirbamų pakuočių naudojimą ir perteklinį pakavimą;

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

126. ragina Komisiją ir valstybes nares remti veikliųjų ir išmaniųjų su maistu besiliečiančių medžiagų plėtojimą ir diegimą, taip pat kitus inovatyvius sprendimus, kuriuos įgyvendinant didinamas išteklių naudojimo efektyvumas ir prisidedama prie žiedinės ekonomikos kūrimo; atkreipia dėmesį į tai, kad susiję teisės aktai, kuriais reglamentuojamos su maistu besiliečiančios medžiagos, turėtų užtikrinti maksimalią vartotojų apsaugą visų pakuočių medžiagų atveju, įskaitant iš trečiųjų šalių importuotas medžiagas; todėl ragina Komisiją pateikti suderintas ES taisykles dėl su maistu besiliečiančių medžiagų, ir teikti pirmenybę tam, kad būtų parengtos konkrečios ES priemonės, kuriomis reglamentuojama popieriaus ir kartono gamyba, kaip numatyta 2016 m. spalio 6 d. Parlamento rezoliucijoje dėl Reglamento (EB) Nr. 1935/2004 dėl žaliavų ir gaminių, skirtų liestis su maistu, įgyvendinimo ⁽¹⁾;
127. rekomenduoja skatinti savanoriškų geros verslo praktikos kodeksų, parengtų sektorinių organizacijų maisto, aprūpinimo maistu ir gėrimais bei viešbučių sektoriuose, naudojimą, kad būtų siekiama optimaliai panaudoti produktus ir skatinti dovanojimo programas, kurios skirtos perteklinio maisto surinkimui socialinėms reikmėms;
128. ragina valstybes nares skatinti sudaryti susitarimus ar susitarimo memorandumus, siekiant skatinti atsakingą elgseną ir gerąją praktiką, skirtą maisto atliekų mažinimui, pvz., aprūpinti viešojo maitinimo įstaigas pakartotinai naudojamomis pakuotėmis, pagamintomis iš perdirbamų medžiagų, kad klientai galėtų išsinešti savo likusį maistą;
129. rekomenduoja, kad prireikus vietos ir regioniniai bei sezoniniai produktai būtų naudojami aprūpinimo maistu ir gėrimais paslaugų ir apgyvendinimo sektoriuose, siekiant sutrumpinti gamybos ir vartojimo grandinę ir atitinkamai sumažinti perdirbimo etapų skaičių, vadinasi, ir atliekų, kurių susidaro įvairiais etapais;
130. pabrėžia, kad skaitmeninio sektoriaus plėtra suteikia daug galimybių užkirsti kelią maisto atliekų susidarymui, visų pirma kuriant maisto išsaugojimo interneto platformas, kuriose viešojo maitinimo įstaigos gali siūlyti neparduotas porcijas mažesnėmis kainomis; atkreipia dėmesį į tai, kad panašūs eksperimentai davė gerų rezultatų valstybėse narėse, kuriose šios iniciatyvos buvo pristatytos;
131. ragina Komisiją pripažinti socialiai atsakingų iniciatyvų, pavyzdžiui, iniciatyvos „Sveikos mitybos standartas“, kurios tikslas – teikti geresnę informaciją apie maisto produktus skirtingoms vartotojų grupėms, turinčioms specialiųjų maisto poreikių, indėlį, taikant savanorišką ir bendrai reguliuojamą maisto ženklinimą restoranuose ir turizmo įstaigose, siekiant sumažinti maisto švaistymą toje srityje;
132. ragina Komisiją ir valstybes nares dirbti kartu su besivystančiomis šalimis ir padėti joms pagerinti maisto grandinių infrastruktūras ir sumažinti susidarančių maisto atliekų kiekius;
133. primygtinai ragina visas Europos Sąjungos institucijas ir įstaigas įtraukti reikalavimą, kad teikiant paraiškas dalyvauti maitinimo paslaugų konkursuose būtų privaloma pateikti ir maisto atliekų tvarkymo bei mažinimo planą; prašo kvestorių teikti pirmenybę veiksams, kuriais siekiama sumažinti maisto atliekas Europos Parlamente, ir ragina kitas Europos institucijas vadovautis šia praktika; ragina valstybes nares ir vietos bei regionų valdžios institucijas mažinti maisto atliekas viešosiose įstaigose;
134. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0384.

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

P8_TA(2017)0208

Muitinių veiklos ir valdymo, kaip priemonės sudaryti palankesnes sąlygas prekybai ir kovoti su neteisėta prekyba, išorės aspektų vertinimas

2017 m. gegužės 16 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl muitinių veiklos ir valdymo, kaip priemonės sudaryti palankesnes sąlygas prekybai ir kovoti su neteisėta prekyba, išorės aspektų vertinimo (2016/2075(INI))

(2018/C 307/04)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2015 m. spalio 14 d. Komisijos komunikatą „Prekyba visiems. Atsakingesnės prekybos ir investicijų politikos kūrimas“ (COM(2015)0497),
- atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 14 d. Mokesčių ir muitų sąjungos GD 2016–2020 m. strateginį planą ir į Mokesčių ir muitų sąjungos GD 2016 m. valdymo planą (Ares(2016)1266241),
- atsižvelgdamas į 2014 m. rugpjūčio 21 d. Komisijos komunikatą „ES muitinės rizikos valdymo strategijos ir veiksmų planas. Rizikos problemų sprendimas, tiekimo grandinės saugumo stiprinimas ir palankių sąlygų prekybai sudarymas“ (COM(2014)0527),
- atsižvelgdamas į 2016 m. liepos 19 d. Komisijos pranešimą „ES muitinės rizikos valdymo strategijos ir veiksmų plano įgyvendinimo pažangos ataskaita“ (COM(2016)0476),
- atsižvelgdamas į įgaliotųjų ekonominės veiklos vykdytojų gaires (TAXUD/B2/047/2011),
- atsižvelgdamas į ES ir Kinijos aiškių ir saugių prekybos kelių bandomąjį projektą,
- atsižvelgdamas į Tarybos rezoliuciją dėl 2013–2017 m. ES kovos su intelektinės nuosavybės teisių pažeidimais muitinės veiksmų plano ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Mokesčių ir muitų sąjungos GD ataskaitą dėl ES muitinių atliekamo intelektinės nuosavybės teisių vykdymo užtikrinimo 2015 m.,
- atsižvelgdamas į ES ir Kinijos strateginį muitinių bendradarbiavimo planą,
- atsižvelgdamas į veiksmų planą dėl ES ir Kinijos muitinių bendradarbiavimo intelektinės nuosavybės teisių srityje (2014/2017),
- atsižvelgdamas į 2014 m. vasario 26 d. Komisijos komunikatą „Lengvatinės prekybos susitarimų vykdymo stebėsenos veiksmų planas“ (COM(2014)0105),
- atsižvelgdamas į 2016 m. vasario 2 d. Komisijos komunikatą „Kovos su teroristų finansavimu stiprinimo veiksmų planas“ (COM(2016)0050),
- atsižvelgdamas į 2016 m. gruodžio 21 d. Komisijos komunikatą „ES muitų sąjungos ir jos valdymo tobulinimas“ (COM(2016)0813),
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. birželio 9 d. pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl intelektinės nuosavybės teisių apsaugos ir gynimo trečiojoje šalyse strategijos ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 23/2016: „Jūrų transportas Europos Sąjungoje: neramūs vandenys – daug neveiksmingų ir netvarių investicijų“,

⁽¹⁾ OL C 80, 2013 3 19, p. 1.

⁽²⁾ OL C 407, 2016 11 4, p. 18.

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

- atsižvelgdamas į Marakešo susitarimą, kuriuo įsteigiama Pasaulio prekybos organizacija,
 - atsižvelgdamas į EBPO 2016 m. balandžio 18 d. ataskaitą „Neteisėta prekyba. Nusikaltėlių tinklų konvergencija“,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties (ES sutarties) 21 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 207, 208 ir 218 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. spalio 9 d. Reglamentą (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas ⁽¹⁾, ir su juo susijusį deleguotąjį aktą (Deleguotasis reglamentas (ES) 2015/2446 ⁽²⁾), įgyvendinimo aktą (Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2447 ⁽³⁾), pereinamojo laikotarpio deleguotąjį aktą (Deleguotasis reglamentas (ES) 2016/341 ⁽⁴⁾) ir darbo programą (Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2016/578 ⁽⁵⁾),
 - atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 608/2013 dėl muitinės atliekamo intelektinės nuosavybės teisių vykdymo užtikrinimo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1383/2003 ⁽⁶⁾,
 - atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl 2013 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl Sąjungos muitų teisės pažeidimų ir sankcijų teisinės sistemos (COM(2013)0884) ir į Tarptautinės prekybos komiteto Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komitetui pateiktą nuomonę dėl šio pasiūlymo ⁽⁷⁾,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/478 dėl bendrų importo taisyklių 24 straipsnio 2 dalį ⁽⁸⁾,
 - atsižvelgdamas į politikos suderinamumo vystymosi labai principą, įtvirtintą SESV,
 - atsižvelgdamas į savo 2017 m. sausio 19 d. rezoliuciją su ES muitinės kodekso įgyvendinimu susijusių problemų sprendimo ⁽⁹⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto pranešimą ir Biudžeto kontrolės komiteto nuomonę (A8-0162/2017),
- A. kadangi muitų sąjunga – pagrindinis Europos Sąjungos ramstis, dėl kurios ji tampa vienu didžiausių prekybos blokų pasaulyje, ir kadangi visapusiškai veikianti muitų sąjunga būtina užtikrinant ES patikimumą, dėl kurio ji turi tvirtą poziciją derybose dėl prekybos susitarimų;
- B. kadangi Sąjungos muitinės kodekso įgyvendinimas yra būtinas siekiant apsaugoti ES nuosavus išteklius, visų pirma muitų mokesčius ir nacionalinius mokesčių interesus;
- C. kadangi visavertiškai veikianti muitų sąjunga yra pagrindas siekiant veiksmingai kovoti su neteisėtu kapitalo judėjimu ir pinigų plovimu per prekybą;
- D. kadangi kyla pavojus, jog Sąjungos muitinės kodekso, paskelbto 2016 m. gegužės 1 d., įgyvendinimas dėl nepakankamo deramo bendrų ir veikiančių IT sistemų finansavimo bus atidėtas iki 2020 m. gruodžio 31 d.;

⁽¹⁾ OL L 269, 2013 10 10, p. 1.

⁽²⁾ OL L 343, 2015 12 29, p. 1.

⁽³⁾ OL L 343, 2015 12 29, p. 558.

⁽⁴⁾ OL L 69, 2016 3 15, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 99, 2016 4 15, p. 6.

⁽⁶⁾ OL L 181, 2013 6 29, p. 15.

⁽⁷⁾ Žr. pranešimą A8-0239/2016.

⁽⁸⁾ OL L 83, 2015 3 27, p. 16.

⁽⁹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0011.

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

- E. kadangi pažangos ataskaitoje dėl ES muitinės rizikos valdymo strategijos ir veiksmų plano įgyvendinimo pabrėžiama, kad nepakankamas finansavimas esamoms IT sistemoms atnaujinti ir būtinoms naujoms sistemoms kurti yra didelė pažangą stabdanti problema, visų pirma atsižvelgiant į naują Importo kontrolės sistemą; kadangi, neturint papildomų išteklių, iki 2020 m. pabaigos nepavyks įgyvendinti tam tikrų strategijoje ir veiksmų plane numatytų veiksmų; kadangi toks vėlavimas taip pat turėtų įtakos su muitinėmis susijusių išipareigojimų įgyvendinimui pagal ES saugumo darbotvarkę;
- F. kadangi dėl dabartinio ES valstybių narių politikos susiskaidymo jokia būdu neturi susidaryti padėtis, kai atsirastų papildoma administracinė našta ir vėlavimas arba būtų iškraipomi vidaus prekybos srutai;
- G. kadangi siūlomoje direktyvoje dėl Sąjungos muitų teisės pažeidimų ir sankcijų teisinės sistemos nėra aiškiai atskiriamos valstybių narių baudžiamosios ir administracinės sankcijos, visapusiškai laikantis subsidiarumo principo; kadangi tai gali paskatinti ekonominės veiklos vykdytojus priimti strateginius sprendimus importuojant iš trečiųjų šalių, taip iškreipiant mokesčių surinkimą ir darant neigiamą poveikį aplinkai, taigi tai tikrai būtų neveiksmingas atgrasymas nuo neteisėtos prekybos veiklos;
- H. kadangi valdžios institucijų taikomos sudėtingos taisyklės ir procedūros bei skirtingi kriterijai ir sankcijos gali būti per didelė našta mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ), tai darytų didelį spaudimą jų ribotiems ištekliams ir paveiktų jų prekybos maršrutus;
- I. kadangi, atsižvelgiant į didelį prekybos mastą, veiksmingas valstybių narių muitinių administracijų, įgaliotųjų ekonominės veiklos vykdytojų, policijos ir teismų bei kitų atitinkamų subjektų bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis ir daugiašaliu lygmeniu atlieka labai svarbų vaidmenį ir tai yra kertinis akmuo kovojant su neteisėta prekyba, terorizmu, organizuotu nusikalstamumu, pinigų plovimu, neteisėta prekyba laukiniais gyvūnais, mokesčiniu sukčiavimu, prekyba narkotikais ir tabaku ir vaistų klastojimu, taip pat saugant intelektinės nuosavybės teises Europos Sąjungoje, įgyvendinant pasaulinės vertės grandinės produktų išsamaus patikrinimo procedūras ir jų laikantis, kaip nurodyta Komisijos strategijoje „Prekyba visiems“, ir atsekant į neteisėtos prekybos veiklą tarptautinio tiekimo grandinėje įsitraukusių veikėjų sąveikas ir galbūt jas panaikinant;
- J. kadangi ES sudarė muitinių bendradarbiavimo ir savitarpio administracinės pagalbos susitarimus su Pietų Korėja, Kanada, JAV, Indija, Kinija ir Japonija;
- K. kadangi kai kurie prekybos partneriai ir toliau gabena didžiausią į ES patenkančių neteisėtų arba suklastotų gaminių dalį; kadangi Malaizija atsakinga tik už maždaug 2,5 mln. EUR vertės tokių eksportą, Kinija ir Honkongas atitinkamai atsakingi už daugiau kaip 300 mln. EUR ir 100 mln. EUR vertės tokių eksportą; kadangi vien 2015 m. Baltarusija, eksportuodama gaminius, kuriais visiškai apeitos PVM ir sveikatos taisyklės, padarė ES 1 mlrd. EUR finansinį nuostolį;
- L. kadangi, kaip teigiama naujausioje Komisijos ataskaitoje „ES muitinės veiklos saugant intelektinės nuosavybės teises ataskaita“, Sąjungos muitinės konfiskuotų suklastotų prekių skaičius 2014–2015 m. padidėjo 15 proc.; kadangi prie Sąjungos išorės sienų konfiskuota daugiau kaip 40 mln. prekių, įtariamų intelektinės nuosavybės teisės pažeidimu (bendra jų vertė – beveik 650 mln. EUR);
- M. kadangi tarptautinės laisvosios prekybos zonos ir tos trečiosios šalys, iš kurių dažniausiai vykdoma neteisėta prekyba, yra potencialios atraminės tolesnės prekybos neteisėtais produktais Europos Sąjungoje plėtojimo vietovės, dėl to reikia aktyvesnės sienų kontrolės ir gali reikėti atlikti papildomą ir specifinę jų analizę;
- N. kadangi prekyba suklastotomis prekėmis gali būti naudojama nusikalstamoms organizacijoms, užsiimančioms teroristine veikla, prekyba narkotikais, šaunamaisiais ginklais, pinigų plovimu ir prekyba žmonėmis, finansuoti;

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

- O. kadangi kovoti su klastojimu yra gyvybiškai svarbu siekiant Europoje apsaugoti intelektinės nuosavybės teises, išsaugoti praktinę patirtį ir skatinti inovacijas;
- P. kadangi muitinių vaidmuo saugumo srityje yra ypač svarbus neleidžiant teroristinėms organizacijoms perkelti savo lėšas ir trikdamas jų pajamų šaltinius, kaip pripažįstama Komisijos kovos su teroristų finansavimu stiprinimo veiksmų plane;
- Q. kadangi muitinės atlieka svarbų vaidmenį pasaulinės prekybos aplinkoje, šalinant žalą, kurią oficialiai ekonomikai daro neteisėta prekyba, taip pat padedant geriau perprasti neteisėtą prekybą ir su ja kovoti;
- R. kadangi neteisėtos veiklos tinklai daro žalingą poveikį valstybių narių ekonomikai augimo, darbo vietų, užsienio investicijų, rinkų vientisumo, konkurencijos, prekybos ir maito pajamų praradimo srityse, o prarastas maito pajamas galų gale padengia Europos mokesčių mokėtojai;
- S. kadangi neteisėta prekyba yra viena iš pagrindinių verslo problemų ir kelia didelį pavojų skaidrumo, vientisumo ir finansinės vertės srityse ir vis didesnę pasaulinę grėsmę, kuri susijusi su pasaulinių prekybos sistemų ir tiekimo grandinių naudojimu;
- T. kadangi tarpvalstybiniai organizuoti nusikaltėliai, naudodami neteisėtus ekonominius ir verslo kanalus, iš klastojimo, neteisėtos prekybos ginklais ir prekybos narkotikais gauna dideles sumas;
- U. kadangi daugėjantys kontrabandos, neteisėtos prekybos ir kitokių formų nelegalios ir neteisėtos prekybos atvejai ne tik daro poveikį valstybių narių maito mokesčių surinkimui ir ES biudžetui, bet taip pat yra labai susiję su tarptautiniu organizuotu nusikalstamumu, pavojais vartotojams ir neigiamomis pasekmėmis bendrosios rinkos veikimui, o tai trukdo sudaryti vienodas sąlygas visoms konkuruojančioms įmonėms, ypač MVĮ;
- V. kadangi intelektinės nuosavybės teisių apsauga itin svarbi apsaugant ir stiprinant tiek ES ekonomiką, tiek augimą ir darbo vietas;
1. ragina Komisiją glaudžiai bendradarbiauti su valstybėmis narėmis, kad būtų užtikrintas koordinuotas, vienodas ir veiksmingas Sąjungos muitinės kodeksu sukurtos naujos sistemos įgyvendinimas, nustatant visoms Europos muitinėms bendras pagrindines gaires ir taip atgrasant nuo skirtingos valstybių narių praktikos po pereinamojo laikotarpio; taigi ragina Komisiją parengti lyginamųjų kriterijų analizę ir informaciją apie valstybių narių vykdomas muitinių operacijas ir jų taikomas įgyvendinimo procedūras;
 2. pabrėžia, kad nėra muitinių elgesio su ekonominės veiklos vykdytojais skirtumų nustatymo ir stebėjimo sistemos; ragina Komisiją reikalauti, kad valstybės narės pateiktų konkrečią informaciją apie muitinių patikrinimų pobūdį ir skaičių atskirų pagrindinių uostų lygmeniu;
 3. ragina Komisiją tęsti bendradarbiavimą su valstybėmis narėmis ir susijusiais prekybos suinteresuotaisiais subjektais, siekiant panaikinti esamas kontrolės sistemos spragas, dar labiau supaprastinti muitinės procedūras ir sumažinti administracinę naštą teisėtiems prekiautojams, pagrindinį dėmesį skiriant paprastesnei ir saugesnei prekybai, kartu užtikrinant tinkamą, veiksmingą ir suderintą kontrolę prie ES sienų ir tinkamą paramą atitinkamoms institucijoms; nurodo, kad veiksminga muitinių vykdoma kontrolė privalo užtikrinti ES saugumą, vartotojų saugą, aplinkosaugos reikalavimų ir sveikatos taisyklių laikymąsi ir ginti ekonominius interesus, ypatingą dėmesį skiriant intelektinės nuosavybės teisių apsaugai ir kovai su neteisėta prekyba, terorizmu, pinigų plovimu, neteisėta prekyba laukiniais gyvūnais, mokesčiniu sukčiavimu, neteisėta prekyba narkotikais ir tabaku ir vaistų klastojimu, taip pat kovoti su bet kokios rūšies nesąžininga konkurencija, su kuria gali susidurti ES standartų besilaikančios Europos įmonės;
 4. pabrėžia, kad svarbu baigti visuose prekių įvežimo į muitų sąjungą punktuose vykdomos kontrolės derinimo darbą, visų pirma remiantis jau taikomomis Europos priemonėmis;

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

5. ragina Komisiją siekti glaudesnio bendradarbiavimo su privačiuoju sektoriumi nustatant nesąžiningus veiklos vykdytojus; pabrėžia, kad į kovą su neteisėta prekyba, įskaitant neteisėtą prekybą laukiniais gyvūnais ir laukinės gyvūnijos produktais, svarbu įtraukti privačiuosius suinteresuotuosius subjektus;
6. primena, kad galimybė, sudaryta pagal Sąjungos muitinės kodeksą ir jo taisykles dėl tarpusavyje sujungtų IT sistemų ir elektroninių mainų, turėtų būti naudojama duomenims apie patikimą ir teisėtą prekybą gauti ir juos teikti kitais būdais nei muitinės deklaracijos, pavyzdžiui, naudojant tarptautines abipusių mainų programas, tokias kaip Įgaliotųjų ekonominės veiklos vykdytojų (AEO) programa arba Aiškių ir saugių prekybos kelių (SSTL) projektas, siekiant palengvinti mainus;
7. primena, kad reikia pakankamo finansavimo norint sukurti būtinas IT sistemas, ir ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad būtų skirta išteklių būtinoms IT sistemoms, siekiant įgyvendinti ES muitinės rizikos valdymo strategijos ir veiksmų plano tikslus;
8. ragina Komisiją reikalauti plačiau naudoti įgaliotųjų ekonominės veiklos vykdytojų programą; pabrėžia, kad svarbu didinti naudą, kurią ji teikia prekybai, kartu išsaugant griežtas atitikties taisykles, taip pat užtikrinant jos tvirtumą, patikimumą ir atitiktį trečiųjų šalių muitinės taisyklėms vykdant derybas dėl prekybos susitarimų;
9. prašo Komisijos koordinuoti muitinių, kitų pasienio įstaigų ir suinteresuotųjų subjektų veiklą visoje ES ir bendradarbiauti su jomis, taip pat bendradarbiauti su savo prekybos partneriais dalijantis duomenimis, visų pirma duomenimis apie muitinės kontrolės pripažinimą, patikimus prekybos partneriais ir švelninimo strategijas, skirtas nelegalios prekybos tinklams išardyti; ragina Komisiją gerinti ir spartinti savo generalinių direktoratų bendradarbiavimą, muitinės klausimais ir prireikus skatinti geresnį muitinių ir teisėsaugos institucijų veiklos koordinavimą, ypač organizuoto nusikalstamumo, saugumo ir kovos su terorizmu srityje tiek nacionaliniu, tiek ES lygmeniu;
10. ragina Komisiją pereinamuoju laikotarpiu pateikti komunikatą dėl geresnės muitinės kontrolės praktikos ir prekybos taisyklių laikymosi užtikrinimo, kad būtų suteiktas orientacinis pagrindas kompetentingoms kontrolės įstaigoms valstybėse narėse, atkreipiamas dėmesys į geriausią praktiką ir rezultatus, sukurtas svarbiausių veiklos rodiklių rinkinys ir analizuojami prekybos klastotėmis srautai sienos perėjimo punktuose;
11. primygtinai ragina Komisiją tęsti ES muitinės rizikos valdymo strategijos ir veiksmų plano įgyvendinimą, ypač duomenų prieinamumo, galimybių susipažinti su informacija ir ja keistis muitinių rizikos valdymo tikslais ir pajėgumų stiprinimo srityse;
12. ragina Komisiją periodiškai teikti ataskaitas atsakingiems Europos Parlamento komitetams apie ES muitinės rizikos valdymo strategijos ir veiksmų plano įgyvendinimo stebėjimą ir vertinimą;
13. primygtinai ragina Komisiją išnagrinėti skirtingą muitinės kontrolės praktiką ES ir jų poveikį prekybos srauto perorientavimui, ypatingą dėmesį skiriant ES muitinėms prie išorinių sienų;
14. pažymi, kad dėl šiuo metu taikomų skirtingų muitinių procedūrų, visų pirma susijusių su muitiniu įforminimu, patikromis, sankcijomis ir kontrole, atsiranda susiskaidymas, papildoma administracinė našta, vėlavimai, mokesčių surinkimo įvairovė valstybėse narėse, rinkos iškraipymas ir neigiamas poveikis aplinkai; pabrėžia, kad dėl tokių muitinių procedūrų skirtumų dažnai gali susidaryti palankesnės sąlygos atvykti į kai kuriuos uostus, darant žalą kitiems uostams, ir neteisėtiems veiklos vykdytojams importuoti suklastotas ar nepakankamai įvertintas prekes, todėl prekės į galutinę paskirties vietą patenka ne įprastu maršrutu, o ieškant būdų gauti leidimus kitoje valstybėje narėje, nei toje, į kurią importuojamos prekės, ir tai daroma arba siekiant sumažinti kontrolės tikimybę arba siekiant apsunkinti galimą susigrąžinimo procedūrą, todėl prašo Komisijos išanalizuoti šią palankesnio teisinio reglamentavimo ieškojimo problemą ir įvertinti jos poveikį prekybai, mokestinėms pajamoms, klimatui ir maito mokesčiams;
15. primena valstybėms narėms ir Komisijai, jog svarbu užtikrinti, kad būtų laiku suteikta pakankamai išteklių būtinoms IT sistemoms valdyti, siekiant įgyvendinti ES muitinės rizikos valdymo strategijos ir veiksmų plano tikslus ir užtikrinti muitinėms, teisėtiems prekyautojams ir vartotojams, taip pat Europos Sąjungos užimtumui ir ekonomikos augimui naudingą sistemų sąveikumą;

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

16. primygtinai reikalauja, kad būtų pereita nuo dabartinių mažiau popierinių dokumentų naudojančių prie visai jų nebereikalaujančių muitinių;

17. prašo Komisijos glaudžiai bendradarbiauti su valstybėmis narėmis, EBPO ir Pasaulio muitinių organizacija (PMO) mažinant esamas muitinės kontrolės sistemų spragas ir užtikrinant, kad kova su neteisėta prekyba, klastojimu ir sukčiavimu būtų vykdoma naudojant sistemingiau suderintas rizika grindžiamos kontrolės priemonės, paremtas suderintais patikrinimų kriterijais, remiantis gerąja praktika ir bendromis procedūromis bei darbo metodais – tiek darbo valandų, tiek ekonominių bei žmogiškųjų išteklių požiūriu, ir sąveikiomis IT sistemomis bei kitų kompetentingų institucijų laiku teikiama pagalba; šiuo atžvilgiu primena, kad svarbu visoms ES muitinėms ir pasienio įstaigoms suteikti įgaliojimus atlikti tyrimus ir užtikrinti tinkamą jų veiklos vykdytojų rengimą;

18. ragina valstybių narių muitines aktyviai naudoti elektronine duomenų bendrinimo infrastruktūra ir taip bendradarbiauti su teisėsaugos institucijomis nustatant anomalijas, susijusias su netinkamai nustatyta prekybos kaina, siekiant kovoti su neteisėtu kapitalo judėjimu ir pinigų plovimu per prekybą;

19. ragina Komisiją užtikrinti, kad laipsniškas Sąjungos muitinės kodekso įgyvendinimas duotų papildomos naudos ekonominės veiklos vykdytojams, sudarant vienodas sąlygas visoje Sąjungoje ir sykiu užtikrinant, kad dar didesniu muitinės procedūrų supaprastinimu nebūtų kuriamos muitinės rizikos valdymo ir kontrolės sistemų spragos, kurios galėtų trukdyti veiksmingai kovoti su neteisėta prekyba; mano, kad labai svarbu suderinti ES muitinės teisės aktus, ir ragina Komisiją bei valstybes nares vykdyti nuolatinę ES taisyklių kontrolę ir tai, ar kompetentingos institucijos jas taiko vienodai, taip lengvinant tarptautinę prekybą ir pažabojant neteisėtą tarpvalstybinę veiklą;

20. primygtinai ragina Komisiją toliau bendradarbiauti su valstybėmis narėmis dalijantis gerąja muitinės procedūrų ir PVM praktika, bendradarbiaujant su įvairiomis kompetentingomis institucijoms ir, prireikus, suderinant muitų ir PVM politiką, kad būtų užtikrinta sąveika, be kita ko, ieškant teisinių ir praktinių problemų, susijusių su nedidelėmis siuntomis, elektronine prekyba ir supaprastinimu, sprendimų ir juos taikant, taip pat išnaudojant jų teikiamas galimybes;

21. ragina Komisiją, atsižvelgiant į PPO prekybos lengvinimo susitarimo 23 straipsnį, kuriame raginama sukurti prekybos lengvinimo įstaigą, apsvarstyti galimybę perkelti muitinių administracijų prievoles iš nacionalinio į ES lygmenį, kad įvežimo į ES punktuose būtų užtikrinta suderinta tvarka, stebima muitinės administracijų veikla ir jos efektyvumas ir renkami ir tvarkomi muitinių duomenys;

22. be to, ragina Komisiją geriau parengti tikslių padarinių, susijusių su baudžiamųjų sankcijų įgyvendinimo užtikrinimo suderinimu valstybėse narėse, sąnaudų ir naudos analizę, siekiant kovoti su neteisėta prekyba ir, prireikus ir visuomet laikantis subsidiarumo principo, pateikti pasiūlymą, apimančią suderintas taisykles, kuriomis būtų apibrėžiamos tos sankcijos ir nusikalstamos veikos tarpvalstybinio nusikalstamumo srityje;

23. ragina Komisiją ir valstybes nares labiau plėtoti ir remti galimybes vykdyti bendrą muitinės pareigūnų mokymą valstybėse narėse; pabrėžia, kad Europoje suderinus muitininkų mokymus bus lengviau veiksmingai įgyvendinti Sąjungos muitinės kodeksą;

24. reikalauja, kad Komisija gerintų bendradarbiavimą su tarptautiniais prekybos suinteresuotaisiais subjektais ir prekybos atstovais, kad būtų sprendžiamos visos problemos, kylančios įgyvendinant Sąjungos muitinės kodeksą, įskaitant skirtingas ir dažnai nesutampanti nacionalines taisykles, ataskaitų teikimo metodus ir priemones, taip pat atsižvelgiama į su trečiosiomis šalimis prekiaujančioms MVĮ rūpimus klausimus;

25. primena, kad tam tikros nesąžiningos trečiojoje šalyje įsisteigusios įmonės naudojasi elektronine prekyba tam, kad siūlytų suklastotas prekes Europos vartotojams, ir kad kai kurios prekės gali būti apmokestinamos mažesne nei minimali kaina, kad išvengtų valdžios institucijų tikrinimo, arba gali būti įvežamos naudojantis tuo, kad skiriasi sąskaitų išrašymo taisyklės, muitinės taisyklės ir sankcijos; ragina Komisiją toliau tirti šias problemas ir apsvarstyti tinkamiausius būdus sumažinti su elektronine prekyba susijusią riziką, taip pat glaudžiai bendradarbiauti su visais suinteresuotaisiais subjektais, įskaitant transporto ir kurjerių bendroves, kad padėtų valstybėms narėms pažaboti šią praktiką nesukuriant kliūčių elektroninės prekybos augimui ar netrukdam teisėtai prekybai;

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

26. primygtinai ragina Komisiją kartu su valstybėmis narėmis užtikrinti, kad ES kuo visapusiškiau įgyvendintų PPO prekybos lengvinimo susitarimą, ir toliau skatina kitus PPO narius jį įgyvendinti, nes tai naudinga ES eksportuotojams, ir, be kita ko, prisidedama prie besivystančių šalių pastangų, siekiant gerinti pasaulinės prekybos sąlygas;

27. ragina Komisiją stiprinti tarptautinį bendradarbiavimą, kad būtų toliau plėtojamas tiekimo grandinės ES muitinės rizikos valdymo strategijos ir veiksmų plano įgyvendinimas;

28. ragina Komisiją gerinti bendradarbiavimą su pagrindiniais prekybos partneriais ir jų muitinių administracijomis muitinės reikalų srityje, taip pat užmegzti dialogą su pagrindinėmis suklastotų prekių kilmės šalimis, siekiant bendradarbiauti kovojant su neteisėtu kapitalo judėjimu, pinigų plovimu, prekyba pagrįsta korupcija, mokesčių vengimu ir slėpimu, organizuotu nusikalstamumu ir terorizmu – visu tuo, kas kenkia vartotojų sveikatai ir saugumui ir kelia pavojų visuomenei ir rinkai, sykiu darant žalą šalių ekonomikai, ir toliau lengvinti dvišalę prekybą pranokstant griežtus prekybos lengvinimo susitarimo išipareigojimus; nurodo, kad to galima pasiekti į visas derybas dėl laisvosios prekybos susitarimų (LPS) ar į konkrečius muitinių susitarimus įtraukiant prekybos lengvinimo klausimus, pvz., standartizuotas taisykles dėl muitinių procedūrų metodų, skaidrumo, sąžiningumo ir atskaitomybės, ir kovai su sukčiavimu ir klastojimu skirtus skyrius;

29. ragina Komisiją tęsti ir stiprinti muitinių bendradarbiavimą intelektinės nuosavybės teisių srityje su trečiosiomis šalimis ir laisvosios prekybos zonomis, iš kurių dažniausiai vykdoma neteisėta prekyba; todėl mano, jog būtina stiprinti tiek administracinį muitinių bendradarbiavimą tarptautiniu lygiu, tiek plėtoti partnerystes su privačiu verslu, siekiant kovoti su muitų pažeidimais ir mokesčių išipareigojimų vengimu;

30. ragina Komisiją stiprinti bendradarbiavimą su Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO) ir ypač su Europos intelektinės nuosavybės teisių pažeidimų stebėsenos centru, kad būtų remiamos iniciatyvos dėl intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimo, pvz., supaprastinimo procedūros teisių turėtojams keičiantis elektroniniais duomenimis, kurie būtų taip pat naudingi MVĮ; be to, ragina Komisiją kovą su klastojimu ir sukčiavimu laikyti vienu iš savo prioritetų Pasaulio prekybos organizacijoje (PPO) ir į šioje srityje vykdomus darbus įtraukti Pasaulio muitinių organizaciją (PMO) ir EBPO; taigi pabrėžia, kad dabartinis Reglamentas dėl muitinės atliekamo intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimo yra svarbus dokumentas kovojant su prekyba klastotėmis (prekės ženklų pažeidimai), piratavimu (autorystės teisių pažeidimai) ir jautrių produktų kontrabanda, taip pat kontrabanda geografinių nuorodų ir kilmės ženklinimo srityse ir neteisėta prekyba; mano, jog labai svarbu, kad minėtas reglamentas ir Direktyva dėl intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimo būtų deramai įgyvendinami visoje Sąjungoje ir kad muitinės užtikrintų būtiną priverstinį vykdymą tokiu būdu, kad tai netrukdytų sąžiningai veikti teisėtiems prekyautojams;

31. prašo Komisijos patikimiau koordinuoti žemės ūkio maisto produktų geografinės nuorodos apsaugą, kuri suteikia tikrą pridėtinę vertę išorės rinkose, vykdomą tiek pačios Komisijos, tiek kartu su Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba; primena Komisijai, kad svarbu vystyti tokio pat plataus užmojo politiką ne žemės ūkio maisto produktų geografinių nuorodų srityje; nurodo, kad sukūrus nuoseklią, paprastą ir skaidrią ne žemės ūkio produktų apsaugos naudojant geografines nuorodas sistemą, kuri nesukuria biurokratinės ir finansinės naštos, suteikiama galimybių MVĮ ir sustiprėja Europos Sąjungos pozicija vykdant tarptautines derybas dėl prekybos;

32. pažymi, kad muitinės susiduria su naujo pobūdžio problemomis, susijusiomis tiek su naujais prekiavimo būdais, tiek su prekių saugumu ir apsauga vykdant importo procedūras ar tarptautinį tranzitą, kurio paskirties vieta yra Europa;

33. pažymi, kad muitinės procedūrų efektyvumas turi lemiamą svarbą ne tik sudarant palankesnes sąlygas prekybai, bet ir įgyvendinant veiksmingą ir tikslingą teisėsaugą, susijusią su akcizu apmokestinamų prekių, patenkančių į ES, klastojimu ir kontrabanda; mano, kad muitinės veikia kelių sankirtoje – jos turi užtikrinti saugų prekių judėjimą, taigi Europos Sąjungoje ginti vartotojus, ir taikyti prekybos susitarimų nuostatas;

34. laikosi nuomonės, kad svarbiausia yra muitinių vykdomos prekių tranzito kontrolės rezultatyvumas ir kokybė, ypač atliekant išsiuntimo ir transporto operacijas uostuose ir pasienyje, ir kad ši rezultatyvumą ir kokybę reikia pagerinti; apgailestauja dėl to, kad Sąjungoje šiuo metu egzistuoja faktinės įvairių rūšių kontrolės spragos – palankesnės sąlygos sudaromos tikriems patekimo keliams, ypač uostams, kitų patekimo kelių, kur atliekami griežtesni patikrinimai, sąskaita; mano, jog būtina užtikrinti, kad valstybėse narėse būtų taikomos vienodos ir standartizuotos kontrolės technikos, naudojamos tikrinant uostuose ir pasienyje, ir kad tuo pat metu būtų propaguojamos modernios, pažangiomis technologijomis ir rizikos valdymu pagrįstos kontrolės strategijos;

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

35. mano, kad valstybės narės turėtų muitinį tikrinimą ir, kiek įmanoma, kitą susijusį pasienio tikrinimą sutelkti į didelės rizikos siuntas, atrenkamas atsitiktinai, naudojant bendrus atrankos kriterijus, įskaitant tuos, kurie susiję su prekių pobūdžiu ir apibūdinimu, kilmės šalimi, šalimi, iš kurios prekės vežamos, prekių verte, prekiautojų teisinių reikalavimų atitikties įrašais ir transporto priemonėmis;
36. pritaria visoms pastangoms puoselėti tarptautinės prekybos sąžiningumą siekiant iki 2020 m. pereiti prie visiškai elektroninių ES muitinių procedūrų, kaip numatyta naujame Sąjungos muitinės kodekse, kuris padidins prekių ir konteinerių kontrolinės atrankos skaidrumą;
37. mano, kad būtina geriau koordinuoti Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF), muitinių ir rinkos priežiūros institucijų veiklą siekiant ne tik kovoti su kontrabanda, bet ir pažaboti prekybą nelegaliais produktais, kuria ES pažeidžiami intelektualinės nuosavybės teisės aktai;
38. pabrėžia OLAF vaidmenį tiriant visų rūšių produktų ir prekių importo muitų slėpimą (įskaitant tradicinius, antidempingo ir kompensacinius muitus), ypač apimančią suklastotą kilmės šalies deklaravimą (tiek lengvatinio, tiek nelengvatinio režimo atveju) ir nepakankamą prekių įvertinimą ar neteisingą jų apibūdinimą; ragina OLAF aktyviau dalyvauti koordinuojant susijusius ES valstybių narių nacionalinių muitinių tarnybų ir kitų partnerių tiek ES, tiek už ES ribų vykdomus tyrimus;
39. nurodo, kad reguliarios bendros muitinių operacijos turi lemiamą svarbą siekiant apsaugoti ES viešuosius finansus nustatant, kur konkrečiuose prekybos keliuose tyko pavojai, taip pat siekiant apsaugoti piliečius ir teisėtas įmones neleidžiant nelegaliems produktams patekti į ES; ragina OLAF naudojantis savo technine infrastruktūra, IT ir komunikacijos priemonėmis, rengiant strateginę analizę ir teikiant administracinę ir finansinę paramą padidinti paramą ES valstybių narių ir kai kurių trečiųjų šalių muitinėms, kad jos vykdytų daugiau bendrų muitinių operacijų, siekiant pagerinti muitinių paslaugų veiksmingumą atliekant tikslines patikras ES lygiu;
40. mano, kad Komisija, taikydama standartizuotą rizika pagrįstą požiūrį, turėtų geriau stebėti šalis, kurioms suteikiamos lengvatos, ypač siekiant patikrinti kilmės ir kumuliacijos taisyklių įgyvendinimą; taigi mano, kad importuojamų produktų kilmės statuso ir lengvatinių režimų suteikiančių dokumentų tinkamumo tikrinimas yra pagrindinis kontrolės strategijų ir atsekamumo elementas;
41. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.
-

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

P8_TA(2017)0210

2014 m. metinė ataskaita dėl subsidiarumo ir proporcingumo

2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2014 m. metinės ataskaitos dėl subsidiarumo ir proporcingumo (2015/2283(INI))

(2018/C 307/05)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2003 m. gruodžio 16 d. Tarpinstitucinį susitarimą dėl geresnės teisėkūros ir į naujausią jo versiją – 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstitucinį susitarimą dėl geresnės teisėkūros,
 - atsižvelgdamas į Protokolą Nr. 1 dėl nacionalinių parlamentų vaidmens Europos Sąjungoje,
 - atsižvelgdamas į Protokolą Nr. 2 dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo,
 - atsižvelgdamas į praktines priemones, skirtas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 294 straipsnio 4 daliai įgyvendinti pasiekus susitarimą per pirmąjį svarstymą, dėl kurių 2011 m. liepos 22 d. susitarė kompetentingos Europos Parlamento ir Tarybos tarnybos,
 - atsižvelgdamas į savo 2016 m. balandžio 12 d. rezoliuciją dėl metinių 2012–2013 m. subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo ataskaitų ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2014 m. vasario 4 d. rezoliuciją „ES reglamentavimo kokybė, subsidiarumas ir proporcingumas. 19-oji ataskaita dėl geresnės teisėkūros (2011 m.)“ ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2012 m. rugsėjo 13 d. rezoliuciją „18-oji ataskaita dėl geresnės teisėkūros. Subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymas (2010 m.)“ ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2011 m. rugsėjo 14 d. rezoliuciją dėl geresnės teisėkūros, subsidiarumo ir proporcingumo principų bei sumanaus reguliavimo ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į 2014 m. vasario 5 d. Europos Parlamento ir Regionų komiteto pasirašytą bendradarbiavimo susitarimą,
 - atsižvelgdamas į Komisijos metinę 2014 m. subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo ataskaitą (COM(2015)0315),
 - atsižvelgdamas į Regionų komiteto 2014 m. metinę ataskaitą dėl subsidiarumo,
 - atsižvelgdamas į 2014 m. birželio 19 d., 2014 m. lapkričio 14 d., 2015 m. gegužės 6 d. ir 2015 m. lapkričio 4 d. Europos reikalų komitetų konferencijos (angl. COSAC) du kartus per metus teikiamas ataskaitas „Su parlamentiniu tikrinimu susijusių Europos Sąjungos procedūrų ir praktikos pokyčiai“,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 ir 132 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą ir Konstitucinių reikalų komiteto nuomonę (A8-0114/2017),
- A. kadangi 2014 m. Komisija gavo 21-ą pagrįstą nuomonę dėl 15-os Komisijos pasiūlymų; kadangi iš viso gauta 506-ios pagrįstos nuomonės, įskaitant pagrįstas nuomones, pateiktas vedant politinį dialogą;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0103.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0061.

⁽³⁾ OL C 353 E, 2013 12 3, p. 117.

⁽⁴⁾ OL C 51 E, 2013 2 22, p. 87.

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

- B. kadangi 2014 m. trys nacionaliniai parlamentai (Danijos Folketingas, Nyderlandų Žemieji parlamento rūmai ir Jungtinės Karalystės Lordų Rūmai) pateikė ataskaitas su išsamiais pasiūlymais, kaip būtų galima stiprinti nacionalinių parlamentų vaidmenį sprendimų priėmimo procese;
- C. kadangi Europos Parlamentas ir Regionų komitetas, 2014 m. vasario 5 d. pasirašę institucijų tarpusavio bendradarbiavimo susitarimą, įsipareigojo sustiprinti Europos Sąjungos teisėtumą;
- D. kadangi 2015 m. gegužės 19 d. Komisija patvirtino geresnio reglamentavimo priemonių rinkinį ir naujas integruotas geresnio reglamentavimo gaires, įskaitant atnaujintas gaires dėl vertinimo, kaip laikomasi subsidiarumo ir proporcingumo principų, atliekant naujų iniciatyvų poveikio vertinimus;
- E. kadangi 2014 m. Europos Parlamento Poveikio vertinimo skyrius atliko 31-ą pradinį, du išsamius ir tris pakaitinius arba papildomus Komisijos atliktų poveikio vertinimų poveikio vertinimus ir vieną pakaitimų poveikio vertinimą;
- F. kadangi tais atvejais, kai reikalingas lankstumas ir veiksmingumas, ir jų negalima pasiekti laikantis įprastos teisėkūros procedūros, pagal Sąjungos teisės aktus suteikiami deleguotieji įgaliojimai; kadangi taisyklės, kurios yra itin svarbios numatyto klausimu požiūriu, gali nustatyti tik teisės aktų leidėjai;
- G. kadangi subsidiarumas ir proporcingumas yra pagrindiniai aspektai, į kuriuos atsižvelgiama atliekant vertinimus atgaline data – juose vertinama, ar ES veiksmai faktiškai duoda tokių rezultatų, kokių buvo tikėtasi veiksmingumo, efektyvumo, suderinamumo, aktualumo ir ES pridėtinės vertės požiūriais;
1. palankiai vertina nuolatinės pastangas toliau atsižvelgti į subsidiarumo ir proporcingumo principus – remiantis Sutartimis, vienus iš pagrindinių principų, kuriais, nusprendusi imtis veiksmų, vadovaujasi Europos Sąjunga ir kurie turėtų būti neatsiejama ES politikos formavimo proceso dalis; primena, jog kalbant apie bet kokią naują teisėkūros iniciatyvą Sutartyse reikalaujama, kad Komisija išnagrinėtų, ar ES turi teisę imtis veiksmų, ar ši iniciatyva pagrįsta subsidiarumo ir proporcingumo požiūriais ir kad prie kiekvienos iniciatyvos būtų pridėta aiškinamoji dalis, kurioje be kita ko būtų išdėstyta, kaip šių principų laikomasi;
 2. pabrėžia, kad valstybių narių nacionalinių parlamentų vykdoma subsidiarumo priežiūra yra svarbi priemonė mažinant vadinamąjį demokratinį deficitą ir užtikrinant Europos ir nacionalinių institucijų bendradarbiavimą; atkreipia dėmesį į vaidmenį, kurį gali atlikti nacionaliniai parlamentai užtikrindami, kad sprendimai būtų priimami veiksmingiausiu būdu ir kuo arčiau piliečių; pabrėžia, kad, norint priimti teisės aktus, būtina didžiąja balsų dauguma susitarti Taryboje, kurioje posėdžiauja visų valstybių narių nacionaliniai ministrai, politiškai atsiskaitantys savo nacionaliniams parlamentams, taigi tai yra kitas būdas laikytis subsidiarumo principo;
 3. pažymi, kad 2014 m. iš nacionalinių parlamentų gauta daug mažiau pagrįstų nuomonių; vis dėlto atkreipia dėmesį į tai, kad taip galėjo atsitikti todėl, kad Komisija pateikė mažiau pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų; atkreipia dėmesį į tai, kad 2014 m. dėl nė vieno Komisijos pasiūlymo pagal Protokolą Nr. 2 dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo neprarėta jokia vadinamosios geltonosios arba oranžinės kortelės procedūra; primena, kad prieš tai (2012 ir 2013 m.) geltonosios kortelės procedūra buvo pradėta du kartus, ir tai rodo, kad sistema veikia;
 4. pažymi, kad 2014 m. tik 15 nacionalinių parlamentų rūmų pateikė pagrįstas nuomones ir kad šis rodiklis rodo, jog visų 41 nacionalinių parlamentų rūmų dalyvavimo mastas palyginti su 2013 m. smuko maždaug 50 proc.;
 5. teigiamai vertina tai, kad 2014 m. visos ES institucijos aktyviai dalyvavo užtikrinant subsidiarumo ir proporcingumo principų laikymosi kontrolę, kaip nustatyta Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje; palankiai vertina tai, kad sustiprėjo Komisijos ir nacionalinių parlamentų politinis dialogas, įskaitant įvairius Komisijos narių vizitus į nacionalinius parlamentus;
 6. vis dėlto pažymi, kad daugumą nacionalinių parlamentų pateiktų nuomonių rengė tik keletas nacionalinių parlamentų rūmų; ragina kitus nacionalinių parlamentų rūmus aktyviau įsitraukti į ES diskusiją;

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

7. atkreipia dėmesį į tai, kad kai kurie nacionaliniai parlamentai pabrėžė, jog tam tikri Komisijos pateikti pasiūlymai dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų nepakankamai pagrįsti arba iš esmės nepagrįsti subsidiarumo ir proporcingumo požiūriais; ragina Komisiją gerinti savo aiškinamąsias dalis visada pateikiant išsamią, visapusišką ir faktiškai pagrįstą savo pasiūlymų analizę subsidiarumo ir proporcingumo požiūriais; ši analizė padėtų nacionaliniams parlamentams veiksmingiau išnagrinėti šiuos pasiūlymus;

8. atkreipia dėmesį į tai, kad Poveikio vertinimo valdyba (PVV) laikėsi nuomonės, jog į apytiksliai 32 proc. jos 2014 m. peržiūrėtų poveikio vertinimų (PV) įtraukta nepatenkinama subsidiarumo arba proporcingumo principo (arba jų abiejų) analizė; pastebi, kad šis lygis panašus į ankstesnių metų lygį, todėl reikia taisyti padėtį;

9. atsižvelgdamas į tai pažymi, kad poveikio vertinimai yra labai svarbios priemonės, padedančios priimti sprendimus teisėkūros procese, ir šiomis aplinkybėmis pabrėžia būtinybę tinkamai apsvarstyti su subsidiarumu ir proporcingumu susijusius klausimus; šiuo požiūriu teigiamai vertina 2015 m. gegužės 19 d. Komisijos patvirtintą geresnio reglamentavimo priemonių rinkinį, kurio tikslas – užtikrinti, kad ES teisės aktai geriau atitiktų piliečių interesus, kurie, be kita ko, susiję su Poveikio vertinimo valdybos abejonėmis dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų; teigiamai vertina, kad Komisija įtraukė išsamesnį paaiškinimą, kaip pasiūlymai dėl teisėkūros aktų turėtų atitikti subsidiarumo ir proporcingumo teisinius reikalavimus, įskaitant poveikio vertinimus; bet kuriuo atveju pabrėžia, kad geresnio reglamentavimo priemonių rinkiniu turi būti naudojamosi siekiant rengti griežtus ES teisės aktus dėl klausimų, kuriuos sprendžiant didžiausia reali pažanga ir pridėtinė vertė gali būti užtikrinta ES lygmeniu;

10. primena, kad Komisijos rengiamos metinės subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo ataskaitos yra labai svarbios; atsižvelgdamas į tai ragina Komisiją pateikti išsamesnes subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo metines ataskaitas, įskaitant išsamią proporcingumo principo laikymosi analizę;

11. teigiamai vertina kai kurių nacionalinių parlamentų, ypač Danijos Folketingo, Nyderlandų Antrųjų Rūmų ir JK Lordų Rūmų, parengtas ataskaitas, nes jos yra vertingas indėlis į diskusijas dėl nacionalinių parlamentų vaidmens ES sprendimų priėmimo procese, ir atkreipia dėmesį į šiose ataskaitose pateiktus pasiūlymus; atkreipia dėmesį į tai, kad jose yra minčių, kaip išplėsti subsidiarumo kontrolės priemonės taikymo sritį, siūlo šiose nuomonėse taip pat atkreipti dėmesį į tai, kaip laikomasi proporcingumo principo; tačiau mano, kad atsižvelgiant į šių pasiūlymų praktinius klausimus reikėtų atidžiai įvertinti ir persvarstyti Sutartis ir jų protokolus, nes pagal galiojančias sutartis jų įgyvendinti negalima; ragina kitus nacionalinius parlamentus dalytis nuomone apie tai, kokią vaidmenį nacionaliniai parlamentai turėtų atlikti ES sprendimų priėmimo procese; teigiamai vertina nacionalinių parlamentų aktyvų dalyvavimą diskusijose Europos Sąjungos ir ragina juos dar artimiau bendradarbiauti tarpusavyje ir su Europos Parlamentu;

12. siūlo, atliekant bet kokią Sutarčių ir jų protokolų peržiūrą, apsvarstyti, ar pagrįstas nuomones reikėtų teikti tik siekiant patikrinti, ar laikomasi subsidiarumo principo, ar taip pat reikėtų įvertinti, ar laikomasi proporcingumo principo, surinkti atitinkamą skaičių nacionalinių parlamentų nuomonių, reikalingų geltonosios arba oranžinės kortelės procedūrai pradėti, ir įvertinti, kokią poveikį darytų tie atvejai, kai pagal Protokolo Nr. 2 dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo 7 straipsnio 2 dalį pasiekama riba, kada reikia pradėti šias procedūras;

13. pažymi, kad per Europos reikalų komitetų konferenciją (COSAC) keletas nacionalinių parlamentų išreiškė norą pasiūlyti pradėti taikyti žaliąją kortelę, kaip politinio dialogo tobulinimo srities priemonę; laikosi nuomonės, kad taip pat būtų galima nustatyti žaliosios kortelės mechanizmą, kuris suteiktų galimybę nacionaliniams parlamentams teikti Komisijai apsvarstyti pasiūlymus priimti Sąjungos teisės aktus; atsižvelgiant į tai, būtų galima apsvarstyti, kiek nacionalinių parlamentų nuomonių prireiktų tokiai procedūrai pradėti, ir jos poveikio mastą; pabrėžia, kad nustačius tokią priemonę neturėtų būti daromas neigiamas poveikis ES institucijoms ir įprastai teisėkūros procedūrai;

14. atkreipia dėmesį į keletą nacionalinių parlamentų pateiktą prašymą pratęsti aštuonių savaičių laikotarpį, per kurį jie pagal Protokolo Nr. 2 6 straipsnį gali pateikti pagrįstą nuomonę; šiuo aspektu mano, kad būtų galima apsvarstyti, koks galėtų būti nustatytas tinkamas laikotarpis nacionalinių parlamentų pagrįstoms nuomonėms pateikti, jeigu šių parlamentų prašymu dėl laiko trūkumo ir pagrįstų objektyvių priežasčių, pavyzdžiui, gaivalinių nelaimių ir krizės atvejų, nacionaliniams parlamentams ir Komisijai reikėtų susitarti; mano, kad susitarimo būtų galima pasiekti prisiimant politinį įsipareigojimą, dėl kurio pradinio etapu susitartų institucijos ir nacionaliniai parlamentai, nevilkinant atitinkamo teisės akto priėmimo;

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

pabrėžia, kad toks laikotarpis turėtų būti nustatytas užtikrinus pusiausvyrą tarp nacionalinių parlamentų teisės prieštarauti dėl nepakankamo subsidiarumo ir Sąjungos reagavimo į piliečių poreikius veiksmingumo; šiuo požiūriu atkreipia dėmesį į tai, kad nacionaliniai parlamentai, prieš Komisijai pateikiant teisėkūros iniciatyvą kaip žaliąją ar baltąją knygą arba prieš kasmetinį Komisijos darbo programos pateikimą, taip pat gali imtis veiksmų ir apsvarstyti atitiktį subsidiarumo principui; mano, kad nuo tada, kai buvo priimta Lisabonos sutartis, nacionalinių parlamentų dalyvavimas ES reikaluose gerokai išsiplėtė – taip pat ir reguliariai palaikant ryšius su kitais nacionaliniais parlamentais;

15. mano, kad, jeigu valstybės narės sutinka pratęsti laikotarpį, per kurį nacionaliniai parlamentai gali pateikti pagrįstą nuomonę pagal Protokolo Nr. 2 6 straipsnį, šis pakeitimas turėtų būti įtrauktas į būsimą Sutarties peržiūrą; toks pratęsimo laikotarpis tada galėtų būti apibrėžtas ir antrinės teisės aktuose;

16. primena, kad nacionaliniai parlamentai gali bet kada išreikšti susirūpinimą dėl subsidiarumo pagal konsultavimosi procedūrą arba vykdydami politinį dialogą ir Komisijai pateikdami nuomonę;

17. ragina nacionalinius parlamentus ir Europos Parlamentą veiksmingiau bendrauti tarpusavyje – taip pat ir vystant neoficialius EP narių ir nacionalinių parlamentų narių ryšius konkrečių sričių politikai aptarti;

18. mano, kad nacionalinius ir regioninius parlamentus svarbu remti priemonėmis, kurias taikant galima keisti informacija, pvz., sukuriant ES piliečiams prieinamą IT platformą; pabrėžia, jog turėtų būti sukurtas nacionalinių parlamentų dalyvavimo ES teisėkūros procese gerinimo mechanizmas – ypač atsižvelgiant į tai, kad 2014 m. gautų nacionalinių parlamentų pagrįstų nuomonių skaičius, palyginti su Komisijos pasiūlymų skaičiumi, liko nepakitęs – tačiau turi būti visapusiškai paisoma kiekvienos institucijos kompetencijos ir subsidiarumo principo;

19. ragina naudotis tarpparlamentiniu bendradarbiavimu siekiant stiprinti nacionalinių parlamentų vaidmenį ES teisėkūros procese; pabrėžia, kad svarbu labiau naudotis nacionaliniams parlamentams prieinamomis tarpparlamentinėmis priemonėmis, pvz., Europos reikalų komitetų konferencija, Europos Parlamento rengiamais tarpparlamentiniais posėdžiais ir Tarpparlamentine bendros užsienio ir gynybos politikos ir bendros saugumo ir gynybos politikos konferencija;

20. mano, kad svarbu nacionalinius parlamentus išsamiau informuoti apie jų ypatingą vaidmenį ES sprendimų priėmimo procese ir toliau skatinti naudotis ES tarpparlamentinių mainų platforma (IPEX), kuri padeda keisti informacija; primena, kad Komisijos reguliariai rengiamos viešos konsultacijos galėtų būti informacijos šaltinis, tačiau dauguma nacionalinių parlamentų narių jomis iki šiol nesinaudoja;

21. rekomenduoja toliau naudotis nacionalinių parlamentų atstovų tinklu, siekiant išsamiau informuoti apie subsidiarumo ir proporcingumo principus ir gerinti platformos IPEX veiklą;

22. mano, kad visos ES institucijos, dalyvaujančios Sąjungos sprendimų priėmimo procese, turi tinkamai atsižvelgti į nacionalinių parlamentų pagal Protokolo Nr. 2 7 straipsnio 1 dalį teikiamas pagrįstas nuomones, ir šiuo požiūriu ragina ES institucijas imtis atitinkamų priemonių šiam procesui užtikrinti;

23. primena, kad pagal Europos Sąjungos sutarties (ES sutarties) 5 straipsnyje įtvirtintą proporcingumo principą reikalaujama, jog Sąjungos veiksmų turinys ir forma neviršytų „to, kas būtina siekiant Sutarčių tikslų“; pabrėžia, kad Teisingumo Teismas yra nurodęs, jog pagal proporcingumo principą „reikalaujama, kad Europos Sąjungos teisės nuostatomis numatytos priemonės būtų tinkamos atitinkamais teisės aktais siekiamiems teisėtiems tikslams įgyvendinti ir neviršytų to, kas būtina jiems pasiekti“;

24. ragina Komisiją sistemiskai atlikti išsamesnius kiekvienos teisėkūros priemonės proporcingumo vertinimus ir išsamiai vertinti įvairias jai prieinamas teisėkūros galimybes, pakankamai išaiškinant kiekvienos pasirinktos priemonės galimą poveikį aplinkos, socialiniu ir ekonominiu požiūriais ir jos galimybes konkurencingumui ir MVĮ; mano, kad šis išsamesnis proporcingumo vertinimas turėtų sudaryti sąlygas Komisijai atmesti alternatyvius neproporcingai didelį poveikį darančius arba nereikalingą naštą atitinkamiems asmenims ir įmonėms, visų pirma MVĮ, pilietinei visuomenei,

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

darbuotojams ir kitiems susijusiems subjektams, užkraunančius pasiūlymus ir turėtų sudaryti galimybes geriau patikrinti, ar pasiūlymai atitinka proporcingumo principą; mano, kad būtų galima apsvarstyti galimybę išplėsti pagrįstų nuomonių teikimo sritį ir įtraukti vertinimą, ar paisoma proporcingumo principo;

25. ragina Komisiją su nacionalinių parlamentų pagalba įvertinti galimybę parengti neprivalomas gaires siekiant padėti nacionaliniams parlamentams vykdyti jiems priskirtą vertinimą, ar rengiant teisėkūros procedūra priimamus aktus laikomasi subsidiarumo ir proporcingumo principų;

26. palankiai vertina Italijos Deputatų Rūmų, Prancūzijos Nacionalinės Asamblėjos, Vokietijos Bundestago ir Liuksemburgo Deputatų Rūmų pareiškimą, kuriame pabrėžiama, kad reaguojant į kylančius iššūkius, tiek viduje, tiek išorėje, reikia ne mažiau, bet daugiau Europos;

27. pakartoja, kad jau galėjo būti imtasi keleto iniciatyvų, siekiant patobulinti ES institucijų ir nacionalinių parlamentų bendradarbiavimą ir padaryti jį veiksmingesnį, ir visų pirma siūlo:

- nedelsiant perduoti teisėkūros institucijoms nacionalinių parlamentų pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 2 6 straipsnį pateikiamas pagrįstas nuomones;
- siūlo Komisijai kartu įtraukiant nacionalinius parlamentus ir nepažeidžiant jų prerogatyvų parengti pagrįstų nuomonių subsidiarumo klausimais rengimo gaires;
- paraginti nacionalinius parlamentus teikti pastabas dėl Komisijos parengtų vertinimų;

28. laikosi nuomonės, kad Komisija, Taryba ir Parlamentas turėtų skirti pakankamai dėmesio subsidiarumo ir proporcingumo principų laikymosi vertinimams, kuriuos Regionų komitetas atlieka teikdamas nuomones dėl pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų;

29. pabrėžia, kad teisės aktai turi būti suprantami ir aiškūs, sudaryti sąlygas suinteresuotosioms šalims suprasti savo teises ir pareigas, į juos turi būti įtraukti tinkami ataskaitų teikimo, stebėjimo ir vertinimo reikalavimai, jais turi būti vengiama neproporcingų išlaidų ir jie turi būti praktiškai įgyvendinti;

30. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

P8_TA(2017)0211

„FinTech“: technologijų įtaka ateities finansų sektoriui**2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento rezoliucija „FinTech“: technologijų įtaka ateities finansų sektoriui“ (2016/2243(INI))**

(2018/C 307/06)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo 2016 m. gegužės 26 d. rezoliuciją dėl virtualiųjų valiutų ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. rugsėjo 15 d. rezoliuciją dėl MVĮ galimybių gauti finansavimą ir MVĮ finansavimo įvairumo didinimo kapitalo rinkų sąjungoje ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. lapkričio 22 d. rezoliuciją dėl Žaliosios knygos dėl mažmeninių finansinių paslaugų ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2016 m. rugsėjo 14 d. Komisijos komunikatą „Kapitalo rinkų sąjunga. Spartesnė reforma“ (COM(2016)0601),
- atsižvelgdamas į 2016 m. gegužės 3 d. Komisijos tarnybų darbo dokumentą „Sutelktinis finansavimas ES kapitalo rinkų sąjungoje“ (SWD(2016)0154),
- atsižvelgdamas į 2017 m. sausio 10 d. Komisijos viešų konsultacijų dokumentą „Europos duomenų ekonomikos kūrimas“ (COM(2017)0009),
- atsižvelgdamas į 2016 m. gruodžio 16 d. Europos priežiūros institucijų pranešimą dėl finansinių konsultacijų automatizavimo,
- atsižvelgdamas į 2016 m. gruodžio 19 d. Europos priežiūros institucijų diskusijų dokumentą dėl didžiųjų duomenų naudojimo finansų įstaigose (JC 2016 86),
- atsižvelgdamas į 2015 m. vasario 26 d. Europos bankininkystės institucijos nuomonę dėl skolinimu pagrįsto sutelktinio finansavimo (EBA/Op/2015/03),
- atsižvelgdamas į 2016 m. gegužės 4 d. Europos bankininkystės institucijos diskusijų dokumentą dėl novatoriško vartotojų duomenų naudojimo finansų įstaigose (EBA/DP/2016/01),
- atsižvelgdamas į 2014 m. gruodžio 18 d. Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos nuomonę dėl investavimu pagrįsto sutelktinio finansavimo (ESMA/2014/1378),
- atsižvelgdamas į 2017 m. sausio 7 d. Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos ataskaitą dėl išsklaidytosios operacijų knygos technologijos naudojimo vertybinių popierių rinkose,
- atsižvelgdamas į 2016 m. rugsėjo 7 d. Europos priežiūros institucijų jungtinio komiteto pranešimą dėl rizikos veiksnių ir pažeidžiamumo ES finansų sistemoje,
- atsižvelgdamas į Europos bankininkystės institucijos paskelbtą rizikos rodiklių rinkinį, paremtą 2016 m. trečiojo ketvirčio duomenimis,
- atsižvelgdamas į Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos 2016 m. kovo mėn. rizikos rodiklių rinkinį,
- atsižvelgdamas į 2016 m. gruodžio 16 d. Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos paskelbtą penktąją vartojimo tendencijų ataskaitą (EIOPA-BoS-16-239),

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0228.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0358.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0434.

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos 2016 m. ketvirtojo ketvirčio rizikos rodiklių rinkinį,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio mėn. Europos centrinio banko specialųjį leidinį Nr. 172 *Distributed ledger technologies in securities post-trading: Revolution or evolution?*,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. vasario mėn. Mokėjimo ir atsiskaitymo sistemų komiteto dokumentą *Distributed ledger technology in payment, clearing and settlement: An analytical framework*,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą ir Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto nuomonę (A8-0176/2017),
- A. kadangi finansinių paslaugų technologija („FinTech“) turėtų būti suprantama kaip finansų veikla, kuri vykdoma pasitelkiant naujas technologijas arba kuriai šios technologijos sudaro galimybes, o ši veikla daro poveikį visam finansų sektoriui visose jo srityse – bankininkystei, draudimui, pensijų fondams, konsultacijoms investavimo klausimais, mokėjimo paslaugoms ir rinkos infrastruktūroms;
- B. kadangi finansinės paslaugos visada rėmėsi technologijomis ir kito vykstant technologijų naujovių procesams;
- C. kadangi „FinTech“ gali būti bet kokio tipo juridiniai subjektai; kadangi finansinių paslaugų vertės grandinėje vis dažniau dalyvauja alternatyvūs subjektai, pavyzdžiui, startuoliai ar didžiosios technologijų įmonės; kadangi dėl šios priežasties šis terminas apima platų spektrą bendrovių ir paslaugų, kurios labai skiriasi viena nuo kitos, kelia įvairių problemų ir kurių reguliavimo sąlygos turi skirtis;
- D. kadangi įvairios „FinTech“ naujovės remiasi naujomis technologijomis, pavyzdžiui, išsklaidytosios operacijų knygos technologijos prietaikomis, novatoriškais mokėjimais, robotinėmis konsultacijomis, didžiais duomenimis, debesijos kompiuterijos naudojimu, novatoriškais klientų duomenų integravimo / tapatybės nustatymo sprendimais, sutelktinio finansavimo platformomis ir t. t.;
- E. kadangi investicijos į „FinTech“ programas sudaro milijardus eurų ir kiekvienais metais vis didėja;
- F. kadangi technologijų programos vystosi skirtingu tempu, o jų vystymosi mastas ir poveikis tebėra neaiškus, tačiau jos gali iš esmės pakeisti finansų sektorių; kadangi kai kurios „FinTech“ programos vieną dieną gali tapti sisteminės svarbos;
- G. kadangi „FinTech“ naujovėmis turėtų būti prisidedama prie Europos finansų sistemos ir ekonomikos kūrimo ir konkurencingumo, įskaitant Europos Sąjungos piliečių gerovę, tuo pačiu metu stiprinant finansinį stabilumą ir išlaikant aukščiausią vartotojų apsaugos lygį;
- H. kadangi „FinTech“ gali duoti daug naudos, pavyzdžiui, užtikrinti greitesnes, pigesnes, labiau prie poreikių pritaikytas, įtraukesnes, lankstesnes, skaidresnes ir geresnes finansines paslaugas vartotojams ir įmonėms, taip pat atverti naujų verslo galimybių Europos verslininkams; kadangi mažmeninių finansinių paslaugų srityje vartotojų patirtis yra varomoji rinkos dalyvių jėga; kadangi pažanga ir naujovės finansų sektoriuje neturėtų išstumti grynųjų pinigų kaip mokėjimo priemonės;
- I. kadangi dėl naujų finansinių paslaugų vystymo ir teikiamų paslaugų skaitmeninimo pasikeis finansinių paslaugų sektoriaus rinkos dinamika, nes atsiras naujų formų konkurencija, inovacijos, partnerystės ir užsakomosios paslaugos, vykdomos subjektų ir tarp jų;

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

- J. kadangi sąžiningos konkurencijos skatinimas, ekonominių rentų, jei tokių esama, neutralizavimas ir vienodų sąlygų finansinių paslaugų ES sukūrimas yra būtina sąlyga norint skatinti „FinTech“ Europoje ir visų susijusių subjektų bendradarbiavimą;
- K. kadangi ekonominiai tyrimai parodė, kad finansų sistemos ekonominis efektyvumas galėtų padėti sumažinti kainas vartotojams už mažmeninius finansinius produktus ir paslaugas; kadangi „FinTech“ gali prisidėti prie tokio kainų mažinimo;
- L. kadangi „FinTech“ sprendimai gali padidinti galimybes gauti kapitalo, ypač MVĮ, panaudojant tarpvalstybines finansines paslaugas, alternatyvius skolinimo ir investavimo kanalus, pavyzdžiui, sutelktinį finansavimą ir tarpusavio skolinimą, taip stiprinant kapitalo rinkų sąjungą;
- M. kadangi „FinTech“ naujovės taip pat gali palengvinti tarpvalstybinius finansinius srautus ir kapitalo rinkų integraciją Europoje ir tokiu būdu skatinti tarpvalstybinę verslą, sudarant sąlygas sukurti kapitalo rinkų sąjungą;
- N. kadangi „FinTech“ naujovės, visų pirma vidaus ir tarpvalstybinių mokėjimų sprendimų srityje, taip pat gali padėti toliau plėtoti bendrą prekių ir paslaugų rinką ir sudaryti palankesnes sąlygas siekti G 20 ir G 8 „5x5 tikslų“ sumažinti perleidų įkainius;
- O. kadangi „FinTech“ gali būti veiksminga finansinės įtraukties priemonė, atverianti galimybes naudotis pritaikytomis finansinėmis paslaugomis asmenims, kurie to negalėjo anksčiau, ir tokiu būdu užtikrinanti įtrauktesnį augimą; kadangi siekiant, kad „FinTech“ užtikrintų tikrą finansinę įtrauktį, būtina spręsti problemas, susijusias su Europos Sąjungos piliečių finansiniu švietimu ir skaitmeniniais įgūdžiais;
- P. kadangi teisės aktų, reguliavimo ir priežiūros atveju reikia atsižvelgti į naujoves ir užtikrinti tinkamą pusiausvyrą tarp paskatų inovatyviai vartotojų ir investuotojų apsaugai bei finansiniam stabilumui; kadangi „FinTech“ reikalauja didesnio „institucijos reguliavimo“ ir „veiklos reguliavimo“ suderinimo; kadangi dėl sudėtingos „FinTech“ ir esamų teisės aktų sąveikos gali atsirasti neatitikimų, nes bendrovės ir paslaugų teikėjai reguliuojami skirtingai, net jeigu jų veikla iš esmės yra ta pati, o dabartiniuose teisės aktuose pateikta veiklos apibrėžtis ir (arba) taikymo sritis pakankamai neapima kai kurios veiklos; kadangi dabartinė ES vartotojų ir investuotojų apsaugos sistema, taikoma finansinėms paslaugoms, deramai neapima visų „FinTech“ naujovių;
- Q. kadangi Europos priežiūros institucijos (EPI) pradėjo nustatyti galimą novatoriškų finansų technologijų riziką ir naudą; kadangi nacionalinės kompetentingos valdžios institucijos stebi šiuos technologinius pokyčius ir susidūrė su skirtingais požiūriais; kadangi iki šiol plėtoti „FinTech“ ekosistemą Europoje trukdė skirtingos taisyklės valstybėse narėse ir bendradarbiavimo stoka rinkose; mano, kad siekiant skatinti laikytis bendro požiūrio į „FinTech“ svarbu imtis ryžtingų ES veiksmų kuriant tvirtą „FinTech“ ekosistemą Europoje;
- R. kadangi „FinTech“ gali padėti mažinti finansų sistemos riziką, užtikrindama rizikos decentralizaciją ir dekoncentraciją, spartesnę kliringą ir atsiskaitymą piniginiiais mokėjimais ir vertybiniais popieriais, geresnį užstato valdymą ir kapitalo optimizavimą;
- S. kadangi gali būti manoma, kad viena iš sričių, kurioje labiausiai jaučiamas „FinTech“ poveikis, – vertės po sandorio sudarymo grandinė, kuri apima tokias paslaugas, kaip kliringas, atsiskaitymas, turto saugojimas ir reguliavimo ataskaitų rengimas, ir kurioje technologijos, pavyzdžiui, išsklaidytosios operacijų knygos technologija, galėtų pertvarkyti visą sektorių; kadangi šioje vertės grandinėje kai kurie tarpininkai, pavyzdžiui, investicijų saugotojai, pagrindinės sandorio šalys ir centriniai vertybinių popierių depozitoriumai, ilgainiui galėtų tapti nereikalingi, o tam tikras kitas funkcijas vis dar turės atlikti nepriklausomos, reguliuojamos įmonės;

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

- T. kadangi „RegTech“ gali duoti daug naudos finansų įstaigoms ir priežiūros institucijoms, sudarant galimybes naujų technologijų naudojimui siekiant į reguliavimo ir atitikties reikalavimus reaguoti skaidriau, efektyviau ir realiu laiku;
- U. kadangi „InsurTech“ yra draudimo veikla, kuri vykdoma pasitelkiant naujas technologijas arba kuriai šios technologijos sudaro galimybes, pavyzdžiui, naudojant automatizuotas konsultacijas, rizikos vertinimą ir didžiuosius duomenis, be to, apsidraudžiant nuo naujų pavojų, pvz., kibernetinių išpuolių;
- V. kadangi bendrovėms, dirbančioms „FinTech“ produktų ir paslaugų srityje, ir novatoriškiems verslo partneriams, kurie šioms bendrovėms teikia techninę medžiagą, kurios joms reikia norint teikti šiuos produktus ir paslaugas, būtina skubiai užtikrinti geresnes galimybes gauti finansavimą, siekiant skatinti finansines naujoves Europoje, visų pirma startuoliams plėtoti savo veiklą; kadangi, atsižvelgiant į tai, kad galimybės gauti rizikos kapitalą kaip finansavimo šaltinį ir stiprus technologijų sektorius yra svarbiausi veiksniai, siekiant skatinti dinamišką „FinTech“ ekosistemą Europoje;
- W. kadangi kibernetiniai išpuoliai kelia vis didesnę grėsmę visai skaitmeninei infrastruktūrai, taigi ir finansų infrastruktūrai; kadangi finansų sektoriui gresia tris kartus didesnė rizika patirti išpuolių nei bet kuriam kitam sektoriui; kadangi jo paslaugų saugumas, patikimumas ir tęstinumas yra būtinos sąlygos norint užtikrinti visuomenės pasitikėjimą šiame sektoriuje; kadangi jo mažmeniniai vartotojai taip pat yra labai pažeidžiami panašių išpuolių arba tapatybės vagystės atveju;
- X. kadangi prijungiami prietaisai yra neatsiejama „FinTech“ paslaugų dalis; kadangi daiktų internetui (DI) ypač gresia kibernetiniai išpuoliai, o tai kelia ypatingą iššūkį siekiant užtikrinti kibernetinį saugumą; kadangi sujungta sistema yra tiek saugi, kiek saugi jos silpniausia grandis;
- Y. kadangi „FinTech“ vystantis vartotojai ir investuotojai turi turėti galimybę toliau remtis aukšto lygio vartotojų ir investuotojų apsaugos, duomenų apsaugos, teisių į privatumą ir finansinių paslaugų teikėjams tenkančios teisinės atsakomybės standartais;
- Z. kadangi, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas „FinTech“, svarbu sukurti nuoseklią ir palankią reglamentavimo sistemą ir konkurencingą aplinką, kuri galėtų leisti „FinTech“ plėtotis ir naudotis įvairiomis novatoriškomis saugaus šifravimo, elektroninės atpažinties ir tapatumo nustatymo priemonėmis, turinčiomis paprastą sąsają;
- AA. kadangi automatizavimas finansų sektoriuje, kaip ir kituose sektoriuose, gali sutrikdyti esamų užimtumo modelių taikymą; kadangi, siekiant gerinti ir plėtoti igūdžius, vystant bet kokią Europos „FinTech“ strategiją daugiausia dėmesio turės būti skiriama mokymui ir perkvalifikavimui;
- AB. kadangi dėl tinklo poveikio rinkos struktūra daugelyje skaitmeninės ekonomikos sričių skirtingai nedideliame rinkos dalyvių skaičiui, o tai kelia sunkumų konkurencijos teisės ir antimonopolinės teisės srityje;

„FinTech“ skirtos ES sistemos formavimas

1. palankiai vertina naujus pokyčius „FinTech“ srityje ir ragina Komisiją parengti visapusišką „FinTech“ veiksmų planą, atsižvelgiant į savo kapitalo rinkų sąjungos ir bendrosios skaitmeninės rinkos (BSR) strategijas; jis gali padėti apskritai siekti veiksmingos ir konkurencingos, išsamesnės, labiau integruotos, stabilesnės ir tvaresnės Europos finansų sistemos, teikti ilgalaikę naudą realiajai ekonomikai ir patenkinti vartotojų ir investuotojų apsaugos ir reguliavimo tikrumo poreikius;
2. džiaugiasi, kad neseniai sukurta „FinTech“ darbo grupė, kuri vertina naujoves šioje srityje ir tuo pačiu metu kuria strategijas, kaip išspręsti galimus „FinTech“ keliamus iššūkius, taip pat tai, kad Komisija pradėjo teikti viešas konsultacijas „FinTech“ klausimais; ragina Komisiją įtraukti Parlamentą į „FinTech“ darbo grupės veiklą; mano, kad pastarojo meto Komisijos iniciatyvos yra svarbus žingsnis siekiant Komisijai parengti visapusišką „FinTech“ strategiją ir sumažinti reguliavimo netikrumą „FinTech“ atžvilgiu;

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

3. mano, kad „FinTech“ gali padėti sudaryti sąlygas sėkmingai vystyti kapitalo rinkų sąjungos iniciatyvas, pavyzdžiui, įvairinant finansavimo galimybes ES, ir ragina Komisiją pasinaudoti „FinTech“ privalumais skatinant kapitalo rinkų sąjungos sukūrimą;
4. ragina Komisiją laikytis proporcingo, įvairius sektorius apimančio ir holistinio požiūrio į savo veiklą „FinTech“ srityje, remiantis praktine patirtimi kitose jurisdikcijose ir prisitaikant prie subjektų ir taikomų verslo modelių įvairovės; ragina Komisiją prirėkusi veikti kaip pradininką, siekiant sukurti palankią aplinką plėstis Europos „FinTech“ centrums ir įmonėms;
5. pabrėžia, kad prirėkusi reikėtų peržiūrėti finansines paslaugas reglamentuojančius teisės aktus tiek ES, tiek nacionaliniu lygmenimis, jie turėtų būti pakankamai palankūs inovacijoms, kad rinkos dalyviams būtų sudarytos ir išlaikytos vienodos sąlygos; ypač rekomenduoja, kad, laikantis „inovacijų principo“, kaip poveikio vertinimo dalis būtų atliktas tinkamas galimo teisės aktų poveikio inovacijoms vertinimas, siekiant, kad šios naujovės suteiktų visapusišką „didelę ekonominę ir socialinę naudą“;
6. pabrėžia, kad, siekiant užtikrinti vienodas sąlygas, tuo pačiu palengvinant naujų rinkos dalyvių prieigą, ir išvengti reglamentavimo arbitražo valstybių narių ir teisinių statusų atžvilgiu, teisės aktai ir priežiūra „FinTech“ srityje turėtų būti grindžiami šiais principais:
 - a) tos pačios paslaugos ir ta pati rizika – turėtų būti taikomos tos pačios taisyklės, neatsižvelgiant į atitinkamo juridinio asmens tipą ar jo veiklos vietą Sąjungoje;
 - b) technologinis neutralumas;
 - c) rizika pagrįstas požiūris, atsižvelgiant į teisėkūros ir priežiūros veiksmų proporcingumą rizikai ir rizikos reikšmingumui;
7. rekomenduoja, kad kompetentingos valdžios institucijos leistų ir skatintų kontroliuojamus bandymus su naujomis technologijomis tiek naujiems, tiek esamiems rinkos dalyviams; atkreipia dėmesį į tai, kad tokia kontroliuojama bandymų aplinka gali virsti „FinTech“ paslaugų reglamentavimo aplinka, galimai teikianti visuomenei naudos; ji vienija įvairius rinkos dalyvius ir jau sėkmingai veikia keliose valstybėse narėse; pabrėžia, kad būtina užtikrinti iniciatyvų ir į ateitį orientuotą valdžios institucijų dalyvavimą, palaikant dialogą su rinkos dalyviais ir visais kitais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais; tai gali padėti priežiūros ir reguliavimo institucijoms įgyti žinių technologijų srityje; ragina kompetentingas valdžios institucijas apsvarstyti galimybę parengti finansų ir (arba) praktines testavimo nepalankiausiomis sąlygomis priemones „FinTech“ programoms tais atvejais, kai jos gali kelti sisteminę riziką, nedubliuojant Europos sisteminės rizikos valdybos vykdomos veiklos;
8. pabrėžia, kad kai kurie centriniai bankai jau bando centrinių bankų skaitmeninę valiutą ir kitas naujas technologijas; ragina atitinkamas Europos valdžios institucijas įvertinti išsklaidytąją operacijų knyga paremtos versijos centrinių bankų skaitmeninės valiutos galimos rizikos ir naudos poveikį ir susijusius būtinus reikalavimus dėl vartotojų apsaugos ir skaidrumo; ragina jas taip pat eksperimentuoti, siekiant neatsilikti nuo rinkos pokyčių;
9. pabrėžia, jog svarbu, kad reguliavimo institucijos ir priežiūros institucijos turėtų pakankamai techninių žinių, kad galėtų tinkamai prižiūrėti sudėtingesnes „FinTech“ paslaugas; pabrėžia, kad dėl tokio nuolatinio tikrinimo reguliavimo institucijos galės nustatyti ir numatyti konkrečią įvairių technologijų keliamą riziką ir, jei reikia, nedelsiant ir turint aišką darbotvarkę įsikišti;
10. todėl pabrėžia, kad svarbu reguliavimo ir priežiūros institucijose įsteigti „vieno langelio“ principu veikiančią centrą, skirtą „FinTech“ paslaugų teikėjams ir naudotojams; pripažįsta, kad reikia panaikinti priežiūros kliūtis įvairiuose sektoriuose, ir rekomenduoja finansų sektoriaus priežiūros institucijoms glaudžiai bendradarbiauti su kitomis atitinkamomis nacionalinėmis ir Europos institucijoms, turinčioms reikiamų žinių technologijų srityje;
11. ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti ir remti daugiau mokslinių tyrimų projektų, susijusių su „FinTech“;
12. pabrėžia, kad svarbu skatinti finansines naujoves Europoje; ragina sudaryti palankesnes sąlygas gauti finansavimą novatoriškiems finansinių paslaugų teikėjams ir novatoriškoms įmonėms, kurios jiems teikia medžiagą, reikalingą norint teikti šias paslaugas;

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

13. pabrėžia, kad „FinTech“ bendrovės ne tik padeda vystyti finansų srities tarpininkavimą, tačiau taip pat kelia riziką, susijusią su finansiniu stabilumu; pažymi, kad reguliavimo ir priežiūros institucijos daug informacijos gauna iš pripažintų finansų įstaigų balansų apie daugelio reguliavimo sistemų, kaip antai kapitalo reikalavimai, sverto koeficientas, likvidumo koeficientas ir kt., įgyvendinimą, o kalbant apie nebankines skolinimo įstaigas, tokiais atvejais, kaip sutelktinis finansavimas ir tarpusavio skolinimas (P2P), sunku gauti pakankamai informacijos apie finansų tarpininkų veiklą iš savo balansų; todėl primygtinai ragina reguliavimo ir priežiūros institucijas apsvarstyti, kaip jos galėtų gauti tinkamos priežiūros informacijos finansiniam stabilumui išlaikyti, ir, jei reikia, nustatyti reguliavimo apribojimus savo balansams, kad būtų galima pasiekti ir išlaikyti finansinį stabilumą;

14. pabrėžia, kad „RegTech“ gali pagerinti atitikties procedūras, visų pirma priežiūros informacijos kokybę ir savalaikiškumą, užtikrinant, kad jos būtų mažiau sudėtingos ir ekonomiškai efektyvesnės; ragina valdžios institucijas paaiškinti teisinės sąlygas, pagal kurias prižiūrimam subjektui leidžiama perduoti atitikties užtikrinimo veiklą tretiesiems subjektams, užtikrinant, kad galėtų atitinkami priežiūros susitarimai trečiosioms šalims, ir kad teisinė atsakomybė dėl atitikties ir toliau tektų prižiūrimam subjektui; ragina atitinkamas valdžios institucijas, visų pirma Komisiją, atliekant darbą, susijusį su Europos forumu po sandorio sudarymo klausimais, imtis iniciatyvos siekiant suprasti kliūtis, kylančias taikant naujus „FinTech“ ir „RegTech“ sprendimus srityse, susijusiose su iki sandorio sudarymo ir po sandorio sudarymo procesais, kuriems taikoma Finansinių priemonių rinkų direktyva (FPRD), Europos rinkos infrastruktūros reglamentas (ERIR) ir Centrinų vertybinių popierių depozitoriumų reglamentas (CVPDR), ir, jei nesama jokių kliūčių, paaiškinti subjektų teisę naudoti tokius sprendimus tam, kad įvykdytų savo įsipareigojimus pagal tuos teisės aktus;

15. primena, kad naujoviškos finansinės paslaugos turėtų būti prieinamos visoje ES ir todėl Sąjungos viduje neturėtų būti sudaroma kliūčių jų tarpvalstybiniam teikimui; ragina Komisiją ir EPI vykdyti stebėseną ir išvengti reguliavimo dubliavimosi, naujų kliūčių patekti į rinką ir nacionalinių kliūčių šioms paslaugoms teikti; ragina Komisiją užkirsti kelią kliūtims tarp valstybių narių dėl nacionalinių režimų neatitikimų ir propaguoti geriausią praktiką, susijusią su valstybių narių reguliavimo metodais; be to, ragina Komisiją ir EPI, jei tinkama, visoje Sąjungoje siūlomų naujų finansinių paslaugų teikėjams taikyti paso mechanizmus; remia Komisijos pastangas ieškant būdų, kaip ES gali padėti padidinti mažmeninių finansinių paslaugų pasirinkimą, skaidrumą ir konkurenciją Europos vartotojų labui, ir pabrėžia, kad šis tikslas turėtų papildyti siekį pagerinti finansų sistemos veiksmingumą;

16. teigiamai vertina tai, kad visoje ES atsirado dinamiškos „FinTech“ bendruomenės; ragina Komisiją ir atitinkamas ES ekonomikos valdymo institucijas glaudžiai bendradarbiauti su „FinTech“ centrais, taip pat stiprinti šių bendruomenių pažangų verslumą ir jų pastangas, skatinant bei finansuojant inovacijas ir palaikant jas kaip būsimo ES konkurencinio pranašumo finansinių paslaugų sektoriuje šaltinį;

17. atkreipia dėmesį į tai, kad „FinTech“ startuoliai mano, kad yra ypač pažeidžiami piktnaudžiautojų patentais, t. y. subjektų, kurie superka patentus ketindami pareikšti dėl jų reikalavimus įmonėms, kurios jau naudoja teisėmis į technologijas, grasindami bylomis dėl patentų teisės pažeidimų; ragina Komisiją išanalizuoti šią padėtį ir pasiūlyti priemones, skirtas kovoti su piktnaudžiautojais patentais „FinTech“ srityje;

18. pabrėžia galimą „FinTech“ svarbą skaitmeninant viešąsias paslaugas ir taip prisidedant prie jų didesnio efektyvumo, pavyzdžiui, mokesčių surinkimo ir mokesčio sukčiavimo prevencijos srityje;

19. pabrėžia, kad dėl tinklo efekto daugelio skaitmeninės ekonomikos sričių rinkos struktūrą nulemia labai nedaug rinkos dalyvių, o tai sukelia problemų konkurencijos teisės ir antimonopolinės teisės srityse; ragina Komisiją iš naujo įvertinti konkurencijos reglamentavimo sistemos tinkamumą sprendžiant skaitmeninės ekonomikos, ypač „FinTech“ sektoriaus, iššūkius;

20. pabrėžia, kad esama galimybių toliau tobulinti priemones, kurios gali būti naudojamos tarpvalstybiniam mokėjimams; remia tokių mokėjimo priemonių plėtrą Europoje ir apgailestauja dėl didelės fragmentacijos ES internetinės bankininkystės rinkoje ir dėl to, kad nėra visoje ES taikomos ir ES subjektų valdomos kredito arba debeto kortelių sistemos; mano, kad tokia sistema būtų esminė tinkamai veikiančios kapitalo rinkų sąjungos ir kertinė bendrosios skaitmeninės

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

rinkos dalis, nes ji padėtų skatinti e. prekybą ir tarpvalstybinę finansinių paslaugų konkurenciją Europoje; ragina Komisiją nustatyti veiksmus, kurių reikia imtis siekiant sukurti tokios sistemos plėtrai palankią aplinką; pripažįsta, kad konkurencijos sumetimais tokia sistema turi veikti greita ir tam tikrais atvejais sąsajoje su kitais novatoriškais mokėjimo sprendimais;

21. pabrėžia, kad vartotojai yra varomoji „FinTech“ plėtros jėga; pabrėžia, kad visi būsimi teisės aktų pakeitimai turėtų būti skirti tam, kad būtų šiame virsme remiami vartotojai;

Duomenys

22. primena, kad duomenų rinkimas ir analizė atlieka esminį vaidmenį „FinTech“, todėl pabrėžia, kad reikia darnaus ir technologijų atžvilgiu neutralaus galiojančių teisės aktų taikymo (įskaitant Bendrąjį duomenų apsaugos reglamentą, peržiūrėtą Mokėjimo paslaugų direktyvą, Elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų reglamentą, ketvirtąją Kovos su pinigų plovimu direktyvą ir Tinklų ir informacijos saugumo direktyvą); pabrėžia, kad siekiant plėtoti novatoriškas finansines paslaugas Europoje reikia laisvo duomenų judėjimo visoje Sąjungoje; ragina Komisiją imtis priemonių, kuriomis būtų užtikrinama, kad teikiant finansines paslaugas būtų naudojami tik objektyvūs ir aktualūs duomenų elementai; palankiai vertina 2017 m. sausio 10 d. Komisijos viešąsias konsultacijas dėl duomenų ekonomikos (COM(2017)0009), kurias vykdant turėtų būti gauta įrodymų ir nustatyta, ar esama kliūčių laisvam duomenų judėjimui visoje Sąjungoje;

23. pabrėžia, kad reikia aiškių taisyklių dėl duomenų nuosavybės, prieigos ir perdavimo; atkreipia dėmesį į tai, kad vis daugiau duomenų atsiranda veikiant mašinoms ar procesams, grindžiamiems naujomis technologijomis, pavyzdžiui, mašininio mokymusi; pabrėžia, kad Bendrajame duomenų apsaugos reglamente nustatyta aiški asmens duomenims taikoma teisinė sistema, tačiau reikia daugiau teisinio tikrumo dėl kitų kategorijų duomenų; šiuo klausimu mano, kad reikėtų aiškiai atskirti pirminius duomenis ir apdorotus duomenis;

24. pabrėžia, kad atvirosi bankininkystė ir dalijimasis duomenimis padeda užtikrinti, kad visi „FinTech“ verslo modeliai vartotojų naudai galėtų vystytis vienu metu; atsižvelgdamas į tai, atkreipia dėmesį į pastarojo meto peržiūrėtos Mokėjimo paslaugų direktyvos įgyvendinimo pasiekimus mokėjimų inicijavimo ir prieigos prie sąskaitos duomenų srityse;

25. atkreipia dėmesį į tai, kad debesijos kompiuterija gali suteikti finansinių paslaugų teikėjams ir vartotojams naudos, susijusios su sąnaudų efektyvumu, trumpesniu platinimo rinkoje laiku ir geresniu IRT išteklių panaudojimu; atkreipia dėmesį į tai, kad nėra aiškių ir išsamių europinių gairių dėl duomenų, susijusių su finansų sektoriumi, perdavimo į debesiją; pabrėžia, kad svarbu parengti tokias gaires ir suformuoti bendrą visų nacionalinių kompetentingų institucijų požiūrį į debesijos kompiuterijos naudojimą; pabrėžia, kad tokios taisyklės ar gairės reikalingos siekiant padidinti perėjimo prie debesijos kompiuterijos lankstumą ir spartą; pabrėžia, kad šiose gairėse turėtų būti numatyti griežti duomenų saugumo ir vartotojų apsaugos standartai; ragina Komisiją ir Europos priežiūros institucijas išnagrinėti įvairias galimybes šioje srityje, pavyzdžiui, iš anksto patvirtintas debesijos kompiuterijos paslaugų teikėjų sutartis su finansų įstaigomis;

26. pažymi, kad būtina padidinti vartotojų informuotumą apie jų asmens duomenų vertę; pažymi, kad vartotojai gali sudaryti sutartis dėl skaitmeninio turinio dalijimosi už mokamą mokestį; pabrėžia, kad dėl to gali atsirasti ekonominės naudos, tačiau tai taip pat gali būti naudojama diskriminuojančiu būdu; ragina Komisiją ištirti galimybę parengti Europos dalijimosi duomenimis strategiją siekiant, kad vartotojai kontroliuotų savo asmens duomenis; mano, kad aiški, į vartotojus orientuota politika padės padidinti pasitikėjimą debesijos kompiuterija grindžiamomis paslaugomis ir paskatins naujas novatoriškas paslaugas, siūlomas įvairių finansinės vertės grandinės subjektų, pavyzdžiui, naudojant taikomųjų programų sąsajas arba palengvinant tiesioginę prieigą prie elektroninio mokėjimo paslaugų duomenų; prašo Komisijos ištirti galimybes ateityje naudoti asmens informacijos valdymo sistemas (angl. PIMS) kaip technines priemones, kuriomis vartotojai valdytų savo asmens duomenis;

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

27. finansų įstaigoms naudojant daugiau klientų duomenų arba didžiųjų duomenų, primena Bendrojo duomenų apsaugos reglamento nuostatas, kuriomis duomenų subjektui suteikiama teisė gauti paaiškinimą dėl sprendimo, priimto automatizuotai tvarkant duomenis, ir užginčyti šį sprendimą⁽¹⁾; pabrėžia, jog reikia užtikrinti, kad neteisingi duomenys galėtų būti keičiami ir kad būtų naudojami tik patikrinami ir aktualūs duomenys; ragina visus suinteresuotus subjektus dėti daugiau pastangų siekiant užtikrinti šių teisių įgyvendinimą; laikosi nuomonės, kad duotas sutikimas naudoti asmens duomenis turi būti dinamiškas ir kad duomenų subjektai turi galėti keisti ir koreguoti savo sutikimą;

28. atkreipia dėmesį į tai, kad finansų įstaigoms naudojant daugiau klientų duomenų arba didžiųjų duomenų gali būti naudos vartotojams, pavyzdžiui, pateikiant labiau konkretiems poreikiams pritaikytus, segmentuotus ir pigesnius pasiūlymus, grindžiamus efektyvesniu rizikos ir kapitalo paskirstymu; pažymi, kad, kita vertus, vystosi dinamiška kainodara, kuri gali sukelti priešingų pasekmių ir pakenkti pasiūlymų palyginamumui, konkurencijos veiksmingumui, rizikos pasiskirstymui ir pasidalijimui, pavyzdžiui, draudimo sektoriuje;

29. pripažįsta, kad, siekiant teikti tokias paslaugas kaip robotinės konsultacijos, asmens duomenys vis dažniau susiejami su algoritmais; pabrėžia, kad robotinės konsultacijos gali padidinti efektyvumą ir daryti teigiamą poveikį finansiniam įtraukumui; pabrėžia, kad algoritmų ar pagrindinių duomenų klaidos ar paklaidos gali sukelti sistemine riziką ir žalą vartotojams, pavyzdžiui, padidinant atskirtį; ragina Komisiją ir Europos priežiūros institucijas stebėti šią riziką, siekiant užtikrinti, kad finansinių konsultacijos automatizavimas galėtų iš tiesų užtikrinti geresnes, skaidrias, prieinamas ir ekonomiškai efektyvias konsultacijas, taip pat spręsti vis sudėtingesnio atsakomybės už tokios rizikos sukeltą žalą nustatymo problemą, kylančią dabartinėje teisinės atsakomybės sistemoje, taikomoje duomenų naudojimui; pabrėžia, kad robotinėms konsultacijoms turėtų būti taikomi tie patys vartotojų apsaugos reikalavimai kaip tiesioginių konsultacijų atveju;

Kibernetinis saugumas ir IRT rizikos

30. pabrėžia, kad reikia užtikrinti išsivystantį saugumą visoje finansinių paslaugų vertės grandinėje; atkreipia dėmesį į didelę ir įvairią riziką, keliamą kibernetinių išpuolių, nukreiptų prieš mūsų finansų rinkų infrastruktūrą, daiktų internetą, valiutas ir duomenis; ragina Komisiją užtikrinti, kad kibernetinis saugumas būtų svarbiausias „FinTech“ veiksmų plano prioritetas, o Europos priežiūros institucijas ir ECB (kaip bankų priežiūros instituciją) paversti kibernetinį saugumą vienu iš svarbiausių savo reguliavimo ir priežiūros programų elementų;

31. ragina Europos priežiūros institucijas, bendradarbiaujant su nacionalinėmis reguliavimo institucijomis, reguliariai peržiūrėti galiojančius veiklos standartus, susijusius su finansų įstaigų IRT rizika; be to, ragina priimti Europos priežiūros institucijų gaires dėl tokios rizikos priežiūros, nes valstybių narių kibernetinio saugumo strategijose nustatyti apsaugos lygiai nėra vienodi; pabrėžia Europos priežiūros institucijų turimų technologinių praktinių žinių svarbą siekiant, kad jos galėtų vykdyti savo užduotis; ragina vykdyti daugiau mokslinių tyrimų šioje srityje;

32. pabrėžia, kad priežiūros institucijoms, atitinkamo lygmens reguliavimo institucijoms ir vyriausybėms, taip pat mokslininkams ir rinkos dalyviams reikia tarpusavyje keistis informacija ir gerą patirtimi (taip pat rinkos dalyviams tarpusavyje); ragina Komisiją, valstybes nares, rinkos dalyvius ir ES tinklų ir informacijos apsaugos agentūrą (ENISA), įvertinti skaidrumo ir dalijimosi informacija galimybes kovojant su kibernetiniais išpuoliais; siūlo iširti galimą naudą, kurią šiuo klausimu galėtų duoti vieno bendro kontaktinio punkto rinkos dalyviams sukūrimas, taip pat apsarstyti labiau suderintos politikos galimybes tiriant kibernetinius nusikaltimus finansinių paslaugų srityje, nes jiems vis labiau būdingas tarpvalstybiškumas;

33. pabrėžia, kad reglamentuojant finansinių paslaugų teikimo infrastruktūrą reikia turi numatyti tinkamas paskatas paslaugų teikėjams, kad jie pakankamai investuotų į kibernetinį saugumą;

⁽¹⁾ Žr. Bendrojo duomenų apsaugos reglamento 71 konstatuojamoji dalis.

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

34. ragina valstybes nares užtikrinti, kad Tinklų ir informacijos saugumo direktyva būtų laiku perkelta į nacionalinę teisę; palankiai vertina naująją viešojo ir privačiojo sektorių partnerystę kibernetinio saugumo srityje, kurią, dalyvaujant pramonės atstovams, neseniai pradėjo Komisija; prašo Komisiją parengti naujų ir konkrečių iniciatyvų, kuriomis būtų siekiama stiprinti šiame sektoriuje veikiančių „FinTech“ įmonių, ypač MVĮ ir startuolių, atsparumą kibernetiniams išpuoliams;

35. pažymi, kad visuomenės pasitikėjimas atitinkamomis technologijomis yra labai svarbus būsimam „FinTech“ augimui, ir atkreipia dėmesį į poreikį gerinti švietimą ir informuotumą apie teigiamą „FinTech“ poveikį kasdienei veiklai, bet taip pat apie tinklų ir informacijos saugumo riziką piliečiams ir įmonėms, ypač MVĮ;

36. palankiai vertina sujungtų įrenginių saugumą didinančias nuolatinės pastangas standartizavimo srityje; vis dėlto pabrėžia, kad turi būti užtikrinama aukštesnio nei minimalaus standartizavimo lygio sauga, visų pirma dėl to, kad dėl galimo domino efekto vienodos standartizuotos saugumo priemonės padidina didelių saugumo pažeidimų riziką; primygtinai ragina įmones vystyti įvairias savo pačių priemones savo įrenginiams ir veiklai apsaugoti;

Blokų grandinės

37. pabrėžia blokų grandinės prietaikų galimybes grynųjų pinigų ir vertybinių popierių perdavimo srityje, taip pat sudarant palankesnes sąlygas vadinamosioms išmaniosioms sutartims (angl. „smart contract“), o tai atveria daug galimybių abiem finansinių sutarčių šalims, visų pirma prekybos finansavimo ir verslo paskolų susitarimams, kurie gali supaprastinti sudėtingus komercinius ir finansinius įmonių tarpusavio (angl. B2B) bei įmonių ir vartotojų (angl. B2C) sutartinius santykius; pabrėžia, kad blokų grandinės platformos taip pat tinkamos siekiant supaprastinti sudėtingus įmonių tarpusavio bei įmonių ir vartotojų sandorius;

38. primena neautorizuojamų blokų grandinės prietaikų naudą ir riziką; ragina Komisiją surengti metinę įvairių suinteresuotųjų subjektų konferenciją šia tema; yra susirūpinęs dėl to, kad neautorizuojamų blokų grandinės prietaikos vis dažniau naudojamos nusikalstamoms veikoms, mokesčiams slėpti, mokesčiams vengti ir pinigams plauti; ragina Komisiją atidžiai stebėti šias sritis, be kita ko, lėšų maišytojų (angl. „mixers/tumblers“) vaidmenį šiame procese, ir tai aptarti parengiant ataskaitą;

Sąveikumas

39. pripažįsta taikomųjų programų sąsajų svarbą papildant kitas priemones, kurias gali naudoti vartotojai, ir suteikiant naujiems subjektams prieigą prie finansų infrastruktūros; rekomenduoja sukurti standartizuotas taikomųjų programų sąsajas, kurias pardavėjai galėtų naudoti, pavyzdžiui, atvirosios bankininkystės srityje, kartu išlaikant tokių pardavėjų galimybę kurti savo programinę įrangą;

40. mano, kad „FinTech“ paslaugų sąveikumas tiek Europoje, tiek ir bendradarbiaujant su trečiųjų valstybių jurisdikcijomis ir su kitais ekonomikos sektoriais, yra esminė sąlyga siekiant Europos „FinTech“ sektoriaus ateities plėtros ir visapusiško jo teikiamų galimybių išnaudojimo; siekiant tam sudaryti palankesnes sąlygas, ragina, kai įmanoma, standartizuoti duomenų formatus (kaip peržiūrėtos Mokėjimo paslaugų direktyvos atveju);

41. ragina Komisiją koordinuoti valstybių narių ir rinkos dalyvių pastangas, siekiant užtikrinti įvairių nacionalinių e. identifikavimo sistemų sąveikumą; pabrėžia, kad privačiajam sektoriui turėtų būti suteikiamos galimybės naudotis tokiomis sistemomis; mano, kad taip pat turėtų būti priimtinos nuotolinės atpažinties priemonės, nenurodytos Elektroninės atpažinties ir patikimumo užtikrinimo reglamente, jei jų saugumo laipsnis lygiavertis to reglamento pakankamai aukštam patikimumo laipsniui ir todėl jos yra saugios ir sąveikios;

42. pabrėžia tradicinių ir naujų mokėjimų sprendimų sąveikumo svarbą siekiant sukurti visiškai integruotą ir novatorišką Europos mokėjimų rinką;

43. prašo Europos priežiūros institucijų nustatyti, kokiais atvejais tikslinis arba rizika grindžiamas tapatumo nustatymas gali būti alternatyva griežtam tapatumo nustatymui; be to, prašo Komisiją ištirti, ar griežto tapatumo nustatymo procesus taip pat galėtų vykdyti ne bankai;

44. ragina Europos priežiūros institucijas, bendradarbiaujant su nacionalinėmis reguliavimo institucijomis, parengti technologijų atžvilgiu neutralius standartus ir licencijas tiek „pažink savo klientą“, tiek nuotolinės atpažinties metodams, pavyzdžiui, remiantis naudotojų privatumo nepažeidžiančias biometriniais kriterijais;

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

Finansinis stabilumas bei vartotojų ir investuotojų apsauga

45. ragina valstybes nares rengiant „FinTech“ veiksmų planą skirti ypatingą dėmesį mažmeninių vartotojų ir investuotojų poreikiams ir grėsmėms, kurių jie gali būti pažeidžiami, atsižvelgiant į vis didėjančią „FinTech“ plėtrą paslaugų neprofesionaliesiems klientams srityje, pavyzdžiui, sutelktinio finansavimo ir tarpusavio skolinimo atvejais; pabrėžia, kad, nepriklausomai nuo platinimo kanalo arba kliento vietos, „FinTech“ taikomi tokie pat vartotojų apsaugos standartai kaip ir kitoms finansinėms paslaugoms;

46. ragina Europos priežiūros institucijas tęsti ir paspartinti jų vykdomą darbą, susijusį su technologinių naujovių stebėjimu ir jų privalumų ir galimos rizikos analize, o ypač su vartotojų ir investuotojų apsauga bei finansine įtrauktimi;

47. ragina Komisiją ištirti, kiek „FinTech“ gali padėti teikti vartotojams kokybiškesnes finansines konsultacijas ir ar susiskaidžiusi ES reguliavimo sistema, taikoma konsultacijoms, yra pakankama šiam tikslui pasiekti;

48. mano, kad vis dar yra didelių reguliavimo neaiškumų dėl „InsurTech“, ir pabrėžia, jog ši klausimą reikia spręsti, kad būtų užtikrintas saugumas, privatumas, sąžininga konkurencija ir finansinis stabilumas; pabrėžia, kad didesnis teisinis tikrumas padės užtikrinti, kad nepakankamai reguliuojamų „InsurTech“ įmonių produktų vartotojai netaptų nuostolių arba netinkamo pardavimo aukomis, ir padės įmonėms ir vartotojams geriau išnaudoti „InsurTech“ sprendimus;

49. pabrėžia, jog reikia užtikrinti tiek „FinTech“ sprendimų plėtrą, tiek finansinio stabilumo augimą; ragina kaip galimą šio tikslo įgyvendinimo priemonę įvertinti tarpusavyje įvertintas atvirojo kodo technologijas; ragina Europos priežiūros institucijas plėtoti partnerystę su privačiojo sektoriaus subjektais kuriant ir įvertinant novatoriškas technologijas, kurios gali padėti užtikrinti finansinį stabilumą ir sustiprinti vartotojų apsaugą, pavyzdžiui, mažinant algoritmų paklaidas arba didinant vartotojų informuotumą apie kibernetines grėsmes;

50. atkreipia dėmesį į tai, kad rinkos dalyvių įvairovė ir tarpusavio konkurencija yra esminiai veiksniai finansinio stabilumo veiksniai; ragina reguliavimo ir priežiūros institucijas stebėti skaitmeninimo poveikį konkurencijai visuose atitinkamuose finansų sektoriaus segmentuose, taip pat parengti ir taikyti priemones, kurios padėtų išvengti antikonkurencinio elgesio arba konkurencijos iškreipymų arba juos atitaityti;

Finansinis švietimas ir IT gebėjimai

51. pabrėžia, kad finansinis ir skaitmeninis raštingumas yra esminiai veiksniai siekiant efektyviai naudoti „Fintech“ ir mažinti „Fintech“ aplinkos rizikingumą;

52. pabrėžia, kad mažmeniniams vartotojams ir investuotojams reikalingas tinkamas finansinis švietimas, norint, kad „FinTech“ taptų tikra finansinės įtraukties priemone ir sudarytų galimybę vartotojams ir investuotojams, kurie vis labiau tiesiogiai susiduria su galimybe nedelsiant pasinaudoti individualiems poreikiams pritaikytais finansinių investicijų produktais ir paslaugomis, savarankiškai priimti pagrįstus finansinius sprendimus dėl šių pasiūlymų ir suprasti visus pavojus, kylančius naudojant šias novatoriškas technologijas; ragina Komisiją ir Europos priežiūros institucijas didinti paramą iniciatyvoms, kuriomis siekiama gerinti finansinį švietimą; pabrėžia, kad profesinis mokymas ir informacija apie vartotojų ir investuotojų teises turėtų būti lengvai prieinami;

53. primena Komisijos prognozes, kad 2020 m. Europoje gali trūkti iki 825 000 IRT specialistų; mano, kad reikia informatikų, ir ragina valstybes nares pasirengti darbo rinkos pokyčiams, kurie gali įvykti greičiau nei šiandien galime tikėtis;

54. pabrėžia, kad reikia stiprinti skaitmeninį švietimą ir gebėjimus finansų sektoriuje reguliavimo institucijose ir visoje visuomenėje (įskaitant profesinį mokymą); ragina Komisiją pateikti gerosios patirties pavyzdžius, vykdamt iniciatyvą „Skaitmeninių įgūdžių ir užimtumo koalicija“;

o

o o

55. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

P8_TA(2017)0214

Genetiškai modifikuota medvilnė GHB119

2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1829/2003 leidžiama pateikti rinkai produktus, kurių sudėtyje yra genetiškai modifikuotos medvilnės GHB119 (BCS-GHØØ5-8), kurie iš jos sudaryti arba kurie iš jos pagaminti, projekto (D050182 – 2017/2675(RSP))

(2018/C 307/07)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos įgyvendinimo sprendimo, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1829/2003 leidžiama pateikti rinkai produktus, kurių sudėtyje yra genetiškai modifikuotos medvilnės GHB119 (BCS-GHØØ5-8), kurie iš jos sudaryti arba kurie iš jos pagaminti, projekto (D050182),

- atsižvelgdamas į 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1829/2003 dėl genetiškai modifikuoto maisto ir pašarų⁽¹⁾, ypač į jo 7 straipsnio 3 dalį, 9 straipsnio 2 dalį, 19 straipsnio 3 dalį ir 21 straipsnio 2 dalį,

- atsižvelgdamas į Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto, nurodyto Reglamento (EB) Nr. 1829/2003 35 straipsnyje, 2017 m. kovo 27 d. vykusį balsavimą, kuriuo buvo nuspręsta nuomonės neteikti,

- atsižvelgdamas į 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai⁽²⁾, 11 ir 13 straipsnius,

- atsižvelgdamas į Europos maisto saugos tarnybos (EFSA) 2016 m. rugsėjo 21 d. priimtą nuomonę, kuri paskelbta 2016 m. spalio 21 d.⁽³⁾,

⁽¹⁾ OL L 268, 2003 10 18, p. 1.

⁽²⁾ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

⁽³⁾ Paskelbta: <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4586>

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (COM(2017)0085, COD(2017)0035),
 - atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezolucijas, kuriose buvo prieštaraujama leidimui naudoti genetiškai modifikuotus organizmus ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pasiūlymą dėl rezolucijos,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 106 straipsnio 2 ir 3 dalis,
- A. kadangi 2011 m. kovo 25 d. įmonė „Bayer“ pagal Reglamento (EB) Nr. 1829/2003 5 ir 17 straipsnius pateikė Nyderlandų kompetentingai institucijai paraišką dėl maisto produkto, maisto sudedamųjų dalių ir pašarų, kuriuose yra GHB119 medvilnės, kurie iš jos sudaryti ar pagaminti, pateikimo rinkai; kadangi paraiška taip pat apima produktą, kurių sudėtyje yra genetiškai modifikuotos GHB119 medvilnės arba kurie iš jos sudaryti, pateikimą rinkai siekiant juos naudoti kitais tikslais nei maistui ir pašarams, kaip ir bet kuri kita medvilnė, išskyrus auginimą;
- B. kadangi 2016 m. rugsėjo 21 d. Europos maisto saugos tarnyba (EFSA) pagal Reglamento (EB) Nr. 1829/2003 6 ir 18 straipsnius priėmė palankią nuomonę, kuri paskelbta 2016 m. spalio 21 d.;

⁽¹⁾ — 2014 m. sausio 16 d. rezolucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo dėl auginti skirtų kukurūzų produkto (*Zea mays L.*, linija 1507), genetiškai modifikuoto, kad būtų atsparesnis tam tikriems Lepidoptera būrio kenkėjams, pateikimo rinkai pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/18/EB (OL C 482, 2016 12 23, p. 110.),

— 2015 m. gruodžio 16 d. rezolucija dėl 2015 m. gruodžio 4 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimo (ES) 2015/2279, kuriuo leidžiama pateikti rinkai produktus, kurių sudėtyje yra genetiškai modifikuotų kukurūzų NK603 × T25, kurie iš jų sudaryti arba kurie iš jų pagaminti (P8_TA(2015)0456),

— 2016 m. vasario 3 d. rezolucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo, kuriuo leidžiama pateikti rinkai produktus, kurių sudėtyje yra genetiškai modifikuotų sojų MON 87705 × MON 89788, kurie iš jų sudaryti arba kurie iš jų pagaminti, projekto (P8_TA(2016)0040),

— 2016 m. vasario 3 d. rezolucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo, kuriuo leidžiama pateikti rinkai produktus, kurių sudėtyje yra genetiškai modifikuotų sojų MON 87708 × MON 89788, kurie iš jų sudaryti arba kurie iš jų pagaminti, projekto (P8_TA(2016)0039),

— 2016 m. vasario 3 d. rezolucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo dėl leidimo pateikti į rinką produktus, kurių sudėtyje yra, jie susideda arba pagaminti iš genetiškai modifikuotų sojų FG72 (MST-FGØ72-2), projekto (P8_TA(2016)0038),

— 2016 m. birželio 8 d. rezolucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo, kuriuo leidžiama pateikti rinkai produktus, kurių sudėtyje yra genetiškai modifikuotų kukurūzų Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21 ir genetiškai modifikuotų kukurūzų, kuriuose yra dvi ar trys modifikacijos, kurie iš jų sudaryti arba kurie iš jų pagaminti, projekto (P8_TA(2016)0271),

— 2016 m. birželio 8 d. rezolucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo dėl genetiškai modifikuotų gvazdikų (*Dianthus caryophyllus L.*, linija SHD-27531-4) pateikimo rinkai projekto (P8_TA(2016)0272),

— 2016 m. spalio 6 d. rezolucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo, kuriuo pratęsiamas leidimas pateikti rinkai auginti skirtų genetiškai modifikuotų kukurūzų MON 810 sėklas, projekto (P8_TA(2016)0388),

— 2016 m. spalio 6 d. rezolucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo dėl leidimo pateikti į rinką genetiškai modifikuotų kukurūzų MON 810 produktus projekto (P8_TA(2016)0389),

— 2016 m. spalio 6 d. rezolucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo dėl auginti skirtų genetiškai modifikuotų kukurūzų Bt11 sėklų pateikimo rinkai projekto (P8_TA(2016)0386),

— 2016 m. spalio 6 d. rezolucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo dėl auginti skirtų genetiškai modifikuotų kukurūzų 1507 sėklų pateikimo rinkai projekto (P8_TA(2016)0387),

— 2016 m. spalio 6 d. rezolucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo, kuriuo leidžiama pateikti rinkai produktus, kurių sudėtyje yra genetiškai modifikuotos medvilnės 281-24-236 × 3006-210-23 × MON 88913, kurie iš jos sudaryti arba iš jos pagaminti, projekto (P8_TA(2016)0390),

— 2017 m. balandžio 5 d. rezolucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo, kuriuo leidžiama pateikti rinkai produktus, kurių sudėtyje yra genetiškai modifikuotų kukurūzų Bt11 × 59122 × MIR604 × 1507 × GA21 ir genetiškai modifikuotų kukurūzų, kuriuose yra dvi, trys ar keturios modifikacijos Bt11, 59122, MIR604, 1507 ir GA21, kurie iš jų sudaryti arba kurie iš jų pagaminti, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1829/2003 dėl genetiškai modifikuoto maisto ir pašarų, projekto (P8_TA(2017)0123).

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

- C. kadangi genetiškai modifikuotas organizmas, turintis unikalų atpažinties kodą BCS-GHØØ5-8, priskirtas GHB119 medvilnei, kaip nurodoma paraiškoje, sintetina PAT baltymą, kuris suteikia atsparumą amonio gliufozinato herbicidams, ir Cry2Ae baltymą, kuris suteikia apsaugą nuo tam tikrų drugių (lot. Lepidoptera) būrio kenkėjų; kadangi suteikus leidimą importuoti šią medvilnę į Sąjungą neabejotinai būtų sudarytos sąlygos padidinti jos auginimą kitose pasaulio dalyse, atitinkamai padidinant amonio gliufozinato herbicidų naudojimą;
- D. kadangi gliufozinatas priskiriamas prie toksiškų reprodukcijai medžiagų, todėl atitinka Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1107/2009 ⁽¹⁾ nustatytus atmetimo kriterijus; kadangi gliufozinato patvirtinimo galiojimas baigiasi 2018 m. liepos 31 d.;
- E. kadangi nepriklausomuose moksliniuose tyrimuose reiškiamas susirūpinimas dėl didelių lyginamojo vertinimo trūkumų, pvz., dėl to, kad, nors daugelio junginių sudėtyje rasta statistiniu požiūriu labai didelių skirtumų, nebuvo manoma, kad reikia atlikti tolesnį tyrimą; yra susirūpinęs dėl rimtų toksikologinio vertinimo trūkumų, pvz., dėl to, kad buvo svarstomas tik vienas Bt toksinų veikimo būdas, kad nebuvo atlikta tyrimų dėl kombinatorinio poveikio ar vertinimų dėl pesticidų liekanų; taip pat yra susirūpinęs dėl negalutinio vertinimo dėl galimo poveikio imuninei sistemai ⁽²⁾;
- F. kadangi per trijų mėnesių konsultacijų laikotarpį valstybės narės pateikė daug kritinių pastabų; kadangi minėtos pastabos, be kita ko, susijusios su tuo, kad: trūksta duomenų dėl herbicidų ir metabolitų liekanų GM augaluose ir sėklose, kurie naudojami maistui ir (arba) pašarams, identifikavimo ir kiekybinio nustatymo, rizikos aplinkai vertinime ir aplinkos stebėsenos plane, susijusiam su, be kita ko, išsiskiriančiomis nuomonėmis dėl to, ar Europoje pranešta apie giminingus laukinius augalus, aptikta trūkumų, arba trūksta duomenų apie importuotos sėklos daigumą, taip pat neatsižvelgta į jokių nenumatytą poveikį; kadangi, be to, kai kuriuose pastabose buvo kritikuojama apskritai labai prasta duomenų bazė ir, konkrečiau, tai, kad buvo atsižvelgta tik į labai ribotą skaičių tyrimų, ir tai, kad, pvz., neatliktas tinkamas GHB119 medvilnės sodinamosios medžiagos toksiškumo tyrimas, taip pat jokie tinkami tyrimai dėl GM medvilnės poveikio žmonių ir gyvūnų sveikatai, ir tai, kad pateiktas mitybos tyrimas nebuvo laikomas priimtiniu ⁽³⁾;
- G. kadangi, nepaisant visų minėtų susirūpinimų keliančių klausimų, EFSA nemano, kad reikia kokios nors stebėsenos po pateikimo rinkai, taikomos maistui ir (arba) pašarui, gautiems iš GHB119 medvilnės;
- H. kadangi Reglamento (EB) Nr. 1829/2003 35 straipsnyje nurodytas Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas per 2017 m. kovo 27 d. vykusį balsavimą nusprendė nuomonės neteikti; kadangi 15 valstybių narių balsavo „prieš“ ir tik 11 valstybių narių, sudarančios tik 38,69 proc. Sąjungos gyventojų, balsavo „už“, o 2 valstybės narės susilaikė;
- I. kadangi tiek aiškinamajame memorandume dėl 2015 m. balandžio 22 d. pateikto pasiūlymo dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo keičiamas Reglamento (EB) Nr. 1829/2003 nuostatos dėl valstybių narių galimybės apriboti ar uždrausti genetiškai modifikuoto maisto ir pašarų naudojimą savo teritorijose (COM(2015)0177), tiek ir aiškinamajame memorandume dėl 2017 m. vasario 14 d. pateikto pasiūlymo dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 182/2011, Komisija apgailestavo dėl to, kad nuo to laiko, kai įsigaliojo Reglamentas (EB) Nr. 1829/2003, Komisija turėjo priimti sprendimus dėl leidimų negaudama valstybių narių komiteto nuomonės ir kad dokumentų sugražinimas Komisijai, kad ji priimtų galutinį sprendimą, – tai apskritai rimta išimtis kalbant apie procedūrą kaip apie visumą – tapo norma priimant sprendimus dėl genetiškai modifikuotų maisto produktų ir pašarų leidimų; kadangi Komisijos pirmininkas J. C. Juncker jau ne kartą pasmerkė šią praktiką kaip nedemokratišką ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ OL L 309, 2009 11 24, p. 1.

⁽²⁾ Bauer-Panskus/Then: „Testbiotech comment on the Scientific Opinion on application (EFSA-GMO-NL-2011-96) for the placing on the market of genetically modified insect-resistant and herbicide-tolerant cotton GHB119 from Bayer CropScience AG“, paskelbta: <https://www.testbiotech.org/node/1860>.

⁽³⁾ <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2011-00311>.

⁽⁴⁾ Pavyzdžiui, Europos Parlamento plenarinio posėdžio įžanginėje kalboje, įtrauktoje į kitos kadencijos Europos Komisijai skirtas politines gaires (2014 m. liepos 15 d., Strasbūras), arba 2016 m. pranešime apie Sąjungos padėtį (2016 m. rugsėjo 14 d., Strasbūras).

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

- J. kadangi 2015 m. spalio 28 d. per pirmąjį svarstymą ⁽¹⁾ Parlamentas atmetė 2015 m. balandžio 22 d. pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1829/2003, ir paragino Komisiją jį atsiimti ir pateikti naują pasiūlymą;
- K. kadangi Reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai, 14 konstatuojamoje dalyje aiškiai nurodoma, kad: „svarstydama kitų įgyvendinimo aktų projektų, susijusių su ypatingai jautriais sektoriais, visų pirma mokesčių, vartotojų sveikatos, maisto saugos ir aplinkos apsaugos, priėmimo klausimą, Komisija, siekdama rasti suderintą sprendimą, kiek įmanoma, stengsis neprieštarauti bet kokiai prieš įgyvendinimo akto tinkamumą nukreiptai vyraujančiai pozicijai, kuri gali susiformuoti apeliaciniame komitete“;
1. mano, kad Komisijos įgyvendinimo sprendimo projektas viršija Reglamente (EB) Nr. 1829/2003 numatytus įgyvendinimo įgaliojimus;
 2. mano, kad Komisijos įgyvendinimo sprendimo projektas neatitinka Sąjungos teisės, nes jis nesuderinamas su Reglamento (EB) Nr. 1829/2003 tikslu, pagal kurį, remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 178/2002 ⁽²⁾ nustatytais bendraisiais principais, siekiama nustatyti pagrindą, leidžiantį užtikrinti aukštą žmonių gyvybės ir sveikatos, gyvūnų sveikatos ir gerovės, aplinkos ir vartotojų interesų apsaugos lygį kalbant apie genetiškai modifikuotą maistą ir pašarus, sykiu užtikrinant veiksmingą vidaus rinkos veikimą;
 3. prašo Komisijos atsiimti savo įgyvendinimo sprendimo projektą;
 4. ragina Komisiją sustabdyti bet kokio įgyvendinimo sprendimo, susijusio su paraiškomis dėl leidimo naudoti genetiškai modifikuotus organizmus, įgyvendinimą, iki kol bus taip persvarstyta leidimų teikimo procedūra, kad pagal ją būtų panaikinti dabar galiojančios procedūros, kuri pasirodė esanti netinkama, trūkumai;
 5. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai bei valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0379.

⁽²⁾ OL L 31, 2002 2 1, p. 1.

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

P8_TA(2017)0215

Genetiškai modifikuoti kukurūzai DAS-40278-9

2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo dėl leidimo pateikti į rinką produktus, kurių sudėtyje yra, jie susideda arba pagaminti iš genetiškai modifikuotų kukurūzų DAS-40278-9, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1829/2003 dėl genetiškai modifikuoto maisto ir pašarų projekto (D050183-2017/2674(RSP))

(2018/C 307/08)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos įgyvendinimo sprendimo dėl leidimo pateikti rinkai produktus, kurių sudėtyje yra, kurie yra sudaryti ar pagaminti iš genetiškai modifikuotų kukurūzų DAS-40278-9, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1829/2003 dėl genetiškai modifikuoto maisto ir pašarų projektą (D050183),
- atsižvelgdamas į 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1829/2003 dėl genetiškai modifikuoto maisto ir pašarų ⁽¹⁾, ypač į jo 7 straipsnio 3 dalį, 9 straipsnio 2 dalį, 19 straipsnio 3 dalį ir 21 straipsnio 2 dalį,
- atsižvelgdamas į tai, kad Reglamento (EB) Nr. 1829/2003 35 straipsnyje nurodytas Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas per 2017 m. kovo 27 d. vykusį balsavimą nusprendė nuomonės neteikti,
- atsižvelgdamas į 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai ⁽²⁾, 11 ir 13 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Europos maisto saugos tarnybos (toliau –EFSA) 2016 m. spalio 26 d. priimtą nuomonę, kuri paskelbta 2016 m. gruodžio 5 d. ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (COM(2017)0085, COD(2017)0035),

⁽¹⁾ OL L 268, 2003 10 18, p. 1.

⁽²⁾ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

⁽³⁾ <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4633>

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezolucijas, kuriose buvo prieštaraujama leidimui naudoti genetiškai modifikuotus organizmus ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pasiūlymą dėl rezolucijos,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 106 straipsnio 2 ir 3 dalis,
- A. kadangi 2010 m. lapkričio 11 d. bendrovė „Dow AgroSciences Europe“ pagal Reglamento (EB) Nr. 1829/2003 5 ir 17 straipsnius pateikė Nyderlandų kompetentingai institucijai paraišką dėl maisto produktų, maisto sudedamųjų dalių ir pašarų, kuriuose yra kukurūzų DAS-40278-9, kurie iš jų sudaryti ar pagaminti, pateikimo rinkai; kadangi paraiška taip pat apima produktų, kurių sudėtyje yra genetiškai modifikuotų kukurūzų DAS-40278-9 arba kurie iš jų sudaryti, pateikimą rinkai siekiant juos naudoti pagal kitą paskirtį nei maistui ar pašarams, kaip ir bet kuriuos kitus kukurūzus, išskyrus auginimą;
- B. kadangi 2016 m. spalio 26 d. Europos maisto saugos tarnyba (EFSA) pagal Reglamento (EB) Nr. 1829/2003 6 ir 18 straipsnius priėmė palankią nuomonę, kuri paskelbta 2016 m. gruodžio 5 d. ⁽²⁾;
- C. kadangi kukurūzai DAS-40278-9 sintetina baltymą AAD-1, kuris suteikia atsparumą 2,4-dichlorfenoksiacto rūgšties (2,4-D) ir ariloksifenoksipropionato (AOPP) herbicidams;

⁽¹⁾ — 2014 m. sausio 16 d. Europos Parlamento rezolucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo dėl auginti skirtų kukurūzų produkto (*Zea mays* L., linija 1507), genetiškai modifikuoto, kad būtų atsparesnis tam tikriems *Lepidoptera* būrio kenkėjams, pateikimo rinkai pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/18/EB (OL C 482, 2016 12 23, p. 110),

— 2015 m. gruodžio 16 d. rezoluciją dėl 2015 m. gruodžio 4 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimo (ES) 2015/2279, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1829/2003 leidžiama pateikti rinkai produktus, kurių sudėtyje yra genetiškai modifikuotų kukurūzų NK603 × T25, kurie iš jų sudaryti arba kurie iš jų pagaminti (P8_TA(2015)0456),

— 2016 m. vasario 3 d. rezolucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1829/2003 leidžiama pateikti rinkai produktus, kurių sudėtyje yra genetiškai modifikuotų sojų MON 87705 × MON 89788, kurie iš jų sudaryti arba kurie iš jų pagaminti, projekto (P8_TA(2016)0040),

— 2016 m. vasario 3 d. rezolucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1829/2003 leidžiama pateikti rinkai produktus, kurių sudėtyje yra genetiškai modifikuotų sojų MON 87708 × MON 89788, kurie iš jų sudaryti arba kurie iš jų pagaminti, projekto (P8_TA(2016)0039),

— 2016 m. vasario 3 d. rezolucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1829/2003 leidžiama pateikti rinkai produktus, kurių sudėtyje yra genetiškai modifikuotų sojų FG72 (MST-FGØ72-2), kurie iš jų sudaryti arba kurie iš jų pagaminti, projekto (P8_TA(2016)0038),

— 2016 m. birželio 8 d. rezolucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo, kuriuo leidžiama pateikti rinkai produktus, kurių sudėtyje yra genetiškai modifikuotų kukurūzų Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21 ir genetiškai modifikuotų kukurūzų, kuriuose yra dvi ar trys modifikacijos Bt11, MIR162, MIR604 ir GA21, kurie iš jų sudaryti arba kurie iš jų pagaminti, projekto (P8_TA(2016)0271),

— 2016 m. birželio 8 d. rezolucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo dėl genetiškai modifikuotų gvazdikų (*Dianthus caryophyllus* L., linija SHD-27531-4) pateikimo rinkai projekto (P8_TA(2016)0272),

— 2016 m. spalio 6 d. rezoluciją dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo, kuriuo pratęsiamas leidimas pateikti rinkai auginti skirtų genetiškai modifikuotų kukurūzų MON 810 sėklas, projekto (P8_TA(2016)0388),

— 2016 m. spalio 6 d. rezolucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo dėl genetiškai modifikuotų kukurūzų MON 810 produktų pateikimo rinkai projekto (P8_TA(2016)0389),

— 2016 m. spalio 6 d. rezolucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo dėl auginti skirtų genetiškai modifikuotų kukurūzų Bt11 sėklų pateikimo rinkai projekto (P8_TA(2016)0386),

— 2016 m. spalio 6 d. rezolucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo dėl auginti skirtų genetiškai modifikuotų kukurūzų 1507 sėklų pateikimo rinkai projekto (P8_TA(2016)0387),

— 2016 m. spalio 6 d. rezolucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo, leidžiama pateikti rinkai produktus, kurių sudėtyje yra genetiškai modifikuotos medvilnės 281-24-236 × 3006-210-23 × MON 88913, kurie iš jos sudaryti arba iš jos pagaminti, projekto (P8_TA(2016)0390),

— 2017 m. balandžio 5 d. rezolucija dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo, kuriuo leidžiama pateikti rinkai produktus, kurių sudėtyje yra genetiškai modifikuotų kukurūzų Bt11 × 59122 × MIR604 × 1507 × GA21 ir genetiškai modifikuotų kukurūzų, kuriuose yra dvi, trys ar keturios modifikacijos Bt11, 59122, MIR604, 1507 ir GA21, kurie iš jų sudaryti arba kurie iš jų pagaminti, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1829/2003 dėl genetiškai modifikuoto maisto ir pašarų, projekto (P8_TA(2017)0123).

⁽²⁾ Paskelbta: <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4633>

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

- D. kadangi nepriklausomuose moksliniuose tyrimuose reiškiamas susirūpinimas dėl veikliosios medžiagos 2,4-D, susijęs su embrionų vystymusi, apsigimimais ir endokrininės sistemos pažeidimais; kadangi neaišku, ar ir koku mastu 2,4-D produktuose esama labai toksiškų dioksinų ir furanų, kurie yra žmogaus kancerogenai ir endokrininę sistemą ardančios medžiagos ir kurie išlieka aplinkoje ir kaupiasi maisto grandinėje, priemaišų ⁽¹⁾;
- E. kadangi veikliosios medžiagos 2,4-D patvirtinimo galiojimas pratęstas 2015 m.; kadangi patvirtintas žemesnio už tam tikrą lygį priemaišų, tokių kaip dioksinai ir furanai, buvimas; kadangi pareiškėjas vis dar turi pateikti informaciją, susijusią su medžiagos poveikio endokrininei sistemai savybėmis ⁽²⁾;
- F. kadangi leidimas importuoti į Sąjungą kukurūzus DAS-40278-9 neabejotinai sudarys sąlygas padidinti jų auginimą ir kitur, pavyzdžiui, JAV, Brazilijoje ir Argentinoje, ir atitinkamai padidinti 2,4-D ir AOPP herbicidų naudojimą; kadangi nepriklausomuose moksliniuose tyrimuose taip pat keliamas susirūpinimas dėl didelių lyginamojo vertinimo spragų, rimtų spragų, susijusių su toksikologiniu vertinimu (t. y. dėl fakto, kad šerimo tyrime nereikalauta jokio viso augalo tyrimo, neatsižvelgta į ilgalaikį arba kaupinį poveikį, neaptartas poveikis reprodukcinėms sistemoms, taip pat dėl metodikos spragų atliekant tyrimus su gyvūnais), taip pat dėl nevienareikšmiško galimo poveikio imuninei sistemai vertinimo ⁽³⁾;
- G. kadangi per trijų mėnesių konsultacijų laikotarpį valstybės narės pateikė daug kritinių pastabų; kadangi minėtos pastabos, be kita ko, susijusios su tuo, kad: nėra duomenų arba jie nepakankami, trūksta paaiškinimo, teiginiai paraiškoje prieštaringi, prasta bandymo koncepcija, trūksta bandymų, pvz., susijusių su galimybe sukelti alergiją, abejotini saugos vertinimo tyrimų rezultatai, nėra jokio 90-ties dienų trukmės beveik lėtinio toksiškumo tyrimo su visomis maisto medžiagomis ir todėl tampa neįmanoma įvertinti galimos rizikos dėl maisto produktų, pagamintų su šiais kukurūzais, vartojimo; taip pat susijusios su tyrimų, į kuriuos atsižvelgta atliekant rizikos vertinimą, pasirinkimi ir koncepcija ⁽⁴⁾;
- H. kadangi, nepaisant visų šių susirūpinimų keliančių klausimų, EFSA nemano, kad reikia kokios nors stebėsenos po pateikimo rinkai, taikomos maistui ir pašarams, gautiems iš kukurūzų DAS-40278-9;
- I. kadangi Reglamento (EB) Nr. 1829/2003 35 straipsnyje nurodytas Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas per 2017 m. kovo 27 d. vykusį balsavimą nusprendė nuomonės neteikti; kadangi 16 valstybių narių balsavo „prieš“ ir tik 9 valstybės narės, sudarančios tik 36,22 proc. Sąjungos gyventojų, balsavo „už“, o trys valstybės narės susilaikė;
- J. kadangi tiek aiškinamajame memorandume dėl 2015 m. balandžio 22 d. pateikto pasiūlymo dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo keičiamas Reglamento (EB) Nr. 1829/2003 nuostatos dėl valstybių narių galimybės apriboti ar uždrausti genetiškai modifikuoto maisto ir pašarų naudojimą savo teritorijose (COM(2015)0177), tiek ir aiškinamajame memorandume dėl 2017 m. vasario 14 d. pateiktame pasiūlyme dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 182/2011, Komisija apgailestavo dėl to, kad nuo to laiko, kai įsigaliojo Reglamentas (EB) Nr. 1829/2003, Komisija turėjo priimti sprendimus dėl leidimų negaudama Valstybių narių komiteto nuomonės ir kad dokumentų sugrąžinimas Komisijai, kad ji priimtų galutinį sprendimą, – tai apskritai rimta išimtis kalbant apie procedūrą kaip apie visumą – tapo norma priimant sprendimus dėl genetiškai modifikuotų maisto produktų ir pašarų leidimų; kadangi Komisijos pirmininkas J. C. Juncker jau ne kartą pasmerkė šią praktiką kaip nedemokratišką ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ <http://www.pan-europe.info/sites/pan-europe.info/files/public/resources/reports/pane-2014-risks-of-herbicide-2-4-d.pdf>

⁽²⁾ 2015 m. lapkričio 13 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2033, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką pratęsiamas veikliosios medžiagos 2,4-D patvirtinimo galiojimas ir iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedas (OL L 298, 2015 11 14, p. 8).

⁽³⁾ Bauer-Panskus/Then: „Testobiotech“ pastabos dėl EFSA mokslinės nuomonės dėl paraiškos, kurią pateikė „DOW AgroSciences LLC“ (EFSA-GMO-NL-2010-89) dėl genetiškai modifikuotų herbicidams atsparių kukurūzų DAS-40278-9 pateikimo rinkai, paskelbtos: <https://www.testbiotech.org/node/1862>.

⁽⁴⁾ Žr. EFSA klausimų registrą, G priedas prie klausimo Nr. EFSA-Q-2010-01326, kurį galima rasti interneto adresu: <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2010-01326>.

⁽⁵⁾ Pavyzdžiui, Europos Parlamento plenarinio posėdžio išanginėje kalboje, įtrauktoje į kitos kadencijos Europos Komisijai skirtas politines gaires (2014 m. liepos 15 d., Strasbūras), arba 2016 m. pranešime apie Sąjungos padėtį (2016 m. rugšėjo 14 d., Strasbūras).

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

- K. kadangi 2015 m. spalio 28 d. per pirmąjį svarstymą ⁽¹⁾ Parlamentas atmetė 2015 m. balandžio 22 d. pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1829/2003, ir paragino Komisiją jį atsiimti ir pateikti naują pasiūlymą;
- L. kadangi Reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai, 14 konstatuojamoje dalyje aiškiai nurodoma, kad: „Svarstydama kitų įgyvendinimo aktų projektų, susijusių su ypatingai svarbiais sektoriais, visų pirma mokesčių, vartotojų sveikatos, maisto saugos ir aplinkos apsaugos, priėmimo klausimą, Komisija, siekdama rasti suderintą sprendimą, kiek įmanoma stengsis neprieštarauti bet kokiai pozicijai, pagal kurią įgyvendinimo aktas pripažįstamas netinkamu, kuri gali susiformuoti apeliaciniame komitete“;
1. mano, kad Komisijos įgyvendinimo sprendimo projektas viršija Reglamente (EB) Nr. 1829/2003 numatytus įgyvendinimo įgaliojimus;
 2. mano, kad Komisijos įgyvendinimo sprendimo projektas neatitinka Sąjungos teisės, nes jis nesuderinamas su Reglamento (EB) Nr. 1829/2003 tikslu, pagal kurį, remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 178/2002 ⁽²⁾ nustatytais bendraisiais principais, siekiama nustatyti teisinę bazę, leidžiančią užtikrinti aukštą žmonių gyvybės ir sveikatos, gyvūnų sveikatos ir gerovės, aplinkos ir vartotojų interesų apsaugos lygį kalbant apie genetiškai modifikuotą maistą ir pašarus, sykiu užtikrinant veiksmingą vidaus rinkos veikimą;
 3. prašo Komisijos atsiimti savo įgyvendinimo sprendimo projektą;
 4. ragina Komisiją sustabdyti bet kokio įgyvendinimo sprendimo, susijusio su paraiškomis dėl leidimo naudoti genetiškai modifikuotus organizmus, įgyvendinimą, iki kol bus taip persvarstyta leidimų teikimo procedūra, kad pagal ją būtų panaikinti dabar galiojančios procedūros, kuri pasirodė esanti netinkama, trūkumai;
 5. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai bei valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0379.

⁽²⁾ OL L 31, 2002 2 1, p. 1.

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

P8_TA(2017)0216

Padėtis Vengrijoje**2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Vengrijoje (2017/2656(RSP))**

(2018/C 307/09)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos (ES) sutartį, ypač į jos 2, 6 ir 7 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją, ypač į jos 4, 12, 13, 14, 16, 18 ir 21 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Europos žmogaus teisių konvenciją ir Europos Žmogaus Teisių Teismo praktiką, pirmiausia į bylas *Szabó ir Vissy prieš Vengriją*, *Karácsony ir kiti prieš Vengriją*, *Magyar Keresztény Mennonita Egyház ir kiti prieš Vengriją*, *Baka prieš Vengriją* ir *Ilias ir Ahmed prieš Vengriją*,
- atsižvelgdamas į Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją ir daugybę Jungtinių Tautų žmogaus teisių sutarčių, kurios yra privalomos visoms valstybėms narėms,
- atsižvelgdamas į 2014 m. kovo 11 d. Komisijos komunikatą „Naujos ES priemonės teisei valstybei stiprinti“ (COM(2014)0158),
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. gruodžio 16 d.⁽¹⁾ ir birželio 10 d.⁽²⁾ rezolucijas dėl padėties Vengrijoje, 2013 m. liepos 3 d. rezoluciją „Pagrindinių teisių padėtis Vengrijoje: standartai ir praktika“⁽³⁾, 2012 m. vasario 16 d. rezoluciją dėl pastarųjų politinių įvykių Vengrijoje⁽⁴⁾ ir 2011 m. kovo 10 d. rezoluciją dėl Vengrijos žiniasklaidos įstatymo⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto 2017 m. vasario 27 d. klausymą dėl žmogaus teisių padėties Vengrijoje,
- atsižvelgdamas į 2017 m. balandžio 26 d. plenarinio posėdžio diskusiją dėl padėties Vengrijoje,
- atsižvelgdamas į Romos deklaraciją, kurią 2017 m. kovo 25 d. priėmė 27 valstybių narių ir Europos Vadovų Tarybos, Europos Parlamento bei Europos Komisijos vadovai,
- atsižvelgdamas į 2007 m. gruodžio 17 d. Vengrijos Nacionalinės Asamblėjos priimtą 2007 m. CLXVIII aktą dėl Lisabonos sutarties, kuria iš dalies keičiamos Europos Sąjungos sutartis ir Europos bendrijos steigimo sutartis, paskelbimo,
- atsižvelgdamas į 2017 m. balandžio 27 d. Europos Tarybos Parlamentinės Asamblėjos rezoluciją Nr. 2162 (2017) „Susirūpinimą keliantys įvykiai Vengrijoje: įstatymo dėl nevyriausybinė organizacijų (NVO) projektas, siekiant riboti pilietinės visuomenės veiklą ir galimai uždaryti Centrinės Europos universitetą“,
- atsižvelgdamas į Europos Tarybos žmogaus teisių komisaro 2017 m. kovo 8 d. pareiškimą dėl naujojo Vengrijos įstatymo, kuriuo remiantis leidžiama automatiškai sulaikyti prieglobsčio prašytojus, ir jo 2017 m. balandžio 27 d. laišką Vengrijos Nacionalinės Asamblėjos pirmininkui, kuriame raginama atmesti siūlomą įstatymo dėl iš užsienio finansuojamų NVO projektą,
- atsižvelgdamas į Komisijos sprendimą pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūrą prieš Vengriją dėl akto, kuriuo iš dalies keičiamas Nacionalinis aukštojo mokslo aktas, taip pat į kitas vykstančias ir numatomas pažeidimo nagrinėjimo procedūras prieš Vengriją,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0461.

⁽²⁾ OL C 407, 2016 11 4, p. 46.

⁽³⁾ OL C 75, 2016 2 26, p. 52.

⁽⁴⁾ OL C 249 E, 2013 8 30, p. 27.

⁽⁵⁾ OL C 199 E, 2012 7 7, p. 154.

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į Komisiją atsaką į Vengrijos nacionalinę konsultaciją „Stabdykime Briuselį“,
 - atsižvelgdamas į Komisijos nario D. Avramopouloso 2017 m. kovo 28 d. vizitą į Vengriją,
 - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto laišką Komisijos pirmininko pavaduotojui F. Timmermansui, kuriame prašoma Komisijos nuomonės dėl to, ar aktas, kuriuo iš dalies keičiami tam tikri aktai, susiję su procedūros, atliekamos saugomame pasienio ruože, stiprinimu, Pagrindinių teisių chartijos požiūriu suderinamas su Sąjungos prieglobsčio *acquis* nuostatomis įgyvendinant minėtajame akte nurodytas priemones,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi Europos Sąjunga grindžiama tokiomis vertybėmis, kaip pagarba žmogaus orumui, laisvė, demokratija, lygybė, teisinė valstybė ir pagarba žmogaus teisėms, įskaitant mažumoms priklausančių asmenų teises, ir kadangi šios vertybės yra visuotinės ir bendros valstybės narėms (ES sutarties 2 straipsnis);
- B. kadangi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija yra ES pirminės teisės dalis ir pagal ją draudžiama diskriminacija bet kokių pagrindų, pvz., dėl lyties, rasės, odos spalvos, tautinės ar socialinės kilmės, genetinių bruožų, kalbos, religijos ar tikėjimo, politinių ar kitokių pažiūrų, priklausymo tautinei mažumai, turtinės padėties, gimimo, negalios, amžiaus, seksualinės orientacijos;
- C. kadangi nuo 2004 m. Vengrija yra Europos Sąjungos valstybė narė ir kadangi, remiantis nuomonių apklausomis, didelė dauguma Vengrijos gyventojų pritaria šalies narystei ES;
- D. kadangi Chartijoje nustatyta, kad menai ir moksliniai tyrimai neturi būti varžomi, o akademinė laisvė turi būti gerbiama; kadangi pagal ją taip pat užtikrinama laisvė kurti demokratiniais principais grindžiamas švietimo įstaigas;
- E. kadangi asociacijų laisvė turėtų būti saugoma ir kadangi dinamiškas pilietinės visuomenės sektorius atlieka gyvybiškai svarbų vaidmenį skatinant visuomenę dalyvauti demokratiname procese ir vyriausybės atskaitomybę už jų teisinių įsipareigojimų vykdymą, įskaitant pagrindinių teisių ir aplinkos apsaugą bei kovą su korupcija;
- F. kadangi teisė į prieglobstį užtikrinama deramai laikantis 1951 m. liepos 28 d. Ženevos konvencijos ir jos 1967 m. sausio 31 d. Protokolo dėl pabėgėlių statuso taisyklių bei vadovaujantis ES sutartimi ir Sutartimi dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV);
- G. kadangi 2016 m. atmeta 91,54 proc. prieglobsčio prašymų; kadangi pagal naujus įstatymus ir procedūras prieglobsčio srityje, nuo 2015 m. priimtus Vengrijoje, visi prieglobsčio prašytojai į Vengriją priversti įvažiuoti per Vengrijos teritorijoje esančią tranzito zoną, į kurią per dieną įleidžiamas ribotas žmonių skaičius, pvz., šiuo metu siekiantis 10; kadangi NVO yra ne kartą pranešusios, kad pasiekę Vengrijos sienas migrantai bemat verčiami grįžti į Serbiją – kai kada žiauriu elgesiu ir smurtu – neapsvarsčius jų prašymų suteikti apsaugą; kadangi Vengrijos vyriausybė nevykdė savo įsipareigojimų perkelti prieglobsčio prašytojus vadovaujantis ES teisės nuostatomis;
- H. kadangi Europos Tarybos žmogaus teisių komisaras, atsižvelgdamas į rašytines pastabas dėl dviejų skundų prieš Austriją, susijusias su pareiškėjų perkėlimu iš Austrijos į Vengriją pagal Reglamentą „Dublinas III“, kurias 2016 m. gruodžio 17 d. jis pateikė Europos Žmogaus Teisių Teismui, pareiškė, kad dėl pastaraisiais mėnesiais atliktų radikalių Vengrijos prieglobsčio įstatymo ir praktikos pakeitimų į ten grąžintiems prieglobsčio prašytojams gresia rimtas pavojus susidurti su žmogaus teisių pažeidimais;
- I. kadangi 11 pabėgėlių – vadinamasis Röscke vienuoliktukas – buvusių vietoje 2016 m. rugsėjo 16 d., t. y. dieną po to, kai Vengrija uždarė sieną su Serbija, buvo apkaltinti teroro akto įvykdymu ir nuteisti kalėti, o tarp jų ir Kipre gyvenantis siras Ahmed H., kuris, neužtikrinus teisingo bylos nagrinėjimo, 2016 m. lapkričio mėn. buvo nuteistas 10 metų kalėti tik dėl to, kad, mėgindamas sušvelninti įtampą, naudojo garsintuvą ir sviedė tris objektus į pasienio policininkus;

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

- J. kadangi nuo 2015 m. gruodžio 16 d., kai Parlamentas priėmė savo rezoliuciją, susirūpinimas buvo pareikštas dėl daugybės klausimų, pvz., dėl viešųjų išlaidų panaudojimo, išpuolių prieš pilietinės visuomenės organizacijas ir žmogaus teisių gynėjus, prieglobsčio prašytojų teisių, masinio piliečių sekimo, asociacijų laisvės, saviraiškos laisvės, žiniasklaidos pliuralizmo ir laikraščio „Népszabadság“ uždarymo, romų teisių, įskaitant romų iškeldinimą iš Miškolco ir romų vaikų segregaciją švietimo srityje, LGBTI teisių, moterų teisių, teismų sistemos, įskaitant galimybę paskelbti įkalinimo iki gyvos galvos nuosprendį be lygtinio paleidimo teisės, priverstinio Vengrijos NVO Romų parlamento ir nepriklausomos romų organizacijos „Phralipe“ iškeldinimo iš jų būstinių bei pavojaus, kad bus uždaryti G. Lukáčo archyvai;
- K. kadangi nacionalinės konsultacijos „Stabdykime Briuselį“ – tai nacionalinė konsultacija dėl imigracijos ir terorizmo bei ją lydincios vyriausybės reklamos kampanijos – turinys ir kalba nepaprastai klaidinantys ir šališki;
- L. kadangi byloje *Szabó ir Vissy prieš Vengriją* Europos Žmogaus Teisių Teismas nusprendė, kad 2011 m. pradėtu taikyti Vengrijos teisės aktu dėl slapto sekimo kovos su terorizmu tikslais pažeista teisė į privatų ir šeimos gyvenimą, taip pat teisė turėti namus ir susirašinėti; kadangi byloje *Ilias ir Ahmed prieš Vengriją* Teismas nustatė, kad pažeista teisė į laisvę ir saugumą, sąlygų Rōszke tranzito zonoje klausimu – teisė į veiksmingą teisinę gynybą, o pareiškėjų išsiuntimo į Serbiją klausimu – teisė į apsaugą nuo nežmoniško ar žeminančio elgesio; kadangi byloje *Baka prieš Vengriją* Teismas nusprendė, kad Vengrija pažeidė buvusio Vengrijos Aukščiausiojo Teismo pirmininko András Baka teisę į teisingą bylos nagrinėjimą ir saviraiškos laisvę;
- M. kadangi naujausi įvykiai Vengrijoje, t. y. aktas, kuriuo iš dalies keičiami kai kurie aktai, siekiant vis labiau griežtinti procedūras, taikomas sienų kontrolės ir prieglobsčio srityse, aktas, kuriuo iš dalies keičiamas Nacionalinis aukštojo mokslo aktas, kuris kelia tiesioginę grėsmę Centrinės Europos universitetui ir sulaukė didžiulio visuomenės nepatarimo, taip pat siūlomas aktas dėl organizacijų, gaunančių paramą iš užsienio, skaidrumo (Vengrijos parlamento akto projektas T/14967), kelia susirūpinimą dėl to, ar jie suderinami su ES teise ir Pagrindinių teisių chartija;
1. primena, kad visos ES valstybės narės turi gerbti ES sutarties 2 straipsnyje įtvirtintas vertybes;
 2. apgailestauja, kad dėl įvykių Vengrijoje per keletą pastarųjų metų buvo stipriai pakirsta teisinė valstybė, demokratija ir pagrindinės teisės, *inter alia*, saviraiškos laisvė, akademinė laisvė, migrantų, prieglobsčio prašytojų ir pabėgėlių žmogaus teisės, susirinkimų ir asociacijų laisvė, ribojama ir trikdoma pilietinės visuomenės organizacijų veikla, pakirsta teisė į vienodą požiūrį, mažumoms priklausančių asmenų, įskaitant romus, žydus ir LGBTI asmenis, teisės, socialinės teisės, konstitucinės sistemos veikimas, teisminių ir kitų institucijų nepriklausomumas, be to, nerimauti verčia daugybė tariamos korupcijos ir interesų konfliktų atvejų, o visa tai kartu gali kelti stiprėjančią sistemine grėsmę teisinės valstybės principo funkcionavimui šioje valstybėje narėje; mano, jog Vengrija yra išmėginimas ES ir paskatinimas įrodyti, kad ji pajėgia ir yra pasiryžusi reaguoti į valstybės narės keliamą grėsmę jos pačios pamatinėms vertybėms ir jų nepaisymą; su susirūpinimu pažymi, kad įvykiai kai kuriose kitose valstybėse narėse yra nerimą keliantys ženklai, kad jose, kaip ir Vengrijoje, pažeidžiamas teisinės valstybės principas;
 3. ragina Vengrijos vyriausybę įsitraukti į dialogą su Komisija visais šioje rezoliucijoje išdėstytais klausimais, pirmiausia kalbant apie migrantų, prieglobsčio prašytojų ir pabėgėlių žmogaus teises, asociacijų laisvę, švietimo ir akademinį tyrimų laisvę, romų segregaciją švietimo srityje ir besilaukiančių moterų apsaugą darbe; pakartoja, kad abi šalys turėtų įsitraukti į šį dialogą atsisakydamos šališkumo, remdamosi įrodymais ir bendradarbiaudamos; ragina Komisiją nuolat informuoti Parlamentą apie savo vertinimus;
 4. reiškia susirūpinimą dėl naujausių Vengrijos vyriausybės pareiškimų ir iniciatyvų, visų pirma dėl konsultavimosi kampanijos „Stabdykime Briuselį“ išlaikymo ir tyrimo priemonių, nukreiptų prieš Centrinės Europos universiteto darbuotojus užsieniečius, taip pat dėl valdančiosios partijos lyderių pareiškimų, kuriuose prieštaraujama bet kokiam teisės aktų pakeitimui atsižvelgiant į ES institucijų ir tarptautinių organizacijų pateiktas rekomendacijas; apgailestauja dėl to, jog tokie signalai nerodo aiškaus Vengrijos valdžios institucijų įsipareigojimo visapusiškai užtikrinti, kad jos veiksmai atitiktų ES pirminę ir antrinę teisę;

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

5. ragina Komisiją griežtai stebėti, kaip Vengrijos vyriausybė naudoja ES lėšas, ypač prieglobsčio ir migracijos, viešosios komunikacijos, švietimo, socialinės įtraukties ir ekonominio vystymosi srityse, siekiant užtikrinti, kad visi bendrai finansuojami projektai būtų visapusiškai suderinami tiek su ES pirminės, tiek su antrinės teisės nuostatomis;
6. kol kas ragina Vengrijos vyriausybę panaikinti aktą, kuriuo iš dalies keičiami kai kurie aktai, susiję su dar didesniu procedūrų, taikomų sienų kontrolės ir prieglobsčio srityse, griežtinimu, taip pat aktą, kuriuo iš dalies keičiamas Nacionalinis aukštojo mokslo aktas, ir atsiimti pasiūlymą dėl akto dėl organizacijų, gaunančių paramą iš užsienio, skaidrumo (Vengrijos parlamento teisės akto projektas T/14967);
7. primygtinai ragina Vengrijos vyriausybę nedelsiant sustabdyti visų akte, kuriuo iš dalies keičiamas Nacionalinis aukštojo mokslo aktas, numatytų terminų eigą, nedelsiant pradėti dialogą su atitinkamomis JAV institucijomis siekiant užtikrinti Centrinės Europos universiteto, išduodančio JAV pripažįstamus diplomus, veikimą ateityje ir viešai išsipareigoti leisti šiam universitetui toliau veikti Budapešte kaip laisvajam universitetui;
8. apgailestauja, jog Komisija nereagavo į Parlamento raginimą aktyvuoti savo ES sistemą teisei valstybei stiprinti, kuris buvo išdėstytas jo 2015 m. birželio 10 d. ir 2015 m. gruodžio 16 d. rezoliucijose dėl padėties Vengrijoje, kad, palaikant dialogą su atitinkama valstybe nare, būtų užkirstas kelią tolesnei stiprėjančios sisteminės grėsmės teisei valstybei eskalacijai; laikosi nuomonės, kad vadovaujantis požiūriu, kurio šiuo metu laikosi Komisija, daugiausia dėmesio skiriama neesminiams techniniams teisės aktų aspektams, nekreipiant dėmesio į tendencijas, kryptingumą ir bendrą priemonių, susijusių su teisinės valstybės principu ir pagrindinėmis teisėmis, poveikį; mano, kad dažniausiai būtent pažeidimo nagrinėjimo procedūros nepadėjo užtikrinti realių pokyčių ir reguliuoti padėties platesniaja prasme;
9. mano, kad, esant dabartinei padėčiai Vengrijoje, aiškiai rizikuojama stipriai paminti vertybes, įtvirtintas ES sutarties 2 straipsnyje, ir esama pagrindo ES sutarties 7 straipsnio 1 dalyje nurodytai procedūrai inicijuoti;
10. todėl, vadovaudamasis savo darbo tvarkos taisyklių 83 straipsniu, paveda Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetui inicijuoti tyrimą ir parengti specialųjį pranešimą, siekiant surengti balsavimą plenariniame posėdyje dėl pagrįsto pasiūlymo, kuriuo Taryba būtų raginama imtis veiksmų pagal ES sutarties 7 straipsnio 1 dalį;
11. pakartoja, kad būtinas reguliarus stebėsenos ir dialogo procesas, į kurį būtų įtrauktos visos valstybės narės, siekiant apsaugoti ES pamatines demokratijos, pagrindinių teisių ir teisinės valstybės vertybes, dalyvaujant Tarybai, Komisijai ir Parlamentui, kaip pažymima jo 2016 m. spalio 25 d. rezoliucijoje dėl ES demokratijos, teisinės valstybės ir pagrindinių teisių mechanizmo (Demokratijos, teisinės valstybės ir pagrindinių teisių pakto) sukūrimo⁽¹⁾, bei išvengti dvigubų standartų;
12. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijai ir Tarybai, Vengrijos Prezidentui, vyriausybei ir parlamentui, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams bei Europos Tarybai.

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0409.

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

P8_TA(2017)0217

Europos mokymosi visą gyvenimą kvalifikacijų sandara**2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos mokymosi visą gyvenimą kvalifikacijų sandaros (2016/2798(RSP))**

(2018/C 307/10)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Tarybos rekomendacijos dėl Europos mokymosi visą gyvenimą kvalifikacijų sandaros, kuria panaikinama 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos rekomendacija dėl Europos mokymosi visą gyvenimą kvalifikacijų sąrangos kūrimo (COM(2016)0383),
- atsižvelgdamas į atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 10 d. Komisijos komunikatą „Nauja Europos įgūdžių darbotvarkė“ (COM(2016)0381),
- atsižvelgdamas į 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos rekomendaciją dėl Europos mokymosi visą gyvenimą kvalifikacijų sąrangos kūrimo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2004 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 2241/2004/EB dėl bendros Bendrijos sistemos siekiant užtikrinti kvalifikacijų ir gebėjimų skaidrumą (Europasas) ⁽²⁾, kuriuo nustatoma sistema, kuria naudojantis asmenys gali informuoti apie savo įgūdžius ir kvalifikacijas,
- atsižvelgdamas į 2015 m. Tarybos ir Komisijos Europos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje strateginės programos („ET 2020“) įgyvendinimo bendroje ataskaitoje nustatytus naujus Europos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje prioritetus iki 2020 m. ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 20 d. Tarybos rekomendaciją dėl neformaliojo mokymosi ir savišvietos rezultatų patvirtinimo ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į tinklo „Eurydice“ apžvalgą dėl neformaliojo mokymosi ir savišvietos pripažinimo aukštosiose mokyklose;
- atsižvelgdamas į daugiakalbį Europos įgūdžių, gebėjimų, kvalifikacijos ir profesijų klasifikatorių (ESCO), kuriame kaip ir Europos kvalifikacijų sandaroje (EKS) bus naudojamas elektroninio informacijos apie kvalifikacijas skelbimo bendras formatas, nustatytas pasiūlymo VI priede;
- atsižvelgdamas į 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos rekomendaciją dėl Europos profesinio mokymo kokybės užtikrinimo orientacinės sistemos sukūrimo ⁽⁵⁾ (EQAVET),
- atsižvelgdamas į nepriklausomą Europos aukštojo mokslo kokybės užtikrinimo registrą ⁽⁶⁾, kuriame registruojamos kokybės užtikrinimo agentūros, įrodžiusios, kad iš esmės taiko aukštojo mokslo kokybės užtikrinimo Europos standartus ir gaires (ESG) Europos aukštojo mokslo erdvėje,

⁽¹⁾ OL C 111, 2008 5 6, p. 1.⁽²⁾ OL L 390, 2004 12 31, p. 6.⁽³⁾ OL C 417, 2015 12 15, p. 25.⁽⁴⁾ OL C 398, 2012 12 22, p. 1.⁽⁵⁾ OL C 155, 2009 7 8, p. 1.⁽⁶⁾ <https://www.eqar.eu>

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į Europos kreditų perkėlimo ir kaupimo sistemą (ECTS) ⁽¹⁾, sukurtą atsižvelgiant į Europos aukštojo mokslo erdvę ir Europos profesinio mokymo kreditų sistemą (ECVET), nustatytą 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos rekomendacija ⁽²⁾;
 - atsižvelgdamas į Bolonijos procesą aukštojo mokslo srityje, 2015 m. Jerevano ministrų komunikatą ir ataskaitą „Europos aukštojo mokslo erdvė 2015 m. Bolonijos proceso įgyvendinimo ataskaita“;
 - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1288/2013, kuriuo sukuriama Sąjungos švietimo, mokymo, jaunimo ir sporto programa „Erasmus +“ ⁽³⁾;
 - atsižvelgdamas į Europos Tarybos kvalifikacijų, susijusių su aukštuoju mokslu, pripažinimo Europos regiono valstybėse konvenciją (Lisabonos pripažinimo konvencija) ir Rekomendaciją dėl kvalifikacijų sandarų naudojimo pripažįstant užsienio kvalifikacijas, kurioje EKS aiškiai nurodyta kaip akademiniam pripažinimui naudotina priemonė;
 - atsižvelgdamas į strategiją „Platesnis dalyvavimas siekiant teisingumo ir ekonomikos augimo. Mokymosi visą gyvenimą socialinio aspekto stiprinimo Europos aukštojo mokslo srityje iki 2020 m. strategija“, apimanti visas Europos kvalifikacijų sandaros (EKS) valstybes“;
 - atsižvelgdamas į 2015 m. UNESCO ataskaitą dėl neformaliojo mokymosi ir savišvietos rezultatų pripažinimo, patvirtinimo ir akreditavimo UNESCO valstybėse narėse;
 - atsižvelgdamas į 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo ⁽⁴⁾, iš dalies pakeistą 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/55/ES ⁽⁵⁾;
 - atsižvelgdamas į klausimą Komisijai dėl Europos mokymosi visą gyvenimą kvalifikacijų sandaros (O-000038/2017 – B8-0218/2017),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 128 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi įgūdžių pripažinimas, supratimas ir įvertinimas apima ne tik tai, ko siekia darbo rinka; kadangi įgūdžius turintiems asmenims ir darbuotojų ieškantiems darbdaviams būtų naudinga EKS, kurią naudojant galima nustatyti ir suderinti įgūdžius ir tokiu būdu teikti socialinę ir ekonominę naudą; kadangi būtina padėti asmenims įgyti ir tobulinti gebėjimus ir įgūdžius visą gyvenimą;
- B. kadangi geresnis kvalifikacijų palyginamumas padidina visų darbuotojų migrantų įsidarbinimo ir profesinio tobulėjimo galimybes;
- C. kadangi reikėtų skirti daugiau dėmesio IRT įgūdžiams ir nustatyti struktūrines priemones siekiant padėti žmonėms įgyti ir patvirtinti šiuos įgūdžius;
- D. kadangi, atsižvelgiant į naujus uždavinius, susijusius su visuomenės ir technologiniais bei demografiniais pokyčiais, tolesnis EKS rengimas gali skatinti mokymąsi visą gyvenimą remiant tiek lygias galimybes, tiek teisingumą švietimo srityje ir geriau susiejant švietimo ir mokymo sistemas; kadangi švietimas ir mokymas turėtų padėti žmonėms prisitaikyti prie bet kokių aplinkybių, su kuriomis jiems tenka susidurti, t. y. kvalifikacijos kėlimas ir jų lavinimas turėtų būti vykdomi taikant holistinį požiūrį, kad jie įgytų kritinį mąstymą, taptų savimi pasitikintys ir nepriklausomi ir įgytų XXI amžiui reikalingų įgūdžių;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/education/library/publications/2015/ects-users-guide_en.pdf

⁽²⁾ OL C 155, 2009 7 8, p. 11.

⁽³⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 50.

⁽⁴⁾ OL L 255, 2005 9 30, p. 22.

⁽⁵⁾ OL L 354, 2013 12 28, p. 132.

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

- E. kadangi nuolatinis žinių, įgūdžių ir gebėjimų ugdymas (kitai vadinamas mokymusi visą gyvenimą) gali žmonėms padėti priimti tinkamesnius su darbu ir gyvenimu susijusius individualius sprendimus, taip pat padėti jiems siekti asmeninio tobulėjimo ir atskleisti visas savo galimybes ir taip būti naudingiems visuomenei, padidinti žmonių galimybes susirasti darbą ir išsaugoti savo karjerą;
- F. kadangi vienas iš EKS tikslų yra suteikti geresnes švietimo sistemų palyginimo galimybes ir kartu paskatinti pokyčius ir reformas nacionaliniu ir sektorių lygmenimis, siekiant strategijos „Europa 2020“ ir programos „ET 2020“ tikslų;
- G. kadangi dėl nepakankamų valstybių narių užmojų ir nepaisant iki šiol atliktų veiksmų trūksta kvalifikacijų skaidrumo ir pripažįstama tik maža dalis užsienio kvalifikacijų; kadangi reikia pritaikyti EKS, kad kvalifikacijos būtų skaidresnės ir lengviau palyginamos;
- H. kadangi EKS turėtų veikti kaip metasistema naudotojams ir palengvinti bendradarbiavimą tarp valstybių narių valdžios institucijų, socialinių partnerių, švietimo ir mokymo paslaugų teikėjų, profesinių sąjungų, pilietinės visuomenės ir kitų suinteresuotųjų subjektų tarptautiniu lygmeniu;
- I. kadangi tik Nyderlandų ir Švedijos nacionalinėse kvalifikacijų sandarose (NKS) taikomos specialios neformaliųjų kvalifikacijų įtraukimo procedūros; kadangi nė vienos valstybės narės NKS nėra nustatyta specialių savišvietos procedūrų;
- J. kadangi valstybės narės turėtų, laikydamosi EKS, kuo greičiau, bet ne vėliau kaip 2018 m. įdiegti neformaliojo mokymosi ir savišvietos rezultatus, įskaitant vykdant savanorišką veiklą įgytus ir su NKS susijusius įgūdžius, patvirtinimo priemones;
- K. kadangi valstybės narės 2015 m. Jerevano komunikate konkrečiai įsipareigojo pakoreguoti nacionalinės teisės aktus, kad jie visiškai atitiktų Lisabonos pripažinimo konvenciją, ir persvarstyti NKS, siekdamos užtikrinti, kad atitinkamoje sandaroje būtų nustatyti tokie žinių įgijimo būdai, kuriuos taikant būtų pripažįstamas ankstesnis mokymasis;
- L. kadangi užtikrinti mokymo turinio kokybę ir sukurti švietimo sistemas yra valstybių narių pareiga ir išskirtinė kompetencija; kadangi EKS su šia pareiga neturi nieko bendra;
- M. kadangi esama diplomų pripažinimo skirtumų tarp regionų, visų pirma pasienio regionų, ir dėl to skiriasi galimybės įsidarbinti;
- N. kadangi tiek viešosios, tiek privačios bibliotekos labai prisideda prie mokymosi visą gyvenimą ir raštingumo bei skaitmeninių įgūdžių gerinimo;
- O. kadangi šiuo metu EKS dalyvauja 39 valstybės, įskaitant: ES valstybes nares, EEE šalis, ES šalis kandidates, potencialias šalis kandidates (Bosniją ir Hercegoviną ir Kosovą) ir Šveicariją;
- atsižvelgia į Komisijos iniciatyvą persvarstyti EKS ir toliau remti Europos švietimo ir mokymo sistemų modernizavimą, vis dar paisant valstybių narių kompetencijos ir užtikrinant, kad būtų išsaugoti saviti valstybių narių švietimo sistemų bruožai;
 - pažymi, kad kritinio ir netradicinio mąstymo skatinimas yra nepaprastai svarbus ugdant naujus įgūdžius, kurie bus reikalingi ateityje;
 - rekomenduoja išsaugoti įvairiapusių ne tik techninius, bet ir rankų darbo įgūdžius, kurie perduodami iš kartos į kartą ir kurie užtikrina amatininkų gamybos sektoriaus plėtrą ir augimą – jie turi būti išsaugoti kaip būdas išlaikyti kiekvienos valstybės narės individualumą;

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

4. pažymi, kad viena iš EKS užduočių yra padidinti valstybėse narėse įgytų kvalifikacijų palyginamumą kartu išsaugant specifinius nacionalinių švietimo sistemų bruožus;
5. pabrėžia, jog Sąjunga turėtų sudaryti sąlygas, kad, nepaisant amžiaus ar statuso, kiekvieno žinios ir įgūdžiai, įskaitant gautus atliekant savanorišką darbą, būtų geriau matomi ir geriau vertinami bei pripažįstami aiškiau ir prieinamu būdu, ypač tarpvalstybinėse vietovėse, nesvarbu, kur ar kaip tos žinios ir įgūdžiai buvo įgyti; pabrėžia, kad valstybės narės turi dėti daugiau pastangų, kad kvalifikacijų ir diplomų pripažinimas vyktų sparčiau ir būtų veiksmingesnis ir kad jis būtų susietas su atitinkamo lygmens EKS;
6. primena, jog reikia akcentuoti EKS įgyvendinimą siekiant pagerinti šios sandaros kokybę ir potencialą;
7. rekomenduoja suteikti daugiau lankstumo atnaujinant savo nacionalines sistemas pagal EKS;
8. primena, kad viena iš pagrindinių EKS užduočių yra skatinti kvalifikacijų perkėlimą bei sudaryti jam sąlygas ir pripažinti tiek formalų, tiek neformalų mokymąsi tarp įvairių švietimo ir mokymo sistemų, siekiant sudaryti sąlygas tarpvalstybiniam judumui profesiniais ir mokymosi tikslais, kad būtų galima spręsti Europos darbo rinkos neatitikimo problemą ir geriau patenkinti piliečių asmeninius ir plačiosios visuomenės poreikius;
9. ragina Komisiją apsvarstyti, ar būtina toliau redaguoti tris horizontaliąsias sritis (žinių, gebėjimų ir kompetencijų), kad jos taptų labiau suprantamos ir aiškios; ragina 2006 m. Europos bendrųjų kompetencijų metmenis naudoti kaip naudingą išteklių ir kaip pagrindinį pamatinį dokumentą, kad būtų galima užtikrinti labiau suderintą įvairių ES sistemų terminologiją ir pagaliau taikyti tikrai į mokymo rezultatus orientuotą požiūrį;
10. pabrėžia, kad svarbu analizuoti ir kurti priemones būsimiems įgūdžių poreikiams iš anksto nustatyti; taigi ragina valstybes nares ir visus susijusius suinteresuotuosius subjektus, kaip antai darbdaviai, šioje srityje keistis gerąja praktika;
11. pabrėžia mokymo sistemų ir stažuotių svarbą formuojant įgūdžius; taigi pabrėžia poreikį valstybėse narėse skatinti dualistines švietimo sistemas, pagal kurias stažuotės įmonėse būtų derinamos su lavinimu profesinio mokymo įstaigose; primena, kad darbdaviai ir verslininkai atlieka esminį mokymo darbo vietoje bei stažuotojų organizavimo vaidmenį, ir mano, kad šis vaidmuo turėtų būti dar labiau remiamas ir plėtojamas;
12. rekomenduoja, kad EKS būtų pakankamai glaudžiai susijusi su visuomenės poreikiais, įskaitant darbo rinkos poreikius, siekiant padidinti Europos ekonomikos konkurencingumą, taip pat padėti asmenims ugdyti savo gebėjimus, siekiant strategijos „Europa 2020“ tikslų;
13. pabrėžia, kad reikia visapusiškai išnaudoti EKS galimybes siekiant skatinti ir lengvinti studentų ir darbuotojų judumą ES kartu skatinant mokymąsi visą gyvenimą ir darbo jėgos judumą ir lankstumą visoje Europoje ekonominių sunkumų ir rinkos globalizacijos laikais;
14. pabrėžia, kad daug valstybių narių dar tik pradeda įgyvendinti savo NKS, paremtas aštuoniais EKS lygiais; prašo Komisiją paraginti valstybes nares užtikrinti, kad šis procesas būtų vykdomas toliau;
15. pabrėžia ESCO iniciatyvos, pagal kurią 25 kalbomis nustatomi ir skirstomi į kategorijas ES darbo rinkos, švietimo ir mokymo požiūriu svarbūs įgūdžiai, žinios, kvalifikacijos ir profesijos, svarbą;
16. ragina aktyviai remti ir skatinti bendrus europinius principus, skirtus neformaliojo mokymosi ir savišvietos procesams nustatyti ir patvirtinti, nes tai itin svarbu siekiant įtraukti vadinamuosius netipinius mokinius; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad didėja pramone pagrįstų mokymo sesijų, kurios turėtų būti įtrauktos į tvirtinimo procesą, skaičius, ir akcentuoja poreikį ypatingą dėmesį skirti pagyvenusių žmonių, neįgaliųjų, ilgalaikių bedarbių, vyresnio amžiaus darbuotojų ir kitų grupių sertifikavimui; ragina Komisiją įvertinti, ar tvirtinant ir pripažįstant neformaliojo mokymosi ir savišvietos rezultatus būtų galima taikyti ECVET kreditus; tiki, kad formaliojo mokymosi pasiekimai nenuvertės;

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

17. pabrėžia, kad reikia geresnio EKS ir kitų esamų pripažinimo ir skaidrumo užtikrinimo priemonių, pvz., ECVET, ECTS ir „Europass“, koordinavimo, kad jos turėtų būti remiamos kokybės užtikrinimo sistemų, siekiant užtikrinti sąveiką ir padidinti skaidrumo priemonių veiksmingumą;
18. rekomenduoja Komisijai parengti darbdaviams skirtą savęs vertinimo priemonę, kad būtų užtikrintas veiksmingesnis naudojimas EKS; skatina darbdavius kritiškai vertinti įsidarbinti reikalingų įgūdžių ir kvalifikacijos lygį;
19. pabrėžia galimus pavojus, susijusius su mokymosi rezultatų apibrėžimu EKS poveikio programai aspektu; pabrėžia ES ir dalyvaujančių valstybių narių švietimo sistemų įvairovės svarbą;
20. ragina likusias valstybes nares nedelsiant susieti savo NKS su EKS; ragina tą atlikti greičiau, kad būtų pašalintos visos likusios pripažinimo kliūtys;
21. rekomenduoja, kad Komisija vėl įvertintų EKS gerinimo sąnaudas, nes šiuo metu neplanuojama jokių papildomų sąnaudų; yra susirūpinęs, kad nepakankamai įvertinamas darbo, susijusio su EKS persvarstymu, mastas;
22. ragina valstybes nares įgyvendinti jų švietimo ir mokymo strategijoms taikomas socialinės dimensijos strategijas siekiant skatinti paramą lygioms galimybėms, pagerinti teisingumą švietimo srityje, kovoti su nelygybe ir užtikrinti geresnę švietimo ir mokymo sistemų svarbą; prašo Europos Komisijos remti valstybių narių pastangas šioje srityje;
23. ragina Komisiją įgyvendinant modernizavimo darbotvarkę iš naujo įvertinti, ar turi būti skatinama veiklos rodikliais grindžiama finansavimo tvarka profesinio mokymo ir rengimo ir aukštojo mokslo srityse, taip pat stojimo mokesčiai, kad būtų užtikrintas švietimo ir mokymo sistemų socialinis vaidmuo ir galimybė įgyti kvalifikaciją;
24. primygtinai ragina Komisiją patikslinti ECVET ir ECTS tikimąsi vaidmenį siekiant užtikrinti didesnę peržiūros skaidrumą suinteresuotiesiems asmenims;
25. ragina Komisiją ir valstybes nares ypatingą dėmesį skirti išsipareigojimui įtraukti neformaliojo mokymosi ir savišvietos rezultatus į daugelį NKS, o vėliau ir į EKS (dabar jie neįtraukiami), ypač savišvietos rezultatus, nes dabar į juos visiškai neatsižvelgiama;
26. pabrėžia, kad reikia geriau suprasti už ES ribų įgytą kvalifikaciją, siekiant jas patvirtinti ir pripažinti bei skatinti migrantų ir pabėgėlių integraciją į Europos visuomenę, ES darbo rinką ir ES švietimo ir mokymo sistemas; todėl palankiai vertina rekomendaciją, kuria nustatomas trečiosios šalies nacionalinių ir regioninių kvalifikacijų sistemų, valstybių narių NKS ir EKS tarpusavio ryšių pagrindas, ypač galimybė vykdyti struktūrinį dialogą su asociacijos sutartį su ES pasirašiusiomis kaimyninėmis šalimis, kuriuo jų NKS būtų stiprinamos su EKS ir ES ir teiktų paramą (pvz., paramą vystymuisi) trečiosioms šalims, kad jos galėtų plėtoti nacionalines kvalifikacijų sistemas;
27. pripažįsta, kad trečiosios šalys suinteresuotos naudoti EKS kaip savo kvalifikacijų sistemų atskaitos tašką, o EKS būtų tikslinga persvarstyti siekiant supaprastinti oficialų trečiosiose šalyse įgytų kvalifikacijų palyginimą su ES įgytomis kvalifikacijomis;
28. primygtinai teigia, kad susiję suinteresuotieji asmenys, kaip antai viešosios įdarbinimo tarnybos, socialiniai partneriai, švietimo ir mokymo paslaugų teikėjai ir pilietinė visuomenė, turėtų būti toliau įtraukiami ir glaudžiai bendradarbiauti ES ir nacionaliniu lygmenimis kuriant, įgyvendinant, propaguojant ir stebint EKS, kad jai būtų užtikrinta didesnė parama;
29. mano, kad tokią priemonę, kaip EKS, reikia nuolat atnaujinti ir pritaikyti, ir todėl ji turėtų būti remiama ir gerinama, reguliariai vykdant reguliarią stebėseną, visų pirma kiek tai susiję su jos patogumu vartotojui, atvirumu ir skaidrumu; pabrėžia, kad EKS bus sėkminga tik tuo atveju, jeigu valstybės narės iš tikrųjų įsipareigos ją įgyvendinti ir naudoti;
30. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0218

Zambija, visų pirma Hakainde Hichilemos atvejis

2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Zambijos, visų pirma Hakainde Hichilemos atvejo (2017/2681(RSP))

(2018/C 307/11)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Zambijos,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. balandžio 16 d. Europos išorės veikslių tarnybos atstovo spaudai pareiškimą dėl politinės įtampos Zambijoje,
 - atsižvelgdamas į ES rinkimų stebėjimo misijos ataskaitą dėl 2016 m. rinkimų Zambijoje,
 - atsižvelgdamas į Afrikos žmogaus ir tautų teisių chartiją,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą,
 - atsižvelgdamas į Zambijos Konstituciją;
 - atsižvelgdamas į Kotonu susitarimą,
 - atsižvelgdamas į Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 135 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi Zambija yra ilgalaikis demokratijos pavyzdys – taikus valdžios perdavimas vyksta jau 25 metus; kadangi, deja, rengiantis 2016 m. rinkimams būta smurtinių susirėmimų tarp dviejų pagrindinių partijų (Patriotinio fronto (PF) ir opozicinės Jungtinės nacionalinio vystymosi partijos (UPND)) rėmėjų;
- B. kadangi 2017 m. gegužės 11 d. sukako vienas mėnuo nuo UPND lyderio Hakainde Hichilemos įkalinimo (jis kartu su penkiais savo darbuotojais buvo suimtas savo namuose balandžio 11 d. surengus stipriai ginkluotų policijos pareigūnų reidą);
- C. kadangi H. Hichilema buvo apkaltintas dėl 2017 m. balandžio 9 d. Mongu mieste neva sulaikant prezidento kortežą sukėlto pavojaus prezidento gyvybei ir jam buvo iš karto pateikti kaltinimai valstybės išdavimu (Zambijoje šio nusikaltimo atveju netaikomas paleidimas už užstatą), taip pat teisės aktuose nustatytos pareigos nevykdymu, nepaklusimu teisėtiems įsakymams ir įžeidžiamo turinio kalba; kadangi jis atmetė visus šiuos kaltinimus;
- D. kadangi, neatsižvelgiant į tai, jog Zambija *de facto* yra mirties bausmę panaikinusi valstybė, kurioje mirties bausmė paskutinį kartą įvykdyta 1997 m., maksimali bausmė už valstybės išdavimą vis dar yra mirties bausmė;
- E. kadangi H. Hichilemos advokatai pareiškė, jog ši byla nepagrįsta, ir paprašė Lusakos Magistratų teismo (angl. *Magistrate Court*) panaikinti kaltinimus; kadangi šis teismas patvirtino kaltinimus remdamasis tuo, kad tik Aukštasis teismas (angl. *High Court*) yra kompetentingas nagrinėti valstybės išdavimo bylas;
- F. kadangi H. Hichilema šiuo metu laikomas Lusakos centriniuose pataisos namuose, kuriuose ribojama privačios žiniasklaidos, teisininkų, rėmėjų ir draugų prieiga; kadangi H. Hichilemos advokatai pranešė apie įkalinimo metu jam taikytas žeminančias priemones;
- G. kadangi UPND laiko kaltinimus politiškai motyvuotais ir kadangi H. Hichilemos suėmimas sukėlė protestų bangą, smurtinius susirėmimus ir augančią politinę įtampą šalyje;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

- H. kadangi žmogaus teisių organizacijos paragino Zambijos valdžios institucijas panaikinti kaltinimus, teigdamos, jog jais siekiama persekioti ir įbauginti H. Hichilemą bei atgrasyti jį nuo politinės veiklos; kadangi Prezidentas E. Lungu 2017 m. balandžio 14 d. pareiškė, kad jis nesikiš į H. Hichilemos bylą;
- I. kadangi Zambijos katalikų vyskupų konferencija kritikavo brutalų pagrindinių šalies opozicijos lyderių suėmimą ir pasmerkė nacionalinės policijos naudojimą tikriausiai siekiant sutrukdyti politinei opozicijai organizuoti savo veiklą ir apskritai veikti;
- J. kadangi po 2016 m. rugpjūčio mėn. vykusių prezidento rinkimų, kuriuose H. Hichilema nedideliu balsų skirtumu pralaimėjo Prezidentui E. Lungu, UPND kreipėsi į teismą dėl rinkimų rezultatų teisėtumo ir teismų nepriklausomumo, tačiau skundas buvo atmestas jo nenagrinėjant teisme;
- K. kadangi 2017 m. balandžio 18 d. H. Hichilemai ir dar penkiems UPND nariams buvo pateiktas dar vienas kaltinimas valstybės išdavimu dėl tariamo bandymo balandžio 5–8 d. nuversti vyriausybę;
- L. kadangi 2016 m. lapkričio 13 d. ES rinkimų stebėjimo misija pateikė savo galutinę ataskaitą, kurioje teigiama, kad 2016 m. visuotiniai rinkimai buvo organizuoti gana profesionaliai, tačiau abi pagrindinės politinės partijos padarė pareiškimų, kurie kampanijos metu sukėlė įtampą, dėl kurios įvyko keletas rimtų smurtinių incidentų;
- M. kadangi ES ir JAV išreiškė susirūpinimą dėl opozicijos lyderio įkalinimo ir paragino surengti taikų dialogą tarp vyriausybės ir UPND, siekiant sumažinti išaugusią įtampą tarp abiejų partijų;
- N. kadangi po keleto parduotuvių ir policijos nuovadų padegimų, kuriais apkaltinta UPND, 2017 m. balandžio 20 d. Zambijos prezidentas pagrasino paskelbti nepaprastąją padėtį; kadangi tai gali padidinti esamą įtampą ir derėtų teikti pirmenybę politiniam sprendimui;
- O. kadangi H. Hichilemai byla iškelta esant padidėjusiai politinei įtampai po užginčytų praėjusių metų rinkimų; kadangi žmogaus teisių stebėtojai praneša apie represinius veiksmus prieš politinius aktyvistus ir opozicines partijas, apie pernelyg didelės jėgos naudojimą siekiant išsklaidyti taikius protestus ir apie represijas prieš žiniasklaidą ir nepriklausomus žurnalistus;
- P. kadangi vyriausybė išreiškė norą pradėti dialogą, jei visos opozicinės partijos pritartų 2016 m. rinkimų rezultatams;
- Q. kadangi Zambija yra pasirašiusi Kotonu susitarimą, kurio 9 straipsnyje nurodoma, kad susitarimo šalys įsipareigoja skatinti ir ginti visas pagrindines laisves ir žmogaus teises, įskaitant politines teises;
- R. kadangi 2017 m. kovo 27 d. Zambijos vyriausybė pradėjo viešas konsultacijas dėl šalies dalyvavimo Tarptautinio baudžiamojo teismo veikloje;
1. reiškia susirūpinimą dėl Hakainde Hichilemos suėmimo ir įkalinimo ir primygtinai reikalauja, kad nuolat būtų užtikrintas sąžiningumo, išsamaus patikrinimo ir skaidrumo principas taikant teisės aktus ir viso teismo proceso metu; susirūpinęs atkreipia dėmesį į pranešimus apie politinius motyvus, susijusius su šiais kaltinimais, ir todėl primena Zambijos vyriausybei jos pareigą užtikrinti pagrindines teises ir teisinės valstybės principus, įskaitant teisę kreiptis į teismą ir teisę į teisingą bylos nagrinėjimą, kaip tai numatyta Afrikos chartijoje ir kitose tarptautinėse bei regioninėse žmogaus teisių priemonėse;
 2. yra labai susirūpinęs dėl pranešimų apie didėjančius apribojimus saviraiškos ir asociacijų laisvėms; ragina vyriausybę toliau dėti pastangas siekiant atkurti visišką žiniasklaidos laisvę; pabrėžia, kad vyriausybė yra atsakinga už tai, kad būtų išvengta bet kokio dabartinės politinės įtampos gilinimo ir būtų ginamos, saugomos ir propaguojamos pilietinės ir politinės jos piliečių teises;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

3. ragina Zambijos valdžios institucijas skubiai atlikti nešališką ir nuodugnų įtarimų dėl netinkamo elgesio su H. Hichilema sulaikymo metu tyrimą ir atsakingus asmenis patraukti atsakomybėn;
 4. ragina visas atitinkamas politines suinteresuotąsias šalis naudotis konstitucinėmis ir teisinėmis teisių gynimo priemonėmis, laikantis tarptautinių normų ir standartų, kad būtų išspręsti visi ginčai ar nesutarimai, susiję su rinkimų rezultatais, ir dėti visas pastangas siekiant išsaugoti taiką ir pilietinės visuomenės saugumą;
 5. ragina ES toliau atidžiai stebėti bendrą padėtį Zambijoje ir pasinaudoti turimomis politinėmis priemonėmis, be kita ko, ir dialogu aukščiausiu lygiu, kad būtų galima užtikrinti, jog laikomasi teisinės valstybės ir demokratijos, taip pat atviros politinės erdvės, laisvų institucijų ir pagarbos žmogaus teisėms principų;
 6. primygtinai ragina Zambijos vyriausybę atsižvelgti į galutines ES rinkimų stebėjimo misijos rekomendacijas dėl 2016 m. rinkimų, ypač atkreipiant dėmesį į tai, kad reikia pašalinti susirinkimų laisvės apribojimus viešosios tvarkos įstatyme, užtikrinti žiniasklaidos laisvę ir nepriklausomumą ir imtis visų reikiamų priemonių siekiant užkirsti kelią politiniam smurtui;
 7. primygtinai ragina skubiai užtikrinti taiką ir konstruktyvų Patriotinio fronto ir UPND dialogą, siekiant atkurti politinį pasitikėjimą ir stabilumą; atkreipia dėmesį į tai, kad abi šalys turi prisiimti atsakomybę, kad būtų susilaikyta smurto kurstymo, ir sukurti viešoms demokratinėms diskusijoms palankią aplinką; palankiai vertina tarptautinių ir regioninių partnerių išsipareigojimą ir tarpininkavimo vaidmenį šioje srityje, taip pat ir JT žmogaus teisių komisijos raginimą dialogu įveikti politinį smurtą;
 8. remia Zambijos katalikų vyskupų konferencijos ir kitų pilietinės visuomenės grupių iniciatyvą, kuria raginama užtikrinti taiką nesutariančių šalių dialogą;
 9. dar kartą pakartoja griežtą nepritarimą mirties bausmės taikymui visais atvejais ir visomis aplinkybėmis; palankiai vertina tai, kad nuo 1997 m. neįvykdyta nė viena egzekucija; ragina Zambija ratifikuoti Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto Antrąjį fakultatyvinį protokolą mirties bausmei panaikinti;
 10. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos pirmininkams, Afrikos Sąjungos komisijai ir Panafrikos Parlamentui, Zambijos vyriausybei ir Jungtinių Tautų generaliniam sekretoriui.
-

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0219

Etiopija, visų pirma Dr. Mereros Gudinos atvejis**2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Etiopijos, visų pirma Dr. Mereros Gudinos atvejo (2017/2682(RSP))**

(2018/C 307/12)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl padėties Etiopijoje,
- atsižvelgdamas į naujausią visuotinį periodinį Etiopijos vertinimą, atliktą prieš 2015 m. Jungtinių Tautų žmogaus teisių tarybos sesiją,
- atsižvelgdamas į Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT) pranešimą spaudai po 2017 m. kovo 17 d. Adis Abeboje įvykusio Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai Federicos Mogherini susitikimo su Etiopijos Ministru Pirmininku Hailemariam Desalegnu,
- atsižvelgdamas į Etiopijos Federacinės Demokratinės Respublikos Konstituciją, kuri buvo priimta 1994 m. gruodžio 8 d., ir ypač į III skyriaus nuostatas dėl pagrindinių teisių ir laisvių, žmogaus teisių ir demokratiškas teisių,
- atsižvelgdamas į Etiopijos žmogaus teisių komisijos 2017 m. balandžio 18 d. žodinę ataskaitą Etiopijos parlamentui;
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos specialiojo įgaliotinio žmogaus teisių klausimais Stavroso Lambrinidžio 2017 m. balandžio 10 d. pranešimą apie jo vizitą į Etiopiją, kurio tikslas buvo pradėti strateginę veiklą žmogaus teisių ir valdymo srityse,
- atsižvelgdamas į Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą, kurį Etiopija ratifikavo 1993 m.,
- atsižvelgdamas į Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 23 d. EIVT pareiškimą dėl neseniai įvykusių susirėmimų Etiopijoje,
- atsižvelgdamas į Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės atstovo spaudai 2016 m. spalio 10 d. pareiškimą dėl nepaprastosios padėties Etiopijoje paskelbimo,
- atsižvelgdamas į ES ir Etiopijos 2015 m. lapkričio 11 d. pasirašytą Bendrąją migracijos ir judumo darbotvarkę,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 18 d. JAV valstybės departamento pareiškimą dėl susirėmimų Etiopijos regione Oromijoje,
- atsižvelgdamas į ES ir Etiopijos strateginį bendradarbiavimą,
- atsižvelgdamas į Afrikos žmogaus ir tautų teisių chartiją,
- atsižvelgdamas į Kotonu susitarimą,
- atsižvelgdamas į JT žmogaus teisių komisaro Zeido Ra'ado Al Husseinio vizitą į Etiopiją, kuris baigėsi 2017 m. gegužės 4 d.,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 135 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 4 dalį,

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

- A. kadangi Etiopijai tenka svarbus vaidmuo regione ir ji gauna politinę paramą iš Vakarų pagalbos teikėjų ir daugumos savo kaimynių regione, daugiausia dėl to, kad joje išsikūrusi Afrikos Sąjunga (AS) ir kad ji prisideda prie JT taikos palaikymo veiksmų, saugumo užtikrinimo ir pagalbos partnerystės su Vakarų šalimis įgyvendinimo, taip pat dėl to, kad ji remia tarptautines pastangas stabilizuoti padėtį Somalyje ir kovoti su teroristų grupėmis regione; kadangi Etiopija aktyviai dalyvauja plėtojant Sudano ir Pietų Sudano santykius ir organizavo taikos derybas, kurios vyko IGAD iniciatyva;
- B. kadangi vertinama, jog Etiopija su savo 100 mln. gyventojų yra viena iš greičiausiai augančių Afrikos ekonomikų, pritraukianti dideles investicijas, be kita ko, į žemės ūkį, statybų ir gamybos sektorius, plataus masto plėtros projektus, pvz., hidroelektrinės užtvankos statybą ir plantacijas, ir gerai išplėtojusi žemės nuomos (dažnai užsienio įmonėms) rinką, o jos augimas per pastarąjį dešimtmetį vidutiniškai siekė 10 proc. per metus; kadangi, nepaisant to, ji ir toliau yra viena iš skurdžiausių šalių, kurioje vienam gyventojui tenkantis BVP yra 632 JAV doleriai; kadangi 2014 m. Žmogaus socialinės raidos indekse iš 187 šalių Etiopijai tenka 173 vieta;
- C. kadangi dabartinė humanitarinė krizė Afrikos kyšulyje, kuri daro poveikį Ogadeno regionui ir kitiems Etiopijos regionams, lėmė choleros protrūkį ir maisto trūkumą, dėl kurių daug žmonių jau mirė, o dar daugiau atsidūrė rizikos zonoje, ypač nuo 2017 m. kovo pradžios; kadangi Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biuras (UNHCR) paskelbė raginimą surinkti 96,4 mln. JAV dolerių, kad galėtų padėti 1,19 mln. pabėgėlių ir buvusių pabėgėlių Sudane, Somalyje, Etiopijoje ir Centrinėje Afrikos Respublikoje; kadangi 2017 m. sausio mėn. Etiopija rytinėse provincijose paskelbė nepaprastą padėtį dėl sausros, nes 5,6 mln. žmonių skubiai reikalinga pagalba, ir kreipėsi dėl paramos į tarptautinę bendruomenę; kadangi 2016 m. dėl sausros su bado grėsme susidūrė 10 mln. žmonių, o šimtai tūkstančių gyvulių krito;
- D. kadangi 2016 m. birželio 14 d. pasirašytas ES ir Etiopijos strateginio bendradarbiavimo susitarimas; kadangi jame pripažįstamas esminis vaidmuo, kurį Etiopija atlieka Afrikoje ir tarptautinėje bendruomenėje, taip pat jos spartus ekonomikos augimas ir pažanga siekiant Tūkstantmečio vystymosi tikslų; kadangi ES remia Etiopijos konstruktyvų vaidmenį užtikrinant taiką ir saugumą Afrikos kyšulyje;
- E. kadangi į Etiopiją nuolat atvyksta ir iš jos išvyksta daugybė migrantų, dabar ji yra priglaudusi maždaug 800 000 pabėgėlių, daugiausia iš Pietų Sudano ir Eritrėjos, bet taip pat ir iš Somalio; kadangi 2015 m. lapkričio 11 d. ES ir Etiopija, siekdamos sustiprinti abiejų šalių bendradarbiavimą ir dialogą migracijos srityje, pasirašė Bendrąją migracijos ir judumo darbotvarkę (BMJD);
- F. kadangi Etiopija yra pasirašiusi Kotonu susitarimą, kurio 96 straipsnyje numatyta, kad pagarba žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms yra esminis AKR ir ES bendradarbiavimo elementas,
- G. kadangi Etiopijos valdžios institucijos dažnai naudoja neproporcingą jėgą prieš taikias demonstracijas ir pažeidžia Oromo bendruomenės narių žmogaus teises, be kita ko, vykdo persekiojimą, savavališkus suėmimus ir žudymus, nes laikoma, kad šie gyventojai yra vyriausybės oponentai; kadangi Etiopijos vyriausybė nuolat kaltina ryšiais su terorizmu tuos, kurie kritikuoja jos politiką; kadangi nuo 2009 m., valstybei paskelbus griežtą kovą su terorizmu, baudžiamajon atsakomybėn buvo patraukta daug žurnalistų, tinklaraštininkų, protestuotojų ir aktyvistų;
- H. kadangi 2014 m. balandžio viduryje padėtis pablogėjo vyriausybei paskelbus apie Adis Abebos integruoto regioninio vystymo plano įgyvendinimą, nes šiame plane siūloma plėsti įrenginius į už miesto esančias teritorijas, priklausančias Nacionalinei regioninei Oromijos valstybei, didžiausiam Etiopijos regionui Adis Abebos apylinkėse;
- I. kadangi 2016 m. sausio 14 d. vyriausybė nusprendė atšaukti ginčytiną plataus masto miesto plėtros planą; kadangi vykdant Adis Abebos plėtros projektą jau buvo perkelta daugybė Oromijos ūkininkų, kurie atsidūrė už skurdo ribos;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

- J. kadangi 2015 ir 2016 m. Oromijoje vyko masiniai protestai prieš miesto ribos perkėlimą užimant Oromijos ūkininkų žemes, kuriose gyvena du milijonai žmonių, nes į ekspropriaciją buvo žiūrima kaip į žemės grobimą; kadangi Etiopijos žmogaus teisių komisija, kuriai buvo pavesta ištirti šiuos neramumus, 2017 m. balandžio 19 d. pranešė, kad nuo 2016 m. birželio iki spalio mėn. žuvo 462 civiliai gyventojai ir 33 saugumo pajėgų atstovai, o 338 civiliai ir 126 saugumo pajėgų atstovai buvo sužeisti;
- K. kadangi Etiopijos Ministras Pirmininkas Hailemariam Desalegn, remdamasis Etiopijos konstitucija, 2016 m. spalio 9 d. paskelbė nepaprastąją padėtį; kadangi esant nepaprastajai padėčiai kariuomenė gali užtikrinti saugumą visoje šalyje ir galima taikyti kitus žodžio laisvės ir prieigos prie informacijos apribojimus; kadangi 2017 m. kovo 15 d. vyriausybė paskelbė, jog daugelis nepaprastosios padėties apribojimų panaikinta, ir nurodė, kad kariuomenės vadovai nebegalės savavališkai sulaukyti žmonių ar be perspėjimo vykdyti turto paieškų, o komendanto valanda ir tam tikri informavimui žiniasklaidoje taikomi apribojimai bus panaikinti; kadangi 2017 m. kovo 29 d. Etiopijos parlamentas vienbalsiai nusprendė pratęsti nepaprastąją padėtį dar keturiais mėnesiais;
- L. kadangi 2016 m. lapkričio 30 d. Etiopijos saugumo pajėgos sulaikė Dr. Mererą Gudina, Oromų federalistų kongreso opozicinės partijos Adis Abeboje pirmininką, kuris 2016 m. lapkričio 9 d. lankėsi Europos Parlamente ir dalyvavo diskusijose su kitais opozicijos lyderiais ir tariamai pažeidė nepaprastosios padėties įstatymą, nes „darė spaudimą vyriausybei“, „sukėlė grėsmę visuomenei smurto priemonėmis“ ir mėgino „sutrikdyti konstitucinę tvarką“; kadangi prašymas paleisti jį už užstatą buvo atmestas, ir jis vis dar sulaikytas ir laukia nuosprendžio; kadangi 2017 m. vasario 24 d. Dr. M. Gudinai ir dviem kartu su juo teisiams asmenims, Berhanu Negai ir Jawarui Mohammedui, buvo pateikti kaltinimai pagal keturis atskirus punktus už Etiopijos baudžiamojo kodekso pažeidimus;
- M. kadangi kiti aktyvistai, žurnalistai ir žmogaus teisių gynėjai, kaip antai Getachew Shiferaw (leidinio „Negere Ethiopia“ vyriausiasis redaktorius), Fikadu Mirkana (Oromijos radijo ir televizijos darbuotojas), Eskinder Nega (žinomas žurnalistas), Bekele Gerba (Oromijos taikos gynėjas) ir Andargachew Tsige (opozicijos lyderis) taip pat buvo sulaikyti arba laikomi laisvės atėmimo vietoje; kadangi interneto aktyvistas Yonathan Tesfaye buvo teisiams pagal kovos su terorizmu teisės aktus dėl savo komentarų Facebook'e ir jam gresia 10 – 20 metų įkalinimo;
- N. kadangi Švedijos ir Etiopijos pilietybes turintis kardiologas Dr. Fikru Maru buvo atsakingas už pirmosios kardiologijos ligoninės Adis Abeboje darbą; kadangi nuo 2013 m. jis kalinamas Etiopijoje, pateikęs jam labai abejotinus kaltinimus; kadangi jis ne vienus metus praleido kalėjime be teismo proceso; kadangi prieš pat baigiantis laisvės atėmimo bausmei jam buvo pareikšti nauji kaltinimai dėl „terorizmo“;
- O. kadangi Etiopijoje neseniai lankėsi žmogaus teisių srities vyresnieji pareigūnai, įskaitant JT vyriausiąjį žmogaus teisių komisarą ir ES specialųjį įgaliotinį žmogaus teisių klausimais Stavrosą Lambrinidį siekiant atkreipti dėmesį į pradėtą dialogą tarp sektorių žmogaus teisių ir valdymo srityje, įgyvendinant ES ir Etiopijos strateginio bendradarbiavimo susitarimą; kadangi Etiopijoje pažanga žmogaus teisių srityje yra labai lėta, taip pat turint mintyje politinių veikėjų sulaikymus, toliau taikomą kovos su terorizmu įstatymą ir pilietinės visuomenės organizacijų įstatymą bei nepaprastosios padėties pratęsimą;
- P. kadangi 2017 m. gegužės 5 d. JT vyriausiojo žmogaus teisių komisaras Zeid Ra'ad Al Hussein pareiškė, jog neatrodo, kad Labdaros organizacijų ir bendrųjų įstatymas, kovos su terorizmu ir žiniasklaidos įstatymai „būtų suderinti su atitinkamomis tarptautinėmis teisės normomis, ir turėtų būti pakeisti“;
1. ragina Etiopijos vyriausybę nedelsiant už užstatą paleisti Dr. M. Gudina, Dr. Fikru Maru ir kitus politinius kalinius, ir panaikinti visus jiems pareikštus kaltinimus ir nutraukti bylas prieš Berhanu Negą ir Jawarą Mohammedą, kurie buvo teisiami už akių ir šiuo metu yra tremtyje; pabrėžia, jog norint, kad bet koks dialogas su opozicija būtų laikomas patikimu,

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

būtina paleisti visus vadovaujančius opozicijos politikus, pvz., Dr. Mererą Gudiną; ragina ES Komisijos pirmininko pavaduotoją sutelkti ES valstybes nares skubiai atlikti tarptautinį tyrimą vadovaujant JT, kad būtų atliktas patikimas, skaidrus ir nepriklausomas protestuotojų nužudymų tyrimas, ir spausti Etiopijos vyriausybę, kad ji tokiam tyrimui pritartų;

2. primygtinai ragina Etiopijos vyriausybę panaikinti ir kitus apribojimus ir atšaukti nepaprastą padėtį, nes ji kliudo naudotis žodžio laisve ir labai apriboja įvairias teisėtas nuomones apie Etiopijos visuomenę, o jų labai reikia norint įveikti Etiopijos krizę; pabrėžia, kad dialogo nebuvimas kelia grėsmę Etiopijos stabilumui;

3. reikalauja, kad Etiopijos valdžios institucijos nustotų taikyti kovos su terorizmu teisės aktus (Kovos su terorizmu įstatymas Nr. 652/2009) teisėtiems taikiems protestams tramdyti ar nutildyti; taip pat ragina Etiopijos vyriausybę persvarstyti kovos su terorizmu įstatymą;

4. mano, kad Etiopijai reikia aktyvesnio ir etniniu požiūriu įvairesnio demokratinio dalyvavimo, o įvairioms etninėms ir religinėms grupėms turėtų būti suteiktos vienodos galimybės dalyvauti politiniame, socialiniame ir kultūriniame gyvenime;

5. primygtinai ragina Etiopijos vyriausybę visapusiškai gerbti saviraiškos, asociacijų ir spaudos laisves, kaip numatyta Etiopijos konstitucijoje, ir paleisti nepagrįstai sulaikytus žurnalistus ir tinklaraštininkus; yra tvirtai įsitikinęs, kad taikūs protestai yra demokratijos proceso dalis ir kad bet kokiomis aplinkybėmis reikia vengti naudoti neproporcingą jėgą; primygtinai ragina vyriausybę tinkamai įgyvendinti Etiopijos žmogaus teisių komisijos rekomendacijas dėl neseniai vykusių smurtinių protestų, visų pirma patraukti atsakomybėn už smurtą atsakingus įvairių saugumo pajėgų atstovus, užkirsti kelią tiksliniams išpuoliams prieš tam tikrų tautybių gyventojus ir ginti piliečių teisę į teisingumą;

6. primena Etiopijos vyriausybei jos įsipareigojimus užtikrinti pagrindines teises, įskaitant teisę kreiptis į teismą ir teisę į teisingą bylos nagrinėjimą, kurios numatytos Afrikos chartijoje ir kitose tarptautinėse ir regioninėse žmogaus teisių priemonėse, įskaitant Kotonu susitarimą ir ypač jo 8 ir 96 straipsnius;

7. ragina Etiopijos vyriausybę suteikti žmogaus teisių organizacijoms ir NVO galimybę netrukdomai patekti į visas šalies vietas, ypač į tas teritorijas, kuriose vyksta konfliktai ir protestai;

8. reiškia susirūpinimą dėl įstatymų, kuriais smarkiai apribojamos saviraiškos, spaudos, informacijos, asociacijų ir taikių susirinkimų laisvės ir žmogaus teisių stebėjimas;

9. primena, kad Etiopija yra svarbi migrantų kelionės tikslo, tranzito ir kilmės šalis ir kad ji yra prigludusi daugiausia pabėgėlių Afrikoje; atkreipia dėmesį į tai, kad ES ir Etiopija pasirašė Bendrąją migracijos ir judumo darbotvarkę, kuri apima pabėgėlių, sienų kontrolės ir kovos su prekyba žmonėmis klausimus; taip pat ragina Europos Komisiją atidžiai stebėti visus pagal ES ir Afrikos patikos fondą pastaruoju metu pradėtus projektus; primena, kad Etiopija yra antra pagal gyventojų skaičių Afrikos šalis, kurios ekonomika yra viena iš sparčiausiai augančių Afrikoje, vis dėlto tai kol kas viena iš skurdžiausių Afrikos šalių; primena, kad Etiopija turi 5 328 kilometrus sienų, todėl kenčia nuo nestabilios padėties kaimyninėse šalyse ir nuolatinių migrantų srautų – šiuo metu ji yra priėmusi apie 800 000 pabėgėlių;

10. pažymi esminį Etiopijos vaidmenį regione, visų pirma jos paramą stabilizuojant padėtį Somalyje, kovą su terorizmu, Sudano ir Pietų Sudano taikos procesą (taip pat taikos procesą Pietų Sudano viduje); mano, kad Europos Sąjungai labai svarbu palaikyti politinį dialogą su šia strateginės svarbos valstybe;

11. reiškia didelį susirūpinimą dėl Etiopijoje tebesitęsiančios sausras, dėl kurios šalyje pablogėjo humanitarinė padėtis; palankiai vertina tai, kad regionui skiriama parama padidinta 165 EUR siekiant padėti susidoroti su krize Pietų Sudane ir kaimyninėse valstybėse, taip pat su sausras pasekmėmis Etiopijoje, Somalyje ir Kenijoje;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

12. giria Etiopiją už padarytą pažangą gerinant sąlygas jos greitai augančiai populiacijai, įskaitant pabėgėlius iš konfliktus išgyvenančių kaimyninių šalių, ir yra dėkingas už tai, kad ji imasi vadovaujančio vaidmens regione ir Afrikos Sąjungoje;
 13. laikosi nuomonės, kad ES ateityje bendradarbiaujant su Etiopija turėtų būti siekiama reikšmingos pažangos žmogaus teisių srityje;
 14. ragina Etiopijos valdžios institucijas užkirsti kelią diskriminacijai dėl etninės priklausomybės ir imtis veiksmų plėtoti taikų ir konstruktyvų skirtingų bendruomenių dialogą;
 15. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Europos išorės veiksmų tarnybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliojotinei bendrai užsienio ir saugumo politikai, valstybių narių parlamentams ir vyriausybėms, AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos pirmininkams, Afrikos Sąjungos komisijai, Panafrikos Parlamentui ir Etiopijos vyriausybei.
-

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0220

Pietų Sudanas

2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Pietų Sudano (2017/2683(RSP))

(2018/C 307/13)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Sudano ir Pietų Sudano,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. gegužės 8 d. trejeto (JAV, Jungtinės Karalystės ir Norvegijos) ir ES pareiškimą dėl saugumo padėties Pietų Sudane,
 - atsižvelgdamas 2017 m. balandžio 29 d. Jungtinių Tautų generalinio sekretoriaus atstovo spaudai pareiškimą dėl Pietų Sudano,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. balandžio 13 d. Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos Pietų Sudano klausimų ekspertų grupės galutinę ataskaitą;
 - atsižvelgdamas į 2017 m. kovo 25 d. 30-ojo neeilinio Tarpvyriausybines vystymosi institucijos (IGAD) aukščiausiojo lygio susitikimo komunikatą dėl Pietų Sudano,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. vasario 27 d. – kovo 24 d. 34-osios Žmogaus teisių tarybos sesijos Ženevoje išvadas,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. kovo 23 d. Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos pirmininko pareiškimą dėl Pietų Sudano,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. vasario 1 d. Komisijos pareiškimą Europos Parlamentui,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. gruodžio 16 d. Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliuciją 2327 (2016),
 - atsižvelgdamas į 2016 m. gruodžio 12 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas dėl Pietų Sudano,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. gegužės 9 d. Jungtinių Tautų humanitarinių reikalų koordinavimo biuro ataskaitą,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. rugpjūčio 17 d. Tarpvyriausybines vystymosi institucijos susitarimą dėl konflikto Pietų Sudano Respublikoje sprendimo,
 - atsižvelgdamas į 2005 m. Sudano visuotinę taikos susitarimą,
 - atsižvelgdamas į persvarstytą Kotonu susitarimą,
 - atsižvelgdamas į Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą,
 - atsižvelgdamas į Afrikos žmogaus ir tautų teisių chartiją,
 - atsižvelgdamas į Sutartį dėl prekybos ginklais,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 135 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi Pietų Sudane daugiau kaip trejus metus vyksta pilietinis karas, prasidėjęs po to, kai šalies prezidentas Salva Kiir, priklausantis dinkų etninei grupei, apkaltino iš pareigų atleistą viceprezidentą Rieką Macharą, priklausantį nuerų etninei grupei, valstybės perversmo rengimu; kadangi Riek Machar paneigė mėginę surengti valstybės perversmą;
- B. kadangi nepaisant 2015 m. rugpjūčio mėn. pasirašyto Tarpvyriausybines vystymosi institucijos susitarimo dėl konflikto Pietų Sudano Respublikoje sprendimo nuolat visiškai nepaisoma tarptautinės žmogaus teisių ir humanitarinės teisės ir netaikoma atsakomybė už per konfliktą padarytus pažeidimus;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

- C. kadangi dėl pilietinio karo šalių ištiko badas ir žlugo jos ekonomika, daugiau kaip 3,6 mln. žmonių buvo priversti palikti savo namus ir maždaug 4,9 mln. žmonių trūksta maisto; kadangi humanitariniai poreikiai išaugo tiek, kad kelia didžiulį nerimą – humanitarinės pagalbos reikia maždaug 7,5 mln. žmonių ir daugiau kaip milijonas žmonių šiuo metu glaudžiasi Jungtinių Tautų stovyklose; kadangi Jungtinių Tautų agentūros paprašė didesnės humanitarinės pagalbos – jos tvirtina, kad reikia ne mažiau kaip 1,4 mlrd. JAV dolerių, siekiant padėti sumažinti neišsivaizduojamas kančias; kadangi iki šiol skirta tik 14 proc. šių prašomų lėšų;
- D. kadangi, jeigu viskas ir toliau vyks taip sparčiai kaip dabar, 2017 m. pabaigoje pusė šalies gyventojų bus žuvę arba perkelti; kadangi nežinoma, kiek žmonių buvo nužudyta dėl smurto;
- E. kadangi, kaip teigiama naujausioje Jungtinių Tautų ekspertų grupės ataskaitoje, nustatyta, kad Pietų Sudano vyriausybė yra viena iš labiausiai atsakingų už smurtą ir žmogaus teisių pažeidimus šalyje – laikoma, kad badą sukėlė žmogus ir kad Pietų Sudano vyriausybės pinigų iššvaistymas ginklams yra viena iš pagrindinių bado priežasčių;
- F. kadangi pastarosiomis savaitėmis vyriausybės vykdytos stambios operacijos *Yuai, Waat, Tonga* ir *Kodok* vietovėse turėjo tragiškų humanitarinių padarinių, be kita ko, priverstė persikelti 50 000 – 100 000 asmenų; kadangi prieš tai 2017 m. balandžio 8 d. Sudano vakarinėje dalyje, Vau mieste, nužudyta daug civilių, vykdant kolektyvinę bausmę dėl etninės kilmės ir politinių pažiūrų; kadangi vyriausybinės pajėgos ir toliau rengia išpuolius prieš civilius gyventojus, pažeisdamos teisės aktus dėl ginkluotų konfliktų, ir neleido Jungtinių Tautų misijai apsaugoti civilių gyventojų;
- G. kadangi vyriausybė sugriovė ligonines ir klinikas, o tai yra karo nusikaltimas; kadangi ligoninių ir klinikų įranga pavogta, todėl jos uždarytos ir žmonės negali gauti gyvybiškai būtinos medicininės priežiūros;
- H. kadangi beveik trečdalis mokyklų Pietų Sudane sugriautos, apgriautos, užimtos arba uždarytos ir tai turi didelį poveikį ištaisai vaikų kartai; kadangi manoma, kad daugiau kaip 600 000 jaunesnių nei penkerių metų amžiaus vaikų mityba yra labai prasta;
- I. kadangi iš šalies pabėgo maždaug du milijonai vaikų – jie sudaro 62 proc. iš Pietų Sudano išvykusių pabėgėlių – ir konfliktas jiems sukėlė nepakeliamą traumą, stresą ir emocinius sutrikimus; kadangi manoma, kad ginkluotos pajėgos arba grupuotės užverbavo arba panaudojo kaip kareivius apie 17 000 vaikų, daugiausia berniukų; kadangi tūkstančiai vaikų nužudyta, išprievartauta, perkelta kitur arba tapo našlaičiais;
- J. kadangi moterys ir mergaitės yra sistemingai prievartaujamos ir grobiamos – tai yra karo priemonė, ir Jungtinių Tautų tyrimas rodo, kad 70 proc. moterų, gyvenančių šalies viduje perkeltų asmenų stovyklose Džuboje, buvo išprievartautos – daugumą jų prievartavo policijos pareigūnai arba kariai;
- K. kadangi dėl nestabilumo kaimyninėse šalyse Pietų Sudane yra apie 270 000 pabėgėlių iš Sudano, Kongo Demokratinės Respublikos (KDR), Etiopijos ir Centrinės Afrikos Respublikos (CAR);
- L. kadangi 2016 m. birželio mėn. Pasaulio sveikatos organizacija paskelbė apie choleros protrūkį – cholera jau susirgo tūkstančiai žmonių ir pranešama, kad per pastarąsias savaites ji toliau plito; kadangi daug žmonių miršta nuo choleros, maliarijos, tymų, viduriavimo ir ūmių kvėpavimo takų ligų dėl itin didelio skurdo ir labai prastų gyvenimo sąlygų ir daug mirčių buvo galima išvengti, jei tik tie žmonės būtų galėję gauti sveikatos priežiūros paslaugų;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

- M. kadangi Tarpvyriausybinių vystymosi institucijos susitarime dėl konflikto Pietų Sudano Respublikoje sprendimo nustatyta, kad Pereinamojo laikotarpio nacionalinės vienybės vyriausybės (TGNU) įgaliojimai turėtų baigti galioti po 2018 m. rugpjūčio mėn. vyksiančių rinkimų;
- N. kadangi, kaip teigiama Jungtinių Tautų ir kitose patikimose ataskaitose, ES valstybėse narėse ir daug trečiųjų šalių įsisteigę tarpininkai perdavė sraigtasparnius ir kulkosvaidžius ginkluotoms grupuotėms Pietų Sudane ir teikė karinę logistinę paramą; kadangi dėl besitęsiančio konflikto atsirado naujų ginkluotų grupuočių ir visuomenė militarizavosi;
- O. kadangi prieš humanitarinės pagalbos konvojus ir personalą įvykdyti išpuoliai kelia itin didelį susirūpinimą; kadangi nuo 2013 m. gruodžio mėn. nužudyti mažiausiai 79 humanitarinės pagalbos darbuotojai; kadangi visai neseniai, 2017 m. kovo mėn., nužudyti šeši humanitarinės pagalbos darbuotojai ir jų vairuotojai – tai iki šiol daugiausiai aukų pareikalavęs išpuolis prieš humanitarinės pagalbos darbuotojus;
- P. kadangi 2017 m. vasario 21 d. Komisija pranešė apie skubios pagalbos dėl bado protrūkio paketą, kurio vertė 82 mln. EUR; kadangi ES yra viena iš didžiausių paramą šaliai teikiančių šalių – ji skyrė daugiau nei 40 proc. visų humanitarinės pagalbos lėšų gyvybiškai svarbioms 2016 m. programoms ir maždaug 381 mln. eurų humanitarinei pagalbai nuo konflikto pradžios 2013 m.;
1. reiškia didelį susirūpinimą dėl Pietų Sudane tebesitęsiančio konflikto; ragina nedelsiant nutraukti visas karines operacijas ir dar kartą primena prezidentui Salvai Kiirui ir buvusiam viceprezidentui Riekui Macharui jų įsipareigojimus pagal Tarpvyriausybinių vystymosi institucijos susitarimą dėl konflikto Pietų Sudano Respublikoje sprendimo; ragina prezidentą S. Kiirą nedelsiant įgyvendinti įsipareigojimą vienašališkai nutraukti ugnį, kaip susitarta 2017 m. kovo 25 d. IGAD valstybių ir vyriausybių vadovų susitikime;
 2. ragina, kad visos ginkluoto konflikto šalys nedelsdamos ir visiškai nutrauktų visus seksualinio smurto prieš civilius gyventojus, ypač moteris ir mergaites, veiksmus; primena, kad prievartavimas, naudojamas kaip karo priemonė, yra karo nusikaltimas, už kurį baudžiama pagal tarptautinę teisę; ragina Pietų Sudano vyriausybę suteikti apsaugą visoms pažeidžiamoms grupėms, patraukti kaltininkus atsakomybėn ir panaikinti policijos ir kariuomenės nebaudžiamumą;
 3. smerkia visus išpuolius prieš civilius gyventojus ir humanitarinės pagalbos darbuotojus – išpuoliai prieš humanitarinės pagalbos darbuotojus nutraukia gyvybiškai svarbios pagalbos ir produktų tiekimą; pabrėžia, kad negali būti karinio šio konflikto sprendimo ir kad Pietų Sudano vyriausybė privalo užtikrinti, kad būtų tikros paliaubos, rodančios tikrą įsipareigojimą siekti taikos ir stabilumo; mano, kad įsipareigojimas siekti taikos turi reikšti daugiau nei paprastą karo veiksmų nutraukimą ir turi apimti karinių pajėgų atitraukimą, etninių karinių grupuočių išformavimą, sąlygų nekliudomai teikti humanitarinę pagalbą užtikrinimą ir politinių kalinių paleidimą;
 4. reiškia labai didelį susirūpinimą dėl sunkios humanitarinės padėties, kuri ir toliau blogėja, visoje šalyje; todėl dar kartą ragina ES ir jos valstybes nares padidinti humanitarinę pagalbą, kad būtų mažinamas badas, ir primygtinai reikalauti iš Pietų Sudano vyriausybės užtikrinti, kad humanitarinės pagalbos tiekimo maršrutai būtų neužkirsti;
 5. apgailestauja dėl to, kad visos konflikto Pietų Sudane šalys verbuoja vaikus į ginkluotame konflikte dalyvaujančias karines grupes; pabrėžia, kad konflikto šalių vykdomas vaikų verbavimas yra karo nusikaltimas, už kurį vadai turi būti traukiami baudžiamojon atsakomybėn; įspėja, kad visai jaunimo kartai dabar gresia patirti didelę traumą, sunkius emocinius sutrikimus ir negauti išsilavinimo; ragina, kad vykdant ES humanitarinės pagalbos ir pagalbos vystymuisi programas būtų padedama teikti bazinį išsilavinimą, ilgalaikę reabilitaciją ir psichologinę paramą; griežtai smerkia švietimo įstaigų panaudojimą karinėms operacijoms;
 6. ragina Europos išorės veiksmų tarnybą (EIVT) ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai pasinaudoti visais turimais ištekliais, kad būtų įtrauktos Jungtinės Tautos, Afrikos Sąjunga ir Tarpvyriausybinių vystymo institucija (IGAD), siekiant pradėti naują politinį procesą, kad būtų užtikrintos tvarios paliaubos ir visapusiškai įgyvendintos taikos susitarimo saugumo ir valdymo skyrių nuostatos;
 7. mano, kad Afrikos Sąjunga, remiama ES ir ES valstybių narių, turi imtis aktyvaus politinio sprendimo tarpininko vaidmens, kad Pietų Sudane būtų užtikrinta ilgalaikė taika, be kita ko, skirti daugiau išteklių Afrikos Sąjungos pasiuntiniui Pietų Sudane, Alphi Oumarui Konare; pritaria raginimams Afrikos Sąjungos Komisijai surengti tarptautinę konferenciją, kurioje dalyvautų Jungtinės Tautos ir IGAD, siekiant sutelkti ir suderinti tarptautines pastangas nutraukti karą Pietų Sudane;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

8. pakartoja, kad visapusiškai pritaria Jungtinių Tautų specialiojo įgaliotinio Pietų Sudanui veiklai ir Jungtinių Tautų misijos Pietų Sudane (UNMISS) ir jos regioninių apsaugos pajėgų įgaliojimams – joms pavesta užtikrinti civilių gyventojų apsaugą, užkirsti kelią smurtui prieš juos ir užtikrinti humanitarinei pagalbai teikti reikalingas sąlygas; ragina visas konflikto šalis sudaryti palankias sąlygas sparčiai dislokuoti aktyvias Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos įgaliotas regionines apsaugos pajėgas, nes taip siekiama sustiprinti aktyvią UNMISS veiklą, ir ragina valstybes nares ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę nedelsiant ir gerokai sustiprinti UNMISS Europos pajėgumais;
9. pabrėžia, kad reikia skubiai įsteigti Pietų Sudano mišrųjį teismą – tam, be kita ko, reikia, kad Afrikos Sąjunga priimtų teisinius statusus, o Jungtinės Tautos ir ES suteiktų pagalbą ištekliais; primena, kad tai yra 2016 m. taikos susitarimo dalis ir todėl neturėtų būti iš naujo dėl to deramasi;
10. pabrėžia, kad, norint užtikrinti prasmingą ir įtraukų nacionalinio dialogo procesą, jis turėtų atitikti aiškius kriterijus, be kita ko, dialogui vadovaujančiųjų neutralumo, opozicinių grupių ir už šalies ribų gyvenančių Pietų Sudano piliečių įtraukimo principus, ir kad jame taip pat turi dalyvauti visų konflikto šalių ir kitų Pietų Sudano suinteresuotųjų subjektų atstovai, įskaitant moterų atstovus, siekiant užtikrinti jo teisėtumą ir veiksmingumą;
11. smerkia visus mėginimus apriboti saviraiškos laisvę, nes ji yra pagrindinė žmogaus teisė ir tikrų politinių diskusijų ypatybė; apgailestauja dėl to, kad nužudyti humanitarinės pagalbos darbuotojai, pilietinės visuomenės atstovai ir žurnalistai, ir reikalauja, kad tokius nusikaltimus padarę asmenys būtų patraukti atsakomybėn; ragina nedelsiant paleisti visus politinius kalinius;
12. smerkia visus išpuolius prieš švietimo ir visuomenines įstaigas ir mokyklų naudojimą kariniams tikslams; ragina šalis laikytis gairių dėl mokyklų ir universitetų apsaugos nuo karinio naudojimo ginkluoto konflikto metu;
13. apgailestauja dėl to, kad 2016 m. gruodžio 23 d. Jungtinių Tautų Saugumo Taryba nepriėmė rezoliucijos, kuria būtų nustatytas ginklų embargas Pietų Sudanui, draudimas keliauti trims aukščiausiems Pietų Sudano vadovams ir išaldytas jų turtas; ragina ES siekti, kad Pietų Sudanui būtų taikomas tarptautinis ginklų embargas ir kad jo laikymasis būtų veiksmingai užtikrinamas; yra labai susirūpinęs dėl ES valstybėse narėse įsisteigusių tarpininkų vykdomo ginklų perdavimo, apie kurį pranešama, Pietų Sudanui, pažeidžiant Tarybos bendrąją poziciją 2008/944/CFSP; primygtinai ragina valstybes nares ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užtikrinti, kad būtų laikomasi ES ginklų kontrolės tvarkos, ir oficialiai kreiptis į visas trečiąsias šalis, kurios, patvirtintais duomenimis, tiekia ginklus ir teikia karinę logistinę paramą Pietų Sudanui;
14. ragina valdžios institucijas užtikrinti, kad visi šalies viduje perkeltųjų asmenų grąžinimo ar perkėlimo į kitą vietą veiksmai būtų atliekami užtikrinant žmonių saugumą ir nepažeidžiant jų orumo; ragina taikyti tikslingas sankcijas visiems pagrindiniams politiniams ir kariniams vyriausybės ar opozicijos veikėjams, kurie skatina konfliktą arba daro žmogaus teisių pažeidimus – taip turėtų būti vykdoma ES strategija, kad būtų užtikrintas humanitarinės pagalbos teikimas, išlaikytos paliaubos ir atnaujintas politinis procesas, siekiant įgyvendinti taikos susitarimą;
15. mano, kad dėl pasikartojančių konfliktų, nesaugumo ir masinio gyventojų perkėlimo dabartinėmis politinėmis sąlygomis neįmanoma surengti patikimų ir taikių rinkimų; primena, kad Pereinamojo laikotarpio nacionalinės vienybės vyriausybės įgaliojimai galioja iki 2018 m. birželio mėn.; pabrėžia, kad svarbu suteikti Pietų Sudano moterims visavertį vaidmenį derybose ir šalies valdyme; ragina ES remti tas moteris žemiausiame lygmenyje, kurios užtikrina išmatuojamą taikos derybų kokybės skirtumą – išsklaido nepasitikėjimą, stiprina pasitikėjimą ir skatina susitaikymą;
16. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Pietų Sudano vyriausybei, Tarpvyriausybinei vystymosi institucijai, Pietų Sudano žmogaus teisių komisarui, Pietų Sudano nacionalinei teisėkūros asamblėjai, Afrikos Sąjungos institucijoms, AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos pirmininkams ir Jungtinių Tautų generaliniam sekretoriui.

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0222

Tinkamas Europos regionų finansavimo priemonių derinys: finansinių priemonių ir subsidijų balansavimas ES sanglaudos politikoje

2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento rezoliucija „Tinkamas Europos regionų finansavimo priemonių derinys: finansinių priemonių ir subsidijų balansavimas ES sanglaudos politikoje“ (2016/2302(INI))

(2018/C 307/14)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos XVIII antraštinę dalį,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 349 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniai fondai, Sanglaudos fondai, Europos žemės ūkio fondai kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniai fondai, Sanglaudos fondai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006⁽¹⁾, taip pat į deleguotuosius ir įgyvendinimo aktus, susijusius su atitinkamais šio reglamento straipsniais,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1301/2013 dėl Europos regioninės plėtros fondo ir dėl konkrečių su investicijų į ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą tikslu susijusių nuostatų, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1080/2006⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1304/2013 dėl Europos socialinio fondo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1081/2006⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1300/2013 dėl Sanglaudos fondo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1084/2006⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. birželio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2015/1017 dėl Europos strateginių investicijų fondo, Europos investavimo konsultacijų centro ir Europos investicinių projektų portalo, kuriuo iš dalies keičiamos reglamentų (ES) Nr. 1291/2013 ir (ES) Nr. 1316/2013 nuostatos dėl Europos strateginių investicijų fondo⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. rugsėjo 13 d. rezoliuciją „Europos teritorinis bendradarbiavimas. Geriausia patirtis ir naujoviškos priemonės“⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. spalio 28 d. rezoliuciją dėl sanglaudos politikos ir strategijos „Europa 2020“ peržiūros⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. rugsėjo 9 d. rezoliuciją „Investicijos į darbo vietų kūrimą ir augimą: ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos Sąjungoje skatinimas“⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į Europos Parlamento Regioninės plėtros komiteto nuomonę, pateiktą Europos Parlamento Biudžeto kontrolės komiteto pranešime dėl Europos investicijų banko (EIB) 2014 m. metinės ataskaitos (A8-0050/2016),

⁽¹⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 320.

⁽²⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 289.

⁽³⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 470.

⁽⁴⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 281.

⁽⁵⁾ OL L 169, 2015 7 1, p. 1.

⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0321.

⁽⁷⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0384.

⁽⁸⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0308.

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 14 d. Komisijos komunikatą „Investavimas į darbo vietų kūrimą ir ekonomikos augimą. Kuo geriau panaudoti Europos struktūrinių ir investicijų fondų lėšas“ (COM(2015)0639),
- atsižvelgdamas į 2014 m. lapkričio 26 d. Komisijos komunikatą „Investicijų planas Europai“ (COM(2014)0903),
- atsižvelgdamas į 2014 m. sausio 22 d. Komisijos komunikatą dėl valstybės pagalbos gairių siekiant skatinti rizikos finansų investicijas ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. liepos 23 d. Komisijos komunikatą „Šeštoji ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos ataskaita. Investicijos į darbo vietų kūrimą ir augimą“ vystymuisi ir geram valdymui ES regionuose ir miestuose skatinti (COM(2014)0473),
- atsižvelgdamas į 2016 m. rugpjūčio mėn. Komisijos apibendrinamąją ataskaitą „2007–2013 m. sanglaudos politikos programų *ex post* vertinimas, ypatingą dėmesį skiriant Europos regioninės plėtros fondui (ERPF), Europos socialiniam fondui (ESF) ir Sanglaudos fondui (SF)“,
- atsižvelgdamas į 2014 m. spalio 30 d. Komisijos ataskaitą dėl 2013 m. gruodžio 31 d. finansinių priemonių, remiamų iš bendrojo biudžeto pagal Finansinio reglamento 140 straipsnio 8 dalį (COM(2014)0686),
- atsižvelgdamas į 2015 m. lapkričio 26 d. Komisijos gaires valstybėms narėms, susijusias su Bendrųjų nuostatų reglamento (BNR) 42 straipsnio 1 dalies d punktu dėl tinkamų finansuoti valdymo išlaidų ir mokesčių,
- atsižvelgdamas į 2015 m. rugpjūčio 10 d. Komisijos gaires valstybėms narėms, susijusias su BNR 37 straipsnio 7, 8, 9 dalimis dėl pagal finansinę priemonę gaunamos ir kitokios paramos derinimo,
- atsižvelgdamas į 2015 m. kovo 27 d. Komisijos gaires valstybėms narėms, susijusias su BNR 37 straipsnio 2 dalimi dėl *ex ante* vertinimo,
- atsižvelgdamas į 2014 m. liepos 2 d. Komisijos informacinį vadovą vadovaujančiosioms institucijoms „Finansinės priemonės, numatytos pagal 2014–2020 m. ESI fondų programas“,
- atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio mėn. Komisijos apibendrinamąją ataskaitą „Finansinės priemonės, numatytos pagal Europos struktūrinius ir investicijų fondus. Duomenų apie 2014–2020 m. programavimo laikotarpio finansinių priemonių finansavimo ir įgyvendinimo pažangą vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1303/2013 46 straipsniu suvestinė“,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio mėn. Komisijos apibendrinamąją ataskaitą „Duomenų apie 2014–2020 m. programavimo laikotarpio finansinių priemonių finansavimo ir įgyvendinimo pažangą vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1303/2013 46 straipsniu suvestinė“,
- atsižvelgdamas į 2014 m. rugsėjo mėn. Komisijos apibendrinamąją ataskaitą „Duomenų apie finansų inžinerijos priemonių finansavimo ir įgyvendinimo pažangą, apie kurią vadovaujančiosios institucijos informavo vadovaudamosi Tarybos reglamento (EB) Nr. 1083/2006 67 straipsnio 2 dalies j punktu, suvestinė“,

⁽¹⁾ OL C 19, 2014 1 22, p. 4.

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2015 m. lapkričio 13 d. Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Su finansinėmis priemonėmis susijusi veikla“, pridėtą prie dokumento „Komisijos ataskaita Europos Parlamentui ir Tarybai dėl finansinių priemonių, kurios pagal Finansinio reglamento 140 straipsnio 8 dalį 2014 m. gruodžio 31 d. buvo remiamos bendrojo biudžeto lėšomis“ (SWD(2015)0206),
 - atsižvelgdamas į Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 19/2016 „ES biudžeto įgyvendinimas finansinėmis priemonėmis: ko reikėtų pasimokyti iš 2007–2013 m. programavimo laikotarpio“,
 - atsižvelgdamas į Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 5/2015 „Ar finansinės priemonės yra sėkmingas ir perspektyvus įrankis kaimo plėtros srityje?“,
 - atsižvelgdamas į Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 16/2014 „Regioninių investicinių priemonių dotacijų derinimo su finansinių institucijų paskolomis, siekiant remti ES išorės politiką, veiksmingumas“,
 - atsižvelgdamas į Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 2/2012 „Iš Europos regioninės plėtros fondo bendrai finansuotos MVĮ skirtos finansinės priemonės“,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. spalio 14 d. Regionų komiteto nuomonę „Finansinės priemonės teritorinei plėtrai paremti“,
 - atsižvelgdamas į Europos investicijų banko (EIB) 2013 m. kovo mėn. galutinę ataskaitą „Finansinės priemonės: padėties įvertinimas rengiantis 2014–2020 m. programavimo laikotarpiui“,
 - atsižvelgdamas į tyrimą „Finansinės priemonės 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu. Pirmoji valstybių narių patirtis“, kurį užsakė Parlamento Vidaus politikos generalinio direktorato B teminis skyrius „Struktūrinė ir sanglaudos politika“ (2016 m. spalio mėn.),
 - atsižvelgdamas į tyrimą „EIB grupės vaidmens įgyvendinant Europos sanglaudos politiką įvertinimas“, kurį užsakė Parlamento Vidaus politikos generalinio direktorato B teminis skyrius „Struktūrinė ir sanglaudos politika“ (2016 m. kovo mėn.),
 - atsižvelgdamas į informacinį pranešimą „ES sanglaudos politikos iššūkiai: būsimosios reformos po 2020 m. klausimai“ (Europos Parlamento tyrimų tarnyba, 2016 m. gegužės mėn.),
 - atsižvelgdamas į informacijos suvestinę „Sanglaudos politikos įgyvendinimas 28-iose ES valstybėse narėse“ (Europos Parlamento tyrimų tarnyba, 2015 m. rugsėjo mėn.),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Regioninės plėtros komiteto pranešimą ir Biudžeto komiteto bei Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto nuomones (A8-0139/2017),
- A. kadangi peržiūrint ir (arba) tikslinant daugiametę finansinę programą (DFP) ir artėjant 2014–2020 m. programavimo laikotarpio viduriui kilo diskusija dėl dotacijų ir finansinių priemonių, kurias laikotarpiu po 2020 m. ketinama investuoti naudojantis ES biudžeto lėšomis, derinimo;
- B. kadangi „Omnibus“ pasiūlymas (COM(2016)0605) – vienintelė galimybė atlikti įvairius sistemos, kuria reglamentuojamas dabartinis programavimo laikotarpis, laikotarpio vidurio patobulinimus;
- C. kadangi finansinės priemonės apima įvairias priemones ir, atliekant jų vertinimą bei priimant sprendimus dėl jų panaudojimo, kiekvienu konkrečiu atveju būtina nuolatinė išsami analizė, susijusi su konkrečių vietos ar regiono ekonomikos arba konkrečios tikslinės grupės poreikių vertinimu;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

2007–2013 m. laikotarpis. Patikimas investavimas naudojant dotacijas ir finansines priemones

1. pripažįsta, jog, nors finansinės priemonės buvo sukurtos iki finansų ir ekonomikos krizės ir krizės ekonominio konteksto požiūriu nebuvo tinkamiausios, Komisijos ataskaitose pateikiama tvirtų įrodymų, kad Europos struktūrinių ir investicijų (ESI) fondų investicijos naudojant dotacijas ir finansines priemones padarė solidų poveikį ir davė apčiuopiamų rezultatų investuojant ES regionuose: šių investicijų suma siekė 347,6 mlrd. EUR, neskaitant nacionalinio bendro finansavimo ir papildomai mobilizuotų išteklių;

2. palankiai vertina šiuo metu vykdomas EIB sanglaudos politikos operacijas, matomas metinėse ir sektorių ataskaitose ir atskleidžiančias poveikį MVĮ ir vidutinės kapitalizacijos įmonėms, infrastruktūrai, moksliniams tyrimams ir inovacijoms, aplinkai, energetikai ir žemės ūkiui; daro išvadą, kad EIB paskolos siekiant paremti sanglaudos politiką 2007–2013 m. laikotarpiu vertintinos 147 mlrd. EUR, o tai sudaro maždaug 38 proc. visų paskolų ES;

2014–2020 m. laikotarpis. Naujas investicijų etapas naudojantis ESI fondais

3. palankiai vertina tai, kad, naudodamasi ESI fondais, 2014–2020 m. ES turėtų investuoti 454 mlrd. EUR, o kartu su nacionaliniu bendru finansavimu investicijoms, teikiamu taikant dotacijas ir finansines priemones, suma turėtų padidėti iki 637 mlrd. EUR;

4. pripažįsta, kad taikant pagal sanglaudos politiką numatytą pasidalijamojo valdymo mechanizmą padidėjo tiek finansinių priemonių (mikrokreditų, paskolų, garantijų, nuosavo ir rizikos kapitalo) apimtis, tiek kokybė; atkreipia dėmesį į dvi pagrindines šios tendencijos priežastis: 2007–2013 m. laikotarpiu sukaupta vertingos ESI fondų lėšų įgyvendinimo naudojant dotacijas ir finansines priemones patirties bei daug ko išmokta, o 2014–2020 m. DFP atspindi po krizės dėl fiskalinių apribojimų kilusią būtinybę taikyti daugiau finansinių priemonių;

5. pažymi, kad, remiantis skaičiavimais, Europos regioninės plėtros fondo (ERPF), Sanglaudos fondo (SF) ir Europos socialinio fondo (ESF) lėšos finansinėms priemonėms 2007–2013 m. laikotarpiu išaugo beveik dvigubai ir sudarė 11,7 mlrd. EUR, o 2014–2020 m. laikotarpiu sudarys 20,9 mlrd. EUR; pažymi, kad dėl to finansinės priemonės apims 6 proc. visų 2014–2020 m. sanglaudos politikos lėšų, kurios siekia 351,8 mlrd. EUR, palyginti su 3,4 proc. 2007–2013 m. skirtos 347 mlrd. EUR sumos;

6. pažymi, kad SF lėšos siekia maždaug 75 mlrd. EUR, o tai sudaro 11,8 proc. visų finansinėms priemonėms 2014–2020 m. laikotarpiu skirtų lėšų; palankiai vertina tai, kad lėšos padidėjo nuo 70 mlrd. EUR 2007–2013 m. laikotarpiu iki 75 mlrd. EUR 2014–2020 m. laikotarpiu; pabrėžia, kad SF skiriamos lėšos neturėtų būti mažinamos, nes apie 34 proc. ES gyventojų gyvena SF pagalbą gaunančiuose regionuose;

7. atkreipia dėmesį į bendrą 5 571,63 mln. EUR sumą, sudaromą įnašų pagal veiksmų programas, kuriuos dabartinės DFP pagrindu iki 2015 m. gruodžio 31 d. finansinėms priemonėms skyrė 21 valstybė narė, taip pat į tai, kad 5 005,25 mln. EUR jos sudaro ERPF ir SF lėšos;

8. palankiai vertina tai, kad labai svarbūs reglamentavimo pokyčiai, susiję su finansinių priemonių programavimu, įgyvendinimu ir valdymu – pvz., tiesioginės sąsajos su visais 11 teminių tikslų, atitinkamas privalomas *ex ante* vertinimas, kurį atliekant galima nustatyti rinkos nepakankamumą, specialiai pritaikytų ir supaprastintų standartinių finansinių priemonių ir atskaitomybės mechanizmų sukūrimas – gali daryti nepaprastai teigiamą poveikį sanglaudos politikos įgyvendinimo patrauklumui ir tempui, nes bus sprendžiamas 2007–2013 m. laikotarpiu kilęs teisinio netikrumo klausimas; vis dėlto ragina stengtis užtikrinti, kad šie pakeitimai nepakenktų finansinių priemonių patrauklumui ir jų įgyvendinimo tempui;

Dotacijos ir finansinės priemonės: kaip intervencijos logika nulemia derinį

9. pabrėžia, kad, nors ESI fondų dotacijomis ir finansinėmis priemonėmis remiami tie patys sanglaudos politikos tikslai, jos nėra pačios sau tikslas ir, taikant pasidalijamojo valdymo mechanizmą, jų intervencijos logika ir taikymas sprendžiant teritorinės plėtros, sektorių ar rinkos poreikių klausimus skiriasi;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

10. pripažįsta, kad, priklausomai nuo projekto tipo, dotacijos, palyginti su finansinėmis priemonėmis, turi įvairių privalumų: jomis remiami pajamas nebūtinai generuojantys projektai, teikiamas finansavimas projektams, dėl įvairių priežasčių negalintiems pritraukti privačiojo arba viešojo finansavimo, jos skiriamos specifiniams naudos gavėjams, klausimams ir regioniniams prioritetams, be to, dėl turimos patirties ir pajėgumų jas naudoti ne taip sudėtinga; pripažįsta, kad kai kuriais atvejais dotacijoms būdingi tam tikri apribojimai: jas naudojant sunku užtikrinti projektų kokybę ir tvarumą, rizikuojama ilgai pakeisti viešąjį finansavimą, be to, galimas išstūmimo poveikis potencialių privačių investicijų atžvilgiu net kai projektai yra atsinaujinamojo pobūdžio ir pajėgūs generuoti pajamas paskola grindžiamam finansavimui grąžinti;

11. pripažįsta, kad finansinės priemonės turi tam tikrų privalumų, pvz., svarto ir atsinaujinamasis poveikis, privataus kapitalo pritraukimas ir konkrečių investicijų spragų užpildymas įgyvendinant aukštos kokybės bankams priimtinus projektus, taigi užtikrinamas maksimalus regioninės politikos įgyvendinimo veiksmingumas ir naudingumas; pripažįsta, kad finansinės priemonės turi tam tikrų trūkumų, dėl kurių gali kirstis su patrauklesnėmis nacionalinėmis ar regioninėmis priemonėmis, t. y. kai kuriuose regionuose jos įgyvendinamos lėčiau, yra sudėtingesnės, ESI fondų lėšomis remiamų finansinių priemonių ar dotacijų, kaip įgyvendinimo priemonių siekiant prisidėti prie pasirinktų savo atitinkamų veiksmų programų prioritetų, dalį, turėtų toliau svarstyti tai, kas jiems geriausia, nepamiršdami, jog šiam procese dalyvauja ir nepaprastai svarbų atlieka vietos ir regionų valdžios institucijos; primena, kad būtent vadovaujančiosios institucijos turi savanoriškai spėti dėl įgyvendinimo požiūriu tinkamiausios finansinės priemonės tipo;

12. pabrėžia, jog intervencijos logika – ne skiriamoji linija, o sąlyčio taškas norint sudaryti vienodas sąlygas dotacijų ir finansinių priemonių požiūriu, kad įgyvendinant sanglaudos politiką įvairiomis priemonėmis būtų skiriama daugiau dėmesio paramos gavėjams ir užpildomos investicijų spragos; pažymi, kad ESI fondų programavimo kontekste intervencijos logika grindžiama principu „iš apačios į viršų“ ir kad visos valstybės narės bei regionai, savo nuožiūra nustatydami finansinių priemonių ar dotacijų, kaip įgyvendinimo priemonių siekiant prisidėti prie pasirinktų savo atitinkamų veiksmų programų prioritetų, dalį, turėtų toliau svarstyti tai, kas jiems geriausia, nepamiršdami, jog šiam procese dalyvauja ir nepaprastai svarbų atlieka vietos ir regionų valdžios institucijos; primena, kad būtent vadovaujančiosios institucijos turi savanoriškai spėti dėl įgyvendinimo požiūriu tinkamiausios finansinės priemonės tipo;

Finansinių priemonių taikymo rezultatai: iššūkiai

13. pripažįsta finansinių priemonių naudojimo vykdant sanglaudos politikos operacijas svarbą; teigiamai vertina tai, kad finansinių priemonių įgyvendinimo 2015 m. ataskaitose matyti pažanga, nors dabartinis programavimo laikotarpis prasidėjo ir vėlai; vis dėlto pažymi, kad ESI fondų finansinių priemonių įgyvendinimo pažanga labai skiriasi ne tik skirtingose valstybėse narėse, bet ir atitinkamos valstybės narės viduje; primena, kad gerą finansinių priemonių naudojimo patirtį ir poveikį 2007–2013 m. programavimo laikotarpiu lydėjo įvairios veiklos problemos: operacijos pradėtos vėlai, atliktas netikslus rinkos vertinimas, skyrėsi įsisavinimas regionuose, išmokėjimo lygis apskritai buvo menkas, svarto poveikis mažas, kilo su atsinaujinimu susijusių problemų, valdymo išlaidos ir mokesčiai buvo dideli, o sumos nederamai stambios; primena, kad iki 2015 m., Komisijai pradžios konkrečius finansinių priemonių įgyvendinimo terminus, pastebėtų trūkumų skaičius buvo sumažintas taikant tikslines priemones;

14. pažymi, kad vėlavimas įgyvendinti ESI fondų lėšas gali padaryti neigiamą įtaką išmokų rodikliams, atsinaujinimui ir svarto poveikiui, o pastarasis turėtų būti pagrįstas tarptautinių organizacijų, pvz., EBPO, taikoma apibrėžtimi ir metodologija, aiškiai skiriant viešus ir privačius įnašus bei užtikrinant, kad būtų nurodytas tikslus svarto poveikio, kuris įmanomas taikant kiekvieną finansinę priemonę, laipsnis pagal šalį ir regioną; primena, kad vėlavimas 2007–2013 m. laikotarpiu negrįžtamai paskatino mažiau nei optimalius ERPF ir ESF finansinių priemonių taikymo rezultatus; pabrėžia, kad vėlavimas įgyvendinti dėl vėlai prasidėjusios programavimo laikotarpio gali pakenkti ESI fondų finansinių priemonių taikymo rezultatams, o dėl to galėtų būti netiksliai įvertintos išvados laikotarpio pabaigoje; todėl ragina valstybes nares imtis visų reikiamų veiksmų siekiant sušvelninti neigiamą vėlavimo įgyvendinti poveikį, ypač kai tai susiję su riboto finansinių priemonių naudojimo ir poveikio rizika;

15. reikiama didelė susirūpinimą dėl to, jog esama didelės tikimybės, kad antroje dabartinės DFP pusėje vėl prisikaups neapmokėtų sąskaitų, nes tai gali stipriai paveikti ES finansuojamą kitų sričių politiką;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

16. atkreipia dėmesį į tai, kad visoje ES esama didelių skirtumų, susijusių su finansinių priemonių skvarba (taip pat ir ESI fondų bei Europos strateginių investicijų fondo (ESIF) atveju), pradiniais šių fondų veiklos rezultatais ir numatomu papildomų išteklių sverto poveikiu, taip pat kitomis ES finansuojamomis finansinėmis priemonėmis, taikomomis Sąjungos valstybėse, kurių ekonomika stipriausia, o tai kelia grėsmę sanglaudos politikos tikslams; pabrėžia, kad bendra tokių priemonių sėkmė priklauso nuo to, kaip lengva jas naudoti, ir nuo valstybių narių gebėjimo valdyti investicijas taikant šias priemones, o tam būtini tikslūs diferencijuoti rodikliai, kuriais remiantis būtų galima įvertinti realų jų poveikį sanglaudos politikai;

Supaprastinimas, sąveika ir techninė pagalba: sprendimai

17. palankiai vertina Komisijos veiksmus optimizuojant reglamentavimą ir mažinant biurokratinę naštą; pabrėžia, kad, nepaisant teigiamų pokyčių, sudėtingumas niekur nedingo, o tokie klausimai, kaip ilgai trunkantis pasirengimas ir administracinė našta gavėjams, neskatina naudoti finansinių priemonių; ragina Komisiją glaudžiai bendradarbiauti su EIB, Europos investicijų fondu (EIF) ir vadovaujančiosiomis institucijomis, kad būtų galima kur kas paprasčiau derinti ESI fondų mikrokreditus, paskolas, garantijas, nuosavą ir rizikos kapitalą, kartu užtikrinant skaidrumą, demokratinę priežiūrą, atskaitomybę ir kontrolę;

18. pažymi, kad kai kuriomis nuostatomis ribojamas operacijų su finansinėmis priemonėmis lankstumas; pažymi, kad itin apsunkinančios yra valstybės pagalbos taisyklės, ypač kai dotacijos derinamos su finansinėmis priemonėmis; ragina Komisiją užtikrinti tinkamą valstybės pagalbos sistemą ir toliau nagrinėti galimybes supaprastinti atitiktą valstybės pagalbos nuostatomis visais trimis – vadovaujančiųjų institucijų, fondų fondo ir finansinių tarpininkų – lygmenimis; ragina sudaryti vienodas sąlygas valstybės pagalbos taisyklių srityje visų finansinių priemonių atveju, siekiant vengti lengvatų kai kuriems finansavimo šaltiniams kitų šaltinių nenaudai, ypač MVĮ rėmimo srityje;

19. pabrėžia, kad svarbu atlikti finansinių priemonių, įskaitant EIB grupės operacijų, susijusių su sanglaudos politika, auditą; pažymi, kad audito veikla apima visą ESI fondų ciklą; ragina Komisiją ir nacionalines valdžios institucijas įvardyti supaprastinimo ir sąveikos galimybes vykstant audito procesui; todėl ragina Komisiją ypatingą dėmesį skirti lyginamajai dotacijų ir finansinių priemonių analizei, taip pat tolesniam gebėjimų ugdymui, audito metodologijai ir audito procesų gairėms, kad nedidėtų finansinė ir administracinė našta paramos gavėjams;

20. pažymi, kad dotacijų ir finansinių priemonių derinimas turi neištyrinėto potencialo; pabrėžia, kad be gairių valdžios institucijoms būtina toliau paprastinti ir derinti taisykles, susijusias su skirtingų ESI fondų derinimu, taip pat su ESI fondų ir tokių priemonių, kaip programa „Horizontas 2020“ ir ESIF, derinimu; ragina užtikrinti geresnį reglamentavimą, t. y. aiškias, nuoseklias ir koncentruotas taisykles reglamentavimui palengvinti skatinant derinti išlaidas, skiriamas daugiau negu pagal vieną tos pačios finansinės priemonės programą, kaip minėta pirmiau, taip pat sudarant galimybę derinti mikrofinansų priemones, susijusias su ESF operacijomis, ir toliau paprastinti viešuosius pirkimus atrenkant finansų tarpininkus bei kuriant viešojo ir privačiojo sektoriaus partnerystes; ragina užtikrinti didesnę skirtingų strategijų suderinamumą; pabrėžia, kad, derinant ES fondų dotacijas ir finansines priemones su kitais finansavimo šaltiniais, finansavimo struktūra gali tapti patrauklesnė paramos gavėjams bei viešojo ir privačiojo sektoriaus investuotojams, nes būtų užtikrintas geresnis rizikos pasidalijimas ir projektų rezultatai ir, savo ruožtu, priemonėmis galėtų būti užtikrinamas ilgalaikis augimo potencialas;

21. pažymi, kad finansinių priemonių įsisavinimas gali būti pagerintas taikant investicijų partnerystes ir kad viešojo ir privačiojo sektoriaus partnerystės gerina finansavimo šaltinių sąveiką bei palaiko reikiamą privačių ir viešų interesų pusiausvyrą; pabrėžia, kad taip pat turėtų būti skatinamas finansinių priemonių naudojimas bendruomenės inicijuotos vietos plėtros ir integruotų teritorinių investicijų (ITI) iniciatyvų kontekste;

22. teigiamai vertina esamą techninės pagalbos praktiką, kurią Komisija ir EIB grupė vykdo naudodamosi platforma FI-COMPASS; apgailestauja, kad paramos vietoje paslaugos valdžios institucijoms ir ypač finansinių priemonių, įskaitant ESIF, gavėjams yra ribotos, o nemažai vietos ir regionų valdžios institucijų, siekdamos veiksmingai pasinaudoti finansinėmis priemonėmis, susidūrė su techniniais sunkumais ir nepakankama kompetencija bei praktine patirtimi; ragina užtikrinti techninę pagalbą: ji pirmiausia turėtų būti tiesiogiai nukreipta į vietas ar regionų suinteresuotuosius subjektus, taip pat visas susijusias šalis, tačiau neturėtų būti naudojama nacionalinių valdžios institucijų veiklai finansuoti; be to, ragina Komisiją ir

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

EIB parengti bendrą techninės pagalbos planą, kuris apimtų finansinę ir nefinansinę patariamąją veiklą, ypač stambių projektų klausimais, taip pat gebėjimų ugdymą, mokymus, paramą bei žinių ir patirties mainus; taip pat ragina derinti ekspertines žinias (įskaitant teisinės konsultacijas) sanglaudos politikos reglamentų, finansinių produktų, valstybės pagalbos ir viešųjų pirkimų klausimais, kurios būtų skirtos nacionalinėms valdžios institucijoms, fondų valdytojams ir paramos gavėjams, ir kartu pabrėžia, kad svarbu vengti besikartojančių struktūrų;

23. ragina Komisiją užtikrinti didesnę ESI fondų investicijų matomumą ir aiškiai pabrėžti, kad jos susijusios su ES finansavimu; taip pat ragina užtikrinti tinkamą informavimo ir komunikacijos ES finansavimo galimybių klausimais veiklą, kad viešasis ir privatusis sektorius būtų raginamas pasinaudoti šiomis galimybėmis ir būtų orientuojamasi į galimus paramos gavėjus, o ypač jaunimą;

Teisingo finansavimo derinio laikotarpiu po 2020 m. ir sanglaudos politikos ateities linkme

24. pripažįsta, kad tokie iššūkiai kaip migracija ir saugumas ar ES tebevykstantys ir ateityje vyksiantys politiniai pokyčiai neturėtų turėti neigiamos įtakos investicijoms pagal sanglaudos politiką ar jos tikslams ir laukiamiems rezultatams, ypač pasibaigus dabartiniam programavimo laikotarpiui;

25. pripažįsta, kad tiek dotacijos, tiek finansinės priemonės atlieka konkretų vaidmenį įgyvendinant sanglaudos politiką, tačiau, siekiant penkių pagrindinių strategijos „Europa 2020“ pažangiam, tvariam ir įtraukiam augimui užtikrinti tikslų, jų dėmesio centras tas pats, kaip ir 11 teminių tikslų; pabrėžia, jog būtina užtikrinti, kad finansinės priemonės nepakeistų dotacijų, kaip pagrindinės sanglaudos politikos priemonės, ir kartu pabrėžia, jog būtina užtikrinti, kad lėšos galėtų atsinaujinti ir būtų prieinamos reinvestuoti atsižvelgiant į sektorius ir veiksmus, kurie jomis gali būti remiami;

26. pabrėžia, kad finansinės priemonės geriau įgyvendinamos puikiai išsivysčiusiuose regionuose ir miestų zonose, kur geriau išvystytos finansų rinkos, tačiau atokiausi regionai ir regionai, kuriuose didelis suderintas nedarbo lygis bei menkas gyventojų tankis, sunkiai pritraukia investicijas, o naudojant dotacijas, savo ruožtu, sprendžiami regioniniai struktūriniai ir subalansuoto regionų finansavimo klausimai; pažymi, kad finansinių priemonių sėkmė priklauso nuo daugybės veiksnių, taigi remiantis vienu kriterijumi negalima daryti jokių bendrų išvadų; pažymi, kad privalomi tikslai, susiję su finansinių priemonių naudojimu įgyvendinant sanglaudos politiką po 2020 m., negali būti laikomi perspektyvia galimybe; pažymi, kad finansinių priemonių dalies didinimas neturėtų paveikti nekompensuojamų finansinių įnašų, nes taip būtų pažeista pusiausvyra; pabrėžia, kad dotacijos turi vyrauti ne vienoje viešosios politikos srityje, o finansinės priemonės gali jas papildyti visapusiškai laikantis atitinkamo *ex ante* vertinimo ir rinkos analizės; ragina toliau skatinti naudoti finansines priemones įgyvendinant INTERREG programas, kad jos labiau atitiktų Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslus;

27. primena, kad, remiantis esama ESI fondų įgyvendinimo patirtimi, tais atvejais, kai finansavimas apima dotacijų ir finansinių priemonių derinį, sprendžiamos konkrečioms šalims aktualios problemos bei pildomos socialinės, ekonominės ir teritorinės sanglaudos spragos; pabrėžia, kad derinant finansavimą vienas visiems tinkamas sprendimas neįmanomas dėl įvairių veiksnių: regiono geografijos, politikos srities, paramos gavėjo tipo ir dydžio, administracinių gebėjimų, rinkos sąlygų, konkuruojančių priemonių buvimo, verslo aplinkos, taip pat fiskalinės ir ekonominės padėties;

o

o o

28. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių nacionaliniams parlamentams.

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0223

Techninės paramos įgyvendinant sanglaudos politiką ateities perspektyvos**2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl techninės paramos įgyvendinant sanglaudos politiką ateities perspektyvų (2016/2303(INI))**

(2018/C 307/15)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos XVIII antraštinę dalį,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniai fondai, Sanglaudos fondai, Europos žemės ūkio fondai kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniai fondai, Sanglaudos fondai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 ⁽¹⁾ (toliau – BNR),
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1299/2013 dėl konkrečių Europos regioninės plėtros fondo paramos Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslui nuostatų ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1300/2013 dėl Sanglaudos fondo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1084/2006 ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1301/2013 dėl Europos regioninės plėtros fondo ir dėl konkrečių su investicijų į ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą tikslu susijusių nuostatų, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1080/2006 ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1304/2013 dėl Europos socialinio fondo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1081/2006 ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. sausio 7 d. Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) Nr. 240/2014 dėl Europos struktūrinių ir investicinių fondų Europos partnerystės elgesio kodekso ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl 2017–2020 m. struktūrinių reformų rėmimo programos sudarymo, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1303/2013 ir (ES) Nr. 1305/2013 (COM(2015)0701),
- atsižvelgdamas į savo 2017 m. vasario 16 d. rezoliuciją „Investavimas į darbo vietų kūrimą ir ekonomikos augimą. Kuo geriau panaudoti Europos struktūrinių ir investicijų fondų lėšas. Ataskaitos vertinimas pagal BNR 16 straipsnio 3 dalį“ ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. rugsėjo 9 d. rezoliuciją „Investicijos į darbo vietų kūrimą ir augimą: ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos Sąjungoje skatinimas“ ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 320.⁽²⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 259.⁽³⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 281.⁽⁴⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 289.⁽⁵⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 470.⁽⁶⁾ OL L 74, 2014 3 14, p. 1.⁽⁷⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0053.⁽⁸⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0308.

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į savo 2016 m. gegužės 10 d. rezoliuciją „Naujos teritorinio vystymosi priemonės 2014–2020 m. sanglaudos politikoje: integruotos teritorinės investicijos (ITI) ir bendruomenės inicijuota vietos plėtra (BIVP)“⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Audito Rūmų 2016 m. vasario 16 d. specialiąją ataskaitą „Būtina labiau atsižvelgti į rezultatus, siekiant pagerinti techninės pagalbos Graikijai teikimą“,
 - atsižvelgdamas į išsamią analizę „Techninė parama Komisijos iniciatyva“, kurią 2016 m. rugsėjo mėn. paskelbė jo Vidaus politikos generalinis direktoratas (B skyrius „Struktūrinė ir sanglaudos politika“),
 - atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto raštą,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Regioninės plėtros komiteto pranešimą (A8-0180/2017),
- A. kadangi techninė parama – ar ji būtų teikiama Komisijos, ar valstybių narių iniciatyva – atlieka svarbų vaidmenį visais sanglaudos politikos įgyvendinimo etapais ir yra svarbi aukštos kvalifikacijos administravimo srities darbuotojų pritraukimo ir jų išsaugojimo priemonė, kuria remiantis sukuriamas stabili Europos struktūrinių ir investicijų (ESI) fondų valdymo ir lėšų panaudojimo sistema bei šalinami trukdžiai įgyvendinant kokybiškus projektus ir padedant vartotojams juos rengti; kadangi reikėtų išnagrinėti galimybes naudotis technine parama programų rengimo etapu;
- B. kadangi vietos, regionų ir nacionalinėms valdžios institucijoms neretai trūksta kompetencijos ESI fondų lėšoms veiksmingai įgyvendinti ir partnerystės ryšiams su kitomis viešosiomis valdžios institucijomis, įskaitant miestų valdžios institucijas, ekonominius ir socialinius partneriais bei pilietinės visuomenės atstovais užmegzti, remiantis Bendrųjų nuostatų reglamento (BNR) 5 straipsniu; kadangi administracinis pajėgumas skirtingose valstybėse narėse ir regionuose labai skiriasi;
- C. kadangi partneriams, dalyvaujantiems rengiant ir įgyvendinant sanglaudos politiką, taip pat turėtų būti taikomos techninės paramos priemonės, ypač pajėgumų stiprinimo, tinklaveikos ir informavimo apie sanglaudos politiką srityse;
- D. kadangi nacionalinėms, vietos ir regioninėms valdžios institucijoms sunku išlaikyti kvalifikuotus darbuotojus, kurie dažnai išeina dirbti geriau mokamo darbo privačiame sektoriuje arba geriau apmokamose darbo vietose nacionalinėse valdžios institucijose; kadangi tai labai varžo viešųjų valdžios institucijų pajėgumą sėkmingai įgyvendinti ESI fondų lėšas ir pasiekti tikslus sanglaudos srityje;
- E. kadangi, nors 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu labiau akcentuojamas orientavimasis į rezultatą ir beveik pusė šio laikotarpio jau praėjo, techninės paramos stebėseną ir vertinimą vis dar gali būti gerinami;
- F. kadangi būtina kuo geriau suderinti techninę paramą Komisijos iniciatyva bei nacionaliniu ir regionų lygmenimis įgyvendinamas techninės paramos priemonės;

Techninė parama Komisijos iniciatyva (BNR 58 straipsnis)

1. pažymi, kad, palyginti su ankstesniuoju programavimo laikotarpiu, ištekliai, prieinami techninei paramai Komisijos iniciatyva teikti, buvo padidinti iki 0,35 proc. metinių Europos regioninės plėtros fondo (ERPF), Europos socialinio fondo (ESF) ir Sanglaudos fondo (SF) asignavimų, atskaičius lėšas Europos infrastruktūros tinklų priemonei (EITP) ir Europos pagalbos labiausiai skurstantiems asmenims fondui (EPLSAF);
2. teigiamai vertina techninės paramos lėšomis finansuojamą Komisijos veiklą, ypač jos darbą, susijusį su priemone „TAIEX REGIO PEER 2 PEER“, kompetencijos sistema ir savęs vertinimo priemone, sąžiningumo paktais, gairėmis specialistams, kaip išvengti 25 klaidų, dažniausiai pasitaikančių rengiant viešuosius pirkimus, ir administracinio pajėgumo rengiant viešuosius pirkimus visose valstybėse narėse vertinimo tyrimu; ragina valstybes nars naudotis tokiais iniciatyvomis; pabrėžia, kad tokios priemonės turėtų atlikti didesnę vaidmenį įgyvendinant sanglaudos politiką po 2020 m., ir todėl ragina Komisiją informuoti vietos ir regionų, įskaitant salas, subjektus apie šių priemonių naudojimą;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0211.

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

rekomenduoja, remiantis BNR 5 straipsniu, priemonių „TAIEX REGIO PEER 2 PEER“ taikymo sritį išplėsti ir į ją įtraukti visus partnerius, kad būtų užtikrintas visapusiškas dalijimasis patirtimi, padedama stiprinti pajėgumus ir sudarytos palankios sąlygos naudotis gerosios patirties pavyzdžiais;

3. mano, kad Komisija turi inicijuoti projekto „Sąžiningumo paktai – civilinės kontrolės mechanizmas ES fondų lėšoms apsaugoti“ įgyvendinimo veiksmingumo ir pridėtinės vertės vertinimą;

4. atkreipia dėmesį į Graikijos specialiosios paskirties grupės ir Kipro rėmimo grupės darbą, susijusį su ESI fondų lėšų įgyvendinimu šiose dviejose šalyse, ypač kiek tai susiję su įsisavinimo lygiu, kuris vis dėlto išlieka tik vienas iš rodiklių, pagal kurį galima teigiamai vertinti sanglaudos politiką; tačiau pabrėžia, kad, remiantis Europos Audito Rūmų specialiąja ataskaita „Būtina labiau atsižvelgti į rezultatus, siekiant pagerinti techninės pagalbos Graikijai teikimą“, įgyvendinant veiksmingą ir tvarią reformą gauta įvairių rezultatų; todėl ragina Komisiją teikti ataskaitas dėl Paramos struktūrinėms reformoms tarnybos operacijų Graikijoje; pabrėžia, kad, remiantis 2007–2013 m. programavimo laikotarpio patirtimi, būtina toliau tęsti ir gerinti geresnio įgyvendinimo darbo grupės veiklą, siekiant paremti kitas valstybes nares, kurios patiria sunkumų įgyvendindamos sanglaudos politiką;

5. atkreipia dėmesį į tai, kad sukurta Struktūrinių reformų rėmimo programa, ir pripažįsta galimą jos naudą sanglaudos ir kitų sričių politikai; ragina, kad ji būtų darni ir atitiktų konkrečioms šalims skirtas rekomendacijas sanglaudos politikos srityje; tačiau mano, kad jei programa būtų pratęsta, vis tiek reikėtų laikytis sanglaudos politikos teminių tikslų, taip pat neturėtų būti atimti ESI fondų techninei paramai numatyti išteklių; ragina Komisiją bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis užtikrinti maksimalų pagal Struktūrinių reformų rėmimo programą finansuojamų veiksmų ir ESI fondų veiklos pagrindu teikiamos techninės paramos koordinavimą ir papildomumą, siekiant sutelkti veiksmus į poveikio didinimą, kad būtų galima įgyvendinti sanglaudos politikos tikslus;

6. atkreipia dėmesį į Komisijos Regioninės ir miestų politikos GD parengtą techninės paramos strategiją; siūlo parengti platesnę techninės paramos strategiją, kuri užtikrintų geresnį koordinavimą ir apimtų visus generalinius direktoratus, sprendžiančius su ESI fondais susijusius klausimus, ir Paramos struktūrinėms reformoms tarnybos veiklą sanglaudos politikos srityje, kad būtų racionalizuota teikiama parama, vengiama kartojimosi bei užtikrinama maksimali sąveika ir papildomumas;

7. atkreipia dėmesį į techninės paramos svarbą taikant finansines priemones, kurių taikymas eksponentiškai auga, nors jos ir gana sudėtingo pobūdžio; atsižvelgdamas į tai, teigiamai vertina Komisijos ir Europos investicijų banko partnerystę kuriant platformą „fi-compass“; ragina Komisiją geriau racionalizuoti techninę paramą, siekiant įtraukti sritis, kuriose valdančiosios institucijos ir paramos gavėjai patiria daugiausia sunkumų; palankiai vertina Europos investavimo konsultacijų centro techninius patobulinimus siekiant sujungti ESI fondus su Europos strateginių investicijų fondu (ESIF); tačiau pabrėžia, kad didesnio pajėgumo ir supaprastinimo šioje konkrečioje srityje ženklas galiausiai turėtų būti techninės paramos poreikio sumažėjimas; taip pat pabrėžia, kad būtina užtikrinti papildomumą su techninės paramos priemonėmis, kurios vėliau įgyvendinamos nacionaliniu ir regionų lygmenimis;

8. teigiamai vertina pagalbą, kuri valstybėms narėms teikiama pagal bendros paramos Europos regionų projektams (JASPERS) techninės paramos priemonę: taip valstybės narės aprūpinamos ekspertine informacija, siekiant padėti joms parengti stambius ERPF ir SF lėšomis bendrai finansuojamus projektus; nekantriai laukia 2017 m. numatytos Europos Audito Rūmų specialiosios ataskaitos, kurioje bus siekiama įvertinti, ar taikant priemonę JASPERS pagerėjo remiamų stambiųjų projektų, bendrai finansuojamų ES, vystymas ir ar tai padėjo užtikrinti aukštesnę projektų kokybę bei didesnę valstybių narių administracinį pajėgumą; todėl pabrėžia, kad būtina atlikti nuodugnią analizę, kaip 2007–2013 m. laikotarpiu taikant priemonę JASPERS ir atliekant nepriklausomą kokybės vertinimą pagerėjo projektų kokybė ir sutrumpėjo laikas, per kurį Komisija tvirtina didelės apimties projektus;

9. pažymi, kad sanglaudos politikos srityje pradėjus naudoti techninę paramą nebuvo atlikta bendra faktinio šios paramos indėlio analizė; taip pat sunku išsamiai įvertinti jos svarbą ir indėlį gerinant administracinius pajėgumus ir stiprinant institucijas, kad būtų veiksmingai valdomi ESI fondai; todėl ragina geriau informuoti apie veiklą, susijusią su

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

technine parama, užtikrinti didesnę jos skaidrumą, taip pat užtikrinti, kad Parlamentas atliktų didesnę vaidmenį vykdamas stebėjimo ir kontrolės funkcijas, ir atlikti išsamų bendrą tyrimą, susijusį su šios paramos indėliu sanglaudos politikos srityje;

10. primena tinkamų tikslinių rodiklių, pagal kuriuos nustatomi rezultatai, ir ESI fondų lėšų panaudojimo poveikio, taip pat techninės paramos prieinamumo svarbą užtikrinant atitinkamą stebėseną; mano, kad pirmasis žingsnis šia kryptimi buvo bendrų rodiklių sukūrimas, tačiau jį lydėjo keletas trūkumų, pvz., pernelyg daug dėmesio skirta rezultatams, nebuvo ilgalaikės perspektyvos, nesutapo specialiai pritaikytos informacijos poreikiai; primygtinai ragina Komisiją investuoti gerinant ataskaitų teikimo ir vertinimo sistemą, šiuo tikslu kuriant tinkamesnius rodiklius, kuriuos būtų galima naudoti kitu programavimo laikotarpiu;

11. ragina Komisiją parengti priemones ir išteklius techninei paramai teikti įgyvendinant ES makroregioninę strategiją, atsižvelgiant į įvairių patirtį ir tokios strategijos įgyvendinimo sėkmės rodiklius, taip pat į tai, kad įgyvendinant strategiją dalyvauja ne valstybės narės ir šalys, turinčios ribotų lėšų ir nepakankamų žmogiškųjų išteklių; mano, kad taip būtų suteikta veiksmingesnė pagalba makroregioniniu lygmeniu rengiant didelės apimties projektus, kuriems galėtų būti suteiktas finansavimas pagal sanglaudos politiką;

12. pabrėžia, kad svarbu įgyvendinti konkrečias techninės paramos priemones, siekiant skatinti reindustrializacijos procesus nepakankamai išsivysčiusiose vietovėse ir pritraukti pramonės investicijų į novatoriškus mažą poveikį aplinkai darančius sektorius, kuriuose intensyviai naudojamos technologijos;

13. ragina Komisiją nustatyti techninę paramą, būtent sudaryti valstybių narių darbo grupes, kad būtų išvengta vėlavimo kuriant įstaigas ir veiksmų programas, kurių pagal sanglaudos politiką valstybėse narėse reikės po 2020 m.;

Techninė parama valstybių narių iniciatyva (BNR 59 straipsnis)

14. pabrėžia, kad techninei paramai skirtas ES bendras finansavimas, kuriuo penkių ESI fondų veiklos pagrindu 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu gali naudotis valstybės narės, sudaro maždaug 13,4 mlrd. EUR;

15. pabrėžia, kad techninė parama iš esmės skiriasi nuo kitų ESI fondų lėšomis finansuojamų veiksmų ir kad jos rezultatų įvertinimas yra labai sunki ir sudėtinga užduotis; tačiau, atsižvelgdamas į tai, kad ji būtina, į pagal ją prieinamų išteklių dydį ir jos potencialą, mano, kad itin svarbu vadovautis strateginiu, skaidriu ir įvairiais valdžios lygmenimis koordinuotu požiūriu ir bei užtikrinti lankstumą tenkinant valstybėse narėse valdančių institucijų nustatytus poreikius;

16. pabrėžia, jog per 2019 m. veiklos rezultatų peržiūrą paaiškės tam tikri techninės paramos naudojimo 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu rezultatai, ir užtikrina, kad šie rezultatai pasirodys ne per vėlai, kad galėtų būti įtraukti į diskusijas dėl laikotarpio po 2020 m.; todėl ragina tarpiniu etapu vykdyti platesnio masto diskusijas apie techninės paramos veiksmingumą ir rezultatus ir juos plačiau išnagrinėti;

17. reikia susirūpinimą tuo, kad kai kuriose valstybėse narėse techninė parama yra nepakankama ir veiksmingai nepasiekia vietos ir regioninių valdžios institucijų, kurių administraciniai pajėgumai paprastai yra mažiausi; atkreipia dėmesį į tai, kad nepaprastai svarbu kurti patikimus ir skaidrius įvairių valdžios lygmenų komunikacijos kanalus, siekiant sėkmingai įgyvendinti ESI fondų lėšas ir pasiekti sanglaudos politikos rezultatus kartu atkuriant pasitikėjimą veiksmingu ES ir jos politikos veikimu; mano, kad šiuo tikslu svarbų vaidmenį atlieka visi partneriai, dalyvaujantys įgyvendinant sanglaudos politiką, ir siūlo, kad kitu finansinio programavimo laikotarpiu Komisija tiesiogiai dalyvautų suteikiant daugiau galių partneriams; ragina valstybes nares dėti žymiai daugiau pastangų supaprastinant sanglaudos politikos reglamentų, visų pirma techninės pagalbos nuostatų, įgyvendinimą; todėl palankiai vertina daugiasluoksnės sanglaudos politikos įgyvendinimo sistemos Lenkijoje (trys techninės paramos ramsčiai) pavyzdį – šia sistema skatinamas labiau į rezultatus orientuotas, koordinuotas strateginis ir skaidrus požiūris ir sukuriama didesnė pridėtinė vertė; ragina griežčiau kontroliuoti privačių įmonių, teikiančių techninę paramą viešojo administravimo institucijoms, veiklos rezultatus, siekiant išvengti galimų interesų konfliktų;

18. pabrėžia, kad į žmogiškųjų išteklių potencialo plėtojimą orientuota techninė parama turi būti naudojama tenkinant poreikius, kurie anksčiau buvo nustatyti rengiant darbuotojų kvalifikacijos gerinimo ir specializuoto darbuotojų mokymo planus;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

19. pabrėžia, kad žemesniojo lygmens valdžios pajėgumai taip pat nepaprastai svarbūs naujų teritorinės plėtros priemonių, pvz., bendruomenės inicijuotos vietos plėtros strategijos (angl. CLLD) ir integruotų teritorinių investicijų (ITI), sėkmei užtikrinti; ragina užtikrinti tolesnį bendruomenės inicijuotos vietos plėtros strategijos įgyvendinimo decentralizavimą; pažymi, kad nors techninės paramos poveikį ir gali būti sunku įvertinti, tai vis dėlto įmanoma, ypač atsižvelgiant į naudos ir sąnaudų santykį; pabrėžia, kad kai kuriose valstybėse narėse iš techninės paramos, teikiamos siekiant sukurti visapusišką ERPF lėšų įgyvendinimo, taip pat ITI įgyvendinimo sistemą, matyti, kad naudos ir sąnaudų santykis yra neigiamas; tačiau pažymi, kad dideles sąnaudas galima būtų iš dalies paaiškinti konkrečiomis aplinkybėmis, reikalaujančiomis daugiau pastangų, pavyzdžiui, naujos schemos sukūrimas; atitinkamai ragina sukurti aiškius kontrolės mechanizmus, ypač kalbant apie neskaidrias derybas dėl techninės paramos; primena, kad svarbų vaidmenį, ypač įgyvendinant bendruomenės inicijuotą vietos plėtros strategiją, atlieka vietos veiklos grupės, ir mano, kad valstybės narės turėtų suteikti galimybę naudotis technine parama, siekiant paremti jų vertingą įnašą į darnų Sąjungos vystymąsi vietos lygmeniu;

20. atkreipia dėmesį į tai, kad teikiant techninę paramą būtina skatinti techniškai ir ekonomiškai įgyvendinamų projektų finansavimą, kad valstybės narės galėtų įgyvendinti strateginius projektus, kurie galės būti finansuojami pagal sanglaudos politiką;

21. su nerimu pažymi, kad, įgyvendinant integruotus tvarios miestų plėtros veiksmus, užduotys deleguojamos miestų valdžios institucijoms, kurios veikia kaip tarpinės įstaigos, tačiau dažnai negauna reikiamos techninės paramos savo pajėgumui ugdyti; todėl mano, kad reikėtų didinti techninę paramą miesto teritorijų lygmeniu, atsižvelgiant į miestų valdžios institucijų vaidmenį, atliktą įgyvendinant sanglaudos politiką, ir būtinybę sukurti tvirtus pajėgumus, kad toliau būtų įgyvendinama ES miestų darbotvarkė ir Amsterdamo paktas;

22. pažymi, kad 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu numatytas aktyvesnis vietos valdžios institucijų dalyvavimas; pabrėžia, kad tam prireiks daugiau techninių ir administracinių pajėgumų; ragina Komisiją išnagrinėti iniciatyvas ir mechanizmus, kuriais būtų galima sudaryti sąlygas vietos subjektams pasinaudoti visomis programavimo galimybėmis, numatytomis ESI fondų reglamentuose;

23. atkreipia dėmesį į Europos partnerystės elgesio kodeksą, kuriame apibrėžiama būtinybė padėti susijusiems partneriams stiprinti savo institucinius gebėjimus programoms rengti ir įgyvendinti; pabrėžia, kad daugelis valstybių narių netaiko Europos partnerystės elgesio kodekso; be to, mano, kad minėtojo elgesio kodekso 5 straipsnyje įtvirtinti pagrindiniai principai ir gerosios patirties pavyzdžiai, susiję su atitinkamų partnerių dalyvavimu rengiant partnerystės sutartį ir programas, turėtų būti iš tikrųjų įgyvendinti, daugiausia dėmesio skiriant tam, kad susijusi informacija būtų paskelbta laiku ir būtų lengvai prieinama; pabrėžia, kad būtina parengti aiškias ES gaires, kaip padidinti nuoseklumą ir panaikinti reguliavimo neuztikrintumą;

24. pabrėžia, kad būtina finansuoti techninę paramą ir patikėti ją kvalifikuotiems nacionaliniams subjektams, galintiems užtikrinti nuolatinę įgyvendinimo paramą; tačiau pabrėžia, kad šis finansavimas jokių būdu neturėtų pakeisti nacionalinio finansavimo šioje srityje ir kad turėtų vykti laipsniškas strateginis perėjimas prie veiklos, kurią įgyvendinant būtų užtikrinama didesnė pridėtinė sanglaudos politikos vertė apskritai, pvz., pajėgumų stiprinimo, komunikacijos arba patirties mainų;

25. pabrėžia, kad reikia įtraukti institucijas, kurios nepriklauso valdymo sistemai, tačiau daro tiesioginį poveikį sanglaudos politikos įgyvendinimui; primena, kad šioms institucijoms reikia teikti paramą, kad jos galėtų stiprinti ir tobulinti savo administracinius pajėgumus ir standartus pasitelkdamos švietimą, dalijimąsi žiniomis, gebėjimų stiprinimą, tinklaveiką ir kurdamos IT sistemas, būtinas projektams valdyti; pabrėžia, kad, suteikiant daugiau informacijos apie rezultatus ir laimėjimus, pasiekus naudojantis ESI fondų lėšomis, ir didinant šių rezultatų ir laimėjimų matomumą, galima padėti atgauti piliečių pasitikėjimą ir tikėjimą Europos projektu; todėl ragina sukurti atskirą komunikacijos dokumentų rinkinį, susijusį su technine parama valstybės narės iniciatyva; ragina Komisiją skatinti techninės paramos priemonių pakeičiamumą, kad būtų sudarytos palankios sąlygos masto ekonomijai ir įvairiems ESI fondams bendroms finansavimo priemonėms;

26. pabrėžia, kad norint sumažinti didelę procedūrinę našta, ateityje techninė parama turėtų būti vis labiau orientuojama į paramos gavėjų / projektų lygmenį, nesvarbu, ar tai susiję su viešuoju ekonomikos sektoriumi ar pilietinės visuomenės sektoriumi, siekiant užtikrinti, kad būtų siūlomi novatoriški ir tinkamai parengti projektai, priderinti prie jau esamos strategijos, ir netaikomas visiems bendras metodas; ragina valstybes nares tobulinti mechanizmus, kuriuos taikant ESI fondų

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

paramos gavėjai galėtų dalyvauti įgyvendinant ir stebint techninę paramą; rekomenduoja, kad valstybės narės sukurtų informacijos centrų tinklą tam, kad potencialūs paramos gavėjai galėtų sužinoti apie prieinamus finansavimo šaltinius, veiksmų programas ir atvirus kvietimus teikti pasiūlymas, taip pat išmokyti užpildyti paraiškų formas ir gautų informacijos apie projektų įgyvendinimą;

27. pabrėžia, kad techninė parama turi būti laikoma paprasta ir lanksčia priemone, kurią galima pritaikyti prie kintančių aplinkybių; mano, kad techninė parama turi padėti užtikrinti projektų tvarumą, t. y. jų ilgalaikiškumą, daugiausia dėmesio skiriant svarbiausioms sanglaudos politikos sritims ir skatinant ilgalaikius rezultatus, pavyzdžiui, projektus, pagal kuriuos užtikrinamas ilgalaikis užimtumas; šiuo klausimu pabrėžia, kad techninė parama gali būti naudojama novatoriškais sprendimais grindžiamiems bandomiesiems projektams išbandyti;

28. ragina valstybes nares programavimo laikotarpiu po 2020 m. išsamiau atsiskaityti apie veiksmų, finansuotų iš techninės paramos, tipus ir pasiektus rezultatus; pabrėžia, kad, norint užtikrinti didesnę techninės paramos matomumą ir stebėti, kaip ir kur ji naudojama, būtinas didesnis skaidrumas, kuriuo būtų pagerinta atskaitomybė, įskaitant aiškią audito kryptį; mano, kad šiuo požiūriu turėtų būti svarstoma galimybė kurti reguliariai atnaujinamas ir viešai prieinamas valstybių narių planuojamų ir vykdomų veiksmų duomenų bazes, remiantis ESI fondams skirto Komisijos atvirųjų duomenų portalo patirtimi;

29. pažymi, kad einamuoju programavimo laikotarpiu valstybės narės galėjo rinktis – įtraukti techninę paramą kaip prioritetinę kryptį į veiksmų programą arba konkrečią veiksmų programą skirti techninei paramai; ragina Komisiją analizuoti, kuris variantas padėjo pasiekti geresnių rezultatų ir leido atlikti geresnę stebėseną ir vertinimą, atsižvelgiant į skirtingą valstybių narių institucinę sąrangą;

30. ragina labiau naudoti techninę paramą Europos teritorinio bendradarbiavimo srityje ir įgyvendinant Europos teritorinio bendradarbiavimo programas, kurioms būdinga sava specifika ir būtina parama visais įgyvendinimo etapais, ypač tarpvalstybinio bendradarbiavimo srityje, kad šis bendradarbiavimas taip būtų plečiamas ir didinama jo programų svarba;

31. prašo Komisijos atsižvelgti į visus šiuos elementus rengiant pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, susijusių su sanglaudos politika po 2020 m., pvz., patirtį, įgytą dabartiniu ir ankstesniu programavimo laikotarpiais;

32. ragina Komisiją atlikti centralizuotai valdomos ir pagal pasidalijamojo valdymo principą valdomos techninės paramos *ex post* vertinimą;

o

o o

33. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0225

ES ir Korėjos Respublikos laisvosios prekybos susitarimo įgyvendinimas**2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos Sąjungos ir Korėjos Respublikos laisvosios prekybos susitarimo įgyvendinimo (2015/2059(INI))**

(2018/C 307/16)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Korėjos Respublikos 2010 m. spalio 6 d. laisvosios prekybos susitarimą ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Europos bendrijos ir jos valstybių narių ir Korėjos Respublikos 1996 m. spalio 28 d. pagrindų susitarimą dėl prekybos ir bendradarbiavimo ⁽²⁾ ir 2001 m. kovo 19 d. Tarybos sprendimą 2001/248/EB ⁽³⁾ dėl jo sudarymo,
- atsižvelgdamas į 2015 m. spalio 14 d. Komisijos komunikatą „Prekyba visiems. Atsakingesnės prekybos ir investicijų politikos kūrimas“ (COM(2015)0497),
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. liepos 7 d. rezoliuciją dėl ES prekybos ir investicijų politikos išorinio poveikio viešojo ir privačiojo sektorių iniciatyvoms ne ES šalyse ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. rugsėjo 27 d. rezoliuciją dėl naujos Europos prekybos politikos pagal strategiją „Europa 2020“ ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 511/2011, kuriuo įgyvendinama Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Korėjos Respublikos laisvosios prekybos susitarimo dvišalė apsaugos sąlyga ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. rugsėjo 16 d. Tarybos sprendimą dėl Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Korėjos Respublikos laisvosios prekybos susitarimo pasirašymo Europos Sąjungos vardu ir laikino taikymo ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. vasario 17 d. rezoliuciją dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Korėjos Respublikos prekybos susitarimo sudarymo projekto ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl tarptautinės prekybos politikos atsižvelgiant į klimato kaitos reikalavimus ⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl žmogaus teisių, socialinių ir aplinkos apsaugos standartų tarptautiniuose prekybos susitarimuose ⁽¹⁰⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl įmonių socialinės atsakomybės tarptautinės prekybos susitarimuose ⁽¹¹⁾,
- atsižvelgdamas į Marakešo susitarimą, kuriuo įsteigiama Pasaulio prekybos organizacija,

⁽¹⁾ OL L 127, 2011 5 14, p. 6.⁽²⁾ OL L 90, 2001 3 30, p. 46.⁽³⁾ OL L 90, 2001 3 30, p. 45.⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0250.⁽⁵⁾ OL C 56 E, 2013 2 26, p. 87.⁽⁶⁾ OL L 145, 2011 5 31, p. 19.⁽⁷⁾ OL L 127, 2011 5 14, p. 1.⁽⁸⁾ OL C 188 E, 2012 6 28, p. 113.⁽⁹⁾ OL C 99 E, 2012 4 3, p. 94.⁽¹⁰⁾ OL C 99 E, 2012 4 3, p. 31.⁽¹¹⁾ OL C 99 E, 2012 4 3, p. 101.

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į savo 2016 m. liepos 5 d. rezoliuciją dėl naujos perspektyvios ir novatoriškos ateities strategijos dėl prekybos ir investicijų ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties (ES sutarties) 21 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 207, 208 ir 218 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto pranešimą ir Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto nuomonę (A8-0123/2017),
- A. kadangi 2016 m. liepos 1 d. sukanka penkeri metai nuo Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Korėjos Respublikos (toliau – Korėja) laisvosios prekybos susitarimo įsigaliojimo;
- B. kadangi Komisijos naujojoje prekybos strategijoje „Prekyba visiems“ pabrėžiama, kad svarbu užtikrinti veiksmingą ES laisvosios prekybos susitarimų įgyvendinimą, taip pat naudojant jų ginčų sprendimo mechanizmą;
- C. kadangi ES ir Korėjos laisvosios prekybos susitarimas (toliau – Susitarimas) oficialiai įsigaliojo po to, kai 2015 m. gruodžio 13 d. jį ratifikavo ES valstybės narės;
- D. kadangi Susitarimas yra pirmasis iš naujos kartos laisvosios prekybos susitarimų, kurį ES sudarė su Azijos partnere, į kurį be tarifų panaikinimo taip pat įtrauktos nuostatos dėl netarifinių kliūčių pašalinimo, sukuriant naujas patekimo į rinką galimybes paslaugų ir investicijų sektoriuose, taip pat tokiose srityse, kaip intelektinė nuosavybė, viešieji pirkimai ir konkurencijos politika, taigi jis taps pavyzdžiu sudarant laisvosios prekybos susitarimus ateityje;
- E. kadangi Susitarimo galiojimo laikotarpiu:
- Sąjungos prekybos su Korėja deficitas per 12 mėnesių laikotarpį iki Susitarimo įsigaliojimo dienos pasiekęs 7,6 mlrd. EUR penktaisiais Susitarimo galiojimo metais tapo 2,5 mlrd. EUR prekybos perviršiu;
 - ES eksportas į Korėją išaugo 47 proc., nuo 30,6 mlrd. EUR per 12 mėnesių laikotarpį iki Susitarimo įsigaliojimo dienos iki 44,9 mlrd. EUR penktaisiais Susitarimo galiojimo metais, įskaitant ES produktų, prekyba kuriais buvo visiškai arba iš dalies liberalizuota pagal Susitarimą, eksportą į Korėją, kuris atitinkamai išaugo 57 proc. ir 71 proc., ir ES produktų, kuriems taikomi nuliniai didžiausio palankumo režimo (DPR) tarifai, eksportą į Korėją, kuris išaugo 25 proc. (1,9 mlrd. EUR);
 - ES importas iš Korėjos penktaisiais Susitarimo galiojimo metais siekė 42,3 mlrd. EUR ir, palyginti su 12 mėnesių laikotarpiu iki Susitarimo įsigaliojimo dienos, padidėjo 11 proc., įskaitant Korėjos produktų, kuriais prekyba buvo visiškai arba iš dalies liberalizuota pagal Susitarimą, eksportą į ES, kuris atitinkamai išaugo 35 proc. ir 64 proc. (atitinkamai 5 mlrd. ir 0,5 mlrd. Eurų), ir Korėjos produktų, kuriems taikomi nuliniai DPR tarifai, eksportas į ES padidėjo 29 proc. (5,8 mlrd. EUR);
 - ES sudaroma viso Korėjos importo dalis išaugo nuo 9 proc. prieš įsigaliojant Susitarimui iki 13 proc. ketvirtaisiais Susitarimo galiojimo metais; tuo pat metu ES sudaroma viso Korėjos eksporto dalis sumažėjo nuo 11 proc. iki šiek tiek mažiau nei 9 proc.;
 - ES lengvųjų automobilių eksportas į Korėją išaugo 246 proc., t. y. nuo 2,0 mlrd. EUR per 12 mėnesių laikotarpį iki Susitarimo įsigaliojimo dienos iki 6,9 mlrd. EUR penktaisiais Susitarimo galiojimo metais;
 - Sąjungos lengvųjų automobilių importas iš Korėjos išaugo 71 proc., t. y. nuo 2,6 mlrd. EUR per 12 mėnesių laikotarpį iki Susitarimo įsigaliojimo dienos iki 4,5 mlrd. EUR penktaisiais Susitarimo galiojimo metais;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0299.

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

- Sąjungos paslaugų eksportas 2014 m. siekė 11,9 mlrd. EUR ir, palyginti su ankstesniais metais, išaugo 11 proc., o tai lėmė ES prekybos su Korėja paslaugų sektoriuje perteklių, kuris 2014 m. sudarė 6,0 mlrd. EUR; tuo pat metu paslaugų importas iš Korėjos į ES sudarė 6,0 mlrd. EUR, taigi padidėjo 4 proc., palyginti su 2013 m.;
 - 2014 m. ES tiesioginės užsienio investicijos (TUI) Korėjoje pasiekė 43,7 mlrd. EUR lygį ir ES tapo didžiausia investuotoja Korėjoje; savo ruožtu Korėjos tiesioginės užsienio investicijos Europos Sąjungoje siekė 20,3 mlrd. EUR, t. y., padidėjo 35 proc., palyginti su ankstesniais metais;
 - ES naudojimas lengvatomis Korėjos rinkoje išaugo iki 68,5 proc., o Korėjos naudojimosi lengvatomis lygis siekia apytikriai 85 proc.;
 - sukurti septyni specialieji komitetai, septynios darbo grupės ir pradėtas dialogas intelektualinės nuosavybės klausimais;
 - veikia Prekybos ir darnaus vystymosi komitetas, kuris yra specializuotas organas, skiriantis daugiausia dėmesio ES ir Korėjos susitarimo prekybos ir darnaus vystymosi skyriaus įgyvendinimui;
1. primena, kad Susitarimas yra procesas, o ne vienkartinis sandoris, todėl, vadovaujantis Susitarimo nuostatomis, jo praktinis veikimas toliau turėtų būti periodiškai analizuojamas ir vertinamas prekybos poveikio konkrečioms ES ir visų ES valstybių narių ekonomikos sektoriams; šiomis aplinkybėmis pabrėžia, jog svarbu užtikrinti, kad Susitarimas būtų įgyvendinamas veiksmingai ir kad būtų laikomasi jo nuostatų;
 2. palankiai vertina tai, kad Susitarimas prisidėjo prie reikšmingo ES ir Korėjos tarpusavio prekybos mainų padidėjimo; skatina Komisiją ir valstybes nares geriau toliau tirti Susitarimo padarinius ir tiesioginį poveikį vartotojų gerovei, verslininkams ir Europos ekonomikai ir apie šį poveikį veiksmingiau informuoti visuomenę;
 3. pabrėžia, kad sudarytas Susitarimas neturėjo precedento nei taikymo srities, nei greičio, kokių turėjo būti pašalintos prekybos kliūtys, požiūriu (pvz., po penkerių Susitarimo galiojimo metų abi susitarimo šalys buvo praktiškai panaikinusios visus importo muitus);
 4. atkreipia dėmesį į tai, kad Susitarimas, kaip ir kiti laisvosios prekybos, paslaugų ir investicijų susitarimai, daro teigiamą poveikį Susitarimo šalių socialiniam ir ekonominiam vystymuisi, ekonominei integracijai, tvariam vystymuisi ir šalių bei jų gyventojų tarpusavio suartėjimui;
 5. atkreipia dėmesį į Pilietinės visuomenės forumo ir vidaus patariamųjų grupių, sukurtų vadovaujantis nuostatomis, išdėstytomis prekybos ir darnaus vystymosi skyriuje, kuris yra neatsiejama bendro dokumentų rinkinio dėl laisvosios prekybos susitarimo dalis, pastangas; primena, kad abi Susitarimo šalys pagal Susitarimo 13 straipsnio 4 dalį išsipareigojo savo įstatymuose ir praktikoje laikytis principų, susijusių su savo, kaip Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) narių, išsipareigojimais ir susijusių su Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) deklaracija dėl pagrindinių darbo principų ir teisių, visų pirma asociacijų laisvės ir teisės į kolektyvines derybas principų, juos skatinti ir įgyvendinti; vis dėlto pabrėžia, kad Korėjos padaryta pažanga įgyvendinant prekybos ir darnaus vystymosi skyriuje nustatytus tikslus nepakankama ir vis dar pasitaiko asociacijų laisvės pažeidimo atvejų, įskaitant susirūpinimą keliančius profesinių sąjungų lyderių įkalinimo atvejus, taip pat kišimosi į derybas, kurias turėtų savarankiškai vesti derybų partneriai; šiuo atžvilgiu ragina Komisiją pagal Susitarimo 13 straipsnio 14 dalį pradėti oficialias konsultacijas su Korėjos vyriausybe ir, jei tokios konsultacijos neduotų rezultatų, ragina Susitarimo 13 straipsnio 15 dalyje paminėtą ekspertų grupę imtis veiksmų ir tęsti dialogą, susijusį su tuo, kad Korėjos vyriausybė nesilaiko kai kurių savo išsipareigojimų, ir ypač dėti nuolatines ilgalaikes pastangas, laikantis Susitarime numatytų įpareigojimų, siekiant užtikrinti, kad Korėja ratifikuotų pagrindines TDO konvencijas, kurių ji iki šiol neratifikavo;
 6. pabrėžia, kad tarp ES valstybių narių esama didelių skirtumų naudojimosi lengvatomis srityje, kuris kinta nuo 16 proc. iki 92 proc.; pažymi, kad didesnio masto naudojimas galiojančiomis lengvatomis galėtų suteikti ES eksportuotojams papildomos naudos už daugiau nei 900 mln. EUR; ragina išanalizuoti naudojimąsi lengvatomis šiame ir kituose prekybos susitarimuose, kad prekybos lengvatomis būtų naudojamosi kuo geriau;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

7. pripažįsta, kad, nors šis susitarimas atitinka jo šalių lūkesčius dėl didesnės apimties dvišalės prekybos ir glaudesnės prekybos partnerystės, reikėtų pagal šį susitarimą ir vedant dialogą su Korėja išanalizuoti toliau pateiktus klausimus, tinkamai prižiūrėti jų vykdymą ir įgyvendinimą pagal šio susitarimo nuostatas ir juos peržiūrėti siekiant išspręsti esamas problemas, kaip antai:

- a) techninės prekybos kliūtys (TPK), būtent: tiesioginio transportavimo sąlyga, kuri neleidžia įmonėms ekonomiškai optimizuoti savo konteinerių transportavimo veiklos, sutaisytų prekių grąžinimo nuostata, vilkikų įtraukimas į Susitarimo taikymo sritį, taip pat svarbus į Korėją eksportuojamų mašinų sertifikatams taikomų taisyklių ir procedūrų klausimas,
- b) kliūtys sanitarijos ir fitosanitarijos priemonių srityje, be kita ko: kliūtys, ribojančios ES jautienos ir kiaulienos bei pieno gaminių eksportą,
- c) intelektinės nuosavybės teisės, būtent: geografinių nuorodų pripažinimas ir apsauga, komercinės viešo muzikos kūrinių atlikimo teisės, fonogramos ir atlikimas taikant apsaugą pagal autorių teises arba gretutines teises;
- d) skyrius, susijęs su prekyba ir tvariu vystymusi: Korėjos vykdomas pagrindinių Tarptautinės darbo organizacijos konvencijų ratifikavimas ir įgyvendinimas;
- e) kilmės taisyklių kūrimas ir jų poveikis naudojimosi lengvatomis mastui;
- f) su muitine susiję klausimai, įskaitant kilmės patikrinimo procedūras;

8. pažymi, kad pastaruoju metu nustatyta naujų netarifinių kliūčių, kaip antai anksčiau neegzistavusios techninės normos mašinoms, įrangai ar transporto priemonėms, atvejų; pabrėžia, kad itin nepriimtinas reiškinys yra transporto priemonės tipo patvirtinimo panaikinimas įvairiems Europos automobilių gamintojams dėl nepagrįstų priešasčių; ragina Komisiją pradėti dvišalę derybas siekiant pašalinti šį neigiamą reiškinį;

9. atkreipia dėmesį į tai, kad daug mažųjų ir vidutinių įmonių (MVĮ) nežino apie Susitarimo teikiamas galimybes; todėl ragina Komisiją ir ES valstybes nares ištirti ypač MVĮ naudojamą lengvatomis ir imtis veiksmingų priemonių siekiant padidinti MVĮ informuotumą apie galimybes, kurių suteikia šis Susitarimas;

10. pritaria tam, kad toliau būtų gilinami prekybos ir investicijų ryšiai tarp ES ir Korėjos, ypač pagal laisvosios prekybos susitarimo investicijų skyriaus nuostatas; tikisi, kad sunkumai, susiję su prekybos ir darnaus vystymosi skyriumi bus išspręsti prieš prasidedant deryboms dėl investicijų skyriaus; pritaria Susitarimo šalių dalyvavimui tolesniame ekonomikos augimo ir tvaraus vystymosi veikloje Sąjungos ir Korėjos piliečių naudai; ragina Komisiją ir Korėjos Respublikos vyriausybę derybų dėl investicijų skyriaus tarp Europos Komisijos ir Korėjos Respublikos atveju netaikyti seno investuotojų ir valstybės ginčų sprendimo (angl. ISDS) metodo, bet sukurti Komisijos siūlomą naują investicinių teismų sistemą, ir ragina Komisiją ilgainiui sukurti daugiašalę investicinių teismų sistemą, kuri galėtų pakeisti visas investicinių ginčų sprendimo sistemas dabartiniuose ir būsimuose laisvosios prekybos susitarimuose;

11. pabrėžia, kad svarbu toliau stiprinti tarptautinį bendradarbiavimą daugiašalėje, keliašalėje ir regioninėje tarptautinėje sistemoje, atsižvelgiant į PPO, kaip antai vykdamas derybas dėl aplinkosaugos prekių susitarimų (EGA) ir prekybos paslaugomis susitarimo (TISA);

12. pabrėžia, kad strateginė Susitarimo vertė pasireiškia ne tik prekybos srityje, nes jis suteikia tvirtą pagrindą glaudesniems santykiams su ilgalaikiu išpareigojimu ir prisideda prie strateginės partnerystės tarp ES ir Korėjos kūrimo;

13. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, ES valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams bei Korėjos Respublikos vyriausybei ir Nacionalinei Asamblėjai.

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0226

Dviejų valstybių sambūviu pagrįsto sprendimo Artimuosiuose Rytuose pasiekimas**2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl dviejų valstybių sambūviu pagrįsto sprendimo Artimuosiuose Rytuose pasiekimo (2016/2998(RSP))**

(2018/C 307/17)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Artimųjų Rytų taikos proceso,
 - atsižvelgdamas į ankstesnes Jungtinių Tautų rezoliucijas,
 - atsižvelgdamas į JT žmogaus teisių konvencijas, kurių šalys yra Izraelis ir Palestina,
 - atsižvelgdamas į Artimųjų Rytų ketverto 2016 m. liepos 1 d. ataskaitą ir 2016 m. rugsėjo 23 d. pareiškimą,
 - atsižvelgdamas į Tarybos išvadas – pirmiausia 2016 m. sausio 18 d. ir 2016 m. birželio 20 d. – dėl Artimųjų Rytų taikos proceso,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimą, steigiantį Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Izraelio Valstybės asociaciją,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 ir 4 dalis,
- A. kadangi siekis užtikrinti taiką Artimuosiuose Rytuose tebėra svarbiausias tarptautinės bendruomenės prioritetas, taip pat būtina stabilumo ir saugumo regione ir pasaulyje sąlyga;
- B. kadangi Komisijos pirmininko pavaduotoja ir Sąjungos vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai (toliau – vyriausioji įgaliotinė) ne kartą pareiškė esanti įsipareigojusi atnaujinti ir sustiprinti Sąjungos vaidmenį taikos procese; kadangi 2015 m. balandžio mėn. vyriausioji įgaliotinė paskyrė naują ES specialųjį įgaliotinį Artimųjų Rytų taikos procese (toliau – ES specialusis įgaliotinis); kadangi specialiojo įgaliotinio darbo rezultatų dar laukiama;
- C. kadangi svarbų vaidmenį siekiant išspręsti arabų ir Izraelio konfliktą atlieka Ketvertas ir tokie regiono partneriai, kaip Egiptas, Jordanija ir Saudo Arabija;
- D. kadangi nepaliaujamas smurtas, teroristiniai išpuoliai prieš civilius gyventojus ir smurto kurstymas ypač stiprina nepasitikėjimą ir iš esmės nedera su taikiu sprendimu;
- E. kadangi JT Saugumo Taryba savo rezoliucijoje Nr. 2334 (2016):
- a) pakartojo, kad Izraelio nausėdijų steigimas nuo 1967 m. okupuotoje Palestinos teritorijoje, įskaitant Rytų Jeruzalę, teisiškai nepagrįstas ir kad tai sunkus tarptautinės teisės pažeidimas bei viena pagrindinių kliūčių pasiekti dviejų valstybių sambūviu pagrįstą sprendimą;
 - b) paragino šalis sprendžiant savo atitinkamus klausimus skirti Izraelio Valstybės teritoriją ir nuo 1967 m. okupuotas teritorijas;
 - c) priminė Palestinos Administracijos saugumo pajėgų pareigą, numatytą pagal Ketverto veiksmų gaires, palaikyti veiksmingas operacijas, skirtas stoti prieš visus su teroristine veikla susijusius asmenis ir suduoti smūgį teroristų pajėgumams, įskaitant neteisėtą ginklų konfiskavimą;
- F. kadangi, pasak ES įgaliotinio biuro Palestinoje, pastaraisiais mėnesiais sugriauta daug palestiniečių objektų;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

- G. kadangi esama daugybės pranešimų apie žmogaus teisių pažeidimus Gazos Ruože;
- H. kadangi nerimaujama dėl kalinių padėties abiejose pusėse, ypač kai tai susiję su užsitęsusių palestiniečių kalinių bado streiku; kadangi abi šalys turėtų vykdyti tarptautinius įsipareigojimus, susijusius su kalinių teisių užtikrinimu;
- I. kadangi visos šalys turėtų remti dialogą ir praktinį bendradarbiavimą – pirmiausia saugumo, vandens, sanitarinių sąlygų ir energijos išteklių užtikrinimo bei Palestinos ekonomikos augimo skatinimo srityse – kad būtų sukurta regionui be galo reikalinga vilties, taikos ir susitaikymo vizija;
- J. kadangi ES ir abiejų pusių santykiai turėtų būti grindžiami pagarba žmogaus teisėms ir demokratijos principams, kuriais vadovaujamosi jų vidaus ir tarptautinės politikos srityse bei kurie yra esminis šių santykių elementas;
1. pakartoja, kad tvirtai remia dviejų valstybių sambūviu pagrįstą Izraelio ir Palestinos konflikto sprendimą išsaugant 1967 m. sienas, Jeruzalę paskelbiant abiejų valstybių sostine, o saugiai Izraelio Valstybei ir nepriklausomai, demokratiškai, vientisai ir pajėgiai Palestinos Valstybei taikiai ir saugiai gyvuojant šalimais, vadovaujantis apsisprendimo teise ir visapusiška pagarba tarptautinės teisės nuostatomis;
 2. pabrėžia, jog svarbu, kad šalys kuo greičiau atnaujintų esmines derybas, siekdamos užtikrinti teisingą, ilgalaikę ir visapusišką taiką; ragina abi šalis vengti veiksmų, kurie galėtų lemti tolesnę eskalaciją, įskaitant vienašales priemones, kurios galėtų apsunkinti derybų rezultatus, kelti grėsmę galimybei sudaryti dviejų valstybių sambūviu pagrįstą sprendimą ir vesti į dar didesnę nepasitikėjimą; ragina abi šalis iš naujo įsipareigoti siekti dviejų valstybių sambūviu pagrįsto sprendimo ir, savo ruožtu, atsiriboti nuo šiam sprendimui nepritarančių nuomonių;
 3. griežtai nepritaria jokiems veiksams, kurie kelia grėsmę galimybei pasiekti dviejų valstybių sambūviu pagrįstą sprendimą, ir primygtinai ragina abi puses įgyvendinti politiką ir veiksmus, kuriais būtų parodyta, kad jos ištisai įsipareigojusios siekti dviejų valstybių sambūviu pagrįsto sprendimo, siekiant atkurti pasitikėjimą; palankiai vertina įsipareigojimą kartu siekti taikos, pareikštą per neseniai įvykusį Izraelio Ministro Pirmininko Benjaminio Netanyahu ir Palestinos Prezidento Mahmoudo Abbaso vizitą JAV;
 4. pabrėžia, kad galimybės pasiekti dviejų valstybių sambūviu pagrįstą sprendimą apsauga ir išsaugojimas turi būti betarpiškas Europos Sąjungos politikos ir veiksmų Izraelio ir Palestinos konflikto bei Artimųjų Rytų taikos proceso atžvilgiu prioritetas;
 5. smerkia visus smurto ir teroro aktus prieš Izraelio gyventojus bei smurto kurstymą, kurie iš esmės nesuderinami su pažanga siekiant taikaus dviejų valstybių sambūviu pagrįsto sprendimo; pažymi, kad visos šalys turėtų efektyviai veikti prieš smurtą, terorizmą, neapykantą kurstančią kalbą ir neapykantos kurstymą, nes tai nepaprastai svarbu norint atkurti pasitikėjimą ir vengti eskalacijos, kuri dar labiau pakenktų galimybėms pasiekti taiką;
 6. primena, kad pagal tarptautinę teisę nausėdijos yra neteisėtos, ir pabrėžia, kad pastarojo metodo sprendimai įkurti nausėdijų Vakarų Kranto gilumoje, paskelbti konkursus dėl beveik 2 000 nausėdijų vienetų ir pagaliau žemę Vakarų Kranto gilumoje paskelbti valstybine dar labiau apsunkina galimybę pasiekti dviejų valstybių sambūviu pagrįstą sprendimą; smerkia tęsiamą nausėdijų politiką ir ragina Izraelio valdžios institucijas ją nedelsiant sustabdyti ir pakeisti; ypač apgailėstauja dėl to, kad 2017 m. vasario 6 d. Knesetas pritarė vadinamajam įteisavimo įstatymui, pagal kurį nausėdijas, ant palestiniečių nuosavybės iškilusias negavus teisėto privataus savininko sutikimo, leidžiama įteisinti atgaline data; laukia Aukščiausiojo Teismo sprendimo dėl šio naujojo teisės akto;
 7. teigiama vertina 2016 m. sausio 18 d. Tarybos išvadų 8 dalį dėl ES ir jos valstybių narių įsipareigojimo užtikrinti visapusišką esamų ES teisės aktų bei ES ir Izraelio dvišalių susitarimų įgyvendinimą;
 8. ragina nutraukti palestiniečių namų ir ES finansuotų objektų bei projektų griovimą, priverstinį palestiniečių šeimų išskeldinimą ir palestiniečių nuosavybės Vakarų Krante konfiskaciją, kaip pažymima Ketverto ataskaitoje; atkreipia ypatingą dėmesį į atitinkamų ES institucijų atsakomybę nuolat užtikrinant, kad ES finansavimas nebūtų tiesiogiai ar netiesiogiai nukreipiamas teroristinėms organizacijoms ar veiklai, kuria skatinami šie veiksmai;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

9. primena, jog tai, kad valstybės ir nevalstybiniai subjektai laikosi tarptautinės humanitarinės teisės ir tarptautinės žmogaus teisių teisės nuostatų, įskaitant atskaitomybę už savo veiksmus, yra taikos ir saugumo regione kertinis akmuo;

10. pabrėžia, kad Palestinos vidaus susitaikymas – svarbus elementas siekiant dviejų valstybių sambūviu pagrįsto sprendimo, ir apgailestauja, kad Palestina ir toliau nėra vieninga; palaiko ES raginimą palestiniečių grupuotėms didžiausią prioritetą teikti susitaikymui ir Palestinos Administracijos grąžinimui į Gazos Ruožą; ragina palestiniečių pajėgas nedelsiant atnaujinti pastangas susitaikyti, visų pirma surengiant gerokai pavėluotus prezidento ir parlamento rinkimus; pabrėžia, kad Palestinos Administracija turi perimti savo valdžios funkciją Gazos Ruože, įskaitant saugumo ir civilinio administravimo sritis bei savo veiklą sienos perėjimo punktuose;

11. pabrėžia, kad kovos veiksmai ir neteisėtas ginklavimasis skatina nestabilumą ir galiausiai trikdo pastangas pasiekti sprendimą derybų būdu; ragina Palestinos Administracijos saugumo pajėgas laiku vykdyti visapusiškai veiksmingas operacijas, nukreiptas prieš tokią šių kovotojų grupuočių veiklą, kaip Izraelio raketinis apšaudymas; pabrėžia, kad nepaprastai svarbu užkirsti kelią teroristinių grupių ginklavimuisi, taip pat jų vykdomai ginklų kontrabandai, raketų gamybai ir tunelių tiesimui;

12. pakartoja savo raginimą nutraukti Gazos Ruožo blokadą ir skubiai atstatyti ir atgaivinti šią teritoriją;

13. primena valstybėms narėms 1980 m. birželio mėn. Venecijos deklaraciją, pagal kurią ES valstybės narės prisiėmė atsakomybę vykstant taikos procesui; ragina šių metų birželį priimti naują ES deklaraciją; prašo vyriausiosios įgaliotinės pasinaudoti šia nauja deklaracija siekiant imtis drąsios ir visapusiškos Europos taikos iniciatyvos regione;

14. ragina pagal šią Europos Sąjungos taikos iniciatyvą spręsti Izraelio ir Palestinos konfliktą, kad per nustatytą laiką būtų pasiekti apčiuopiami rezultatai, siekiant dviejų valstybių sambūviu pagrįsto sprendimo ir taikant tarptautinį stebėsenos ir įgyvendinimo mechanizmą; pabrėžia, kad šiuo požiūriu svarbu palaikyti ryšius su kitais tarptautiniais veikėjais, pirmiausia atsižvelgiant į Artimųjų Rytų ketverto veiklą ir Arabų taikos iniciatyvą; ragina veiksmingai naudoti esamus Europos Sąjungos svertus ir priemones sprendžiant klausimus su abiem šalimis, siekiant remti pastangas užtikrinti taiką, nes koordinuojant ES veiksmus galima pasiekti rezultatų;

15. pabrėžia, kad, siekiant remti tikrą Europos taikos iniciatyvą, pirmutinė valstybių narių pareiga yra aktyviai prisidėti prie vieningos Europos pozicijos formavimo ir susilaikyti nuo vienašalių iniciatyvų, kuriomis silpninami Europos veiksmai; pabrėžia, kad Europos valstybių ir vyriausybių vadovai negali prašyti Sąjungos imtis iniciatyvos regione, jei dėl jų skirtingų pozicijų vyriausioji įgaliotinė negali atstovauti vieningam Sąjungos požiūriui;

16. atkreipia dėmesį į Palestinos arabų bendruomenės Izraelyje potencialą svariai prisidėti prie ilgalaikės taikos tarp Izraelio ir Palestinos užtikrinimo, taip pat į jos dalyvavimo taikos procese ir indėlio į jį svarbą; ragina užtikrinti vienodas teises visiems Izraelio piliečiams, nes tai prielaida šiam vaidmeniui atlikti;

17. ragina Europos Sąjungą remti ir saugoti pilietinės visuomenės veikėjus, įskaitant žmogaus teisių organizacijas, kurios prisideda prie taikos pastangų ir pasitikėjimo tarp izraeliečių ir palestiniečių ugdymo abiejose pusėse, ir palankiai vertina pilietinės visuomenės indėlį į taikos procesą novatoriškais naujomis idėjomis ir iniciatyvomis;

18. siūlo imtis iniciatyvos „Parlamento nariai už taiką“, kuria būtų siekiama telkti Europos, Izraelio ir Palestinos parlamentarų ir padėti įgyvendinti taikos darbotvarkę bei papildyti ES diplomatinės pastangas;

19. pabrėžia, kad ES turi skatinti iniciatyvas, kuriomis būtų prisidedama prie politinių, nevalstybinių ir ekonominių veikėjų tarpusavio pasitikėjimo atkūrimo ir bendradarbiavimo konkrečiais klausimais krypties nustatymo; šiuo požiūriu pabrėžia, kad svarbios yra politikos sritys, kuriose bendradarbiavimas būtinas kasdieniam piliečių gyvenimui – pirmiausia saugumas, vandens, sanitarinių sąlygų ir energijos išteklių užtikrinimas bei Palestinos ekonomikos augimas;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

20. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, ES specialiajam įgaliotiniui Artimųjų Rytų taikos procese, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Jungtinių Tautų generaliniam sekretoriui, Ketverto atstovui, Arabų Valstybių Lygos generaliniam sekretoriui, Knesetui ir Izraelio vyriausybei, Palestinos Administracijos prezidentui ir Palestinos įstatymų leidžiamajai tarybai.

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0227

ES strategija dėl Sirijos**2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES strategijos dėl Sirijos (2017/2654(RSP))**

(2018/C 307/18)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Sirijos,
- atsižvelgdamas į 2017 m. kovo 14 d. Komisijos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliosios užsienio reikalams ir saugumo politikai bendrą komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „ES strategijos dėl Sirijos elementai“ (JOIN(2017)0011) ir 2017 m. balandžio 3 d. Tarybos išvadas dėl Sirijos – jie kartu sudaro naują ES strategiją dėl Sirijos,
- atsižvelgdamas į 2017 m. balandžio 5 d. konferencijos „Parama Sirijos ir viso regiono ateičiai“ pirmininkų pareiškimą,
- atsižvelgdamas į Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliosios užsienio reikalams ir saugumo politikai 2016 m. gruodžio 30 d. pareiškimą dėl karo veiksmų nutraukimo paskelbimo Sirijoje, 2017 m. kovo 23 d. pareiškimą dėl Sirijos ir 2016 m. gruodžio 9 d. pirmininko pavaduotojos ir vyriausiosios įgaliosios deklaraciją ES vardu dėl padėties Alepe,
- atsižvelgdamas į pirmininko pavaduotojos ir vyriausiosios įgaliosios 2017 m. balandžio 6 d. deklaraciją dėl įtariamo cheminio ginklo panaudojimo Idlibe (Sirija) ir 2017 m. balandžio 7 d. deklaraciją dėl JAV aviacijos smūgio Sirijoje,
- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimus dėl ES ribojamųjų priemonių, taikomų už smurtines represijas Sirijoje atsakingiems asmenims, įskaitant 2016 m. lapkričio 14 d. ir 2017 m. kovo 20 d. nustatytas priemones,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Žmogaus teisių tarybos (JT ŽTT) įsteigtos Nepriklausomos tarptautinės tyrimų Sirijos Arabų Respublikoje komisijos ataskaitas ir JT ŽTT rezoliucijas dėl Sirijos Arabų Respublikos,
- atsižvelgdamas į JT Saugumo Tarybos rezoliucijas dėl grupuočių ISIL („Da'esh“) ir „Jabhat Fateh al-Sham“ ir atitinkamas JT Saugumo Tarybos rezoliucijas dėl konflikto Sirijos Arabų Respublikoje, ypač į rezoliucijas 2218 (2013), 2139 (2014), 2165 (2014), 2191 (2014), 2199 (2015), 2254 (2015), 2258 (2015), 2268 (2016), 2328 (2016), 2332 (2016) ir 2336 (2016),
- atsižvelgdamas į 2000 m. spalio 31 d. JT Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 1325 (2000) dėl moterų, taikos ir saugumo,
- atsižvelgdamas į 2016 m. gruodžio 19 d. JT Generalinės Asamblėjos rezoliuciją Nr. A/71/L.48, kuria įsteigiamas „Tarptautinis, nešališkas ir nepriklausomas pagalbos pagal tarptautinę teisę tiriant Sirijos Arabų Respublikoje nuo 2011 m. kovo mėn. įvykdytus pačius sunkiausius nusikaltimus ir vykdant už juos atsakingų asmenų baudžiamąjį persekiojimą mechanizmas“,
- atsižvelgdamas į 2012 m. Ženevos komunikatą,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Chartiją ir visas JT konvencijas, kurias pasirašė Sirija,
- atsižvelgdamas į Romos statutą ir Tarptautinio Teisingumo Teismo steigiamuosius dokumentus,
- atsižvelgdamas į *ad hoc* tribunolus, įskaitant Tarptautinį baudžiamąjį tribunolą buvusiamai Jugoslavijai (TBTB), Tarptautinį baudžiamąjį tribunolą Ruandai (TBTR), Specialųjį tribunolą Libanui (STL),

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 1949 m. Ženevos konvencijas ir jų papildomus protokolus,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 ir 4 dalis,
- A. kadangi karas Sirijoje tapo viena iš didžiausių humanitarinių krizių, įvykusių pasaulyje nuo Antrojo pasaulinio karo, ir jos gyventojai ir toliau junta pražūtingus ir tragiškus šio karo padarinius; kadangi išpuolių taikiniai buvo daugybė civilių, įskaitant vaikus, kurie toliau kenčia šiame žiauriame pilietiniame kare, ir kadangi nuo konflikto Sirijoje pradžios 2011 m. žuvo daugiau kaip 400 000 gyventojų; kadangi daugiau kaip 13,5 mln. žmonių Sirijoje, beveik trims ketvirtadaliams visų likusių gyventojų, reikalinga skubi pagalba ekstremaliosios situacijos atveju, kaip antai medicinos pagalba, pagalba maisto srityje, vanduo ir būstas; kadangi 6,3 mln. žmonių yra perkelti šalies viduje, 4,7 mln. gyvena sunkiai pasiekiamose ir apsiaustose vietovėse, o 5 mln. gyvena kaip pabėgėliai kaimyninėse ir kitose regiono šalyse; kadangi krizė Sirijoje turi vis labiau destabilizuojantį poveikį platesniam regionui;
- B. kadangi nuo pat karo pradžios 2011 m. ES kartu su savo valstybėmis narėmis, reaguodama į Sirijos krizę, Sirijoje ir regione 2017 m. sausio mėn. buvo panaudojusi daugiau kaip 9,4 mlrd. EUR ir yra didžiausia paramos teikėja; kadangi ES taip pat smarkiai rėmė pabėgėlius priimančias kaimynines šalis;
- C. kadangi per Sirijos konfliktą padaryti pažeidimai apima tikslinius ir nesirinktinai vykdomus išpuolius prieš civilius, neatidėliotiną mirties bausmės vykdymą, kankinimą ir netinkamą elgesį, priverstinį dingimą, masinius ir savavališkus areštus, kolektyvines bausmes, išpuolius prieš medicinos darbuotojus ir maisto bei vandens tiekimo nutraukimą; kadangi pranešama, kad B. Assado režimas yra atsakingas už korimus, kankinimus ir neatidėliotiną mirties bausmės vykdymą stambiu mastu jo sulaikymo centruose; kadangi Sirijos vyriausybė sąmoningai užblokavo civilių gyventojų prieigą prie pagrindinių prekių ir paslaugų, įskaitant maisto ir vandens tiekimą ir medicininę pagalbą; kadangi išpuoliai prieš civilius gyventojus ir karo taktika, kurios tikslas – apsupti civilių gyventojų vietoves siekiant juos marinti badu, yra akivaizdūs tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimai; kadangi už šiuos nusikaltimus atsakingi asmenys iki šiol nenubausti;
- D. kadangi grupuotė ISIS / „Da'esh“ ir kitos džihadistų grupuotės vykdė žiaurumus, įskaitant brutalias egzekucijas ir neišsakytą seksualinį smurtą, grobimus, kankinimus, priverstinį atvertimą į islamą ir moterų bei mergaičių vergovę; kadangi vaikai verbuojami ir naudojami teroristiniams išpuoliams vykdyti; kadangi didelį susirūpinimą kelia grupuotės ISIS / „Da'esh“ kontroliuojamų teritorijų gyventojų gerovė ir tai, kad per išlaisvinimo kampaniją jie gali būti naudojami kaip gyvieji skydai; kadangi šie nusikaltimai gali būti prilyginti karo nusikaltimams, nusikaltimams žmoniškumui ir genocidui;
- E. kadangi nepaisoma 2016 m. gruodžio 30 d. įsigaliojusio ugnies nutraukimo ir Sirijoje įvykdyta keletas pažeidimų bei būta didelių incidentų, pvz., greičiausiai režimo įvykdytas išpuolis naudojant chemines medžiagas Chan Šaichūne ir autobusų, gabenusių evakuojamus asmenis iš apsiaustų miestelių, esančių prie Alepo miesto, sprogdinimai; kadangi dešimtys žmonių, įskaitant vaikus, žuvo ir daug kitų buvo sužeista;
- F. kadangi ne vienas tyrimas parodė, kad B. Assado pajėgos naudojo chemines medžiagas, siekdamos sužeisti ir nužudyti civilius gyventojus ir taip pažeidė 2013 m. sutarimą dėl jų pašalinimo; kadangi pastarąjį kartą masinio naikinimo ginklai prieš civilius gyventojus panaudoti 2017 m. balandžio 4 d. Idlibo provincijoje esančiame Chan Šaichūno mieste, kai žuvo mažiausiai 70 civilių gyventojų, daug iš jų vaikų, o dar šimtai buvo sužeisti; kadangi 2017 m. balandžio 12 d. Rusija vetavo JT Saugumo Tarybos rezoliuciją, kuria būtų pasmerktas uždraustų cheminių ginklų Sirijoje naudojimas, apie kurį pranešta, ir Sirijos vyriausybė būtų paraginta bendradarbiauti vykdant incidento tyrimą; kadangi JAV informavo ES, kad, remdamosi savo įvertinimu, jog Sirijos režimas panaudojo cheminių ginklų, jos surengė oro ataką prieš Al Šairato karinių oro pajėgų bazę Homso provincijoje Sirijoje siekdamos užkirsti kelią cheminių ginklų platinimui ir naudojimui ir nuo to atgrasinti;
- G. kadangi, laikydamosi ES kovos su cheminio ginklo platinimu ir naudojimu politikos, 2017 m. kovo mėn. ES įtraukė keturis aukšto rango Sirijos karininkus į asmenų, kuriems taikomos sankcijos, sąrašą dėl jų vaidmens panaudojant cheminių ginklų prieš civilius gyventojus;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

- H. kadangi savo 2016 m. rugsėjo mėn. pranešime apie Sąjungos padėtį Komisijos pirmininkas Jean-Claude Juncker paminėjo, kad reikia parengti ES strategiją dėl Sirijos; kadangi spalio mėn. Parlamentas paragino Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai Federicą Mogherini užtikrinti, kad pagal naują strategiją dėl Sirijos būtų siekiama sudaryti palankesnes sąlygas politiniam susitarimui Sirijoje, įskaitant stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo priemones, kad būtų geriau laikomasi įsipareigojimų, prisiimtų Tarptautinėje paramos Sirijai grupėje (TPSG);
- I. kadangi ES strategijos dėl Sirijos tikslas – nustatyti, kaip ES gali atlikti labiau pastebimą ir veiksmingesnį vaidmenį padedant užtikrinti ilgalaikį politinį sprendimą Sirijoje pagal galiojančią JT susitartą sistemą ir remti atkūrimą laikotarpiu po susitarimo sudarymo, kai prasidės patikimas pereinamasis procesas; kadangi šioje strategijoje apibrėžiamos šešios pagrindinės prioritetinės sritys, t. y.: karo nutraukimas vykdam tikrą politinį pereinamąjį procesą; prasmingo ir įtraukus pereinamojo proceso skatinimas; pažeidžiamiausių Sirijos gyventojų humanitarinių poreikių tenkinimas; demokratijos ir žmogaus teisių skatinimas; atsakomybės už karo nusikaltimus skatinimas ir parama siekiant didinti Sirijos gyventojų ir visuomenės atsparumą.
- J. kadangi 2017 m. balandžio 5 d. ES bendrai pirmininkavo konferencijai „Parama Sirijos ir viso regiono ateičiai“, kurioje dalyvavo daugiau nei 70 šalių ir tarptautinių organizacijų atstovai, taip pat tarptautinės bei Sirijos pilietinės visuomenės atstovai; kadangi Briuselyje vykusioje konferencijoje sutarta dėl holistinio požiūrio sprendžiant Sirijos krizę ir dėl papildomos finansinės paramos siekiant reaguoti į humanitarinę padėtį, kurią sudarys 2018–2020 m. skirti 3,47 mlrd. EUR, iš kurių 1,3 mlrd. EUR skirs ES – didžiausia šioje krizėje paramos teikėja; kadangi, be to, kai kurios tarptautinės finansų įstaigos ir paramos teikėjai paskelbė, jog suteiks 27,9 mlrd. EUR paskolų; kadangi Sirijos atkūrimo sąnaudos įvertintos maždaug 200 mlrd. JAV dolerių;
- K. kadangi ES pripažįsta Sirijos kaimyninių šalių, suteikusių prieglobstį didžiausiam pabėgėlių skaičiui, Turkijos, Libano ir Jordanijos pastangas ir remia šias šalis;
- L. kadangi 2017 m. gegužės 4 d. Rusija, Iranas ir Turkija Astanoje (Kazachstanas) sudarė susitarimą, kuriuo sukūrė keturias deeskalacijos zonas; kadangi trys pasirašiusios šalys veiks kaip šešių mėnesių paliaubų, kurios gali būti pratęstos, laiduotojai, be kita ko, pasitelkiant ginkluotus stebėtojus vietoje; kadangi šiame susitarime raginama nutraukti visus B. Assado režimo vykdomus skrydžius virš šių zonų ir sudaryti sąlygas nekliudomai teikti humanitarinę pagalbą sukilėlių kontroliuojamose teritorijose; kadangi kitas JT vadovaujamo derybų raundas vėl pradėdamas šią savaitę Ženevoje ir kitas Rusijos vadovaujamo derybų raundas planuojamas liepos mėn. viduryje Kazachstane;
- M. kadangi ES yra ne kartą pareiškusi, kad Sirijos konflikto negalima išspręsti karinėmis priemonėmis ir kad tik Sirijos vadovaujamas įtraukus pereinamasis procesas gali nutraukti nepriimtinas Sirijos gyventojų kančias; kadangi, nors aišku, kad atkūrimas gali prasidėti tik pasiekus politinį susitarimą, reikėtų pradėti susitaikymą kuo greičiau ir šias pastangas turėtų remti ES, kad būtų užtikrintas ilgalaikis stabilumas; kadangi šiomis aplinkybėmis būtina išsiaiškinti tiesą ir skatinti atskaitomybę ir pereinamojo laikotarpio teisingumą bei amnestiją;
1. teigiamai vertina ES strategiją dėl Sirijos, įskaitant ES strateginius tikslus dėl Sirijos ir ES tikslus dėl Sirijos, ir Briuselio konferencijos rezultatus, pagal kuriuos užtikrintas įsipareigojimas teikti daugiametę paramą; ragina visus dalyvius ir tarptautinius paramos teikėjus visiškai įvykdyti savo įsipareigojimus ir toliau teikti paramą ateityje;
 2. dar kartą ir kuo griežčiausiai smerkia žiaurumus ir plačiai paplitusius žmogaus teisių ir tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimus, kuriuos įvykdė visos konflikto šalys, ypač B. Assado režimo pajėgos, padedant jo sąjungininkams Rusijai ir Iranui, taip pat nevalstybinės ginkluotos grupuotės, visų pirma ISIS / „Da'esh“ ir „Jabhat Fateh al-Sham“; pabrėžia savo nuostatą, kad visi už tarptautinės humanitarinės teisės ir žmogaus teisių teisės pažeidimus atsakingi asmenys turi būti patraukti atsakomybėn; ragina visas valstybes kovojant su nebaudžiamumu taikyti universaliosios jurisdikcijos principą ir teigiamai vertina kai kurių ES valstybių narių veiksmus šiuo klausimu, be kita ko, neseniai Ispanijos nacionalinio teismo sprendimą nagrinėti prieš devynis Sirijos žvalgybos pareigūnus pateiktą baudžiamąjį skundą dėl kankinimo ir žmogaus teisių pažeidimų; dar kartą ragina ES ir jos valstybes nares, glaudžiai bendradarbiaujant su panašiai mąstančiomis šalimis,

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

ištirti galimybę sukurti Sirijos karo nusikaltimų teismą, kol Sirijos klausimai galės sėkmingai būti perduoti Tarptautiniam baudžiamajam teismui; pabrėžia, kad tie, kurie vykdo nusikaltimus prieš religines ir etnines mažumas bei kitas grupes taip pat turėtų būti teisiami; lieka įsitikinęs, kad ši konfliktą bus galima veiksmingai išspręsti ir tvarią taiką Sirijoje pasiekti, tik užtikrinus atsakomybę už padarytus nusikaltimus;

3. kuo griežčiausiai smerkia 2017 m. balandžio 4 d. įvykdytą šturpią oro ataką panaudojant cheminį ginklą, kurios taikiniu tapo Idlibo provincijoje esantis Chan Šaichūno miestas ir per kurią žuvo ne mažiau kaip 70 civilių gyventojų, įskaitant vaikus ir pagalbą teikiančius darbuotojus, o daugeliui nukentėjusiųjų pasireiškė apsinuodijimo dujomis simptomai; pažymi, kad, remiantis Cheminio ginklo uždraudimo organizacijos (ChGUO) faktų nustatymo misijos atliktu preliminariu vertinimu, įtarimai dėl cheminių ginklų naudojimo yra patikimi; pabrėžia Sirijos pareigą laikytis ChGUO faktų nustatymo misijos bei ChGUO ir JT bendro tyrimo mechanizmo rekomendacijų, nedelsiant suteikiant nevaržomą prieigą prie visų be išimties teritorijų ir pripažįstant teisę jas tikrinti; pabrėžia, kad asmenys, įvykdę tokius išpuolius, turės būti patraukti atsakomybėn teisme; apgailestauja, kad Rusija pakartotinai naudojasi veto teise Saugumo Taryboje, taip pat vetavo JT Saugumo Tarybos rezoliuciją, kuria smerkiama cheminė ataka ir raginama pradėti tarptautinį tyrimą;

4. palankiai vertina tai, kad įsteigiamas „Tarptautinis, nešališkas ir nepriklausomas pagalbos pagal tarptautinę teisę tiriant Sirijos Arabų Respublikoje nuo 2011 m. kovo mėn. įvykdytus pačius sunkiausius nusikaltimus ir vykdant už juos atsakingų asmenų baudžiamąjį persekiojimą mechanizmas, apgailestauja, kad šis mechanizmas vis dar nėra visapusiškai finansuojamas; ragina valstybes nares įvykdyti savo pažadus šioje srityje;

5. toliau remia Sirijos valstybės vienybę, suverenitetą, teritorinį vientisumą ir nepriklausomybę, taip pat remia tvirtą poziciją „Visa Sirija“ ir demokratinės Sirijos gyventojų ateities siekį; primygtinai teigia, kad vienintelis būdas pasiekti taiką šalyje – Sirijos vadovaujamas politinis procesas, kuris sudarys sąlygas laisviems ir sąžiningiems rinkimams, kuriuos palengvintų ir stebėtų Jungtinės Tautos ir kurie būtų surengti pagal naują konstituciją; primena visoms šalims, kad visų karo veiksmų nutraukimą šalyje ir abipusiai priimtina ir taikų Sirijos krizės sprendimą galima pasiekti vadovaujant JT ir, kaip nurodyta 2012 m. Ženevos komunikate ir JT Saugumo Tarybos rezoliucijoje 2254 (2015), remiant JT Generalinio Sekretoriaus specialiajam pasiuntiniui Sirijai Staffanui de Misturai ir pagrindiniams tarptautiniams ir regioniniams subjektams;

6. atkreipia dėmesį į naujausią memorandumą dėl deeskalacijos zonų Sirijoje ir pritaria ketinimui stiprinti paliaubas, sustabdyti režimo oro pajėgų skrydžius virš deeskalacijos zonų ir sudaryti sąlygas humanitarinei ir medicininei pagalbai teikti, perkeltiems civiliams grįžti į savo namus ir pažeistai infrastruktūrai atkurti; vis dėlto pabrėžia opozicijos išreikštą susirūpinimą, kad šis susitarimas gali lemti įtakos zonų nustatymą ir Sirijos susiskaldymą; ragina visas šalis įgyvendinti Astanos susitarimus ir tris laiduotojus užtikrinti, kad būtų paisoma ugnies nutraukimo; pabrėžia, kad svarbu pašalinti bet kokią dviprasmybę dėl grupių, kurioms netaikomas susitarimas dėl ugnies nutraukimo, ir ragina visas šalis, įskaitant Turkiją, užtikrinti, kad pagal memorandumą nebūtų sudarytos palankesnės sąlygos pulti pajėgų, susijusių su nuosaikiąja opozicija, ar pajėgų, kovojančių tarptautinės koalicijos prieš grupuotę ISIS / „Da'esh“ pusėje; pabrėžia, kad būtina užtikrinti tarptautinę įgyvendinimo stebėseną, ir remia tvirtą JT dalyvavimą;

7. primygtinai ragina Rusijos Federaciją ir Irano Islamo Respubliką panaudoti savo įtaką Sirijos režimui, kad jis sutiktų su pagrįstu kompromisu, kuris nutrauktų pilietinį karą ir sudarys sąlygas įtraukiam ir tikram perėjimo procesui, ir šio kompromiso aktyviai laikytusi; ragina ES ir jos valstybes nares ir toliau remti nuosaikiąją opoziciją, nustatyti ir atskirti radikalizuotus elementus ir skatinti susitaikymą; ragina Vyriausiojo derybų komiteto narius ir toliau dalyvauti JT tarpininkaujamosiose derybose Ženevoje;

8. yra tvirtai įsitikinęs, kad ES turi aktyviau bendradarbiauti ir panaudoti savo didelę finansinę paramą po konflikto kaip svertą siekiant atlikti svarbų vaidmenį derybose pagal galiojančią JT susitartą sistemą ir užtikrinti politinį pereinamąjį procesą, kuriant savitą politiką, kuria siekiama suburti šalis glaudžiau, taip pat intensyviau dedant pastangas srityse, kuriose Europos Sąjunga gali turėti pridėtinės vertės; palaiko toliau dedamas Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai pastangas užmegzti ryšius su svarbiausiais subjektais regione siekiant užtikrinti politinį pereinamąjį procesą, susitaikymą po konflikto ir atkūrimą; mano, kad Komisijos

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

pirmininko pavaduotoja ir Sąjungos vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai turėtų pradėti rengti konkretų savo dalyvavimo atkuriant Siriją planą ir siekti įtraukti, bendrų pastangų su pagrindinėmis tarptautinėmis organizacijomis ir finansų įstaigomis, taip pat regiono ir vietos subjektais; vis dėlto pabrėžia, jog svarbu, kad patys Sirijos gyventojai jaustų atsakomybę už atkūrimo po konflikto procesą;

9. pabrėžia itin didelę vietos ir tarptautinių pilietinės visuomenės organizacijų ir NVO darbo svarbą renkant padarytų karo nusikaltimų, nusikaltimų žmoniškumui ir kitų pažeidimų, įskaitant kultūros paveldo naikinimą, įrodymus; ragina ES ir jos valstybes nares toliau teikti visapusišką paramą šiems subjektams; ragina ES ir jos valstybes nares tinkamai finansuoti viešųjų šaltinių tyrimų ir karo nusikaltimų bei nusikaltimų žmoniškumui įrodymų skaitmeninio rinkimo srityje dirbančias organizacijas siekiant užtikrinti atsakomybę ir kaltuosius patraukti baudžiamojon atsakomybėn;

10. teigiamai vertina tai, kad ES strategijoje dėl Sirijos akcentuojama parama Sirijos gyventojų ir visuomenės atsparumui; ragina ES ir jos valstybes nares padvigubinti savo pastangas, kuriomis siekiama kur tik įmanoma Sirijoje stiprinti Sirijos gyventojų ir pilietinės visuomenės gebėjimus, be kita ko, veikiant išvien su žmogaus teises, lygybę (įskaitant lyčių lygybę ir mažumų teises), demokratiją ir įgalėjimą skatinančiais subjektais ir juos pasitelkiant, ir, kai įmanoma, į šį procesą įtraukti regione ar Europoje tremtyje gyvenančius Sirijos pabėgėlius; pabrėžia, kad toks gebėjimų stiprinimas turėtų padėti sirams imtis iniciatyvos pereinamuju laikotarpiu (tokiose srityse kaip žiniasklaidos reguliavimas, decentralizacija, savivaldybių administravimas ir konstitucijos projekto rengimas) ir tinkamai atsižvelgti į moterų poreikius ir vaidmenį;

11. yra patenkintas, kad pilietinės visuomenės, įskaitant moterų organizacijas, vaidmuo buvo pripažintas kaip svarbiausia ilgalaikio sprendimo dalis; primena, kad ES privalo skatinti ir lengvinti tinkamą pilietinės visuomenės ir moterų dalyvavimą arba konsultacijas su šiomis organizacijomis ir moterimis vykdant taikos procesą, vadovaudamasi visapusišku požiūriu į tai, kaip ES įgyvendina Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijas Nr. 1325 (2000) ir Nr. 1820 (2008) dėl moterų, taikos ir saugumo; pakartoja, jog reikia, kad moterų žmogaus teisės būtų įtrauktos į naują Sirijos konstituciją;

12. dar kartą patvirtindamas savo paramą Tarptautinės kovos su ISIS / „Da'esh“ koalicijos veiksams, mano, kad reikėtų taip pat persvarstyti ES strategijos aspektus, susijusius su kova su grupuote ISIS / „Da'esh“ ir kitomis į JT sąrašą įtrauktomis teroristinėmis organizacijomis, išryškinant svarbiausias politines bei socialines ir ekonomines priežastis, sudariusias sąlygas plisti terorizmui, ir skiriant joms didžiausią dėmesį, taip pat nustatant konkrečius veiksmus šioms priežastims panaikinti; be to, mano, kad būtina parengti būdus, kuriais būtų padedama išsaugoti Sirijos visuomenės etninę, religijų bei konfesijų įvairovę;

13. pabrėžia, kad svarbu Sirijoje apsaugoti etnines ir religines mažumas, ir yra tvirtai įsitikinęs, kad visi politiniai procesai turėtų būti įtraukūs ir jais turi būti siekiama Siriją atkurti kaip daugiakonfesinę ir tolerantišką valstybę;

14. primena, kad itin svarbu kuo anksčiau nustatyti pasitikėjimo stiprinimo priemones, be kita ko, galimybes visiškai nekliudomai teikti humanitarinę pagalbą visoje Sirijoje ir pagrindines viešąsias paslaugas (elektrą, vandenį, sveikatos priežiūrą), nutraukti visas miestų apsiaustis, taip pat išlaisvinti kalinius ir įkaitus; palankiai vertina Sirijos vyriausybės ir sukilėlių grupuočių susitarimą leisti evakuoti keturis apsiaustus miestus; primygtinai ragina visas šalis remti ir padėti priimti išsamų susitarimą dėl pasitikėjimo stiprinimo priemonių;

15. apgailėstaudamas pažymi, kad niokojamasis pilietinis konfliktas nubloškė šalį kelis dešimtmečius atgal socialinės ir ekonominės raidos aspektais, milijonai žmonių neteko darbo ir nuskurdo, dideliu mastu sunaikintos sveikatos priežiūros ir švietimo paslaugos, konfliktas lėmė Sirijos gyventojų didelio masto perkėlimą ir protų nutekėjimą; todėl pabrėžia, kaip svarbu didinti nehumanitarinę pagalbą, kuria siekiama didinti žmonių atsparumą Sirijoje ir atgaivinti ekonomiką; be to, ragina ES valstybes nares parodyti didesnę įsipareigojimą dalijantis našta ir leisti pabėgėliams, bėgantiems iš Sirijos karo zonų, rasti apsaugą ne tik artimiausiame kaimyniniame regione, taip pat vykdant perkėlimo ir humanitarinio priėmimo programas; vis dėlto mano, kad kai tik baigsis konfliktas, turėtų būti teikiamos paskatos kvalifikuotiems Sirijos pabėgėliams grįžti ir prisidėti prie atkūrimo;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

16. palankiai vertina naujus partnerystės prioritetus, dėl kurių ES susitarė su Jordanija ir Libanu, ir ES kilmės taisyklių dėl eksporto iš Jordanijos supaprastinimą; apgailestauja dėl to, kad daug pabėgėlių, esančių Jordanijoje, Libane ir Turkijoje, vis dar gyvena prastomis socialinėmis ir ekonominėmis sąlygomis ir dažnai negali rasti (legalaus) darbo; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai raginti Jordanijos ir Libano valdžios institucijas imtis priemonių, kad būtų pašalintos likusios (neformalios) kliūtys, remti didesnes galimybes imtis savarankiško darbo ir įvykdyti įsipareigojimus dėl darbo vietų moterims ir jaunimui sukūrimo;

17. visiškai pritaria tikslui užtikrinti iniciatyvos „neprarasta vaikų karta“ įgyvendinimą Sirijoje ir regione ir ragina dėti papildomas pastangas pasiekti, kad visi vaikai pabėgėliai ir pažeidžiami vaikai priimančiose bendruomenėse gautų aukštos kokybės švietimo paslaugas, sudarant vienodas galimybes jomis naudotis ir mergaitėms, ir berniukams; pabrėžia poreikį pripažinti pabėgėlių stovyklose dažną savaiminį mokymąsi ir remti šių traumuotų vaikų psichologinę reabilitaciją;

18. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos Pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, ES valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Jungtinėms Tautoms, Tarptautinės paramos Sirijai grupės nariams ir visoms su konfliktu Sirijoje susijusioms šalims ir pasirūpinti, kad šis tekstas būtų išverstas į arabų kalbą.

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0228

Kelių transportas Europos Sąjungoje**2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos Sąjungos kelių transporto (2017/2545(RSP))**

(2018/C 307/19)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 91 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 1999 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 1999/62/EB dėl sunkiasvorių krovinių transporto priemonių apmokestinimo už naudojimąsi tam tikra infrastruktūra ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2002 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/15/EB dėl asmenų, kurie verčiasi mobiliąja kelių transporto veikla, darbo laiko organizavimo ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 561/2006 dėl tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų suderinimo ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1071/2009, nustatantį bendrąsias profesinės vežimo kelių transportu veiklos sąlygų taisykles ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1072/2009 dėl bendrųjų patekimo į tarptautinio krovinių vežimo kelių transportu rinką taisyklių ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1073/2009 dėl bendrųjų patekimo į tarptautinę keleivių vežimo tolimojo susisiekimo ir miesto autobusais rinką taisyklių ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. vasario 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 165/2014 dėl kelių transporto priemonėse naudojamų tachografų ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos baltąją knygą „Bendros Europos transporto erdvės kūrimo planas. Konkurencingos efektyviu išteklių naudojimu grindžiamos transporto sistemos kūrimas“ (COM(2011)0144),
- atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo 9 d. savo rezoliuciją dėl 2011 m. Baltosios knygos dėl transporto politikos įgyvendinimo. Rezultatų apžvalga ir tolesni veiksmai tvaraus judumo link ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į 2017 m. sausio 19 d. savo rezoliuciją dėl logistikos ES ir dėl daugiarašio transporto naujuose TEN-T koridoriuose ⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. lapkričio 24 d. rezoliuciją dėl naujų galimybių mažosioms transporto įmonėms, įskaitant bendradarbiavimu grindžiamus verslo modelius ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ OL L 187, 1999 7 20, p. 42.⁽²⁾ OL L 80, 2002 3 23, p. 35.⁽³⁾ OL L 102, 2006 4 11, p. 1.⁽⁴⁾ OL L 300, 2009 11 14, p. 51.⁽⁵⁾ OL L 300, 2009 11 14, p. 72.⁽⁶⁾ OL L 300, 2009 11 14, p. 88.⁽⁷⁾ OL L 60, 2014 2 28, p. 1.⁽⁸⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0310.⁽⁹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0009.⁽¹⁰⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0455.

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl Sąjungos kelių transporto rinkos padėties (COM(2014)0222),
 - atsižvelgdamas į 2015 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/413, kuria sudaromos palankesnės sąlygos keistis informacija tarpvalstybinio lygmeniu apie kelių eismo saugumo taisyklių pažeidimus ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Europos mažataršio judumo strategija“ (COM(2016)0501) ir į Komisijos komunikatą „Transportas ir CO₂“ (COM(1998)0204),
 - atsižvelgdamas į Paryžiaus susitarimą ir į savo įsipareigojimą išlaikyti pasaulinės temperatūros kilimą gerokai žemiau 2 °C, palyginti su ikipramoninio laikotarpio lygiu, ir dėti pastangas siekiant, kad temperatūros kilimas būtų dar labiau apribotas iki 1,5 °C,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 14 d. Amsterdamo deklaraciją dėl bendradarbiavimo susietojo ir automatizuoto transporto priemonių vairavimo srityje. Rengiantis susietųjų ir automatizuotų transporto priemonių naudojimui Europos keliuose,
 - atsižvelgdamas į savo 2016 m. rugsėjo 14 d. rezoliuciją dėl socialinio dempingo Europos Sąjungoje ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Europos sąveikiųjų intelektinių transporto sistemų strategija – svarbus žingsnis į sąveikųjį, susietąjį ir automatizuotą judumą“ (COM(2016)0766),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi Komisija turėtų kuo skubiau pateikti pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų krovinių vežimo kelių transportu rinkos srityje (toliau – kelių iniciatyvos), siekdama nustatyti ir spręsti problemas, su kuriomis susiduria šis sektorius;
- B. kadangi ES kelių transporto sektoriuje yra 5 mln. tiesioginių darbo vietų ir jis sudaro beveik 2 % ES BVP (344 000 keleivių vežimo kelių transportu įmonių ir daugiau kaip 560 000 krovinių vežimo keliais įmonių) ⁽³⁾;
- C. kadangi 2013 m. keleivių vežimo kelių transportu veikla ES siekė 5 323 mlrd. keleivių nukeliautų kilometrų, iš kurių kelionės lengvaisiais automobiliais sudarė 72,3 proc., o kelionės autobusais ir tolimojo susisiekimo autobusais – 8,1 proc. visos keleivių vežimo veiklos 28 ES valstybėse narėse ⁽⁴⁾;
- D. kadangi kelių eismo sauga vis dar yra aktualus klausimas ES, nes 2015 m. 135 000 keleivių buvo sunkiai sužalota ir 26 100 keleivių žuvo;
- E. kadangi kelių transportas yra pagrindinis ES ekonomikos variklis ir turėtų toliau pirmauti skatinant tolesnį ekonomikos augimą ir naujų darbo vietų kūrimą, taip pat skatinant konkurencingumą ir teritorinę sanglaudą, ir kadangi būtina, kad šis sektorius taptų tvaresnis ir jame būtų užtikrinamos deramos darbo sąlygos ir socialinės teisės;
- F. kadangi kelių transportas yra sektorius, kuriame Europa yra pasaulio lyderė tiek gamybos, tiek transporto operacijų srityse, kadangi itin svarbu, kad Europos kelių transporto sektoriaus plėtra, investicijos į jį ir jo atsinaujinimas vyktų subalansuotu ir ekologišku būdu, siekiant išlaikyti jo, kaip pasaulinio lyderio technologijų srityje, poziciją pasaulio ekonomikoje, kuriai vis labiau būdingas stiprių naujų dalyvių ir naujų verslo modelių atsiradimas;
- G. kadangi kelių transporto sektoriuje ir toliau palaipsniui atsisakoma iškastinio kuro, atsižvelgiant į neatidėliotiną poreikį pagerinti šio sektoriaus energijos vartojimo efektyvumą ekonomiškais būdais, nesumažinant jos konkurencingumo, visų pirma naudojant alternatyviuosius degalus, alternatyvias galios pavaras ir skaitmeninimą;

⁽¹⁾ OL L 68, 2015 3 13, p. 9.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0346.

⁽³⁾ Šaltinis: ES transporto statistiniai duomenys 2016 m., pagrįsta Eurostato duomenimis.

⁽⁴⁾ Šaltinis: ES transporto statistiniai duomenys 2016 m., pagrįsta Eurostato duomenimis.

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

- H. kadangi transportas reikšmingai prisideda prie klimato kaitos, nes jis sudaro apie 23,2 proc. viso ES išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų (ŠESD) kiekio, ir kadangi kelių transportas 2014 m. sudarė 72,8 proc. ES išmetamo ŠESD kiekio;
- I. kadangi apskaičiuota, jog spūstys keliuose ES ekonomikai kainuoja 1 proc. jos BVP prarasto laiko, papildomo suvartojamų degalų kiekio ir taršos požiūriu;
- J. kadangi tarptautinis krovinių vežimo kelių transportas susiduria su vis didesniu skaičiumi valstybių narių nustatytų reguliavimo kliūčių;
- K. kadangi daugiarūšio transporto tinklai ir įvairių rūšių transporto ir paslaugų integravimas gali būti labai naudingi dalykai gerinant keleivinio ir krovinio transporto jungtis ir veiksmingumą ir taip padedant mažinti išmetamą anglies junginių ir kitų žalingų teršalų kiekį;
- L. kadangi valstybėse narėse nepakankamai užtikrinamas ES teisės aktų dėl kabotažo vykdymas;
- M. kadangi Sąjungoje labai skirtingai įgyvendinami galiojantys teisės aktai dėl darbo sąlygų, socialinių teisių ir kelių eismo saugos;

Konkurencingumo didinimas ir inovacijos kelių sektoriuje

1. mano, kad kelių iniciatyvos turėtų suteikti labai reikalingą postūmį kurti tvaresnį, saugų, novatorišką ir konkurencingą Europos kelių transporto sektorių, toliau plėtoti Europos kelių infrastruktūrą, kad pagerėtų kelių transporto veiksmingumas ir logistika, užtikrinti vienodas sąlygas visiems veiklos vykdytojams pasaulinėje rinkoje, taip pat baigti kurti keleivių ir krovinių vežimo keliais vidaus rinką ir užtikrinti geresnį jos veikimą bei nustatyti ilgalaikę Europos kelių transporto sektoriaus strategiją;
2. taip pat mano, kad kelių iniciatyvos turėtų paskatinti technologinę transporto priemonių raidą, skatinti naudoti alternatyviuosius degalus, padidinti transporto sistemų ir rūšių sąveiką ir užtikrinti galimybes MVĮ patekti į transporto rinką;
3. ragina Komisiją rengiant kelių iniciatyvas atsižvelgti į 2015 m. rugsėjo 9 d. Parlamento rezoliuciją dėl 2011 m. Baltosios knygos dėl transporto politikos įgyvendinimo; pabrėžia, kad pagal ES įvairiarūšio ir tvaraus transporto politiką kelių transportas turi būti vertinamas laikantis holistinio ir ilgalaikio požiūrio;
4. ragina Komisiją rengiant kelių eismo iniciatyvų rinkinį taip pat atsižvelgti į 2016 m. rugsėjo 14 d. Parlamento rezoliuciją dėl socialinio dempingo Europos Sąjungoje;
5. pabrėžia, kad kelių transporto sektorius smarkiai prisideda prie ES darbo vietų kūrimo ir ekonomikos augimo ir kad ekonominė padėtis yra glaudžiai susijusi su ES kelių transporto sektoriaus konkurencingumu; todėl prašo kurti aktyvias politikos strategijas, kuriomis siekiama remti ir plėtoti tvarų kelių sektorių palaikant sąžiningą konkurenciją, ypač MVĮ, visų pirma atsižvelgiant į būsimus skaitmeninius, technologinius ir aplinkos pokyčius šiame sektoriuje, ir kartu skatina užtikrinti darbuotojų kvalifikacijos kėlimą;
6. ragina Europos kelių sektorių pasinaudoti skaitmeninimo suteikiamomis galimybėmis; ragina Komisiją išplėtoti ryšių infrastruktūrą – tiek tarp pačių transporto priemonių, tiek tarp transporto priemonių ir infrastruktūros – kad būtų pagerinta kelių eismo sauga, veiksmingumas ir būtų pasirengta kelių eismo ateičiai; pabrėžia, kad reikia plėtoti technologijų perdavimą transporto priemonėms, sustiprinti jų logistinę paramą ir šiuo klausimu parengti atitinkamas apibrėžtis ir taisykles; ragina Komisiją numatyti tinkamą susietojo ir automatizuoto vairavimo reglamentavimo sistemą, taip pat nustatyti naujus bendradarbiavimo grindžiamus verslo modelius;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

7. ragina Komisiją labiau derinti teisės aktus, susijusius su keleivių ir krovinių vežimu, visų pirma ES elektroninių rinkliavos sistemų srityje, kadangi dabartinė suderinamumo stoka lemia papildomas transporto išlaidas; šiuo atžvilgiu ragina naudoti skaitmenines technologijas (kompiuterizuotus ir standartizuotus dokumentus, e. CMR važtaraščius, išmaniuosius tachografus ir t. t.), kad būtų užtikrinti visiškai veikianti vidaus rinka;

Palankesnės sąlygos tarpvalstybiniam judumui kelių transportu

8. ragina valstybes nares išsamiau įgyvendinti atitinkamas ES taisykles, o Komisiją – atidžiau stebėti tokių įgyvendinimą, be kita ko, atsižvelgiant į tarpvalstybinio bendradarbiavimo, aiškinimo ir tinkamo ir nediskriminacinio galiojančių teisės aktų vykdymo aspektus, taip pat spręsti nacionalinės teisės aktų suderinimo klausimą; mano, kad, kai pagrįsta, Komisija turėtų pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūras dėl įstatymų ir priemonių, kuriais iškreipiama rinka;

9. ragina valstybes nares glaudžiau bendradarbiauti su organizacija „Euro Contrôle Route“ ir Europos kelių eismo policijos tinklu (TISPOL) siekiant pagerinti Europos kelių transporto teisės aktų įgyvendinimą ir sukurti tvirtą mechanizmą, kuriuo būtų užtikrinamas vienodas ir tinkamas esamo teisyno įgyvendinimas, t. y. padedant valstybėms narėms sertifikavimo, standartizavimo, techninių žinių, duomenų rinkimo, mokymo ir tikrinimo užduočių srityse ir valdant keitimosi informacija tarp nacionalinių ekspertų ir valdžios institucijų platformas;

10. ragina valstybes nares sugriežtinti patikrinimus, visų pirma susijusius su vairavimo ir poilsio laikotarpiais ir kabotožų taisyklėmis, ir naudoti veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas; ragina Komisiją greičiau nustatyti privalomą skaitmeninių prietaisų, kaip antai išmaniųjų tachografų ir elektroninių važtaraščių (e. CMR), naudojimą transporto priemonėse, kad būtų pagerinta atitikties atitinkamoms ES taisyklėms stebėseną ir sumažintos administracinės išlaidos;

11. ragina Komisiją toliau derinti privalomos saugos įrangą lengvosiose ir sunkiosiose transporto priemonėse, kaip antai avarinio sustojimo ženklus, šviesą atspindinčias liemenes, atsargines lemputes arba alkoholio matuoklius, reglamentuojančias taisykles;

12. ragina Komisiją išnagrinėti galimybes sumažinti dėl skirtingų nacionalinės teisės aktų susidariusią biurokratinę ir finansinę naštą, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas laisvai teikti transporto paslaugas visoje ES;

13. pabrėžia, kad ES įgyvendinama darni, skaidri, nediskriminuojanti ir nebiurokратиška kelių apmokestinimo sistema, proporcinga kelių naudojimui ir išorės sąnaudoms, kurios susidaro dėl sunkvežimių, autobusų ir automobilių („naudotojas moka“ ir „teršėjas moka“ principai), teigiamai prisidėtų prie prastėjančios kelių infrastruktūros būklės, spūsčių ir taršos klausimų sprendimo; ragina Komisiją sukurti sistemą, pagal kurią būtų užtikrinamas nediskriminavimas ir vengiama keleiviniams automobiliams taikomų fragmentinio apmokestinimo sistemų ES;

14. ragina Komisiją pasiūlyti persvarstyti Europos elektroninės rinkliavos paslaugos (EERP) direktyvą, į kurią turėtų būti įtrauktas išorinių sąnaudų elementas, pagrįstas principu „teršėjas moka“, kuri būtų visiškai sąveiki su tikslu padėti kurti suderintus ES kelių mokesčių rinkimo techninius standartus, būtų pagrįsta skaidrumu, geresniu įvairios intelektinės transporto sistemos (ITS) įrangos, kuri diegiama transporto priemonėse, plėtojimu ir integravimu, taip pat išsamesniu teisės aktų išaiškinimu, siekiant geriau apibrėžti ir saugoti EERP teikėjų teises ir palengvinti jų prievoles;

15. mano, kad periferinėms valstybėms narėms ir šalims, neturinčioms alternatyvos kelių transportui, sunkiau pasiekti ES vidaus rinkos centrą; ragina Komisiją į savo kelių iniciatyvas įtraukti mechanizmą, kuriuo būtų sumažintos kelių transporto operacijų iš periferinių regionų sąnaudos;

16. pabrėžia, kad nuomojamos transporto priemonės paprastai yra naujausios ir švariausios transporto priemonės rinkoje, prisidedančios prie kelių transporto sektoriaus veiksmingumo; todėl ragina Komisiją persvarstyti esamas nuomojamiems automobiliams taikomas taisykles, pagal kurias valstybėms narėms leidžiama uždrausti naudoti tokias transporto priemones tarptautinio vežimo operacijoms;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

17. yra susirūpinęs dėl to, kad nacionalinės valdžios institucijos neužtikrina taisyklių vykdymo, susijusio su sukčiavimu naudojant tachografus ir vykdant kabotažo operacijas, ir todėl ragina Komisiją spręsti šias problemas, be kita ko, naudojant naujas technologijas, supaprastinant ir aiškiau išdėstant kabotažo nuostatas ir užtikrinant efektyvesnę keitimąsi informacija tarp institucijų siekiant užtikrinti geresnę taisyklių vykdymą ES ir geriau stebėti kabotažo operacijas;

18. mano, kad teisėkūros reikalavimai turėtų būti proporcingi įmonės veiklos pobūdžiui ir dydžiui; tačiau reiškia susirūpinimą dėl to, ar vis dar yra pagrindo atleisti lengvasias komercines transporto priemones nuo tam tikro skaičiaus Europos taisyklių taikymo, atsižvelgiant į tai, kad vis daugiau lengvųjų komercinių transporto priemonių naudojama tarptautiniams kroviniams vežti, ir prašo Komisiją pateikti vertinimo ataskaitą dėl poveikio ekonomikai, aplinkai ir saugumui;

19. pabrėžia, kad turėtų būti sudarytos palankesnės sąlygos tarpvalstybiniam judumui kelių transportu kaimyninėms narystės siekiančioms šalims, geriau suderinant kelių infrastruktūros standartus, signalizavimo ir elektronines sistemas, taip užtikrinant, kad nesidarytų spūstys, ypač pagrindiniame transeuropiniame transporto tinkle (TEN-T);

Socialinių sąlygų ir saugumo taisyklių gerinimas

20. pabrėžia, kad laisvė teikti transporto paslaugas visoje ES neturėtų pateisinti jokio darbuotojų pagrindinių teisių pažeidimo ar susilpninti esamų teisės aktų dėl darbo sąlygų, kaip antai poilsio laikotarpiai, darbo modeliai, laikotarpiai, kai dirbama ne pagrindinėje buvimo vietoje, galimybė įgyti įgūdžių, kvalifikacijos kėlimas ir karjeros galimybės, sveikata ir sauga, priežiūra ir socialinė parama bei minimalus darbo užmokestis;

21. mano, kad labai svarbu priminti Komisijai jos įsipareigojimus, priištus pasiūlyme dėl Europos socialinių teisių ramsčio, visų pirma susijusius su:

- saugiu ir lanksčiu užimtumu (5d principas): „Užkertamas kelias tokiems darbo santykiams, kuriuose sudaromos mažų garantijų darbo sąlygos, be kita ko, nustatant draudimą piktnaudžiauti netipinėmis sutartimis. Bandomasis laikotarpis niekada neturėtų būti ilgesnis nei pagrįsta“;
- deramu darbo užmokesčiu (6a principas): „Darbuotojai turi teisę į darbo užmokestį, kuris jiems užtikrintų deramą gyvenimo lygį“;

primena, kad nė viena Komisijos iniciatyva, susijusi su kelių transportu, neturi pažeisti šio principo, nei kelti grėsmės darbuotojų teisėms šiame sektoriuje;

22. yra susirūpinęs dėl socialiniu požiūriu probleminės verslo praktikos, kuri taip pat kelia pavojų kelių eismo saugai ir yra daugiausia susijusi su kabotažo taisyklėmis ir vadinamosiomis priedangos įmonėmis (ypač klausimai, susiję su fiktyviu savarankišku darbu ir tyčiniu piktnaudžiavimu arba esamų Europos ir nacionalinių teisės aktų apėjimu, taip sudarant sąlygas plėtoti nesąžiningą konkurenciją neteisėtai mažinant darbo jėgos ir veiklos sąnaudas ir vėliau pažeidžiant darbuotojų teises; tie pažeidimai atsiranda dėl nepakankamai aiškių ES taisyklių ir nevienodo jų aiškinimo ir vykdymo užtikrinimo praktikos nacionaliniu lygmeniu);

23. ragina Komisiją peržiūrėti reikalavimus dėl įsisteigimo teisės siekiant panaikinti priedangos įmones kelių transporto sektoriuje;

24. ragina Komisiją ir valstybes nares skubiai spręsti klausimus, susijusius su vairuotojų nuovargiu, be kita ko, užtikrinant, kad bet kokios investicijos į kelių infrastruktūrą apimtų ir sąlygų vairuotojams, ypač tolimųjų reisų vairuotojams, gerinimą ir kad būtų visada laikomasi teisės aktų nuostatų dėl poilsio pertraukų;

25. ragina Komisiją paaiškinti kabotažo taisykles ir taisykles, kuriomis reglamentuojamas vežimo kelių transportu profesijos igijimas, ir pagerinti jų įgyvendinimą siekiant veiksmingai kovoti su sukčiavimu ir piktnaudžiavimu;

26. nepitaria tolesniam kabotažo liberalizavimui, ypač neribotoms kabotažo operacijoms per tam tikrą dienų skaičių;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

27. ragina Komisiją patikslinti Darbuotojų komandiravimo direktyvos nuostatų taikymą kelių transporto sektoriuje ir pagerinti jų įgyvendinimą ir vykdymo užtikrinimą;

28. pabrėžia, kad Europa susiduria su profesionalių vairuotojų trūkumo problema, kuri kyla dėl augančios transporto paslaugų paklausos, sparčios tarptautinės prekybos plėtros ir demografinės padėties; todėl ragina Komisiją sudaryti geresnes galimybes jaunuoliams ir jaunuolėms mokytis šios profesijos ir spręsti vairuotojų prastų darbo sąlygų ir kokybiškos pakelių infrastruktūros trūkumo problemas;

29. pabrėžia, kad skirtingi nacionaliniai teisės aktai dėl socialinių sąlygų ir teisių Sąjungos kelių transporto sektoriuje sukuria didžiulius ir neproporcingus administracinius barjerus operatoriams, ypač MVĮ, padaro teisinę sistemą dar sudėtingesnę, trukdo sukurti kelių transporto sektoriaus vidaus rinką Sąjungoje ir sudaro kliūčių laisvam prekių ir paslaugų judėjimui;

30. ragina Komisiją pateikti pasiūlymų dėl kitų kelių iniciatyvų, kurios leistų efektyviau atskirti laisvę teikti paslaugas ir įsisteigimo laisvę, siekiant užtikrinti, kad valstybėje narėje, kurioje bendrovė nėra įsisteigusi, vykdoma verslo veikla būtų laikina ir kad darbuotojams būtų taikomi tos šalies, kurioje yra jų įprasta darbo vieta arba kurioje jie vykdo didžiąją dalį savo profesinės veiklos, teisės aktai;

31. ragina Komisiją ir valstybes nares spręsti darbo kelių transporto sektoriuje kokybės klausimą, visų pirma mokymo, sertifikavimo, darbo sąlygų ir karjeros raidos aspektais, siekiant sukurti kokybiškas darbo vietas, lavinti būtinus įgūdžius ir sustiprinti ES kelių transporto operatorių konkurencingumą, kad jis taptų patrauklesnis jaunimui, kartu siekiant užtikrinti tinkamą darbo ir asmeninio gyvenimo pusiausvyrą vairuotojams;

32. ragina Komisiją persvarstyti Mišriojo vežimo direktyvą 92/106/EEB, kad būtų sustiprintas daugiarašis transportas ir panaikinta nesąžininga praktika bei užtikrinta atitiktis socialinės srities teisės aktams, susijusiems su mišriuoju vežimu;

33. ragina Komisiją įvertinti galimybę visiems Bendrijos licenciją turintiems veiklos vykdytojams sukurti elektroninę integruotą veiklos vykdytojo bylą, kuria būtų siekiama rinkti visus per patikras kelyje surinktus aktualius duomenis apie vežėją, transporto priemonę ir vairuotoją;

34. pabrėžia, kad poilsio įrenginių sistema ES yra nepakankama ir neadekvati; todėl ragina valstybes nares konsultuojantis su Komisija parengti patogių ir saugių poilsio aikštelių, turinčių pakankamą skaičių automobilių stovėjimo aikštelių, sanitarinių patalpų ir tranzito viešbučių, statybos ir pajėgumų numatymo planą, ypač strateginiuose taškuose / mazguose, kuriuose eismas gali būti labai intensyvus;

35. ragina Komisiją ir valstybes nares spręsti aktualius nepraktiškumo, susijusio su vairavimo ir poilsio laiku, klausimus, t. y. dažnai pasitaiko situacijų, kai vairuotojai yra priversti ilsėtis kelias valandas, nors jie yra tik už kelių kilometrų nuo savo pagrindinės buvimo vietos arba gyvenamosios vietos; ragina Komisiją į tai atsižvelgti peržiūrint Reglamentą (EB) Nr. 561/2006 dėl tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų suderinimo;

36. ragina Komisiją ir valstybes nares ES lygmeniu nustatyti sunkių sužalojimų keliuose mažinimo tikslą;

37. ragina Komisiją atlikti ES masto mokslinį tyrimą dėl miesto ir tolimojo susisiekimo autobusų ir krovinio transporto (furgonų ir sunkvežimių) vairuotojų nuovargio padarinių;

38. ragina Komisiją nedelsiant pradėti Bendrojo saugos reglamento (EB) Nr. 661/2009 persvarstymą ir atsižvelgti į naujų technologijų ir standartų, įskaitant bent skubios pagalbos duomenų įrašymo įtaisus, tiesioginio matymo standartus, pažangiasias greičio reguliavimo ir padangų oro slėgio stebėjimo sistemas, vaidmenį;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

39. pabrėžia būtinybę didinti saugumą ES keliuose ir iki 2020 m. pasiekti tikslą perpus sumažinti žūčių ir sunkių sužalojimų skaičių; pritaria Komisijos taikomam poveikio vertinimui peržiūrint kelių infrastruktūros saugumo valdymo teisinę bazę;

Mažai teršalų išmetančio kelių transporto skatinimas

40. teigia, kad būtina didinti kelių transporto išteklių naudojimo efektyvumą ir jo vaidmenį moderniam transporto tinkle, kuriame vienu metu naudojamos įvairių rūšių transporto priemonės, siekiant veiksmingiau išnaudoti esamus pajėgumus, didinti vidutinį transporto priemonių keleivių skaičių, skatinti mažesnių ir lengvesnių automobilių naudojimą, dalijimąsi lengvaisiais automobiliais ir perėjimą nuo keturių varomųjų ratų prie dviejų; mano, kad skaitmeninimas yra pagrindinis elementas siekiant išteklių efektyvumo gerinimo tikslo;

41. pabrėžia, kad, siekiant įgyvendinti 2015 m. Paryžiaus susitarimo dėl klimato kaitos (COP 21) tikslus, transporto sektoriaus priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo ir oro kokybės gerinimo turėtų būti siekiama skatinant naudoti elektros energija varomas transporto priemones, kuro elementus ir kitas pažangias varymo sistemas, ypač tas, kurie suteikia Europai didesnę technologinę pranašumą;

42. ragina Komisiją pateikti plataus užmojo pasiūlymų dėl sunkvežimių ir autobusų išmetamo CO₂ kiekio standartų siekiant sumažinti išmetamą ŠESD kiekį kelių transporto sektoriuje; prašo Komisijos toliau nagrinėti galimybes paspartinti perėjimą prie mažo anglies dioksido kiekio technologijų transporto, numatant paskatas už senesnių įrenginių atnaujinimą;

43. ragina numatyti konkrečias priemones, kuriomis būtų užtikrintas principų „naudotojas moka“ ir „teršėjas moka“ taikymas kelių transporto sektoriuje, įskaitant gaires ir gerąją patirtį, ir nustatyti sąžiningas ir vienodas veiklos sąlygas visuose ES regionuose;

44. pabrėžia, kad Europos elektroninės rinkliavos paslaugos (EERP) direktyvos persvarstymas galėtų padėti skatinti ekologiškesnes transporto priemones ir dalijimąsi transporto priemonėmis;

45. pabrėžia, kad labai svarbu įrengti tinkamą alternatyvaus kuro naudojimo infrastruktūrą kelių transporte, ir todėl ragina Komisiją ir valstybes nares sukurti skatinimo modelius, kurie padėtų baigti kurti alternatyvių degalų tiekimo tinklą;

46. ragina rengti veiksmingas nacionalinės politikos programas, kuriomis būtų skatinama plačiau naudoti alternatyvius degalus (pvz., elektrą, hibridinius degalus, vandenilį, suslėgtąsias gamtines dujas) naudojančias transporto priemones, ir ragina skubiai įrengti būtiną degalų papildymo ir (arba) baterijų įkrovimo infrastruktūrą;

47. pripažįsta, kad novatoriškos ir nedaug anglies dioksido išmetančios kelių transporto priemonės ir infrastruktūra padės palengvinti susisiekimą ir jungtis tarp kelių, geležinkelių bei uostų ir taip paskatins bendrą perėjimą prie labiau aplinką tausojančių transporto formų, skirtų asmenims, keleiviams ir kroviniams vežti;

48. mano, kad susitarimai pavežti ir dalijimasis vienu automobiliu yra labai svarbi tvaraus susisiekimo vystymo priemonė, be kita ko, atokiausiuose, kalnų ir kaimo regionuose; ragina Komisiją, valstybes nares ir vietos valdžios institucijas sudaryti palankesnes sąlygas bendradarbiavimu grindžiamų verslo modelių atsiradimui šioje srityje;

49. prašo Komisijos apsvaistyti galimybę keliose valstybėse narėse įkurti mažos taršos zonas ir galimybę nustatyti bendrus šių zonų įkūrimo / veikimo kriterijus ir (arba) taisykles;

50. pažymi, kad intelektinės transporto sistemos (ITS), pvz., sąveikiosios intelektinės transporto sistemos (C-ITS), ir inovacijos, pvz., e. greitkelis (elektrifikuoti sunkvežimiai su kontaktinio tinklo technologija), ir transporto priemonių grupavimas (angl. *platooning*) galėtų atlikti svarbų vaidmenį didinant transporto sistemos efektyvumą, saugumą ir aplinkosaugos veiksmingumą; todėl ragina Komisiją skatinti intelektinių transporto sistemų plėtrą ir naudojimą ir inovacijas;

51. pažymi, kad tuščių reisų skaičius kelių transporto veikloje vis dar yra didelis, o tai turi neigiamą poveikį aplinkai; primena, kad 2012 m. beveik ketvirtadalis (23,2 proc.) visų sunkiasvorių krovinių transporto priemonių ES nuvažiuotų kilometrų buvo nuvažiuota be krovinių, ir kad tokį didelį tuščių reisų skaičių lemia dabartiniai kabotažo operacijų apribojimai, kurie neleidžia vežėjams dar labiau didinti krovinių apimčių, taigi ir jų aplinkosauginio veiksmingumo; todėl pabrėžia teigiamą rinkos atvėrimo kelių transporto aplinkosauginiam efektyvumui poveikį;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

52. ragina Komisiją ir valstybes nares, siekiant sumažinti kelių transporto sektoriaus išmetamą anglies dioksido kiekį, pagreitinti perėjimą nuo tradicinių iškastiniu kuru varomų kelių transporto priemonių prie tvarių elektra varomų, t. y. vandenilio kuro elementus naudojančių transporto priemonių;

53. ragina Komisiją atnaujinti transporto išorės sąnaudų vadovą, į jį įtraukiant naujus duomenis apie realiomis vairavimo sąlygomis išmetamus teršalus bei klimato kaitos sukeltą ekonominę ir socialinę žalą;

54. pabrėžia tai, kad nustatyti perėjimo prie alternatyvios ir atsinaujinančiųjų išteklių energijos kelių transporto srityje tikslai turėtų būti pasiekti naudojant įvairios kilmės energiją ir esamus energijos taupymo metodus; pažymi, kad minėtam perėjimui reikalingos atitinkamos paskatos ir kad mažinimo tikslai turėtų būti formuluojami technologijų požiūriu neutraliu būdu;

55. pažymi, kad šiam perėjimui palengvinti gali būti naudojami alternatyvieji degalai, įskaitant suslėgtąsias gamtines dujas, suskystintas gamtines dujas ir antros kartos biodegalus;

o

o o

56. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0229

Dadaabo pabėgėlių stovykla**2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Dadaabo pabėgėlių stovyklos (2017/2687(RSP))**

(2018/C 307/20)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2017 m. kovo 25 d. Tarpvyriausybinės Rytų Afrikos vystymosi institucijos (angl. IGAD) Nairobio deklaraciją dėl su Somalio pabėgėliais susijusių ilgalaikių sprendimų ir į Somalį grįžtančių asmenų reintegracijos,
 - atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų 2016 m. rugsėjo 19 d. Niujorko deklaraciją dėl pabėgėlių ir migrantų,
 - atsižvelgdamas į bendrą komunikatą, kurį 2016 m. birželio 25 d. pateikė Trišalė ministrų komisija dėl savanoriškos Kenijoje gyvenančių Somalio pabėgėlių repatriacijos,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. lapkričio 11–12 d. vykusio ES Valetos aukščiausiojo lygio susitikimo migracijos klausimais rezultatus,
 - atsižvelgdamas į 2014 m. lapkričio 28 d. Romoje paskelbtą Chartumo proceso (ES ir Somalio pusiasalio migracijos maršruto iniciatyvos) ministrų konferencijos deklaraciją,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. lapkričio 10 d. Somalio vyriausybės, Kenijos vyriausybės ir Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biuro (angl. UNHCR) pasirašytą trišalį susitarimą dėl savanoriškos repatriacijos,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. vasario 9 d. Kenijos aukštesniojo teismo sprendimą neleisti uždaryti Dadaabo pabėgėlių stovyklos,
 - atsižvelgdamas į Kenijos vyriausybės sprendimą apskūsti 2017 m. vasario 9 d. Aukštesniojo teismo sprendimą,
 - atsižvelgdamas į Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai Federicos Mogherini, už tarptautinį bendradarbiavimą ir vystymąsi atsakingo Europos Komisijos nario Neveno Mimicos ir už humanitarinę pagalbą atsakingo Europos Komisijos nario Christos Stylianides atstovų spaudai pareiškimą dėl Kenijos vyriausybės sprendimo uždaryti pabėgėlių stovyklas 2016 m. gegužės 20 d.,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos skubiosios pagalbos Afrikai patikos fondą,
 - atsižvelgdamas į JT Pasaulinį paktą dėl atsakomybės už pabėgėlius pasidalijimo,
 - atsižvelgdamas į 11-ojo Europos plėtros fondo nacionalinę orientacinę programą, skirtą Somaliui ir Rytų Afrikai,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 ir 4 dalis,
- A. kadangi daugiausia visų Afrikoje ir pasaulyje perkeltų asmenų priimta Somalio pusiasalio regione, turinčiame beveik 250 milijonų gyventojų ir sparčiai augantį gyventojų skaičių; kadangi regione kyla problemų, susijusių su neteisėta migracija, priverstiniu perkėlimu, prekyba žmonėmis, neteisėtu žmonių gabenimu, terorizmu ir smurtiniais konfliktais;
- B. kadangi šias problemas lemia daug veiksnių, kurie įvairuoja atsižvelgiant į vietos aplinkybes, tačiau dažniausiai jų priežastys – tai gero valdymo stoka, nepakankamos socialinės ir ekonominės galimybės, ypač didelis skurdas, nestabilumas ir klimato kaita;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

- C. kadangi Dadaabo pabėgėlių kompleksas buvo įkurtas 1991 m. ir turėjo būti laikinas sprendimas pastogės ieškantiems ir nuo persekiojimo, smurto bei nestabilumo Rytų Afrikos regione, visų pirma – nuo pilietinio karo Somalyje, bėgantiems asmenims; kadangi šiuo metu šį kompleksą sudaro penkios atskiros kelių tautų stovyklos ir jis užima 50-ies kvadratinį kilometrų plotą (Hagaderos, Dagahalo ir Ifo stovyklos yra seniausios ir tankiausiai apgyvendintos);
- D. kadangi, nors Dadaabe turėjo būti priimta apie 90 000 asmenų, JT skaičiavimais komplekse dabar gyvena apie 260 000 asmenų, iš kurių 95 proc. iš Somalio, o 60 proc. – asmenys iki 18 metų; kadangi 2016 m. gegužės mėn. Kenija panaikino savo pabėgėlių reikalų departamentą, kuris buvo atsakingas už registraciją, taigi dešimtys tūkstančių asmenų nebuvo užregistruoti ir tokių asmenų gali būti dar daugiau;
- E. kadangi stovykloje pabėgėliams kyla smurto pavojus, o ypač pažeidžiama grupė – moterys ir vaikai;
- F. kadangi daugiau kaip du dešimtmečius padėtis Somalyje buvo labai nestabili ir nebuvo valstybinių struktūrų, o to poveikis dar sustiprėjo dėl vis pasikartojančių su klimato kaita siejamų gamtinių pavojų; kadangi dėl šių problemų pažeidžiamiausios Somalio bendruomenės yra neatsparios ir negali įveikti sunkumų, – pirmiausia šios problemos ir paskatino perkėlimą Somalio viduje ir į kaimynines šalis;
- G. kadangi po trijų dešimtmečių Somalio pabėgėlių padėtis yra viena labiausiai įsisenėjusių pasaulyje – tretyje gimsta jau trečia pabėgėlių karta; kadangi beveik milijonas Somalio gyventojų yra perkelti regiono viduje, o dar 1,1 mln. perkelti pačiame Somalyje;
- H. kadangi per pastaruosius penkiolika metų Somalis buvo viena iš penkių pasaulio šalių, iš kurių išvyko daugiausia pabėgėlių: šiuo metu užregistruota 1,1 mln. pabėgėlių, iš kurių daugiau kaip 80 proc. priėmė Somalio pusiasalio ir Jemeno regionas; kadangi Somalio valdžia ne kartą pareiškė norinti priimti savo piliečius; kadangi šiuo metu Kenija yra priėmusi apie 500 000 pabėgėlių, kurių skaičius dėl didėjančio nesaugumo šiame regione, visų pirma – Pietų Sudane, nuolat didėja;
- I. kadangi saugumo padėtis Somalyje išlieka pavojinga ir nenusipėjama, o al-Shabaabo ir kitų ginkluotų ir teroristinių grupuočių išpuoliai nesiliauja; kadangi 2017 m. balandžio 6 d. prezidentas Mohamed Abdullahi Farmajo Mohamed paskelbė Somalį karo zona ir pasiūlė al-Shabaabo islamistų kovotojų grupuotės nariams amnestiją, įskaitant mokymą, užimtumą ir švietimą, jei jie sudės savo ginklus per 60 dienų;
- J. kadangi visas Rytų Afrikos regionas kenčia nuo didelės sausros, tam tikruose Pietų Sudano regionuose paskelbtas badas, dėl kurio kyla pavojus beveik milijonui asmenų; kadangi bado pavojus paskelbtas ir Somalyje – tai būtų trečias badmetis per 25 metus, – vyriausybė praneša, kad 6,2 mln. asmenų skubiai reikia pagalbos maisto srityje; kadangi Kenijos Prezidentas Uhuru Kenyatta šalį niokojančią sausrą paskelbė nacionaline nelaimė, nes 2,7 mln. asmenų itin trūksta maisto; kadangi manoma, kad padėtis gali pablogėti Etiopijoje, Kenijoje, Somalyje ir Jemene, o dėl to gali kilti plataus masto bado grėsmė;
- K. kadangi, pasak Jungtinių Tautų, dėl sausros Somalyje šalies viduje perkelta dar daugiau asmenų ir nuo 2016 m. lapkričio mėn. daugiau kaip 683 000 asmenų buvo priversti palikti savo namus; kadangi nuo 2011 m. siautusiai bado mirė apie 250 000 asmenų;
- L. kadangi 2016 m. gegužės 6 d. Kenijos vyriausybė, nurodydama saugumo problemas ir būtinybę išspręsti užsitęsusių pabėgėlių padėties problemas šiame regione, paskelbė sprendimą „kuo greičiau“ uždaryti Dadaabo stovyklą; kadangi 2016 m. lapkričio 30 d. Kenijos vyriausybė paskelbė, kad Dadaabo stovykla bus uždaryta 2017 m. gegužės mėn.; kadangi po 2017 m. kovo 25 d. IGAD aukščiausiojo lygio susitikimo visos pastangos sutelktos į tai, kaip svarbu Somalio pabėgėliams rasti tvarų regioninį sprendimą;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

- M. kadangi tarptautinė bendruomenė, įskaitant ES, pareiškė suprantanti Kenijos vyriausybės susirūpinimą ir stovyklos uždarymo priežastis, bet taip pat pabrėžė, kad pabėgėliai į Somalį turi būti grąžinami laikantis tarptautinių standartų, jie tai turi daryti savanoriškai ir remdamiesi informacija, grąžinami asmenys turi gauti objektyvią, neutralią ir aktualią informaciją, grąžinimas turi būti vykdomas saugiai, oriai ir tvariai, o grąžinami asmenys turi žinoti, kas nutiktų, jeigu jie nesutiktų grįžti savanoriškai;
- N. kadangi 2017 m. vasario 9 d. Kenijos Aukščiausiasis Teismas, gavęs dviejų Kenijos žmogaus teisių organizacijų – Kenijos nacionalinės žmogaus teisių komisijos ir „Kituo Cha Sheria“ – peticiją, nusprendė, kad Kenijos vyriausybės įsakymai uždaryti Dadaabo pabėgėlių stovyklą yra diskriminaciniai ir prilygsta kolektyvinei bausmei, be to, jie yra pernelyg griežti, savavališki ir neproporcingi;
- O. kadangi per diskusijas dėl Dadaabo stovyklos uždarymo atskleista, kad lėtai įgyvendinamas 2013 m. UNHCR, Kenijos vyriausybės ir Somalio vyriausybės pasirašytas trišalis susitarimas, kuriuo siekiama savanoriškai grąžinti Somalio gyventojus į stabilius Somalio regionus, – šį klausimą atvirai kritikavo Kenijos vyriausybė ir kiti suinteresuotieji subjektai;
- P. kadangi, UNHCR 2014 m. pradėjęs remti savanorišką Somalio pabėgėlių grįžimą, grįžo beveik 65 000 asmenų, bet siekis didinti tvaraus grįžimo mastą priklausys nuo padėties Somalyje;
- Q. kadangi 2016 m. rugpjūčio mėn. pabaigoje Somalio valdžios institucijos, susidūrusios su pabėgėlių antplūdžiu, Čubalande sustabdė vykdomas grąžinimo į regiono sostinę Kisimają operacijas; kadangi, pasak UNHCR, beveik 70 proc. grąžinamų asmenų yra vaikai;
- R. kadangi Dadaabo uždarymas sulauks atgarsio kitose kaimyninėse šalyse, pavyzdžiui, Etiopijoje, kurioje šiuo metu yra apie 245 000 Somalio pabėgėlių, taigi gali kilti naujas antplūdis; kadangi ši padėtis rodo, kad su pabėgėliais susijusios problemos, sienų valdymas ir stabilumas tarpusavyje susiję, ir pabrėžiama, kad reikia aktyvesnio regioninio bendradarbiavimo siekiant spręsti šias problemas, visų pirma atsižvelgiant į sprendimą Dadaabą uždaryti;
- S. kadangi daugelio pabėgėlių, visų pirma iš kaimo vietovių, grįžimo perspektyva priklauso nuo jų galimybės atgauti savo žemę šalyje, kurioje žemės valdymo sistema silpna, o priverstinis iškeldinimas dažnas;
- T. kadangi priimančioji platesnio Dadaabo regiono bendruomenė šiai stovyklai ir jos gyventojams parodė didelį žmoniškumą, kilnumą ir toleranciją, tačiau taip pat susiduria su didelėmis ekonominėmis, vystymosi ir aplinkos problemomis;
- U. kadangi padėtis Dadaabe labai užsitęsė, rėmėjai savo dėmesį nukreipė į kitus konfliktus ir sumažino skiriamas lėšas, taigi pabėgėliams stovykloje kyla nemažai sunkumų;
- V. kadangi klimato kaita turi itin skaudžių pasekmių piemenų ir klajoklių gyvenimo būdai, o toks gyvenimo būdas yra daugybės šio regiono žmonių pragyvenimo šaltinis, jiems kyla vis didesnių pavojų dėl sausras, ligų, karo ir mažėjančių gyvulių bandų, ir tai tik dalis problemų;
- W. kadangi ES 2014–2020 m. laikotarpiui iš Europos plėtros fondo skyrė 286 EUR, dėmesį sutelkdama į Pakto įgyvendinimą ir visų pirma į valstybės kūrimą ir taikos įtvirtinimą, aprūpinimą maistu, atsparumą ir švietimą; kadangi 2015 m. lapkričio 12 d. vykusiame Valetos aukščiausiojo lygio susitikime buvo įsteigtas ES skubiosios pagalbos Afrikai patikos fondas ir jam paskirta šalinti pagrindines destabilizavimo, priverstinio perkėlimo ir neteisėtos migracijos priežastis skatinant atsparumą, ekonomines galimybes, vienodas galimybes, saugumą ir plėtrą; kadangi ES siekia pasirūpinti esminiais išgyventi būtinais Kenijos pabėgėlių stovyklose gyvenančių pabėgėlių poreikiais;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

- X. kadangi ES yra įsipareigojusi remti Afrikos Sąjungos misiją į Somalį (AMISOM) teikdama finansavimą, kuriuo siekiama užtikrinti saugumą ir sumažinti al-Shabaabo ir kitų ginkluotų opozicijos grupuočių keliamą pavojų; kadangi 2017 m. kovo 23 d. Afrikos Sąjungos komisija, dalyvaujant ES ir JT atstovams, surengė aukšto lygio konsultacijas dėl AMISOM ateities ir paramos Somalio saugumo sektoriaus institucijoms ir reformoms; kadangi 2017 m. gegužės 11 d. Londono konferencijoje dėl Somalio ES paskelbė apie naują paramą Somaliui, kuri siekia 200 mln. EUR;
- Y. kadangi JAV Prezidentui D. Trumpui 2017 m. sausio 27 d. priėmus įsaką beveik 3 000 pabėgėlių, kurie 2017 m. turėjo būti perkelti iš Kenijos (dauguma iš Dadaabo) į JAV ir kurie jau buvo išsamiai patikrinti JAV ir JT pareigūnų bei beveik 10 metų laukę, kol bus patvirtintas jų perkėlimas, ateitis tapo neaiški;
- Z. kadangi ES perkėlimo pastangos turėtų būti padidintos, kad atitiktų ne ES šalių, pavyzdžiui, Australijos ir Kanados, pastangas ir kad atitiktų tai, ką UNHCR laiko būtinomis pastangomis siekiant užtikrinti teisingą pabėgėlių paskirstymą visame pasaulyje;
- AA. kadangi per 2017 m. kovo 25 d. vykusį IGAD aukščiausiojo lygio susitikimą patvirtintame Nairobi pasauliniame veiksmų plane pabrėžta, kad sausra ir ginkluoti konfliktai yra svarbiausios asmenų perkėlimo regione priežastys;
- AB. kadangi po ES rinkimų vertinimo misijos Kenijoje buvo rekomenduota, kad ES rinkimų stebėjimo misija būtų naudinga ir veiksminga per 2017 m. rugpjūčio mėn. vyksiančius visuotinius rinkimus;
1. palankiai vertina Kenijos ir Dadaabo vietos regiono pastangas tokiam ilgam laikotarpiui priimant neregėtai daug pabėgėlių; tačiau pabrėžia, kad dabar regione padėtis nestabili ir reikia veiksmingų bei suderintų regiono vyriausybių ir visos tarptautinės bendruomenės, įskaitant ES, pastangų, kad būtų rastas tvarus Somalio pabėgėlių problemos sprendimas, kartu stengiantis regione didinti saugumą ir užtikrinti ilgalaikę socialinę ir ekonominę plėtrą;
 2. atkreipia dėmesį į IGAD Nairobi deklaraciją dėl ilgalaikių sprendimų Somalio pabėgėliams ir grąžinamų asmenų reintegracijos Somalyje; palankiai vertina įsipareigojimą siekti išsamaus regioninio požiūrio, kartu išsaugant ir skatinant gebėjimą pasirūpinti savimi prieglobsčio šalyse, o tai turėtų būti daroma padedant tarptautinei bendruomenei ir laikantis tarptautinių susitarimų dėl atsakomybės pasidalijimo, kaip nustatyta Niujorko deklaracijos Išsamioje veiksmų sprendžiant pabėgėlių problemą programoje;
 3. apgailestauja, kad ES valstybių narių vaidmuo siekiant pabėgėlius iškelti iš Dadaabo labai menkas ir ragina ES imtis atsakomybės ir užtikrinti sąžiningą naštos pasidalijimą;
 4. atkreipia dėmesį į tai, kad pabėgėliai negalės grįžti namo tol, kol platesniame regione vyraus nestabilumas ir dėl vėl iškilusios bado rizikos; todėl ragina ES neatsisakyti ilgalaikės plėtros kaip pagrindinio tikslo, padvigubinti savo pastangas ir dalyvauti bei imtis tarpininkės vaidmens regione, kad būtų sprendžiamos pagrindinės ekonominės, politinės, aplinkosaugos ir saugumo problemos, esančios esminėmis didžiulio skurdo, nusikalstamos veiklos, radikalizacijos ir terorizmo priežastimis ir galiausiai lemiančios susiklosčiusią pabėgėlių situaciją;
 5. pabrėžia, kad galiausiai reikės regioninio atsako, kad būtų galima ir toliau apsaugoti 260 000 Somalio pabėgėlių; primena, kad tvari pabėgėlių reintegracija turi būti grindžiama holistiniu, bendruomeniniu požiūriu, siekiant didesnių galimybių priimti pabėgėlius, šalies viduje perkeltus asmenis ir vietos bendruomenes Somalyje ir teikti jiems geresnes paslaugas;
 6. palankiai vertina tai, kad patvirtintas Nairobi pasaulinis ir regioninis veiksmų planas, kuriame numatoma laipsniškai uždaryti stovyklas, siekiant suteikti galimybę pabėgėliams įsidarbinti ir naudotis paslaugomis priimančiojoje šalyje bei laisvai judėti; tačiau apgailestauja, kad nėra konkrečių su Dadaabu susijusių veiksmų; pritaria regioninio rėmėjų fondo kūrimui;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

7. laikosi nuomonės, kad dėl Somalyje dabar kylančių saugumo problemų ir didelio bado pavojaus grįžimas bet kuriuo atveju turėtų būti savanoriškas; ragina labiau dalytis atsakomybe, susijusia su pabėgėlių priėmimu, ir rasti papildomų būdų pabėgėliams padėti patekti į trečiąsias šalis, įskaitant ES;

8. pakartoja, kad pritaria tikslams, kurių siekiama naudojantis Europos Sąjungos skubiosios pagalbos Afrikai patikos fondu, t. y. šalinti pagrindines neteisėtos migracijos ir perkeltųjų asmenų Rytų Afrikos regione priežastis; reikalauja, kad valstybės narės vykdytų dėl šio fondo prisiimtus įsipareigojimus; tačiau ragina Komisiją labiau konsultuotis su regiono subjektais, įskaitant vietos gyventojus, regiono valdžią ir NVO, kad būtų galima sutelkti dėmesį į vietoje nustatytas problemas ir poreikius, skatinti palankią atmosferą bei didinti pabėgėlių galimybes grįžti į gimtąją šalį; pabrėžia, kad Dadaabe sukurta apie 10 000 darbo vietų ir beveik visos jos susijusios su humanitarine veikla;

9. pabrėžia, kad ES patikos fondo ištekliais padedant grąžinti Dadaabo pabėgėlius ir regione taikant plėtros bei atsparumo priemones svarbu laikytis žmones ir bendruomenes sutelkto požiūrio; tvirtai tiki, kad ES patikos fondas regione turėtų remti ne tik ekonominę plėtrą, bet ir visuomeninius projektus, kuriais konkrečiai siekiama gerinti pagrindinių paslaugų kokybę, nešališkumą bei visuotinį prieinamumą ir rengti mokymus, kad būtų didinama vietos kompetencija, taip pat reaguoti į pažeidžiamų bendruomenių, įskaitant nepilnamečius, poreikius;

10. mano, kad ES patikos fondas turėtų labiau siekti regione skatinti darnų vystymąsi didinant ekonomines ir užimtumo galimybes bei atsparumą; ragina šio fondo lėšas naudoti darniam vystymuisi skatinti ir dar platesniam saulės energijos, kaip energijos šaltinio, naudojimui, pvz., gėlo vandens siurbliams – tai keliuose Dadaabo stovyklos vietose sėkmingai įgyvendintas projektas;

11. atkreipia dėmesį į tai, kad moterys ir vaikai sudaro daugiau kaip 60 proc. visų pabėgėlių stovyklos gyventojų ir kad jie laikomi pažeidžiamiausiais ir labiausiai marginalizuotomis stovyklos grupėmis; ragina Kenijos vyriausybę, regionines institucijas, tarptautines pagalbos organizacijas ir tarptautinę bendruomenę, įskaitant ES, patvirtinti specialų požiūrį į pagalbos priemones, kuriomis šalinami tokie stovykloje esančių moterų ir vaikų pažeidžiamumui įtakos turintys veiksniai kaip persekiojimas dėl lyties, smurtas prieš moteris, seksualinė prievarta ir išnaudojimas, ypač didelis skurdas ir atskirtis;

12. gerai vertina Somalio valdžios institucijas už pastaraisiais mėnesiais padarytą pažangą, įskaitant tai, kad buvo surengti rinkimai; tačiau pabrėžia, kad saugumo ir socialinės bei ekonominės sąlygos daugelyje Somalio vietų tebekelia didžiulių problemų ir apsunkina didelio masto grąžinimą; todėl ragina ES ir jos valstybes nares bendradarbiauti su Somalio valdžios institucijomis ir, prieš imantis didelio masto grąžinimo, stengtis šalyje įtvirtinti stabilumą;

13. ragina ES ir tarptautinius partnerius vykdyti įsipareigojimus Somaliumi, visų pirma stengiantis užtikrinti aprūpinimą maistu, kad būtų išvengta gresiančio bado, skatinti saugumą ir bendruomenių susitaikymą, gerinti viešųjų finansų valdymą ir padėti užbaigti konstitucinę peržiūrą, kad būtų pasiektas ilgalaikis stabilumas;

14. ragina ES užtikrinti, kad regione įgyvendinant perkėlimo programas būtų pirmiausia rūpinamasi pažeidžiamomis žmonių grupėmis ir jos atsakingai perkeliamos į saugius regionus, taip pat, kad būtų paisoma pabėgėlių teisių; ragina ES ir tarptautinius partnerius padėti visoje šalyje statyti infrastruktūros objektus, kad grįžtantys pabėgėliai galėtų būti saugiai ir tvariai reintegruoti į Somalio visuomenę ir apsaugoti nuo teroristinių grupuočių, tokių kaip „al-Shabaab“, keliamos grėsmės;

15. pabrėžia poreikį geriau valdyti Somalio ir jo kaimyninių šalių, kuriose klesti prekybos žmonėmis ir neteisėto žmonių, ginklų, narkotikų ir kitų neteisėtų prekių gabenimo tinklai, finansuojantys nusikalstamą ir teroristinę veiklą, sienas; tikisi, kad ES mokymo misija Somalyje glaudžiai bendradarbiaus su AMISOM ir Somalio valdžios institucijomis, kad būtų dalijamasi geriausia patirtimi, susijusia su geresniu sienų valdymu ir gebėjimu sulaikyti prekeivius ir tarpininkus;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

16. pripažįsta, kad vystymasis negalimas regione nepadidinus saugumo; tačiau tvirtai pabrėžia, kad lėšos iš EPF ir oficialios paramos vystymuisi (OPV) turi būti skiriamos regiono ekonominei plėtrai, žmogaus ir socialinei raidai, ypatingą dėmesį skiriant vystymosi uždaviniams, nustatytiems patikos fondo sprendime; primena, kad lėšos iš EPF ir oficialios paramos vystymuisi (OPV) turi būti naudojamos tik vystymosi tikslams ir pagrindinėms migracijos priežastims šalinti;

17. pabrėžia poreikį didinti paveiktų Kenijos Dadaabo regiono priimančiųjų bendruomenių atsparumą ir skatinti jų vystymąsi, atkreipiant dėmesį į tai, kad dėl laipsniško Dadaabo ir mieste teikiamų viešųjų paslaugų mažinimo nebūtų daroma neigiamo poveikio jų gyvenimui, taip pat atkreipiant dėmesį į ekonominį sukretimą, kurį gali pajusti gyventojai; pabrėžia tai, kad dėl Dadaabe priimtų gyventojų regione kilo aplinkosaugos problemų ir tai padarė neigiamą poveikį vietos gyventojų galimybei naudotis gamtos ištekliais; pabrėžia, kad šią problemą reikia spręsti bendromis Kenijos vyriausybės ir pagal ES nacionalinę orientacinę programą, skirtą Kenijai, dedamomis pastangomis; tikisi, kad Kenijos vyriausybė ir ES pripažins ypatingus šio dar nesustiprėjusio regiono poreikius;

18. apgailestauja, kad JAV vyriausybė priėmė sprendimą 640 mln. JAV dolerių sumažinti savo įnašą JT agentūroms; reiškia susirūpinimą dėl to, kokį poveikį šis sprendimas darys padėčiai šiame regione; pabrėžia, kad savanoriški ES įnašai, skirti JT fondams ir agentūroms, kurie sudaro pusę viso jų biudžeto, yra labai svarbūs pasaulyje palaikant taiką ir saugumą;

19. pabrėžia, kad, jei tokioms JT agentūroms kaip UNHCR, kurios sunkiomis ir sudėtingomis aplinkybėmis užtikrina apsaugą ir teikia pastogę bei humanitarinę pagalbą, ims trūkti biudžeto lėšų, tik padaugės saugumo problemų šiame regione;

20. labai susirūpinęs atkreipia dėmesį į tai, kad regionas labai kenčia nuo klimato kaitos ir tuo ES, jos valstybėms narėms ir visai tarptautinei bendruomenei akivaizdžiai primenama, kad reikia įgyvendinti Paryžiaus susitarimo nuostatas, kartu atkreipiant dėmesį į tai, kad tokie veiksmai regione daro tiesioginį poveikį karui ir badui;

21. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Kenijos vyriausybei, Garisos regiono gubernatoriui, Kenijos parlamento pirmininkui, Somalio gubernatoriui, Somalio parlamento pirmininkui, IGAD, IGAD valstybių narių vyriausybėms, Jungtinių Tautų generaliniam sekretoriui ir Jungtinių Tautų vyriausiajam pabėgėlių reikalų komisariui.

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0230

Perkėlimo Europos Sąjungoje įgyvendinimas praktikoje**2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl perkėlimo įgyvendinimo (2017/2685(RSP))**

(2018/C 307/21)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo 14 d. Tarybos sprendimą (ES) 2015/1523, kuriuo Italijos ir Graikijos labai nustatomos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo 22 d. Tarybos sprendimą (ES) 2015/1601, kuriuo Italijos ir Graikijos labai nustatomos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. rugsėjo 29 d. Tarybos sprendimą (ES) 2016/1754, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas (ES) 2015/1601, kuriuo Italijos ir Graikijos labai nustatomos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2015 m. rugsėjo 9 d. poziciją dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo, kuriuo Italijos ir Graikijos labai nustatomos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2015 m. rugsėjo 17 d. poziciją dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo, kuriuo Italijos, Graikijos ir Vengrijos labai nustatomos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje ⁽⁵⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2016 m. rugsėjo 15 d. poziciją dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo, kuriuo iš dalies keičiamas 2015 m. rugsėjo 22 d. Tarybos sprendimas (ES) 2015/1601, kuriuo Italijos ir Graikijos labai nustatomos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje ⁽⁶⁾,
 - atsižvelgdamas į vienuolika Komisijos ataskaitų perkėlimo į ES ir Europos Sąjungoje tema,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. gegužės 16 d. Tarybos ir Komisijos pareiškimus dėl perkėlimo įgyvendinimo,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. kovo mėn. paskelbtą Parlamento Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto tyrimą „2015 m. Tarybos sprendimo, kuriuo Italijos ir Graikijos labai nustatomos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje, įgyvendinimas“,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi Parlamentas, vadovaudamasis SESV 78 straipsnio 3 dalyje nustatyta konsultavimosi procedūra, didele balsų dauguma patvirtino savo poziciją, kad pritaria sprendimams dėl perkėlimo;
- B. kadangi vis dar nėra Europos prieglobsčio sistemos, kuri būtų paremta atsakomybės dalijimusi, sprendimai dėl perkėlimo buvo priimti kaip skubi solidarumo priemonė;
- C. kadangi valstybės narės išpareigojo iš Italijos ir Graikijos perkelti 160 000 prieglobsčio prašytojų; kadangi, remiantis Tarybos sprendimu (ES) 2016/1754, 54 000 numatytų vietų galėtų būti skirta iš Turkijos siunčiamiems Sirijos pabėgėliams priimti;

⁽¹⁾ OL L 239, 2015 9 15, p. 146.⁽²⁾ OL L 248, 2015 9 24, p. 80.⁽³⁾ OL L 268, 2016 10 1, p. 82.⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0306.⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0324.⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0354.

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

- D. kadangi JK nusprendė nedalyvauti šiame mechanizme, o Airija sutiko dalyvauti; kadangi Danija nusprendė nedalyvauti savanoriškais pagrindais, o trys asocijuotosios valstybės nusprendė dalyvauti;
- E. kadangi iki 2017 m. balandžio 27 d. buvo perkelti tik 17 903 pabėgėliai: 12 490 iš Graikijos ir 5 413 iš Italijos; kadangi tai sudaro tik 11 proc. visų išsipareigotų perkelti asmenų;
- F. kadangi asmenų, kuriuos būtų galima perkelti, skaičius Italijoje ir Graikijoje šiuo metu yra mažesnis už Tarybos sprendimuose numatytus skaičius; kadangi Graikijoje užregistruoti 26 977 tinkami perkelti asmenys, o valstybės narės oficialiai išsipareigojo priimti 19 603 asmenis; kadangi Italijoje užregistruota 8 000 tinkamų perkelti asmenų, o valstybės narės oficialiai išsipareigojo priimti 10 659 asmenis; kadangi paprastai nurodomas daug didesnis išsipareigotų priimti asmenų skaičius nei iš tikrųjų įvykdoma perkėlimų;
- G. kadangi tik tie prieglobsčio prašytojai, kurie jau buvo Graikijoje prieš 2016 m. kovo 20 d., iš tikrųjų gali būti laikomi tinkamais perkelti; kadangi sprendimuose dėl perkėlimo nenurodyta tokia galutinė tinkamumą lemianti data ir jie tuo tikslu nebuvo pakeisti;
- H. kadangi, kaip matyti iš naujausių Eurostato ketvirčio duomenų, perkelti gali būti tik tos tautybės prieglobsčio prašytojai, kurios prieglobsčio suteikimo prašytojams lygis yra 75 proc. arba aukštesnis; kadangi nebegalima perkelti iš Irako atvykusių asmenų, nes dabar patenkinama mažiau kaip 75 proc. prašymų; kadangi Europos Parlamentas savo 2016 m. rugsėjo 15 d. pozicijoje dėl Komisijos pasiūlymo pakeisti Tarybos sprendimą (ES) 2015/1601 reikalavo leisti perkelti ir iš Afganistano atvykusius asmenis; kadangi 2016 m. afganistaniečiai buvo antra pagal dydį prieglobsčio prašytojų grupė Sąjungoje; kadangi 56,7 proc. šių žmonių buvo suteiktas prieglobstis; kadangi absoliučiai didžiausias skaičius afganistaniečių vyksta į Graikiją; kadangi daugelis jų yra nelydimi nepilnamečiai;
- I. kadangi Graikijoje vis dar yra 62 300 pabėgėlių ir migrantų;
- J. kadangi 2016 m. į Italiją atvyko rekordinis skaičius žmonių – 181 436 (tai 18 proc. daugiau nei 2015 m.), iš jų 14 proc. buvo nelydimi nepilnamečiai; kadangi 20 700 iš Eritrėjos atvykusių asmenų, kuriuos galima perkelti, atvyko 2016 m., bet kol kas Italija perkėlimui yra užregistravusi maždaug ketvirtadalį šių žmonių;
- K. kadangi 2016 m. iš Italijos į kitas valstybes nares perkeltų prieglobsčio paprašiusių asmenų skaičius buvo daug mažesnis už į Italiją pagal Dublino reglamentą valstybių narių perkeltų asmenų skaičių;
- L. kadangi Komisija savo 8-ojoje perkėlimo į ES ir Europos Sąjungoje ataskaitoje nustatė mėnesinį perkėlimo tikslą – 3 000 prieglobsčio prašytojų iš Graikijos ir 1 500 iš Italijos (nuo 2017 m. balandžio 1 d.) – ir jį pakartojo kitose ataskaitose, kad perkėlimą būtų galima vykdyti paprasčiau ir greičiau, kad jis būtų veiksmingas ir sklandus ir kad būtų atsižvelgiama į Tarybos sprendimuose nurodytus terminus;
- M. kadangi Europos Vadovų Taryba savo 2016 m. gruodžio 15 d. posėdyje pritarė bendram veiksmų planui dėl ES ir Turkijos pareiškimo įgyvendinimo, į kurį buvo įtrauktas perkėlimo iš Graikijos tikslas; kadangi Europos Vadovų Taryba taip pat pakartojo savo raginimą toliau aktyvinti pastangas siekiant paspartinti perkėlimą, visų pirma nelydimų nepilnamečių;
- N. kadangi yra visos būtinos sąlygos ir funkcinė infrastruktūra, kad perkėlimą būtų galima vykdyti;
- O. kadangi, nepaisant tam tikros pažangos, tik dvi valstybės narės, Suomija ir Malta, visiškai laikosi savo išsipareigojimų; kadangi dauguma valstybių narių dar labai atsilieka; kadangi keturios valstybės narės perkėlimus vykdė itin vangiai; kadangi dvi valstybės narės kol kas visiškai nedalyvauja;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

- P. kadangi tik Suomija sistemingai priima nelydimus nepilnamečius; kadangi Italijoje jiems reikia maždaug 5 000 perkėlimo vietų, tačiau iki šiol buvo perkeltas tik vienas nelydimas nepilnametis; kadangi Graikijoje 2017 m. balandžio 12 d. trūko papildomai 163 vietų;
- Q. kadangi kai kurios valstybės narės taiko labai ribotus ir diskriminacinius kriterijus, pvz., sutinka perkelti tik vienišas motinas arba nepriima prašymų iš tam tikrų valstybių gyventojų (kaip antai Eritrėjos) ir taiko labai išsamias saugumo patikras; kadangi valstybės narės iki 2017 m. gegužės 7 d. nesutiko perkelti 961 asmens iš Graikijos;
- R. kadangi Tarybos sprendime (ES) 2015/1523 aiškiai nurodyta, jog perkėlimo priemonės neatleidžia valstybių narių nuo pareigos visapusiškai laikytis Reglamento (ES) Nr. 604/2013 (Dublino reglamentas) nuostatų dėl šeimų susijungimo, specialios nelydimų nepilnamečių apsaugos ir diskrecinės išlygos dėl leidimo gyventi suteikimo dėl humanitarinių priežasčių;
1. pripažįsta, kad buvo padaryta tam tikra pažanga, bet reiškia nusivylimą tuo, kad valstybės narės nesilaiko solidarumo ir atsakomybės dalijimosi išpareigojimų;
 2. palankiai vertina tai, kad Europos prieglobsčio paramos biuras sukūrė automatinę atitikties sistemą; ragina valstybes nares savavališkai nepriimti sprendimų, ar tenkinti prašymą dėl perkėlimo; primygtinai ragina valstybes nares atmesti prašymus tik esant konkrečioms Tarybos sprendimuose dėl perkėlimo numatytoms priežastims;
 3. primygtinai ragina valstybes nares laikytis savo išpareigojimų, numatytų Tarybos sprendimuose, ir sistemingai perkelti prieglobsčio prašytojus iš Graikijos ir Italijos, įskaitant tuos, kurie atvyko po 2016 m. kovo 20 d., kol visi asmenys, kurios galima perkelti, bus veiksmingai ir sklandžiai perkelti laikantis Tarybos sprendimuose nurodytų terminų; ragina valstybes nares išpareigoti priimti žmones ir kas mėnesį atlikti perkėlimus;
 4. ragina valstybes nares teikti pirmenybę nelydimų nepilnamečių ir kitų pažeidžiamų prieglobsčio prašytojų perkėlimui;
 5. palankiai vertina 2017 m. kovo 2 d. Komisijos dešimtojoje ataskaitoje dėl perkėlimo į ES ir Europos Sąjungoje padarytą pranešimą, kad ji nedvejodama pasinaudos savo įgaliojimais pagal Sutartis, jei valstybės narės netrukus nepradės aktyviau vykdyti perkėlimų; supranta, kad tai apimtų pažeidimo nagrinėjimo procedūras;
 6. primygtinai pabrėžia, kad valstybės narės ir po 2017 m. rugsėjo 26 d. turės vykdyti savo išpareigojimus ir perkelti visus tinkamus perkelti asmenis, atvykusius iki tos dienos;
 7. atkreipia dėmesį į tai, kad Taryba pati išpareigojo perkelti 160 000 asmenų; pažymi, kad tinkamų perkelti asmenų skaičius skiriasi nuo šio skaičiaus; ragina Komisiją pasiūlyti toliau taikyti perkėlimo priemones, kol bus priimta nauja Dublino reglamento redakcija, laikantis jos 2016 m. gegužės 4 d. pasiūlyme (COM(2016)0270) nurodytų sąlygų;
 8. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0231

Tarybos LGBTI gairių įgyvendinimas, visų pirma (manoma) homoseksualių vyrų persekiojimo Čėčėnijoje aspektu

2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Tarybos LGBTI gairių įgyvendinimo, visų pirma dėl homoseksualiais laikomų vyrų persekiojimo Čėčėnijoje (Rusija) (2017/2688(RSP))

(2018/C 307/22)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezolucijas dėl Rusijos,
- atsižvelgdamas į Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją,
- atsižvelgdamas į Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą,
- atsižvelgdamas į Europos žmogaus teisių konvenciją ir į jos protokolus,
- atsižvelgdamas į Rusijos Federacijos Konstituciją, ypač į 2 straipsnį dėl žmonių ir piliečių teisių ir laisvių,
- atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 24 d. ES Tarybos gaires dėl Lesbiečių, gėjų, biseksualių, translyčių ir interseksualių (LGBTI) asmenų naudojimosi visomis žmogaus teisėmis propagavimo ir gynimo,
- atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 16 d. ES Tarybos išvadas dėl LGBTI asmenų lygybės,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos gaires dėl kankinimo, netinkamo elgesio ir žmogaus teisių gynėjų,
- atsižvelgdamas į 2014 m. vasario 4 d. rezoliuciją dėl ES kovos su homofobija ir diskriminacija dėl seksualinės orientacijos ir lytinės tapatybės veiksmų plano ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2017 m. balandžio 13 d. JT žmogaus teisių ekspertų paskelbtą pareiškimą dėl homoseksualių vyrų ir sulaukymo Čėčėnijoje,
- atsižvelgdamas į 2015–2019 m. ES veiksmų planą žmogaus teisių ir demokratijos srityje,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. gruodžio 14 d. rezoliuciją dėl metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2015 m. ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2017 m. balandžio 6 d. Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai Federicos Mogherini spaudos atstovės paskelbtą pareiškimą dėl homoseksualių vyrų teisių pažeidimų Čėčėnijoje,
- atsižvelgdamas į 2017 m. balandžio 19 d. vietos lygiu paskelbtą ES pareiškimą dėl homoseksualių vyrų žmogaus teisių pažeidimų Čėčėnijoje,
- atsižvelgdamas į 2017 m. balandžio 27 d. ES pareiškimą EBPO nuolatinės tarybos posėdyje dėl nuolatinė pranešimų apie Čėčėnijos vyriausybės vykdomus homoseksualių vyrų sulaukymus ir nužudymus,
- atsižvelgdamas į JAV valstybės departamento atstovo spaudai 2017 m. balandžio 7 d. paskelbtą pareiškimą,

⁽¹⁾ OL C 93, 2017 3 24, p. 21.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0502.

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Demokratiškosios institucijų ir žmogaus teisių biuro (ESBO/DIŽTT) direktoriaus 2017 m. balandžio 13 d. paskelbtą pareiškimą,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. balandžio 24 d. Maskvoje surengtą jungtinę Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai Federicos Mogherini ir Rusijos užsienio reikalų ministro Sergejaus Lavrovo spaudos konferenciją,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 128 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi 2017 m. balandžio 1 d. nepriklausomas Rusijos laikraštis „Novaja gazeta“ pranešė, kad buvo neteisėtai sulaukyta daugiau kaip šimtas vyrų – homoseksualių arba įtariamų ir laikomų homoseksualiais – ir jie laikomi Rusijos Federacijos Čečėnijos Autonominės Respublikos kalėjimuose, ir tai yra dalis koordinuojamos kampanijos, kurią, turimomis žiniomis, tiesioginiu Čečėnijos prezidento Ramzano Kadyrovo įsakymu organizavo respublikos valdžios institucijos ir saugumo pajėgos;
- B. kadangi „Novaja Gazeta“ pranešė, kad su pagrobtais aukomis buvo blogai elgiamasi, jos buvo kankinamos ir verčiamos atskleisti kitų LGBTI asmenų tapatybę; kadangi taip pat buvo pranešta, kad buvo nužudyti mažiausiai trys vyrai: du mirė dėl elgesio su jais jų kalinimo metu ir vieną nužudė jo šeima, įvykdžiusi vadinamąjį nužudymą dėl garbės;
- C. kadangi pirminius pranešimus atskirai patvirtino organizacija „Human Rights Watch“ ir Tarptautinė krizių grupė ir jos abi cituoja vietos šaltinius, kurie patvirtina, kad policija ir saugumo pajėgos tikslingai siekė sulaukyti homoseksualiais laikomus asmenis;
- D. kadangi, kaip pranešama, Čečėnijos valdžios institucijos atmetė visus šiuos kaltinimus ir pademonstravo nenorą atlikti tyrimą ir nagrinėti juos baudžiamąja tvarka;
- E. kadangi aukos dažniausiai nesikreipia į teisėsaugos institucijas, nes bijo vietos valdžios institucijų represinių veiksmų; kadangi homoseksualūs asmenys ir lesbietės, taip pat homoseksualiais ir lesbietėmis laikomi asmenys yra ypač pažeidžiami dėl vyraujančios homofobijos visuomenėje ir kadangi jiems kyla pavojus, kad giminaičiai juos nužudys dėl garbės;
- F. kadangi po daugelio grasinimų ir represijų metų ir dramatiškai pablogėjusios žmogaus teisių padėties Šiaurės Kaukaze šiame regione nebegali dirbti beveik jokie žurnalistai ar žmogaus teisių aktyvistai; kadangi susidorojimą atskleidusiam laikraščiu „Novaja Gazeta“ dirbantys žurnalistai ne kartą gavo grasinimų mirtimi už savo darbą; kadangi Čečėnijos valdžios institucijos neigia visus kaltinimus ir pareikalavo, kad žurnalistai pateiktų aukų, su kuriomis kalbėta, pavardes;
- G. kadangi Sankt Peterburgo ir Maskvos policija sulaukė LGBTI asmenų teisių gynimo aktyvistus, kurie mėgino informuoti apie homoseksualių vyrų persekiojimą Čečėnijoje ir reikalavo atlikti tyrimą;
- H. kadangi Rusijos Federacija pasirašė keletą tarptautinių žmogaus teisių susitarimų ir, kaip Europos Tarybos narė, Europos žmogaus teisių konvenciją ir todėl privalo užtikrinti visų asmenų, kuriems gali kilti pavojus, be kita ko, dėl jų seksualinės orientacijos, saugumą; kadangi Rusija privalo iširti nusikaltimus, atliktus Čečėnijos valdžios institucijų, ir turi tam priemonių; kadangi homoseksualumas Rusijos Federacijoje dekriminalizuotas 1993 m.;
- I. kadangi Prezidentas V. Putinas pavedė Rusijos žmogaus teisių ombudsmenei Tatjanai Moskalkovai suformuoti darbo grupę siekiant iširti įtarimus;
- J. kadangi LGBTI asmenys saugomi pagal esamą tarptautinę žmogaus teisių srities teisę ir pagal Rusijos teisės aktus; tačiau kadangi dažnai reikia konkrečių veiksmų siekiant užtikrinti, kad LGBTI asmenys galėtų pasinaudoti visomis savo teisėmis, nes dėl seksualinės orientacijos ir lytinės tapatybės jiems gali kilti papildoma diskriminacijos, patyčių ir persekiojimo rizika mokyklose, darbe ir apskritai visuomenėje, taip pat ir šeimose; kadangi kovoti su šių formų diskriminacija ir keisti neigiamą visuomenės požiūrį yra policijos, teisminių ir valdžios institucijų užduotis;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

- K. kadangi pagal Tarybos LGBTI gaires ES delegacijoms ir valstybių narių ambasadoms rekomenduojama laikytis iniciatyvaus požiūrio LGBTI teisių skatinimo srityje; kadangi šiose gairėse teigiama, kad kova su smurtu dėl LGBTI asmenų fobijos ir LGBTI asmenų žmogaus teisių rėmimas yra prioritetinės sritys;
- L. kadangi 2017 m. kovo 7 d. Rusija priėmė teisės aktą, kuriuo dekriminalizuojamas smurtas šeimoje ir smurtiniai veiksmai šeimoje, laikyti baudžiamąja veika, priskiriami lengvesnei administracinio pažeidimo kategorijai, nustatant ne tokias griežtas sankcijas pažeidėjams; kadangi Europos Parlamentas diskutavo šiuo klausimu per 2017 m. kovo 13–16 d. Strasbūro mėnesinę sesiją;
1. yra itin susirūpinęs dėl pranešimų apie homoseksualiais laikomų vyrų savavališką sulaikymą ir kankinimą Rusijos Federacijos Čėčėnijos Respublikoje; ragina valdžios institucijas nutraukti šią persekiojimų kampaniją, nedelsiant išlaisvinti neteisėtai tebelaikomus asmenis, suteikti teisinę ir fizinę apsaugą aukoms, taip pat žmogaus teisių gynėjams ir žurnalistams, tyrusiems šį atvejį, taip pat leisti tarptautinėms žmogaus teisių organizacijoms atlikti patikimus įtariamų nusikaltimų tyrimus;
 2. smerkia visus Čėčėnijos valdžios institucijų pareiškimus, kuriais toleruojamas ir kurstomas smurtas prieš LGBTI asmenis, įskaitant Čėčėnijos vyriausybės atstovo spaudai pareiškimą, kuriame jis teigia, jog Čėčėnijoje nėra homoseksualių asmenų, ir kuriame abejoja pranešimais, vadindamas juos „melu ir visiška dezinformacija“; apgailestauja dėl to, kad vietos valdžios institucijos nenori tirti rimtų pažeidimų, konkrečiai nukreiptų prieš asmenis dėl jų seksualinės orientacijos, ir patraukti kaltininkų baudžiamojon atsakomybėn; primena valdžios institucijoms, kad susirinkimų ir asociacijų bei saviraiškos laisvės – tai visuotinės teisės, kurios galioja visiems; ragina nedelsiant išlaisvinti neteisėtai tebelaikomus asmenis; primygtinai ragina Rusijos valdžios institucijas suteikti teisinę ir fizinę apsaugą aukoms, taip pat žmogaus teisių gynėjams ir žurnalistams, tyrusiems šį atvejį;
 3. pažymi, kad Prezidentas V. Putinas davė nurodymus Rusijos vidaus reikalų ministerijai ir federaliniam prokurorui ištirti įvykius Čėčėnijoje, ir ragina Komisiją, valstybes nares ir Europos Tarybą teikti materialinę ir konsultavimo paramą Rusijos valdžios institucijoms atliekant šį tyrimą;
 4. ragina Čėčėnijos ir Rusijos Federacijos valdžios institucijas laikytis nacionalinių teisės aktų ir tarptautinių įsipareigojimų, paisyti teisinės valstybės principo, gerbti visuotinius žmogaus teisių standartus, skatinti lygybę ir nediskriminavimą, įskaitant LGBTI asmenų atžvilgiu, ir juos remti tokiomis priemonėmis kaip informuotumo didinimo kampanijos, siekiant skatinti tolerancijos, pagarbos ir įtraukties kultūrą, grindžiamą lygybe ir nediskriminacija; ragina nedelsiant nustatyti apsaugos priemones pažeidžiamiesiems asmenims, kurie galėtų tapti aukomis, ir užtikrinti visišką aukų reabilitaciją;
 5. apgailestauja dėl plačiai paplitusių žmogaus teisių pažeidimų regione ir nebaudžiamumo aplinkos, kurioje gali vykti tokie aktai, ir ragina parengti teises ir kitokias priemones, kuriomis, bendradarbiaujant su pilietine visuomene, būtų siekiama užkirsti kelią tokiam smurtui, o vykdytojus stebėti ir veiksmingai traukti baudžiamojon atsakomybėn; pabrėžia, kad Rusijai ir jos vyriausybei tenka pagrindinė atsakomybė už tai, kad šie aktai būtų ištirti, kad vykdytojai būtų paduoti į teismą ir visi Rusijos piliečiai būtų apsaugoti nuo neteisėto smurto;
 6. ragina skubiai ir nedelsiant atlikti nepriklausomus, objektyvius ir nuodugnius įkalinimo, kankinimo ir nužudymo atvejų tyrimus, kad jų sumanytojai ir vykdytojai būtų patraukti atsakomybėn ir būtų nutrauktas nebaudžiamumas; šiuo požiūriu palankiai vertina tai, kad buvo sudaryta darbo grupė, kuriai vadovauja Rusijos žmogaus teisių ombudsmenė, tirianti šį klausimą; ragina Rusijos valdžios institucijas pavesti Generalinei prokuratūrai užtikrinti tikrą Čėčėnijos prieš gėjus nukreiptų valymo aukų bei liudininkų ir jų šeimų anonimiškumą bei kitokią apsaugą, kad je galėtų dalyvauti tyrime; ragina ES delegaciją ir valstybių narių ambasadą bei konsulatus Rusijoje aktyviai stebėti tyrimą ir dėti dar daugiau pastangų siekiant bendradarbiauti su aukomis, LGBTI asmenimis, žurnalistais ir žmogaus teisių gynėjais, kuriems šiuo metu gresia pavojus;
 7. ragina Komisiją bendradarbiauti su tarptautinėmis žmogaus teisių organizacijomis ir Rusijos pilietine visuomene, kad būtų galima padėti iš Čėčėnijos pabėgusiems asmenims ir iškelti aikštėn šią smurto kampaniją; be to, ragina valstybes nares tokioms aukoms, žurnalistams ir žmogaus teisių gynėjams supaprastinti prieglobsčio prašymo pateikimo tvarką, nepažeidžiant Europos ir nacionalinių teisės aktų;

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

8. pripažįsta ir teigiamai vertina daugelio ES delegacijų vadovų ir darbuotojų bei ES valstybių narių ambasadorių ir ambasadų darbuotojų pastangas remiant LGBTI žmogaus teisių gynėjus ir propaguojant nediskriminavimą ir lygias teises; ragina ES delegacijų vadovus ir kitus Europos išorės veiksmų tarnybos darbuotojus konsultuotis su Parlamentu ir atitinkamais Europos Parlamento nariais, kai jiems kyla klausimų, arba teikti Parlamentui informaciją, taip pat per rugsėjo mėn. vykstančią metinę Ambasadorių konferenciją; pabrėžia, kad svarbu, jog ES delegacijos ir valstybių narių atstovybės būtų susipažinusios su LGBTI gaires ir jas taikytų; atsižvelgdamas į tai, ragina Europos išorės veiksmų tarnybą ir Komisiją siekti labiau strateginio ir sisteminio gairių įgyvendinimo, be kita ko, didinant trečiosiose šalyse dirbančių ES institucijų darbuotojų informuotumą ir juos mokant, kad vykstant politiniams ir žmogaus teisių dialogams su trečiosiomis šalimis ir daugiašaliuose forumuose būtų veiksmingai keliamas LGBTI asmenų teisių klausimas, ir remti pilietinės visuomenės pastangas;
9. tvirtai pabrėžia, kad svarbu nuolat vertinti šių gairių įgyvendinimą vadovaujantis aiškiais rodikliais; primygtinai ragina Komisiją atlikti ir paskelbti nuodugnų vertinimą, kaip ES delegacijos ir valstybių narių diplomatinės atstovybės įgyvendina gaires visose trečiosiose šalyse, kad būtų galima nustatyti ir pašalinti galimus įgyvendinimo skirtumus ir spragas;
10. labai apgailestauja, kad Jungtinių Tautų žmogaus teisių taryboje Rusijos Federacija balsavo prieš 2016 m. birželio mėn. rezoliuciją dėl apsaugos nuo smurto ir diskriminacijos dėl seksualinės orientacijos ir lytinės tapatybės;
11. primena Rusijos ir Čėčėnijos valdžios institucijoms, kad regioninių, kultūrinių ir religinių vertybių sistemomis neturėtų būti naudojamosi siekiant pasiteisinti, kodėl vykdoma asmenų ar grupių diskriminacija, smurtas prieš juos, jie kankinami ir (arba) sulaikomi, be kita ko, dėl seksualinės orientacijos ar lytinės tapatybės arba kodėl tam pritariama;
12. susirūpinęs pažymi, kad Rusijoje priimti nauji teisės aktai dėl smurto šeimoje, įskaitant smurtą prieš vaikus, yra žingsnis atgal; pabrėžia, kad teisės aktai, kuriais toleruojamas smurtas šeimoje, gali turėti rimtų pasekmių tiek aukoms, tiek visai visuomenei; ragina Komisiją EIVT toliau skatinti naikinti visų formų smurtą dėl lyties, įskaitant smurtą šeimoje, apsaugoti tuos, kurie yra pažeidžiami, ir padėti aukoms tiek Europoje, tiek už jos ribų;
13. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Tarybai ir Komisijai, Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, JT vyriausiajam žmogaus teisių komisarui, Rusijos Federacijos vyriausybei ir parlamentui bei Čėčėnijos valdžios institucijoms.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0234

Interneto ryšys siekiant augimo, konkurencingumo ir sanglaudos. Europos gigabitinė visuomenė ir 5G ryšys

2017 m. birželio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija „Interneto ryšys siekiant augimo, konkurencingumo ir sanglaudos: Europos gigabitinė visuomenė ir 5G ryšys“ (2016/2305(INI))

(2018/C 307/23)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2016 m. rugsėjo 14 d. Komisijos komunikatą „Junglumas – bendrosios skaitmeninės rinkos pagrindas. Kelias į Europos gigabitinę visuomenę“ (COM(2016)0587) ir pridedamą Komisijos tarnybų darbinį dokumentą (SWD(2016)0300),
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 9 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2016 m. rugsėjo 14 d. Komisijos komunikatą „Europos 5G veiksmų planas“ (COM(2016)0588) ir pridėtą Komisijos tarnybų darbo dokumentą (SWD(2016)0306),
- atsižvelgdamas į 2016 m. rugsėjo 14 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria nustatomas Europos elektroninių ryšių kodeksas (COM(2016)0590),
- atsižvelgdamas į 2016 m. rugsėjo 14 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamos reglamentų (ES) Nr. 1316/2013 ir (ES) Nr. 283/2014 nuostatos dėl interneto ryšio vietos bendruomenėse rėmimo (COM(2016)0589),
- atsižvelgdamas į 2016 m. rugsėjo 14 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijos diegimo (COM(2016)0591),
- atsižvelgdamas į 2015 m. gegužės 6 d. Komisijos komunikatą „Europos bendrosios skaitmeninės rinkos strategija“ (COM(2015)0192) ir pridedamą Komisijos tarnybų darbinį dokumentą (SWD(2015)0100),
- atsižvelgdamas į 2014 m. liepos 2 d. Komisijos komunikatą „Kuriame klestinčią, duomenimis grindžiamą ekonomiką“ (COM(2014)0442),
- atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 19 d. Komisijos komunikatą „Europos pramonės skaitmeninimas. Naudojimas visais bendrosios skaitmeninės rinkos privalumais“ (COM(2016)0180),
- atsižvelgdamas į 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 243/2012/ES, kuriuo nustatoma daugiametė radijo spektro politikos programa ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į priedą prie 2013 m. spalio 2 d. Komisijos komunikato „Reglamentavimo kokybės ir rezultatų programa (REFIT). Rezultatai ir tolesni veiksmai“ (COM(2013)0685),
- atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 19 d. Komisijos komunikatą „Bendrajai skaitmeninei rinkai skirtos IRT standartizacijos prioritetai“ (COM(2016)0176),
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. sausio 19 d. rezoliuciją dėl kuriamo Bendrosios skaitmeninės rinkos akto ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OL L 81, 2012 3 21, p. 7.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0009.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2016 m. vasario 2 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl 470–790 MHz dažnių juostos naudojimo Sąjungoje (COM(2016)0043),
 - atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 28 d. priimtas Europos Vadovų Tarybos išvadas (EUCO 26/16),
 - atsižvelgdamas į 2013 m. rugsėjo 25 d. Komisijos komunikatą „Atviresnis švietimas: visiems prieinamas novatoriškas mokymas(is) naudojantis naujomis technologijomis ir atviraisiais švietimo ištekliais“ (COM(2013)0654),
 - atsižvelgdamas į 2016 m. spalio 26 d. Komisijos komunikatą „Europos kosmoso strategija“ (COM(2016)0705),
 - atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/35/ES dėl būtinausių sveikatos ir saugos reikalavimų, susijusių su fizikinių veiksnių (elektromagnetinių laukų) keliama rizika darbuotojams (dvidešimtoji atskira direktyva, kaip apibrėžta Direktyvos 89/391/EEB 16 straipsnio 1 dalyje), ir kuria panaikinama Direktyva 2004/40/EB ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Europos ekonominių ir socialinių reikalų komiteto nuomonę dėl Komisijos komunikato „Junglumas – bendrosios skaitmeninės rinkos pagrindas. Kelias į Europos gigabitinę visuomenę“,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto pranešimą ir į Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos, Transporto ir turizmo, Regioninės plėtros ir Kultūros ir švietimo komitetų nuomones (A8-0184/2017),
- A. kadangi 5G ryšys bus pagrindinis gigabitinės visuomenės modulis, ateities mobiliojo ryšio technologijų standartas ir naujovių varomoji jėga, sukelsianti veiklą trikdančių ekonominių pokyčių, kadangi jį įdiegus bus sukurti nauji naudojimo būdai, aukštos kokybės paslaugos, produktai, įplaukų srautai ir verslo modeliai bei galimybės, taip pat kadangi manoma, kad jis paskatins pramonės konkurencingumą ir turėtų patenkinti vartotojų poreikius;
- B. kadangi Europos pirmavimas 5G ryšio technologijos srityje yra itin svarbus ekonomikos augimui ir tam, kad būtų išlaikytas jos konkurencingumas pasaulyje, o tam savo ruožtu reikia, Europos lygmens koordinavimo ir planavimo, ir kadangi atsilikti reikšia kelti pavojų darbo vietoms, inovacijai ir žinioms;
- C. kadangi 5G ryšys ir 5G prietaikos sukurs naujus verslo modelius suteikiant labai didelės spartos ryšį, kuris paskatins inovaciją visuose sektoriuose, taip pat ir transporto, energetikos, finansų ir sveikatos sektoriuose; kadangi atsižvelgiant į tai Europa negali sau leisti atsilikti, nes 5G ryšys bus ateities augimo ir inovacijos variklis;
- D. kadangi 5G ryšio tinklų struktūra iš esmės skirsis nuo ankstesnės kartos struktūros, kad būtų galima patenkinti numatomus itin didelio pralaidumo tinklų verslo ir naudojimo reikalavimus, ypač susijusius su delsa, aprėptimi ir patikimumu;
- E. kadangi dėl 5G architektūros padidės mobiliojo ir fiksuotojo ryšio tinklų konvergencija; kadangi dėl to itin didelio pralaidumo fiksuotojo ryšio tinklų įrengimas padės patenkinti tankaus 5G belaidžio ryšio tranzitinio tinklo kaip galima arčiau galutinio naudotojo poreikius;
- F. kadangi ateityje Europos visuomenė ir Europos ekonomika tvirtai pasikliaus 5G ryšio infrastruktūra, kurios poveikis gerokai viršys dabartinius belaidžio ryšio prieigos tinklus, siekiant teikti kokybiškas ir spartesnes komunikacijos paslaugas, kurios būtų įperkamos visiems ir prieinamos bet kurioje vietoje ir bet kuriuo metu;

⁽¹⁾ OL L 179, 2013 6 29, p. 1.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

- G. kadangi skaitmeninimas spartėja dideliu greičiu viso pasaulio mastu ir tam reikia investicijų į visuotinės aprėpties aukštos kokybės ryšių tinklus; kadangi dėl to reikia laiku suteikti radijo spektrą, kuris galėtų patenkinti tuos poreikius;
- H. kadangi mobilusis ir belaidis ryšys visiems piliečiams tampa vis svarbesnis, kadangi nuolat naudojamosi naujoviškoms paslaugomis ir prietaikomis ir kadangi į tai būtina atsižvelgti į ateitį orientuotoje skaitmeninėje politikoje;
- I. kadangi 5G ryšio tinklo diegimas bus vykdomas daugiausia pasitelkiant privačias investicijas ir tam reikės, kad Europos elektroninių ryšių kodeksu būtų sukurta tikrumą, konkurenciją ir investicijas skatinanti reguliavimo aplinka; kadangi dėl to reikės supaprastinti administracines sąlygas, pvz., diegiant mažus elementus griežtam ir laiku vykdomam spektro suderinimui ir itin didelio pralaidumo tinklo plėtrai, kaip šiuo metu siūloma Europos elektroninių ryšių kodekse;
- J. kadangi viešąsias iniciatyvas, tokias kaip 2013 m. Komisijos viešojo ir privačiojo sektoriaus iniciatyva, kuriai skirta 700 mln. EUR viešųjų lėšų 5G ryšiui Europoje įdiegti iki 2020 m., turi papildyti konkurencinga rinka su į ateitį orientuotu prieigos reguliavimu ir radijo spektro koordinavimu, kuri paskatins inovacijas ir reikiamas investicijas į privačią infrastruktūrą;
- K. kadangi 5G ryšio diegimas turėtų papildyti, o ne žlugdyti kitus projektus, kuriais siekiama stiprinti ryšius mažiausiai urbanizuotose ir atokiausiose Europos teritorijose;
- L. kadangi, norint įgyvendinti 5G ryšį ir gigabitinę visuomenę, reikia nustatyti aiškų tvarkaraštį, taikyti paklausa grindžiamą, į ateitį orientuotą ir technologiškai neutralų požiūrį, paremtą atskirų regionų ir sektorių vertinimais, koordinuoti valstybių narių veiksmus, bendradarbiauti su visais suinteresuotaisiais subjektais ir užtikrinti deramas investicijas, kad per nustatytą laiką būtų įgyvendintos visos sąlygos, kad tai taptų tikrove visiems ES piliečiams;

I. 5G ryšio vizija. Kartų poslinkio poreikis

1. palankiai vertina Komisijos pasiūlymą parengti 5G veiksmų planą, kuriuo būtų siekiama, kad ES pirmą kartą pasaulyje 2020–2025 m. diegdama standartizuotus 5G ryšio tinklus, kaip dalį platesnės išplėtos strategijos dėl Europos gigabitinės visuomenės, kuri būtų technologiškai konkurencingesnė ir įtrauki; mano, kad tam, kad tai būtų pasiekta, valstybių narių veiksmų koordinavimas yra lemiamas dalykas siekiant, jog nebūtų vėluojama diegti 5G ryšio, kaip atsitiko 4G atveju, dėl to dabartinė šios technologijos aprėptis yra 86 proc. ir tik 36 proc. kaimo vietovėse;
2. pabrėžia tai, kad, anot Komisijos, pagal 5G technologijos diegimo veiksmų planą visoje ES „būtų galima sukurti du milijonus darbo vietų“, ir tai galėtų padėti stiprinti Europos ekonomiką ir kovoti su dideliu nedarbu, ypač jaunimo nedarbu;
3. pabrėžia, kad 5G infrastruktūros viešojo ir privačiojo sektorių partnerystė šiuo metu yra viena iš pasaulyje pažangiausių iniciatyvų 5G ryšio ir su juo susijusių naujų prietaikų srityje; mano, kad nors mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros bei pramonės plėtros sinergijos skatinimas yra teigiamas dalykas, atsižvelgiant į 5G ryšio diegimo poveikį visuomenei, būtų teisinga, kad dalyvauti viešojo ir privačiojo sektorių partnerystėje taip pat būtų galima ir vartotojų ir pilietinės visuomenės atstovams;
4. pabrėžia, kad itin svarbu nustatyti ambicingą ir į ateitį orientuotą radijo spektro paskirstymo Sąjungoje tvarkaraštį, norint, kad Europa pirmą kartą plėtojant 5G technologiją; todėl palankiai vertina Komisijos veiksmus, pasiūlytus komunikate „Europos 5G veiksmų planas“ ir mano, kad šie veiksmai yra minimali sėkmingo 5G ryšio įdiegimo Sąjungoje sąlyga;
5. pabrėžia, kad privačias investicijas reikėtų remti į infrastruktūrą orientuota politika ir reguliavimo aplinka, kurios būtų parengtos siekiant nuspėjamumo ir tikrumo ir kuriomis būtų siekiama skatinti konkurenciją, kuri būtų naudinga galutiniams vartotojams, ir jos neturėtų būti atidedamos dėl pernelyg didelio užmojo viešųjų sistemų, kurios gali pakenkti 5G ryšio diegimui;

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

6. pabrėžia, jog svarbu, kad akademinė bendruomenė, mokslinių tyrimų institucijos, privačiojo sektoriaus ir viešojo sektoriaus atstovai bendradarbiautų mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros, susijusios su 5G judriuoju ryšiu, srityje; atkreipia dėmesį į 5G viešojo ir privačiojo sektorių partnerystę kaip į teigiamą pavyzdį šioje srityje ir ragina Komisiją toliau įtraukti visus susijusius sektorius į procesą;
7. Mano, kad Europa gaus naudos iš tolesnio perėjimo prie skaitmeninės ekonomikos platesnės aprėpties, sujungiamumo ir didesnės spartos aspektais ir kad skaitmeninė ekonomika iki 2020 m. prisidės prie 40 proc. viso BVP augimo ir ji augs 13 kartų greičiau nei visas BVP;
8. palankiai vertina ir palaiko gigabitinės visuomenės vidutinio laikotarpio tikslus, kad visiems Europos vartotojams būtų prieinamas bent 100 Mbps spartos tinklas, kurį galima atnaujinti iki 1 Gbps ir ilguoju laikotarpiu iki 100 Gbps pagrindinei socialinei ir ekonominei varomajai jėgai, pvz., viešųjų paslaugų teikėjams, intensyvią skaitmeninę veiklą vykdančioms įmonėms, pagrindiniams transporto mazgams, finansų įstaigoms, ligoninėms, švietimo įstaigoms ir mokslinių tyrimų įstaigoms; ragina pirmenybę teikti šviesolaidinio tranzitinio tinklo diegimui, konkurencijai, kuri skatintų investicijas, ir aukštos kokybės galutinių naudotojų patirčiai; primena, kad Sąjunga atsilieka įgyvendindama savo 2020 m. skaitmeninės darbotvarkės sujungiamumo tikslus, o vėlavimas kaimo ir atokiose vietovėse kelia ypač didelį susirūpinimą;
9. pabrėžia, kad reikia užtikrinti, kad kuo daugiau ES piliečių galėtų gauti naudos ir gigabitinės visuomenės sujungiamumo, įskaitant atokiose vietovėse gyvenančius ES piliečius;
10. tvirtai palaiko pastangas iki 2025 m. užtikrinti galimybę naudotis 5G tinklu įvairiarūšio vežimo srityje, remiantis viešojo transporto tinklais, susietais su Europos infrastruktūros tinklų priemone (EITP) ir transeuropiniais transporto tinklais (TEN-T), ir tikisi, kad vėliau bus užtikrinta prieiga visoje ES, tiek miesto, tiek kaimo vietovėse ir pagrindiniuose turizmo centruose ir objektuose;
11. pažymi, kad vis dar reikia gerinti ketvirtosios kartos mobiliųjų tinklų (LTE) aprėptį, kadangi šiuo aspektu Europos Sąjunga atsilieka nuo JAV, Pietų Korėjos ir Japonijos, ir kad 5G ryšio veiksmų planas turėtų būti laikomas galimybe pasimokyti iš 4G ryšio diegimo metu padarytų klaidų;
12. pažymi, kad 5G radijo prieigos sistemos turės veikti labai plačiame dažnių intervale nuo mažiau kaip 1 GHz iki 100 GHz ir apimti 300 GHz tranzitinį tinklą; pažymi, kad 3-6 GHz ir daugiau kaip 6 GHz dažniai turėtų leisti pasiekti itin didelį duomenų kiekį ir pralaidumą tankiai apgyvendintose vietovėse; pripažįsta, kad didelio dažnio juostose 5G ryšio sistemoms reikia labai tankaus infrastruktūros tinklo, paremto mažų aprėpties zonų prieiga prie teritorijų, tam reiks priimti sprendimus dėl radijo spektro juostų, kurias reikės naudoti, arba dėl dalijimosi radijo spektro juostomis;
13. pabrėžia, kad vien tik atsisiuntimo spartos nepakanka gigabitinės visuomenės ateities sujungiamumo poreikiams patenkinti, kuriems reikės nustatyti infrastruktūros tikslą dėl itin didelio pralaidumo tinklų diegimo, kadangi šie tinklai atitinka aukščiausius siuntimo ir atsisiuntimo spartos, delsos ir atsparumo standartus;
14. pabrėžia, kad reikia priimti nuoseklią Europos spektro strategiją, įskaitant koordinuotas nacionalines veiksmų gaires ir tvarkaraščius, kad būtų tinkamai sprendžiamos su 5G ryšiu susijusios problemos ir su žmonių, įrenginių tarpusavio ir daiktų interneto ryšiais susijusios įvairių lygmenų (ryšio spartos, judumo, delsos, visuotinio prieinamumo, veikimo ciklo, patikimumo ir kt.) problemos, ir užtikrinamas sklandus perėjimo prie 5G ryšio laikotarpis visose valstybėse narėse;
15. nurodo, kad norint įdiegti 5G belaidžius tinklus, reikia itin didelio pralaidumo tranzitinio tinklo ir lanksčiai ir veiksmingai panaudoti visas įmanomas negretimas spektro dalis, įskaitant 700 Mhz juostą, labai skirtingiems tinklo diegimo scenarijams, o tam reikės kurti inovatyvius spektro licencijavimo modelius ir aiškiai dėmesį skirti turimų dažnių juostų suderinimui regionų lygmeniu;

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

16. pripažįsta licencijuoto radijo spektro juostų svarbą tam, kad būtų užtikrinamos ilgalaikės investicijos į tinklą ir geresnė paslaugų kokybė, suteikiant nuolatinę ir patikimą prieigą prie radijo spektro, taip pat pabrėžia, kad reikia geresnės nelicencijuoto radijo spektro juostų teisinės apsaugos ir įvairių dalijimosi radijo spektru spektro juostomis metodų;

17. atkreipia dėmesį į tai, kad koordinavimo trūkumas kelia pavojų 5G ryšio diegimui, kadangi kritinės masės sukaupimas yra itin svarbus investicijoms pritraukti ir išgauti visą 5G ryšio technologijos teikiamą naudą;

18. pažymi, kad visi sektoriaus dalyviai turėtų pasinaudoti vienodomis nuspėjamosiomis sąlygomis, kuriomis skatinama konkurencija, ir turėtų galėti laisvai kurti savo tinklus, pasirinkti savo investicijų modelius ir technologijų rinkinį, kuris turėtų užtikrinti visišką funkcionalumą, atitinkantį 5G ryšio diegimo tikslus, įskaitant šviesolaidinę ryšio liniją (FTTH), kabelinį ryšį, palydovinį ryšį, belaidį vietinį tinklą (Wi-Fi), WiGig, G.fast, 2G, Massive MIMO ar bet kokias kitas sparčiai besivystančias technologijas, su sąlyga, kad tai padės visiems europiečiams pagal savo realius poreikius prisijungti prie itin didelio pralaidumo tinklų; pažymi, kad 5G ryšio diegimui reikės gerokai daugiau šviesolaidinių tinklų tankesniame belaidžio ryšio tinkle;

19. atkreipia dėmesį į Komisijos komunikatą „Junglumas – bendrosios skaitmeninės rinkos pagrindas“ ir jos „Europos 5G veiksmų planą“, kuriais valstybėms narėms suteikiama puiki proga įgalėti savo kultūros ir kūrybos sektorių novatorių, ypač MVĮ, toliau konkuruoti pasaulinėje arenoje ir rodyti savo talentą verslumo ir inovacijų srityje;

II. Pasinaudojimas gigabitinės visuomenės nauda

20. mano, kad 5G ryšys yra daugiau nei belaidžio judriojo plačiajuosčio ryšio raida ir kad jis bus pagrindinis būsimos skaitmeninio pasaulio veiksnys, kaip kitos kartos visuresė itin spartaus plačiajuosčio ryšio infrastruktūra, kuria bus remiamas procesų transformavimas visuose ekonomikos sektoriuose (viešajame sektoriuje, švietimo, sutelktojo žiniasklaidos turinio teikimo, sveikatos priežiūros, mokslinių tyrimų, energetikos, viešųjų paslaugų, gamybos, transporto, automobilių pramonės, garso ir vaizdo, virtualios tikrovės, internetinių žaidimų ir kituose sektoriuose) ir teikiamos veiksmingos, interaktyvios, patikimos ir individualiems poreikiams itin pritaikytos paslaugos, kurios turėtų pagerinti kiekvieno piliečio gyvenimą;

21. pažymi, kad dėl Europos susiskaidymo diegiant 4G ryšį, kuris vis dar pastebimas, kadangi esama didelių skirtumų skirtingose valstybėse narėse, kaip rodo 2015 m. Skaitmeninės ekonomikos ir visuomenės indeksas (DESI), trūksta konkurencingumo skaitmeninėje srityje palyginti su JAV, Kinija, Japonija, Pietų Korėja ir besiformuojančios rinkos ekonomikos šalimis; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad nors Europa daro pažangą skaitmeninio plėtojimosi srityje, jo tempas mažėja, o tai kelia ilgalaikę riziką būtinoms investicijoms ir Europos verslo aplinkos patrauklumui;

22. primena, kad galutiniai 5G ryšio įdiegimo gavėjai turėtų būti galutiniai vartotojai ir kad visi sprendimai dėl 5G technologijų diegimo visuomet turėtų būti orientuoti į šį galutinį tikslą teikti įperkamas, patikimas ir aukštos kokybės paslaugas;

23. pažymi, kad viešojo ir privačiojo sektoriaus investicijos ekonomikai daro dauginamąjį poveikį ir gali būti, kad visiškai įdiegus 5G ryšį tiesiogiai ir netiesiogiai bus sukurta 2,3 mln. darbo vietų 28 valstybėse narėse;

24. pažymi, kad tikimasi, kad 5G technologijos Europoje teiks naudos, apimančios gerokai daugiau nei tik mobiliojo ryšio pramonę, ir jų netiesioginis poveikis 2025 m. sieks 141,8 mlrd. EUR per metus;

25. pabrėžia, kad greito 5G ryšio diegimo visoje ES sėkmė priklauso nuo paklausa grindžiamų naujų verslo modelių plėtojimo; pabrėžia, kad yra daugybė iniciatyvų, kuriomis prisidedama prie 5G ryšio reikalavimų išaiškinimo, ir dėl to vertikaliosioms pramonės šakoms sunku prisidėti prie šio proceso; todėl pabrėžia, kad vertikaliosias pramonės šakas reikia aktyviai ir efektyviai įtraukti į reikalavimų nustatymo procesą;

26. pabrėžia, kad sąžininga konkurencija ir vienodos sąlygos rinkos dalyviams yra svarbiausi būtini aspektai tam, kad rinkos dalyviai sukurtų gigabitinę visuomenę; mano, kad todėl turėtų būti taikomas principas „vienodos paslaugos, vienoda rizika, vienodos taisyklės“;

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

27. mano, kad Komisija ir valstybės narės, kartu su visomis susijusiomis suinteresuotaisiais subjektais, turėtų apsvarstyti priemones, kaip paskatinti pažangius bandymus ir bandymų platformas, kad būtų paspartinta inovacija 5G ryšio prietaikų srityje;
28. pažymi, kad gigabitine visuomene turėtų būti kovojama su skaitmenine atskirtimi ir didinamas naudojimas internetu; pažymi, kad vis dar reikia nuolatinių investicijų į esamų technologijų diegimą kaimo ir atokiose vietovėse; pabrėžia, kad siekiant panaikinti kaimo ir atokių vietovių skaitmeninę atskirtį būtina išmaniai derinti privačias ir viešąsias investicijas; pabrėžia, kad reikia pasinaudoti praeities patirtimi mažinant skirtumus tarp valstybių narių, regionų, tankiai apgyvendintų vietovių ir atokių vietovių, remiant suderintą geografinę plėtrą;
29. atkreipia dėmesį į tai, kad, nors tarp miesto ir kaimo vietovių esama skaitmeninės atskirties, ji ypač pastebima ir tarp valstybių narių; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia konkurencingos teisės aktų sistemos ir iniciatyvų, kuriomis skatinama investuoti į infrastruktūrą, didinama subjektų įvairovė ir stiprinamas koordinavimas Europos lygmeniu, svarbą;
30. pažymi, kad 5G bus kertinis akmuo įgyvendinant tinklaveika grindžiamos visuomenės viziją ir suteiks daugiau galimybių gyventi, studijuoti ir dirbti Europos Sąjungoje, o tai yra būtina sąlyga siekiant, kad žmonės ir įmonės galėtų visapusiškai pasinaudoti skaitmeninės revoliucijos teikiamomis galimybėmis;
31. mano, kad sudarant palankesnes sąlygas diegti 5G mažos aprėpties zonas, kurios atitinka WiFi4EU reglamentą, bus prisidedama prie skaitmeninės ir technologinės atskirties mažinimo ir 5G paslaugų prieinamumo visiems piliečiams didinimo;
32. pabrėžia, jog svarbu užtikrinti, kad Europa neatsilikytų nuo technologijų pažangos ir galimybių, kurias teikia gerokai veiksmingesnės IRT technologijos, siekiant remti socialinį ir ekonominį vystymąsi šiuo metu nepakankamai išsivysčiusiuose regionuose;
33. pabrėžia, kad, norint išnaudoti visą technologinio 5G judriojo ryšio standarto paslaugų potencialą, tankus šviesolaidinis tinklas yra būtina tranzitinė infrastruktūra;
34. palankiai vertina iniciatyvą „WiFi4EU“, kuria vietos bendruomenėse ES finansuojama sistema, kurią įgyvendina valstybės narės, skatinamas nemokama ir visuotinė prieiga prie interneto; pažymi, kad iniciatyva „WiFi4EU“ siekiama skatinti skaitmeninę įtrauktį regionuose, paskirstant lėšas išlaikant geografinę pusiausvyrą ir skiriant dėmesį naudotojų paslaugų patirties kokybei; pažymi, kad prieigos sparta didėja, ir kol didėja naudojimas įvairiais belaidžiais prietaisais, belaidis vietinis tinklas turės patenkinti galutinių paslaugos gavėjų junglumo poreikius; mano, kad reikia parengti reguliavimo sistemą nustatant konkrečius prioritetus, kad būtų įveiktos kliūtys, kurių negalima įveikti vien rinkos priemonėmis;
35. ragina Komisiją savo 5G veiksmų plane ypatingą dėmesį skirti aprėpčiai uždaroje patalpose, atsižvelgiant į tai, kad daug 5G taikomųjų programų bus naudojamos gyvenamuosiuose namuose ir biuruose; primena prastą aukštesnio dažnio tinklų skvarbą pastatuose; rekomenduoja įvertinti papildomas technologijas, kad būtų užtikrinta gera aprėptis uždaroje patalpose, pavyzdžiui, „Massive MIMO“, uždaru patalpų kartotuvai ir „WiGig“ didelės spartos belaidžio ryšio taikomosios programos;
36. pabrėžia, kad 5G ryšio technologijų vystymas yra IRT tinklų infrastruktūros transformavimo svarbiausias aspektas siekiant visa apimančio pažangiojo ryšio: pažangių automobilių, pažangiųjų elektros energijos tinklų, pažangiųjų miestų, pažangių gamyklų, pažangių vyriausybių ir ne tik; mano, kad itin spartaus plėtimosi ryšio ir pažangaus, veiksmingo tinklo savybės, kuriomis pasiekiamas beveik momentinis žmonių tarpusavio, žmogaus ir mašinų ir susietų mašinų junglumas, pakeis galutinių vartotojų susietumą, kuriam galimybę sudarys tokios tinklo paradigmos, kaip tinklo topologijos (angl. „mesh“) tinklai, dinamiškas tinklo padalijimas (angl. „slicing“) ir aparatinės įrangos pakeitimo programine (angl. „softwarisation“) technologijos;
37. pabrėžia, kad esminis reikalavimas diegiant 5G ryšį yra į didelį energinį naudingumą orientuotas mažesnis tinklo suvartojamos energijos kiekis; pabrėžia, kad šis aspektas yra itin svarbus siekiant sumažinti veiklos sąnaudas, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas plėtoti tinklų junglumą kaimo ir atokiose vietovėse ir suteikti prieigą prie tinklo tvariai ir efektyviai naudojant išteklius;
38. pabrėžia, kad norint diegti 5G ryšį reikia iš esmės atnaujinti fiksuotojo ryšio tinklus ir tankinti judriojo ryšio tinklus, atsižvelgiant į gigabitinės visuomenės tikslus, visų pirma su e. sveikatos sprendimų srityje;

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

39. pabrėžia, kad audiovizualinis sektorius, užtikrinantis darbo vietas ir ekonomikos augimą, yra vienas svarbiausių 5G technologijos sėkmės Europoje variklių ir kad pažanga jame gali padaryti stiprų teigiamą poveikį audiovizualinės žiniasklaidos vertės grandinei, įskaitant turinio gamybą, inovacijas, platinimą ir vartotojų aplinką; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares atsižvelgti į šio sektoriaus reikmes ir specifiką, ypač susijusias su transliavimu;

40. pažymi, kad į tinklą sujungtos transporto priemonės yra nuosekliai saugesnės (mažiau avarių), ekologiškesnės (mažiau išmetamųjų dujų) ir jos prisideda prie nuspėjamesnių kelionės modelių; todėl pritaria idėjai nustatyti ES lygmens tikslą, kad visose ES rinkoje esančiose transporto priemonėse būtų įdiegtas 5G ryšys ir intelektinės transporto sistemos įranga; tvirtai remia tikslą įdiegti 5G ryšį bazinės stoties tinklo greitosios medicinos pagalbos automobiliuose ir kitose pagalbos tarnybų transporto priemonėse (policijos automobiliuose, ugniagesių automobiliuose), kad per intervencijas būtų užtikrinta nuolatinė ir nepertraukiama aprėptis;

41. atkreipia dėmesį į patikimos ir nepertraukiamos 5G aprėpties naudą kelių eismo saugumui suteikiant galimybę naudoti susietas ir skaitmenines sunkiųjų krovininių transporto priemonių kontrolės priemones, pvz., pažangiuosius tachografus ir e. dokumentus.

42. mano, kad 5G ryšys turėtų suteikti galimybę teikti naujas įperkamas ir kokybiškas paslaugas, sujungti naujas pramonės šakas bei iš esmės pagerinti vartojimo patirtį vis tobulėjantiems ir daugiau reikalavimų keliantiems skaitmeninių paslaugų vartotojams; atkreipia dėmesį į tai, kad 5G naudojimas gali padėti spręsti svarbias socialines problemas, nes jis gali žymiai sumažinti mobiliųjų prietaisų energijos naudojimą ir turi galimybių keisti tokius sektorius, kaip sveikata ir transportas;

43. teigiamai vertina Europos plačiajuosčio ryšio tinklų fondą – plačiajuosčio ryšio infrastruktūrai skirtą fondą, kuriame galės dalyvauti nacionaliniai skatinamojo finansavimo bankai ir įstaigos bei privatūs investuotojai ir kurį naudojant bus toliau siekiama pritraukti infrastruktūros investicijų į pakankamai paramos negaunančius mažiau apgyvendintus regionus, kaimo vietas ir atokius regionus;

44. mano, kad skaitmeninių įgūdžių vystymas ir tobulinimas yra labai svarbus ir turėtų būti vykdomas daug investuojant į švietimą, įskaitant profesinį mokymą, verslumo ugdymą ir tęstinį mokymą, taip pat perkvalifikavimą, ir taip siekiant (be kita ko, visapusiškai dalyvaujant visiems susijusiems suinteresuotiesiems subjektams, įskaitant socialinius partnerius) dviejų pagrindinių tikslų: išsaugoti ir kurti darbo vietas technologijų srityje parengiant aukštos kvalifikacijos darbuotojus, padėti piliečiams kontroliuoti savo gyvenimą skaitmeninėje aplinkoje jiems suteikiant reikiamas priemones ir panaikinti skaitmeninį neraštingumą, kuris lemia skaitmeninę ir socialinę atskirtį;

45. mano, kad Sąjunga, bendradarbiaudama su organizacija „EIT Digital“, turėtų parengti ir pateikti 5G technologijos naudojimo įgūdžių ugdymo programas, pagrindinį dėmesį skiriant startuoliams ir MVĮ, kad jos galėtų pasinaudoti diegiamos 5G technologijos privalumais;

46. pabrėžia, kad 5G tinklų plėtra skatins greitus technologinius pokyčius, leisiančius visapusiškai vystyti išmaniąją skaitmeninę pramonę, daiktų internetą ir pažangias gamybos sistemas;

47. pabrėžia 5G svarbą sudarant sąlygas, kad Europa pirmautų pasauliniu mastu teikiant aukščiausios klasės mokslinių tyrimų infrastruktūrą, kuri galėtų paversti Europą pažangiausių mokslinių tyrimų centru;

III. Politikos principai

48. palankiai vertina Komisijos iniciatyvą stiprinti finansavimo priemonių (ESIF, EITP), skirtų strateginiams gigabitinio ryšio tikslams finansuoti iki 2025 m., Investicijų planą Europai;

49. pabrėžia, kad visi sprendimai, susiję su bendrąja skaitmenine rinka, įskaitant spektro paskirstymą, junglumo tikslus ir 5G ryšio diegimą, turi būti suformuluoti atsižvelgiant į būsimus poreikius ir į numatomus rinkos pokyčius per ateinančius 10–15 metų; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad sėkmingas 5G ryšio diegimas yra itin svarbus ekonomikos konkurencingumo atžvilgiu, o tai galima pasiekti tik priimant įžvalgius Europos teisės aktus ir užtikrinant politikos koordinavimą;

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

50. pabrėžia, kad gigabitinės visuomenės ir 5G ryšio sritys teisės aktai turėtų būti proporcingi, dažnai persvarstomi ir atitikti inovacijų principą – galimas poveikis inovacijoms turi būti įtrauktas į poveikio vertinimus;

51. ragina Komisiją užtikrinti, išsaugoti ir plėtoti tinkamo lygmens ilgalaikį 5G ryšio veiksmų plano ir tinklo modernizavimo finansavimą, atsižvelgiant į kitą 2020–2027 m. daugiametę finansinę programą ir, visų pirma, kitą MTPI programą; pabrėžia, jog svarbu, kad akademinė bendruomenė, mokslinių tyrimų institucijos, privačiojo sektoriaus ir viešojo sektoriaus atstovai bendradarbiautų mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros, susijusios su 5G judriuoju ryšiu, srityje; atkreipia dėmesį į 5G viešojo ir privačiojo sektorių partnerystę kaip į teigiamą pavyzdį šioje srityje; primena, kad, Komisijos duomenimis, norint pasiekti junglumo tikslus per ateinančią dešimtmetį reikės investuoti 500 000 mln. EUR, nors ji taip pat skaičiuoja, kad trūks 155 000 mln. EUR investicijų; todėl mano, kad didžiausia pirmenybė turi būti skiriama dėl konkurencijos daromoms pakankamoms investicijoms į skaitmeninės infrastruktūros diegimą, nes tai esminė sąlyga siekiant, kad piliečiai ir įmonės galėtų pasinaudoti 5G technologijos plėtra;

52. primygtinai ragina visas valstybes nares nedelsiant įgyvendinti 2016 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2016/1148 dėl priemonių aukštam bendram tinklų ir informacinių sistemų saugumo lygiui visoje Sąjungoje užtikrinti ⁽¹⁾ nuostatas, kad veiksmingai ir tvariai vykdant šį planą būtų užtikrintas deramas saugumas;

53. mano, kad geriausias būdas siekti gigabitinės visuomenės yra į ateitį orientuotas, konkurenciją skatinanti ir technologiškai neutralus požiūris, kuris remiamas įvairiais investicijų modeliais, pvz., viešojo ir privačiojo sektoriaus arba bendromis investicijomis; pažymi, kad bendros investicijos ir kitos bendradarbiavimu grindžiamų investicijų formos bei ilgalaikiai komerciniai priegios susitarimai dėl itin didelio pralaidumo tinklų gali padėti sutelkti išteklius, naudoti įvairias lanksčias sistemas ir sumažinti diegimo išlaidas;

54. ragina valstybes nares visapusiškai įgyvendinti 5G veiksmų planą regionuose ir miestuose laiku imantis nuoseklių ir įtraukių veiksmų, siekiant skatinti tarpsektorines naujoves ir plėtoti ekonominę visos pramonės bendradarbiavimo sistemą;

55. ragina Komisiją ir valstybes nares pradėti skatinti tarpsektorinį, įvairių kalbų 5G ryšio ir tarpvalstybinį sąveikumą ir remti privatumui palankias, patikimas, saugias paslaugas, kadangi pramonė ir plačioji visuomenė tampa vis labiau priklausomos nuo skaitmeninių paslaugų infrastruktūros savo verslo ir paslaugų teikimo tikslais, ir atsižvelgti į ekonomines ir geografines nacionalines aplinkybes, kaip į sudedamąją bendros strategijos dalį;

56. ragina dėti daugiau pastangų standartizavimo srityje, siekiant užtikrinti, kad Europa būtų lyderė nustatant technologinius standartus, pagal kuriuos turi būti sudaromos sąlygos diegti 5G tinklus ir paslaugas; mano, kad Europos standartizacijos institucijos šiame procese turėtų vaidinti ypatingą vaidmenį; pažymi, kad kiekvienas sektorius, tvirtai siekdamas nustatyti bendrus standartus, kurie galėtų tapti pasauliniais standartais, turėtų parengti savo standartizavimo veiksmų gaires, pagrįstas pramonės valdomais procesais; ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti investicijas į mokslinius tyrimus ir technologinę plėtrą bei Europos standartizaciją;

57. pabrėžia, kad 5G technologija turi potencialo iš pagrindų pakeisti priegią prie turinio ir jo sklaidą bei gerokai sustiprinti vartotojo patirtį, kartu sudarydama sąlygas naujoms kultūrinio ir kūrybinio turinio formoms kurtis; atsižvelgdamas į tai atkreipia dėmesį į būtinybę taikyti veiksmingas kovos su piratavimu priemones ir vadovautis visapusišku požiūriu siekiant stiprinti intelektinės nuosavybės teises, kad vartotojams būtų užtikrinti nesudėtingi būdai teisėtam turiniui gauti;

58. primygtinai ragina aktyviau eksperimentuoti 5G technologijų srityje; remia integruotų sprendimų ir bandymų kūrimą bei skirtingose pramonės šakose vykdomus didelio masto bandomųjų projektų bandymus, kuriais siekiama patenkinti gigabitinės visuomenės paslaugų poreikius; ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti pakankamas nelicencijuotas dažnių juostas, siekiant skatinti pramonės eksperimentus; prašo Komisijos apsvarstyti galimybę nustatyti konkretų ir patrauklų tikslą kaip pagrindą privačiojo sektoriaus eksperimentams 5G technologijų ir produktų srityje;

⁽¹⁾ OL L 194, 2016 7 19, p. 1.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

59. pabrėžia, kad reikia atsižvelgti į Tarptautinės apsaugos nuo nejonizuojančiosios spinduliuotės komisijos gaires, kurias oficialiai pripažino PSO, siekiant išvengti nesuderinamumo ir susiskaidymo ir užtikrinti nuoseklias belaidžio ryšio tinklo diegimo sąlygas Europos bendrojoje skaitmeninėje rinkoje;

60. pabrėžia, kad siekiant gigabitinės visuomenės raidos, reikia nustatyti aiškias bendras ES taisykles, kurios turėtų būti orientuotos į ateitį ir kuriomis būtų skatinama konkurencija, siekiant skatinti investicijas ir inovacijas ir užtikrinti įperkumą ir galutinių vartotojų pasirinkimo galimybes; pabrėžia, kad infrastruktūra pagrįsta konkurencija suteikia efektyvaus reguliavimo ir sąžiningos ilgalaikės investicijų grąžos galimybę; ragina valstybes nares supaprastinti administracinę procedūrą prieigai prie fizinės infrastruktūros gauti;

61. pabrėžia, kad teikiant skaitmenines paslaugas reikia sukurti inovacijoms palankią aplinką, ypač didžiųjų duomenų ir daiktų interneto srityje, plečiant vartotojų pasirinkimą, tuo pačiu didinant pasitikėjimą ir skatinant skaitmeninių paslaugų diegimą, taikant veiksmingas ir supaprastintas taisykles ir sutelkiant dėmesį į naudotojų poreikius ir paslaugų savybes, neatsižvelgiant į paslaugų teikėjo pobūdį;

62. pabrėžia, kad reikia atidžiai peržiūrėti ir prireikus patikslinti nacionalinius plačiajuosčio ryšio planus, kurie turi būti sutelkti į visas 5G ryšio sritis, kuriais turi būti taikomas įvairių technologijų ir konkurencija paremtas metodas, remiamas reguliavimo tikrumas ir kuo labiau didinama inovacijų ir naudojimo aprėptis, ir į jų tikslus įtraukti kovą su skaitmenine atskirtimi;

63. ragina Komisiją įvertinti nacionalinius plačiajuosčio ryšio planus, kad būtų nustatytos spragos ir parengtos konkrečiai šaliai skirtos rekomendacijos dėl tolesnių veiksmų;

64. palankiai vertina Komisijos iniciatyvą sukurti dalyvaujamąją plačiajuosčio ryšio platformą, kad būtų užtikrintas aktyvus viešųjų ir privačiųjų subjektų, taip pat vietos ir regioninės valdžios institucijų, dalyvavimas;

65. pabrėžia, kad užtikrinta prieiga prie interneto ir garantuotas spartus, patikimas, mažos delsos ir virpėjimo interneto junglumas yra labai svarbūs skaitmeninimo procesams ir turizmo sektoriaus vertės grandinei, taip pat plėtojant ir diegiant transporto technologijas, pvz., sąveikiąsias intelektines transporto sistemas, upių informacijos paslaugas ir geležinkelių eismo valdymo sistemas (ERTMS);

66. primena, kad konkurencinga prieiga prie 5G ryšio sprendimų būtų labai naudinga MVĮ; ragina Komisiją išsamiai išdėstyti savo veiksmų planus, kuriais būtų sudarytos palankesnės sąlygos MVĮ ir startuoliams dalyvauti vykdant eksperimentus 5G technologijų srityje ir užtikrinti jų prieigą prie 5G ryšio dalyvaujamosios plačiajuosčio ryšio platformos;

67. remia ES lygmens iniciatyvas, pagal kurias būtų užtikrinamas geresnis spektro koordinavimas tarp valstybių narių ir ilga licencijų trukmė, ir taip padidinti investicijų stabilumą ir tikrumą; pažymi, kad visose valstybėse narėse sprendimą dėl šių klausimų reikėtų priimti tuo pačiu metu, kad būtų priimtos privalomos gairės dėl tam tikrų paskirstymo proceso sąlygų, kaip antai spektro paskirstymo, dalijimosi spektru ir bendrai organizuojamų aukcionų rengimo siekiant skatinti transeuropinius tinklus ir struktūras terminai; pažymi, kad kartoms pereinant prie 5G ryšio konkurencingas judriojo ryšio telekomunikacijų rinkų pobūdis Europos Sąjungoje yra itin svarbus;

68. ragina ES suderinti veiksmus su Tarptautine telekomunikacijų sąjunga (ITU), kad būtų užtikrinta nuosekli ES politika; pabrėžia, kad iki 2019 m. vyksiančios Pasaulio radijo ryšio konferencijos reikėtų nustatyti su 5G ryšiu susijusius Europos spektro suderinimo poreikius po 2020 m., užtikrinant deramą esamų tarnybų, kuriomis iki šiol pasikliaujama, apsaugą ir laikantis WRC-15 priimtų sprendimų;

69. pabrėžia, kad itin didelio pralaidumo tinklų apibrėžtis, nustatyta Europos elektroninių ryšių kodekse, turėtų atitikti technologinio neutralumo principą, jei tokios technologijos atitinka tinklo paslaugų kokybės reikalavimus, kurių ateityje reikės pramonės ir vartotojų taikomosioms programoms;

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

70. prašo Komisijos nustatyti metinę pažangos apžvalgą ir parengti rekomendacijas dėl 5G veiksmų plano bei pranešti Parlamentui apie jų rezultatus;

o

o o

71. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybėms narėms.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0235

Pažeidžiamų suaugusiųjų asmenų apsauga

2017 m. birželio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija su rekomendacijomis Komisijai dėl pažeidžiamų suaugusių asmenų apsaugos (2015/2085(INL))

(2018/C 307/24)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 225 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 67 straipsnio 4 dalį ir 81 straipsnio 2 dalį,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją, ir ypač į jos 3 straipsnį, pagal kurį kiekvienam asmeniui užtikrinama teisė į fizinę ir psichinę neliečiamybę, taip pat į jos 21 straipsnį dėl diskriminacijos uždraudimo,
 - atsižvelgdamas į savo 2008 m. gruodžio 18 d. rezoliuciją su rekomendacijomis Komisijai dėl suaugusių asmenų teisinės apsaugos ir jos tarpvalstybinių pasekmių ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. rugsėjo mėn. Europos Parlamento tyrimų tarnybos atliktą Europos pridėtinės vertės vertinimą (PE 581.388),
 - atsižvelgdamas į 2000 m. sausio 13 d. Hagos konvenciją dėl tarptautinės suaugusiųjų asmenų apsaugos (toliau – Hagos konvencija),
 - atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 13 d. Jungtinių Tautų konvenciją dėl neįgaliųjų teisių (toliau – Jungtinių Tautų konvencija dėl neįgaliųjų teisių),
 - atsižvelgdamas į 1999 m. vasario 23 d. Europos Tarybos Ministrų Komiteto rekomendaciją Nr. R (99) 4 dėl neveiksnių pilnamečių teisinės apsaugos principų (toliau – Europos Tarybos Ministrų Komiteto rekomendacija Nr. R (99) 4),
 - atsižvelgdamas į 2009 m. gruodžio 9 d. Europos Tarybos Ministrų Komiteto rekomendaciją Nr. CM/Rec(2009)11 dėl nuolatinių įgaliojimų ir išankstinių nurodymų, vykdomų neveiksnumo atveju, principų (toliau – Europos Tarybos Ministrų Komiteto rekomendacija Nr. CM/Rec(2009)11),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 46 ir 52 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą (A8-0152/2017),
- A. kadangi būtina, kad Sąjunga priartėtų prie savo piliečių ir spręstų tiesiogiai su jais susijusius klausimus, be diskriminacijos ar atskirties užtikrindama pagarbą pagrindinėms teisėms;
- B. kadangi pažeidžiamų suaugusių asmenų, kurie naudojami judėjimo laisve Sąjungoje, apsauga yra iš esmės tarpvalstybinio pobūdžio klausimas, taigi, daro poveikį visoms valstybėms narėms; kadangi šis klausimas parodo, kokį svarbų vaidmenį turi atlikti Sąjunga ir Europos Parlamentas reaguodami į problemas ir sunkumus, kuriuos Sąjungos piliečiai patiria naudodamiesi savo teisėmis, ypač tarpvalstybiniais atvejais;
- C. kadangi pažeidžiamų suaugusių asmenų apsauga glaudžiai susijusi su pagarba žmogaus teisėms; kadangi kiekvienas pažeidžiamas suaugęs asmuo turi būti laikomas, kaip ir kiekvienas Sąjungos pilietis, turinčiu teises ir, priklausomai nuo savo gebėjimo, galinčiu laisvai ir savarankiškai priimti informacija pagrįstus sprendimus asmeniui, o ne tik pasyviu globos ir priežiūros paslaugų gavėju;

⁽¹⁾ OL C 45 E, 2010 2 23, p. 71.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

- D. kadangi suaugusių asmenų pažeidžiamumas ir įvairūs teisės aktai dėl jų teisinės apsaugos negali kliudyti naudotis asmens teise laisvai judėti;
- E. kadangi dėl demografinės raidos ir pailgėjusio gyvenimo trukmės išaugo vyresnio amžiaus asmenų, kurie dėl ligų, susijusių su amžiumi, negali apginti savo interesų, skaičius; kadangi esama kitų nuo amžiaus nepriklausančių aplinkybių, pavyzdžiui, protinės ir fizinės negalios, kuri gali būti ir įgimta ir dėl kurios bet kurio suaugusio asmens galėjimas apginti savo interesus gali būti ribotas;
- F. kadangi iškilo problemų augant išvykusių iš kilmės šalies ir į pensiją išėjusių asmenų, tarp kurių yra pažeidžiamų asmenų arba tokių, kurie gali tapti pažeidžiami, judėjimui tarp valstybių narių;
- G. kadangi valstybių narių teisės aktai dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, suaugusių asmenų apsaugos priemonių pripažinimo ir vykdymo skiriasi; kadangi taikytinų įstatymų įvairovė ir ne vieno kompetentingo teismo buvimas gali pakenkti pažeidžiamų suaugusių asmenų teisei laisvai judėti ir gyventi pasirinktoje valstybėje narėje ir deramai jų turto apsaugai, kai tokio turto esama ne vienoje valstybėje narėje;
- H. kadangi taip pat esama valstybių narių teisės aktų skirtumų apsaugos priemonių srityje, nepaisant šioje srityje padarytos pažangos, susijusios su Europos Tarybos Ministrų Komiteto rekomendacija Nr. R (99) 4;
- I. kadangi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012⁽¹⁾ 1 straipsnio 2 dalies a punkte nustatyta, kad šis reglamentas netaikomas fizinių asmenų statusui arba teisnumui ir veiksnumui;
- J. kadangi Hagos konvencija yra tarptautinės privatinės teisės normų rinkinys, kuriuo ypač reikėtų vadovautis siekiant spręsti su pažeidžiamais suaugusiais asmenimis susijusias tarpvalstybines problemas; kadangi nepaisant to, kiek laiko praėjo nuo tos konvencijos pasirašymo dienos, mažai valstybių narių yra ją ratifikavusios; kadangi dėl tokio vėlavimo ratifikuoti konvenciją kyla grėsmė pažeidžiamų suaugusių asmenų apsaugai tarpvalstybiniais atvejais Sąjungoje; kadangi veiksmingumo sumetimais būtina veikti Sąjungos mastu, siekiant užtikrinti pažeidžiamų suaugusių asmenų apsaugą tarpvalstybiniais atvejais;
- K. kadangi pažeidžiamas suaugęs asmuo yra 18 metų sulaukęs asmuo, kuris negali apginti savo interesų, nes jam trūksta ar nepakanka asmeninių gebėjimų (laikiniai arba visam laikui negali pasirūpinti savimi ir savo turtais);
- L. kadangi derėtų atsižvelgti į JT konvencijos dėl neįgalųjų teisių nuostatas; kadangi Sąjunga ir valstybės narės yra šios konvencijos šalys;
- M. kadangi nustatydamą įvairių sričių politiką Sąjunga privalo užtikrinti, kad būtų laikomasi subsidarumo ir proporcingumo principų;
- N. kadangi Sąjungos veiksmų pažeidžiamų suaugusių apsaugos srityje pagrindinis tikslas turi būti užtikrinti apsaugos priemonių, kurias vienos valstybės narės institucijos taiko pažeidžiamam suaugusiam asmeniui, informacijos perdavimą, pripažinimą ir vykdymą kitose valstybėse narėse, įskaitant įgaliojimų neveiksnumo atveju perdavimą ir pripažinimą, taip pat sustiprinti valstybių narių bendradarbiavimą tuo klausimu;
- O. kadangi terminas „apsaugos priemonės“ visų pirma turėtų reikšti Hagos konvencijos 3 straipsnyje numatytas priemones;

⁽¹⁾ 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012 12 20, p. 1).

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

- P. kadangi terminas „įgaliojimai neveiksnumo atveju“ reiškia tai, kad veiksnus suaugęs asmuo savo atstovui sutartimi ar vienašališku sandoriu suteikia įgaliojimus, kurie įsigalioja tada, kai tas suaugęs asmuo nebegali pats ginti savo interesų;
- Q. kadangi piliečiams turėtų būti lengviau prieinama aiški ir tiksli informacija apie nacionalinės teisės aktus, susijusius su pažeidžiamų suaugusių asmenų neveiksnumu ir apsauga, kad patys piliečiai galėtų priimti informacija pagrįstus sprendimus;
- R. kadangi įvairioms administracinėms ir teisminėms institucijoms suteikiamos galimybės laiku gauti informaciją apie suaugusių asmenų, kuriems taikoma apsaugos priemonė arba kurių atžvilgiu vykdomi įgaliojimai neveiksnumo atveju, teisinę padėtį galėtų pagerinti ir sustiprinti tokių asmenų apsaugą;
- S. kadangi, kiekvienoje valstybėje narėje sukūrus duomenų bazes ar registrus, į kuriuos būtų įtraukti administraciniai ir teismų sprendimai, kuriais nustatomos pažeidžiamo suaugusio asmens apsaugos priemonės, ir įgaliojimai neveiksnumo atveju, jeigu tokie įgaliojimai numatyti nacionalinėje teisėje, padidėtų galimybės visoms atitinkamoms administracinėms ir teisminėms institucijoms laiku gauti informaciją apie pažeidžiamo suaugusio asmens teisinę padėtį ir geriau užtikrinti teisinę apsaugą; kadangi reikia tinkamai užtikrinti tokių duomenų bazių ar registrų konfidencialumą, laikantis Sąjungos teisės ir nacionalinės teisės aktų, reglamentuojančių privatumą ir asmens duomenų apsaugą;
- T. kadangi vienos valstybės narės institucijų taikomos apsaugos priemonės turėtų būti *ipso jure* pripažįstamos kitose valstybėse narėse; kadangi, nepaisant to, kas pasakyta pirmiau, gali reikėti nustatyti, kokios gali būti atsisakymo pripažinti ir vykdyti apsaugos priemones priežastys; kadangi tinkamai apibrėžtos priežastys, kurias galėtų nurodyti kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos atsisakydamos pripažinti ir vykdyti kitos valstybės narės valdžios institucijų priimtą apsaugos priemonę, turėtų apsiriboti tik atitinkamos valstybės viešosios tvarkos apsauga;
- U. kadangi būtų galima nustatyti veiksmingus mechanizmus siekiant užtikrinti, kad visoje Sąjungoje būtų pripažįstami, registruojami ir vykdomi įgaliojimai neveiksnumo atveju; kadangi reikėtų Sąjungos mastu sukurti vieną įgaliojimo neveiksnumo atveju šabloną, siekiant užtikrinti, kad įgaliojimai neveiksnumo atveju galiotų visose valstybėse narėse;
- V. kadangi, siekiant palengvinti informavimą apie sprendimus dėl pažeidžiamų suaugusių asmenų apsaugos, taip pat šių sprendimų perdavimą, pripažinimą ir vykdymą, reikėtų nustatyti vienodus Sąjungos šablonus; kadangi pagal teisinės apsaugos principus reikalaujama, kad bet kuris asmuo, kuriam pavesta pažeidžiamo suaugusio asmens ar turto apsauga, pateikęs prašymą gali per pagrįstą laikotarpį gauti pažymą, kurioje būtų nurodytas jo statusas ir jam suteikti įgaliojimai;
- W. kadangi vienoje valstybėje narėje priimtas sprendimas, vykdytinas toje valstybėje narėje, turėtų būti vykdytinas kitose valstybėse narėse nereikalaujant, kad tas sprendimas būtų paskelbtas vykdytinu;
- X. kadangi reikėtų įgyvendinti valstybių narių tarpusavio bendradarbiavimo mechanizmus, siekiant skatinti ir palengvinti kompetentingų institucijų komunikaciją ir su pažeidžiamais suaugusiais asmenimis susijusios informacijos perdavimą ir mainus; kadangi, jeigu kiekviena valstybė narė paskirtų centrinę instituciją, kaip numatyta Hagos konvencijoje, tai tinkamai padėtų pasiekti šį tikslą;
- Y. kadangi tam tikros apsaugos priemonės, kurias numatė vienos valstybės narės institucijos pažeidžiamam suaugusiam asmeniui, pavyzdžiui, suaugusio asmens perkėlimas į įstaigą, kuri yra kitoje valstybėje narėje, gali turėti logistinių ir finansinių pasekmių kitai valstybei narei; kadangi, atsižvelgiant į tokius atvejus, derėtų nustatyti atitinkamų valstybių narių institucijų bendradarbiavimo mechanizmus, kad jos galėtų pasinaudoti galimybe susitarti dėl išlaidų, susijusių su atitinkama apsaugos priemone, pasidalijimo;

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

- Z. kadangi centrinių institucijų buvimas neturėtų trukdyti valstybių narių administracinėms ir teisminėms institucijoms tiesiogiai komunikuoti, jeigu tokia komunikacija joms atrodytų efektyvesnė;
- AA. kadangi nuo 2008 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento rezoliucijos priėmimo dienos praėjo nemažai laiko ir Komisija galėjo surinkti pakankamai informacijos apie Hagos konvencijos taikymo ją ratifikavusiose valstybėse narėse rezultatus ir parengti ataskaitą, kurios Europos Parlamentas prašė toje rezoliucijoje;
1. džiaugiasi, kad kai kurios valstybės narės pasirašė ir ratifikavo Hagos konvenciją, ir ragina konvencijos dar nepasirašiusias ar neratifikavusias valstybes nares kuo greičiau tai padaryti; ragina Komisiją daryti politinį spaudimą Tarybai ir valstybėms narėms, siekiant padidinti ratifikavimų skaičių iki 2017 m. pabaigos;
 2. pažymi, kad pasiūlymas dėl reglamento, dėl kurio teikiamos pridedamos rekomendacijos, nepakeistų Hagos konvencijos, tačiau paremtų Konvenciją ir paskatintų valstybes nares ją ratifikuoti ir įgyvendinti;
 3. pažymi, kad dėl pažeidžiamų suaugusių asmenų, įskaitant neįgaliuosius, apsaugos reikia priimti išsamų konkrečių ir tikslinių veiksmų rinkinį;
 4. ragina valstybes nares užtikrinti, kad jų nacionalinėje teisėje numatytos apsaugos priemonės būtų pakankamai gerai pritaikomos kiekvienam pažeidžiamam suaugusiam asmeniui, kad kompetentingos nacionalinės institucijos galėtų atitinkamai imtis proporcingų individualių apsaugos priemonių ir būtų išvengta tokių atvejų, kai iš Sąjungos piliečių atimamos teisės, nors jie vis dar pajėgūs naudotis tomis teisėmis; pažymi, kad daugeliu atveju neįgaliųjų teisinis neveiknumas susijęs su negalia, o ne su amžiumi;
 5. primena Komisijai ir valstybėms narėms, kad ne visi pažeidžiami suaugę asmenys yra pažeidžiami dėl to, kad yra vyresnio amžiaus, ir ragina Komisiją ir valstybes nares imtis priemonių siekiant sustiprinti ne tik vyresnio amžiaus pažeidžiamų žmonių, bet lygiai taip pat dėl sunkios protinės ir (arba) fizinės negalios pažeidžiamų arba tapusių pažeidžiamais suaugusių asmenų, kurie negali ginti savo pačių interesų, teisinę apsaugą ir teises; mano, kad tuo tikslu būtų labai naudinga nustatyti valstybių narių gerosios patirties palyginimo ir keitimosi ja formas, turint omenyje, kad apsauga ir globa gali būti įvairių tipų;
 6. ragina valstybes nares skatinti suaugusių asmenų apsisprendimą ir į nacionalinę teisę įtraukti teisės aktą dėl įgaliojimų neveiknumo atveju, remiantis principais, nurodytais Europos Tarybos Ministrų Komiteto rekomendacijoje Nr. CM/Rec (2009)11;
 7. ragina valstybes nares ypatingą dėmesį skirti nepalankiausias sąlygas turinčių pažeidžiamų suaugusių asmenų poreikiams ir įgyvendinti priemones, kuriomis būtų užtikrinama, kad jie nebūtų diskriminuojami dėl jų padėties; todėl ragina valstybes nares, kurių teisėje yra pripažįstamas įgaliojimas neveiknumo atveju arba kurios nori jį įtvirtinti savo teisėje, savo teisinėje sistemoje nenumatyti mokesčių ar formalumų, kurie galėtų nepagrįstai trukdyti nepalankias sąlygas turintiems suaugusiems asmenims naudotis įgaliojimų neveiknumo atveju galimybe, nepriklausomai nuo jų finansinės padėties;
 8. ragina Komisiją inicijuoti, išsaugoti ir finansuoti projektus, kuriais siekiama informuoti Sąjungos piliečius apie valstybių narių teisės aktus, susijusius su pažeidžiamais suaugusiais asmenimis ir šių asmenų apsaugos priemonėmis; ragina valstybes nares imtis reikiamų priemonių ir veiksmų, kad visiems jų teritorijoje gyvenantiems asmenims būtų suteikta lengvai prieinama ir pakankama informacija apie nacionalinės teisės aktus ir teikiamas paslaugas, susijusias su pažeidžiamų suaugusių asmenų apsauga;
 9. apgailestauja, kad Komisija neįvykdė Parlamento prašymo laiku pateikti Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl pastebėtų Hagos konvencijos taikymo problemų ir gerosios patirties, kurioje taip pat reikėjo pateikti pasiūlymų dėl Sąjungos priemonių, papildančių ir patikslinančių konvencijos taikymo priemones; laikosi nuomonės, kad tokioje ataskaitoje galėjo būti iškeltos praktinės problemos, su kuriomis Komisija susidūrė rinkdama informaciją apie Hagos konvencijos taikymą;

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

10. prašo Komisijos anksčiau nei 2018 m. kovo 31 d. pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 81 straipsnio 2 dalį pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai pasiūlymą dėl reglamento, kuriuo būtų siekiama sustiprinti valstybių narių tarpusavio bendradarbiavimą ir pagerinti sprendimų dėl pažeidžiamų suaugusių asmenų apsaugos ir įgaliojimų neveiksnumo atveju pripažinimą *ipso jure* ir vykdymą, atsižvelgiant į priede pateikiamas rekomendacijas;
 11. pažymi, kad šiose rekomendacijose laikomasi pagrindinių teisių ir subsidiarumo principo; pabrėžia, kad šiuo aspektu svarbu, apžvelgiant valstybių gerosios praktikos pavyzdžius, pirmiausia įvardyti savivaldybių ir vietos valdžios institucijų sukauptą patirtį;
 12. mano, kad prašomas pateikti pasiūlymas neturės finansinių padarinių;
 13. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir priede pateiktas rekomendacijas Komisijai, Tarybai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.
-

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

REZOLIUCIJOS PRIEDAS.

REKOMENDACIJOS DĖL PRAŠOMO PATEIKTI PASIŪLYMO TURINIO

A. PASIŪLYMO PAGRINDAI IR TIKSLAI

1. Skatinti informavimą apie administracinius ir teismų sprendimus dėl pažeidžiamų suaugusių asmenų, kuriems taikomos apsaugos priemonės, nustatytos 2000 m. sausio 13 d. Hagos konvencijoje dėl tarptautinės suaugusiųjų asmenų apsaugos, taip pat sudaryti palankesnes sąlygas tų sprendimų perdavimui, pripažinimui ir vykdymui;
2. sudaryti nacionalines duomenų bazes ar registrus, į kuriuos, pirma, būtų įtraukti administraciniai ir teismų sprendimai, kuriais nustatomos pažeidžiamo suaugusio asmens apsaugos priemonės, ir, antra, įgaliojimai neveiksnumo atveju, tose šalyse, kuriose jie įtvirtinti, siekiant užtikrinti teisinį tikrumą ir palengvinti judėjimą bei galimybę kompetentingoms administracinėms institucijoms ir teisėjams greitai gauti informacijos apie teisinę asmenų, kuriems taikomos apsaugos priemonės, padėtį;
3. taikyti specialias ir tinkamas priemones, kuriomis būtų skatinamas valstybių narių bendradarbiavimas, remiantis Hagos konvencijoje numatytais priemonėmis, visų pirma įsteigti centrinės institucijas, kurioms būtų pavesta sudaryti palankesnes sąlygas kompetentingų valstybių narių institucijų komunikacijai ir koordinuoti informacijos apie administracinius ir teismų sprendimus dėl suaugusių asmenų, kuriems taikomos apsaugos priemonės, perdavimą ir keitimąsi ja;
4. užtikrinti, kad valstybių narių keitimasis informacija apie pažeidžiamų suaugusių asmenų teisių apsaugos statusą ir prieigą prie apsaugos priemonių ir įgaliojimų neveiksnumo atveju bazių ir registrų būtų tokie, kad būtų tinkamai taikomas konfidencialumo principas ir vykdomos atitinkamų suaugusių asmens duomenų apsaugos taisyklės;
5. sukurti vienodus Sąjungos šablonus, kuriais būtų skatinamas informacijos apie administracinių ir teismų sprendimų dėl pažeidžiamų suaugusių asmenų rinkimas, taip pat su jais susijusių sprendimų perdavimas, pripažinimas ir vykdymas. Komisija galėtų pasinaudoti šablonų, kuriuos rekomendavo Specialusis diplomatinio pobūdžio Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencijos komitetas 1999 m. rugsėjo mėn. – spalio mėn. sesijos dokumentuose dėl suaugusiųjų asmenų apsaugos, pavyzdžiais;
6. pripažinti bet kuriam asmeniui, kuris užtikrina pažeidžiamo suaugusio asmens ar jo turto apsaugą, teisę reikalauti, kad kompetentingos valdžios institucijos per pagrįstą laikotarpį išduotų jam visose valstybėse narėse galiojančią pažymą, kurioje būtų nurodytas jo statusas ir jam suteikti įgaliojimai;
7. palengvinti apsaugos priemonių, kurias priėmė vienos valstybės narės institucijos, pripažinimą *ipso jure* kitose valstybėse narėse, ir tai neturėtų poveikio teisinių garantijų, kuriomis siekiama apsaugoti valstybės narės, į kurią kreipiamasi, viešąją tvarką ir kurios gali leisti toms valstybėms narėms pagrįsti tokių apsaugos priemonių nepripažinimą ir neįgyvendinimą, nustatymui išimties tvarka ir laikantis Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 3 ir 21 straipsnių;
8. palengvinti apsaugos priemonių, kurias priėmė vienos valstybės narės institucijos, vykdymą kitose valstybėse narėse, kad nereikėtų paskelbti tokių priemonių vykdytinomis;
9. sudaryti sąlygas valstybėms narėms konsultuotis ir derintis tai atvejais, kai sprendimas, kurį numatė vienos valstybės narės institucijos, gali turėti logistinių ir finansinių pasekmių kitai valstybei narei, kad atitinkamos valstybės narės galėtų susitarti dėl išlaidų, susijusių su atitinkama apsaugos priemone, pasidalijimo. Konsultacijos ir derinimas turėtų visuomet vykti visiškai atsižvelgiant į atitinkamo pažeidžiamo suaugusio asmens interesus ir paisant pagrindinių jo teisių. Atitinkamos institucijos galėtų kompetentingai administracinei ar teisminei institucijai pateikti alternatyvių priemonių, tačiau už galutinį sprendimą būtų atsakinga pastaroji;
10. parengti įgaliojimų neveiksnumo atveju vienodus šablonus, kad jais galėtų naudotis suinteresuotieji asmenys, davę informuoto asmens sutikimą, patikrintą kompetentingų institucijų, ir užtikrinti, kad tokie įgaliojimai galėtų būti perduodami, pripažįstami ir įgyvendinami.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

B. SIŪLOMI VEIKSMAI

1. ragina Komisiją iki 2018 m. kovo 31 d., remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 81 straipsnio 2 dalimi, pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai pasiūlymą dėl reglamento, kuriuo siekiama sustiprinti valstybių narių bendradarbiavimą, pagerinti sprendimų dėl pažeidžiamų suaugusių asmenų apsaugos ir įgaliojimų neveiksnumo atveju pripažinimą ir vykdymą..

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0239

ES pagrindinių teisių agentūros 2018–2022 m. daugiametė programa (rezoliucija)**2017 m. birželio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros 2018–2017 m. daugiametės programos (2017/2702(RSP))**

(2018/C 307/25)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo, kuriuo nustatoma Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros 2018–2022 m. daugiametė programa, projektą (14423/2016),
 - atsižvelgdamas į Tarybos prašymą pritarti, pateiktą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 352 straipsnį (C8-0528/2016),
 - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto rekomendaciją (A8-0177/2017), pateiktą pagal Darbo tvarkos taisyklių 99 straipsnio 1 ir 4 dalis,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento poziciją dėl Tarybos sprendimo, kuriuo nustatoma Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros 2013–2017 m. daugiametė programa, projekto (dok. 10449/2012 – C7-0169/2012 – 2011/0431(APP))⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją dėl pagrindinių teisių padėties Europos Sąjungoje 2015 m.⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. gegužės 31 d. Komisijos ir Tarybos pareiškimus dėl Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros 2018–2022 m. daugiametės programos,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi Europos Sąjunga yra įsipareigojusi užtikrinti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje paskelbtas teises;
- B. kadangi Parlamentui pritarti pateiktą Tarybos sprendimo, kuriuo nustatoma Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros 2018–2022 m. daugiametė programa, projektą sudaro aštuonios teminės sritys: nukentėjusiųjų teisės ir teisė kreiptis į teismą; lygybė ir diskriminacija dėl asmens lyties, rasės, odos spalvos, tautinės ar socialinės kilmės, genetinių bruožų, kalbos, religijos ar tikėjimo, politinių ar kitokių pažiūrų, priklausymo tautinei mažumai, turinės padėties, gimimo, negalios, amžiaus, seksualinės orientacijos arba pilietybės; informacinė visuomenė, ypač pagarba privaciam gyvenimui ir asmens duomenų apsauga; teisminis bendradarbiavimas, išskyrus baudžiamosiose bylose; migracija, valstybių sienos, prieglobstis ir pabėgėlių bei migrantų integracija; rasizmas, ksenofobija ir susijęs nepakantumas; vaiko teisės; ir romų integracija ir socialinė įtrauktis ypatingą dėmesį skiriant priešiškamui čigonams;
- C. kadangi policijos bendradarbiavimą ir teisminį bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose įtraukus į daugiametę programą būtų ne tik atsižvelgta į esamus poreikius, bet ir sudaryta galimybė Agentūrai savo iniciatyva parengti išsamią analizę tose srityse, kurios akivaizdžiai susijusios su pagrindinėmis teisėmis, ypač atsižvelgiant į naujausius ir tebevykstančius teisėkūros pokyčius ES lygmeniu šioje srityje;
- D. kadangi įsigaliojus Lisabonos sutarčiai policijos bendradarbiavimas ir teisminis bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose tapo Sąjungos teisės dalimi ir todėl priklauso Agentūros užduočių sričiai, kaip ir visos Sąjungos kompetencijai priklausančios sritys, pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 168/2007 3 straipsnio 1 dalį;

⁽¹⁾ OL C 434, 2015 12 23, p. 262.⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0485.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

- E. kadangi, net jei policijos bendradarbiavimas ir teisminis bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose nebus įtrauktas į Tarybos sprendimą, kuriuo nustatoma daugiametė programa, Agentūra galės toliau vykdyti savo užduotis šiose srityse Parlamentui, Tarybai arba Komisijai paprašius pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 168/2007 5 straipsnio 3 dalį;
- F. kadangi Agentūros 2018–2022 m. daugiametę programą reikia nustatyti siekiant užtikrinti tolesnę jos veiklą ir kadangi, jei 2018 m. pradžioje naujo daugiametės plano nebus, Agentūra galės veikti tik esant konkrečiam institucijų užsakymui, bet ne savo iniciatyva;
1. labai apgailestauja dėl to, kad su Taryba nesusitarta dėl pasiūlytų policijos bendradarbiavimo ir teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose teminių sričių įtraukimo į naująją daugiametę programą;
 2. dar kartą atkreipia dėmesį į Agentūros darbo svarbą ir jos svarbų vaidmenį visoje ES skatinant pagrindines teises;
 3. mano, kad vienas iš pagrindinių Agentūros darbo aspektų – toliau teikti paramą, susijusią su pagrindinių teisių užtikrinimu Sąjungos teisės srityje, ir kad dėl to turi būti užtikrintas Agentūros veiklos nenutrūkstamumas;
 4. teigiamai vertina Komisijos ir Tarybos pareiškimus ir tvirtina, kad reikia patobulinti Agentūros valdymo ir veikimo darbinę procedūrą ir patikslinti, kad Agentūros kompetencijos taip pat apima buvusio trečiojo ramsčio klausimus – policijos bendradarbiavimą ir teismo bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose;
 5. atkreipia dėmesį į skirtingas Komisijos ir Tarybos nuomones dėl Agentūros steigimo reglamento aiškinimo ir ragina abi institucijas kuo greičiau pasiekti susitarimą;
 6. ragina Komisiją, 2017 m. atlikus Agentūros išorės vertinimą, pateikti pasiūlymą dėl Reglamento (EB) Nr. 168/2007 pakeitimų, kurie, jos nuomone, yra būtini siekiant patobulinti Agentūros valdymo ir veikimo procedūras ir suderinti šį reglamentą su Lisabonos sutartimi, kaip numatyta šio reglamento 31 straipsnio 2 dalyje;
 7. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūrai.
-

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0240

Europos pramonės skaitmeninimas**2017 m. birželio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos pramonės skaitmeninimo (2016/2271(INI))**

(2018/C 307/26)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 173 straipsnį (XVII antraštinė dalis), kuris susijęs su ES pramonės politika ir kuriame kalbama apie Sąjungos pramonės konkurencingumą,
- atsižvelgdamas į SESV 9, 11 ir 16 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Protokolą Nr. 1 dėl nacionalinių parlamentų vaidmens Europos Sąjungoje,
- atsižvelgdamas į Protokolą Nr. 2 dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo,
- atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 19 d. Komisijos komunikatą „Europos pramonės skaitmeninimas. Naudojimas visais bendrosios skaitmeninės rinkos privalumais“ (COM(2016)0180),
- atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 19 d. Komisijos komunikatą „Europos debesijos iniciatyva. Konkurencingos duomenų ir žinių ekonomikos kūrimas Europoje“ (COM(2016)0178),
- atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 19 d. Komisijos komunikatą „Bendrajai skaitmeninei rinkai skirtos IRT standartizacijos prioritetai“ (COM(2016)0176),
- atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 19 d. Komisijos tarnybų darbo dokumentą „Kvantinės technologijos“ (SWD(2016)0107),
- atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 19 d. Komisijos tarnybų darbo dokumentą „Daiktų interneto tobulinimas Europoje“ (SWD(2016)0110),
- atsižvelgdama į 2014 m. liepos 2 d. Komisijos komunikatą „Kuriame klestinčią duomenimis grindžiamą ekonomiką“ (COM(2014)0442),
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. sausio 19 d. rezoliuciją dėl kuriamo Bendrosios skaitmeninės rinkos akto ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. kovo 9 d. rezoliuciją dėl globalizacijos erai pritaikytos pramonės politikos ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. birželio 16 d. rezoliuciją dėl strategijos „Europa 2020“ ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. birželio 15 d. rezoliuciją dėl Bendrijos inovacijų politikos peržiūros besikeičiančiame pasaulyje ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 28 d. Komisijos komunikatą „Integruota globalizacijos eros pramonės politika. Didžiausias dėmesys – konkurencingumui ir tvarumui“ (COM(2010)0614),

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0009.

⁽²⁾ OL C 199 E, 2012 7 7, p. 131.

⁽³⁾ OL C 236 E, 2011 8 12, p. 57.

⁽⁴⁾ OL C 236 E, 2011 8 12, p. 41.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 3 d. Komisijos komunikatą „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020),
- atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 6 d. Komisijos komunikatą „Strategijos „Europa 2020“ pavyzdinė iniciatyva „Inovacijų sąjunga“ (COM(2010)0546),
- atsižvelgdamas į 2007 m. liepos 4 d. Komisijos komunikatą „Pramonės politikos vidurio laikotarpio peržiūra. ES augimo ir darbo vietų kūrimo strategijos dalis“ (COM(2007)0374),
- atsižvelgdamas į 2015 m. gegužės 6 d. Komisijos komunikatą „Europos bendrosios skaitmeninės rinkos strategija“ (COM(2015)0192), pridedamą Komisijos tarnybų darbinį dokumentą (SWD(2015)0100) ir vėlesnius pasiūlymus dėl teisėkūros ir ne teisėkūros procedūra priimamų aktų,
- atsižvelgdamas į 2013 m. rugsėjo 11 d. pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatomos Europos bendrosios elektroninių ryšių rinkos ir žemyno ryšių infrastruktūros plėtros priemonės ir iš dalies keičiamos direktyvos 2002/20/EB, 2002/21/EB ir 2002/22/EB ir reglamentai (EB) Nr. 1211/2009 ir (ES) Nr. 531/2012 (COM(2013)0627),
- atsižvelgdamas į 2013 m. kovo 26 d. pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl priemonių sparčiojo elektroninio ryšio tinklų diegimo sąnaudoms mažinti (COM(2013)0147),
- atsižvelgdamas į 2013 m. vasario 7 d. pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl priemonių aukštam bendram tinklų ir informacinių sistemų saugumo lygiui visoje Sąjungoje užtikrinti (COM(2013)0048),
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 10 d. Komisijos komunikatą „Stipresnė Europos pramonė ekonomikos augimui ir atsigavimui skatinti“ (COM(2012)0582),
- atsižvelgdamas į 2014 m. sausio 22 d. Komisijos komunikatą „Dėl Europos pramonės atgimimo“ (COM(2014)0014),
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 3 d. Komisijos komunikatą „II bendrosios rinkos aktas. Drauge už naują augimą“ (COM(2012)0573),
- atsižvelgdamas į 2011 m. balandžio 13 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Bendrosios rinkos aktas. Dvylika svertų augimui skatinti ir pasitikėjimui stiprinti“ (COM(2011)0206),
- atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 27 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Kuriamas Bendrosios rinkos aktas. Siekiant labai konkurencingos socialinės rinkos ekonomikos. 50 pasiūlymų, kaip pagerinti bendrą darbą, verslą ir prekybą“ (COM(2010)0608),
- atsižvelgdamas į 2017 m. sausio 10 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Europos duomenų ekonomikos kūrimas“ (COM(2017)0009),
- atsižvelgdamas į savo 2014 m. sausio 15 d. rezoliuciją dėl Europos reindustrializacijos siekiant skatinti konkurencingumą ir tvarumą ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. gruodžio 10 d. rezoliuciją dėl debesijos kompiuterijos galimybių naudojimo Europoje ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OL C 482, 2016 12 23, p. 89.

⁽²⁾ OL C 468, 2016 12 15, p. 19.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į savo 2013 m. rugsėjo 12 d. rezoliuciją „Skaitmeninė darbotvarkė. Augimas, judumas ir užimtumas: metas judėti sparčiau“⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2012 m. birželio 12 d. rezoliuciją dėl ypatingos svarbos informacinės infrastruktūros apsaugos „Visuotinio kibernetinio saugumo užtikrinimas. Laimėjimai ir tolesni veiksmai“⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2016 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją dėl nuoseklios ES kultūros ir kūrybos pramonės politikos⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 5 d. rezoliuciją dėl naujos Europos skaitmeninės darbotvarkės „2015.eu“⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. birželio 15 d. rezoliuciją dėl daiktų interneto⁽⁵⁾,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. liepos 14 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę „Pramonė 4.0 ir skaitmeninė pertvarka: tolesni veiksmai“,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto pranešimą ir Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto, Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto, Transporto ir turizmo komiteto bei Kultūros ir švietimo komiteto nuomones (A8-0183/2017),
- A. kadangi, siekiant suderinti konkurencingumą ir tvarumą bei kokybiškų darbo vietų kūrimą ir įtraukumą, reikia toliau energingai dėti pastangas reindustrializuoti ES ir jos valstybes nares, taikant konkrečią politiką, veiksmus ir paskatas; primindamas ES tikslą užtikrinti, kad 2020 m. 20 proc. ES BVP būtų gaunama iš pramonės sektoriaus, kurio siekiant turi būti atsižvelgiama į struktūrinius pramonės sektoriaus pokyčius dėl skaitmeninio sutrikdymo ir naujų verslo modelių atsiradimo;
- B. kadangi Europos pramonė yra Europos ekonomikos ir gerovės pagrindas ir kadangi dėl greičiau besikeičiančių globalizacijos ir inovacijų tendencijų joje kyla didelių sunkumų;
- C. kadangi pramoninės gamybos skaitmeninimas padeda didinti mūsų ekonomikos atsparumą, energijos ir išteklių vartojimo efektyvumą, inovaciją, tvarumą ir konkurencingumą, taigi ir keisti verslo modelius, gamybos būdus, produktus, procesus ir vertės kūrimą, o tai daro esminį poveikį Europos pramonės ir darbuotojų galimybių ir iššūkių pusiausvyrai;
- D. kadangi dėl savo pramonės paveldo, pramonės sektorių ir vertės grandinių tinklo, inovacinių pranašumų, strateginių viešųjų investicijų į mokslinius tyrimus ir technologinę plėtrą (MTTP), privačių investicijų galimybių, veiksmingo administravimo, kvalifikuotos darbo jėgos ir jos integravimo į pramonės plėtros, keliančios iššūkių visuomenei, procesus ir to, kad vykdo daugiau nei 30 nacionalinių ir regioninių pramonės skaitmeninimo iniciatyvų, Europa turi tvirtą pagrindą, kuriuo remdamasi ji gali tapti skaitmeninės transformacijos lydere; kadangi, jei sugebėsime sukurti visapusiškai integruotas skaitmeninėmis priemonėmis grindžiamų pramonės gaminių ir gaminių ir paslaugų paketų vertės grandines, galėsime sustiprinti ES pramonę;
- E. kadangi dėl 5G ryšio iš esmės pasikeis mūsų ekonomika – skaitmeninimas taps svarbiausiu pramonės plėtros ir socialinių paslaugų procesu;
- F. kadangi, norint sėkmingai įgyvendinti Europos pramonės strategiją, būtina sukurti bendrąją skaitmeninę rinką, kuri paskatintų ekonomikos augimą ir užimtumą, atsižvelgiant į socialinius aspektus;

⁽¹⁾ OL C 93, 2016 3 9, p. 120.

⁽²⁾ OL C 332 E, 2013 11 15, p. 22.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0486.

⁽⁴⁾ OL C 81 E, 2011 3 15, p. 45.

⁽⁵⁾ OL C 236 E, 2011 8 12, p. 24.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

- G. kadangi gerai parengta technologijų požiūriu neutrali pramoninės gamybos skaitmeninimo strategija, visoje vertės grandinėje vis labiau susiejanti žmones, gamybos įrenginius ir tarpvalstybines paslaugas, yra svarbus kertinis akmuo siekiant padidinti mūsų ekonomikos atsparumą, tvarumą ir konkurencingumą bei kurti naujas darbo vietas;
- H. kadangi skaitmeninimu turėtų būti pasinaudojama galimybėmis veiksmingiau naudoti išteklius, energiją ir kapitalas, ir jis turėtų padėti kurti labiau integruotą žiedinę ekonomiką, sumažinti materialinius poreikius ir didinti pramonės bendradarbiavimą;
- I. kadangi skaitmeninimas gali paskatinti turizmo sektoriaus augimą duodamas naudos keliautojams ir jų judumui, nes jiems, be kita ko, suteikiama galimybė lengvai gauti tikrojo laiko informacijos ir naudotis įvairiomis paslaugomis;
- J. kadangi gerai išplėtos kalbų technologijos gali padėti pramonei peržengti kalbos barjerus, kurie sudaro kliūtis skaitmeninės rinkos plėtrai;
- K. kadangi skaitmeninimas transporto sektoriuje sukuria naujų galimybių gamintojams, veiklos vykdytojams, investuotojams ir keleiviams, be to, skaitmeninti transporto sektoriuje yra būtina, kad sektorius išliktų konkurencingas bei veikiantis ir kad būtų padidintas jo efektyvumas, o transporto paslaugos taptų tvaresnės ir veiksmingesnės;
- L. kadangi skaitmeninimas gali padėti sukurti saugesnes darbo sąlygas, užtikrinti didesnę produktų saugą ir paskatinti gamybos individualizavimą ir decentralizaciją;
- M. kadangi su IRT sektoriumi susijusio užimtumo ir mokymo srityje yra didelė lyčių nelygybė, turinti didelį neigiamą poveikį lygybei darbo rinkoje;
- N. kadangi dėl gamybos skaitmeninimo, individualizavimo ir decentralizavimo darbo sąlygos taps permainingos ir atsiras įvairių reiškinų; kadangi turi išlikti bendras siekis užtikrinti saugias ir deramas darbo sąlygas ir aukštus produktų saugos standartus;
- O. kadangi atlikta daug tyrimų, kuriuose pabrėžiama, kad dėl pramonės gamybos skaitmeninimo Europoje atsiras paklausos darbo rinkoje ir užimtumo pokyčių; kadangi tai gali paveikti esamas taisykles dėl darbuotojų teisių ir dalyvavimo; kadangi yra aišku, kad šiems pokyčiams įveikti reikia ugdyti naujus darbuotojų IRT įgūdžius ir didinti visos visuomenės skaitmeninius įgūdžius;

ES integruotos pramonės skaitmeninimo strategijos kūrimas

1. palankiai vertina Komisijos komunikatą „Europos pramonės skaitmeninimas“;
2. yra tvirtai įsitikinęs, kad pramonės skaitmeninimo strategija yra itin svarbi siekiant opiausius Europai tenkančius ekonominius ir visuomeninius uždavinius spręsti taip:
 - a) stiprinti ekonominę dinamiką, socialinę ir teritorinę sanglaudą ir atsparumą technologiniams pokyčiams ir sutrikimams modernizuojant ir tarpusavyje susiejant Europos pramonės sektorius ir ekonomines vertės grandines, didinant viešąsias ir privačiąsias investicijas į realiąją ekonomiką ir suteikiant investicijų galimybes vykdant tvarią modernizaciją;
 - b) skatinti darbo vietų kūrimą ir galimybes sugrąžinti į kitas šalis perkeltą veiklą, patobulinti darbo standartus ir padidinti darbo vietų pramonės sektoriuje patrauklumą, prisidėti teikiant vartotojams daugiau galimybių ir informacijos, vykdyti socialiniu požiūriu teisingą pertvarkymą ir kurti įtraukią darbo rinką, kurioje darbo modeliai ir darbo laiko sistemos būtų įvairesni, ir gerinti darbo sąlygas ir geriau susieti užimtumą ir mokymąsi visą gyvenimą;
 - c) veiksmingiau naudoti išteklius ir sumažinti pramonės gamybos materialinius poreikius sustiprinus Europos žiedinę ekonomiką, neužmirštant, kad tai yra labai svarbu siekiant sudaryti esmines sąlygas Europos aukštųjų technologijų sektoriui, taip pat suskaitmenintos pramoninės gamybos procesams ir jų produktams;

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

- d) stiprinti Europos sanglaudą įgyvendinant patikimą ir plataus užmojo Europos investicijų politiką (ypač daug dėmesio skiriant šiuolaikinės skaitmeninės infrastruktūros kūrimui), naudojantis įvairiomis Europos finansinėmis priemonėmis, įskaitant ESIF, regioninius fondus, programą „Horizontas 2020“ ir kt., ir užtikrinti, kad būtų vykdoma suderinta ir technologijų požiūriu neutrali Europos pramonės politika, grindžiama sąžininga įvairių veiklos vykdytojų konkurencija, inovacija ir tvaria modernizacija ir technologinėmis, socialinėmis ir verslo modelių inovacijomis, kurios padeda gerinti bendrosios skaitmeninės rinkos veikimą ir visos Europos pramonės integraciją ir modernizavimą;
- e) remti Europos tikslus klimato politikos srityje didinant energijos ir išteklių naudojimo efektyvumą pramonės gamyboje, taip pat didinant pačios pramoninės gamybos tvarumą, mažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir pasiekti, kad pramonės tvarumas taptų neatsiejamas nuo konkurencingumo;
- f) stiprinti ekonomines, politines ir socialines inovacijas įgyvendinant viešųjų ir privačių duomenų ir informacijos atvirumo ir prieinamumo principus, bet įmonėms, darbuotojams ir vartotojams tarpusavyje keičiantis duomenimis visuomet apsaugoti neskelbtinus duomenis, ir sudaryti sąlygas geriau tarpusavyje integruoti visų tipų ekonomikos sektorius ir visas politikos sritis, įskaitant kūrybos ir kultūros sektorius;
- g) gerinti piliečių pragyvenimą miestuose ir ne miesto vietovėse, taip pat didinti jų sąmoningumą ir sugebėjimus pasinaudoti skaitmeninio teikiamomis galimybėmis;
- h) skatinti technologines ir socialines inovacijas ES mokslinių tyrimų srityje įgyvendinant aiškią kryptį ir viziją turinčią pramonės skaitmeninio politiką;
- i) didinti energetinį saugumą ir mažinti energijos suvartojimą užtikrinant suskaitmenintą, lankstesnę ir efektyvesnę pramonės gamybą, kuri leis geriau valdyti energijos paklausą;
- j) kurti partnerystes su kitais pasaulio makroregionais kuriant inovatyvias ir sąžiningas atviras skaitmenines rinkas;
- k) suprasti, kad pasaulio lygmeniu susietų skaitmeninių rinkų ir suskaitmenintos gamybos eroje reikia įgyvendinti sąžiningesnę ir veiksmingesnę Europos mokesčių politiką;
- l) pritraukti investicijas ir pasaulinio lygio mokslininkus bei ekspertus ir taip skatinti ekonomikos augimą bei didinti Europos konkurencingumą;
- m) remti skaitmeninio ir technologinės plėtos procesų skatinamus naujus verslo modelius ir naujovišką veiklą vykdančias pradedančiąsias įmones;

3. pabrėžia, kad svarbu sukurti konkurencingą verslo aplinką, kurioje būtų sudaromos palankios sąlygos privačioms investicijoms, palankią reglamentavimo sistemą, kurioje būtų vengiama biurokratinių kliūčių, ir sukurti šiuolaikinę Europos infrastruktūrą ir pramonės skaitmeninio ES lygmens struktūrą, kuri palengvintų nacionalinio, regioninio ir ES lygmens pramonės skaitmeninio iniciatyvų ir platformų koordinavimą; ragina Komisiją užtikrinti, kad būtų pasiekas tikslas iki 2020 m. iš pramonės gauti 20 proc. BVP; pabrėžia, kad tam, kad ES galėtų pasaulyje tapti pramonės lydere, pramonės skaitmeninimas turi būti susietas su platesne pramonės strategija; pabrėžia, kad svarbu skatinti skaitmeninimą, ypač atsiliekančiose valstybėse narėse, regionuose ir tarp žmonių, kurie patiria neigiamą skaitmeninės atskirties poveikį; šiuo požiūriu palankiai vertina pasiūlymus dėl aukšto lygio apskritojo stalo ir Europos suinteresuotųjų šalių forumo; pabrėžia, kad svarbu užtikrinti atitinkamų suinteresuotųjų subjektų bendradarbiavimą, ir tikisi, kad, be pramonės lyderių ir socialinių partnerių, svarbų vaidmenį atlikti bus pakviesti ir mokslininkai, MVI, standartizacijos organizacijos, politikos formuotojai, nacionalinės ir vietos valdžios institucijos ir pilietinė visuomenė;

4. prašo Komisiją tęsti savo svarbų darbą, atliekamą tiriant gamybos ir skaitmeninio tendencijas, taip pat netechninių sričių (pavyzdžiui, teisės, politikos, administravimo, ryšių ir kt.) tendencijas ir atitinkamus pokyčius kituose regionuose, nustatant naujas svarbias technologijas, siekiant užtikrinti, kad Europa toliau pirmautų šiose srityse, o naujos tendencijos, atsižvelgiant į projektuojant numatytos saugumo ir privatumo apsaugos principus, būtų integruotos į politiką ir veiksmus ir ištiriant, ar šis darbas galėtų būti atliktas pasinaudojant specialiu pramonės vertinimo tinklą, kuris apimtų nacionalines mokslinių tyrimų ir technologijų organizacijas;

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

5. palankiai vertina Komisijos komunikatą „Europos pramonės skaitmeninimas. Naudojimas visais bendrosios skaitmeninės rinkos privalumais“ (COM(2016)0180), tačiau apgailestauja dėl to, kad kalbant apie transporto sektorių minimi tik su susietuoju ir automatizuotu transporto priemonių vairavimu susiję klausimai ir nepakankamai aptariamą visos esamos problemos; primena, kad, nors susietasis ir automatizuotas transporto priemonių vairavimas yra viena iš įdomiausių būsimų skaitmeninių sektoriaus permainų, esama galimybių skaitmeninti visų rūšių transportą, tiek kalbant apie veiklos, tiek apie administracinius procesus ir visoje vertės grandinėje nuo gamintojų iki keleivių ir krovinių vežimo, ir derinti su visomis naujomis sektoriuje naudojamomis technologijomis, pavyzdžiui, Europos pasaulinės palydovinės navigacijos sistemomis EGNOS ir GALILEO, kurių rezultatų galima tikėtis artimiausioje ateityje; prašo Komisijos daugiausia dėmesio skirti visų rūšių transporto skaitmeninei pertvarkai, įskaitant su transportu ir turizmu susijusias paslaugas;

6. atkreipia dėmesį į tai, kad skaitmeninimo procesas nebuvo vienodai naudingas visame transporto sektoriuje, dėl to vidaus rinkoje atsirado nuostolingas susiskaidymas tiek skirtingų transporto rūšių, tiek tos pačios transporto rūšies atžvilgiu; pabrėžia, kad esama didelių ir vis didėjančių valstybių narių skirtumų, susijusių su transporto konkurencingumu ir skaitmeninimu, kurie taip pat pasireiškia tarp regionų, bendrovių ir MVĮ; mano, kad kuriant suderintą ES pramonės skaitmeninimo strategiją būtų galima išvengti tokio susiskaidymo ir skirtumų ir pritraukti investicijų į skaitmeninius projektus; pabrėžia, kad turėtų būti siekiama parengti ne dar vieną politinį dokumentą, o tikrą naujovių tendencijas ir rinkos potencialą atspindinčią strategiją, kurios įgyvendinimas būtų nuolat vertinamas;

7. mano, kad pramonės skaitmeninimo strategija padės išspręsti kai kurias skubiausiai sprendinas transporto ir turizmo sektorių problemas; todėl ragina Komisiją toliau remti skaitmeninimą siekiant:

- a) pagerinti bendrą transporto sektoriaus saugą, kokybę ir aplinkosaugos veiksmingumą;
- b) pagerinti nevaržomą prieinamumą visiems, įskaitant vyresnio amžiaus žmones ir riboto judumo arba neįgalius asmenis, ir didinti informuotumą apie alternatyvius judumo sprendimus, suteikiant keleiviams daugiau pasirinkimo galimybių, patogesnių naudoti ir labiau pritaikytų produktų ir daugiau informacijos visoje ES – tiek miestuose, tiek mažiau išsivysčiusiuose regionuose;
- c) sumažinti transporto išlaidas, pavyzdžiui, techninės priežiūros išlaidas, ir pagerinti esamų transporto infrastruktūros pajėgumą (pvz., transporto priemonių grupavimo (angl. platooning), sąveikiąsias intelektines transporto sistemas (C-ITS), geležinkelių eismo valdymo sistemas (ERTMS) ir upių informacijos paslaugas (RIS)) naudojimo veiksmingumą;
- d) padidinti konkurencingumą skatinant naujų dalyvių atsiradimą, visų pirma MVĮ ir pradedančiųjų įmonių, kad būtų galima kovoti su veikiančiomis monopolijomis;
- e) sudaryti palankesnes sąlygas tinkamai ir vienodai užtikrinti ES teisės aktų vykdymą kuriant transporto valdymo sistemas, intelektines transporto sistemas, skaitmeninius tachografus, elektronines rinkliavos sistemas ir pan.) ir sukurti reglamentavimo sistemas, pritaikytas tikroms naujoms situacijoms, kurios gali iš naujo susidaryti taikant pažangias technologijas;
- f) sumažinti administracinę naštą mažoms ir vidutinėms transporto įmonėms ir pradedančiosioms įmonėms, pavyzdžiui, krovinių vežimo ir logistikos sektoriuje supaprastinant administracines procedūras, numatant krovinių buvimo vietos nustatymą ir sekimą, taip pat optimizuojant grafikus ir eismo srautus;
- g) toliau užtikrinti keleivių teises, įskaitant duomenų apsaugą, taip pat tuomet, kai keliaujama daugiarūšiu transportu;
- h) mažinti problemas, susijusias su informacijos asimetrija transporto rinkoje;
- i) skatinti turizmo sektoriaus patrauklumą, nes tai padeda sukurti apie 10 proc. Europos BVP, ir kūrybos sektoriaus patrauklumą miesto, kaimo ir atokiausiose vietovėse, pavyzdžiui, geriau integruojant judumo ir turizmo paslaugas, taip pat susijusias su mažiau žinomomis lankytinomis vietomis;

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

8. nurodo, kad nepertraukiamas ir aukštos kokybės junglumas yra būtina greito, saugaus ir patikimo susisiekimu visomis transporto rūšimis ir tolesnio transporto sektoriaus skaitmeninimo sąlyga; apgailestauja, kad Europos Sąjungoje interneto aprėptis yra labai nevienoda; mano, kad transporto sektoriaus skaitmeninimui labai svarbios investicijos į plačiajuosčių ryšių ir teisingą dažnių spektro paskirstymą; pabrėžia, kad reikia turėti įvairius sektorius, pavyzdžiui, elektronikos, telekomunikacijų, transporto ir turizmo, apimančią viziją; ragina Komisiją ir valstybes nares vykdyti savo įsipareigojimą ne vėliau kaip 2025 m. pagrindiniuose transporto keliuose ir mazguose užtikrinti tokį ryšių ir pradėti siekti visapusiškos aprėpties visoje Europos Sąjungoje;

Sąlygų sėkmingam pramonės skaitmeninimui kūrimas: infrastruktūra, investicijos, inovacijos ir igūdžiai

9. pabrėžia, kad pramonės skaitmeninimo strategija suteikia galimybę skatinti inovacijas, didinti efektyvumą, diegti daugiau tvarių technologijų, kuriomis didinamas konkurencingumas ir modernizuojama ES pramoninė bazė, ir panaikinti kliūtis skaitmeninės rinkos plėtrai; pabrėžia, kad integruotas pramonės skaitmeninimas turi būti grindžiamas tvirtomis palankiomis sąlygomis: nuo aukščiausio lygio į ateitį orientuotos skaitmeninės infrastruktūros, MTTP ir investicijoms palankios aplinkos iki tinkamos šiuolaikinės reglamentavimo sistemos, kuria skatinama diegti inovacijas, stipresnės bendrosios skaitmeninės rinkos, aukšto lygio igūdžių ir verslumo ir geresnio socialinio dialogo;

10. pabrėžia, kad reikia didinti viešąsias ir privačias investicijas į didelės spartos ryšius, pavyzdžiui, plėtojant 5G technologijas, šviesolaidinius tinklus ir palydovinių ryšių, siekiant užtikrinti tvirtą Europos pramonės skaitmeninės infrastruktūros pagrindą miestuose ir pramonės zonose; pabrėžia, kad, siekiant didinti ryšių paklausą ir investicijų į tinklą aplinkos nuspėjamumą, svarbu suderinti spektro paskirstymo procesus; pabrėžia būtinybę toliau pirmauti skaitmeninių pramonės vertės grandinių ir bazinių technologijų srityse, pavyzdžiui, 5G ryšio ir kvantinių technologijų, itin našaus skaičiavimo, dirbtinio intelekto, debesijos kompiuterijos, didžiųjų duomenų analizės, daiktų interneto, robotikos, automatizavimo (įskaitant itin automatizuotą vairavimą) ir išsklaidytosios operacijų knygos technologijos srityse; šiuo požiūriu pritaria prie Komisijos komunikato pridedamiems Komisijos darbiniais dokumentams;

11. pripažįsta galimybes ir iššūkius, susijusius su pramonės skaitmeninimu; pripažįsta, kad pramonės skaitmeninimas turi teigiamą poveikį, nes didina darbo sąlygų lankstumą, kuris gali sukurti geresnę profesinio ir asmeninio gyvenimo pusiausvyrą, judriuoją nuotoliniu darbu įvairinti pasirinkimą ir sudaryti galimybes žmonėms iš kaimo ir atokių vietovių integruotis į darbo rinką su sąlyga, kad jie bus aprūpinti reikiama infrastruktūra, ir tokiu būdu skatinti ekonomikos augimą; taip pat pripažįsta, kad skaitmeninimo sukelta didesnio lankstumo tendencija gali padidinti laikino ir neužtikrinto darbo pavojų; pabrėžia, kad naujų darbo formų negalima naudoti siekiant apeiti galiojančius darbo ir socialinius teisės aktus, susijusius su darbuotojų ir vartotojų teisių apsauga; atkreipia dėmesį į tai, kad tradicinės pramonės šakos ir įmonės platformų ekonomikoje turi veikti vienodomis sąlygomis;

12. pažymi, kad skaitmeniniai transporto ir turizmo sektorių pokyčiai, visų pirma kuriant užsakomąsias paslaugas ir vystant bendradarbiavimo grindžiamą ekonomiką, padeda gerokai keisti keleivių ir vartotojų elgesį judumo ir turizmo srityje ir prisideda prie infrastruktūros pritaikymo būtinybės; ragina Komisiją įvertinti transporto, judumo ir turizmo paslaugų skaitmeninimo poveikį, ypatingą dėmesį skiriant šių paslaugų naudotojų, elgesiui ir pasirinkimui, ir dar labiau atskleisti šių visuomenės pokyčių galimybes;

13. pažymi, jog dėl to, kad kelionės bilietų platinimas vis labiau skaitmeninamas, naudotojai internetu gali lengvai gauti daugiau informacijos, tačiau tampa vis sunkiau palyginti pasiūlymus; todėl būtina stiprinti skaidrumo ir neutralumo užtikrinimo priemones platinant kelionės bilietus, visų pirma internetu, kad naudotojai galėtų priimti patikimą informaciją, susijusia ne tik su kaina, bet ir kitais parametrais, įskaitant paslaugos kokybę ir papildomas paslaugas, pagrįstus sprendimus; mano, kad užtikrinus tokį skaidrumą bus skatinama konkurencija ir remiama daugiarūšio transporto plėtra;

14. mano, kad skaitmeninimas turėtų suteikti vartotojams didesnę pasirinkimą, daugiau naudotojams patogių ir pritaikytų produktų ir daugiau informacijos, visų pirma apie produktų arba paslaugų kokybę;

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

15. atkreipia dėmesį, kad kalbos barjerų įtaka pramonei ir jos skaitmeninimui nėra pakankamai gerai atspindėti ir įvertinti skaitmeninės rinkos dokumentuose; ragina Komisiją bei valstybes nares skatinti kalbų technologijų plėtrą, kuri kartu su pramonės skaitmeninimu sumažintų Europos rinkos susiskaidymą;

16. pabrėžia, kad parama „analoginei“ daugiakalbystei Europoje yra vienodai naudinga ir Europos pramonės skaitmeninimui, ir visapusiškų skaitmeninių įgūdžių lavinimui; todėl pabrėžia, kad gerokai daugiau dėmesio turi būti skiriama moksliniams tyrimams statistinio, išmanojo ir mašininio vertimo ir mokymuisi skirtų programų srityse;

17. pabrėžia, kad regionuose reikia sutelkti dėmesį į jų gamybos pranašumus ir skatinti jų vystymąsi pasitelkiant pažangiąją specializaciją, pažangiąsias grandines ir klasterius; mano, kad MVĮ, pramonės ir socialinių subjektų, amatų sektoriaus, pradedančiųjų įmonių, akademinės bendruomenės, mokslinių tyrimų centrų, vartotojų organizacijų, kūrybinės pramonės sektorių, finansų ir kitų sričių suinteresuotųjų subjektų klasteriai ir sinergija gali būti sėkmingi pavyzdžiai plėtojant skaitmeninę gamybą ir inovacijas; skatina ES siekti mokslinių tyrimų, inovacijų ir struktūrinės sanglaudos; pabrėžia verslo skatinimo programų ir rizikos kapitalo svarbą siekiant padėti pradedančiosioms įmonėms plėtoti savo veiklą; atkreipia dėmesį į tai, kad svarbu skaitmeninimą naudoti plėtojant verslo modelių inovacijas, pavyzdžiui, vadinamąsias mokėjimo už produkciją sistemas ir masinį pritaikymą individualiam vartotojui;

18. mano, kad ypatingą dėmesį reikėtų skirti konkrečioms problemoms, kurias patiria MVĮ aplinkybėmis, kai santykiniai laimėjimai, energijos vartojimo ir išteklių naudojimo efektyvumo bei gamybos efektyvumo srityje, pasiekti dedant skaitmeninimo pastangas, galėtų būti didžiausi; palankiai vertina MVĮ asociacijų ir jų galių didinimą taikant skaitmeninimo programas, kuriant taikomųjų mokslų centrus itin daug dėmesio skiriant skaitmeninimui ir bendrai finansuojant MVĮ vidaus MTTP; mano, kad reikia atkreipti dėmesį į duomenų nuosavybę ir prieigą prie duomenų bei sukurti Europos skaitmeninės pameistrystės programą;

19. teigiamai vertina sukurtą pramonės modernizavimo pažangiosios specializacijos platformą ir ypač į Pramonės skaitmeninimo veiksmų planą įtrauktą Komisijos pasiūlymą sukurti kompetencijos centrų ir skaitmeninių inovacijų centrų tinklą, kuriuo siekiama visuose regionuose sustiprinti pramonės skaitmeninimą ir MVĮ skirtas skaitmenines inovacijas; pažymi, kad šioje srityje nereikėtų pamiršti amatų sektoriaus; ragina Komisiją visų pirma skatinti steigti skaitmeninių inovacijų ir skaitmeninės kompetencijos centrus mažiau skaitmenizuotuose Europos regionuose; ragina Komisiją padidinti skaitmeninių inovacijų centrų finansavimą naudojantis įvairiais Europos ištekliais, pvz., programa „Horizontas 2020“, struktūriniais fondais ir kt., remti valstybių narių pastangas ir strategijas, kuriomis siekiama sukurti nacionalinių skaitmeninių inovacijų centrų tinklą ir apsvaistyti galimybę išbandyti vadinamąjį smėlio dėžės metodą, pagal kurį, taikant galiojančias taisykles, neblokuojami kontroliuojamoje aplinkoje atliekami kelių sektorių eksperimentai; ragina valstybes nares stiprinti savo skaitmeninių inovacijų centrų bendradarbiavimą tarpvalstybiniu lygmeniu; mano, kad įsteigtų skaitmeninių inovacijų centrų specializacija turėtų būti pramoninės skaitmeninės inovacijos, padedančios spręsti Europos visuomenės problemas; mano, kad pagal programą „Horizontas 2020“ skaitmeniniams inovacijų centrams skiriamą finansavimą būtų galima derinti su pagal programą „Horizontas 2020“ šios srities visuomenės problemoms spręsti skiriamu finansavimu; atkreipia dėmesį į MVĮ galimybę pasinaudoti IRT inovacijų kuponais siekiant gauti konsultacijas, dalytis geriausia patirtimi ir skaitmeninių inovacijų centrų specialistų žiniomis;

20. atkreipia dėmesį į svarbų miestų ir vietos valdžios institucijų vaidmenį kuriant naujus verslo modelius ir užtikrinant MVĮ ir pramonės subjektams skaitmeninę infrastruktūrą ir paramą ir į didžiules galimybes, kurias miestams teikia skaitmeninės pramonės inovacijos, pavyzdžiui, susijusios su gamyba vietos lygmeniu nesukuriant jokių atliekų, didesne pramoninės gamybos ir logistikos vietos lygmeniu bei miestuose, taip pat transporto procesų integracija, energijos gamyba, vartojimu, gamyba ir trimačiu spausdinimu; mano, kad miestai taip pat turėtų turėti galimybę naudotis skaitmeninių inovacijų centrais; prašo Komisiją išnagrinėti vietos, nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis sukauptos geriausios patirties pavyzdžius ir skatinti jais keistis; teigiamai vertina tai, kad buvo paskelbtas Europos skaitmeninių miestų indeksas, taip pat iniciatyvas, kuriomis skatinamas Europos miestų duomenų ir sistemų sąveikumas; pažymi, kad šioje srityje svarbų vaidmenį atlieka Pažangiųjų miestų iniciatyva; atkreipia dėmesį į teigiamą patirtį, sukauptą regioniniuose patariamuosiuose forumuose;

21. atkreipia dėmesį į vaidmenį, kurį gali atlikti viešieji pirkimai ir teisiniai verslo įmonių registracijos, atskaitų apie verslo veiklą teikimo ar informacijos atskleidimo reikalavimai plėtojant naujas pramonines skaitmenines technologijas; prašo Komisijos apsvaistyti, kaip viešaisiais pirkimais būtų galima pasinaudoti kaip inovacijų skatinimo priemone; prašo Komisijos, siekiant užtikrinti, kad taisyklės būtų atnaujinamos atsižvelgiant į skaitmenines aplinkybes, skaitmeninę patikrą

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

įtraukti į programą REFIT ir sudaryti palankesnes sąlygas valdžios institucijoms keistis geriausia patirtimi, susijusia su inovacijų kriterijų taikymu vykdant viešuosius konkursus; rekomenduoja sparčiau pritaikyti teisinę ir technologinę aplinką prie pramonės skaitmeninimo ir daiktų interneto diegimo poreikių, pavyzdžiui, pereiti prie interneto protokolo 6 versijos (IPv6);

22. pabrėžia, kad svarbu skirti pakankamą viešąjį ir privatųjį finansavimą Europos pramonės skaitmeninimui geriau panaudojant Europos strateginių investicijų fondo (ESIF) lėšas; mano, kad būtina padidinti šių lėšų dalį, taip pat skirti gerokai daugiau viešųjų investicijų skaitmeninei infrastruktūrai; pabrėžia didžiulę finansavimo, gaunamo ir privačių ir bendradarbiavimu grindžiamų platformų, svarbą; prašo Komisijos vykdyti pramonės skaitmeninimui skirtų finansų srities apskritojo stalo diskusijas, kurių metu būtų išnagrinėti ir parengti naujoviški finansavimo pasiūlymai; apgailestauja, kad ES biudžete skaitmeninei politikai skirtų išteklių nepakanka, kad būtų galima daryti realų poveikį; pripažįsta, kad reikia skatinti Europos ekonomiką investuojant į gamybą; mano, kad galimybės naudotis esamomis Europos finansinėmis priemonėmis, pavyzdžiui, Europos struktūriniais ir investicijų fondais, programa „Horizontas 2020“, turėtų padėti užtikrinti, kad šis tikslas būtų pasiektas; mano, kad finansavimo iš šių fondų galimybės turėtų būti suderintos su nacionaliniais išteklių ir valstybės pagalbos taisyklėmis; pripažįsta viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės ir bendrųjų įmonių atliekamą vaidmenį;

23. ragina valstybes nares, siekiant remti veiksmingą pramonės skaitmeninimą, teikti mokesčių paskatas skaitmeninės ir pažangios gamybos sistema besinaudojančiam verslui ir įmonėms;

Europos technologinės lyderystės ir saugumo pramonės skaitmeninimo srityje užtikrinimas: susijungimai ir įsigijimai, kibernetinis saugumas, duomenų srautai, standartizacija

24. pripažįsta, kad būtinai reikia stiprinti MTTP; ragina Komisiją remti ir vidaus, ir išorės MTTP veiklą ir skaitmeninėje ekosistemoje skatinti inovacijų tinklus bei pradedančiųjų įmonių, pripažintų verslo subjektų, MVĮ, universitetų ir kitų subjektų bendradarbiavimą; prašo komisijos ištirti, kaip būtų galima kuo labiau padidinti pagal programą „Horizontas 2020“ atliktų mokslinių tyrimų rezultatų perkėlimo į rinką bei Europos įmonių naudojimosi šiais rezultatais mastą; prašo Komisijos didinti programos „Horizontas 2020“ mokslinių tyrimų projektų, kuriuos įgyvendinant išduodami patentai ir sukuriami intelektualinė nuosavybė, skaičių;

25. pabrėžia, kaip svarbu apsaugoti ES kritinės svarbos technologijas ir praktinę patirtį, nes jos yra būsimo pramonės pranašumo ir ekonominio atsparumo pagrindas; atkreipia dėmesį į riziką, kuri gali kilti dėl strateginių, įgyvendinant valstybės ir pramonės politiką skatinamų tiesioginių užsienio investicijų, ypač dėl susijungimų ir įsigijimų būdu įsteigtų valstybės įmonių; atkreipia dėmesį į tai, kad tiesioginių užsienio investicijų srityje tam tikri išorės investuotojai buvo vis labiau domisi galimybėmis susijungimų ir įsigijimų būdu įsigyti kritinės svarbos ES technologijų; palankiai vertina Komisijos iniciatyvą išnagrinėti JAV užsienio investicijų komiteto (CFIUS) patirtį; pabrėžia, kad, nustačius pasaulines taisykles, turėtų būti užtikrinamos vienodos galimybės patekti į investicijų rinką;

26. pabrėžia, kad dėl pokyčių, susijusių su automatika, robotika, naudojimusi dirbtiniu intelektu gamybos procesuose, taip pat aukšto lygio įvairios kilmės techninių sudedamųjų dalių integracija, kyla naujų klausimų dėl atsakomybės už produktus ir gamybos įrenginius; ragina Komisiją kuo skubiau išaiškinti galimas autonomiškai veikiančių sistemų saugumo ir atsakomybės taisykles, įskaitant bandymų sąlygas;

27. pripažįsta, kad dėl atvirumo ir ryšių taip pat gali padidėti pažeidžiamumas, susijęs su kibernetiniais išpuoliais, sabotažu, manipuliavimu duomenimis ar pramoniniu šnipinėjimu, ir dėl to pabrėžia, kad svarbu taikyti bendrą Europos požiūrį į kibernetinį saugumą; pripažįsta būtinybę ugdyti sąmoningumą kibernetinio saugumo didinimo klausimu; mano, kad už kibernetinį atsparumą itin didelė atsakomybė tenka verslo lyderiams ir nacionalinės bei Europos pramonės ir saugumo politikos formuotojams; mano, kad gamintojai yra atsakingi už tai kad saugos ir saugumo standartai taptų pagrindiniais visų skaitmeninių inovacijų projektavimo parametrais, taikant pažangiausias technologijas ir projektuojant numatytos privatumo apsaugos ir projektuojant numatyto saugumo principus, tačiau tam tikromis sąlygomis bei taikant tikrus kriterijus gamintojai gali būti nelaikomi atsakingais; pažymi, kad daiktų internetui taikomi kibernetinio saugumo reikalavimai ir IT saugumo standartai, pavyzdžiui, grindžiami pavyzdiniu pramonės architektūros modeliu (RAMI) 4.0 ir

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

pramonės kontrolės sistemomis, turėtų padėti stiprinti Europos kibernetinį atsparumą; mano, kad šiuo klausimu Europos standartizacijos institucijoms šioje srityje tenka ypatingas vaidmuo ir kad jų nereikėtų palikti nuošalyje; prašo Komisijos išnagrinėti įvairius kibernetinio saugumo daiktų internete didinimo modelius; tačiau prašo viešųjų institucijų, vykdančių viešuosius pirkimus IT įrangai ir daiktų interneto produktams įsigyti, nustatyti privalomus kibernetinio saugumo reikalavimus; mano, kad labai svarbu MVĮ teikti kibernetinio saugumo patikrinimo paslaugas ir konsultacijas jų suskaitmenintų pramonės gaminių klausimais; mano, kad, ES valstybėms narėms keičiantis geriausia patirtimi, Europoje būtų galima užtikrinti didesnę kibernetinį atsparumą šioje srityje;

28. mano, kad reikėtų ypatingos svarbos infrastruktūros objektams ir jų skaitmeniniam saugumui taikyti bendrus kriterijus ir kad ES direktyva dėl tinklų ir informacinių sistemų saugumo (Tinklų ir informacijos saugumo direktyva) yra pirmasis žingsnis siekiant Sąjungoje užtikrinti aukštą bendrą tinklų ir informacinių sistemų saugumo lygį; ragina Komisiją skatinti valstybes nares šią direktyvą nuosekliai ir laiku perkelti į nacionalinę teisę; pabrėžia, kad būtina stiprinti vaidmenį, kurį Tinklų ir informacijos saugumo direktyvoje nurodyti valdymo organai atlieka užtikrinant pasitikėjimą ateities technologijomis; pažymi, kad reikėtų pripažinti, jog kibernetinės grėsmės stebėsenos mechanizmai ir perspektyvų vertinimas yra svarbios ES skaitmeninės pramonės saugumo užtikrinimo priemonės, visų pirma užtikrinant MVĮ ir vartotojų apsaugą;

29. pabrėžia, kad itin daug dėmesio reikia skirti su pramone arba gamyba susijusių duomenų ir informacijos rinkimo ir galimybių su jais susipažinti klausimams; todėl pabrėžia, kad itin daug dėmesio taip pat reikia skirti duomenų suverenumo, atvirosios ir standartizuotos prieigos ir duomenų prieinamumo principams, taip pat inovacijų stiprinimui ir našumo didinimui, naujiems paslaugų ir verslo modeliams ir galimybėms atlikti saugumo auditą, kartu sudarant sąlygas sąžiningai konkurencijai; pabrėžia, kad naujų formų reglamentavimo taisyklės dėl duomenų nuosavybės ir prieigos prie duomenų reikia priimti labai atsargiai ir tik išsamiai pasikonsultavus su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, mano, kad reikia apsaugoti ir ginti ir inovacijas, ir darbuotojų ir vartotojų privatumą, laikantis Bendrojo duomenų apsaugos reglamento; be to, pabrėžia, kad reikėtų skatinti atskleisti informaciją ir sudaryti sąlygas su ja susipažinti viešojo intereso ir moksliniais tikslais; atkreipia dėmesį į Komisijos šios srities pasiūlymą dėl duomenimis grindžiamos ekonomikos, kuriuo siekiama skatinti bendrą Europos duomenų rinką; mano, kad per šiuo metu vykstančias diskusijas dėl duomenų apsaugos tvarkos, siekiant skatinti kurti techninius sprendimus, skirtus patikimiems atpažintiems ir keitimosi duomenimis sprendimams, reikia pabrėžti du esminius aspektus – viena vertus, numatytąsias sutarčių taisykles, kita vertus, nesąžiningos veiklos kontrolės įmonėms palaikant sutartinius santykius priemonių nustatymą;

30. pabrėžia, kad Europos debesijos iniciatyva, kartu su pasiūlymu dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl laisvo duomenų judėjimo, kuriuo siekiama panaikinti nepagrįstus duomenų vietos apribojimus, gali dar labiau paskatinti Europos pramonės, visų pirma MVĮ ir pradedančiųjų įmonių, skaitmeninimo procesą ir panaikinti ES bendrosios rinkos susiskaidymą; ragina Komisiją stebėti, kaip patvirtinama ir nuosekliai įgyvendinama Europos debesijos iniciatyva, siekiant užtikrinti teisingą, greitą, patikimą ir sklandų duomenų srautą ir naudojimą; primena Komisijai jos išipareigojimą savo komunikate pristatyti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl laisvo duomenų judėjimo ES, kad būtų pašalinti nepagrįsti nacionaline teise ar reglamentavimu keliami lokalizavimo reikalavimai;

31. tvirtai mano, kad ypač transporto sektoriuje atvirieji ir didieji duomenys bei duomenų analizės išlieka esminiai aspektai siekiant visapusiškai pasinaudoti bendrosios skaitmeninės rinkos privalumais ir skatinti naujoves; apgailestauja, kad iniciatyvos, kuriomis siekiama užtikrinti laisvesnį duomenų srautą, tebėra suskaidytos; pabrėžia, kad reikia daugiau teisinio tikrumo, visų pirma kalbant apie nuosavybę ir atsakomybę, remiantis visišku privatumo užtikrinimu ir duomenų apsauga;

32. pripažįsta galimybes, kurias pramonės skaitmeninimas teikia sektorių duomenų paieškai ir viešųjų ir pusiau viešųjų institucijų bei rinkos dalyvių vykdomam valdymui;

33. atkreipia dėmesį į tai, kad svarbus vaidmuo tenka struktūros atvirumo kaip skaitmeninių komponentų kūrimo principo integravimui;

34. pripažįsta, kad svarbu apsaugoti praktinę patirtį keičiantis pramonės skaitmeniniais komponentais ir siejant juos tarpusavyje ir tuo pat metu sudaryti sąlygas sąveikumui ir tarpusavio sujungiamumui ir šiuos procesus skatinti;

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

35. pabrėžia, kad, siekiant užtikrinti Europos pirmavimą pramonės skaitmeninimo srityje, būtina įgyvendinti tvirtą su valstybėmis narėmis ir Komisija suderintą standartizacijos strategiją, taip pat sąveikumą skaitmeninėje srityje; atkreipia dėmesį į svarbią ir unikalią Europos standartizacijos institucijų struktūrą ir į tai, kad jos laikosi įtraukaus ir sutariamą grindžiamo požiūrio, įtraukdamos visuomenės suinteresuotuosius subjektus ir ypač MVĮ; ragina Komisiją skatinti ir plėtoti atvirųjų standartų kūrimą ir palankiai vertina Komisijos ketinimą užtikrinti prieigą prie su standartais susietų patentų ir veiksmingą jų licencijavimą, laikantis teisingų, pagrįstų ir nediskriminacinių (angl. fair, reasonable and non-discriminatory, FRAND) sąlygų, taip pat pripažįsta, kad tai labai svarbu siekiant ES skatinti inovacijas ir MTTP; mano, kad žiedinė ekonomika galėtų būti pagrindinė varomoji nuoseklios informacijos srautų standartizacijos pramonės vertės grandinėse jėga; ragina laikytis ES mastu Europos standartizacijos organizacijose (CEN, CENELEC ir ETSI) suderinto požiūrio į tarptautinius forumus ir konsorciumus; mano, kad pageidautina siekti nustatyti pasaulinius ir visuotinius standartus, tačiau taip pat pabrėžia, kad yra pasirengęs toliau plėtoti Europos standartus, jeigu tarptautinis bendradarbiavimas standartizacijos forumuose nebus konstruktyvus; mano, kad sąveikumas yra būtina sąlyga, visų pirma daiktų interneto srityje, siekiant užtikrinti, kad kuriamos naujos technologijos pagerins galimybes vartotojams, kurie neturėtų būti susaistyti tik su keliais konkrečiais paslaugų teikėjais;

36. pabrėžia, kad skaitmeninimo srities kliūtys prekybai trukdo plėtoti tarptautinę Europos pramonės veiklą ir daro neigiamą poveikį Europos konkurencingumui; mano, kad ES ir trečiųjų šalių sąžiningos prekybos susitarimai gali labai padėti plėtoti bendras tarptautines duomenų apsaugos, duomenų srautų, duomenų naudojimo ir standartizacijos srities taisykles;

Socialinis aspektas: igūdžiai, švietimas ir socialinės inovacijos

37. mano, kad, siekiant įtraukti pertvarkos poveikį į Europos socialinius ir ekonominius modelius, reikia dėti daug pastangų švietimo, apmokestinimo ir socialinės apsaugos sistemų srityse; atkreipia dėmesį, kad pramonės skaitmeninė transformacija daro didelį socialinį poveikį: pradedant užimtumu, darbo sąlygomis ir darbuotojų teisėmis ir baigiant švietimu ir igūdžių lavinimu, e. sveikata, aplinka ir darniu vystymusi; pabrėžia būtinybę šių pokyčių metu ir toliau užtikrinti saugumą; ragina Komisiją deramai iširti pramonės skaitmeninimo socialinį poveikį ir imtis veiksmų dėl jo, taip pat prireikus pasiūlyti tolesnių priemonių, skirtų skaitmeninei atskirčiai mažinti ir įtraukiai skaitmeninei visuomenei skatinti, tuo pat metu didinant Europos konkurencingumą;

38. primena, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismas apibrėžė darbuotojo sąvoką remdamasis tam tikrais darbo santykius apibrėžiančiais kriterijais, pvz., pavaldumas, atlyginimas ir darbo pobūdžiu⁽¹⁾; ragina užtikrinti sąvokos „darbas“ skaitmeninėje darbo rinkoje apibrėžties teisinį tikrumą, siekiant užtikrinti atitiktį darbo ir socialiniams teisės aktams; tvirtina, kad visi platformų ekonomikos darbuotojai dirba arba pagal sutartis, arba savarankiškai, ir todėl turėtų būti atitinkamai klasifikuojami, nesvarbu, kokia jų sutartinė padėtis;

39. pabrėžia, kad švietimas, mokymas ir mokymasis visą gyvenimą yra socialinės sanglaudos skaitmeninėje visuomenėje pagrindas; pabrėžia, kad Europa susiduria su skaitmenine atskirtimi šioje srityje; ragina, pasikonsultavus su socialiniais partneriais ir jiems dalyvaujant, įgyvendinti igūdžių garantijos iniciatyvą ir ragina valstybes nares rasti būdų patenkinti piliečių poreikiams dėl tęstinio mokymo ir perkvalifikavimo, kvalifikacijos didino ir mokymosi visą gyvenimą siekiant užtikrinti, kad būtų sklandžiai pereita prie išmaniosios ekonomikos; pabrėžia, kad per šiuos procesus svarbu užtikrinti skaitmeninių igūdžių plėtojimą ir pripažinimą, ir atkreipia dėmesį į naują tendenciją tuo pačiu metu ugdyti keletą igūdžių; mano, kad darbdaviai turėtų naudotis Europos socialinio fondo lėšomis tokiam mokymui organizuoti ir skatindami naudotis skaitmeninių priemonių rinkiniu kvalifikacijai kelti bendradarbiaujant su pramonės atstovais ir socialiniais partneriais; palankiai vertina mokymo medžiagos ir konkretiems sektoriams pritaikytų mokymo programų rengimą; prašo Komisiją išnagrinėti galimybes nustatyti tęstinio skaitmeninių igūdžių ugdymo programų sertifikavimo sistemą;

40. pabrėžia, kad skaitmeniniai igūdžiai turi būti įtraukti į nacionalines švietimo programas; pažymi, kad, siekiant šio tikslo, reikėtų toliau plėtoti tokias Europos Sąjungos tinklų ir informacijos apsaugos agentūros (ENISA) remiamas iniciatyvas kaip Europos kibernetinio saugumo mėnuo ir Europos kibernetinio saugumo iššūkis; pabrėžia, kad svarbu specialiai rengti mokytojus ugdyti skaitmeninius igūdžius ir kad reikėtų ugdyti visų vaikų skaitmeninius igūdžius; ragina valstybes nares užtikrinti, kad visose mokyklose būtų įdiegtas belaidis vietinis tinklas ir joms būtų suteikta šiuolaikinė IT įranga; pažymi, kad programavimas taip pat atlieka svarbų vaidmenį; ragina valstybes nares keistis geriausia patirtimi, kad

⁽¹⁾ Žr. ESTT C-596/12 17 dalį ir ESTT C-232/09 39 dalį.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

būtų galima pasimokyti iš nusistovėjusios praktikos, pavyzdžiui, iš programos „Fit4Coding“, skaitmeninės akademijos iniciatyvų, e. mokymosi programų arba iš tokių kodavimo mokyklų kaip „Webforce3“; prašo Komisiją skatinti į EBPO ir (arba) PISA vertinimus įtraukti skaitmeninių įgūdžių tikrinimą, kad būtų galima didinti konkurenciją ir palyginti ES valstybių narių rezultatus; ragina valstybes nares, bendradarbiaujant su Komisija, parengti tarpdalykines studijų programas, kuriomis būtų siekiama integruoti kelių rūšių kompetenciją, pavyzdžiui, IT ir verslo valdymo arba inžinerijos ir duomenų mokslų; pabrėžia, kad visos valstybės narės turėtų parengti išsamias nacionalines skaitmeninių įgūdžių strategijas ir nustatyti jų tikslus, kaip padaryti jas paragino Komisija; pabrėžia, kad, rengiant ir įgyvendinant tokias strategijas, itin svarbų vaidmenį gali atlikti socialiniai partneriai ir kiti suinteresuotieji subjektai; pažymi, kad iki šiol tik pusė ES valstybių narių sudarė nacionalines koalicijas užimtumui skaitmeniniame sektoriuje skatinti; pabrėžia, kad, nustačius specialią biudžeto eilutę, skirtą su skaitmeniniais įgūdžiais ir koalicija užimtumui skaitmeniniame sektoriuje skatinti susijusiai veiklai remti, būtų galima stiprinti informacijos sklaidą ir tolesnę veiklą;

41. pabrėžia, kad svarbu investuoti į profesinio mokymo skaitmeninimą ir amatų sektorių; pabrėžia, kad skaitmeninius įgūdžius taip pat reikia papildyti inžineriniais įgūdžiais ir kad kartu reikia skatinti mokslą, technologijų, inžinerijos ir matematikos (MTIM) studijas, taip pat tokius socialinius emocinius įgūdžius kaip gebėjimas bendrauti, komandos koordinavimas ir kelis sektorius aprėpiantis mąstymas;

42. reikalauja į visas skaitmeninimo iniciatyvas įtraukti lyčių aspektą, užtikrinant, kad vykdoma skaitmeninė transformacija taip pat taptų postūmiu užtikrinti lyčių lygybę; pabrėžia būtinybę skirti dėmesio didelei lyčių nelygybei IRT sektoriuje, kadangi jis yra labai svarbus ilgalaikiam Europos ekonomikos augimui ir gerovei užtikrinti;

43. atkreipia dėmesį į skaitmeninimo potencialą užtikrinant socialinių ir kitų viešųjų paslaugų prieinamumą ir neįgaliųjų ir riboto judumo asmenų atskirtį įtrauktį darbo rinkoje; visų pirma pabrėžia nuotolinio darbo svarbą šiomis aplinkybėmis;

44. pažymi, kad, kaip parodė iniciatyva EUROPEANA, Europos kūrinių skaitmeninimas suteikia didžiulę galimybę pagerinti jų prieinamumą, platinimą ir propagavimą, o skaitmeninės inovacijos gali būti postūmis kultūros kūrinių eksponavimo ir prieinamumo revoliucijai; pabrėžia, kad visų pirma svarbu skatinti 3D technologijų naudojimą siekiant rinkti duomenis apie prarastas kultūros vertybes ir paveldą ir norint juos atkurti; pabrėžia, kad reikia užtikrinti Europos kultūros paveldo skaitmeninimo, išsaugojimo ir jo prieinamumo internete finansavimą;

45. apgailestauja dėl to, kad kultūros objektai dažnai yra sunkiai pasiekiami negalią turintiems asmenims, ir atkreipia dėmesį į galimybes, kurių stipresnė skaitmeninė kultūrinė platforma teikia gerinant dalyvavimą ir užtikrinant geresnę kultūrinės patirties, objektų ir meno kūrinių prieinamumą visoje Europoje, nepaisant to, kokioje geografinėje vietovėje jie yra;

46. ragina vykdyti mokslinius tyrimus pagalbinių technologijų srityje ir jas plėtoti – jos gali tapti naujais pramonės produktais, gerinančiais neįgalių asmenų įtrauktį.

47. rekomenduoja pradėti nuolat keistis geriausios patirties pavyzdžiais, parengti dvejų metų pažangos peržiūrą ir rekomendacijas dėl pramonės skaitmeninimo;

o

o o

48. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybėms narėms.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0241

Naujasis Europos konsensusas dėl vystymosi „Mūsų pasaulis, mūsų orumas, mūsų ateitis“**2017 m. birželio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Parlamento, Tarybos, Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų ir Komisijos bendro pareiškimo dėl naujojo Europos konsensuso dėl vystymosi „Mūsų pasaulis, mūsų orumas, mūsų ateitis“ (2017/2586(RSP))**

(2018/C 307/27)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Užsienio reikalų tarybos (vystymasis), Komisijos ir Parlamento pasiektą susitarimą dėl naujojo Europos konsensuso dėl vystymosi „Mūsų pasaulis, mūsų orumas, mūsų ateitis“ ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2005 m. gruodžio mėn. Europos konsensuą dėl vystymosi ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties (ES sutartis) 21 straipsnį ir į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 208 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Darnaus vystymosi darbotvarkę iki 2030 m. „Keiskime mūsų pasaulį. Darnaus vystymosi darbotvarkė iki 2030 m.“, kuri buvo priimta per 2015 m. rugsėjo 25 d. Niujorke vykusį Jungtinių Tautų aukščiausiojo lygio susitikimą darnaus vystymosi klausimais,
- atsižvelgdamas į 2016 m. birželio mėn. paskelbtą Visuotinę Europos Sąjungos užsienio ir saugumo politikos strategiją,
- atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio 22 d. Komisijos komunikatą „Pasiūlymas dėl naujojo Europos konsensuso dėl vystymosi „Mūsų pasaulis, mūsų orumas, mūsų ateitis“ (COM(2016)0740),
- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas, įskaitant 2016 m. lapkričio 22 d. rezoliuciją dėl vystomojo bendradarbiavimo veiksmingumo didinimo ⁽³⁾ ir 2017 m. vasario 14 d. rezoliuciją dėl Europos konsensuso dėl vystymosi peržiūros ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 dalį,

1. teigiamai vertina Komisijos pasiūlymą peržiūrėti 2005 m. Europos konsensuą dėl vystymosi, siekiant atsižvelgti į naują pasaulio vystymosi kontekstą priėmus Darbotvarkę iki 2030 m. ir darnaus vystymosi tikslus (DVT), taip pat į ES teisinės ir institucinės struktūros pokyčius nuo tada, kai buvo priimta Lisabonos sutartis;

2. atkreipia dėmesį į naujojo Europos konsensuso dėl vystymosi svarbą, nes tai esminis strateginis dokumentas, kuriame apibrėžiami bendri ES ir jos valstybių narių vizija, vertybės ir principai, susiję su Darbotvarkės iki 2030 m. įgyvendinimu vykdant savo vystomojo bendradarbiavimo politiką;

3. teigiamai vertina tai, jog naujuoju konsensu aiškiai pripažįstama, kad pagrindinis ES vystymosi politikos tikslas yra skurdo mažinimas, o ilgai – ir jo panaikinimas, kaip nustatyta SESV 208 straipsnyje; pakartoja, kad šito turėtų būti siekiama visapusiškai laikantis veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo principų, kurie apima besivystančių šalių atsakomybę už vystymosi prioritetus, orientavimąsi į rezultatus, įtraukias partnerystes bei skaidrumą ir atskaitomybę;

⁽¹⁾ Žr. Tarybos dokumentą 9459/2017.

⁽²⁾ OL C 46, 2006 2 24, p. 1.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0437.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0026.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

4. prabrėžia, kad būtini atskaitomybės mechanizmai, kad būtų galima vykdyti DVT, taip pat siekio 0,7 proc. bendrųjų nacionalinių pajamų skirti oficialiai paramai stebėseną ir įgyvendinimą; ragina ES ir jos valstybes nares pateikti tvarkaraštį, kaip būtų galima laipsniškai įgyvendinti šiuos tikslus ir siekius, o apie pažangą kasmet informuoti Parlamentą;
 5. pritaria Parlamento, Tarybos, Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų ir Komisijos bendram pareiškimui dėl naujojo Europos konsensuso dėl vystymosi „Mūsų pasaulis, mūsų orumas, mūsų ateitis“;
 6. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Europos išorės veikslių tarnybai.
-

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0242

Atsparumas kaip ES išorės veiklos strateginis prioritetas**2017 m. birželio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl atsparumo kaip strateginio ES išorės veiklos prioriteto (2017/2594(RSP))**

(2018/C 307/28)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 21 straipsnį ir į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 208, 210 ir 214 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2016 m. birželio mėn. paskelbtą Visuotinę ES užsienio ir saugumo politikos strategiją (VESS),
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 3 d. Komisijos komunikatą „ES požiūris į atsparumą. Per aprūpinimo maistu krizes įgyta patirtis“ (COM(2012)0586) ir į 2013 m. birželio 19 d. Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Atsparumo krizių ištiktose šalyse veiksmų planas 2013–2020 m. laikotarpiu“ (SWD(2013)0227),
- atsižvelgdamas į 2013 m. gegužės 28 d. Tarybos išvadas dėl ES požiūrio į atsparumą,
- atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo 25 d. JT Generalinės Asamblėjos rezoliuciją A/RES/70/1 „Keiskime mūsų pasaulį. Darnaus vystymosi darbotvarkė iki 2030 m.“;
- atsižvelgdamas į šalių konferencijos sprendimą Nr. 1/CP.21, susijusį su Paryžiaus klimato susitarimo įsigaliojimu,
- atsižvelgdamas į Sendajaus nelaimių rizikos mažinimo programą 2015–2030 m. laikotarpiui, priimtą per trečiąją Jungtinių Tautų pasaulinę nelaimių rizikos mažinimo konferenciją, vykusią 2015 m. kovo 14–18 d. Sendajuje (Japonija),
- atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 16 d. Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „2015–2030 m. veiksmų planas dėl Sendajaus nelaimių rizikos mažinimo programos. Visoms ES politikos kryptims taikytinas nelaimių rizika grindžiamas metodas“ (SWD(2016)0205),
- atsižvelgdamas į 2016 m. rugpjūčio 23 d. Jungtinių Tautų generalinio sekretoriaus ataskaitą dėl Pasaulio aukščiausiojo lygio susitikimo humanitariniais klausimais rezultatų (A/71/353),
- atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 26 d. Komisijos komunikatą „Gyventi oriai: kai priklausomybę nuo pagalbos pakeičia savarankiškumas. Priverstinis perkėlimas ir vystymasis“ (COM(2016)0234),
- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas, ypač į 2013 m. gruodžio 11 d. rezoliuciją „ES požiūris į atsparumą ir nelaimių rizikos mažinimą besivystančiose šalyse: per aprūpinimo maistu krizes įgyta patirtis“⁽¹⁾, į 2015 m. gruodžio 16 d. rezoliuciją „Pasiruošimas pasaulio aukščiausiojo lygio susitikimui humanitariniais klausimais. Humanitarinės pagalbos teikimo sunkumai ir galimybės“⁽²⁾ ir į 2017 m. vasario 14 d. rezoliuciją dėl Europos konsensuso dėl vystymosi peržiūros⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į klausimą Komisijai dėl atsparumo kaip strateginio ES išorės veiksmų prioriteto (O-000033/2017 – B8-0313/2017),

⁽¹⁾ OL C 468, 2016 12 15, p. 120.⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0459.⁽³⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0026.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto pasiūlymą dėl rezoliucijos,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 128 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi, remiantis Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) duomenimis, 1,6 mlrd. žmonių gyvena 56 šalyse, kurios įvardijamos kaip nestabilios ⁽¹⁾; kadangi nestabilią padėtį dažniausiai lemia žmonės; kadangi esant nestabiliai padėčiai dėl įvairių veiksnių, pvz., konfliktų ir nesaugumo, galimybių gauti sveikatos priežiūros paslaugas trūkumo, priverstinio gyventojų perkėlimo, ypač didelio skurdo, nelygybės, maisto stygiaus, ekonominių sukrėtimų, prasto valdymo ir silpnų institucijų, korupcijos ir nebaudžiamumo ir gaivalinių nelaimių, kurių riziką didina klimato kaitos poveikis, didėja gyventojų pažeidžiamumas; kadangi esant nestabiliai padėčiai ypač svarbu skatinti atsparumą ir EBPO jį apibūdina penkiais skirtingais, bet tarpusavyje susijusiais – ekonominiu, aplinkosauginiu, politiniu, saugumo ir socialiniu – aspektais;
- B. kadangi atsparumo koncepcija naudojama ES ir kitų tarptautinių organizacijų politikoje daugelį metų ir, kaip matyti, jos aprėptis didėja; kadangi 2013 m. Taryba savo išvadose dėl atsparumo jį apibrėžia kaip „asmens, namų ūkio, bendruomenės, šalies ar regiono gebėjimą pasirengti sunkumams ir sukrėtimams, atremti juos, prie jų prisitaikyti ir greitai atsigausti nekeliant pavojaus ilgalaikėms vystymosi perspektyvoms“;
- C. kadangi visuotinėje ES užsienio ir saugumo politikos strategijoje (VESS) nurodoma, kad „į rytus ir į pietus nuo Sąjungos esančių valstybių ir visuomenės atsparumas“ yra vienas iš pagrindinių penkių ES išorės veiksmų prioritetų ir atsparumas apibrėžiamas kaip „valstybių ir jų visuomenės gebėjimas reformuotis, taip atlaikant vidaus ir išorės krizes ir nuo jų atsigaunant“; kadangi ES visuotinėje strategijoje patvirtinama, kad „atsparios valstybės pagrindas – atspari visuomenė, kurioje vyrauja demokratija, pasitikėjimas institucijomis ir darnus vystymasis“;
- D. kadangi ES visuotinėje strategijoje taip pat teigiama, kad ES „patvirtins jungtinį požiūrį į humanitarinę, vystymosi, migracijos, prekybos, investicijų, infrastruktūros, švietimo, sveikatos apsaugos ir mokslinių tyrimų politiką“ ir, be kita ko, vykdys konkrečioms poreikiams pritaikytą politiką, kad būtų remiamas įtraukus ir atsakingas valdymas, skatinamos žmogaus teisės, laikysis vietos atsakomybės ir teisėms grindžiamo požiūrio į reformas teisingumo, saugumo bei gynybos sektoriuose ir remis nestabilias valstybes, kovos su skurdu ir nelygybe, gilins santykius su pilietine visuomene, skatins energetikos ir aplinkos sektorių reformos politiką ir remis darnius atsakomuosius veiksmus maisto gamybos ir vandens naudojimo srityse;
- E. kadangi ES išorės veiksmams reikia taikyti įvairialypį požiūrį į atsparumą ir kadangi jį, laikantis politikos suderinamumo vystymosi labai principo, galima paskatinti didinant, visų pirma, paramą vystymuisi ir, kai reikia, humanitarinę pagalbą, kartu kuriant su aplinkos apsauga susijusią politiką, kuriomis aiškiai siekiama sumažinti pažeidžiamumą ir nelaimių riziką, nes tai – esminės priemonės humanitariniams poreikiams mažinti; kadangi ES užsienio politika taip pat atlieka pagrindinį vaidmenį skatinant atsparumą, būtent skatinant darnų vystymąsi, žmogaus teises ir politinį dialogą, taip pat skatinant naudoti išankstinio išpėjimo sistemas ir siekiant išvengti socialinių ir ekonominių sukrėtimų, tokių kaip badas, nelygybės augimas, žmogaus teisių pažeidimai ir smurtiniai konfliktai, o konfliktams kilus – juos išspręsti;
- F. kadangi ES turėtų skatinti integruotą požiūrį į savo išorės veiksmus ir tuo pat metu stiprinti savo indėlį į darnų vystymąsi ir pripažinti kiekvienos politikos krypties įgaliojimus ir tikslus, kaip tai pripažįstama Sutartyse; kadangi tai ypač svarbu krizės aplinkybėmis ir atsižvelgiant į ES humanitarines operacijas, kurių negalima laikyti krizės valdymo priemone ir kurias vykdant reikia visapusiškai vadovautis humanitarinės pagalbos principais, kaip nustatyta Europos konsensuse dėl humanitarinės pagalbos, ir siekti nuoseklios, veiksmingos ir kokybiškos humanitarinės pagalbos; kadangi ES turėtų ir toliau skatinti visas konflikto šalis paisyti žmogaus teisių ir tarptautinės humanitarinės teisės;

⁽¹⁾ EBPO (2016 m.), *States of Fragility 2016: Understanding violence* (Nestabilios valstybės 2016 m. Smurto supratimas), EBPO leidinys, Paryžius.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

- G. kadangi atliekant humanitarines operacijas reikėtų vadovautis tarptautiniu lygmeniu pripažintų standartų ir principų rinkiniu, nes jie paminėti „Tarptautinio Raudonojo Kryžiaus ir Raudonojo pusemėnulių judėjimo bei nevyriausybinų organizacijų elgesio kodekse dėl pagalbos nelaimių atveju“ ir aiškiai įtraukti į „Humanitarinę chartiją“;
- H. kadangi atsparumo skatinimą reikia suvokti kaip ilgalaikes pastangas, susietas su darnaus vystymosi skatinimo veikla, o vystymasis bus darnus, tik jei jis bus atsparus sukrėtimams, sunkumams ir pokyčiams; kadangi dalis ES užsienio politikos ir vystomojo bendradarbiavimo programų, skatinančių atsparumą, turi būti pritaikytos konkrečioms aplinkybėms ir jomis siekiama prisidėti prie nacionalinių atsparumo strategijų, už kurias atsakingos valstybių partnerių vyriausybės, kurios taip pat atskaitingos savo gyventojams, stiprinimo;
- I. kadangi siekiant atsparumo, taigi, ir siekiant įgyvendinti darnaus vystymosi tikslus (DVT), itin svarbu, laikantis Sendajaus programos prioritetų, suvokti riziką, stiprinti rizikos valdymą ir investuoti į išankstinio išpėjimo ir išankstinio reagavimo sistemas, taikyti prevencines priemones ir mažinti nelaimių riziką;
- J. kadangi susitelkimas į žmones turėtų būti itin svarbus ES požiūriu į atsparumą aspektas, be kita ko, kai įmanoma, dirbant su nacionalinio, regioninio ir vietos lygmenų subjektais ir didinant jų pajėgumus, kad būtų sustiprintas šis susitelkimas, taip pat pripažįstant ir remiant itin svarbų pilietinės visuomenės organizacijų ir vietos bendruomenių vaidmenį;
- K. kadangi gaivalinės ir žmogaus sukeltos nelaimės skirtingai paveikia moteris, mergaites, berniukus ir vyrus, o lyčių nelygybė sustiprina sunkumų ir sukrėtimų poveikį ir trukdo darniam vystymuisi;
- L. kadangi per krizes ir konfliktus labiausiai nukenčia moterys ir mergaitės; kadangi įvykus nelaimėms ir po jų moterims ir mergaitėms nepalyginamai dažniau kyla pavojus, jos dažniau praranda pragyvenimo šaltinį, saugumą ir netgi gyvybę; kadangi dėl perkėlimo ir įprastos apsaugos struktūrų žlugimo bei paramos nutraukimo moterims ir mergaitėms kyla didesnis pavojus; kadangi esant krizinėms aplinkybėms dėl prievartavimo, seksualinio išnaudojimo ir rizikingo elgesio labai padidėja nepageidaujamo nėštumo atvejų, lytiškai plintančių infekcijų ir reprodukcinės sveikatos komplikacijų tikimybė;
- M. kadangi siekiant skatinti atsparumą labai svarbu suteikti moterims galių; kadangi siekiant, kad programos būtų veiksmingos, visapusiškos ir tvirtos, jomis reikia kurti ir stiprinti atsparumą, į jas privalu įtraukti moteris, taip pat jomis turi būti skiriama dėmesio konkrečioms gebėjimams ir prisitaikymo mechanizmams;
- N. kadangi šeima yra svarbi institucija, atliekanti pagrindines gamybos, vartojimo, reprodukcinės ir kaupimo funkcijas, susijusias su socialinių ir ekonominių galių suteikimu pavieniems asmenims ir visuomenėms; kadangi šeimos ir jų nariai teikia globėjišką paramą, o jų atsparų elgesį gali atspindėti išlaikytas įprastas optimizmas, sumanumas ir ryžtas, nepaisant nepalankios padėties; kadangi šios stiprybės ir išteklių suteikia pavieniems asmenims galimybę sėkmingai reaguoti į krizes ir iššūkius;
- O. kadangi įgyvendinant ES išorės veiksmus taikomu požiūriu į atsparumą ypač daug dėmesio reikėtų skirti pažeidžiamiausių visuomenės dalių, įskaitant labiausiai nepasiturinčius asmenis, mažumas, prievarta perkeltus gyventojus, moteris, vaikus, migrantus, užsikrėtusius ŽIV žmones, LGBTI asmenis, neįgaliuosius ir pagyvenusius žmones, poreikiams;
1. palankiai vertina tai, kad pagal VESS pripažįstama atsparumo skatinimo svarba ir jo skatinimas tapo ES išorės veiksmų prioritetu; palankiai vertina teigiamą indėlį, kurį didesnis politinis, diplomatinis ir saugumo dėmesys atsparumo skatinimui gali suteikti šalyse partnerėse, tačiau pabrėžia, kad atsparumo negalima sumenkinti iki šių aspektų;
 2. dar kartą patvirtina, kad ES valstybės narės turi gerbti savo oficialios paramos vystymuisi išpareigojimus ir stiprinti atsparumą, įgyvendinant su vystymuisi ir humanitarine pagalba susijusią savo strategiją ir planavimo procesus; todėl pabrėžia, kokia svarbi EBPO atsparumo sistemų analizavimo programa, padedanti perkelti strategijas į veiksmingesnius skirtingiems sektoriams skirtos ir daugialypės programos planus;

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

3. mano, kad dabartinis ES požiūris į atsparumą, įskaitant įsipareigojimus spręsti pagrindines krizių priežastis ir pažeidžiamumo klausimą, kaip numatyta 2012 m. Komisijos komunikate ir 2013 m. Tarybos išvadose, vis dar yra iš esmės pagrįstas ir juo turėtų būti vadovaujama toliau, kartu pripažįstant, kad į naują bendrą komunikatą reikia įtraukti įgyvendinant šią politiką įgytą patirtį; svarsto, kaip komunikatu bus atsižvelgiama į atlikus vertinimus gautą informaciją, nes pagrindinį vertinimą planuojama atlikti tik 2018 m.; mano, kad reikėtų visapusiškai įgyvendinti 2013–2020 m. atsparumo didinimo veiksmų planą;

4. pabrėžia, kad atsparumas turi daug aspektų – žmogiškąjį, ekonomikos, aplinkos, politikos, saugumo ir visuomenės, – ir palankiai vertina tai, kad ši koncepcija tampa svarbi ES užsienio ir saugumo politikos, vystomojo bendradarbiavimo ir humanitarinės pagalbos srityse; pabrėžia, kad reikia gerbti aiškius kiekvienos politikos krypties įgaliojimus ir uždavinius ir kartu taip pat skatinti didesnę įvairių politikos krypčių nuoseklumą siekiant darnaus vystymosi; primena, kaip svarbu, atliekant visus ES išorės veiksmus, užtikrinti, kad būtų laikomasi politikos suderinamumo vystymosi labai principo ir kad įgyvendinant ES politiką nebūtų silpninamos besivystančių šalių pastangos siekti darnaus vystymosi tikslų;

5. ypač pabrėžia ypatingą humanitarinės pagalbos padėtį, nes ji turi būti teikiama vadovaujantis vien poreikiais ir įgyvendinama su didžiausia pagarba pagrindiniams humanitariniams žmonijos, neutralumo, nešališkumo ir nepriklausomumo principams ir pagarba Ženevos konvencijose ir jų papildomuose protokoluose nustatytais žmogaus teisėms; pabrėžia, kad paisyti humanitarinių principų yra būtina, jei norima pasiekti gyventojus, kuriems reikia pagalbos, ir apsaugoti su humanitarinės pagalbos teikimu susijusius veikėjus;

6. palankiai vertina tai, kad ES ir valstybių narių teikiama humanitarinei pagalbai neturėtų būti taikomi kitų partnerių paramos teikėjų nustatyti apribojimai, susiję su būtina medicinos pagalba, įskaitant ginkluotų konfliktų metu išprievartautų moterų ir mergaičių teisę į saugius abortus, tačiau šiai pagalbai turėtų būti taikoma tarptautinė humanitarinė teisė;

7. pabrėžia tai, kad atsparumo didinimas šalyse partnerėse yra ilgalaikis procesas ir kad dėl to jį reikia integruoti į vystymosi programas, kuriomis įtraukiami pažeidžiamiausi visuomenės segmentai, ir į finansinius įsipareigojimus; pabrėžia, kad naujame bendrame komunikate tai turėtų būti pripažįstama ir pritariama atsparumo skatinimui, kaip svarbiausiam šalių partnerių, ypač nestabilių valstybių, darnaus vystymosi strategijų elementui; pažymi, kad šios strategijos turi būti pritaikytos konkrečioms aplinkybėms ir derėti su vystymosi veiksmingumo principais, dėl kurių susitarta tarptautiniu lygmeniu: šalių partnerių, gaunančių paramą, atsakomybės už vystymosi prioritetus (įskaitant suderinimą su nacionalinėmis vystymosi strategijomis), susitelkimo į rezultatus, įtraukį partnerysčių ir skaidrumo bei atskaitomybės principais; pabrėžia, kad šiuo požiūriu svarbus Europos Parlamento, nacionalinių parlamentų ir pilietinės visuomenės stebėsenos ir kontrolės vaidmuo;

8. primygtinai ragina Komisiją įtraukti atsparumą ir jo daugiaaspektiškumą į savo politinį dialogą su besivystančiomis šalimis kaip pagrindinį elementą;

9. pabrėžia, koks visapusiškai svarbus su atsparumu susijusių ES veiksmų teikiant humanitarinę ir vystymosi pagalbą bendras programavimas, siekiant užtikrinti didžiausią galimą papildomumą ir mažesnę pagalbos suskaidymą, taip pat užtikrinti, kad trumpalaikiais veiksmais būtų padėtas pagrindas vidutinės trukmės ir ilgalaikėms intervencijoms;

10. pabrėžia, kaip svarbu teikti techninę pagalbą mažiausiai išsivysčiusioms šalims ir nestabilioms valstybėms, ypač tvarios žemėtvarkos, ekosistemų išsaugojimo ir vandentiekos srityse, nes jos yra itin svarbios siekiant naudoti tiek aplinkai, tiek nuo jos priklausomiems žmonėms;

11. primena, kad būtent nepasiturintiems žmonėms labiausiai gresia ilgai jausti dideles nelaimių pasekmes, susijusias su pajamomis ir gerove; primygtinai tvirtina, kad todėl svarbiausias ir visaapimantis ES vystomojo bendradarbiavimo tikslas turi būti skurdo panaikinimas darnaus vystymosi sąlygomis, kad visiems būtų užtikrintas orumas ir deramos gyvenimo sąlygos;

12. pabrėžia, kad stiprinant atsparumą itin svarbus nelaimių rizikos mažinimas; ragina ES užtikrinti, kad jos atsparumo skatinimo veiksmai naujame bendrame komunikate būtų suderinti su įsipareigojimais ir tikslais, nustatytais Sendajaus nelaimių rizikos mažinimo programoje, ir kad jie būtų įgyvendinami pasitelkiant Europos Komisijos Sendajaus veiksmų planą, kuriuo skatinama visoms ES politikos kryptims taikyti nelaimių rizika grindžiamą požiūrį, taip pat užtikrinti, kad šiam prioritetui būtų skirta pakankamai išteklių; pabrėžia, kad rizikos valdymas yra itin svarbus siekiant darnaus vystymosi,

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

ir ragina tobulinti įtraukias vietas ir nacionalines nelaimių rizikos mažinimo strategijas ir vystyti visą visuomenę ir visas pavojaus rūšis apimančių požiūrį, taikomą valdant nelaimių riziką, taip siekiant sumažinti pažeidžiamumą ir padidinti atsparumą; ragina stiprinti sąsajas tarp nelaimių rizikos mažinimo, prisitaikymo prie klimato kaitos ir miestų politikos bei iniciatyvų;

13. ragina stiprinti asmeninį ir bendruomenių atsparumą ir daugiausia dėmesio skirti pažeidžiamoms grupėms, įskaitant labiausiai nepasiturinčius visuomenės atstovus, mažumas, šeimas, moteris, vaikus, migrantus, užsikrėtusius ŽIV žmones, LGBTI asmenis, neįgaliuosius ir pagyvenusius žmones, kad jie ir toliau būtų laikomi svarbiausiais skatinant atsparumą ES išorės veiksnių srityje; atkreipia dėmesį į itin svarbų pilietinės visuomenės ir vietos bendruomenių vaidmenį didinant atsparumą; taip pat pabrėžia, kad svarbu rinkti ir skleisti pagal atitinkamus aspektus suskirstytus duomenis, kad būtų galima suprasti pažeidžiamų grupių padėtį ir ją spręsti;

14. nurodo, kad veiksmingai didinant atsparumą privalu pripažinti šeimų reikšmę ir stiprinti jų gebėjimą atlaikyti sukrėtimus;

15. ragina vykdyti programavimą atsižvelgiant į lyčių aspektą, kad taip būtų skatinamas moterų dalyvavimas ir sprendžiami moterims rūpimi klausimai, kylantys stiprinant jų atsparumą nelaimėms ir klimato kaitai, taip pat kad būtų užtikrinamos moterų teisės, įskaitant teises į nuosavybę ir žemės nuosavybės apsaugą, pvz., susijusias su vandeniu, miškais, apgyvendinimu ir kitu turto;

16. ragina toliau dėti pastangas siekiant gerinti moterų ir mergaičių prieigą prie švietimo sveikatos ir lytinės sveikatos klausimais, šeimos planavimo, nėščiųjų priežiūros ir seksualinės bei reprodukcinės sveikatos ir teisių, būtent skirti dėmesio didele dalimi nepasiektam 5-ajam Tūkstantmečio vystymosi tikslui (TVT) dėl gimdyvių sveikatos, taip pat mažinti naujagimių ir vaikų mirtingumą ir vengti labai rizikingų gimdymų;

17. pabrėžia, kaip svarbu esant nepaprastajai padėčiai suteikti galimybę pasinaudoti sveikatos priežiūros ir kitomis paslaugomis, taip pat galimybę gauti vandens, užtikrinti sanitarijos ir higienos sąlygas ir ilgalaikį visuomenės sveikatos planavimą;

18. atkreipia dėmesį į ypatingą problemą, kurią kelia priverstinis ir užsitęsęs gyventojų perkėlimas daugeliui nestabilių ir nukentėjusių nuo konfliktų šalių bei jų kaimynystėje esančių šalių; pabrėžia, kad privalu besąlygiškai užtikrinti perkeltų asmenų apsaugą ir kad visų svarbiausia didinti nukentėjusių gyventojų ir juos priimančių bendruomenių atsparumą ir savarankiškumą, kaip nustatyta Komisijos komunikate „Gyventi oriai“; primena, koks svarbus savarankiškumas skatinant orumą ir atsparumą;

19. pabrėžia, jog reikia išplėsti Konvencijos dėl pabėgėlių ir Kampalos konvencijos taikymo sritį, siekiant apsaugoti perkeltus asmenis visame pasaulyje ir jiems padėti, taip pat apsaugoti nuo įvairių smurto formų, pvz., prekybos žmonėmis ir smurto dėl lyties, nukentėjusius asmenis, nes jie gali pagrįstai baimintis persekiojimo arba jiems gali kilti pavojus patirti didelę žalą;

20. pripažįsta, kad valstybės atsparumas yra svarbus atsparumo aspektas, ir pabrėžia, kad šalių atsparumą ir stabilumą tiesiogiai lemia pagarba žmogaus teisėms, demokratijos tvirtumas, teisinė valstybė ir geras valdymas, pasitikėjimas institucijomis ir atskaitomybė šalies piliečiams, tačiau svarbiausia – pavienių ar asociacijose dalyvaujančių piliečių įtraukimas į galimų sprendimų paiešką – tikslai, kurių kiekvieną privalu skatinti ir ginti įgyvendinant VESS; pabrėžia, kaip svarbu, siekiant stiprinti atsparumą, gerinti pagrindines viešąsias paslaugas, pvz., švietimą, sveikatos apsaugą, vandentiekį ir sanitarines sąlygas;

21. pabrėžia, kad atsparumo koncepcija ES išorės veiksnių srityje turėtų išlaikyti pasaulinio masto geografinę aprėptį; pažymi, kad atsparumo didinimas turėtų būti vienas iš žmogaus teisių ir darnaus vystymosi šalyse partnerėse skatinimo tikslų ir neturėtų būti apsiribojama geografinėmis zonomis, patiriančiomis saugumo krizes, darančias tiesioginį poveikį ES; pabrėžia, kad skatinant atsparumą visais atvejais reikėtų teikti pirmenybę ir ypač daug dėmesio skirti mažiausiai išsivysčiusioms šalims, nestabilioms valstybėms ir šalims, patiriančioms pasikartojančias ir sezonines krizes, ir naikinti pagrindines krizių priežastis, būtent stiprinant prevencines priemones ir vykdant pasirengimo veiklą;

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

22. pabrėžia, kokios svarbios yra išankstinio įspėjimo sistemos ir išankstinio reagavimo pajėgumai, kaip mechanizmas atsparumui skatinti, ir ragina ES šioje srityje dėti daugiau pastangų, būtent skatinti glaudesnę skirtingų šios srities veiklos vykdytojų, ypač ES delegacijose, bendradarbiavimą ir rengti bendras nestabilių sąlygų analizes ir mainus su panašiais pavojais susiduriančiuose regionuose, kuriuose dažnos gaivalinės nelaimės, nes tai paskatintų geresnę suvokimą ir geriau koordinuotą atsaką rengiant ES politikos dokumentus, taip pat tarp ES institucijų ir valstybių narių;
23. ragina skirti pakankamai lėšų atsparumui skatinti, atsižvelgiant į tai, kad atsparumas – vienas iš ES strateginių prioritetų; palankiai vertintų strateginius apsvaistymus, prieš priimant kitą daugiametę finansinę programą, apie tai, kaip ES gali veiksmingiau panaudoti turimas išorės finansavimo priemones ir novatoriškus mechanizmus ir toliau užtikrinti, kad jie derės su vystymosi veiksmingumo principais, dėl kurių susitarta tarptautiniu lygmeniu, taip siekiant, kad į vystymosi ir paramos strategijas bei programas būtų sistemingai įtraukiamas atsparumas; pabrėžia, kad veiksmai gali būti finansuojami pagal skirtingas priemones taikant papildomumo principą ir pabrėžia, kad naudojant lėšas, gautas pagal vystomojo bendradarbiavimo priemonę, pagrindinis tikslas ir toliau turi būti skurdo mažinimas;
24. pabrėžia, kad, atsižvelgiant į nelaimių ir krizių aplinkybes, reikia stiprinti ir plėtoti švietimą ir gerinti informacijos bei žinių sklaidą, rinkimą ir perdavimą, nes tai padės stiprinti bendruomenių atsparumą, skatinti elgsenos pokyčius ir formuoti pasirengimo nelaimėms kultūrą;
25. ragina stiprinti viešojo ir privačiojo sektorių bendradarbiavimą siekiant atsparumo; atsižvelgdamas į tai, primena, koks svarbus Komisijos komunikatas „Didesnis privačiojo sektoriaus vaidmuo siekiant integracinio ir tvaraus augimo besivystančiose šalyse“; ragina Komisiją ir toliau paprastinti sąlygas įsitraukti privačiajam sektoriui, sukuriant paskatų ir tinkamą aplinką, kad privatūs subjektai galėtų dalyvauti didinant atsparumą ir mažinant riziką šalyse partnerėse;
26. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai.
-

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0243

Kova su antisemitizmu**2017 m. birželio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl kovos su antisemitizmu (2017/2692(RSP))**

(2018/C 307/29)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), ypač į jos preambulę, antrą įtrauką, ketvirtą–septintą įtrauką, 2 straipsnį, 3 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą ir 6 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 17 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2000 m. gruodžio 7 d. Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją,
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 28 d. Tarybos pamatinį sprendimą 2008/913/TVR dėl kovos su tam tikromis rasizmo ir ksenofobijos formomis bei apraiškomis baudžiamosios teisės priemonėmis ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/29/ES, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos standartai ir kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2001/220/TVR ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į tai, kad 2015 m. priimta Europos saugumo darbotvarkė,
- atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 20 d. Europos Tarybos rezoliuciją Nr. 2106 (2016) „Atnaujintas įsipareigojimas kovoti su antisemitizmu Europoje“,
- atsižvelgdamas į pirmojo metinio Komisijos kolokviumo pagrindinių teisių klausimais, surengto 2015 m. spalio 1 ir 2 d. ir pavadinto „Tolerancija ir pagarba. Antisemitinės ir antimusulmoniškos neapykantos prevencija ir kova su ja Europoje“ išvadas,
- atsižvelgdamas į tai, kad 2015 m. gruodžio mėn. Komisija paskyrė kovos su antisemitizmu koordinatorių,
- atsižvelgdamas į tai, kad 2016 m. birželio mėn. įsteigta ES kovos su rasizmu, ksenofobija ir kitų formų netolerancija aukšto lygio grupė,
- atsižvelgdamas į Kovos su neteisėtu neapykantos kurstymu internete elgesio kodeksą, dėl kurio 2016 m. gegužės 31 d. susitarė Komisija ir svarbiausios IT bendrovės bei kitos platformos ir socialinių tinklų bendrovės,
- atsižvelgdamas į 2016 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją dėl pagrindinių teisių padėties Europos Sąjungoje (2012 m.) ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į tikslinius smurtinius teroristinius išpuolius prieš žydų bendruomenės narius, per pastaruosius metus įvykdytus keliose valstybėse narėse,
- atsižvelgdamas į tai, kad už visų piliečių saugumą ir saugą pirmiausia yra atsakingos šalių vyriausybės, todėl jos turi visų pirma užtikrinti stebėseną ir smurto, įskaitant antisemitinį smurtą, prevenciją ir vykdyti pažeidėjų baudžiamąjį persekiojimą,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 dalį,

⁽¹⁾ OL L 328, 2008 12 6, p. 55.⁽²⁾ OL L 315, 2012 11 14, p. 57.⁽³⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0485.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

- A. kadangi ES valstybėse narėse pastaraisiais metais labai padaugėjo antisemitinių išpuolių, kaip nurodyta Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos (ESBO), Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros (FRA) ir kitų organizacijų pranešimuose;
- B. kadangi skelbiama, jog įgyvendintos tikslinės saugumo priemonės padėjo užkirsti kelią smurtiniams antisemitiniams išpuoliams ir sumažinti jų skaičių;
- C. kadangi kova su antisemitizmu yra visos visuomenės uždavinys;
1. pabrėžia, kad neapykantą kurstanti kalba ir bet kokio pobūdžio smurtas prieš žydų tautybės ES piliečius yra nesuderinami su Europos Sąjungos vertybėmis;
 2. ragina valstybes nares ir Sąjungos institucijas bei agentūras perimti ir taikyti darbinę antisemitizmo apibrėžtį, taikomą Tarptautinio Holokausto aukų atminimo aljanso (angl. *International Holocaust Remembrance Alliance*, IHRA) ⁽¹⁾, kad būtų remiamos teisminės ir teisėsaugos institucijos joms siekiant veiksmingiau ir efektyviau nustatyti ir patraukti atsakomybėn antisemitinių išpuolių vykdytojus, šiuo klausimu taip pat ragina valstybes nares sekti Jungtinės Karalystės ir Austrijos pavyzdžiu;
 3. ragina valstybes nares imtis visų reikalingų priemonių, kad būtų aktyviai prisidedama prie jų žydų tautybės piliečių ir žydų religinių, švietimo ir kultūros įstaigų saugumo užtikrinimo, glaudžiai konsultuojantis ir palaikant dialogą su žydų bendruomenėmis, pilietinės visuomenės organizacijomis ir NVO, kovojančiomis prieš diskriminaciją;
 4. palankiai vertina tai, kad buvo paskirtas Komisijos kovos su antisemitizmu koordinatorius, ir primygtinai ragina Komisiją teikti visas reikiamas priemones ir paramą, kad jis galėtų kuo efektyviau vykdyti veiklą;
 5. ragina valstybes nares paskirti nacionalinius kovos su antisemitizmu koordinatorius;
 6. ragina nacionalinių ir regioninių parlamentų narius ir politinius vadovus sistemingai ir viešai smerkti antisemitinius pareiškimus, parengti atkirtį duoti skirtų kalbų ir skleisti priešingas idėjas, taip pat sudaryti įvairioms partijoms priklausančių narių parlamentines kovos su antisemitizmu grupes, siekiant sustiprinti visų politinių jėgų kovą su antisemitizmu;
 7. pabrėžia svarbų pilietinės visuomenės organizacijų ir švietimo vaidmenį užkertant kelią visų formų neapykantai ir netolerancijai ir kovojant su jomis, taip pat ragina padidinti finansinę paramą;
 8. ragina valstybes nares paskatinti žiniasklaidą propaguoti pagarbą visiems tikėjimams ir branginti įvairovę, taip pat rengti žurnalistų mokymus visų formų antisemitizmo klausimais, siekiant spręsti galimų išankstinių nuostatų problemas;
 9. ragina valstybes nares, kuriose dar nelaikoma, kad su rase, tautybe ar etnine kilme, religija ar tikėjimu susiję motyvai yra nusikalstamos veikos sunkinanti aplinkybė, kuo greičiau ištaisyti šią padėtį ir visapusiškai bei tinkamai įgyvendinti ir taikyti Tarybos pamatinį sprendimą dėl kovos su tam tikromis rasizmo ir ksenofobijos formomis bei apraiškomis baudžiamosios teisės priemonėmis, kad būtų užtikrinta, jog už antisemitinius veiksmus valstybės narės valdžios institucijos patrauktų baudžiamojon atsakomybėn tiek internete, tiek neinternetinėje aplinkoje;
 10. primygtinai teigia, kad teisėsaugos institucijoms būtina suteikti tikslinį mokymą, kaip kovoti su nusikaltimais dėl neapykantos ir su diskriminacija, kad būtina sukurti specialius kovos su neapykantos nusikaltimais policijos skyrius, jei tokių skyrių dar nėra, ir ragina ES agentūras ir tarptautines organizacijas padėti valstybėms narėms organizuoti tokius mokymus;
 11. ragina visais lygmenimis vykdyti tarpvalstybinį bendradarbiavimą persekiojant už neapykantos nusikaltimus, visų pirma persekiojant už sunkią nusikalstamą veiklą, tokią kaip teroristinė veikla;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=50144

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

12. ragina ES ir jos valstybes nares sustiprinti pastangas siekiant užtikrinti, kad būtų sukurta visapusiška ir veiksminga sistema, kurią taikant būtų sistemingai renkami patikimi, aktualūs ir palyginami duomenys apie neapykantos nusikaltimus, suskirstyti pagal motyvus, įskaitant teroro aktus;
 13. ragina valstybes nares elgesio kodekso, dėl kurio susitarė Komisija ir pagrindinės IT bendrovės, klausimu primygtinai reikalauti, kad interneto tarpininkai ir socialinių tinklų platformos nedelsiant imtųsi veiksmų, kuriais būtų vykdoma antisemitinės neapykantos kurstymo prevencija ir su juo kovojama;
 14. pabrėžia, kad mokyklos turi unikalią galimybę skleisti tolerancijos ir pagarbos vertybes, nes jos bendrauja su vaikais nuo jauno amžiaus;
 15. ragina valstybes nares skatinti mokyti apie Holokaustą (Šoa) mokyklose ir užtikrinti, kad mokytojai būtų tinkamai parengti šiai užduočiai ir kad jie galėtų tinkamai atsižvelgti į klasės įvairovę; taip pat ragina valstybes nares išnagrinėti galimybę persvarstyti vadovėlių turinį, kad žydų istorija ir dabartinis žydų gyvenimas būtų išsamiai ir adekvačiai nušviesti be jokių formų antisemitizmo;
 16. prašo Komisiją ir valstybes nares padidinti finansinę paramą tikslinei veiklai ir mokomiesiems projektams, plėtoti ir stiprinti partnerystes su Europos žydų bendruomenėmis ir institucijomis, ir paskatinti įvairių tikėjimų vaikų ir jaunimo mainus rengiant bendrus renginius, pradėdant ir remiant šios srities informuotumo kampanijas;
 17. ragina Komisiją palaikyti glaudžius ryšius su tarptautiniais veikėjais, kaip antai UNESCO, ESBO ir Europos Taryba, taip pat su tarptautiniais partneriais, kad su antisemitizmu būtų kovojama tarptautiniu lygmeniu;
 18. ragina Komisiją prašyti, kad jai būtų suteiktas konsultanto statusas IHRA;
 19. ragina visas valstybes nares sausio 27 d. oficialiai minėti Tarptautinę Holokausto aukų atminimo dieną;
 20. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, ES valstybių narių ir šalių kandidačių vyriausybėms bei parlamentams, Europos Tarybai, ESBO ir Jungtinėms Tautoms.
-

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0244

Aukšto lygio JT konferencija darnaus vystymosi tikslo Nr. 14 įgyvendinimui remti (JT konferencija vandenynų klausimu)

2017 m. birželio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl aukšto lygio JT konferencijos darnaus vystymosi tikslo Nr. 14 įgyvendinimui paremti (JT Vandenyno konferencija) (2017/2653(RSP))

(2018/C 307/30)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos ⁽¹⁾ ir jo tikslus,
 - atsižvelgdamas į artėjančią aukšto lygio JT konferenciją darnaus vystymosi tikslo Nr. 14 įgyvendinimui paremti (JT Vandenyno konferencija), kuri bus surengta Jungtinių Tautų centrinėje būstinėje 2017 m. birželio 5–9 d.,
 - atsižvelgdamas į ketvirtąją aukšto lygio konferenciją „Mūsų vandenynas“, kurią Europos Sąjunga surengs Maltoje 2017 m. spalio 5–6 d.,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. kovo 30 d. Maltoje vykusią ministrų konferenciją dėl žvejybos Viduržemio jūroje,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio 10 d. Komisijos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai bendrą komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Tarptautinis vandenynų valdymas. Mūsų vandenynų darnaus valdymo darbotvarkė“ (JOIN(2016) 0049),
 - atsižvelgdamas į klausimą, į kurį atsakoma žodžiu, Komisijai „Aukšto lygio JT konferencija darnaus vystymosi tikslo Nr. 14 įgyvendinimui paremti (JT Vandenyno konferencija)“ (O-000031/2017 – B8-0311/2017),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 128 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi vandenynai ir jūros yra labai svarbūs mūsų gyvenimui, gerovei ir ateičiai; kadangi šiuo metu sparčiai blogėjanti vandenynų būklė – šylantys ir rūgštėjantys vandenynai, nykstantys koralai, didėjantis spaudimas žuvų ištekliams ir augantis šiukšlių kiekis jūrose, mus įspėja, kad atėjo laikas imtis veiksmų, kad būtų sutelktas reikiamas vadovavimas siekiant apsaugoti mūsų vandenynus;
- B. kadangi Komisijos narys K. Vella paragino ES imtis daugiau veiksmų ir labiau dalyvauti siekiant apsaugoti mūsų jūras ir vandenynus;
- C. kadangi grėsmės ekosistemoms ir žvejybos vietoms, kurias kelia su mėlynuoju augimu susijusi veikla, kaip antai jūros dugno kasyba, naftos žvalgyba ir potvynio bei bangų energijos naudojimas, kartu su šios veiklos keliama rizika, yra nežinomos, peržengia sienas ir daro įtaką tradiciniams žvejybos plotams;
- D. kadangi smulkiosios žvejybos atstovų prieiga prie rinkų ir išteklių yra JT darbotvarkės iki 2030 m. prioritetasis; kadangi žvejų nuomonė turėtų būti išklaudyta visais žuvininkystės politikos sprendimų priėmimo proceso etapais;
- E. kadangi daugiau kaip 90 proc. darbuotojų žvejybos sektoriuje yra smulkiosios žvejybos atstovai, iš kurių pusė yra moterys, ir jų sužvejojamų žuvų kiekis sudaro maždaug 50 proc. pasaulyje sužvejojamo žuvų kiekio; kadangi, kaip teigiama Maisto ir žemės ūkio organizacijos savanoriškose gairėse dėl tausios smulkiosios žvejybos užtikrinimo siekiant aprūpinimo maistu ir skurdo panaikinimo tikslo, smulkioji žvejyba yra vertingas gyvūninių baltymų šaltinis milijardams žmonių visame pasaulyje ir ji dažnai remia pakrančių bendruomenių vietos ekonomiką;

⁽¹⁾ OL L 354, 2013 12 28, p. 22.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

1. palankiai vertina iniciatyvą surengti aukšto lygio JT konferenciją, kurioje būtų sutelktas dėmesys tam, kad reikia imtis pasaulinio masto veiksmų siekiant sumažinti neigiamą žmonių veiklos poveikį vandenynams;
2. pažymi, kad nepaisant 2002 m. Johanesburge įvykusiame Pasaulio aukščiausio lygio susitikime dėl tvaraus vystymosi priimto pasaulinio išpareigojimo iki 2015 m. apriboti žuvų išteklių pereinamumą, 31,4 proc. pasaulio žuvų išteklių vis dar žvejojami pernelyg intensyviai; primena, kad žuvininkystės išteklių pereinamumas kelia rimtą grėsmę ne tik visoms jūrų ekosistemoms, bet ir aprūpinimui maistu ir viso pasaulio pakrančių bendruomenių ekonominiam ir socialiniam tvarumui;
3. yra susirūpinęs, kad vandenynų rūgštėjimas, kurį sukelia didėjantis anglies dioksido kiekis, daro didelį neigiamą poveikį daugeliui jūrų organizmų; pabrėžia, kad reikia parengti veiksmingas prisitaikymo ir tarpsektorines poveikio švelninimo priemones siekiant didinti vandenynų ir pakrančių ekosistemų atsparumą vandenynų rūgštėjimui ir žalingam klimato kaitos poveikiui;
4. pabrėžia, kad tam, kad būtų atkurti ir išsaugoti pereinamumą žuvų ištekliams viršijant dydį, kuriuo galima užtikrinti didžiausią galimą tausios žvejybos laimikį, pasaulio žuvininkystės valdymo srityje reikia įgyvendinti Sutartyse ir Bendroje žuvininkystės politikoje įtvirtintą ekosistemomis paremtą atsargumo principą;
5. ragina priimant bet kokius sprendimus dėl žuvininkystės subsidijų atsižvelgti į smulkiosios žvejybos specifiką, vietinių pobūdį ir labai svarbų vaidmenį užtikrinant aprūpinimo maistu savarankiškumą ir socialinį pakrančių bendruomenių išgyvenimą;
6. ragina valstybes prisiimti savo, kaip vėliavos, pakrantės, uosto ir rinkos valstybės, atitinkamą atsakomybę, visų pirma:
 - vėliavos valstybes – visapusiškai įgyvendinti tarptautines ir nacionalines valdymo priemones, siekiant užtikrinti, kad su jų vėliava plaukiojantys laivai laikytųsi taisyklių;
 - pakrantės valstybes – užtikrinti tausią žvejybą jų jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse ir kontroliuoti galimybę naudotis šiais vandenimis, siekiant užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai (NNN) žvejybai;
 - uosto valstybes – ratifikuoti ir visapusiškai įgyvendinti Jungtinių Tautų Maisto ir žemės ūkio organizacijos (FAO) Susitarimą dėl uosto valstybės priemonių;
 - rinkos valstybes – imtis priemonių, kad būtų užtikrintas geresnis kovos su NNN žvejyba, prekybos ir rinkos politikos koordinavimas;
7. pabrėžia, kad, laikantis JT darnaus vystymosi tikslo Nr. 14.5, svarbu išsaugoti bent 10 proc. pakrančių ir jūrų teritorijų;
8. pabrėžia JT darnaus vystymosi tikslo Nr. 14.5 svarbą didinant tvaraus jūrų išteklių naudojimo teikiamą ekonominę naudą mažoms besivystančioms salų valstybėms ir mažiausiai išsivysčiusiems šalims, be kita ko, pasitelkiant tvarų žuvininkystės valdymą, akvakultūrą ir turizmą;
9. ragina gerinti tvarų žuvininkystės valdymą, be kita ko, įgyvendinant mokslo žiniomis pagrįstas valdymo priemones;
10. ragina stiprinti visų valstybių regioninį bendradarbiavimą žuvininkystės valdymo srityje, siekiant tvaraus ir teisingo migruojančių rūšių išteklių naudojimo, visų pirma mokslinių išteklių būklės vertinimą, stebėsenos ir kontrolės ir žvejybos veiklos kontrolės srityje, kaip buvo raginama 1995 m. JT susitarime dėl žuvų išteklių ir trijose peržiūros konferencijose, įvykusiose 2006 m., 2010 m. ir 2016 m.; mano, kad regioninės žuvininkystės valdymo organizacijos (RŽVO) turėtų rūpintis visomis verslinės žvejybos tikslais naudojamomis rūšimis ir kad joms turėtų būti suteikta daugiau galių, kad jos galėtų efektyviai užtikrinti valdymo sprendimų vykdymą ir sankcijų taikymą.
11. ragina Komisiją ir Tarybą toliau skatinti bendros žuvininkystės politikos principus ir tikslus;
12. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams ir JTBBBB sekretoriui, prašydamas toliau perduoti šią rezoliuciją visoms šalims, kurios nėra ES valstybės narės.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

II

(Komunikatai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRIIMTI KOMUNIKATAI

EUROPOS PARLAMENTAS

P8_TA(2017)0232

Prašymas atšaukti Béla Kovács imunitetą

**2017 m. birželio 1 d. Europos Parlamento sprendimas dėl prašymo atšaukti Béla Kovács imunitetą
(2016/2266(IMM))**

(2018/C 307/31)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Vengrijos generalinio prokuroro dr. Péterio Polto 2016 m. rugsėjo 19 d. perduotą prašymą atšaukti Bėlos Kovácso imunitetą, kuris susijęs su baudžiamuoju procesu, kurį prieš jį inicijavo Centrinė tyrimą vykdanči prokuratūra ir kuris buvo paskelbtas 2016 m. spalio 3 d. plenariniame posėdyje,
- pakvietęs B. Kovácsą pateikti paaiškinimų 2017 m. sausio 12 d., sausio 30 d. ir kovo 22 d., kaip nurodyta Darbo tvarkos taisyklių 9 straipsnio 6 dalyje,
- atsižvelgdamas į Protokolo Nr. 7 dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 8 ir 9 straipsnius bei 1976 m. rugsėjo 20 d. Akto dėl Europos Parlamento narių rinkimų remiantis tiesiogine visuotine rinkimų teise 6 straipsnio 2 dalį,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 1964 m. gegužės 12 d., 1986 m. liepos 10 d., 2008 m. spalio 15 ir 21 d., 2010 m. kovo 19 d., 2011 m. rugsėjo 6 d. ir 2013 m. sausio 17 d. sprendimus ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Vengrijos Pagrindinio įstatymo 4 straipsnio 2 dalį, 2004 m. Įstatymo Nr. LVII dėl Vengrijoje išrinktų Europos Parlamento narių teisinio statuso 10 straipsnio 2 dalį ir 12 straipsnio 1 dalį ir 2012 m. Įstatymo Nr. XXXVI dėl Nacionalinės Asamblėjos 74 straipsnio 1 ir 3 dalis,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 5 straipsnio 2 dalį, 6 straipsnio 1 dalį ir 9 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą (A8-0203/2017),

⁽¹⁾ 1964 m. gegužės 12 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Wagner / Fohrmann ir Krier*, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; 1986 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Wybot / Faure ir kt.*, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; 2008 m. spalio 15 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Mote / Parlamentas*, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; 2008 m. spalio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Marra / De Gregorio ir Clemente*, C-200/07 ir C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; 2010 m. kovo 19 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Gollnisch / Parlamentas*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; 2011 m. rugsėjo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Patriciello*, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; 2013 m. sausio 17 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Gollnisch / Parlamentas*, T-346/11 ir T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

- A. kadangi Vengrijos generalinis prokuroras paprašė atšaukti Europos Parlamento nario Bėlos Kovácso imunitetą, kad būtų galima atlikti tyrimus siekiant patikrinti, ar jam turi būti pateikti kaltinimai dėl nusikalstamos veikos – sukčiavimo pasinaudojant biudžeto lėšomis, dėl kurio buvo patirti dideli finansiniai nuostoliai, pagal Vengrijos Baudžiamojo kodekso 396 straipsnio 1 dalies a punktą ir suklastotų privataus pobūdžio dokumentų panaudojimo įvairioms reikmėms pagal Baudžiamojo kodekso 345 straipsnį; kadangi, remiantis šiuo straipsniu, tas, kas naudoja suklastotą ar padirbtą dokumentą arba privataus pobūdžio dokumentą su neteisingu turiniu, kad pateiktų įrodymus apie teisės ar pareigos buvimą, pasikeitimą ar galiojimo pabaigą, padaro baudžiamąjį nusižengimą, už kurį baudžiama ne ilgesniu kaip vieneri metai laisvės atėmimu;
- B. kadangi pagal Protokolo Nr. 7 dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 9 straipsnį Europos Parlamento nariai naudojami savo valstybės teritorijoje imunitetais, kurie toje valstybėje yra suteikiami parlamento nariams;
- C. kadangi pagal Vengrijos Pagrindinio įstatymo 4 straipsnio 2 dalį parlamento nariai naudojami imunitetu; kadangi pagal Įstatymo Nr. LVII dėl Vengrijoje išrinktų Europos Parlamento narių teisinio statuso 10 straipsnio 2 dalį Europos Parlamento nariai naudojami imunitetu, kuris suteikiamas ir Vengrijos parlamento nariams, o pagal 12 straipsnio 1 dalį sprendimą dėl Europos Parlamento nario imuniteto atšaukimo priima Europos Parlamentas; kadangi pagal 2012 m. Įstatymo Nr. XXXVI dėl Nacionalinės Asamblėjos 74 straipsnio 1 dalį baudžiamasis procesas arba parlamento nariui atitinkamoje byloje savanoriškai neatšaukus savo imuniteto, teisės pažeidimo nagrinėjimo procesas jam gali būti taikomas tik gavus išankstinę Nacionalinės Asamblėjos sutikimą; kadangi pagal minėtojo įstatymo 74 straipsnio 3 dalį, kol nepateiktas kaltinimas, pateikimą prašymą atšaukti imunitetą pateikia generalinis prokuroras;
- D. kadangi pagal 2005 m. rugsėjo 28 d. Europos Parlamento sprendimo 2005/684/EB, Euratomas, kuriuo patvirtinamas Europos Parlamento narių statusas ⁽¹⁾, 21 straipsnio 1 ir 2 dalis Parlamento nariai turi teisę naudotis savo nuožiūra pasirinkto asmeninio personalo paslaugomis ir Parlamentas padengia išlaidas, Parlamento narių realiai patirtas tokio personalo samdymui;
- E. kadangi pagal Biuro 2008 m. gegužės 19 d. ir liepos 9 d. sprendimo dėl Europos Parlamento narių statuto įgyvendinimo taisyklių (toliau – Įgyvendinimo taisyklės) 34 straipsnio 4 dalį, išlaidos, susijusios su susitarimais dėl stažuotės, remiantis Biuro nustatytomis sąlygomis, taip pat gali būti kompensuojamos;
- F. kadangi pagal Biuro 2010 m. balandžio 19 d. sprendimo dėl Parlamento narių stažuotojų taisyklių 1 straipsnio 1 dalį siekiant prisidėti prie Europos švietimo ir profesinio mokymo, taip pat paskatinti geresnę institucijos veiklos suvokimą, Europos Parlamento nariai gali suteikti galimybę atlikti stažuotes per plenarinius posėdžius Briuselyje ir Strasbūre arba vykdančią savo kaip Parlamento narių veiklą šalyje, kurioje atitinkami Parlamento nariai išrinkti;
- G. kadangi pagal Stažuotojų taisyklių 5 straipsnio 1 ir 2 dalis konkrečios stažuotės sąlygos nustatomos raštu sudaromame susitarime dėl stažuotės, kurį pasirašo Parlamento narys ir stažuotojas; kadangi į susitarimą dėl stažuotės įtraukiamas punktas, kuriame aiškiai nurodoma, kad Europos Parlamentas negali būti laikomas susitarimo šalimi; kadangi pagal 5 straipsnio 4 dalį su stažuotėmis susijusios išlaidos, įskaitant stipendijas ir draudimo išlaidas (jei jas apmoka Parlamento narys), padengiamos iš Parlamento nario padėjėjo išmokos lėšų, kaip nurodyta Įgyvendinimo taisyklių 33 straipsnio 4 dalyje, neviršijant šiai išmokai skirtų lėšų;
- H. kadangi pagal Stažuotojų taisyklių 1 straipsnio 1 dalies paskutinį sakinį stažuotojui skiriama stipendija negali iš tiesų būti užslėptos formos atlyginimas; kadangi pagal 7 straipsnio 1 dalį stažuotės laikotarpiu visa atsakomybė už stažuotojus tenka Parlamento nariui, pas kurį stažuojamasi;

⁽¹⁾ OL L 262, 2005 10 7, p. 1.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

- I. kadangi šiuo atveju Parlamentas nerado jokių *fumus persecutionis* įrodymų, t. y. nesama pakankamai rimtų ir aiškių įtarimų, kad prašymas atšaukti imunitetą pateiktas dėl proceso, kuris pradėtas siekiant pakenkti atitinkamo Parlamento nario politinei reputacijai;
- J. kadangi buvusio Parlamento pirmininko sprendimas skirti B. Kovácsui papeikimą už tai, kad jis pažeidė Elgesio kodekso ⁽¹⁾ 1 straipsnio a dalį negali būti laikomas prilygstančiu teisminei sprendimui, sudarančiam *res judicata* dėl klausimų, su kuriais susijęs Centrinės tyrimą vykdančios prokuratūros pradėtas baudžiamasis procesas; kadangi dėl to nepažeidžiamas principas *ne bis in idem*; kadangi dėl šių priežasčių buvusio Parlamento pirmininko pagal Elgesio kodeksą skirta sankcija netrukdo pradėti ar vykdyti baudžiamojo proceso Vengrijoje siekiant nustatyti, ar jam turi būti pateikti kaltinimai;
 1. nusprendžia atšaukti Béla Kovács imunitetą;
 2. paveda Pirmininkui nedelsiant perduoti šį sprendimą ir atsakingo komiteto pranešimą kompetentingai Vengrijos institucijai ir Bélai Kovácsui.

⁽¹⁾ Žr. Darbo tvarkos taisyklių I priedą, Europos Parlamento narių elgesio kodeksą finansinių interesų ir interesų konfliktų klausimais.

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

III

(Parengiamieji aktai)

EUROPOS PARLAMENTAS

P8_TA(2017)0201

ES ir Mongolijos pagrindų susitarimas dėl partnerystės ir bendradarbiavimo (Kroatijos Respublikos įstojimas į Europos Sąjungą) ***

2017 m. gegužės 16 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Mongolijos pagrindų susitarimo dėl partnerystės ir bendradarbiavimo protokolo, kuriuo atsižvelgiama į Kroatijos Respublikos įstojimą į Europos Sąjungą, sudarymo Europos Sąjungos ir jos valstybių narių vardu projekto (09264/2016 – C8-0455/2016 – 2015/0113(NLE))

(Pritarimo procedūra)

(2018/C 307/32)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (09264/2016),
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Mongolijos pagrindų susitarimo dėl partnerystės ir bendradarbiavimo protokolo, kuriuo atsižvelgiama į Kroatijos Respublikos įstojimą į Europos Sąjungą, projektą (08940/2016),
 - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 207 ir 209 straipsnius ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą (C8-0455/2016),
 - atsižvelgdamas į savo Darbo tvarkos taisyklių 99 straipsnio 1 ir 4 dalis, taip pat į 108 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto rekomendaciją (A8-0074/2017),
1. pritaria protokolo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Mongolijos parlamentams ir vyriausybėms.

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

P8_TA(2017)0202

ES ir Bosnijos ir Hercegovinos stabilizacijos ir asociacijos susitarimas (Kroatijos Respublikos įstojimas į Europos Sąjungą) ***

2017 m. gegužės 16 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Bosnijos ir Hercegovinos stabilizacijos ir asociacijos susitarimo protokolo, kuriuo atsižvelgiama į Kroatijos Respublikos įstojimą į Europos Sąjungą, sudarymo Sąjungos bei jos valstybių narių vardu projekto (13824/2016 – C8-0527/2016 – 2016/0311(NLE))

(Pritarimo procedūra)

(2018/C 307/33)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (13824/2016),
 - atsižvelgdamas į Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Bosnijos ir Hercegovinos stabilizacijos ir asociacijos susitarimo protokolo, kuriuo atsižvelgiama į Kroatijos Respublikos įstojimą į Europos Sąjungą, projektą (13823/2016),
 - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 217 straipsnį, 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punkto i papunktį ir 218 straipsnio 8 dalies antrą pastraipą (C8-0527/2016),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 99 straipsnio 1 ir 4 dalis, taip pat į 108 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto rekomendaciją (A8-0169/2017),
1. pritaria protokolo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Bosnijos ir Hercegovinos parlamentams ir vyriausybėms.

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

P8_TA(2017)0203

ES ir Norvegijos Karalystės susitarimas dėl papildomų taisyklių, susijusių su išorės sienų ir vizų finansinės paramos priemone ***

2017 m. gegužės 16 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Norvegijos Karalystės susitarimo dėl papildomų taisyklių, susijusių su išorės sienų ir vizų finansinės paramos priemone kaip Vidaus saugumo fondo dalimi 2014–2020 m. laikotarpiu, sudarymo Sąjungos vardu projekto (13710/2016 – C8-0005/2017 – 2016/0322(NLE))

(Pritarimo procedūra)

(2018/C 307/34)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (13710/2016),
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Norvegijos Karalystės susitarimo dėl papildomų taisyklių, susijusių su išorės sienų ir vizų finansinės paramos priemone kaip Vidaus saugumo fondo dalimi 2014–2020 m. laikotarpiu, projektą (13711/2016),
 - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 77 straipsnio 2 dalį ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punkto v papunktį (C8-0005/2017),
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto laišką,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 99 straipsnio 1 ir 4 dalis ir į 108 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto rekomendaciją (A8-0174/2017),
1. pritaria susitarimo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Norvegijos Karalystės parlamentams ir vyriausybėms.

2017 m. gegužės 16 d., antradienis

P8_TA(2017)0204

ES prisijungimas prie Tarptautinio medvilnės pramonės patariamojo komiteto (ICAC) ***

2017 m. gegužės 16 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos prisijungimo prie Tarptautinio medvilnės pramonės patariamojo komiteto (ICAC) projekto (15540/2016 – C8-0024/2017 – 2016/0349(NLE))

(Pritarimo procedūra)

(2018/C 307/35)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (15540/2016),
 - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 207 straipsnio 3 ir 4 dalis ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punkto v papunktį (C8-0024/2017),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 99 straipsnio 1 ir 4 dalis, taip pat į 108 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto rekomendaciją (A8-0187/2017),
1. pritaria susitarimo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių parlamentams ir vyriausybėms.

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

P8_TA(2017)0209

Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimas pagal paraišką „EGF/2016/008 FI/Nokia Network Systems“**2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo (Suomijos paraiška „EGF/2016/008 FI/Nokia Network Systems“) (COM(2017)0157 – C8-0131/2017 – 2017/2058(BUD))**

(2018/C 307/36)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2017)0157 – C8-0131/2017),
 - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1309/2013 dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (2014–2020 m.), kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1927/2006 ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiamečių finansinė programa ⁽²⁾, ir ypač į jo 12 straipsnį,
 - atsižvelgdami į 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo ⁽³⁾, ir ypač į jo 13 punktą,
 - atsižvelgdamas į trišalio dialogo procedūrą, numatytą pagal 2013 m. gruodžio 2 d. Tarpinstitucinio susitarimo (TIS) 13 punktą,
 - atsižvelgdamas į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto laišką,
 - atsižvelgdamas į Regioninės plėtros komiteto laišką,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą (A8–0196/2017),
- A. kadangi Sąjunga, siekdama teikti papildomą paramą darbuotojams, patiriantiems žalą dėl esminių struktūrinių pasaulio prekybos sistemos pokyčių ar pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės, ir padėti jiems vėl integruotis į darbo rinką, nustatė teisėkūros ir biudžetines priemones;
- B. kadangi, remiantis 2008 m. liepos 17 d. taikinimo posėdyje patvirtinta bendra Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos deklaracija ir tinkamai atsižvelgiant į 2013 m. gruodžio 2 d. tarpinstitucinio susitarimo nuostatas dėl sprendimų mobilizuoti Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (EGF) lėšas priėmimo, Sąjungos finansinė parama atleistiems darbuotojams turėtų būti dinamiška ir kuo greičiau ir veiksmingiau prieinama;
- C. kadangi Sąjunga skatina globalizaciją; kadangi Sąjunga rūpinasi asmenimis, kurie šiuo metu patiria pasaulio rinkos pokyčius; kadangi priimtas EGF reglamentas atspindi Parlamento ir Tarybos pasiektą susitarimą vėl pradėti taikyti su krize susijusį mobilizavimo kriterijų, nustatyti, kad Sąjungos finansinis įnašas yra 60 % bendrų numatomų išlaidų pagal siūlomas priemones, išplėsti reikalavimus atitinkančių veiksmų ir paramos gavėjų sąrašą įtraukiant į jį savarankiškai dirbančius asmenis ir jaunimą ir finansuoti paskatas nuosavam verslui steigti;

⁽¹⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 855.⁽²⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 884.⁽³⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1.

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

- D. kadangi Suomija pateikė paraišką „EGF/2016/008 FI/Nokia Network Systems“ dėl finansinės EGF paramos, po to, kai buvo atleisti darbuotojai ekonomikos sektoriuje, kuris priskiriamas NACE 2 red. 26 skyriui (Kompiuterių, elektroninių ir optinių gaminių gamyba), iš bendrovės „Nokia Oy“ (toliau – „Nokia Network Systems“) ir trijų tiekimo bei tolesnės gamybos grandies įmonių, veikiančių daugiausia NUTS 2 lygio regionuose Helsinkis-Ūsima (Ūsima) (FI1B), Vakarų Suomija (Pirkanma) (FI19) ir Šiaurės ir Rytų Suomija (Šiaurės Pohjanma) (FI1D) ir kadangi tikimasi, kad priemonėmis pasinaudos 821 iš 945 atleistų darbuotojų, atitinkančių reikalavimus EGF paramai gauti;
- E. ši paraiška buvo pateikta laikantis EGF reglamento 4 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytų intervencijos kriterijų, pagal kuriuos per ataskaitinį keturių mėnesių laikotarpį valstybėje narėje turi būti atleista ne mažiau kaip 500 darbuotojų, įskaitant iš tiekimo ir tolesnės gamybos grandies įmonių atleistus darbuotojus;
1. pritaria Komisijai, kad įvykdytos EGF reglamento 4 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytos sąlygos ir kad todėl Suomija turi teisę pagal šį reglamentą gauti finansinę 2 641 800 EUR paramą, kuri sudaro 60 proc. bendrų išlaidų, siekiančių 4 403 000 EUR;
 2. pažymi, kad Suomija paraišką dėl EGF finansinės paramos pateikė 2016 m. lapkričio 22 d. ir kad, Suomijai sparčiai suteikus papildomą informaciją, 2017 m. balandžio 7 d. Komisija baigė tos paraiškos vertinimą ir tą pačią dieną informavo Parlamentą;
 3. primena, kad jau pateikta 15 su kompiuterinių, elektroninių ir optinių gaminių gamybos sektoriumi susijusių EGF paraiškų; tris iš jų pateikė Suomija ⁽¹⁾ ir visos jos buvo pagrįstos globalizacijos kriterijumi; pažymi, kad keturios paraiškos iš 15 buvo susijusios su bendrovėmis „Nokia“; atkreipia dėmesį į tai, kad galutinėse ataskaitose dėl 2012 m. paraiškos nurodoma, jog po dvejų metų nuo tos dienos, kai Suomija pateikė paraišką dėl EGF paramos, 44 proc. EGF veikloje dalyvavusių asmenų turėjo darbą, o, kalbant apie 2013 m. paraišką, darbą turėjo 65 proc. dalyvių; tikisi, kad Komisija į laikotarpio vidurio vertinimą, kurį reikia pateikti iki 2017 m. birželio 30 d. ⁽²⁾, įtrauks išsamią informaciją apie EGF paramą gaunančių asmenų ilgalaikės reintegracijos į darbo rinką lygį, kaip jau raginta Parlamento 2016 m. rugsėjo 15 d. rezoliucijoje ⁽³⁾;
 4. primena, kad IRT sektorius atlieka itin svarbų struktūrinį vaidmenį Suomijos ekonomikoje; mano, kad pastarieji atleidimai iš bendrovės „Nokia Oy“ atspindi tendenciją, veikiančią visą Suomijos technologijos pramonę, kurioje darbuotojų skaičius pastaruosius dvejus metus yra itin nestabilus dėl didelio spaudimo padidinti veiksmingumą ir išlaikyti produktų konkurencingumą;
 5. primena, kad IRT sektorius yra labai jautrus pokyčiams pasaulio rinkoje; pažymi, kad šiame sektoriuje vyksta pasaulinė konkurencija ir tai reiškia, kad visi rinkos veikėjai gali konkuruoti dėl tų pačių klientų, o darbuotojų buvimo vieta ir kultūrinė aplinka turi mažai reikšmės;
 6. pažymi, kad atleidimai iš bendrovės „Nokia Oy“ yra jos transformacijos programos, reikalingos, kad ji sugebėtų konkuruoti su konkurentais iš Rytų Azijos, dalis;
 7. pabrėžia, kad, kartu su „Siemens“ įsteigusi bendrąją tinklų technologijų įmonę, „Nokia Oy“ ėmėsi priemonių, įskaitant jos išteklių perkėlimą į ateities technologijas ir darbuotojų skaičiaus mažinimą, kuriomis siekiama jos metines veiklos išlaidas iki 2018 m. pabaigos sumažinti 900 mln. EUR;

⁽¹⁾ EGF/2007/004 FI/Perlos, EGF/2012/006 FI/Nokia Salo, EGF/2013/001 FI/Nokia.

⁽²⁾ Reglamento (ES) Nr. 1309/2013 20 straipsnis.

⁽³⁾ 2016 m. rugsėjo 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo 2007–2014 m. veiklos, poveikio ir pridėtinės vertės (Priimti tekstai, P8_TA(2016)0361).

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

8. pažymi, kad visi iš bendrovės „Nokia Oy“ 2016 m. atleisti darbuotojai yra baigę universitetą (40 %) arba turi vidurinį išsilavinimą (60 %) ir yra dirbę programavimo ir projektavimo srityje, o jų profesiniai įgūdžiai daugeliu atveju yra pasenę; pažymi, kad 21 % tikslinių paramos gavėjų yra vyresni kaip 54 metų amžiaus, t. y. tokio amžiaus, kai vėl įsidarbinti darbo rinkoje yra labai sunku; be to, pažymi, kad dviejuose iš trijų susijusių regionų nedarbo lygis seniai yra didesnis už nacionalinį vidurkį ir kad aukštą išsilavinimą turinčių asmenų nedarbo lygis šiuose regionuose apskritai yra aukštas, o padėtis yra itin sudėtinga vyresnių kaip 50 metų amžiaus darbuotojų atveju;

9. pripažįsta, kad Suomija parengė suderintą prie individualių poreikių pritaikytų paslaugų paketą konsultuodamasi su suinteresuotaisiais subjektais, Ekonomikos reikalų ir užimtumo ministerija, subūrusi darbo grupę, į kurią buvo įtraukti tikslinių paramos gavėjų, socialinių, nacionalinių ir regionų partnerių atstovai;

10. pažymi, kad Suomija planuoja taikyti septynių rūšių priemones: i) konsultuojamojo ugdymo priemones ir kitas parengiamąsias priemones, ii) užimtumo ir verslo paslaugas, iii) profesinį mokymą, iv) veiklos pradžios dotacijas, v) ekspertų vertinimus, vi) darbo užmokesčio subsidijas ir vii) kelionės, nakvynės ir perkraustymo išlaidas padengiančias išmokas; pažymi, kad šie veiksmai yra aktyvios darbo rinkos priemonės; pažymi, kad šios priemonės padės atleistiems darbuotojams vėl įsidarbinti;

11. pažymi, kad pajamų paramos priemonių suma sieks 13,34 proc. visos prie individualių poreikių pritaikytų priemonių paketo sumos – tai daug mažiau negu EGF reglamente nustatyta maksimali 35 proc. riba, taip pat kad šių priemonių taikymo sąlyga – aktyvus tikslinių paramos gavėjų dalyvavimas darbo paieškos arba mokymosi veikloje;

12. palankiai vertina EURES tinklo paslaugos naudojimą siekiant darbo ieškantiems asmenims persiųsti darbo užsienyje skelbimus; pažymi, kad regioniniu lygmeniu, bendradarbiaujant su EGF ir EURES tarnybomis, bus rengiami tarptautinės darbuotojų paieškos renginiai; palankiai vertina šias priemones ir tai, kad Suomijos valdžios institucijos ragina atleistus darbuotojus visapusiškai naudotis turima laisvo judėjimo teise;

13. palankiai vertina įvairias teiktinas mokymo ir konsultavimo paslaugas, taip pat paramą darbo už Suomijos ribų ieškantiems asmenims ir pradedančiosioms įmonėms; mano, kad šios priemonės yra ypač tinkamos atsižvelgiant į susijusių darbuotojų amžių ir gebėjimus;

14. teigiamai vertina tai, kad Suomijos valdžios institucijos nukentėjusiems darbuotojams pradėjo teikti prie individualių poreikių pritaikytas paslaugas 2016 m. birželio 2 d., t. y. gerokai anksčiau prieš pateikiant paraišką dėl EGF paramos suteikimo siūlomam suderintam paslaugų paketui;

15. primena, kad, kaip nustatyta EGF reglamento 7 straipsnyje, rengiant EGF lėšomis remiamą suderintą prie individualių poreikių pritaikytą paslaugų paketą reikėtų numatyti būsimos darbo rinkos perspektyvas ir reikiamus įgūdžius, be to, jis turėtų būti pritaikytas perėjimui prie efektyvaus išteklių naudojimo ir tvarios ekonomikos;

16. palankiai vertina tai, kad informavimo ir viešinimo veiklai skiriama 59 000 EUR, ir pabrėžia, jog svarbu reikalavimus atitinkančius paramos gavėjus skatinti naudotis EGF remiamomis paramos priemonėmis;

17. pažymi, kad kontrolei ir ataskaitų teikimui skirta pakankamai lėšų; pažymi, kad nuolat teikiamos ataskaitos dėl EGF remiamų paslaugų padės teisingai naudoti lėšas; palankiai vertina tai, kad 20 000 EUR suma skiriama kontrolės ir ataskaitų teikimo veiklai;

18. pažymi, kad „Nokia Network Systems“ įvykdė savo teisinius įsipareigojimus ir pasikonsultavo su visais susijusiais suinteresuotaisiais subjektais;

19. pažymi, kad Suomijos valdžios institucijos patvirtino, kad reikalavimus atitinkantiems veiksams neteikiama pagalba pagal kitas Sąjungos finansines priemones;

20. primena, kad svarbu didinti visų darbuotojų įsidarbinimo galimybes rengiant pritaikytus mokymus ir pripažįstant įgūdžius bei gebėjimus, įgytus per darbuotojo profesinę karjerą; tikisi, kad pagal suderintą paketą siūlomi mokymai bus pritaikyti ne tik prie atleistų darbuotojų poreikių, bet ir prie dabartinės verslo aplinkos;

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

21. primena, kad EGF parama neturi pakeisti veiksmų, už kuriuos, kaip nustatyta pagal nacionalinę teisę ar kolektyvinius susitarimus, atsako įmonės, taip pat bendrovių ar sektorių restruktūrizavimo priemonių; pažymi, jog Suomija patvirtino, kad parama iš EGF iš tiesų nepakeis minėtų veiksmų ir priemonių;
 22. rekomenduoja, kad valstybės narės ieškotų sąveikų su kitais nacionalinėmis ar Sąjungos lėšomis finansuojamais veiksmais ir kartu su EGF priemonėmis naudotų kitas Sąjungos programas;
 23. prašo Komisijos užtikrinti galimybę visuomenei susipažinti su dokumentais, susijusiais su EGF bylomis;
 24. pritaria prie šios rezoliucijos priedamam sprendimui;
 25. paveda Pirmininkui pasirašyti šį sprendimą su Tarybos pirmininku ir užtikrinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
 26. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir jos priedą Tarybai ir Komisijai.
-

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

PRIEDAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo gavus Suomijos paraišką „EGF/2016/008 FI/Nokia Network Systems“

(Šio priedo tekstas čia nepateikiamas, nes jis atitinka galutinį aktą – Sprendimą (ES) 2017/951.)

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

P8_TA(2017)0212

Automatinis keitimasis transporto priemonių registracijos duomenimis Kroatijoje *

2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos įgyvendinimo sprendimo dėl automatinio keitimasi transporto priemonių registracijos duomenimis Kroatijoje pradžios projekto (05318/2017 – C8-0033/2017 – 2017/0801(CNS))

(Konsultavimosi procedūra)

(2018/C 307/37)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos projektą (05318/2017),
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties, iš dalies pakeistos Amsterdamo sutartimi, 39 straipsnio 1 dalį ir į Protokolo Nr. 36 dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 9 straipsnį, pagal kuriuos Taryba konsultavosi su Parlamentu (C8-0033/2017),
 - atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimą 2008/615/TVR dėl tarpvalstybinio bendradarbiavimo gerinimo, visų pirma kovos su terorizmu ir tarpvalstybinio nusikalstamumu srityje ⁽¹⁾, ypač į jo 33 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 78c straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimą (A8-0171/2017),
1. pritaria Tarybos projektui;
 2. ragina Tarybą pranešti Parlamentui, jei ji ketina nukrypti nuo teksto, kuriam pritarė Parlamentas;
 3. ragina Tarybą dar kartą konsultuotis su Parlamentu, jei ji ketina iš esmės keisti Parlamento patvirtintą tekstą;
 4. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai ir Komisijai.

⁽¹⁾ OL L 210, 2008 8 6, p. 1.

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

P8_TA(2017)0213

Prieštaravimas deleguotajam aktui: strateginių trūkumų turinčių didelės rizikos trečiųjų valstybių nustatymas

2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2017 m. kovo 24 d. Komisijos deleguoto reglamento, kuriuo dėl Gajanos išbraukimo iš priedo I punkto lentelės ir Etiopijos įtraukimo į tą lentelę iš dalies keičiamas Deleguotasis reglamentas (ES) 2016/1675, kuriuo papildoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 (C(2017)01951 – 2017/2634(DEA))

(2018/C 307/38)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos deleguotąjį reglamentą (C(2017)01951) (toliau – iš dalies keičiantis deleguotasis reglamentas),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/849⁽¹⁾ [4-ąją pinigų plovimo prevencijos direktyvą] dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB, ypač į jos 9 straipsnio 2 dalį ir 64 straipsnio 5 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. liepos 14 d. Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) 2016/1675⁽²⁾, kuriuo papildoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 nustatant strateginių trūkumų turinčias didelės rizikos trečiąsias valstybes, ypač į jo priedą,
 - atsižvelgdamas į savo 2017 m. sausio 19 d. rezoliuciją dėl 2016 m. lapkričio 24 d. Komisijos deleguotojo reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2016/1675, kuriuo papildoma Direktyva (ES) 2015/849 nustatant strateginių trūkumų turinčias didelės rizikos trečiąsias valstybes⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. kovo 24 d. Komisijos laišką, pateiktą su iš dalies keičiančiu deleguotuoju reglamentu,
 - atsižvelgdamas į dviejų Parlamento specialiųjų komitetų – Specialiojo sprendimų dėl mokesčių ir kitų panašaus pobūdžio ar poveikio priemonių komiteto ir Tyrimo komiteto pinigų plovimo, mokesčių vengimo ir mokesčių slėpimo klausimais – iki šiol atliktą darbą ir parengtas išvadas,
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto ir Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pasiūlymą dėl rezoliucijos,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 105 straipsnio 3 dalį,
- A. kadangi deleguotajame reglamente, jo priede ir iš dalies keičiančiame deleguotajame reglamente turėtų būti nurodytos didelės rizikos trečiosios valstybės, turinčios strateginių trūkumų, susijusių su kova su pinigų plovimu ir kova su terorizmo finansavimu, o tai kelia grėsmę ES finansų sistemai ir dėl to būtinos sustiprintos deramo klientų tikrinimo priemonės, kurias turi taikyti ES įpareigotieji subjektai pagal 4-ąją pinigų plovimo prevencijos direktyvą;

⁽¹⁾ OL L 141, 2015 6 5, p. 73.

⁽²⁾ OL L 254, 2016 9 20, p. 1.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0008.

2017 m. gegužės 17 d., trečiadienis

- B. kadangi naujausias Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2016/1675, kuriuo papildoma Direktyva (ES) 2015/849 nustatant strateginių trūkumų turinčias didelės rizikos trečiąsias valstybes, galioja nuo 2016 m. rugsėjo 23 d.;
- C. kadangi Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2016/1675 ir toliau galios, net jei iš dalies keičiantis deleguotasis reglamentas bus atmetas;
- D. kadangi sąraše surašytos valstybės, įskaitant po pakeitimų iš dalies keičiančiame deleguotajame reglamente, kurį Komisija priėmė 2017 m. kovo 24 d., atitinka tas, kurias nustatė Finansinių veiksmų darbo grupė (angl. FATF) savo 29-ajame plenariniame posėdyje, vykusiame 2017 m. vasario 20–24 d.;
- E. kadangi, kaip nustatyta 4-osios pinigų plovimo prevencijos direktyvos 28 konstatuojamojoje dalyje ir pakartota Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2016/1675 aiškinamajame memorandume (C(2016)04180), Komisijos vertinimas yra atskiras procesas; kadangi todėl Komisija gali laisvai viršyti Finansinių veiksmų darbo grupės standartus palikdama trečiąją valstybę savo sąraše, net jei Finansinių veiksmų darbo grupė ją iš to sąrašo išbraukė, arba įrašydama į jį papildomas trečiąsias valstybes, jei jos atitinka konkrečius kriterijus, nustatytus 4-osios pinigų plovimo prevencijos direktyvos 9 straipsnio 2 dalyje;
- F. kadangi Komisijos vertinimas yra atskiras procesas, kuris turi būti atliktas nuodugniai, nešališkai ir vertinant visa trečiąsias valstybes remiantis tais pačiais kriterijais, nustatytais 4-osios pinigų plovimo prevencijos direktyvos 9 straipsnio 2 dalyje;
- G. kadangi Parlamentas atmetė ankstesnį deleguotąjį reglamentą (C(2016)07495), motyvuodamas tuo, kad Komisijos procesas buvo nepakankamai savarankiškas ir jį vykdant neatsižvelgta į nebaigtinį 4-osios pinigų plovimo prevencijos direktyvos 9 straipsnio 2 dalyje pateiktų kriterijų sąrašo pobūdį („visų pirma“), todėl nebuvo apimti pirminiai nusikaltimai susiję su pinigų plovimu, pavyzdžiui, mokestiniai nusikaltimai;
- H. kadangi Parlamentas ir toliau laikosi nuomonės, kad gali išlikti kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu trūkumų, susijusių su ketetu 9 straipsnio 2 dalies aspektų tam tikrose šalyse, kurios iš dalies keičiančiame deleguotajame reglamente neįtrauktos į didelės rizikos trečiųjų valstybių sąrašą;
- I. kadangi Parlamentas deramai atsižvelgė į 2017 m. kovo 24 d. Komisijos laišką, kuriame nurodyta, jog Komisija svarsto galimybes sumažinti savo priklausomybę nuo išorės informacijos šaltinių; kadangi viena iš svarstomų alternatyvų yra, kaip prašė Parlamentas, įdiegti savarankišką vertinimo procesą ES didelės rizikos trečiųjų valstybių sąrašui sudaryti;
- J. kadangi Parlamentas supranta, kad savarankiško vertinimo procesui gali tekti skirti laiko ir išteklių, ypač atsižvelgiant į Komisijos turimus labai ribotus žmogiškuosius ir kitus išteklius, skirtus užkirsti kelią finansiniams nusikaltimams, tačiau tikisi, kad Komisija tvirčiau įsipareigos nustatyti apibrėžtus plataus užmojo tarpinius tikslus (pavyzdžiui, veiksmų planą), siekiant aiškiai parodyti, kad institucijos drauge įsipareigojusios kovoti su pinigų plovimu, mokesčių slėpimu ir terorizmo finansavimu;
- K. kadangi Parlamento Ekonomikos ir pinigų politikos komitetas ir Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetas kartu paprašė Komisijos nario, atsakingo už šį deleguotąjį aktą, atvykti į komitetų posėdžius siekiant surengti deramas diskusijas dėl pasiūlymo ir Parlamento prieštaravimo dėl jo;
1. pareiškia prieštaravimą dėl Komisijos deleguotojo reglamento;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijai ir pranešti jai, kad deleguotasis reglamentas negali įsigaliooti;
 3. ragina Komisiją pateikti naują deleguotąjį aktą, kuriame būtų atsižvelgta į pirmiau nurodytus susirūpinimą keliančius klausimus, įskaitant Parlamento rekomendaciją priimti veiksmų planą savarankiškam vertinimo procesui įdiegti;
 4. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0221

Europos Sąjungos, Islandijos, Lichtenšteino Kunigaikštystės ir Norvegijos Karalystės susitarimas dėl 2014–2021 m. EEE finansinio mechanizmo ***

2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos, Islandijos, Lichtenšteino Kunigaikštystės ir Norvegijos Karalystės susitarimo dėl 2014–2021 m. EEE finansinio mechanizmo, Norvegijos Karalystės ir Europos Sąjungos susitarimo dėl 2014–2021 m. Norvegijos finansinio mechanizmo, Europos ekonominės bendrijos ir Norvegijos Karalystės susitarimo papildomo protokolo ir Europos ekonominės bendrijos ir Islandijos susitarimo papildomo protokolo sudarymo projekto (06679/2016 – C8-0175/2016 – 2016/0052(NLE))

(Pritarimo procedūra)

(2018/C 307/39)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (06679/2016),
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Islandijos, Lichtenšteino Kunigaikštystės ir Norvegijos Karalystės susitarimo dėl 2014–2021 m. EEE finansinio mechanizmo projektą (06956/16),
 - atsižvelgdamas į Norvegijos Karalystės ir Europos Sąjungos susitarimo dėl 2014–2021 m. Norvegijos finansinio mechanizmo projektą (06957/16),
 - atsižvelgdamas į Europos ekonominės bendrijos ir Norvegijos Karalystės susitarimo papildomo protokolo projektą (06960/16),
 - atsižvelgdamas į Europos ekonominės bendrijos ir Islandijos susitarimo papildomo protokolo projektą (06959/16),
 - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 217 straipsnį ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punkto v papunktį (C8-0175/2016),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 99 straipsnio 1 ir 4 dalis, bei į 108 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto rekomendaciją (A8-0072/2017),
1. pritaria susitarimų ir protokolų sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Islandijos Respublikos, Lichtenšteino Kunigaikštystės ir Norvegijos Karalystės vyriausybėms ir parlamentams.

2017 m. gegužės 18 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0224

Internetinių turinio paslaugų tarpvalstybinis perkeliamumas vidaus rinkoje *I**

2017 m. gegužės 18 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl internetinių turinio paslaugų tarpvalstybinio perkeliamumo užtikrinimo vidaus rinkoje (COM(2015)0627 – C8-0392/2015 – 2015/0284(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2018/C 307/40)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2015)0627),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir į 114 straipsnį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C8-0392/2015),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 27 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 8 d. Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į preliminarų susitarimą, kurį atsakingas komitetas patvirtino pagal Darbo tvarkos taisyklių 69f straipsnio 4 dalį, ir į 2017 m. vasario 15 d. laišku Tarybos atstovo prisiimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą ir į Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto, Kultūros ir švietimo komiteto bei Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto nuomones (A8-0378/2016),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji savo pasiūlymą pakeičia nauju tekstu, jį keičia iš esmės arba ketina jį keisti iš esmės;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P8_TC1-COD(2015)0284

Europos Parlamento pozicija, priimta 2017 m. gegužės 18 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2017/... dėl internetinių turinio paslaugų tarpvalstybinio perkeliamumo vidaus rinkoje

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) 2017/1128.)

⁽¹⁾ OL C 264, 2016 7 20, p. 86.

⁽²⁾ OL C 240, 2016 7 1, p. 72.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0233

Knygoms, laikraščiams ir periodiniams leidiniams taikomi pridėtinės vertės mokesčio tarifai *

2017 m. birželio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB nuostatos dėl knygoms, laikraščiams ir periodiniams leidiniams taikomų pridėtinės vertės mokesčio tarifų (COM(2016)0758 – C8-0529/2016 – 2016/0374(CNS))

(Speciali teisėkūros procedūra: konsultavimasis)

(2018/C 307/41)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Tarybai (COM(2016)0758),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 113 straipsnį, pagal kurį Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C8-0529/2016),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 78c straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą ir Kultūros ir švietimo komiteto nuomonę (A8-0189/2017),
1. pritaria Komisijos pasiūlymui su pakeitimais;
 2. ragina Komisiją pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 293 straipsnio 2 dalį atitinkamai pakeisti savo pasiūlymą;
 3. ragina Tarybą pranešti Parlamentui, jei ji ketina nukrypti nuo teksto, kuriam pritarė Parlamentas;
 4. ragina Tarybą dar kartą konsultuotis su Parlamentu, jei ji ketina iš esmės keisti Komisijos pasiūlymą;
 5. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

Pakeitimas 1**Pasiūlymas dėl direktyvos****-1 konstatuojamoji dalis (nauja)**

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (-1) 2013 m. Sąjungoje skirtumas tarp tikėtinų PVM pajamų ir faktiškai surinkto PVM (vadinamosios PVM nepriemokos) buvo maždaug 170 mlrd. EUR, o dėl tarpvalstybinio sukčiavimo Sąjungoje kasmet prarandama maždaug 50 mlrd. EUR vertės PVM pajamų, todėl PVM yra svarbus klausimas, kuris turės būti sprendžiamas Sąjungos lygmeniu;

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 2
Pasiūlymas dėl direktyvos
1 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (1) Tarybos direktyvoje 2006/112/EB⁽⁷⁾ nustatyta, kad valstybės narės gali taikyti lengvatinius pridėtinės vertės mokesčio (PVM) tarifus bet kokio fizinio pavidalo leidiniams. Tačiau lengvatinio PVM tarifo negalima taikyti elektroniniams leidiniams, **ir** jie turi būti apmokestinami taikant standartinį PVM tarifą;

⁽⁷⁾ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

Pakeitimas

- (1) Tarybos direktyvoje 2006/112/EB⁽⁷⁾ nustatyta, kad valstybės narės gali taikyti lengvatinius pridėtinės vertės mokesčio (PVM) tarifus bet kokio fizinio pavidalo leidiniams. Tačiau lengvatinio PVM tarifo negalima taikyti elektroniniams leidiniams – jie turi būti apmokestinami taikant standartinį PVM tarifą, **o tai apsunkina elektroninių leidinių padėtį ir trukdo vystytis šiai rinkai. Toks lyginamasis trūkumas galėtų kliudyti vystytis skaitmei nei ekonomikai Sąjungoje;**

⁽⁷⁾ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

Pakeitimas 3
Pasiūlymas dėl direktyvos
1 a konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (1a) **savo 2011 m. spalio 13 d. rezoliucijoje dėl PVM ateities^(7a) Europos Parlamentas priminė, kad viena pagrindinių PVM ypatybių yra neutralumo principas, ir todėl pabrėžė, kad „visoms knygoms, laikraščiams ir žurnalams, nesvarbu, koks jų formatas, turėtų būti taikoma visiškai tokia pati tvarka“;**

^(7a) **Prūmti tekstai, P7_TA(2011)0436.**

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 4
Pasiūlymas dėl direktyvos
2 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (2) atsižvelgiant į Komisijos bendrosios skaitmeninės rinkos strategiją⁽⁸⁾ ir **siekiant neatsilikti nuo technologinės skaitmeninės ekonomikos pažangos**, valstybėms narėms turėtų būti leista elektroniniams leidiniams taikomus PVM tarifus suvienodinti su mažesniais bet kokio fizinio pavidalo leidiniams taikomais PVM tarifais;

⁽⁸⁾ COM(2015) 0192 final.

Pakeitimas

- (2) atsižvelgiant į Komisijos bendrosios skaitmeninės rinkos strategiją⁽⁸⁾ ir **užmojus užtikrinti Europos konkurencingumą pasauliniu mastu ir Europos, kaip pasaulio lyderės, poziciją skaitmeninės ekonomikos srityje**, valstybėms narėms turėtų būti leista elektroniniams leidiniams taikomus PVM tarifus suvienodinti su mažesniais bet kokio fizinio pavidalo leidiniams taikomais PVM tarifais, **taip skatinant inovacijas, kūrybingumą, investicijas ir naujo turinio gamybą, palengvinant skaitmeninį mokymąsi, žinių perdavimą ir prieigą prie kultūros skaitmeninėje aplinkoje bei jos propagavimą;**

⁽⁸⁾ COM(2015)0192 final.

Pakeitimas 5
Pasiūlymas dėl direktyvos
2 a konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (2a) **leidimas valstybėms narėms taikyti sumažintą, itin sumažintą arba nulinį tarifą spausdintiems ir elektroniniams leidiniams reikštų ekonominės naudos perdavimo vartotojams, savo ruožtu, skatinant skaityti, ir leidėjams, savo ruožtu, remiant investicijas į naują turinį, o laikraščių ir žurnalų atveju – sumažinant priklausomybę nuo reklamos, užtikrinimą;**

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 6
Pasiūlymas dėl direktyvos
3 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (3) PVM veikslių plane⁽⁹⁾ Komisija nurodė, jog elektroniniams leidiniams turėtų būti taikomos tokios pačios taisyklės dėl lengvatinio PVM tarifo kaip ir bet kokio fizinio pavidalo leidiniams. Siekiant įgyvendinti šį tikslą, reikia visoms valstybėms narėms numatyti galimybę knygų, laikraščių ir periodinių leidinių tiekimui taikyti lengvatinį PVM tarifą arba mažesnio dydžio lengvatinius PVM tarifus ir jų neapmokestinti, suteikiant teisę atskaityti anksčiau sumokėtą PVM;

⁽⁹⁾ COM(2016)0148 final.

Pakeitimas

- (3) PVM veikslių plane⁽⁹⁾ Komisija nurodė, jog elektroniniams leidiniams turėtų būti taikomos tokios pačios taisyklės dėl lengvatinio PVM tarifo kaip ir bet kokio fizinio pavidalo leidiniams. Siekiant įgyvendinti šį tikslą, reikia visoms valstybėms narėms numatyti galimybę knygų, laikraščių ir periodinių leidinių tiekimui taikyti lengvatinį PVM tarifą arba mažesnio dydžio lengvatinius PVM tarifus ir jų neapmokestinti, suteikiant teisę atskaityti anksčiau sumokėtą PVM. **Toks pasiūlymas atitinka tikslą suteikti valstybėms narėms daugiau laisvės nustatant savo PVM tarifus paskirties šalies principu grindžiamoje galutinėje PVM sistemoje;**

⁽⁹⁾ COM(2016)0148 final.

Pakeitimas 7
Pasiūlymas dėl direktyvos
3 a konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (3a) **atsižvelgiant į veikslių planą dėl PVM, šios direktyvos tikslas – paprastesnės, geriau apsaugotos nuo sukčiavimo ir palankesnės verslui PVM sistemos visose valstybėse narėse, be kita ko, prisitaikymas prie šių dienų skaitmeninės ir judriojo ryšio ekonomikos spartaus vystymosi;**

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 8
Pasiūlymas dėl direktyvos
5 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (5) siekiant užkirsti kelią tam, kad garso ir vaizdo turiniui būtų pernelyg dažnai taikomi lengvatiniai PVM tarifai, valstybėms narėms turėtų būti leista lengvatinių tarifų knygoms, laikraščiams ir periodiniams leidiniams taikyti tik tuo atveju, jei visų šių fizinio ar elektroninio pavidalo leidinių ar didžiosios jų dalies nesudaro muzikos ar vaizdo turinys;

Pakeitimas

- (5) siekiant užkirsti kelią tam, kad garso ir vaizdo turiniui būtų pernelyg dažnai taikomi lengvatiniai PVM tarifai, valstybėms narėms turėtų būti leista lengvatinių tarifų knygoms, laikraščiams ir periodiniams leidiniams taikyti tik tuo atveju, jei visų šių fizinio ar elektroninio pavidalo leidinių ar didžiosios jų dalies nesudaro muzikos ar vaizdo turinys. **Atsižvelgiant į tai, kad svarbu palengvinti prieigą prie knygų, laikraščių ir periodinių leidinių akliesiems, silpnaregiams arba skaityti spausdinto teksto dėl kitų priežasčių nepajėgiems asmenims, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje ...^(9a), laikytina, kad elektroninių knygų, laikraščių ir periodinių leidinių adaptuotosios ir garso versijos nėra išimtinai ar didžiąja dalimi sudaromos muzikos ar vaizdo turinio. Todėl mažesni PVM tarifai galėtų būti taikomi ir šių formatų leidiniams;**

^(9a) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva ... dėl aklų, regos sutrikimų ar kitą spausdinto teksto skaitymo negalią turinčių asmenų labai leidžiamų tam tikrų būdų naudoti autorių teisių ir gretutinių teisių saugomus kūrinius ir kitus objektus, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo (COM(2016)0596 galutinis, 2016/0278(COD)) (OL ..., p. ...).

Pakeitimas 9
Pasiūlymas dėl direktyvos
5 a konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

- (5a) suteikiant valstybėms narėms laisvę taikyti sumažintus arba itin sumažintus PVM tarifus e. knygoms, e. laikraščiams ir e. periodiniams leidiniams, būtų sudaroma galimybė nustatyti naujus pelno dydžius leidėjams ir investuoti į naują turinį, palyginti su dabartiniu modeliu, kuris labai priklauso nuo reklamos. Sąjungos lygmeniu taip pat turėtų būti pradėta platesniu mastu svarstyti e. turinio finansavimo modelį;

Pakeitimas

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 10

Pasiūlymas dėl direktyvos

6 a konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (6a) *Šiuo pasiūlymu valstybėms narėms suteikiamas lankstumas jokiū būdu nereiškia, kad sukuriama galutinė PVM sistema, kurią taikant bet koks lankstumo didinimas turės būti vykdomas atsižvelgiant į poveikį bendrosios rinkos veikimui, galimybes sukčiauti PVM, verslo išlaidų didėjimą ir nesąžiningos konkurencijos grėsmę;*

Pakeitimas 11

Pasiūlymas dėl direktyvos

6 b konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (6b) *nors ši direktyva valstybėms narėms leidžia ištaisyti dėl nevienodo požiūrio taikymo susidariusią padėtį, ji nepanaikina poreikio sukurti labiau koordinuotą, veiksmingesnę ir paprastesnę lengvatinių PVM tarifų, kuriems taikoma mažiau išimčių, sistemą;*

Pakeitimas 12

Pasiūlymas dėl direktyvos

1 straipsnio 1 pastraipos 3 punktas

Direktyva 2006/112/EB

III priedo 6 punktas

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- 6) knygų, laikraščių ir periodinių leidinių, išskyrus visiškai ar iš esmės reklaminius leidinius, taip pat leidinius, kuriuos visus ar didžiąją jų dalį sudaro muzikos ar vaizdo turinys, tiekimas, įskaitant jų išdavimą panaudai bibliotekose;“

- 6) knygų, laikraščių ir periodinių leidinių, išskyrus visiškai ar iš esmės reklaminius leidinius, taip pat leidinius, kuriuos visus ar didžiąją jų dalį sudaro muzikos ar vaizdo turinys, **įskaitant brošiūras, skrajutes ir panašius spaudinius, vaikams skirtas iliustruotas, piešimo ar spalvinimo knygeles, spausdintas ar rankraštines natas, žemėlapius ir hidrografines ar panašias schemas**, tiekimas, įskaitant jų išdavimą panaudai bibliotekose;“

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 13
Pasiūlymas dėl direktyvos
2 a straipsnis (naujas)

Komisijos siūlomas tekstas

*Pakeitimas***2a straipsnis****Stebėseną**

Europos Komisija iki ... [treji metai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos], pateikia ataskaitą, kurioje nurodomos valstybės narės, patvirtinusios panašius sumažintus ar itin sumažintus PVM mokesčius knygoms, laikraščiams ir periodiniams leidiniams ir jų elektroniniams atitikmenims, ir įvertina šių priemonių pasekmes poveikio biudžetui ir kultūros sektoriaus vystymosi atžvilgiu.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0236

Laikinių autonominių prekybos priemonių Ukrainai nustatymas ***I

2017 m. birželio 1 d. priimti Europos Parlamento pakeitimai dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl laikinių autonominių prekybos priemonių Ukrainai, kuriomis papildomos prekybos lengvatos, taikomos pagal Asociacijos susitarimą, nustatymo (COM(2016)0631 – C8-0392/2016 – 2016/0308(COD)) ⁽¹⁾

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2018/C 307/42)

Pakeitimas 1

Pasiūlymas dėl reglamento

2 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (2) atsižvelgiant į Ukrainos ekonominių reformų pastangas ir siekiant remti glaudesnių ekonominių santykių su **Europos** Sąjunga plėtojimą, tikslinga didinti prekybos srautus, susijusius su tam tikrų žemės ūkio produktų importu, ir suteikti nuolaidų autonominių prekybos priemonių forma atrinktiems pramonės produktams, kartu spartinant **Europos** Sąjungos ir Ukrainos prekybos muitų panaikinimą;

Pakeitimas

- (2) atsižvelgiant į **didinamas** Ukrainos ekonominių **ir politinių** reformų pastangas ir siekiant remti **ir paspartinti** glaudesnių ekonominių santykių su Sąjunga plėtojimą, tikslinga **ir būtina** didinti prekybos srautus, susijusius su tam tikrų žemės ūkio produktų importu, ir suteikti nuolaidų autonominių prekybos priemonių forma atrinktiems pramonės produktams, kartu spartinant Sąjungos ir Ukrainos prekybos muitų panaikinimą;

Pakeitimas 2

Pasiūlymas dėl reglamento

3 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (3) **autonominės** prekybos priemonės turėtų būti suteikiamos tarifinių kvotų I ir II prieduose **išvardytiems produktams** (papildomai prie susitarime nustatytų lengvatinių tarifinių kvotų) ir dalinio arba visiško importo muitų III priede išvardytiems pramonės produktams panaikinimo forma;

Pakeitimas

- (3) **Komisijai paskelbus savo analizę apie galimą šio reglamento poveikį, kurią atliekant turėtų būti atsižvelgta į galimą šiame reglamente išvardytų autonominių prekybos priemonių poveikį galimiems galutiniam naudos gavėjams ir ypač didelis dėmesys skiriamas mažosioms ir vidutinėms gamybos įmonėms Ukrainoje, autonominės prekybos priemonės turėtų būti suteikiamos produktams, kurie, atsižvelgiant į tą analizę, įvertinti kaip naudingi. Tos autonominės prekybos priemonės turėtų būti suteikiamos nulinių tarifinių kvotų I ir II prieduose (papildomai prie Asociacijos susitarime nustatytų lengvatinių tarifinių kvotų) ir dalinio arba visiško importo muitų III priede išvardytiems pramonės produktams panaikinimo forma;**

⁽¹⁾ Klausimas buvo grąžintas nagrinėti atsakingam komitetui, kad būtų vedamos tarpinstitucinės derybos pagal Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnio 4 dalies ketvirtą pastraipą (A8-0193/2017).

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 3
Pasiūlymas dėl reglamento
4 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (4) siekiant užkirsti kelią bet kokiam sukčiavimui, teisė naudotis papildomomis nulinėmis tarifinėmis kvotomis turėtų priklausyti nuo to, ar Ukraina laikosi atitinkamų produktų kilmės **taisyklių** ir su jomis **susijusių procedūrų**, taip pat nuo **glaudaus administracinio bendradarbiavimo** su **Europos** Sąjunga, kaip numatyta Susitarime;

Pakeitimas

- (4) siekiant užkirsti kelią bet kokiam sukčiavimui, teisė naudotis papildomomis nulinėmis tarifinėmis kvotomis, **taikomomis I ir II priede išvardytiems produktams, ir dalinis ar visiškas importo muitų III priede išvardytiems pramonės produktams panaikinimas** turėtų priklausyti nuo to, ar Ukraina laikosi **visų** atitinkamų **pagal Asociacijos susitarimą numatytų naudojimosi lengvatomis sąlygų, įskaitant atitinkamas** produktų kilmės **taisykles** ir su jomis **susijusias procedūras**, taip pat nuo **to, ar administracija glaudžiai bendradarbiauja** su Sąjunga, kaip numatyta **tame** Susitarime;

Pakeitimas 4
Pasiūlymas dėl reglamento
9 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (9) Asociacijos susitarimo 2 **straipsnyje** numatyta, kad pagarba demokratijos principams, žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms bei teisinės valstybės principas sudaro **esminius Susitarimo** elementus. Tikslinga numatyti galimybę laikinai sustabdyti lengvatų taikymą tais atvejais, kai Ukraina nesilaiko pagrindinių **žmogaus teisių, demokratijos ir teisinės valstybės principų**;

Pakeitimas

- (9) Asociacijos susitarimo 2 **ir 3 straipsniuose** numatyta, kad pagarba demokratijos principams, žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms bei teisinės valstybės principas, **taip pat kova su korupcija ir organizuotu nusikalstamumu bei kova dėl darnaus vystymosi ir veiksmingo daugiašališkumo** sudaro **pagrindinius tuo Susitarimu reglamentuojamų ryšių su Ukraina** elementus. Tikslinga numatyti galimybę laikinai sustabdyti lengvatų taikymą tais atvejais, kai Ukraina nesilaiko pagrindinių **Asociacijos susitarimo principų, kaip kad yra kitų Sąjungos pasirašytų asociacijos susitarimų atveju**;

Pakeitimas 5
Pasiūlymas dėl reglamento
9 a konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (9a) **Komisijos metinė ataskaita dėl išsamaus ir visapusiško laisvosios prekybos susitarimo įgyvendinimo turėtų apimti išsamų šiame reglamente numatytų laikinų autonominių prekybos priemonių įgyvendinimo vertinimą;**

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 6

Pasiūlymas dėl reglamento

2 straipsnio 1 dalies įžanginė dalis

Komisijos siūlomas tekstas

Teisė naudotis 1 straipsnyje nustatytais tarifinėmis kvotomis įgyjama, jei:

Pakeitimas

Teisė naudotis 1 straipsnyje nustatytais tarifinėmis kvotomis **ir lengvatiniiais importo muitais** įgyjama, jei:

Pakeitimas 7

Pasiūlymas dėl reglamento

2 straipsnio 1 dalies a punktas

Komisijos siūlomas tekstas

a) laikomasi produktų kilmės taisyklių ir su jomis susijusių procedūrų, kaip numatyta Asociacijos susitarime ir visų pirma I protokole „Dėl sąvokos „kilmės statusą turintys produktai“ apibrėžties ir administracinio bendradarbiavimo metodų“, ir II protokolo „Dėl savitarpio administracinės pagalbos muitinės reikalų srityje“;

Pakeitimas

a) laikomasi produktų kilmės taisyklių ir su jomis susijusių procedūrų, kaip numatyta Asociacijos susitarime ir visų pirma I protokole „Dėl sąvokos „kilmės statusą turintys produktai“ apibrėžties ir administracinio bendradarbiavimo metodų“, ir II protokolo „Dėl savitarpio administracinės pagalbos muitinės reikalų srityje“; **dėl Ukrainos vyriausybės nekontroliuojamose teritorijose pagamintų arba iš jų eksportuotų produktų, kaip nurodyta Asociacijos susitarimo I protokolo 16 straipsnio 1 dalies a punkte, pateikiamas EUR.1 judėjimo sertifikatas, kurį išduoda Ukrainos vyriausybės muitinės, atlikusios eksporto sąskaitų patikrinimą eksportuotojo patalpose ir bet kokią kitą patikrinimą, kurį mano esant tinkamą pagal to protokolo 17 straipsnio 5 dalį ir 33 straipsnį, įskaitant įvertinimą, ar yra pagrįstų priežasčių manyti, kad ekonominės veiklos vykdytojai, besinaudojantys laikinosiomis autonominėmis prekybos priemonėmis, kenkia kovai su korupcija ar vykdo neteisėtą ekonominę veiklą;**

Pakeitimas 8

Pasiūlymas dėl reglamento

2 straipsnio 1 dalies b punktas

Komisijos siūlomas tekstas

b) Ukraina nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos nenustato naujų muitų arba jiems lygiavėrcio poveikio privalomųjų mokesčių ir naujų kiekybinių apribojimų arba lygiavėrcio poveikio priemonių, taikomų Sąjungos kilmės importui, arba nepadidina galiojančių muitų arba mokesčių, arba nenustato jokių kitų apribojimų;

Pakeitimas

b) Ukraina nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos nenustato naujų muitų arba jiems lygiavėrcio poveikio privalomųjų mokesčių ir naujų kiekybinių apribojimų arba lygiavėrcio poveikio priemonių, taikomų Sąjungos kilmės importui, arba nepadidina galiojančių muitų arba mokesčių, arba nenustato jokių kitų apribojimų, **įskaitant diskriminuojančias vidaus administracines priemones;**

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 9**Pasiūlymas dėl reglamento****2 straipsnio 1 dalies c punktas***Komisijos siūlomas tekstas*

c) laikomasi demokratijos principų, pagarbos žmogaus teisėms bei pagrindinėms laisvėms ir teisinės valstybės principo, **nurodytu** Asociacijos susitarimo 2 **straipsnyje**.

Pakeitimas

c) laikomasi demokratijos principų, pagarbos žmogaus teisėms bei pagrindinėms laisvėms ir teisinės valstybės principo, **taip pat dedamos nuolatinės ir ilgalaikės pastangos kovojant su korupcija ir neteisėta veikla, kaip nurodyta** Asociacijos susitarimo 2, 3 ir 22 **straipsniuose**.

Pakeitimas 10**Pasiūlymas dėl reglamento****2 straipsnio 1 dalies c a punktas (naujas)***Komisijos siūlomas tekstas**Pakeitimas*

ca) toliau paisoma įsipareigojimo bendradarbiauti klausimais, susijusiais su užimtumu, socialine politika ir lygiomis galimybėmis, pagal Asociacijos susitarimo 13 skirsnio IV antraštinę dalį („Prekyba ir darnus vystymasis“) ir 21 skirsnio V antraštinę dalį („Bendradarbiavimas užimtumo, socialinės politikos ir lygių galimybių srityse“) ir laikantis jo 420 straipsnyje nustatytų tikslų.

Pakeitimas 11**Pasiūlymas dėl reglamento****3 straipsnio 1 dalis***Komisijos siūlomas tekstas*

Jei Komisija nustato, kad yra užtektinai įrodymų, jog nesilaikoma 2 straipsnyje nustatytų sąlygų, pagal 5 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą ji gali visiškai ar iš dalies sustabdyti šiame reglamente numatytų lengvatinių priemonių taikymą.

Pakeitimas

Jei Komisija nustato, kad yra užtektinai įrodymų, jog nesilaikoma **šio reglamento** 2 straipsnyje nustatytų sąlygų, pagal 5 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą ji gali visiškai ar iš dalies sustabdyti šiame reglamente numatytų lengvatinių priemonių taikymą.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 12

Pasiūlymas dėl reglamento

3 straipsnio 1 a dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

Kai valstybė narė prašo Komisijos sustabdyti bet kokių lengvatinių priemonių taikymą remdamasi tuo, kad nesilaikoma 2 straipsnio b dalyje nustatytų sąlygų, Komisija per du mėnesius nuo tokio prašymo gavimo pateikia pagrįstą nuomonę dėl prašymo, kuriame teigiama, kad nesilaikoma sąlygų, pagrįstumo. Jei Komisija padaro išvadą, kad prašymas pagrįstas, ji pradeda šio straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytą procedūrą.

Pakeitimas 13

Pasiūlymas dėl reglamento

4 straipsnio 1 dalis

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

1. Jei Ukrainos kilmės produktas importuojamas tokiomis sąlygomis, kurios kelia arba gali kelti didelių sunkumų panašius arba tiesiogiai konkuruojančius produktus gaminantiems **Bendrijos** gamintojams, šiam produktui bet kuriuo metu **Komisijos pasiūlymu Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali pradėti** iš naujo taikyti Bendrojo muitų tarifo muitus.

1. Jei Ukrainos kilmės produktas importuojamas tokiomis sąlygomis, kurios kelia arba gali kelti didelių sunkumų panašius arba tiesiogiai konkuruojančius produktus gaminantiems **Sąjungos** gamintojams, šiam produktui bet kuriuo metu **gali būti pradėdama** iš naujo taikyti Bendrojo muitų tarifo muitus.

Pakeitimas 14

Pasiūlymas dėl reglamento

4 straipsnio 1 a dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

1a. Komisija atidžiai stebi šio reglamento poveikį Sąjungos gamintojams dėl I ir II prieduose išvardytų produktų, taip pat dėl kainų Sąjungos rinkoje ir atsižvelgiant į svarbią turimą informaciją apie Sąjungos gamintojus, kaip antai rinkos dalis, gamyba, atsargos, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimo koeficientas.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 15
Pasiūlymas dėl reglamento
4 straipsnio 2 dalis

Komisijos siūlomas tekstas

2. Valstybės narės prašymu arba **Komisijos** iniciatyva Komisija per pagrįstą laikotarpį priima oficialų sprendimą pradėti tyrimą. Jei Komisija nusprendžia pradėti tyrimą, ji paskelbia pranešimą apie tai Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje. Pranešime pateikiama gautos informacijos santrauka ir nurodoma, kad visa susijusi informacija turėtų būti siunčiama Komisijai. Jame nurodomas laikotarpis, ne ilgesnis kaip keturi mėnesiai nuo pranešimo paskelbimo dienos, per kurį suinteresuotosios šalys gali raštu pateikti savo nuomonę.

Pakeitimas

2. Valstybės narės, **bet kokio juridinio asmens ar bet kokios juridinio asmens statuso neturinčios asociacijos** prašymu, **veikdama Sąjungos pramonės vardu, turint omenyje visus panašius arba tiesiogiai konkuruojančius produktus gaminančius Sąjungos gamintojus ar jų didelę dalį, arba savo pačios** iniciatyva, Komisija, **jeigu jai akivaizdu, kad yra pakankamų prima facie įrodymų**, per pagrįstą laikotarpį priima oficialų sprendimą pradėti tyrimą. **Taikant šį straipsnį, „didelė dalis“ – tai Sąjungos gamintojai, kurių kolektyvinė produkcija sudaro daugiau kaip 50 % visos Sąjungos panašių ar tiesiogiai konkuruojančių produktų, pagamintų tos Sąjungos pramonės dalies, produkcijos, kuri reiškia palaikymą ar pasipriešinimą prašymui, ir ne mažiau kaip 25 % visos panašių ar tiesiogiai konkuruojančių produktų, pagamintų Sąjungos pramonės, produkcijos.** Jei Komisija nusprendžia pradėti tyrimą, ji paskelbia pranešimą apie tai Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje. Pranešime pateikiama gautos informacijos santrauka ir nurodoma, kad visa susijusi informacija turėtų būti siunčiama Komisijai. Jame nurodomas laikotarpis, ne ilgesnis kaip keturi mėnesiai nuo pranešimo paskelbimo dienos, per kurį suinteresuotosios šalys gali raštu pateikti savo nuomonę.

Pakeitimas 16
Pasiūlymas dėl reglamento
4 straipsnio 6 dalis

Komisijos siūlomas tekstas

6. Komisija sprendimą priima per tris mėnesius 5 straipsnyje nurodyta tvarka. Toks sprendimas įsigalioja per vieną mėnesį nuo jo paskelbimo dienos.

Pakeitimas

6. Komisija sprendimą priima per tris mėnesius 5 straipsnyje nurodyta tvarka. Toks sprendimas įsigalioja per vieną mėnesį nuo jo paskelbimo dienos. **Bendrojo muitų tarifo muitai vėl nustatomi tokiam laikotarpiui, kuris būtinas pablogėjusiai Sąjungos gamintojų ekonominei ir (arba) finansinei padėčiai pagerinti, arba kol esama tokio pablogėjimo grėsmės. Muitai negali būti vėl nustatyti ilgesniam nei vienu metų laikotarpiui, išskyrus atvejus, kai šis laikotarpis pratęsiamas dėl tinkamai pagrįstų aplinkybių. Jeigu galutinai nustatyti faktai rodo, kad 4 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos nėra tenkinamos, Komisija, laikydamasi 5 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, priima įgyvendinimo aktą, kuriuo baigiamas tyrimas ir procedūra.**

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 17
Pasiūlymas dėl reglamento
5 a straipsnis (naujas)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

5a straipsnis

Autonominių prekybos priemonių įgyvendinimo vertinimas

Komisijos metinė ataskaita dėl išsamaus ir visapusiško laisvosios prekybos susitarimo įgyvendinimo turėtų apimti išsamų šiame reglamente numatytų laikinų autonominių prekybos priemonių įgyvendinimo vertinimą ir prireikus apimti jų priemonių socialinio poveikio Ukrainoje ir Sąjungoje vertinimą. Informacija apie tarifinių kvotų, susijusių su žemės ūkio produktais, panaudojimą pateikiama tam skirtose Komisijos interneto svetainėse.

Pakeitimas 18
Pasiūlymas dėl reglamento
I priedo lentelės 4 eilutė

Komisijos siūlomas tekstas

09.6752	2002	<i>Pomidorai, paruošti arba konservuoti be acto arba acto rūgšties</i>	5 000
---------	------	--	-------

Pakeitimas

Išbraukta.

Pakeitimas 19
Pasiūlymas dėl reglamento
II priedo lentelės 2 eilutė

Komisijos siūlomas tekstas

<i>Paprastieji kviečiai, kviečiai spelta ir meslinas, miltai, kruopos, rupiniai ir granulės</i>	<i>1001 99 00, 1101 00 15, 1101 00 90, 1102 90 90, 1103 11 90, 1103 20 60</i>	<i>100 000 tonų per metus</i>
---	---	-------------------------------

Pakeitimas

Išbraukta.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 20
Pasiūlymas dėl reglamento
II priedo lentelės 3 eilutė

Komisijos siūlomas tekstas

Kukurūzai, išskyrus sėklą, miltus, kruopas, rupinius, granules ir grūdus	1005 90 00, 1102 20, 1103 13, 1103 20 40, 1104 23	650 000 tonų per metus
--	---	-------------------------------

Pakeitimas

Kukurūzai, išskyrus sėklą, miltus, kruopas, rupinius, granules ir grūdus	1005 90 00, 1102 20, 1103 13, 1103 20 40, 1104 23	650 000 tonų per metus
--	---	-------------------------------

Pakeitimas 21
Pasiūlymas dėl reglamento
III priedo lentelės 3 eilutė

Komisijos siūlomas tekstas

3102 10 10	Karbamidas, turintis vandeninio tirpalo pavidalą arba jo neturintis, kurio sudėtyje esantis azotas sudaro daugiau kaip 45 % sauso bevandenio produkto masės (išskyrus turintį granuliu arba panašių formų pavidalą arba supakuotą į pakuotes, kurių bruto masė ne didesnė kaip 10 kg)	3 %
-------------------	--	------------

Pakeitimas

Išbraukta.

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0237

Vienoda vizų forma *I**

2017 m. birželio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas 1995 m. gegužės 29 d. Reglamentas (EB) Nr. 1683/95, nustatantis vienodą vizų formą (COM(2015)0303 – C8-0164/2015 – 2015/0134(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2018/C 307/43)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2015)0303),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 77 straipsnio 2 dalies a punktą, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C8-0164/2015),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į preliminarų susitarimą, kurį atsakingas komitetas patvirtino pagal Darbo tvarkos taisyklių 69f straipsnio 4 dalį, ir į 2017 m. gegužės 3 d. laišku Tarybos atstovo prisiimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimą ir Teisės reikalų komiteto nuomonę (A8-0028/2016),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji savo pasiūlymą pakeičia nauju tekstu, jį keičia iš esmės arba ketina jį keisti iš esmės;
 3. paveda Pirmininkui Parlamento poziciją perduoti Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P8_TC1-COD(2015)0134

Europos Parlamento pozicija, priimta 2017 m. birželio 1 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2017/..., kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1683/95, nustatantis vienodą vizų formą

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) 2017/1370.)

2017 m. birželio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0238

Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros 2018–2022 m. daugiametė programa *****2017 m. birželio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo, kuriuo nustatoma Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros 2018–2022 m. daugiametė programa, projekto (14423/2016 – C8-0528/2016 – 2016/0204(APP))****(Speciali teisėkūros procedūra: pritarimas)**

(2018/C 307/44)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (14423/2016),
 - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 352 straipsnį (C8-0528/2016),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 99 straipsnio 1 ir 4 dalis,
 - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto rekomendaciją (A8-0177/2017),
1. pritaria Tarybos sprendimo projektui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

ISSN 1977-0960 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-521X (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT